

ព្រះ
 ព្រះគ្រីស្ទដ៏ក្លាហាន
 រ៉េនេ
 សេចក្តីប្តេជ្ញាបរិក្ខារសាធារណៈ
 សុភ័ក្ត្រដ៏ក្លាហាន
 អង្គការនិកាយ អង្គការនិហាត
 និងប្រកាស

សុភ័ក្ត្រដ៏ក្លាហាន
 អង្គការនិកាយ អង្គការនិហាត
 រាជធានីភ្នំពេញ
 ២៧
 ព.ស. ២២៧៧

សុត្តន្តបិដក
 អង្គព្រះនិកាយស្ស អង្គព្រះនិបាត
 និមោ ភាគោ

និមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

បណ្ណាសក មេត្តាវិគ្គ

[១] ឯវច្ឆេ សុតំ ។ ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ
 វិហារតំ ជេតវនេ អបាថបិណ្ឌិកស្ស រាវមេ ។ កត្រ
 ទោ ភគវា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ភិក្ខុវេតិ ។ កនន្តេតិ
 តេ ភិក្ខុ ភគវតោ បន្ទស្សន្តសុំ ។ ភគវា ឯតនកេច
 មេត្តាយ ភិក្ខុវេ ចេតោវុត្តិយោ អាសេវិតាយ
 ភាវិតាយ ពហុសិកតាយ យាធិកតាយ វត្តកតាយ
 អនុដ្ឋិតាយ បរិចិតាយ សុសមាធាយ អដ្ឋាធិសំសា
 ចាធិកត្ថំ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ សុទំ សុបតិ សុទំ
 បដិពុជ្ឈតិ ន ចាបកំ សុបិដំ បស្សតិ មនុស្សាដំ
 មិយោ ហោតិ អមនុស្សាដំ មិយោ ហោតិ ទេវតា
 រត្តន្តិ ចាស្ស អត្តិ វា វិសំ វា សត្តំ វា កមតិ

សុត្តន្តបិដក
 អង្គព្រះនិកាយ អង្គព្រះនិបាត
 និមោភាគ

សូមមស្សាព្រះជំពានព្រះភោគអរោទ្ធសម្មាសម្ពុទ្ធក្នុងនោះ ។

បណ្ណាសក មេត្តាវិគ្គ

[១] ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយ ព្រះជំពានព្រះ
 ភោគទ្រង់គង់ក្នុងជេតវន របស់អបាថបិណ្ឌិកសេនី ជិតក្រុងសាវត្ថិ ។
 ភគវិទំនោះឯង ព្រះជំពានព្រះភោគទ្រង់ព្រាសវិនិក្ខុតាំងឡាយថា ខ្មាល
 ភិក្ខុតាំងឡាយ ។ ភិក្ខុតាំងនោះ ទទួលព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះជំពានព្រះ
 ភោគថា ព្រះករុណាព្រះគង្គ ។ ព្រះជំពានព្រះភោគទ្រង់ព្រាសវិជ្ជុច្ឆ
 ថា ខ្មាលភិក្ខុតាំងឡាយ មេត្តាចោតាវិមុត្តិ ដែលបុគ្គលធ្វើឲ្យដឹង ចំរើន
 ធ្វើឲ្យរឿយ ។ ធ្វើឲ្យដូចជាយាន ធ្វើឲ្យជាទំនេរ បានតាំងទុករឿយ ។
 បានសន្សំ បានប្រារព្ធល្អះហើយ មានតានិសង្ស័យប្រការជាប្រាកដ ។
 តានិសង្ស័យ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺដកលក់ជាសុខ ១ ភ្នាក់
 ទៀងជាសុខ ១ មិនឃើញទុក្ខសុបិនគាត្រកំ ១ ជាទីស្រឡាញ់នៃពួក
 មនុស្ស ១ ជាទីស្រឡាញ់នៃពួកអមនុស្ស ១ ពួកទេវតា តែងរក្សា ១
 ភ្នើភ្នើ ថ្នាំពិសក្តី សស្រ្តាវិច្ឆិក្តី មិនចំពោលនូវបុគ្គលនោះ ១

សុត្តន្តបិដក អង្គនាមកាយស្ស អង្គកថាបិដក

ទុក្ខំ អប្បដិវដ្ឋន្តោ ព្រហ្មលោក្ខមគោ ហោតិ ។
មេត្តាយ ភិក្ខុវេ ចេតោវមុត្តិយា អាសេវិតាយ
ភាវិតាយ ពហុលីកតាយ យាធិកតាយ វត្តកតាយ
អនុដ្ឋិតាយ បរិចិតាយ សុសមាធាយ ឥមេ អដ្ឋា-
និសំសា ចាដិកម្មាតិ ។

យោ ធម៌ មេត្តំ ភាវយតិ អប្បមាលំ បដិស្សតោ
កន្ធ�ុ សំយោជនា ហោន្តំ បស្សតោ ឧបទិក្ខយំ
ឯកម្មំ ចេ ចាលាមនុដ្ឋនិក្ខោ
មេត្តាយតិ កុសលំ^(១) ភេទ ហោតិ
សព្វេ វ ចាលោ មនសាទុកម្មំ
បញ្ចកម្មយោ ធម៌ ករោតិ មុត្តំ
យេ សត្តសណ្តំ បថវិ ជិនិត្វា^(២)
វាជិសយោ យជមាបាទុចរិយតា^(៣)
សស្សមេធំ បុរិសមេធំ

១ ១. កុសលំ ។ ២ ១. ម. វិគតា ។ ៣ ១. យជមាតាមិយយា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនាមកាយ អង្គកថាបិដក

កាលបើ មិនទាន់បានគុណវិសេសដ៏ទូលំទូលាយ វែងទៅកើតក្នុងប្រាណ-
លោក ។ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភ្យាយ មេត្តាចេតាវមុត្តិ ដែលបុគ្គលធ្វើឱ្យ
ដ្ឋិត ចំរើន ធ្វើឱ្យរឿយ ។ ធ្វើឱ្យដុះដាយោន ធ្វើឱ្យដាច់ទៅ បាន
តាំងទុករឿយ ។ បានសន្សំ បានប្រារព្ធផ្លូវហើយ វែងមានភាពសន្សំ
ជ័យប្រការនេះឯងជាប្រាកដ ។

បុគ្គលដែលនិករលើកចំពោះ ចំរើនខ្លះមេត្តា ប្រមាណមិនបាន
គឺចារណាយើញទុកកាតសំពៅខ្លះមិនក្តីលេស សំយោជនៈ

ទាំងឡាយក៏ស្រាលស្តើង (ចាកខន្ធសន្តាន)

បើបុគ្គលមានចិត្តមិនបានប្រទុស្តសត្វណាមួយ ឈ្មោះ
ជាដាច់មេត្តា កុសលកំរែវែងកើតមាន ដោយហេតុ
នោះ ចំណែកព្រះអរិយៈ មានចិត្តអនុគ្រោះសត្វទាំង
ឡាយទាំងពួង កែងធ្វើបុណ្យច្រើន ត្អូកស្តេចណាដែល
ប្រាកដដូចជាឥសី បានឈ្នះខ្លះផែនដីដែលពាសពេញ
ដោយមនុស្សសត្វ កាលឱ្យបាន ប្រព្រឹត្តរឿយ ។
(ដោយសន្តិហារក្នុង ប្រការ) គឺឈ្មោះវិ ក្នុងការទំនុក
បម្រុងធាតុជាតិ ឧបាយសិវិក្នុងការទំនុកបម្រុងមនុស្សទ

បណ្ណសារ មេត្តាវង្ស

សម្មាសម្ពុទ្ធ វាជមេឃ្យំ ធិរុត្តិយំ

មេត្តស្ស ចិត្តស្ស សុភាវិតស្ស

កាលម្យំ តេ ធានុកវន្តិ សោធិសី

ធម្មច្យុតា កាភណាវ សាទ្ធ

យោ ន ហន្តិ ន យោតេតិ ន ជិហតិ ន ជាបយេ

មេត្តសោ(*) សត្វក្សតានំ វេរុត្តស្ស ន កោនចិតិ ។

[២] អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ ហេតុ អដ្ឋ បច្ចយា

អាទិព្រហ្មធិវិយកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ

បដិលាកាយ បដិលទ្ធាយ ភិយេក្សតាវាយ វេច្ចលាយ

កាវាយ ចារិច្ចវយា សំវត្តន្តិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។

ឥទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សត្តានំ ទប្បចិស្សាយ

វិហរតិ អញ្ញតវំ វា កុដ្ឋានិយំ សព្វេហ្មចារិ

១១. ឧ. មេត្តសោ ។

បណ្ណសារ មេត្តាវង្ស

ការចរិតក្នុងមនុស្ស ១ ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ១ មិនបាច់

ប្រើទុកគ្នាផ្ទះឡើយ ការឲ្យបានទាំងឡាយនោះ ក៏មិនដល់

នូវចំណិតក្នុងចំណែក ១៦ នៃមេត្តាចិត្ត ដែលបានអប់រំហើយ

ដូចជាស្ម័គ្រច្រមុះនឹងពួកផ្កាយទាំងឡាយ ឬក្នុងលោក ជាអ្នក

មានចំណែកនៃមេត្តាសមាធិចិត្ត ចំពោះពួកសត្វទាំងអស់ មិន

ចៀកចៀន មិនសម្លាប់ មិនធ្វើសេចក្តីវិនាសដល់សត្វដទៃ

ដោយខ្លួនឯង មិនប្រើអ្នកដទៃ ឲ្យធ្វើសេចក្តីវិនាសដល់សត្វ

ដទៃ វេករបស់បុគ្គលនោះមិនមានដោយហេតុណាមួយឡើយ ។

[២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុ៨យ៉ាង ចម្លើយ៨យ៉ាងនេះ ប្រព្រឹត្ត

ទៅដើម្បីបានខ្ញុំបញ្ញា ជាភាគីដើមនៃមន្តព្រហ្មចារិ ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន

ដើម្បីជាភិយេក្សតា ដឹងចូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌ខ្ញុំបញ្ញាដែលខ្លួនបាន

ហើយ ។ ហេតុចម្លើយ ៨ យ៉ាង ក៏ដូចម្តេចចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចូលទៅស្រ័យនៅទីនិក្ខម្នូ សព្វេហ្មចារិច្ចត្ថល

ណាមួយ ជាគ្រឹះដ្ឋាននៃបុគ្គល (បុគ្គលតាំងនៅក្នុងស្ថានដែលគួរគោរព)

យត្ថុស្ស តិច្ចំ ហិរេត្តប្បំ មទ្ធិបដ្ឋិតំ ហោតិ
 បេមត្ត ការកេ ច អយំ ភិក្ខុវេ បវេនោ ហេតុ
 បវេនោ មទ្ធិយោ អាទិព្រហ្មចរិយិកាយ បញ្ញាយ
 អប្បដិលទ្ធាយ បដិលាកាយ បដិលទ្ធាយ កិយេ្យ-
 ភារិយ វេបុល្លាយ ការិយាយ ទារិយិយា សំវត្តតិ ។
 សោ តំ សន្តារំ ឧបនិស្សាយ វិហារតិ អញ្ញតារំ វិ
 កុដ្ឋានិយំ សព្វហិ យត្ថុស្ស តិច្ចំ ហិរេត្តប្បំ
 មទ្ធិបដ្ឋិតំ ហោតិ បេមត្ត ការកេ ច សោ^(១) កាលន
 កាលំ ឧបសង្កឹមិទ្ធា បរិច្ឆតិ បរិបញ្ញតិ វិនិ កន្ត
 កនំ វិមស្ស កោ អន្តោតិ ។ តស្ស តេ អាយ-
 ស្មន្តោ អវិជញ្ជោ វិជន្តិ^(២) អនុត្តានិកតត្ត ទុត្តានិ-
 ករោន្តិ អនេកវិហិតេសុ ច កន្ត្រាជិយេសុ ធម្មេសុ
 កន្ត្រំ បដិវិចារនន្តិ អយំ ភិក្ខុវេ ទុតិយោ ហេតុ
 ទុតិយោ មទ្ធិយោ អាទិព្រហ្មចរិយិកាយ បញ្ញាយ
 អប្បដិលទ្ធាយ បដិលាកាយ បដិលទ្ធាយ កិយេ្យ-
 ភារិយ វេបុល្លាយ ការិយាយ ទារិយិយា សំវត្តតិ ។

១ ឧ. ម. ៣ ។ ២ ឧ. ម. វិវិដ្ឋ ។

ជាអ្នកមានហិរេ ធីនិទុក្ខប្បៈជំរុញវិញ ដម្កល់ខ្ញុំសេចក្តីស្រឡាញ់ ធីនិសេចក្តី
 គោរព ចំពោះបុគ្គលជាគរុដ្ឋានិយៈ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុ
 នេះជាច្រើនទៀត ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះទូបញ្ញាជាទានដើម
 នៃមគ្គព្រហ្មចារ្យដែលទទួលបានចាប់បាន ដើម្បីជាភិយេ្យភាព ជីវិតទូលាយ
 ចំរើន បរិបូណ៌ទូបញ្ញាដែលទទួលបាន ។ បុគ្គលនោះចូលទៅកស្រីយទៅ
 ធីនិទុក្ខនោះ ឬសព្វហិ បុគ្គលណាមួយ ជាគរុដ្ឋានិយៈ ជាអ្នកមានហិរេធីនិ
 ទុក្ខប្បៈជំរុញវិញ ដម្កល់សេចក្តីស្រឡាញ់ ធីនិសេចក្តីគោរពចំពោះបុគ្គល
 គរុដ្ឋានិយៈ ភិក្ខុនោះចូលទៅរក (បុគ្គលនោះ) តាមកាលក្ខ ហើយសាក
 សួរគ្រូជំប្រសូជា បដិគ្រូរលោកជីវិតរើន ហេតុនេះដូចម្តេច សេចក្តីអធិប្បាយ
 នៃកាសិកនេះដូចម្តេច ។ រលោកជីវិតនោះកាយុទាំងឡាយនោះ បើកបញ្ញិញ
 ទូតទាំងដែលកំផ្លាស់ជីវិត ធ្វើធម៌ដែលមានជម្រៅឲ្យរកជីវិត បន្ទាប់នឹងខ្ញុំ
 សេចក្តីសន្សំយ ក្នុងធម៌ដែលគួរសន្សំយច្រើនច្រករជីវិត ដល់ភិក្ខុនោះ
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុទៀត ជាច្រើនទៀត ដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី
 បានចំពោះទូបញ្ញា ជាទានដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យដែលទទួលបានចាប់បាន
 ដើម្បីជាភិយេ្យភាព ជីវិតទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌ទូបញ្ញាដែលទទួលបាន ។

បណ្ណសាស្ត្រ មេត្តាវិទ្យា

សោ តំ ធម្មំ សុត្តា ទ្វយេន វុបកាសេន សឡាទេតិ
 កាយវុបកាសេន ច ធិត្តវុបកាសេន ច អយំ
 ភិក្ខុវេ តតិយោ ហេតុ តតិយោ បទូយោ អាធិ-
 ត្រឡាធិវិយកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ បដិ-
 លាកាយ បដិលទ្ធាយ កិយេកាកាយ វេយ្យាយ
 កាវាយ ចារិយាយ សំវត្តតិ ។ សីលវិ ហោតិ
 ចាតិមោក្ខសំវសំវិកោ វិហាតិ វាចារកោចរសឡា
 អណ្តមត្តេសុ វឌ្ឍេសុ កយនស្សវី សមាធាយ សិក្ខតិ
 សិក្ខាបទេសុ អយំ ភិក្ខុវេ ចតុត្តោ ហេតុ ចតុត្តោ
 បទូយោ អាធិត្រឡាធិវិយកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ
 បដិលាកាយ បដិលទ្ធាយ កិយេកាកាយ វេយ្យាយ
 កាវាយ ចារិយាយ សំវត្តតិ ។ ពហុស្សតោ ហោតិ
 សុតនេ សុតសន្និចយោ យេ តេ ធម្មា អាធិកល្យា-
 ណា មជ្ឈេកល្យាណា បរិយោសានកល្យាណា សាត្តំ
 សត្យញ្ញំ កោវលវប្បណិ បរិសុទ្ធិ ត្រឡាធិវិយ អភិវឌ្ឍន្តិ

បណ្ណសាស្ត្រ មេត្តាវិទ្យា

ភិក្ខុនារ លុះបានស្តាប់ធម៌នោះហើយ ទើបញ្ជាក់សេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់ ២
 ប្រការផ្សេងទៀត គឺការស្ងប់រម្ងាប់កាយ ១ ស្ងប់រម្ងាប់ចិត្ត ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ នេះជាហេតុទី ៣ ជាបច្ច័យទី ៣ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
 បានចំពោះនូវបញ្ញា ជាធាតុដើមនៃមគ្គព្រាហ្មចារ្យ ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន
 ដើម្បីជាកិរិយាការ ដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។
 ភិក្ខុជាអ្នកមានសីលសម្រួលហើយក្នុងបាតិមោក្ខសំវិកោ បរិបូណ៌ដោយ
 កាចារៈនឹងគោចរៈ ឃើញភ័យស្តីទៅលើទាំងឡាយ សូម្បីបន្តិចបន្តួច
 សមាធាន សិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ
 ជាហេតុទី ២ ជាបច្ច័យទី ២ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវ
 បញ្ញាជាធាតុដើមនៃមគ្គព្រាហ្មចារ្យដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយា-
 ភាពដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។ ភិក្ខុជាអ្នក
 រៀនសូត្រច្រើន ច្រឡំច្រះសូត្រ ចេះចាំច្រះសូត្រ ចេះចាំទាំងឡាយណា
 មានពិពេលបរដិម ពិពេលបទកណ្តាល ពិពេលបទចុង ប្រកាសនូវព្រាហ្ម-
 ចារិយធម៌ ព្រមទាំងអត្ត ព្រមទាំងព្យញ្ជនៈ ដ៏បរិបូណ៌បរិសុទ្ធជាទីតសី

កថាវុទ្ធាស្ស ធម្មា តហុស្សតា ហោត្តិ ធនា វិចសា
 បរិចិត្តា មនសាទុបេក្ខិតា ធិដ្ឋិយា សុប្បដិវិត្តា អយំ
 ភិក្ខុវេ បញ្ចមោ ហេតុ បញ្ចមោ បទ្ធកយោ អាធិត្រហ្ម-
 ចរិយិកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលន្ទាយ បដិលាកាយ
 បដិលន្ទាយ កិយ្យោភាវយ វេបុល្លាយ ភាវាយ ចារិ-
 ប្បិយា សំវត្តតិ ។ អាវុទ្ធិយោ វិហារតិ អកុសលានំ
 ធម្មានំ បហាបាយ កុសលានំ ធម្មានំ ឧបសម្បទាយ
 ជាមភំ ឧទ្ធច្ចបក្កមោ អធិក្ខត្តនុរោ កុសលេសុ ធម្មេសុ
 អយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ ហេតុ ធម្មោ បទ្ធកយោ អាធិត្រហ្ម-
 ចរិយិកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលន្ទាយ បដិលាកាយ
 បដិលន្ទាយ កិយ្យោភាវយ វេបុល្លាយ ភាវាយ ចារិ-
 ប្បិយា សំវត្តតិ ។ សង្ឃកថា ខោ បទ អបាទាកដិកោ
 ហោតិ អតិប្បាទកដិកោ សាមំ វា ធម្មំ កាសាតិ
 បរំ វា អដ្ឋេសតិ អរិយំ វា កុល្លិកាវំ ធាតិមញ្ញតិ
 អយំ ភិក្ខុវេ សត្តមោ ហេតុ សត្តមោ បទ្ធកយោ

ធម៌ទាំងឡាយ មានសភាពដូច្នោះ ភិក្ខុវេនោះ បានរៀនសូត្រច្រើន
 ច្រើនចំណេះ គេហតំ ពាក់ច្បាស់ក្នុងចិត្ត យល់ច្បាស់ដោយចិត្ត ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុទី៥ ជាបច្ច័យទី៥ ដែលប្រត្រិត្តទៅ ដើម្បី
 បានចំពោះខ្ញុំបញ្ញា ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យ ដែលខ្លួនមិនព្រមបាន
 ដើម្បីជាភិយ្យភាព ដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។
 ភិក្ខុប្រាសាទពុទ្ធិព្រាហ្មចារ្យ ដើម្បីលេបផ្លែខ្ញុំអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ហើយ
 បំរាញខ្ញុំកុសលធម៌ទាំងឡាយ មានកំច្បាតិ មានសេចក្តីប្រឹងប្រែងដ៏មាំ
 មិនដាក់ធុរក្នុងធម៌ទាំងឡាយជាសុស ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុ
 ទី៦ ជាបច្ច័យទី៦ ដែលប្រត្រិត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះខ្ញុំបញ្ញា ជាខាងដើម
 នៃមគ្គព្រហ្មចារ្យ ដែលខ្លួនមិនព្រមបាន ដើម្បីជាភិយ្យភាពដ៏ធំទូលាយ
 ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។ ភិក្ខុទៅក្នុងសិរី មិនមែននិយាយ
 ផ្តេសផ្តាស មិនមែនជាអ្នកនិយាយតិច្ចានកថា រមែងសំដែងធម៌ដោយខ្លួន
 ឯងផង ពាក្យធម្មក្នុងច្រៀងទ្រង់សំដែងផង មិនមែននិយាយព្រះអរិយៈដែល
 ស្ងប់ស្ងៀមផង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុទី ៧ ជាបច្ច័យទី ៧

អាទិព្រហ្មចរិយំកាយ ចញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ បដិ-
 លាកាយ បដិលទ្ធាយ កិយ្យោកាកាយ វេទុលាយ
 កាវតាយ ចារិយ្យាយ សំវត្តតិ ។ បញ្ចសុ ទោ បទ
 ឧបាសានក្កុទ្ធសុ ឧទយទ្ធយោធិបស្សី វិហារតិ ឥតិ រូបំ
 ឥតិ រូបស្ស សុធាយោ ឥតិ រូបស្ស អដ្ឋង្គិមោ ឥតិ
 វេទនា ឥតិ សញ្ញា ឥតិ សង្ខារ ឥតិ វិញ្ញាណំ ឥតិ
 វិញ្ញាណស្ស សុធាយោ ឥតិ វិញ្ញាណស្ស អដ្ឋង្គិមោតិ
 អយំ កិក្កុវេ អដ្ឋមោ ហេតុ អដ្ឋមោ បទ្ធាយោ អាទិ-
 ព្រហ្មចរិយំកាយ ចញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ បដិលាកាយ
 បដិលទ្ធាយ កិយ្យោកាកាយ វេទុលាយ កាវតាយ
 ចារិយ្យាយ សំវត្តតិ ។ តមេធំ សព្វប្បចារិ វិស្សាវេទ្តិ
 អាយស្មា^(១) សន្តារំ ឧបទិស្សាយ វិហារតិ អញ្ញាតិ វិ
 កុដ្ឋានិយំ សព្វប្បចារិ យត្តស្ស តិច្ចំ ហិរោក្កប្បំ បទ្ធា-
 បដ្ឋិតំ ហោតិ មេមញ្ច ការវេ ច អន្តា អយមាយស្មា
 ជាធំ ជាតាតិ បស្សំ បស្សតិ អយំមិ ធម្មោ មិយតាយ
 កុកាយ កាវតាយ សាមញ្ញាយ វិស្សាកាយ សំវត្តតិ ។

១. ប. អយំ ទោ អយស្ម ។

ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះខ្ញុំបញ្ញា ជាទានដើម្បីខ្ញុំមគ្គព្រហ្មចារិ
 ដែលខ្លួនជាប់បាន ដើម្បីជាភិយ្យោភាព ដ៏ធំទូលាយ ចំពោះបរិបូណ៌ខ្ញុំបញ្ញា
 ដែលខ្លួនបាន ។ គិត្តិចារណាឃើញរឿយៗ ខ្ញុំការកើតឡើងនឹងស្លូត
 ទៅក្នុងធម្មតាខ្លួនតាំងឡើយ ៨ ជា រូបដូច្នោះ ការកើតឡើងនៃរូបដូច្នោះ
 ការវិនាសនៃរូបដូច្នោះ វេទនាដូច្នោះ សញ្ញាដូច្នោះ សង្ខារតាំងឡើយដូច្នោះ
 វិញ្ញាណដូច្នោះ ការកើតឡើងនៃវិញ្ញាណដូច្នោះ ការវិនាសទៅនៃវិញ្ញាណ
 ដូច្នោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុតាំងឡើយ នេះជាហេតុទី ៨ ជាបច្ច័យទី ៨ ដែលប្រ-
 ព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះខ្ញុំបញ្ញា ជាទានដើម្បីខ្ញុំមគ្គព្រហ្មចារិដែលខ្លួន
 មិនជាប់បាន ដើម្បីជាភិយ្យោភាព ដ៏ធំទូលាយ ចំពោះ បរិបូណ៌ខ្ញុំបញ្ញា
 ដែលខ្លួនបានហើយ ។ ពួកសព្វព្រហ្មចារិបុគ្គលវិភង្គនាំគ្នាសរសើរខ្ញុំភិក្ខុនោះ
 យ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុ (នេះ) បានចូលទៅនៅគ្រាស្រ័យនឹងត្រូបូ
 សព្វព្រហ្មចារិបុគ្គលណាមួយ ជាគ្រោងនិយៈជាអ្នកមានហិរិនិទ្ធិត្រូបូ ដ៏ម្តង
 សេចក្តីស្រឡាញ់ នឹងសេចក្តីនាព្រំព្រោះបុគ្គលជាគ្រោងនិយៈដោយគិតថា
 លោកដ៏មានអាយុនេះនឹងខ្ញុំហេតុដែលខ្លួននឹងឃើញខ្ញុំហេតុដែលខ្លួនឃើញ
 ដោយភិត ធម៌នេះប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឱ្យគ្រឿងស្រឡាញ់ ដើម្បីឱ្យនោះនាព
 ដើម្បីញ៉ាំងកុណឱ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្រឡាញ់ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ កថាវគ្គ អង្គទី៣

តំ ទោ បធាយមាយស្មា សន្តាវ ឧបទិស្សយ វិហារតំ
 អញ្ញតំ វា កុដ្ឋាធិយំ សព្វាហារិ យទុស្ស តិព្វំ
 ហិរោត្តប្បំ បទុបដ្ឋិតំ ហោតិ មេមត្តា ការវា ច សោ
 កាលេន កាលំ ឧបសន្តមិទ្ធា បរិបុទ្ធតិ បរិបញ្ញតិ
 វងំ កន្ត កថំ វិសស្ស កោ អន្ទោតិ ។ តស្ស ភេ
 អាយស្មន្តោ អវិជញ្ជាវ វិជន្តិ អនុត្តាធិកតត្តា ឧត្តាធិ-
 កាកេន្តិ អនេកាវហិតេសុ ច កង្ខំដ្ឋាធិយេសុ ទន្មេសុ
 កង្ខំ បដិវាទានេន្តិ អន្តា អយមាយស្មា ជាទំ ជាទាតិ
 បស្សំ បស្សតិ អយំ ទន្មោ មិយតាយ កុតាយ
 កាវបាយ សាមញ្ញាយ ឯកីកាវាយ សំវត្តតិ ។ តំ
 ទោ បធាយមាយស្មា ទម្មំ សុត្តា ទ្វយេន វុបកាសេន
 សម្មានេតិ តាយវុបកាសេន ច ចិត្តវុបកាសេន
 ច អន្តា អយមាយស្មា ជាទំ ជាទាតិ បស្សំ
 បស្សតិ អយំ ទន្មោ មិយតាយ កុតាយ
 កាវបាយ សាមញ្ញាយ ឯកីកាវាយ សំវត្តតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ កថាវគ្គ អង្គទី៣

ចំណែកលោកដ៏មានកាយនេះ ចូលទៅនៅតាស្រ័យនឹងគ្រូនោះ ឬ
 សព្វហ្មធាវិបុគ្គលណាមួយ ជាគ្រូដ៏ឆ្លាតវៃ ជាអ្នកមានហិរោត្តប្បៈ
 ដ៏ម្តងសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីគោរព ចំពោះបុគ្គល ជាគ្រូដ៏ឆ្លាតវៃ
 សុរាលោកដ៏មានកាយនោះ ចូលទៅគ្រូនោះតាមកាល ដ៏សមគួរហើយ
 សាកសួរគ្រង់ប្រស្នាថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន ហេតុនេះដូចម្តេច សេចក្តី
 អធិប្បាយវិភាគនៃដូចម្តេច ។ លោកដ៏មានកាយនោះ តំបើក
 បញ្ជីញូន្តមិដែលកំប៉ាំងដឹង ធ្វើធម៌ដែលមានជម្រៅទូរកំដង ចេត្តា
 បដិទូរសេចក្តីសន្សំយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលគួរសន្សំយច្រើនប្រការដឹង
 ដោយគិតថា លោកដ៏មានកាយនេះ វែមដឹងទូរហេតុដែលគួរដឹង ឃើញ
 ទូរហេតុដែលគួរឃើញដោយគិត ឯធម៌នេះប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឱ្យគេ
 ស្រឡាញ់ ដើម្បីឱ្យគេគោរព ដើម្បីក្តាំងក្តាលទ្រង់ចំរើន ដើម្បីភាគជា
 សមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។ លុះលោកមានកាយនេះ ស្តាប់ធម៌
 នោះហើយ ទើបកំណើតការស្ងប់ច្របូប ប្រការឱ្យសម្រេច គឺការស្ងប់ច្របូប
 កាយ ១ ស្ងប់ច្របូបចិត្ត ១ ដោយគិតថា លោកដ៏មានកាយនេះ វែមដឹង
 ដឹងទូរហេតុដែលគួរដឹង ឃើញទូរហេតុដែលគួរឃើញដោយគិត ធម៌
 នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឱ្យគេស្រឡាញ់ ដើម្បីឱ្យគេគោរព ដើម្បី
 ក្តាំងក្តាលទ្រង់ចំរើន ដើម្បីភាគជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។

បណ្ណសារ មេត្តាវិទ្ធា

សីលវា ទោ បធាយមាយស្មា ខាតិហោត្តុសំវសំវតោ
វិហរតិ អាណាតោចរសម្មុទ្ទោ អណ្តុមន្តុសុ វាជ្ជសុ
កយនស្សវី សមាធាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ អទ្ធា
អយមាយស្មា ដានំ ជាតតិ បស្សំ បស្សតីតិ អយំបិ
ធម្មោ ចិយតាយ កុតាយ ភាវតាយ សាមញ្ញាយ
ឯកំភាវយ សំវត្តតិ ។ ពហុស្សុតោ ទោ បធាយមា-
យស្មា សុតនោ សុតសង្ខិយោ យេ តេ ធម្មា អាធិ-
កល្យាណា ធម្មិកល្យាណា បរិយោសាធកល្យាណា
សាម្ពុំ សព្វញ្ញំ កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធី ព្រហ្មចរិយំ
អភិវន្តិ តថាវចាស្ស ធម្មា ពហុស្សុតោ ហោន្តិ ធនា
វចសា បរិចិតា បទសាទុបេត្តិតា ធិដ្ឋិយា សុប្បដិវិទ្ធា
អទ្ធា អយមាយស្មា ដានំ ជាតតិ បស្សំ បស្សតីតិ
អយំបិ ធម្មោ ចិយតាយ កុតាយ ភាវតាយ សាមញ្ញាយ
ឯកំភាវយ សំវត្តតិ ។ អាទ្ធិវិយោ ទោ បធាយ-
មាយស្មា វិហរតិ អតុសលានំ ធម្មានំ បរាណាយ

បណ្ណសារ មេត្តាវិទ្ធា

ចំណែកខាងលោកដ៏មានកាយុខេដ្ឋអ្នកមានសីល សម្រួមហើយក្នុងបុគ្គលិ-
កោស្តវៈ បរិបូណ៌ដោយគោរពៈនឹងគោរពៈ ឃើញក៏យកនិទោសចំនី
ឡាយបង្កប់បង្កួច សមាទាន សិក្សាក្នុងសិក្សាបទចំនីឡាយក៏គិតថា លោក
ដ៏មានកាយុខេ វែមនឹងផ្សំហេតុដែលគួរដឹង ឃើញខ្ញុំហេតុដែលគួរ
ឃើញដោយពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឱ្យគេស្រឡាញ់ ដើម្បី
ឱ្យគេគោរព ដើម្បីញ៉ាំងគុណឱ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បី
សេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។ ចំណែកលោកដ៏មានកាយុខេ ជាអ្នករៀនសូត្រ
ច្រើន ទ្រទ្រង់ព្រះសូត្រ ចេះដឹងព្រះសូត្រ ធម៌ចំនីឡាយណា មាន
ពីរពេលដើម ពីរពេលបទពណ្ណាល ពីរពេលបទចុន្តិ ប្រកាសខ្ញុំព្រាហ្មច-
រិយធម៌ ព្រមចំនីអត្ត ព្រមចំនីព្យញ្ជនៈ ដ៏បរិបូណ៌ បរិសុទ្ធចំនីអស់
ធម៌ចំនីឡាយមានសភាពដូច្នោះ ក៏គួរចោះបោះរៀនសូត្រច្រើន ទ្រ-
ទ្រង់ ចាំស្ងាត់ រត់ទាត់ ជាក់ច្បាស់ក្នុងចិត្ត យល់ច្បាស់ដោយចំនី ក៏
គិតថា លោកដ៏មានកាយុខេ វែមនឹងផ្សំហេតុដែលគួរដឹង ឃើញខ្ញុំ
ហេតុដែលគួរឃើញដោយពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឱ្យគេស្រ-
ឡាញ់ ដើម្បីឱ្យគេគោរព ដើម្បីញ៉ាំងគុណឱ្យចំរើន ដើម្បីភាពជា
សមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។ ចំណែកខាងលោកដ៏មានកាយុ
ខេ ប្រាជ្ញខ្ញុំសេចក្តីរៀបរយ ដើម្បីលះបង់ខ្ញុំអកុសលធម៌ចំនីឡាយ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អដ្ឋកថិយក

កុសលានំ ធម្មានំ ឧបសម្បទាយ ជាបវា ធន្ត-
 បរក្កោ អនិក្ខត្តុទ្ធកោ កុសលេសុ ធម្មេសុ អន្តា
 អយមាយស្មា ជាំ ជាតាតិ បស្សំ បស្សតិ អយំ មិ
 ធម្មោ មិយតាយ កុតាយ កាវតាយ សាមញ្ញាយ ឯតិ-
 កាវាយ សំវត្តតិ ។ សម្មុកោ ទោ បទាយមាយស្មា
 អនាទាគមិកោ អតិវច្ឆានិកមិកោ សាមំ វា ធម្មិ
 កាសតិ បរំ វា អដ្ឋេសតិ អយំ វា កុណ្ណិកាវំ ជាតិ-
 មញ្ញតិ អន្តា អយមាយស្មា ជាំ ជាតាតិ បស្សំ បស្សតិ
 អយំ មិ ធម្មោ មិយតាយ កុតាយ កាវតាយ សាមញ្ញាយ
 ឯតិកាវាយ សំវត្តតិ ។ បទ្បសុ ទោ បទាយមាយស្មា
 ឧបាទានក្ខេសុ ឧទយេត្វយាទុបស្សំ វិហារតិ ឥតិ
 រូបំ ឥតិ រូបស្ស ឥតិ រូបស្ស អដ្ឋង្គិមោ
 ឥតិ វេទនា ឥតិ សញ្ញា ឥតិ សង្ខារ ឥតិ វិញ្ញាណំ ឥតិ
 វិញ្ញាណស្ស ឥតិ វិញ្ញាណស្ស អដ្ឋង្គិមោតិ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយ អដ្ឋកថិយក

ដើម្បីបំពេញខ្ញុំកុសលធម៌ចាំឱ្យយ ជាអ្នកមានកំឡុង មានសេចក្តី
 ប្រឹងប្រែងមាំ មិនដាក់ចុះក្នុងធម៌កុសល គំនិតថា លោកដ៏មានកាយ
 នេះ វេទន៍ដ៏ឱ្យចោកដែលគួរដឹង ឃើញខ្ញុំចោកដែលគួរឃើញដោយ
 ពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឱ្យគេស្រឡាញ់ ដើម្បីឱ្យគេគោរព
 ដើម្បីញ៉ាំងគុណឱ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់-
 ស្ងាត់ ។ ចំណែកនាងលោកដ៏មានកាយនេះ គាត់នៅក្នុងសង្ឃ មិនមែន
 មិយាយពាក្យផ្តួសផ្តួស មិនមែនមិយាយតិច្ចានកថា កែរសំដែង
 ធម៌ដោយខ្លួនឯងផង អាណាមកវិទ្យាសំដែងផង មិនមែននិយ
 ម្បីប្រារម្ភិយៈដែលស្ងប់ស្ងៀមផង ដោយគិតថា លោកដ៏មានកាយ
 នេះ វេទន៍ដ៏ឱ្យចោកដែលគួរដឹង ឃើញខ្ញុំចោកដែលគួរឃើញដោយ
 ពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឱ្យគេស្រឡាញ់ ដើម្បីឱ្យគេគោរព
 ដើម្បីញ៉ាំងគុណឱ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់-
 ស្ងាត់ ។ ក៏ឯលោកដ៏មានកាយនេះ ពិចារណាឃើញរឿយ ។ ខ្ញុំ
 ការចំរើនឡើង ទិដ្ឋការសាបសូន្យទៅ ក្នុងទុបាទានកុដ្ឋចាំឱ្យយ
 ៥ ថា ប្រដូច្នោះ ការកើតឡើងវិទ្យុបដូច្នោះ ការវិនាសទៅវិទ្យុប
 ដូច្នោះ វេទនាដូច្នោះ សញ្ញាដូច្នោះ សង្ខារចាំឱ្យយដូច្នោះ វិញ្ញាណ
 ដូច្នោះ ការកើតឡើងវិញ្ញាណដូច្នោះ ការវិនាសវិញ្ញាណដូច្នោះ

បណ្ណសារ មេត្តាខ្មែរ

អន្ទា អយមាយស្មា ជាធំ ជាធាតុ បស្ស៍ បស្ស៍តិតិ
អយំមិ ឆន្ទោ មិយតាយ កុតាយ ភាវនាយ សាម-
ញ្ញាយ ឯតីភាវិយ សំវត្តតិ ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ
ហេតុ អដ្ឋ មច្ចយោ អាទិព្រហ្មចរិយិកាយ មញ្ញាយ
អប្បដិសន្ធាយ មជិលាកាយ មជិសន្ធាយ កិយ្យោកា-
វាយ វេបុល្លាយ ភាវនាយ ចារិម្មរិយោ សំវត្តន្តិតិ ។

(៣) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ ឆន្ទេហិ សមញ្ញាគតោ ភិក្ខុ
សព្រហ្មចារិធំ អប្បិយោ ច ហោតិ អមនាទោ ច អកុ
ច អភាវិយោ ច ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធន
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អប្បិយមសំសិ ច ហោតិ មិយករហិ ច
លាភកាមោ ច សញ្ញាវកាមោ ច អហិរិកោ ច
អនោត្តប្បិ ច ចាចិច្ឆោ ច មិច្ឆាធិដ្ឋិ ច ។ ឥមេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ ឆន្ទេហិ សមញ្ញាគតោ ភិក្ខុ សព្រហ្ម-
ចារិធំ អប្បិយោ ច ហោតិ អមនាទោ ច អកុ ច អភាវ-
ិយោ ច ។ អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ ឆន្ទេហិ សមញ្ញាគតោ ភិក្ខុ

បណ្ណសារ មេត្តាខ្មែរ

កំភិតថា លោកជំទាវអាយុនេះ វេមនីជីវិត្តវាហេតុវិជលក្ករជីវិត ឃើញ
នូវហេតុវិជលក្ករឃើញដោយពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឱ្យគេ
ស្រឡាញ់ ដើម្បីរៀនគោរព ដើម្បីពុំកំហុសឱ្យចំរើន ដើម្បីភាវ
ជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងួត ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុទាំង
៨ យ៉ាង បច្ច័យទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវ
បញ្ញាជាទាំងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារិវិជលទ្ធិមិនបាច់បាន ដើម្បីជាតិយ្យោ-
ភាពជីវិតទូលាយ ចំរើនបរិបូណ៌នូវបញ្ញាវិជលទ្ធិបាន ។

(៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង វេមនីមិន
ជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត មិនជាទីគោរព មិនជាទីសរសើរ
នៃសព្រហ្មចារិបុគ្គលទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុំសាសនានេះ ជាអ្នកសរសើរចំពោះ
បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ ១ កិរដៀលនូវជនជាទីស្រឡាញ់ ១ ប្រាថ្នា
លាភ ១ ប្រាថ្នាសក្ការៈ ១ មិនទ្វាសបាប ១ មិនទ្វាចបាប ១ ប្រាថ្នា
លាមក ១ យល់ខុស ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកប
ដោយធម៌ ៨ យ៉ាងនេះឯង វេមនីមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត
មិនជាទីគោរព មិនជាទីសរសើរ នៃសព្រហ្មចារិបុគ្គលទាំងឡាយ
ឡើយ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង

បណ្ណសារ មេត្តាវិទ្យា

សព្វព្រហ្មចារីនំ អប្បិយោ ច ហោតិ អមតាចោ ច
 អតុ ច អភារិយោ ច ។ អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ
 ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ សព្វព្រហ្មចារីនំ បិយោ
 ច ហោតិ មតាចោ ច តុ ច ភារិយោ ច ។
 កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ច លាភកាមោ
 ច ធិ សក្ការកាមោ ច ធិ អវត្តភិក្ខុកាមោ ច
 កាលញ្ញ ច មត្តញ្ញ ច សុចិ ច ធិ ពហុកាលិ ច
 អនិក្កាសកមរិកាសកោ ច សព្វព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ
 ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ
 សព្វព្រហ្មចារីនំ បិយោ ច ហោតិ មតាចោ ច តុ
 ច ភារិយោ ចាតិ ។

(៤) អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ លោកធម្មា លោកំ អនុ-
 បរិវត្តន្តំ លោកោ ច អដ្ឋ លោកធម្មេ អនុបរិវត្តតិ ។
 កតមេ អដ្ឋ ។ លោកោ អលោកោ ច យសោ
 ច អយសោ ច ធិត្តា ច បសំសា ច សុទំ ច
 ទុក្ខំ ច ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ លោកធម្មា

បណ្ណសារ មេត្តាវិទ្យា

វេមិ មិចថាទិស្រឡាញំ មិចថាទិភាបិចិក្កំ មិចថាទិគោព មិចថា
 ទិសរសើរំ វៃសព្វព្រហ្មចារិបុគ្គលទាំងឡាយឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
 ឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង វេមិថាទិស្រឡាញំ ជាទិពេញ
 ចិក្កំ ជាទិគោព គួរជាទិសរសើរំ វៃសព្វព្រហ្មចារិបុគ្គលទាំងឡាយ ។
 ធម៌ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុភិក្ខុសាសនា
 នេះ ជាអ្នកមិនប្រាថ្នាលាភ ១ មិនប្រាថ្នាសក្ការៈ ១ មិនមែនជាអ្នក
 ប្រាថ្នាមិនទិស្រឡាញំ មិនមែនជាមនុស្ស ១ ស្គាល់កាល ១ ស្គាល់ប្រមាណ ១
 មានការវិវាស្ត ១ មិននិយាយច្រើន ១ មិនដេរប្រទេចក្នុងសាឡិសព្វព្រហ្ម-
 ចារិបុគ្គលទាំងឡាយ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌
 ៨ យ៉ាងនេះឯង ទើបថាទិស្រឡាញំ ជាទិពេញចិក្កំ ជាទិគោព ជាទិ
 សរសើរំ វៃសព្វព្រហ្មចារិបុគ្គលទាំងឡាយ ។

(៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លោកធម៌ទាំងឡាយ ៨ យ៉ាងនេះ
 តែងជាប់រាមខ្ញុំសក្កលោក ទាំងសក្កលោក ក៏លែរវេរាមខ្ញុំលោកធម៌
 ទាំង៨ ដែរ ។ លោកធម៌ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ភិលាភ ១
 អលាភ ១ យស ១ អយស ១ ធិត្តា ១ បសំសា ១ សុទ ១
 ទុក្ខ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លោកធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិទ្យាសង្កេត

លោកា អនុបវិត្តន្តិ លោកោ ច ឥមេ អដ្ឋ
លោកោធម្មេ អនុបវិត្តត័តិ ។

លោកោ អលោកោ ច យសាយសោ ច
ធិន្ទា បសំសា ច សុទំ ទុក្ខក្កា
ឯតេ អធិន្ទា មនុស្សេ ធម្មា
អសស្សតា វិបរណាមធម្មា
ឯតេ ច ញ្ញត្វា សតិមា សុមេធា
អវេក្ខិតិ វិបរណាមធម្មេ
ឥដ្ឋស្ស ធម្មា ច មថេន្ធិ តិក្ខុ
អធិដ្ឋតោ រោ បដិយាតមេតិ
តស្សាទុរោធា អថ វា វិរោធា
វិទូបិសា អត្តតតា ធម សន្តិ
បទញ្ច ញ្ញត្វា វិជំ អសោកំ
សម្មប្បដាតាតិ កវស្ស ទារក្ខតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិទ្យាសង្កេត

វិគជំដំបំភាមសត្វលោក ចាំជសត្វលោក កិលេវៅតាមន្តិវលោកធម៌
ចាំជំជ យ៉ាជំរេវេ ។

ធម៌ចាំជំទ្បាយនេតិ លោកៈ ១ អលោកៈ ១ យសៈ ១
អយសៈ ១ ធិន្ទា ១ បសំសា ១ សុទំ ១ ទុក្ខ ១ ជា
ធម៌មិនទៀង ក្នុងមនុស្សជាតិចាំជំទ្បាយ ជាធម៌មិនបិកថេ
មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា ចំរំណាគបុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា
មានស្មារតី លុះដឹងខ្លួនចម្រើនហើយ វេវជិតិពារណានូវធម៌
ដែលមានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា ដង្ហារម្មណ៍ចាំជំទ្បាយ
វេវជំមិនញ្ញាញ្ញិខ្លួនចំគ្រប់សំបុគ្គលនោះបាន ចាំជំអធិដង្ហារម្មណ៍
ក៏មិនគាចបរិវេទន៍បាន សេចក្តីត្រេកអរ ឬចាំសេចក្តីចំជំថ្នាក់
ចិត្ត ក៏បុគ្គលនោះបានកំចាត់បរិវេទន៍ហើយ ដល់នូវសេចក្តីវិទាស
មិនមានគេចៅរៀនឡើយ បុគ្គលអ្នកផល់នូវត្រើយវៃនា
វេវជំដឹងច្បាស់ដោយប្រៃស ត្រូវដឹងច្បាស់នូវបទគិច្ឆា
និក្ខានដែលមិនមានចូលគឺកិលេស មិនមានសេចក្តីសោក ។

បណ្ណសារ មេត្តាវង្ស

(៦) អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ លោកាធម្មា លោកំ អនុបវរត្ថន្តិ
 លោកោ ច អដ្ឋ លោកាធម្មេ អនុបវរត្ថតិ ។ កាតមេ អដ្ឋ ។
 លោកោ ច អលោកោ ច យសោ ច អយសោ ច ធិប្បា
 ច បសំសា ច សុទំ ច ទុក្ខំ ច ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ
 អដ្ឋ លោកាធម្មា លោកំ អនុបវរត្ថន្តិ លោកោ ច ឥមេ
 អដ្ឋ លោកាធម្មេ អនុបវរត្ថតិ ។ អស្សុតវតោ ភិក្ខុវេ
 បុទុដ្ឋទស្ស ឧប្បជ្ជតិ លោកាមិ អលោកាមិ យសោមិ
 អយសោមិ ធិប្បាមិ បសំសាមិ សុទំមិ ទុក្ខំមិ សុតវតោមិ
 ភិក្ខុវេ អវិយស្សវតាស្ស ឧប្បជ្ជតិ លោកាមិ អលោកាមិ
 យសោមិ អយសោមិ ធិប្បាមិ បសំសាមិ សុទំមិ
 ទុក្ខំមិ ។ កត្រ ភិក្ខុវេ កោ វិសេសោ កោ អធិប្បា
 យសោ កីធាធាការណំ សុតវតោ អវិយស្សវតាស្ស
 អស្សុតវតា បុទុដ្ឋទេចាតិ ។ កំភវំមូលកា យោ
 កន្តេ ធម្មា កតវំទេត្តិកា កតវំបដិសាលា សាទុ វត
 កន្តេ កតវំន្តិ យេវ បដិកតុ ឯតស្ស កាសិវតស្ស
 អត្តោ កតវតោ សុត្វា ភិក្ខុ បារស្សន្តិកិ ។

បណ្ណសារ មេត្តាវង្ស

(៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ លោកធម៌ទាំង៨ យ៉ាងនេះ តែងជាប់តាម
 សត្វលោក ទាំងសត្វលោក ក៏វិលទៅតាមខ្យល់លោកធម៌ទាំង៨យ៉ាងដែរ
 លោកធម៌៨ យ៉ាង គឺដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺលោក ១ អលោក យស ១
 អយស ១ ធិប្បា ១ បសំសា ១ សុទ ១ ទុក្ខ ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 លោកធម៌ទាំង៨ យ៉ាងនេះឯង តែងជាប់តាមសត្វលោក ទាំងសត្វលោក
 ក៏វិលទៅតាមខ្យល់លោកធម៌ទាំង៨ យ៉ាងដែរ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ លោក
 ក្តី អលោកក្តី យសក្តី អយសក្តី ធិប្បាក្តី បសំសាក្តី សុទក្តី ទុក្ខក្តី តែង
 កើតឡើងដល់បុព្វជ្ជន្តអ្នកមិនចេះដឹង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយលោកក្តី អលោកក្តី
 យសក្តី អយសក្តី ធិប្បាក្តី បសំសាក្តី សុទក្តី ទុក្ខក្តី តែងកើតឡើងដល់
 ភិក្ខុវេសាវក អ្នកចេះដឹងដែរ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះក្នុងលោកធម៌ទាំង
 ៨នោះមានសេចក្តីថ្លែងដូចម្តេច មានអធិប្បាយដូចម្តេច មានហេតុផ្សេងគ្នា
 ដូចម្តេច របស់វិយសាវកអ្នកចេះដឹង មិនបុព្វជ្ជន្តអ្នកមិនចេះដឹង ។ បពិត្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌វាទីឡាយ មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាមូល មានព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគជាអ្នកវិណាស មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាទីពឹងរបស់យើង
 ទាំងឡាយស្រាប់ហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សេចក្តីនៃកាសិវតនោះ
 ជាក់ប្បស្សន្តដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយល្អស្រាប់ហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ទានស្តាប់ (ធម៌) របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនធនិចារក្នុង ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរកាយស្ស អន្តិកវិហារ

តេជហិ ភិក្ខុវេ សុណាម សាទុកំ មនសិក-
 រោម កាសិស្សាមិតិ ។ វិវំ កន្តតិ ទោ តេ ភិក្ខុ
 ភវវេតោ បទ្ធស្សោសុំ ។ ភវវា ឯតទេវម អស្ស-
 កវតោ ភិក្ខុវេ បុដ្ឋន្តនស្ស ឧប្បជ្ជតិ លាភោ
 សោ ន ឥតិ បដិសញ្ញត្តតិ ឧប្បជ្ជោ ទោ មេ អយំ
 លាភោ សោ ច ទោ អនិច្ចោ ធុត្តោ វិបវណាម-
 ធម្មតិ យដាភ្នតំ នប្បជាតាតិ ឧប្បជ្ជតិ អលាភោ
 ឧប្បជ្ជតិ យសោ ឧប្បជ្ជតិ អយសោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋា
 ឧប្បជ្ជតិ បសំសា ឧប្បជ្ជតិ សុទំ ឧប្បជ្ជតិ ទុក្ខំ
 សោ ន ឥតិ បដិសញ្ញត្តតិ ឧប្បជ្ជំ ទោ មេ
 ឥទំ ទុក្ខំ តត្ថ ទោ អនិច្ចំ ទុក្ខំ វិបវណាមធម្មជ្ជ
 យដាភ្នតំ នប្បជាតាតិ ។ តស្ស លាភោមិ ចិត្តំ
 បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ អលាភោមិ ចិត្តំ បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ
 យសោមិ ចិត្តំ បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ អយសោមិ ចិត្តំ
 បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ ទិដ្ឋាមិ ចិត្តំ បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរកាយ អន្តិកវិហារ

ខាលភិក្ខុតាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកតាំងឡាយ ប្រុងស្តាប់ធ្វើទុកក្នុង
 ចិត្តដោយប្រពៃចុះ គឺជាអតិថិជនសំដែង ។ ភិក្ខុតាំងនេះ ទទួលបាន
 ក្នុងដីកាព្រះដីមានព្រះភាគជា ព្រះកុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដីមានព្រះ
 ភាគបានគ្រាន់ដូច្នោះជា ខាលភិក្ខុតាំងឡាយ លាភវិភិក្ខុតាំងឡើងដល់
 បុព្វជ្ជន្តអ្នកមិនចេះដឹង បុព្វជ្ជន្តនោះមិនជាបរិណាមិនដឹងប្រសិនបើតម្លៃចុះ
 ជា លាភនេះកើតឡើងដល់អាត្មាអញហើយ លាភនោះឯង មិនទៀង
 ជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា អលាភវិមន៍កើតឡើង យស
 វិមន៍កើតឡើង អយសវិមន៍កើតឡើង ទិដ្ឋាវិមន៍កើតឡើង បសំសាវិមន៍
 កើតឡើង សុទ្ធវិមន៍កើតឡើង ទុក្ខវិមន៍កើតឡើង (ដល់បុព្វជ្ជន្តអ្នកមិន
 ចេះដឹង) បុព្វជ្ជន្តនោះមិនជាបរិណាមិនដឹងប្រសិនបើតម្លៃចុះ ទុក្ខនេះ
 កើតឡើងដល់អាត្មាអញហើយ ទុក្ខនោះឯងមិនទៀង ជាលេសអត់ធន់បាន
 ដោយក្រ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា ។ លាភក្តីវិមន៍គ្របសន្តិកចិត្ត
 លេសបុព្វជ្ជន្តនោះ អលាភក្តី វិមន៍គ្របសន្តិកចិត្ត យសក្តីវិមន៍គ្រប
 សន្តិកចិត្ត អយសក្តី វិមន៍គ្របសន្តិកចិត្ត ទិដ្ឋាក្តី វិមន៍គ្របសន្តិកចិត្ត

បណ្ណសារ មេត្តាវន្ត

បស់សាប៊ី ចិត្ត បរិយាធាយ តិដ្ឋតិ សុខំបិ ចិត្ត
 បរិយាធាយ តិដ្ឋតិ ទុក្ខំបិ ចិត្ត បរិយាធាយ
 តិដ្ឋតិ ។ សោ ឧប្បន្នំ លាភំ អនុជ្ឈតិ អលាភេ
 បដិវុដ្ឋតិ ឧប្បន្នំ យសំ អនុជ្ឈតិ អយសេ បដិ
 វុដ្ឋតិ ឧប្បន្នំ បសំសំ អនុជ្ឈតិ ទិដ្ឋាយ បដិវុដ្ឋតិ
 ឧប្បន្នំ សុខំ អនុជ្ឈតិ ទុក្ខេ បដិវុដ្ឋតិ ។ សោ ឃិ
 អនុភេទវិភេទសមាបន្តោ ន បរិមុត្តតិ ជាតិយា ជរាយ
 មរណេន សោកេហិ ចរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ធោមនស្សេហិ
 ឧទាយាសេហិ ន បរិមុត្តតិ ទុក្ខស្មាតិ វធាមិ ។
 សុត្តន្តោ ។ ទោ តិក្ខុវេ អរិយស្សវត្តស្ស ឧប្បន្នតិ លាភោ
 សោ ឥតិ បដិសក្ខិក្ខតិ ឧប្បន្នោ ។ មេ អយំ
 លាភោ សោ ច ។ ទោ អនិច្ចា ទុក្ខោ វិបរិណាមមន្តោតំ
 យជាត្វតំ បជាបាតិ ឧប្បន្នតិ អលាភោ ឧប្បន្នតិ
 យសោ ឧប្បន្នតិ អយសោ ឧប្បន្នតិ ទិដ្ឋា ឧប្បន្នតិ
 បសំសា ឧប្បន្នតិ សុខំ ឧប្បន្នតិ ទុក្ខំ សោ ឥតិ
 បដិសក្ខិក្ខតិ ឧប្បន្នំ ។ ទោ មេ ឥនំ ទុក្ខំ តក្ក ។ ទោ
 អនិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមមន្តិ យជាត្វតំ បជាបាតិ ។

បណ្ណសារ មេត្តាវន្ត

បស់សាក្កិ វេមិគ្របសន្តិភិច្ឆ កុក្កិ វេមិគ្របសន្តិភិច្ឆ កុក្កិ វេមិ
 គ្របសន្តិភិច្ឆ ។ បុថុជ្ជនោះ ភិណ្ឌក្រេកអរនឹងលាភដែលកើតឡើង
 ក្នុងចិត្តប្រោសលាភ ក្រេកអរនឹងយសដែលកើតឡើង ក្នុងចិត្តប្រោស
 អយស ក្រេកអរនឹងបស់សាដែលកើតឡើង ក្នុងចិត្តប្រោសទិដ្ឋា ក្រេកអរ
 នឹងសុខដែលកើតឡើង ក្នុងចិត្តប្រោសទុក្ខ ។ បុថុជ្ជនោះប្រកបទូរសេចក្តី
 ក្រេកអរនឹងសេចក្តីក្នុងចិត្តយ៉ាងនេះហើយ វេមិមន្តចេញជាតិ ជក
 មរណៈ សោកៈ ចរិទេវៈ ទុក្ខ ចោមនស្ស ឧទាយាសៈ គឺជាគភៈពាលថា
 មិនចេញពីដួងចិត្តឡើយ ។ ខាលភិក្ខុទាំងឡាយ លាភកើតឡើងដល់
 អរិយសាវកអ្នកចេះដឹង អរិយសាវកនោះពិបាកណាស់ដឹងច្បាស់តាមពិតដូច្នោះ
 ថា លាភនេះកើតឡើងដល់គាត់អញហើយ លាភនោះឯងមិនឡើង
 ជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រប្រួលជាធម្មតា អលាភកើតឡើង យសកើត
 ឡើង អយសកើតឡើង ទិដ្ឋាកើតឡើង បស់សាកើតឡើង សុខកើត
 ឡើង ទុក្ខកើតឡើង អរិយសាវកនោះ ពិបាកណាស់ដឹងច្បាស់តាមពិត
 ដូច្នោះថា ទុក្ខកើតឡើងដល់គាត់អញហើយ ទុក្ខនោះឯង តិមិន
 ឡើង អត់ទំនុកដោយក្រ មានសេចក្តីប្រប្រួលជាធម្មតា ។

សំនុំ ទុក្ខំ តព្វ ។ ទា អំនុំ ទុក្ខំ វិហារបទដ្ឋកថា
 យជាត្រង់ បដាទាតិ^(១) តស្ស លាភោមិ ចំត្តំ ន បរិ-
 យោនាយ តិដ្ឋតិ អលាភោមិ ចំត្តំ ន បរិយោនាយ តិដ្ឋតិ
 យសោមិ ចំត្តំ ន បរិយោនាយ តិដ្ឋតិ អយសោមិ ចំត្តំ
 ន បរិយោនាយ តិដ្ឋតិ ចំប្បាមិ ចំត្តំ ន បរិយោនាយ
 តិដ្ឋតិ បសំសាមិ ចំត្តំ ន បរិយោនាយ តិដ្ឋតិ សុខំមិ
 ចំត្តំ ន បរិយោនាយ តិដ្ឋតិ ទុក្ខំមិ ចំត្តំ ន បរិយោនាយ
 តិដ្ឋតិ ។ សោ ច ឧប្បន្នំ លាភំ ធានុវុជ្ជតិ អលាភេ
 នប្បជិវុជ្ជតិ ឧប្បន្នំ យសំ ធានុវុជ្ជតិ អយសេ នប្បជិ-
 វុជ្ជតិ ឧប្បន្នំ បសំសំ ធានុវុជ្ជតិ ចំប្បាយ នប្បជិវុជ្ជតិ
 ឧប្បន្នំ សុខំ ធានុវុជ្ជតិ ទុក្ខេ នប្បជិវុជ្ជតិ ។ សោ
 ឯវំ អនុភេទវិភេទវិប្បហិទោ បរិមុត្តតិ ជាតិយា ជរាយ
 មរណេន សោគោហិ បរិមេវេហិ ទុក្ខោហិ ទោមន-
 ស្សោហិ ឧបាយាសោហិ បរិមុត្តតិ ទុក្ខស្មាតិ ។ ទាមិ

១. ម. ភិ វុជ្ជ តព្វ ។ ទា អំនុំ ទុក្ខំ វិហារបទដ្ឋកថា យជាត្រង់ បដាទាតិ ៥
 វិស្សន្តិ ។ គម យោ អនិរោ មរណៈ ។

អរិយសាវក ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាទុក្ខ ទុក្ខនោះឯង ក៏មិនទៀង
 អត់ធ្មត់បានឡើយក្រ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា លាភក្តី មិនគ្រប
 សន្តិភ័យសំអាយសាវកនោះ អលាភក្តី ក៏មិនគ្របសន្តិភ័យក្តី យសក្តី
 ក៏មិនគ្របសន្តិភ័យក្តី អយសក្តី ក៏មិនគ្របសន្តិភ័យក្តី មិនក្តី ក៏មិនគ្រប
 សន្តិភ័យក្តី បសំសាក្តី ក៏មិនគ្របសន្តិភ័យក្តី សុខក្តី ក៏មិនគ្របសន្តិភ័យក្តី
 ទុក្ខក្តី ក៏មិនគ្របសន្តិភ័យក្តីបាន ។ អរិយសាវកនោះ មិនត្រេកអរនឹងលាភ
 ដែលកើតឡើង មិនគាក់អន់ព្រោះអលាភ មិនត្រេកអរនឹងយសដែលកើត
 ឡើង មិនគាក់អន់ព្រោះអយស មិនត្រេកអរនឹងបសំសាដែលកើតឡើង
 មិនគាក់អន់ព្រោះមិនក្តី មិនត្រេកអរនឹងសុខដែលកើតឡើង មិនគាក់អន់
 ព្រោះសេចក្តីទុក្ខ ។ អរិយសាវកនោះ លះបង់សេចក្តីត្រេកអរនឹងសេចក្តី
 គាក់អន់យ៉ាងនេះហើយ វាមិនច្នៃចាកជាតិ ជរ មរណៈ សោកៈ បរិទេវៈ
 ទុក្ខ ទោមនស្ស ឧបាយាសៈ ភយាភពាលជាប្រសព្វច្បាស់ទុក្ខ

បណ្ណាល័យ មេត្តាវង្ស

អយំ ទោ ភិក្ខុវេ វិសេសោ អយំ អធិប្បាយសោ វេទំ
ធានាគារណំ សុត្តន្តោ អរិយស្សវគ្គស្ស អស្សុត្តន្តា
បុដ្ឋន្តិទេនាតិ ។

លាភោ អលាភោ ច យសាយសោ ច
និទ្ទា បសំសា ច សុទំ ទុក្ខញ្ច
ឯតេ អនិទ្ទា ឧទុដេសុ ធម្មា
អសស្សតា វិបវណាមធម្មា
ឯតេ ច ញត្វា សតិមា សុមេដោ
អវេក្ខតិ វិបវណាមធម្មា
វេទុស្ស ធម្មា ច មថេន្តិ ចិត្តំ
អធិដ្ឋតោ នោ បដិយាកមេតិ
តស្សទុរោជា អថ វា វិរោជា
វិទូមិតា អត្តតតា ច សន្តិ
បទញ្ច ញត្វា វិវដំ អសោកំ
សធម្មជាតាតិ កវស្ស ចារត្តតិ ។

បណ្ណាល័យ មេត្តាវង្ស

ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ នេះធើជាសេចក្តីប្រែក្លាយ នេះជាអធិប្បាយ នេះជា
ហេតុផ្សេងៗ គ្នា នៃអាយសាវកអ្នកចេះដឹង មិនប្រជុំដួងអ្នកមិនចេះដឹង ។

ធម៌ទាំងឡាយនេះ គឺលាភ ១ អលាភ ១ យស ១
អយស ១ មិន្ទា ១ បសំសា ១ សុទ ១ ទុក្ខ ១ ជាធម៌មិនទៀងក្រី
មនុស្សជាតិទាំងឡាយ ជាធម៌មិនបំរើថេរ មានសេចក្តីប្រ
ប្រួលជាធម្មតា ចំណែកបុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា មានស្មារតី
ល្អដឹងនូវធម៌ទាំងនេះហើយ វេទនិពិចារណាយើញច្បាស់នូវ
ធម៌ដែលមានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា អង្គរម្យណំ វេទនិ
មិនញាំញីចិត្តរបស់បុគ្គលនោះបាន ទាំងអនិដ្ឋរម្យណំ គឺមិន
កាចប៉ះទង្គិចបាន សេចក្តីត្រេកអរ ឬ ជា សេចក្តីភ្នំភ្នំភ្នំ
ក៏បុគ្គលនោះបានកំចាត់បំបាត់ហើយ ដល់នូវសេចក្តីវិចារស មិន
មានការទៀតឡើយ បុគ្គលអ្នកដល់នូវត្រើយនៃភព វេទនិ
ដឹងច្បាស់ដោយប្រពៃ ព្រោះដឹងច្បាស់នូវបទ គឺព្រះនិព្វាន
ដែលមិនមានផ្លូវគឺកិលេស មិនមានសេចក្តីសោក ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គនិទាត

(៧) ឯកំ សមយំ ភគវំ រាជគហេ វិហាតិ
 កិដ្ឋិក្សរេ បព្វតេ ។ អនិប្បត្តាន្តេ ទេវទត្តេ តត្រ
 ទោ ភគវំ ទេវទត្តំ អារត្តំ ភិក្ខុ អាមន្តេសិ សាទុ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ កាលេន កាលំ អត្តវិបត្តិ បទ្ធវេត្តិកា
 ហោតិ សាទុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ កាលេន កាលំ
 បវិបត្តិ បទ្ធវេត្តិកា ហោតិ សាទុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
 កាលេន កាលំ អត្តសម្បត្តិ បទ្ធវេត្តិកា ហោតិ សាទុ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ កាលេន កាលំ បរសម្បត្តិ បទ្ធវេត្តិកា
 ហោតិ ។ អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អសទ្ធាដ្ឋហិ អភិក្ខតោ
 បរិយាទិន្ទចិត្តោ ទេវទត្តោ អាទាយិកោ ទេវយិកោ
 តប្បដ្ឋោ អតេតិក្កោ ។ តតមេហិ អដ្ឋហិ ។
 លាភេន ភិក្ខុវេ អភិក្ខតោ បរិយាទិន្ទចិត្តោ ទេវទត្តោ
 អាទាយិកោ ទេវយិកោ តប្បដ្ឋោ អតេតិក្កោ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយ សុត្តនិទាត

(៧) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅលើភ្នំតិរិយ្យក្នុង
 ខៀបក្រុងវិជ្ជាគ្រឹះ ។ កាលដែលទេវទត្តភិក្ខុ ខៀសចេញមិនយូរប៉ុន្មាន
 ក៏ទំនោរងងឹត ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ប្រាណ្ឌវ្យាទេវទត្តភិក្ខុ ហើយគ្រាស
 ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណាខ្ញុំវិបត្តិវិនិ
 ទ្ធនសព្វៗកាល ជាការប្រៀប ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណា
 ខ្ញុំវិបត្តិរបស់បុគ្គលដទៃសព្វៗកាល ជាការប្រៀប ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណាខ្ញុំសម្បត្តិវិនិទ្ធនសព្វៗកាល ជាការប្រៀប ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណាខ្ញុំសម្បត្តិរបស់បុគ្គលដទៃសព្វៗកាល
 ជាការប្រៀប ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវទត្តត្រូវអសទ្ធាដ្ឋហិទាំងឡាយ ៨
 ប្រការគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តត្រូវអសទ្ធាដ្ឋហិហើយ ទៅកើតក្នុង
 អបាយ ទៅកាន់ខែក តាំងនៅអស់ ១ កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់
 បាន ។ អសទ្ធាដ្ឋហិប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវទត្តត្រូវ
 លាភគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តដែលលាភហើយហើយ ទៅកើតក្នុងអបាយ
 ទៅកាន់ខែក តាំងនៅអស់ ១ កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។

បណ្ណសិក្សា មេត្តាវិទ្យា

អលាភេន ភិក្ខុវេ យសេន ភិក្ខុវេ អយសេន
 ភិក្ខុវេ សក្ការេន ភិក្ខុវេ អសក្ការេន ភិក្ខុវេ
 ចាមិទ្ធតាយ ភិក្ខុវេ ចាមមិទ្ធតាយ ភិក្ខុវេ អភិក្ខុតោ
 បរិយាទិន្ទចិត្តោ នេវនត្តោ អាចាយិកោ នេវយិកោ
 កម្មដ្ឋោ អតេកំដ្ឋោ ។ ឥហេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ
 អសន្តុឡេហិ អភិក្ខុតោ បរិយាទិន្ទចិត្តោ នេវនត្តោ
 អាចាយិកោ នេវយិកោ កម្មដ្ឋោ អតេកំដ្ឋោ ។

សាទុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ឧប្បន្នំ លាភំ អភិកុយ្យ
 អភិកុយ្យ វិហារយ្យ ឧប្បន្នំ អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ
 ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ សក្ការំ ឧប្បន្នំ អសក្ការំ
 ឧប្បន្នំ ចាមិទ្ធតំ ឧប្បន្នំ ចាមមិទ្ធតំ អភិកុយ្យ
 អភិកុយ្យ វិហារយ្យ តិញ្ច ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តុសំ
 បដិទ្ធិ ឧប្បន្នំ លាភំ អភិកុយ្យ អភិកុយ្យ
 វិហារយ្យ ។ មេ ។ យត្តិស្ស ភិក្ខុវេ ឧប្បន្នំ
 លាភំ អភិកុយ្យ វិហារតោ ឧប្បន្នេយ្យ អាសក
 វិហារបរិទ្យាហា ឧប្បន្នំ លាភំ អភិកុយ្យ វិហារតោ

បណ្ណសិក្សា មេត្តាវិទ្យា

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអលាភ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវយស ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយត្រូវអយស ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវសក្ការៈ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ត្រូវអសក្ការៈ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវសេចក្តីប្រាថ្នាដ៏លាមក ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ទៅទុកត្រូវបាបមិត្តគ្របសន្តិកំហើយ មានចិត្តត្រូវបាបមិត្តរូបិក
 ហើយ ទៅកើតកង្វែរមាយ ទៅកាន់ទេក កាំងនៅអស់ទកប្ប មិនអាចអ្នក
 ណាស្រោចស្រន់បាន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅទុកត្រូវអសទ្ធម្មទាំង
 ៨ប្រការនេះឯង គ្របសន្តិកំ មានចិត្តត្រូវអសទ្ធម្មរូបិក ទៅកើតកង្វែរមាយ
 ទៅកាន់ទេក កាំងនៅអស់ ទកប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រន់បាន ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគ្របសន្តិកំ ញ៉ាញ់ខ្ញុំលាភ ដែលកើតឡើង
 ហើយជាការប្រពៃ ខ្ញុំអលាភ ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំយសដែល
 កើតឡើងហើយ ខ្ញុំអយស ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសក្ការៈដែលកើត
 ឡើងហើយ ខ្ញុំអសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសេចក្តីប្រាថ្នាដ៏លាមក
 ដែលកើតឡើងហើយ គ្របសន្តិកំ ញ៉ាញ់ខ្ញុំបាបមិត្តដែលកើតឡើងហើយ
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគ្របសន្តិកំ ញ៉ាញ់ខ្ញុំលាភ ដែលកើតឡើងហើយ
 កើតគ្រោះអាស្រ័យខ្ញុំអំណាចប្រយោជន៍ដូចម្តេចៗមេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ព្រោះថា អាសវៈទាំងឡាយណា ជាសភាវៈចង្រ្រើតច្រើនលំអលល កើត
 ឡើងដល់ភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនបាទគ្របសន្តិកំខ្ញុំលាភ ដែលកើតឡើងហើយ

ឯវិស តេ អាសវា វិហាតបរិទ្បាហា ន ហោត្តិ
 យញ្ញិស្ស ភិក្ខុវេ ឧប្បន្នំ អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ
 ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ សត្តារំ ឧប្បន្នំ អសត្តារំ
 ឧប្បន្នំ ចាចិច្ឆតំ ឧប្បន្នំ ចាបមិក្កតំ អនកិកុយ្យ
 វិហារោ ឧប្បន្នយ្យំ អាសវា វិហាតបរិទ្បាហា ឧប្បន្នំ
 ចាបមិក្កតំ អកិកុយ្យ វិហារោ ឯវិស តេ អាសវា
 វិហាតបរិទ្បាហា ន ហោត្តិ ។ វេទំ ទោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
 អត្តវសំ បដិទូ ឧប្បន្នំ លាភំ អកិកុយ្យ អកិកុយ្យ
 វិហារយ្យ ឧប្បន្នំ អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ
 ឧប្បន្នំ សត្តារំ ឧប្បន្នំ អសត្តារំ ឧប្បន្នំ ចាចិច្ឆតំ
 ឧប្បន្នំ ចាបមិក្កតំ អកិកុយ្យ អកិកុយ្យ វិហារយ្យ

ភាសវៈទាំងឡាយនោះ ជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលពល វេមនិមនមាន
 ដល់ភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ភាសវៈទាំងឡាយ
 ណា ជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលពល កើតឡើងដល់ភិក្ខុនោះ កាល
 មិនបាច់ប្រសព្វក្នុងខ្លួនលាភ ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំយសដែលកើត
 ឡើងហើយ ខ្ញុំអយសដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសត្តារដែលកើតឡើង
 ហើយ ខ្ញុំអសត្តារដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ដែល
 កើតឡើងហើយ ខ្ញុំបាបមិក្កតដែលកើតឡើងហើយ ភាសវៈទាំងឡាយនោះ
 ជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលពលវេមនិមនមានដល់ភិក្ខុ កាលប្រសព្វក្នុង
 ខ្ញុំបាបមិក្កតដែលកើតឡើងហើយយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ
 ប្រសព្វក្នុងញាញ់ខ្ញុំលាភ ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំលាភដែលកើត
 ឡើងហើយ ខ្ញុំយស ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំអយស ដែលកើតឡើង
 ហើយ ខ្ញុំសត្តារដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំអសត្តារដែលកើតឡើងហើយ
 ខ្ញុំសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ដែលកើតឡើងហើយ ប្រសព្វក្នុងញាញ់ខ្ញុំបាប-
 មិក្កត ដែលកើតឡើងហើយ ព្រោះអាស្រ័យខ្ញុំអំណាចប្រយោជន៍នេះឯង

តស្មាតិហ ភិក្ខុវេ វរិ សិក្ខិតត្វំ ឧប្បន្នំ លាភំ
អភិកុយ្យ អភិកុយ្យ វិហារិស្សាម ឧប្បន្នំ អលាភំ
ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ សញ្ញាវ ឧប្បន្នំ
អសញ្ញាវ ឧប្បន្នំ ចាបិច្ឆតំ ឧប្បន្នំ ចាបិច្ឆតំ
អភិកុយ្យ អភិកុយ្យ វិហារិស្សាមាតិ ។ វរិញ្ចិ វេ
ភិក្ខុវេ សិក្ខិតត្វន្តិ ។

(៨) វេកំ សមយំ អាយស្មា ឧត្តរោ មហិសវត្តស្មិ
វិហារតិ សន្នេយ្យកោ បទ្ធកេ វដ្ឋជាលីកាយំ(១) ។
តត្រ ទោ អាយស្មា ឧត្តរោ ភិក្ខុ អាមន្តសិ សាធា-
វុសោ ភិក្ខុ កាលេន កាលំ អន្តវិបត្តិ បទ្ធវេត្តិកា
ហោតិ សាធាវុសោ ភិក្ខុ កាលេន កាលំ បរិវេត្តិ
បទ្ធវេត្តិកា ហោតិ សាធាវុសោ ភិក្ខុ កាលេន
កាលំ អន្តសម្បត្តិ បទ្ធវេត្តិកា ហោតិ សាធា-
វុសោ ភិក្ខុ កាលេន កាលំ បរិវេត្តិ បទ្ធវេត្តិកា
ហោតិវិ ។

១ ១. វរិវិកាយំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គប្បី
សិក្សាយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយ គួរជាអ្នកគ្របសន្តិភ័យ ញ៉ាញ់ឱ្យលាភ
ដែលកើតឡើង យើងទាំងឡាយគួរជាអ្នកគ្របសន្តិភ័យ ញ៉ាញ់ឱ្យអលាភ
ដែលកើតឡើងហើយ ឱ្យយស ដែលកើតឡើងហើយ ឱ្យអយស ដែល
កើតឡើងហើយ ឱ្យសញ្ញាៈ ដែលកើតឡើងហើយ ឱ្យអសញ្ញាៈ ដែល
កើតឡើងហើយ ឱ្យសេចក្តីប្រាថ្នាលាមកដែលកើតឡើងហើយ ឱ្យចុប-
ម័ត្តដែលកើតឡើងហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវ
សិក្សាយ៉ាងនេះឯង ។

(៨) សម័យមួយ ព្រះឧត្តរវិហារយោជន្តជា-
លីកា ទៀបភ្នំឈ្មោះសន្នេយ្យកៈ ជិតស្រុកមហិសវត្ត ។ ក្នុងទីនោះ
ព្រះឧត្តរវិហារយោជន្តទាំងឡាយថា ម្នាលអារុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុ
ជាអ្នកពិចារណាឱ្យវិបត្តិវិទ្ធីឧទ្ធសត្វកាល ជាការប្រែវៃ ម្នាលអារុសោ
ទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណាឱ្យវិបត្តិវិសមុប្បត្តិវិទ្ធីឧទ្ធសត្វកាល ជា
ការប្រែវៃ ម្នាលអារុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណាឱ្យសម្បត្តិវិទ្ធីឧទ្ធសត្វកាល ជា
ការប្រែវៃ ម្នាលអារុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារ
ណាឱ្យសម្បត្តិវិសមុប្បត្តិវិទ្ធីឧទ្ធសត្វកាល ជាការប្រែវៃ ។

បញ្ហាសា មេត្តាវិទ្យា

សក្តិ ទេវទម្ពន្តំ ឯតទេវាច យស្ស មារិស
នាយេយ្យសិ ឯសោ អាយស្មា ទុត្តរោ មហិសវត្ថុស្មី
សន្តេយ្យកោ បព្វតេ វដ្ឋជាលិកាយំ ភិក្ខុនំ ឯវំ
ទម្ពំ ទេសេតិ សាធាវុសោ ភិក្ខុ កាលេន កាលំ
អត្តវបត្តិ ។ បេ ។ បរសម្បត្តិ បព្វវេត្តិតា ហោតីតិ ។

អថទោ សក្កោ ទេវទម្ពន្តោ យេយ្យថាបិ ជាម
ពលវា មុវសោ សម្មិញ្ញតំ វា ពាហំ បសោយេយ្យ
មសាវតំ វា ពាហំ សម្មិញ្ញេយ្យ ឯវមេវ ទេវេសុ
ការត្ថិសេសុ អន្តរហិកោ មហិសវត្ថុស្មី សន្តេយ្យកោ
បព្វតេ វដ្ឋជាលិកាយំ អាយស្មតោ ទុត្តរស្ស សម្មុទេ
ចាតុហោសិ ។ អថទោ សក្កោ ទេវទម្ពន្តោ យេនា
យស្មា ទុត្តរោ តេទុបសន្តមិ ទុបសន្តមិត្វា អាយស្មន្តំ
ទុត្តរំ អភិវាទេត្វា ឯតមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯតមន្តំ វិកោ
ទោ សក្កោ ទេវទម្ពន្តោ អាយស្មន្តំ ទុត្តរំ ឯតទេវាច
សន្តំ តិវ កន្ត អាយស្មា ទុត្តរោ ភិក្ខុនំ ឯវំ ទម្ពំ
ទេសេសិ សាធាវុសោ ភិក្ខុ កាលេន កាលំ
អត្តវបត្តិ ។ បេ ។ បរសម្បត្តិ បព្វវេត្តិតា ហោតីតិ ។

បញ្ហាសា មេត្តាវិទ្យា

បាទទូលពាក្យនេះ មិនប្រោះដីប្រដាប់ ជាដីពួកទៅតា បតិគ្រាលោកថា
ម្ចាស់យើង សូមច្រង់ជ្រាប ប្រោះទុក្ខដ៏មានអាយុខ្លះ សំដែងធម៌ដល់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងវដ្តជាលិកាវិហារ ទៀបភ្នំសុវណ្ណវ្យាគៈ ជិតស្រុកម-
ហិសវត្ថុយើងនេះថា ម្ចាស់សាវ័សាទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណាខ្ញុំ
វិបត្តិរបស់ខ្លួនសព្វកាល ជាការប្រពៃ ។ បេ ។ ជាអ្នកពិចារណាខ្ញុំ
សម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ ។

ប្រាថា សក្កោ ជាដីដីពួកទៅតា ក៏បាត់អំពីទៅលោក ទៅ
ប្រាកដក្នុងទីបំពេញប្រោះទុក្ខដ៏មានអាយុ ក្នុងវដ្តជាលិកាវិហារ ទៀប
ភ្នំសុវណ្ណវ្យាគៈ ជិតស្រុកមហិសវត្ថុ ដូចបុរសមានកំឡាំង លាង
ដែលបត់ចូល ចូរបត់ចូលទូរវិដដែលលាចេញយ៉ាងនោះឯង ។ សំដាប់
នោះ សក្កោ ជាដីដីពួកទៅតា ចូលទៅក្រប្រោះទុក្ខដ៏មានអាយុ ត្រង់
កន្លែងដែលលោកគង់នៅ លុះចូលទៅហើយ ថ្វាយចង្ហែប្រោះទុក្ខដ៏មាន
អាយុ ហើយបិកនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះសក្កោ ជាដីដីពួកទៅតា បិក
នៅក្នុងទីសមគួរហើយ បាទដំណាលពាក្យនេះមិនប្រោះទុក្ខដ៏មានអាយុ
ដូច្នោះថា បាទពួកប្រោះទុក្ខដ៏មានអាយុ សំដែងធម៌ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ថា ម្ចាស់សាវ័សាទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណាខ្ញុំវិបត្តិខ្លួន ជាការ
ប្រពៃ ។ បេ ។ ជាអ្នកពិចារណាខ្ញុំសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃតិវមន្ត ។

ឯវំ ទេវំ ទមិច្ឆាតិ ។ កី បទ កន្ត អាឃស្មតោ ឧត្តរស្ស
 សកំ បដិកាលំ ទុណហុ តស្ស ភកវតា វចនំ
 អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សាតិ ។ តេធលោ ទេវំ ទមិច្ឆ
 ឧបមំ តេ កវិស្សាមិ ឧបមាយមិ ទេកេត្តេ វិញ្ញ បុរិសា
 កាសិកស្ស អត្ថំ អាជាទន្តំ សេយ្យជាមិ ទេវំ ទមិច្ឆ
 កាមស្ស វា ធិកមស្ស វា អវិទូម មហាជញ្ញកាសិ តតោ
 មហាជនកាយោ ជញ្ញំ អាហរេយ្យ កាយេហិមិ(១)
 សីសកេហិមិ(២) ឧទ្ធត្ថេហិមិ(៣) អញ្ញសីហិមិ យោ
 ទុ ទោ ទេវំ ទមិច្ឆ មហាជនកាយោ ឧបសន្តមិត្វា
 ឯវំ បុត្តេយ្យ កុតោ វមិ ជញ្ញំ អាហរជាតិ ។ កថំ
 ព្យាករមាណោ ទុ ទោ ទេវំ ទមិច្ឆ សោ មហាជន-
 កាយោ សម្មា ព្យាករមាណោ ព្យាករេយ្យាតិ ។ អមុត្តា
 មហាជញ្ញកាសិ អាហរមាតិ ទោ កន្ត សោ មហា-
 ជនកាយោ សម្មា ព្យាករមាណោ ព្យាករេយ្យាតិ ។
 ឯវំ មេវ ទោ ទេវំ ទមិច្ឆ យំ កិញ្ចិ សុភាសិតំ
 សព្វន្តំ តស្ស ភកវតោ វចនំ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

១ ៖ កថេហិមិ ។ ២ ៖ កថេហិមិ ។ ៣ ៖ មិទិកេហិមិ ។ ៤ ៖ ឧទ្ធត្ថេហិមិ ។

ថ្វាយព្រះពរ ទេវំ ទមិច្ឆ ។ បពិត្រលោកជំទំវើន ចុះការសំដែងតាម
 សេចក្តីយល់របស់ខ្លួនព្រះឧត្តរជេតិយភាយុប្ប ឬក៏សំដែងតាមព្រះពុទ្ធដីកា
 របស់ព្រះជេតិយព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ថ្វាយព្រះពរទេវំ ទមិច្ឆ
 បើដូច្នោះ ភាគីភាគីនឹងទមហាថ្វាយបពិត្រ ក្នុងវិញ្ញាប្បសេក្ខន្តិលោក
 នេះ គង់ជីវិតឱ្យសេចក្តីអធិប្បាយនៃការសិរិរយសេចក្តីទមហាថ្វាយព្រះ
 ពរ ទេវំ ទមិច្ឆ ដូចជាគំនិតស្រ្តីជីវិត ក្នុងជីវិតស្រ្តីក្តី និងមក្តី ក្នុងមហា-
 ជនតំរាយស្រ្តីអំពីគំនិតនោះ ដោយអំព្រមទាំងឡាយខ្លះ ដោយល្អិតាំង
 ឡាយខ្លះ ដោយដក់ទាំងឡាយខ្លះ ដោយកំបត់ដៃទាំងឡាយខ្លះ ថ្វាយ
 ព្រះពរ ទេវំ ទមិច្ឆ ក្នុងមហាជនណា ដែលមិនបានចូលទៅ (និរិកេ)
 គប្បីស្រាយវិនិច្ឆ័យថា អ្នកទាំងឡាយ តំរាយស្រ្តីនេះអំពីទីណា ។
 ថ្វាយព្រះពរ ទេវំ ទមិច្ឆ ក្នុងមហាជននោះ កាលនឹងឆ្លើយប្រាប់
 គប្បីឆ្លើយប្រាប់តាមទំនងដូចម្តេច ។ បពិត្រលោកជំទំវើន ក្នុងមហា-
 ជននោះ កាលឆ្លើយប្រាប់ គប្បីឆ្លើយប្រាប់តាមទំនងថា យើង
 ទាំងឡាយ តំរាយស្រ្តីនេះឯណោះដូច្នោះ ។ ថ្វាយព្រះពរ
 ទេវំ ទមិច្ឆ ពាក្យឯណាមួយជាសុភាសិត សុភាសិតទាំងអស់នោះ
 ជាព្រះពុទ្ធដីកា នៃព្រះជេតិយព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ

បណ្ណសារ មេត្តាវត្ត

តតោ ឧបាសាយុបាសាយ មយំ ធម្មំ^(១) ច ភណ្ណាមាតិ ។
អដ្ឋវយំ ករុណំ អក្កតំ ករុណំ យាវសុភាសិតតំ ធម្មំ
អាយស្មតា ឧត្តរេន យំ កំភូំ សុភាសិតំ សទ្ធនំ ភស្ស
កកវិតា វចនំ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស តតោ
ឧបាសាយុបាសាយ មយំ ធម្មំ ច ភណ្ណាមាតិ វិវិដិ
ករុណំ ឧត្តរ ឯកំ^(២) សមយំ កកវំ រាជិកេហ
វិហរតំ កិដ្ឋក្សេដេ បព្វតេ អចិរប្បក្កន្តេ នេវនត្តេ តត្រ
ទោ កកវំ នេវនត្តំ អារត្តំ កិក្ខុ អាមន្តសិ
សាទុ កិក្ខុវេ កិក្ខុ កាលេន កាលំ អត្ថវបត្តិ
បច្ឆវត្តិកា ហោតិ សាទុ កិក្ខុវេ កិក្ខុ កាលេន
កាលំ បវបត្តិ អត្តសម្បត្តិ បរសម្បត្តិ បច្ឆវត្តិកា
ហោតិ ។ អដ្ឋហិ កិក្ខុវេ អសទុម្មហិ អភិក្ខុកោ
បរិហានិទ្ធិចិត្តោ នេវនត្តោ អាចាយិកោ នេយិកោ
កម្សេដ្ឋោ អតេកិច្ឆោ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។

១ ខ. ម. មយក្សេ ច ។ ២ អយំ បាវេ ខ. ម. បោត្តេសុ ម ទិស្សតិ ។

បណ្ណសារ មេត្តាវត្ត

យេនីចាំនិទ្ធិយនាំចញ្ញមកកំពិព្រះពុទ្ធដីកានោះ ទើបសំដែងដូចជាស្រូវ
យ៉ាងនោះដែរ ។ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន អស្ចារ្យណាស់ បពិត្រលោកដ៏
ចម្រើន ចំរើនរាណាស់ ពាក្យនេះ ព្រះឧត្តរដ៏មានកាយុពោលហើយដោយ
ប្រវែក(ព្រោះ)ពាក្យឯណាមួយជាសុភាសិត ពាក្យចាំនិទ្ធិនោះ ជាព្រះ
ពុទ្ធដីការបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ យេនីចាំនិ
ទ្ធិយនាំពោលខ្ញុំស្រូវ(ប្រៀបធៀបនឹង)ព្រះពុទ្ធដីកានោះដែរ បពិត្រព្រះឧត្តរ
ដ៏ចម្រើន សេចក្តីនេះយ៉ាងនេះ សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់លើភ្នំ
ដ៏ជ្រូកដ៏ ដ៏ក្រៀមដ៏ជ្រុះ កាលវេលាព្រះទេវទត្ត ចៀសចេញទៅមិនយូរ
ចំនួន ក្នុងទីនោះឯងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវទេវទត្ត គ្រាសំនឹង
កិក្ខុចាំនិទ្ធិយនាំ ម្ចាស់កិក្ខុចាំនិទ្ធិយនាំ កិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិវិទ្ធាន
ជាការប្រវែក ម្ចាស់កិក្ខុចាំនិទ្ធិយនាំ កិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិរបស់អ្នក
ដទៃនូវសម្បត្តិរបស់ខ្លួន នូវសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ ។ ម្ចាស់កិក្ខុចាំនិទ្ធិយនាំ
ទេវទត្ត ត្រូវអស្ចារ្យចាំនិទ្ធិ ប្រការគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តត្រូវអស្ចារ្យ
ប្រវែកហើយ ទៅកើតក្នុងអាយុ ទៅកាន់នរក កាន់នៅអស់ ១ កប្ប មិន
អាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។ អស្ចារ្យប្រការ តើដូចម្តេច ។

លាភេន ភិក្ខុវេ អភិក្ខុតោ បរិយាទិន្ទ្រិក្ខានា នេវនត្តោ
 អាចារិកោ នេយិកោ កប្បដ្ឋោ អតេតិក្ខោ ។
 អលាភេន ភិក្ខុវេ យសេន ភិក្ខុវេ អយសេន
 ភិក្ខុវេ សត្តារេន ភិក្ខុវេ អសត្តារេន ភិក្ខុវេ
 ចាបិដ្ឋតាយ ភិក្ខុវេ ចាបមិដ្ឋតាយ ភិក្ខុវេ អភិក្ខុតោ
 បរិយាទិន្ទ្រិក្ខានា នេវនត្តោ អាចារិកោ នេយិកោ
 កប្បដ្ឋោ អតេតិក្ខោ ។ វិមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 អដ្ឋហិ អសន្តម្មហិ អភិក្ខុតោ បរិយាទិន្ទ្រិក្ខានា
 នេវនត្តោ អាចារិកោ នេយិកោ កប្បដ្ឋោ
 អតេតិក្ខោ ។ សាទុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ឧប្បន្នំ លាភំ
 អភិកុយ្យ អភិកុយ្យ វិហារេយ្យ ឧប្បន្នំ អលាភំ
 ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ សត្តារំ
 ឧប្បន្នំ អសត្តារំ ឧប្បន្នំ ចាបិដ្ឋតំ ឧប្បន្នំ
 ចាបមិដ្ឋតំ អភិកុយ្យ អភិកុយ្យ វិហារេយ្យ ។

ខាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅទុក្ខត្រូវលាភគ្របសន្តត់ហើយ មានចិត្តត្រូវលាភ
 ប្រើតែហើយ ទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកាន់ទេក តាំងនៅអស់ទកប្ប មិន
 អាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។ ខាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអលាភ ខាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវយស ខាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអយស ខាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវសត្តារៈ ខាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអសត្តារៈ ខាលភិក្ខុទាំង
 ឡាយ ដែលត្រូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ខាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅទុក្ខត្រូវ
 បាបមិត្តគ្របសន្តត់ហើយ មានចិត្តដែលត្រូវបាបមិត្តប្រើតែហើយ ទៅកើត
 ក្នុងអបាយ ទៅកាន់ទេក តាំងនៅអស់ទកប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់
 បាន ។ ខាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅទុក្ខ ត្រូវអសម្បទាំងឡាយ ៨ ប្រការនេះ
 ឯងគ្របសន្តត់ហើយ មានចិត្តត្រូវអសម្បប្រើតែហើយ ទៅកើតក្នុងអបាយ
 ទៅកាន់ទេក តាំងនៅអស់ទកប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។
 ខាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគ្របសន្តត់ ញ៉ាញ៉ាខ្ញុំលាភ ដែលកើតឡើង
 ហើយ ជាការប្រពៃ ខ្ញុំអលាភដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំយសដែលកើត
 ឡើងហើយ ខ្ញុំអយសដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសត្តារដែលកើតឡើង
 ហើយ ខ្ញុំអសត្តារដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសេចក្តីប្រាថ្នាលាមកដែល
 កើតឡើងហើយ គ្របសន្តត់ញ៉ាញ៉ាខ្ញុំបាបមិត្តដែលកើតឡើងហើយ ។

កំពុង កំពុង កំពុង អក្ខរសំ បដិទូ ឧប្បន្ន
 លាក់ អក្ខរយ្យ អក្ខរយ្យ វិហារយ្យ ឧប្បន្ន
 អលាក់ ឧប្បន្ន យសំ ឧប្បន្ន អយសំ ឧប្បន្ន សក្ការៈ
 ឧប្បន្ន អសក្ការៈ ឧប្បន្ន ចាមិច្ឆតំ ឧប្បន្ន ចាមិច្ឆតំ
 អក្ខរយ្យ អក្ខរយ្យ វិហារយ្យ យញ្ញិស្ស កំពុង
 ឧប្បន្ន លាក់ អក្ខរយ្យ វិហារតោ ឧប្បន្នយ្យ
 អាសវា វិហារតោ ឧប្បន្ន លាក់ អក្ខរយ្យ
 វិហារតោ ឯវស តេ អាសវា វិហារតោ ឧប្បន្ន
 ឧ ហោន្តិ ។ យញ្ញិស្ស កំពុង ឧប្បន្ន អលាក់
 ឧប្បន្ន យសំ ឧប្បន្ន អយសំ ឧប្បន្ន សក្ការៈ
 ឧប្បន្ន ចាមិច្ឆតំ ឧប្បន្ន ចាមិច្ឆតំ អក្ខរយ្យ
 វិហារតោ ឧប្បន្នយ្យ អាសវា វិហារតោ ឧប្បន្ន
 ឧប្បន្ន ចាមិច្ឆតំ អក្ខរយ្យ វិហារតោ ឯវស
 តេ អាសវា វិហារតោ ឧ ហោន្តិ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគ្របសន្តិកំ ញាតិវិទូលោក ដែលកើតឡើងហើយ
 គ្របសន្តិកំ ញាតិវិទូលោក ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំយសដែលកើត
 ឡើងហើយ ខ្ញុំអយស ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសក្ការៈដែលកើតឡើង
 ហើយ ខ្ញុំអសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ដែល
 កើតឡើងហើយ គេព្រោះគាស្រីយកំណាចប្រយោជន៍ដូចម្តេច ខ្មាសភិក្ខុ
 ទាំងឡាយព្រោះថា អាសវាទាំងឡាយណាជាសក្ការៈចង្អៀតចង្អល់ពេល
 ពេលកើតឡើងដល់ភិក្ខុនោះ កាលមិនបាទគ្របសន្តិកំខ្ញុំលោក ដែលកើត
 ឡើងហើយ អាសវាទាំងឡាយនោះជាសក្ការៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលពេល
 វេទនាមិនមានដល់ភិក្ខុនោះ កាលគ្របសន្តិកំខ្ញុំលោក ដែលកើតឡើង
 ហើយយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា អាសវាទាំងឡាយ
 ណា ជាសក្ការៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលពេល គប្បីកើតឡើងដល់ភិក្ខុនោះ
 កាលមិនបាទគ្របសន្តិកំ ខ្ញុំអលោក ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំយស
 ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំអយស ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសក្ការៈ
 ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំអសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំសេចក្តី
 ប្រាថ្នាលាមកដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំបាមិច្ឆតំ ដែលកើតឡើងហើយ
 អាសវាទាំងឡាយនោះ ជាសក្ការៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលពេល វេទនាមិនមាន
 ដល់ភិក្ខុនោះ កាលគ្របសន្តិកំខ្ញុំបាមិច្ឆតំដែលកើតឡើងបាមិច្ឆតំនេះ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គពន្លឺយោ

ឥន្ទ ទោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តវសំ បដិទ្ធ ឧប្បន្នំ
 លាភំ អភិកុយ្យ អភិកុយ្យ វិហរេយ្យ ឧប្បន្នំ
 អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ
 សក្ការំ ឧប្បន្នំ អសក្ការំ ឧប្បន្នំ ចាមិច្ឆតំ
 ឧប្បន្នំ ចាមិច្ឆតំ អភិកុយ្យ អភិកុយ្យ វិហ-
 រេយ្យ ។ តស្មាតិហ ភិក្ខុវេ ឯវំ សិក្ខុតត្ថំ ឧប្បន្នំ
 លាភំ អភិកុយ្យ អភិកុយ្យ វិហរិស្សម ឧប្បន្នំ
 អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ
 សក្ការំ ឧប្បន្នំ អសក្ការំ ឧប្បន្នំ ចាមិច្ឆតំ
 ឧប្បន្នំ ចាមិច្ឆតំ អភិកុយ្យ អភិកុយ្យ វិហរិស្ស-
 មាតិ ។ ឯវញ្ចិ វោ ភិក្ខុវេ សិក្ខុតត្ថំ ។
 ឯត្តវរា កន្ត ឧត្ត មនុស្សសុ ចនស្ស្ស
 បរិសា ភិក្ខុ ភិក្ខុនិយោ ឧចាសកា ឧចា-
 សិកាយោ ចាយំ ចន្ទបរិយាយោ កកិស្មិញ្ចិ
 បតិដ្ឋិទោ ឧត្តន្តាវុ កន្ត កាយស្មា ឧត្តវេ

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គពន្លឺយោ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគ្របសន្តតំ ញាំញីខ្ញុំវាលាភ ដែលកើតឡើង
 ហើយ គ្របសន្តតំ ញាំញីខ្ញុំវាលាភ ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយស
 ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយស ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយស្ការៈ ដែល
 កើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយស្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយសច្ច័ក្រាថ្នា
 លាមក ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយមិច្ឆ ដែលកើតឡើងហើយ ព្រោះ
 តាស្រ័យខ្ញុំវាលាភប្រយោជន៍នេះឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះ
 ហេតុនោះ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គ្រូសិក្សាយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយ
 គួរជាអ្នកគ្របសន្តតំ ញាំញីខ្ញុំវាលាភ ដែលកើតឡើងហើយ យើងទាំង
 ឡាយ គួរជាអ្នកគ្របសន្តតំ ញាំញីខ្ញុំវាលាភ ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំ
 វាយស ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយស ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយស្ការៈ
 ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយស្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយសច្ច័
 ក្រាថ្នាលាមក ដែលកើតឡើងហើយ ខ្ញុំវាយមិច្ឆ ដែលកើតឡើងហើយ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ គ្រូសិក្សាយ៉ាងនេះឯង ។ បតិគ្រ
 ព្រះទត្តវេជ្ជវេន បណ្តាបរិសទ្ធាទាំងឡាយ ភិក្ខុ ភិក្ខុនិ ឧបាសក ឧបា-
 សិកា ធម្មបរិយាយនេះ មិនទាន់ទាំងនៅក្នុងបរិសទ្ធជានានោះ បតិគ្រ
 លោកជ័ចំវេន សូមព្រះទត្តវេជ្ជវេន កាន់យកខ្ញុំធម្មបរិយាយនេះ

បណ្ណសារ មេត្តាវង្ស

ឥមំ ធម្មបរិយាយំ បរិយោបុណាតុ កន្តោ អាយស្មា
ឧត្តរោ ឥមំ ធម្មបរិយាយំ ធារេតុ កន្តោ អាយស្មា
ឧត្តរោ ឥមំ ធម្មបរិយាយំ អត្តសញ្ញាតោ អយំ
កន្តោ ធម្មបរិយាយោ អាទិព្រហ្មចរិយកោតិ ។

(៧) កុលបុត្តោតិ ភិក្ខុវេ ទន្ធិ សម្មា វធមាថោ
វធម្យ ពលវាតិ ភិក្ខុវេ ទន្ធិ សម្មា វធមាថោ
វធម្យ ចាសាទិកោតិ ភិក្ខុវេ ទន្ធិ សម្មា
វធមាថោ វធម្យ តិព្វរកោតិ ភិក្ខុវេ ទន្ធិ សម្មា
វធមាថោ វធម្យ ។ កមិញ្ញត្ត ភិក្ខុវេ ធម្មា
ឥន្ទ្រិយេសុ កុត្តទារោ ភោជនេ មក្ខញ្ញ ជាតិវយ-
មទុយុត្តា សតិសម្មជញ្ញន សមន្តាគតោ យេហិ
ធម្មោ សក្កោតិ បរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធិ ព្រហ្មចរិយំ
ចរិកុត្តំ ។

គត្រិនំ ភិក្ខុវេ ទន្ធិស្ស ឥន្ទ្រិយេសុ កុត្តទារតាយ
ហោតិ ។ សចេ ភិក្ខុវេ ទន្ធិស្ស បុរិមា ទិសា
អាណេតេតទ្ធា ហោតិ សព្វតោសោ សមន្តាហិវិទ្ធា

បណ្ណសារ មេត្តាវង្ស

បតិគ្រលោកដ៏ចំរើន សូមព្រះទន្ធិដ៏មានកាយ រៀនយកនូវធម្មបរិយាយ
នេះ បតិគ្រលោកដ៏ចំរើន សូមព្រះទន្ធិដ៏មានកាយ ច្រឡំនូវធម្ម-
បរិយាយនេះ បតិគ្រលោកដ៏ចំរើន ធម្មបរិយាយនេះ ប្រកបដោយ
ប្រយោជន៍ជាទាំងដើមនៃមន្តព្រហ្មចរិយធម៌ ។

(៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកផ្សំកាលបើពោលតាមត្រឹមត្រូវ គប្បី
ពោលនូវទន្ធិភិក្ខុថាជាមូលបុគ្គល្លៈ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកផ្សំកាលបើ
ពោលតាមត្រឹមត្រូវ គប្បីពោលនូវទន្ធិភិក្ខុថាជាអ្នកមានកម្លាំងកាយដូច្នោះ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកផ្សំកាលបើពោលតាមត្រឹមត្រូវគប្បីពោលនូវទន្ធិ-
ភិក្ខុថាជាអ្នកគួរឆាប់មកទៅសេចក្តីជ្រះថ្លាដូច្នោះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នក
ផ្សំកាលបើពោលតាមត្រឹមត្រូវ គប្បីពោលនូវទន្ធិភិក្ខុថាជាអ្នកមានករៈដ៏
ភ្លឺវិញ្ញដូច្នោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចាំបាច់ពោលទៅដ្ឋក្នុងទិវវា
ថាទន្ធិភិក្ខុគ្រប់គ្រងទារកដ៏ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ដ៏ប្រមាណក្នុងកោដ
ប្រកបរឿយៗនូវការត្រួតរក្សាប្រកបដោយសក់និងសម្បជញ្ញៈ ចើបទន្ធិ-
ភិក្ខុអាចដើម្បីប្រព្រឹត្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌ទ្វិបរិបូណិ បរិសុទ្ធាន ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចោតវិសេសនូវភិក្ខុមានទារកគ្រប់គ្រងហើយក្នុង
ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយនោះយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើទន្ធិភិក្ខុ
រមែលរមើលទៅទិសទាំងកើត លុះតែប្រមូលនូវហេតុទាំងអស់ ដោយចិត្ត

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយស្ស អង្គវិនិយោគ

ឧទ្ទោ បុរុគ្គមំ ទិសំ អាណោកេតិ វិវំ មេ បុរុគ្គមំ ទិសំ
 អាណោកាយតោ ធាកិជ្ឈាដោមឧស្សា ចាបតា អកុ-
 សលា ធម្មា អន្តាស្សវិស្សន្តិភិ ។ ឥតិហ តត្រ ឥម្ប-
 ជាដោ ហោតិ ។ សទេ ភិក្ខុវេ ទទ្ធស្ស បច្ច័មា ទិសា
 អាណោកេតព្វា ហោតិ ឧត្តកា ទិសា អាណោកេតព្វា
 ហោតិ ធនុតិណា ទិសា អាណោកេតព្វា ហោតិ ធនុ-
 ឧណោកេតព្វា(១) ហោតិ អដោ ឧណោកេតព្វា(២)
 ហោតិ អនុទិសា អនុវិណោកេតព្វា ហោតិ សព្វត្នេ-
 តសោ សមញ្ញាហវិញ ឧទ្ទោ អនុទិសំ អនុវិណោកេតិ វិវំ
 មេ អនុទិសំ អនុវិណោកាយតោ ធាកិជ្ឈាដោមឧស្សា
 ចាបតា អកុសលា ធម្មា អន្តាស្សវិស្សន្តិភិ ។
 ឥតិហ តត្រ ឥម្បជាដោ ហោតិ ។ ឥទំ ទោ ភិក្ខុវេ
 ទទ្ធស្ស ឥទ្រិយេសុ តុត្តន្តារតាយ ហោតិ ។

តត្រិទំ ភិក្ខុវេ ទទ្ធស្ស កោជទេ មត្តញ្ច-
 តាយ ហោតិ ឥទំ ភិក្ខុវេ ឧទ្ទោ បដិសន្ធា
 យោចិសោ អាហារំ អាហារេតិ ទេវំ ធនិយ

១ ខ. ម. ឧណោកេត្យំ ។ ២ ខ. ឧណោកេត្យំ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយ អង្គវិនិយោគ

ទើបខន្តិកុម្មិលមើលឲ្យទិសទាំងកើត ដោយគំនិតថា អកុសលធម៌ទាំង
 ឡាយដ៏លាមក គឺអភិវឌ្ឍន៍វិបោមស្សន៍វិមិទដាច់តាមភាគអញ ដែល
 កំពុងមើលមើលទិសទាំងកើតយ៉ាងនេះ ។ ព្រោះហេតុនោះ ក្នុងសាសនា
 នេះ ខន្តិកុម្មិលឈ្មោះថាជាអ្នកមានសេចក្តីជឿខ្លួន ក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្នា
 នោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើខន្តិកុម្មិលមើលទិសទាំងកើត រាល់
 មើលទិសទាំងដើម មើលមើលទិសទាំងក្រុង ឆើយមើលទៅទិសទាំងសី
 ធនមើលទិសទាំងក្រោម ឆាកមើលទៅទិសទាំងដាច់ លុះតែប្រមូលនូវ
 ហេតុទាំងអស់ដោយចិត្ត ទើបខន្តិកុម្មិលមើលឲ្យទិសទាំងដាច់ដោយ
 គំនិតថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមក គឺអភិវឌ្ឍន៍វិបោមស្ស ន៍
 វិមិទដាច់តាមភាគអញ ដែលកំពុងមើលទិសទាំងដាច់ ។ ព្រោះ
 ហេតុនោះ ក្នុងសាសនានេះខន្តិកុម្មិលឈ្មោះថាជាអ្នកមានសេចក្តីជឿខ្លួន
 ក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្នាយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលខន្តិកុ
 មានឥទ្ធិយគ្រប់គ្រងហើយយ៉ាងនេះឯង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលខន្តិកុម្មិលប្រមាណក្នុងកោដទ
 នោះយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ខន្តិកុម្មិល
 ណាដោយឧបាយ ហើយទើបវិភាគឲ្យវិភាគ មិនមែនដើម្បីលើស

បណ្ណសារ មេត្តាវាគ្មា

ន មនោយ ន មណ្ឌលាយ ន វិក្ខុសនាយ យោវេន
ឥមស្ស កាយស្ស មិគិយា យាមនាយ វិហំសុមាតិយា
ព្រហ្មចរិយានុក្កហាយ ឥតិ បុរាណញ វេទនំ មដិ-
ហដ្ឋាមិ នវត្ថុ វេទនំ ន ឧប្បនេស្សនិមំ យាត្រា ច មេ
កវិស្សតិ អនវដ្ឋតា ច ជាសុវិហារោ ចាតិ ។ ឥនំ ទោ
កិក្ខុវេ នន្ទស្ស កោជនេ មត្តញ្ញតាយ ហោតិ ។

តត្រិនំ កិក្ខុវេ នន្ទស្ស ជាតវិយានុយោកស្មី ហោតិ
ឥន កិក្ខុវេ នន្ទេ ធិវសំ ចត្តមេន និសដ្ឋាយ អាវ-
ណីយេហិ នម្មេហិ ចិត្តំ បរិសោធនតិ វត្តិយា បវេមំ
យាមំ ចត្តមេន និសដ្ឋាយ អាវណីយេហិ នម្មេហិ ចិត្តំ
បរិសោធនតិ វត្តិយា មជ្ឈិមំ យាមំ នក្ខិណេន បស្សន
សីហសេយ្យំ កប្បេតិ ចានេន ចានំ អប្នាបាយ
សតោ សម្បជានោ ឧដ្ឋានសញ្ញំ មនសិកវិទ្ធា
វត្តិយា បច្ឆិមំ យាមំ បដ្ឋដ្ឋាយ ចត្តមេន និសដ្ឋាយ
អាវណីយេហិ នម្មេហិ ចិត្តំ បរិសោធនតិ ។ ឥនំ ទោ
កិក្ខុវេ នន្ទស្ស ជាតវិយានុយោកស្មី ហោតិ ។

បណ្ណសារ មេត្តាវគ្គ

មិនមែនដើម្បីស្រវឹង មិនមែនដើម្បីភាពកំភពិកាយ មិនមែនដើម្បីផ្ទុះ
ជន់ គ្រាន់តែឱ្យគាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីញ៉ាំងជីវិតឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីបំបាក់បង្គំខ្លួនសេចក្តីលំបាក ដើម្បីអនុគ្រោះដល់ក្រហ្មចារ្យ ភាគាភញ
និងកំបាំងបង្គំខ្លួនវេទនាបាសជន ញ៉ាំងវេទនាថ្មី មិនឱ្យកើតឡើងបានជន
ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃអំណោយថត្តិ ការមិនមានទោសក្តី ការនៅសប្បាយក្តីនិង
មានផលភាគាភញ ។ ម្ចាស់កិក្ខុវេនិទ្ធាយ ហេតុដែលនឱក្ខុក្ខុស្តាប់
ប្រមាណ ក្នុងកោជនយ៉ាងនេះឯង ។

ម្ចាស់កិក្ខុវេនិទ្ធាយ ហេតុដែលនឱក្ខុក្ខុប្រកបរឿយ ។ ក្នុងការ
ញ៉ាំងលើកនោះយ៉ាងនេះ ម្ចាស់កិក្ខុវេនិទ្ធាយ ក្នុងសាសនានេះនឱក្ខុ
ជម្រមចិត្តចាកការណីយធម៌ ដោយការច្រៀមន៍ ដោយការអន្តិយអស់
មួយថ្ងៃ ជម្រមចិត្តចាកការណីយធម៌ ដោយការច្រៀមន៍ ដោយការ
អន្តិយអស់បឋមយាមនៃកត្រី សម្រេចខ្លួនសីហសេយ្យ ដោយផ្លៀងទៅ
ទានស្តំ កំរិតជើង ដោយជើង ជាអ្នកមានសតិសម្បជញ្ញៈ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តខ្លួន
ឧដ្ឋានសញ្ញា អស់មជ្ឈិមយាមនៃកត្រី ហើយក្រោកឡើង ជម្រមចិត្តចាក
ការណីយធម៌ ដោយការច្រៀមន៍ ដោយការអន្តិយ អស់បឋមយាមនៃ
កត្រី ។ ម្ចាស់កិក្ខុវេនិទ្ធាយ ហេតុដែលនឱក្ខុក្ខុប្រកបរឿយ ។ ក្នុងការ
ញ៉ាំងលើកយ៉ាងនេះឯង ។

តត្រងំ ភិក្ខុវេ ទទ្ធស្ស សតិសម្បជញ្ញស្មី ហោតិ
 ឥន ភិក្ខុវេ ទទ្ធស្ស វិនិច្ឆា វេននា ឧប្បជន្តិ
 វិនិច្ឆា ឧប្បហន្តិ វិនិច្ឆា អត្តត្ថំ កច្ឆន្តិ វិនិច្ឆា សញ្ញា
 ឧប្បជន្តិ វិនិច្ឆា ឧប្បហន្តិ វិនិច្ឆា អត្តត្ថំ កច្ឆន្តិ
 វិនិច្ឆា វិនិច្ឆា ឧប្បជន្តិ វិនិច្ឆា ឧប្បហន្តិ វិនិច្ឆា
 អត្តត្ថំ កច្ឆន្តិ ។ ឥនំ ទោ ភិក្ខុវេ ទទ្ធស្ស សតិ-
 សម្បជញ្ញស្មី ហោតិ ។ កមិមន្តុ ភិក្ខុវេ ននោ
 ឥន្ទ្រិយេសុ កុត្តន្តារោ កោជនេ មត្តញ្ញ ជាតវិយ-
 មធុយុត្តោ សតិសម្បជញ្ញនំ សមន្តាគតោ យេហិ
 ននោ សន្តោតិ បរិមុណ្ណំ បរិសុទ្ធិ ព្រហ្មចរិយំ ធិវត្ថុន្តិ ។
 (១០) ឯកំ សមយំ ភក្កវា ចម្បាយំ វិហរតិ
 កត្តាយ ចោក្ករណិយា តិវេ ។ តេន ទោ បន
 សមយេន ភិក្ខុ ភិក្ខុ អាបត្តិយា ចោនេន្តិ ។
 សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ អាបត្តិយា ចោនិយមាទោ
 អញ្ញោនាញំ បដិចរតិ តហិទ្ធា កាដំ អមជាមេតិ
 កោមញ្ច ទោសញ្ច អប្បន្ទយញ្ច ចាតុកកោតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលខន្តិកុ មានសតិសម្បជញ្ញៈនោះ
 យ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ វេទនាភិក្ខុធីតវេ
 ខន្តិកុ កំដីធិច្បសំ វេទនាប្រាកដឡើង កំដីធិច្បសំ ដល់ខុរសេចក្តី
 វិនាស កំដីធិច្បសំ សញ្ញាដែលភិក្ខុឡើង កំដីធិច្បសំ សញ្ញាប្រាកដ
 ឡើង កំដីធិច្បសំ សញ្ញាដល់ខុរសេចក្តីវិនាស កំដីធិច្បសំ វិភក្តៈ
 ដែលភិក្ខុឡើង កំដីធិច្បសំ វិភក្តៈដែលប្រាកដឡើង កំដីធិច្បសំ វិភក្តៈ
 ដែលដល់ខុរសេចក្តីវិនាស កំដីធិច្បសំ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុ
 ដែលខន្តិកុមានសតិសម្បជញ្ញៈយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 ចាំបាច់ពាលពៅប្តីក្នុងទីដទៃថា ខន្តិកុគ្រប់គ្រងទ្វារ ក្នុងផ្ទៃយ៉ាង
 ឡាយ ដឹងបុប្ផាណ ក្នុងកោដន ប្រកបរឿយ ។ ខុរសេចក្តីលើកប្រ-
 កបដោយសតិសម្បជញ្ញៈ ទើបខន្តិកុអាចប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ឲ្យ
 បរិបូណ៌បរិសុទ្ធចាន ។

(១០) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្បែរន្ទ្រស្រះបោតុ-
 រណីរណ្តោះគ្រង ជិតគ្រងចម្បូ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយចោទ
 ភិក្ខុដ៏គ្នាដោយកបត្តិ ។ ភិក្ខុនោះ កាលត្រូវពួកភិក្ខុដ៏គ្នា ចោទដោយ
 កបត្តិក៏ក៏ក្បែរដទៃដោយពាក្យដទៃ បដិសេធភាគ្យចៅខាងក្រៅ ធ្វើ
 សេចក្តីប្រាកដដឹង ទោសដឹង សេចក្តីមិនពេញចិត្តដឹង ឲ្យកើតប្រាកដ ។

បណ្ណសារ មេត្តា

អថា កក្ក កិក្ខ អាមន្តសិ វិទ្ធកម្មេតំ(១) កិក្ខេ
 បុគ្គលំ វិទ្ធកម្មេតំ កិក្ខេ បុគ្គលំ ។ អមនេយ្យោ
 កិក្ខេ បុគ្គលោ កិ មរុត្តោ(២) វិហោតិ ឥ
 កិក្ខេ ឯកទ្ធស្ស បុគ្គលស្ស កាតិសំយេ ហោតិ
 អកិក្ខន្តំ បដិក្ខន្តំ អាណាតិកំ វិលាតិកំ សម្មិត្តំ
 មសាវតំ សន្និដិមត្តិវិវាទាណំ សេយ្យថា
 អញ្ញាសំ កន្តកាណំ កិក្ខនំ យាស្ស កិក្ខ អាមត្តិ
 មស្សន្តិ យតោ ម ទ្ធស្ស កិក្ខ អាមត្តិ មស្សន្តិ
 តមេធំ វិវាទន្តិ សមណទ្ធសិវាយំ សមណ-
 មណោ សមណករណ្ណាវេតិ តមេធំ ឥតិ វិទិត្តា
 តហិត្តា តាសន្តិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។
 មា អញ្ញា កន្តកោ កិក្ខ ទ្ធសេសីតំ ។ សេយ្យ-
 ថា កិក្ខេ សម្បន្តេ យវករណោ យវទ្ធសិ

១ ឧ, ធម្មថំ ។ ម, ធម្មថំ ។ ២ ឧ, កំ ហេ បុគ្គ ។ ម, កំ លោ មេត្តា ។

បណ្ណសារ មេត្តា

សំវាបំនា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរបណ្តេញខ្ញុំបុគ្គលនេះចេញ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរបណ្តេញខ្ញុំបុគ្គលនេះចេញ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល (នោះ) ជាបុគ្គលគួរបណ្តេញចេញ បុគ្គលដូចជា
 កូនឧបុគ្គលដទៃ វេទន៍ចៀកចៀនទានដើម ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយការ
 ណានៅខ្លះនឹងជម្រកយកការមើលទូរចៅមើលផ្សេងៗការបត់អយវៈចូល
 ការលាអយវៈចេញ ការទ្រទ្រង់ខ្ញុំសន្និដ្ឋិ បាត្រ ចិវ មេស្សបុគ្គលតូចខ្លះ
 ក្នុងសាសនានេះ ប្រាកដផ្សេងៗ ដូចដំណើរខ្លះក្នុងដំបូងដទៃ ក្នុងភិក្ខុ
 មិនឃើញខ្ញុំអាមត្តិរបស់ភិក្ខុនោះ លុះកាលណាភិក្ខុ ឃើញខ្ញុំតាមភិ
 ក្ខុនោះ ក៏ដឹងខ្ញុំភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនេះ ជាអ្នកប្រទូស្តផលសមណៈ
 ដូចជាសំដី អត្តិមក្ខន៍សមណៈ ជាសម្រាមក្ខន៍សមណៈ លុះភិក្ខុភិក្ខុដឹង
 ច្បាស់ខ្ញុំភិក្ខុនោះ ដូច្នេះហើយ ក៏ធ្វើឲ្យវិទាសទៅទាញព្រា(ដំបូងស្និដ្ឋ) ។
 ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា អ្នកកុំប្រទូស្តភិក្ខុទាំងឡាយ
 ឯទៀតឡើយ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចយ៉ាងស្មៅដែលបង្កើតស្រូវ

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិញ្ញាណសម្មាសម្ពុទ្ធិ

ជាយេជ យេកលាចា យេកាល្ហាកោ តស្ស តាទិសំ-
 យេ ម្កលំ ហោតិ សេយ្យជាមិ អញ្ញាសំ កទ្កកាធំ
 យវំធំ តាទិសំយេ វាលំ ហោតិ សេយ្យជាមិ
 អញ្ញាសំ កទ្កកាធំ យវំធំ តាទិសំយេ បលាសំ(១)
 ហោតិ សេយ្យជាមិ អញ្ញាសំ កទ្កកាធំ យវំធំ យោស្ស
 សីសំ ធនំ ធនុត្តតិ យតោ ច ទ្ធស្ស សីសំ ធនុត្តតិ គមេធំ
 វិវំ ជាធនុំ យេទ្ធសីវាយំ យេបលាចោ យេកាល្ហាកោតិ
 គមេធំ ឥតិ វិទិត្វា សម្កលំ ឧប្បាដេត្វា តហិទ្ធវា
 យេកាលាស្ស ធនុត្តិ ។ តំ កំស្ស ហោតុ ។
 មា អញ្ញា កទ្កកាយេវ ទ្ធសេសីតិ ។ វិវំមេវ ទោ
 កិក្កុវេ ឥនេកទ្ធស្ស បុត្តលស្ស តាទិសំ យេវ
 ហោតិ អកិក្កុធំ បដិក្កុធំ អាណាតិកំ វិណាតិកំ
 សម្មិញ្ញំ បសាវតំ សឡិយំ បត្តិវិវាទាលំ សេយ្យជាមិ
 អញ្ញាសំ កទ្កកាធំ កិក្កុធំ យោស្ស កិក្កុ អាបត្តិ
 ធន បស្សន្តិ យតោ ច ទ្ធស្ស កិក្កុ អាបត្តិ បស្សន្តិ

១ ឧ. ប. បន្ត ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិញ្ញាណសម្មាសម្ពុទ្ធិ

ជាសំដីកុដិស្រូវ ជាសម្រាមដល់ស្រូវ ដុសឡើងកុដិស្រូវនៃស្រូវដីល្អ
 គល់ស្រូវនោះក៏ដូច្នោះដែរ ដូចគល់នៃស្រូវដីចំរើនដទៃ ដើមក៏ដូច្នោះដែរ
 ដូចជាដើមនៃស្រូវដីចំរើនដទៃ ស្លឹកក៏ដូច្នោះដែរ ដូចជាស្លឹកនៃស្រូវ ដីចំរើន
 ដទៃ កំណត់ត្រឹមត្រូវនៃស្រូវនោះមិនខាន់កើត លុះកាលណាគ្នានៃស្រូវ
 នោះកើតឡើង អ្នកផងទើបដឹងស្រូវនោះយ៉ាងនេះថា នេះជាស្រូវបន្តិច
 ស្រូវ ជាសំដីកុដិស្រូវ ជាសម្រាមដល់ស្រូវ លុះអ្នកផងដឹងច្បាស់ខ្លះ
 ស្រូវនោះយ៉ាងនេះហើយ ក៏ដកវាលីដីចំរើនឬសចោលទៅ ខាងក្រៅនៃ
 ស្រូវស្រូវ ។ ដំណើរនោះច្រោះហោត្តិ ។ ច្រោះថាភ្នំថ្មបន្តិចស្រូវ
 ចំរើនច្បាយ ឯទៀតបានឡើយ សេចក្តីនេះយ៉ាងណាមិញ ។ ម្ចាស់
 កិក្កុចំរើនច្បាយ ការណាមេទៅមុខ ធីតាការថយក្រោយ ការមើលទូទៅ
 ការមើលផ្សេង ។ ការចត់អវយវៈចូល ការណាអវយវៈចេញ ការ
 ច្រឡំនូវសិទ្ធិដ៏ បាត្រ ចំរើន របស់បុគ្គលពួកនេះ ក្នុងសាសនានេះ
 ប្រាកដដូចយ៉ាងដំណើរនៃពួកកិក្កុល្អដទៃ កំណត់ត្រឹមត្រូវកិក្កុ មិនឃើញ
 ខ្លះកាបត្តិរបស់កិក្កុនោះ ក្នុងកាលណាពួកកិក្កុឃើញខ្លះកាបត្តិរបស់កិក្កុនោះ

បណ្ណាសក មេត្តាវត្ត

គមេធំ ឃុំ ជាធន្និ សមណទូសិវាយ សមណបណាថោ
 សមណករណ្ណាវោតិ គមេធំ ឥតិ វិទិត្វា តាហិប្បា
 ធាសេន្តិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ មា អញ្ញោ កន្តុកេ
 កិក្ខុ ទូសេសីតិ ។ សេយ្យថាបិ កិក្ខុវេ មហាតោ
 ធញញ្ញាភសិស្ស ធុសយមាធនស្ស តត្ថ យានិ កាធិ
 ធញញ្ញានិ ធន្តានិ សាវត្តានិ កាធិ ឯកមន្តំ បុត្តំ
 ហោតិ យានិ មធន កាធិ ធញញ្ញានិ ធុទ្ធលានិ បណា
 ចានិ កាធិ វាតោ ឯកមន្តំ អបវហាតិ គមេធំ
 សាមិកោ សម្មជ្ជនិ កហេត្វា កិយ្យោសោ មត្តាយ
 អបសម្មជ្ជន្តំ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ មា អញ្ញោ
 កន្តុកេ ធញញ្ញោ ទូសេសីតិ ។ ឃុំមេវ ទោ កិក្ខុវេ
 ឥនេកទូស្ស បុគ្គលស្ស កាធិសំយេវ ហោតិ
 អកិក្ខន្តំ បដិក្ខន្តំ អាណាគិកំ វិណាគិកំ សម្មិញ្ញិកំ
 បសាវតំ សង្ករដិបត្តិវិបាណំ សេយ្យថាបិ អញ្ញោសំ
 កន្តុកាធំ កិក្ខុធំ យាវស្ស កិក្ខុ អាបត្តិ
 ធន បស្សន្តិ យកោ ធន ទូស្ស កិក្ខុ អាបត្តិ បស្សន្តិ

បណ្ណាសក មេត្តាវត្ត

កំដីនិទ្ធិកិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនេះជាអ្នកប្រទូស្តសមណៈ ដូចជាសំដី
 ឬអត្តិមក្ខន្តសមណៈ ជាសម្រាមដល់សមណៈ លុះត្រូវកិក្ខុដឹងច្បាស់ខ្ញុំ
 កិក្ខុនោះដូច្នោះហើយ កំធ្វើឲ្យវិទានសេវាខាងក្រៅ (ដំខុសន្សំ) ក្នុងកាល
 នោះកំយ៉ាងនោះឯង ។ ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា
 កុំឲ្យប្រទូស្តកិក្ខុល្អចាំឡាយឯទៀតឡើយ ។ ម្ចាស់កិក្ខុចាំឡាយ
 ដូចយ៉ាងនេះស្រ្តីដំណើរដល់គេកំពុងរោយ ស្រ្តីណា ក្នុងគំនរចាំនោះ
 ដែលជាស្រ្តីស្នេ ជាស្រ្តីមានគ្រាប់ ស្រ្តីចាំនោះ កំទៅជាគំនរ
 ដោយវិទ្យុក ចំណែកស្រ្តីណា ជាស្រ្តីមានកំឡាំងថយ ជាសំដីស្រ្តី
 ឡូសកំបកស្រ្តីចាំនោះ ទៅជាគំនរដោយវិទ្យុក ពួកម្ចាស់កំយោក
 អម្បូសៅទោសស្រ្តីនោះ (ឲ្យស្អាតចេញ) ដោយវិក្រលីនិ ។
 ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា កុំឲ្យបន្តិចស្រ្តីល្អចាំ
 ឡាយឯទៀតបានឡើយ យ៉ាងណាមិញ ។ ម្ចាស់កិក្ខុចាំឡាយ
 ដំណើរព្រាមដំដូច្នោះគឺ ការឈានទៅមុខ ដឹងការថយក្រោយ ការមើល
 ទូទៅ ការមើលផ្សេងៗ ការបត់អវិយៈចូល ការលាអវិយៈចេញ ការ
 ទ្រទ្រង់ខ្ញុំសន្សំ បាត្រ ចិវ របស់បុគ្គលពួកខ្លះ ក្នុងសាសនានេះ
 ព្រាមដំដូចយ៉ាងដំណើរនៃពួកកិក្ខុល្អដទៃ កំណត់ត្រីមិក្ខុកិក្ខុ មិនឃើញ
 ខ្ញុំវាបត់របស់កិក្ខុនោះ លុះកាលណាពួកកិក្ខុឃើញតាមតួរបស់កិក្ខុនោះ

តមេធំ ឯវំ ជាទង្គិ សមណទ្ធសិវាយំ សមណបណាថា
 សមណការណ្ណវោតិ តមេធំ វេតិ វិទិត្វា តហិត្វា
 ធាសេន្តិ ។ តំ កំស្ស ហេតុ ។ មា អញ្ញោ ភទ្ទកោ
 ភិក្ខុ ធូសេសីតិ ។ សេយ្យដាចិ ភិក្ខុវេ បុរិសោ
 ទុទទាចាធឿយត្តិកោ តិណ្ណំ កុដាវំ អាធាយ វធំ
 បរិសេយ្យ រោ ឥន្តនេវ ក្រុតំ កុដាវំចាសេន អាតោ-
 ដេតិ ។ តត្ថ យាធំ ភាធំ ក្រុតាធំ ធន្តាធំ សាវត្តាធំ
 ភាធំ កុដាវំចាសេន អាតោដិភាធំ កក្ខត្តាធឿ បដិទទង្គិ។
 យាធំ បទ ភាធំ ក្រុតាធំ អន្តោប្បតិធំ អវស្សតាធំ
 កសម្ពុជាភាធំ ភាធំ កុដាវំចាសេន អាតោដិភាធំ
 ធន្តរំ បដិទទង្គិ ។ តមេធំ មូលេ ជិទ្ធតិ មូលេ ជិទ្ធត្វា
 អក្កេ ជិទ្ធតិ អក្កេ ជិទ្ធត្វា អន្តោ សុរិសោធិតំ វិសោធនិ
 អន្តោ សុរិសោធិតំ វិសោធត្វា ទុទទាចាធឿ
 យោដេតិ ។ ឯវំមេវ ទោ ភិក្ខុវេ វេនេកេទ្ធស្ស បុគ្គលស្ស
 តាធិសំយេវ ហោតិ អភិក្កន្តិ បដិក្កន្តិ អាណោតិកំ
 វិសោតិកំ សម្មិត្តាតំ បសាវតំ សង្ឃិដិបត្តិវិវាណំ

កំដីភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនោះជាអ្នកប្រទូស្តសមណៈ ដូចជាសំដី
 ឬ អត្តិមក្ខន្តសមណៈ ជាសម្រាប់ដល់សមណៈ លុះភ្នែកភិក្ខុ ដីដីច្បាស់ទូរ
 ភិក្ខុនោះដូច្នោះហើយ ធ្វើឲ្យវិនាសទៅទាំងក្រៅ (ជំនុំសង្ឃ) ក្នុងកាល
 នោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា
 កុំឲ្យប្រទូស្តភិក្ខុល្អចាំទិព្វាយឯទៀតបានឡើយ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទិព្វាយ
 ដូចយ៉ាងបុរសក្រៅការចាំទិសម្រាប់ដំណើរអណ្តូង ក៏ត្រូវកាន់យក ដីដី
 ដីមុតចូលទៅក្រែក បុរសនោះនោះមើលឃើញនោះ ដោយស្តាប់ដីដី ។
 ឈើទាំងនោះ ឈើណា ជាឈើម៉ាមួន មានខ្លឹម ឈើទាំងនោះ
 កាលត្រូវគេនោះ ដោយស្តាប់ដីដីហើយ ក៏បញ្ចេញស្តៅបបរិវិគាធំ ។
 ចំណែកឈើទាំងទិព្វាយណា ជាឈើស្តុយក្នុង ជាឈើតុក ជាឈើ
 ជ្រោកជ្រោក ឈើទាំងនោះ កាលត្រូវគេនោះ ដោយស្តាប់ដីដីហើយ ក៏
 បញ្ចេញស្តៅបប្រុក ។ ។ បុរសនោះក៏កាត់យកឈើនោះត្រង់គល់
 លុះកាត់គល់ហើយ ទើបកាត់ចុង លុះកាត់ចុងហើយ ទើបសំភាគទាំង
 ក្នុងឲ្យស្តាត លុះសំភាគទាំងក្នុង ឲ្យស្តាតហើយ ទើបធ្វើទៅដាំចាំទិ
 សម្រាប់ដំណើរអណ្តូង យ៉ាងណា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទិព្វាយ ការណាម
 ទៅមុន ទើបការជ័យក្រោយ ការមើលទូទៅ ការមើលផ្សេងៗ តាមគំ
 អរិយវិច្ឆ័យ ការណាអរិយវិច្ឆ័យ ការទ្រទ្រង់ឲ្យសង្ឃដី បាត្រ បិរិ

ចល្លាសក មេត្តាវគ្គ

សេយ្យជាមិ អញ្ញាសំ កន្ថកាធំ កិក្ខុធំ យាវស្ស
 កិក្ខុ អាមត្តិ ឈ បស្សន្តិ យតោ ច ទ្វស្ស កិក្ខុ
 អាមត្តិ បស្សន្តិ តមេធំ ឃិវំ ជាធន្តិ សមណទូសិ-
 វាយំ សមណបណាថោ សមណករណ្ណាកេតិ តមេធំ
 ឥតិ វិទិត្វា ពហិត្វា ធាសន្តិ ។ តំ កិស្ស
 ហេតុ ។ ខា អញ្ញា កន្ថកោ កិក្ខុ ទូសសីតិ ។

សំវាសាយ វិជានេថ ចាមិធូតោធានោ ឥតិ(១)
 មក្ខិ ដម្ពិ បណសិ ច ឥស្សុកិ មធូរិ សហោ
 សណ្តាវាថោ ជវតិ សមណោ វិយ កាសតិ
 រហោ កាកេតិ កាវណំ ចាមិធូរិ អធានោ
 សំសប្បិ ច មុសាវាធិ តំ វិទិត្វា យថា កដំ
 សទ្ធេ សមត្តា ហិត្វាធា អតិធិត្វដ្ឋយាថ(២) ធំ

១ ខ. ប. ចាមិធូតោធានោ ឥតិ ។ ២ ប. អតិធិត្វដ្ឋយេថ ។

ចល្លាសក មេត្តាវគ្គ

តែងមានជល់បុគ្គលពួកខ្លះ ក្នុងសាសនានេះ ប្រាកដដូចយ៉ាងដំណើរខែ
 ពួកក្នុងក្រុងដៀង កំណត់ត្រឹមពួកក្នុងមិនទាន់ឃើញខ្ញុំតាមគំរូរបស់កិត្តុខោ
 លុះកាលណាពួកក្នុងឃើញខ្ញុំតាមគំរូរបស់កិត្តុខោហើយ ក៏ដឹងខ្ញុំកិត្តុខោ
 យ៉ាងនេះថា កិត្តុខោជាអ្នកប្រទូស្តសមណៈ ដូចជាសំដី ឬ អត្តិមក្ខិ
 សមណៈ ជាសម្រាមជល់សមណៈ លុះពួកក្នុង ដឹងច្បាស់ខ្ញុំកិត្តុខោ
 ដូច្នេះហើយ ធ្វើឲ្យវិខាសទៅទានិក្រៅ (ដំបុសន្សី) ក្នុងកាលនោះ ក៏យ៉ាង
 នោះដែរ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា កុំឲ្យប្រទូស្ត
 ពួកក្នុងក្រុងទៀតបានឃើញ ។

ដោយការនាំមុខ បុគ្គលគប្បីដឹងថា បុគ្គលមានប្រាថ្នា
 ដ៏លាមក មានសេចក្តីគ្រោធដា ជាអ្នកលុបបាត រឺ វិនិច្ឆ័យ
 លើកខ្លួន ប្រពៃណ មានសេចក្តីកំណាញ់ ជាអ្នកអ្នក
 កាន់ មានសំដីខ្លាំង និងយាយក្នុងកាលប្រជុំជន ដូច
 ជាសមណៈ តែជាអ្នកមានទិដ្ឋិពាក្យក៏ មិនអើពើ (ក្នុងធម៌
 វិនិយ) ជាបុគ្គលរាជ្យទ្រាម គោលខ្ញុំពាក្យកុហក តែង
 ធ្វើខ្ញុំអើពើ (ពាក្យក៏) ក្នុងវិស្វកំ យ៉ាងណា អ្នកទាំងឡាយ
 ទាំងអស់គ្នា លុះដឹងច្បាស់ខ្ញុំពាក្យនោះ យ៉ាងណាហើយ
 គួរជាអ្នកច្រមច្រៀងគ្នា ចូរបណ្តាញម្តីបុគ្គលនោះចេញ

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គនៃធាតុ

ការណ៍ ចំនួន៧(១) កសម្ពុំ អបកស្សវា(២)
 តតោ បលាបេ វាហេថ អស្សមណោ សមណាមាធិនេ
 ចំនួន៧ ចាមិច្ឆំ(៣) ចាបលាចារកាចេរ
 សុទ្ធាសុទ្ធវេហិ សំវាសំ កប្បយភ្នំ បដិស្សតា
 តតោ សមត្តា ចំបតា ទុក្ខាស្សន្តំ កាស្សជាតិ ។
 មេត្តាវេទោ បរិមា ។

ព្រះពុទ្ធិ

មេត្តបញ្ញា ច ទ្វេ ច មិយេ ទ្វេ ចាប្បិយេ ទ្វេ ច
 លោកលោកវិបត្តិយោ(៤) នេវនត្តោ ច ទុក្ខក
 ននោ ការណ៍វេន ចាតិ ។

១ ១. ម. ទិវុមថ ។ ២ ១. អបកស្សថ ។ ម. អវកស្សថ ។ ៣ ១. ម. ចាបិទ្វេ ។
 ៤ ១. ម. មេត្តំ បញ្ញា ច ទ្វេ បិយា ទ្វេ ច លោកវិបត្តិលោកិ ទិស្សន្តំ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយ អង្គនៃធាតុ

កំចាតំបដិទ្ធិបុគ្គលដូចជាសម្រាម កំចាតំបដិទ្ធិបុគ្គលជ្រោក
 ជ្រោកចេញ លំដាប់អំពីនោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរបន្ទាត់
 ទ្ធិបុគ្គលទាំងឡាយ ដូចជាសីដី ឬ អង្គម មិនមែនជា
 សមណៈ លើកទូទៅជាសមណៈនោះចេញ លុះអ្នកទាំង
 ឡាយ កំចាតំបដិទ្ធិបុគ្គលប្រាថ្នាលាមកមានអាចារៈនឹង
 គោរពៈដ៏លាមកចេញហើយ ជាអ្នកមានស្មារតី ចូរកំណត់ទូ
 ការនៅមេត្តា ដោយបុគ្គលបរិសុទ្ធ នឹងមិនបរិសុទ្ធ គួរជាអ្នក
 ព្រមព្រៀងគ្នា មានប្រាថ្នាដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួន នឹងធ្វើទូរិបដុតវិនិច្ឆ័យទុក្ខទុក្ខទុក្ខ ។
 ពចំ មេត្តាវេទ ទី ១ ។

ទុក្ខានុក្កំមេត្តវិក្កនោរិ

និយាយអំពីភាគនិសង្សមគ្គុបេកោសមាធិ ១ អំពីការបាទ
 បញ្ញាតិលើក អំពីបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ពីលើក អំពីបុគ្គល
 មិនជាទីស្រឡាញ់ពីលើក អំពីលោកធម៌ នឹងការប្រោស
 ចាកលោកធម៌ ១ អំពីទៅទុក្ខ ២ អំពីព្រះទុក្ខៈ ១ អំពីព្រះ
 នទុៈ ១ អំពីសមណៈដូចជាសម្រាម ១ ។

មហាវគ្គ

[១១] ឯវគ្គ សុតំ ។ ឯកំ សមយំ កកវា
វេញាយំ វិហារតិ ធន្យ្យប្បចមណ្ណត្តម្ភលេ ។ អដទោ
វេញោ ព្រាហ្មណោ យេន កកវា តេនុបសង្កមំ
ទបសង្កមិត្វា កកវតា សន្និ សន្នោនិ សន្នោនធិយំ
កថំ សារាណិយំ វិតិសារេត្វា ឯកមន្តំ ធិសិទិ ។
ឯកមន្តំ ធិសិទ្ធា ទោ វេញោ ព្រាហ្មណោ កកវន្តំ
ឯតនវោច សុតមេតំ កោ តោតម សមណោ
តោតមោ ន ព្រាហ្មណោ ធិណ្ណោ វុទ្ធិ្យ មហលូកេ
អន្តតេ វយោអនុប្បត្តេ អភិវាទេតិ វា បទ្ធព្វេតិ វា
អាសនេន វា ធិមន្តេតិ តិ តយំនំ កោ តោតម
តដេវ ន ហិ កវំ តោតមោ ព្រាហ្មណោ ធិណ្ណោ
វុទ្ធិ្យ មហលូកេ អន្តតេ វយោអនុប្បត្តេ អភិ-
វាទេតិ វា បទ្ធព្វេតិ វា អាសនេន វា ធិមន្តេតិ

មហាវគ្គ

[១១] ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយព្រះវិហារព្រះភាគ
ច្រើននៅក្បែរដើមស្រូវ ជាសំខេត្រសំខេត្តយុយេក្ស ជិតស្រុកវេញោ ។
ព្រះនោះ វេញោព្រាហ្មណំ ចូលសំដៅទៅក្រុងទី ដែលព្រះមានព្រះភាគ
ល្អចូលទៅដល់ហើយ ធ្វើសច្ច័កិកាយ ជាមួយទីជីព្រះវិហារព្រះភាគ
ល្អបញ្ចប់ពាក្យដែលគួរកែតយ ទីជីពាក្យដែលគួរលើកហើយ ទើបគន្តិយ
ក្នុងទីដីសមគួរ ។ កាលដែលវេញោព្រាហ្មណំ អន្តិយក្នុងទីដីសមគួរហើយ
បានក្រាបចូលព្រះមានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះភាគមង្គិល
ខ្ញុំបានឮពាក្យថា ព្រះសមណៈតាមមិ មិនសំពះ មិនក្រោកទទួលព្រាហ្មណំ
ទាំងឡាយ ដែលចាស់ដក ជាព្រឹទ្ធាចារ្យមានអាយុច្រើន រស់នៅបាន
យូរឆ្នាំមកហើយ មានអាយុជ្រុលចូលក្នុងចម្លើយហើយទោះបីគ្រាន់តែ
អញ្ជើញហៅក្រៅព្រាហ្មណំទាំងនោះ ឲ្យអន្តិយលើអាសនៈ (ព្រះអង្គក៏មិន
ធ្វើ) បពិត្រព្រះភាគមង្គិល ពាក្យដែលខ្ញុំបានឮមកនោះ ជាប្រាកដ
ថា ព្រះភាគមង្គិល មិនសំពះ មិនក្រោកទទួលព្រាហ្មណំទាំងឡាយ
ដែលចាស់ដក ជាព្រឹទ្ធាចារ្យមានអាយុច្រើន រស់នៅបានយូរឆ្នាំមក
ហើយ មានអាយុជ្រុលចូលមកក្នុងចម្លើយហើយ ថាសូម្បីត្រឹមតែ
អញ្ជើញហៅក្រៅព្រាហ្មណំទាំងនោះ ដោយអាសនៈ (ព្រះអង្គក៏មិនធ្វើ)

តយំទំ កោ កោតម ទ សឃ្មន្តមេវំតិ ។
 ធាហន្តំ ព្រាហ្មណ បស្សមិ សនេវកេ លោកេ
 សមារកេ សត្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា
 បដាយ សនេវមនុស្សាយ យមហំ អភិវំធយេ វំ
 បទុដ្ឋេយ្យំ វំ អាសនេន វំ និមន្តេយ្យំ យត្តិ
 ព្រាហ្មណ តថាគតោ អភិវំធយេ វំ បទុដ្ឋេយ្យ
 វំ អាសនេន វំ និមន្តេយ្យ មុត្តាបិ តស្ស
 វិបតេយ្យតិ ។ អរសរុតោ កវំ តោតមោតិ ។
 អត្ថិ ទ្វេស ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ
 បរិយាយេន សន្នា វិទមាថោ វិធយេ អរស-
 រុតោ សមណោ តោតមោតិ យេ តេ ព្រាហ្មណ
 រុមសា សន្តរសា តទ្វរសា រសារសា ថោដ្ឋត្វរសា
 តេ តថាគតស្ស បរិយា ទុច្ឆិទ្ធម្ហលា តាលា-
 វត្តុតតា អណាវតតា អាយតី អនុប្បននន្តា

បតិក្រព្រះតោតមដំបំរើន កិច្ចមានមិនសំរេងដើមនោះ ជាទំនងកុំសម
 គួរឡើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគ្រាន់ថា ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ក្នុងលោក
 ព្រមទាំងទេវលោក មាណស ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំង
 សមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្បត្តិទេព ទាំងមនុស្សដ៏សេស កថា-
 គត មិនឃើញអ្នកណាមួយ ល្មមឱ្យកថាគតសំពះ ឬក្រោកទទួល
 ឬអញ្ជើញហៅកេឱ្យគន្លឹះលើអាសនៈឡើយ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ព្រោះថា
 បើគតសំពះអ្នកណាឬក្រោកទទួលអ្នកណា ឬអញ្ជើញហៅកេដោយ
 ភាសនៈ ក្បាលរបស់អ្នកនោះ នឹងដាច់ព្រះចេញចាក ។ វេញ-
 ព្រាហ្មណ៍កំពាលពាក្យច្រឡំច្រោះច្រោះ ទៅក្រសែស្តាប់ ព្រះតោតម
 ដំបំរើន ជាមនុស្សសោះក្រោះ អតសេជាតិទេតិ ។ ព្រះដ៏មានព្រះ
 ភាគគ្រាន់គបថា ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន បានហេតុជាទំនងគួរឱ្យអ្នក
 ឥតគេថា ព្រះសមណតោតម ជាមនុស្សសោះក្រោះ អតសេជាតិ
 ដែលគេថា នោះត្រូវហើយ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ព័ព្រោះសេជាតិ តិរូប
 សំរេងក្នុងសេដ្ឋកិច្ច ទាំងប៉ុន្មាននោះ គេក៏បានលះស្រឡះហើយ
 បានក្តាប់ផ្តល់ឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឱ្យមានទំរើក ដូចជាដើម
 គោតដែលគេភាសន់លើ ឱ្យលែងដុះទៅទៀតហើយ ជាធម៌លែងមាន
 បែបពាក្យទៅទៀតហើយ ជាធម៌លែងមានកំណើតទៅមុខទៀតហើយ

បណ្ណសារ មហានិទ្ទេ

អយំ ទោ ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ
 បរិយាយេន សម្មា វទនាទោ វទេយ្យ អវស្សនា
 សមណោ គោតមោតិ ទោ ច ទោ យំ ភំ
 សទ្ទាយ វទេសីតិ ។ ធិត្តោភោ កវំ គោតមោតិ ។
 អត្ថំ ទ្វេស ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ
 បរិយាយេន សម្មា វទនាទោ វទេយ្យ ធិត្តោភោ
 សមណោ គោតមោតិ យេ ភេ ព្រាហ្មណ
 រូបភោតា សន្តភោតា ធន្តភោតា រសភោតា
 ដោដ្ឋត្ថភោតា ភេ ភដាភតស្ស បហិទា ឧច្ឆិដ្ឋ-
 ម្មលា តាលាវកុតាតា អនកាវតាតា អាយតិ
 អនុប្បននម្មា អយំ ទោ ព្រាហ្មណ បរិយាយោ
 យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទនាទោ វទេយ្យ
 ធិត្តោភោ សមណោ គោតមោតិ ទោ ច ទោ
 យំ ភំ សទ្ទាយ វទេសីតិ ។ អភិរិយវំទោ
 កវំ គោតមោតិ ។ អត្ថំ ទ្វេស ព្រាហ្មណ
 បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទនាទោ
 វទេយ្យ អភិរិយវំទោ សមណោ គោតមោតិ

បណ្ណសារ មហានិទ្ទេ

ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកផងរកថា ព្រះសមណៈគោតម ជាមនុស្ស
 សោះគ្រោះ ឥតមានរបស់គំនោះ គឺត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិន
 មែនត្រូវត្រង់ហេតុដែលព្រាហ្មណ៍ឯង មិនយាយដៅនោះទេ ។ ព្រាហ្មណ៍
 ពោលថា ព្រះគោតមដ៏ចម្រើន គ្មានគ្រឿងប្រើការទេ ។ ព្រះសម្មា-
 សម្ពុទ្ធច្រឿនគ្រាន់តែបថា ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុជាទំនង
 គួរឱ្យអ្នកផងរកថា ព្រះសមណៈគោតម ជាមនុស្សប្រើការមិនល្អ ដែល
 គេថាគោតមហើយ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ព័រព្រោះគ្រឿងប្រើការ គឺប្រើ
 សំឡេង ក្នុង រស ដោយគ្មានប្រយោជន៍នោះ គឺគោតមបានលះស្រឡះហើយ
 បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឱ្យមានទីកើត ដូចជា
 ដើមគោតដែលគេសរសើរ ឱ្យលែងដុះគេទៅទៀតហើយ ជាធម៌
 លែងមានបែបគោតទៅទៀតហើយ ជាធម៌មិនមានកំណើត គេទៅទាំង
 មុខទៀតទេ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកផងរកថា ព្រះសមណៈគោតម
 ជាមនុស្សប្រើការ មិនល្អគេនោះគឺជាសំដីត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិន
 មែនត្រូវត្រង់ហេតុដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។ ព្រាហ្មណ៍ពោល
 ថា ព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ជាអភិរិយវំទេ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធច្រឿន
 គ្រាន់តែបថា ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុជាទំនង គួរឱ្យអ្នក
 ផងរកថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអភិរិយវំទេ ដែលគេថាគោតមហើយ

អហត្ថិ ប្រាហ្មណ អភិវិយំ វនាមិ កាយទុច្ច-
 រិតស្ស វចិទុច្ចរិតស្ស មនោទុច្ចរិតស្ស អនេកវិហិតានំ
 ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ អភិវិយំ វនាមិ
 អយំ ទោ ប្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ
 បរិយាយេន សម្មា វនមាទោ វនេយ្យ អភិវិយវំនោ
 សមណោ តោតមោតិ ទោ ច ទោ យំ ភ្នំ
 សទ្ធាយ វនសីតិ ។

ឧទ្ទេនវំនោ កវំ តោតមោតិ ។ អភ្នំ ទ្វេស
 ប្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
 វនមាទោ វនេយ្យ ឧទ្ទេនវំនោ សមណោ តោតមោតិ
 អហត្ថិ ប្រាហ្មណ ឧទ្ទេនំ វនាមិ ភកស្ស ទោសស្ស
 មោហស្ស អនេកវិហិតានំ ចាបកានំ អកុសលាន
 ធម្មានំ ឧទ្ទេនំ វនាមិ អយំ ទោ ប្រាហ្មណ បរិយាយោ
 យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វនមាទោ វនេយ្យ
 ឧទ្ទេនវំនោ សមណោ តោតមោតិ ទោ ច ទោ យំ
 ភ្នំ សទ្ធាយ វនសីតិ ។ ដេកុច្ឆិ កវំ តោតមោតិ ។

ម្ចាស់ប្រាហ្មណំ ព័ប្រោគេថវគ្គ ប្រកានំនិយាយហាមយាត់ថា មិន
 ត្រូវអ្នកណាមួយ ធ្វើកាយទុច្ចរិត វចិទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិតឡើយ តែង
 និយាយហាមយាត់ថា មិនត្រូវអ្នកណាមួយ ធ្វើនូវធម៌ចាំឱ្យយ ជា
 អកុសលកម្រិតប្រើប្រការនោះឡើយ ម្ចាស់ប្រាហ្មណំ ដែលអ្នកផង
 គេថា ព្រះសមណគោតម ជាអភិវិយវំនោ គឺជាសំដីត្រូវត្រង់ហេតុ
 នេះឯង ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រង់ហេតុ ដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។

ប្រាហ្មណំពោលថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាទេព្វទវំនោ គឺ ។
 ព្រះសាស្តាទ្រង់ត្រាស់គបថា ម្ចាស់ប្រាហ្មណំពិតមែន មានហេតុជា
 ទំនង គួរឱ្យអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាទេព្វទវំនោ ដែលគេ
 ថា នោះត្រូវហើយ ម្ចាស់ប្រាហ្មណំ ព័ប្រោគេថវគ្គ ប្រកានំ
 និយាយថា ឱ្យសត្វកាត់ផ្តាច់ផ្តិលនូវធម៌ចាំឱ្យយ ជាអកុសល
 កម្រិតប្រើប្រការនេះចេញ ម្ចាស់ប្រាហ្មណំ ដែលអ្នកផងគេថា ព្រះ
 សមណគោតម ជាទេព្វទវំនោ គឺត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិន
 មែនត្រូវត្រង់ហេតុដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។ ប្រាហ្មណំពោល
 ថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាអ្នកឆ្លើយតប (ណាស់) ទេ គឺ ។

បណ្ណាល័យ មហានិទ្ទេស

អត្ថិ ទ្វេស ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយោ
 យេន សន្នា វនមាណោ វនយេន ជេតុន្តិ សមណោ
 គោតមោតិ អហត្ថិ ព្រាហ្មណ ជេតុន្តិ វនមំ កាយ-
 ទុទ្ធិវនេន វចិទុទ្ធិវនេន មហេទុទ្ធិវនេន អនេកវិហិតានំ
 ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ សមាបត្តិយា ជេតុន្តិ
 វនមំ អយំ ទោ ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ
 បរិយាយោ សន្នា វនមាណោ វនយេន ជេតុន្តិ សមណោ
 គោតមោតិ ចោ ច ទោ យំ ភំ សន្ធាយ វនសីតិ ។
 វនយំកោ កវំ គោតមោតិ ។ អត្ថិ ទ្វេស
 ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយោ សន្នា
 វនមាណោ វនយេន វនយំកោ សមណោ គោតមោតិ
 អហត្ថិ ព្រាហ្មណ វិទយាយ ធម្មំ ទេសេមិ វគស្ស
 ទោសស្ស មោហស្ស អនេកវិហិតានំ ចាបកានំ
 អកុសលានំ ធម្មានំ វិទយាយ ធម្មំ ទេសេមិ
 អយំ ទោ ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយោ
 សន្នា វនមាណោ វនយេន វនយំកោ សមណោ
 គោតមោតិ ចោ ច ទោ យំ ភំ សន្ធាយ វនសីតិ ។

បណ្ណាល័យ មហានិទ្ទេស

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រាស់ថា ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុជាទំនង
 គួរឱ្យអ្នកជឿគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកខ្ចីមរតិម ដែលគេថា
 នោះត្រូវហើយ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ តើព្រោះគេថាគេ តែនិយាយថា
 គួរខ្ចីមរតិមសេចក្តីប្រព្រឹត្តិកាត្រូវដោយកាយ វាចា ចិត្ត គុថាគតវិនិ
 និយាយថា គួរខ្ចីមរតិមសេចក្តីប្រគល់ចិត្ត ផ្អែកទៅលើគេកុសលធម៌ទាំង
 ឡាយដ៏កាត្រក់ច្រើនប្រការ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកជឿគេថា ព្រះ
 សមណគោតម ជាអ្នកខ្ចីមរតិមនោះ គឺត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែ
 មិនមែនត្រូវត្រង់ហេតុដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។ ព្រាហ្មណ៍កោល
 ថា ព្រះគោតមដ៏បំរើ ជាអ្នកបំផ្លាញទេវតិ ។ ព្រះលោកនាថជាម្ចាស់
 ត្រាស់ថា ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុជាទំនងគួរឱ្យអ្នកជឿ
 គេថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកបំផ្លាញ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ម្ចាស់
 ព្រាហ្មណ៍ តើព្រោះគេថាគេសំដែងធម៌ចំពោះផ្លូវប្រតិបត្តិ ដែលបំផ្លាញបដិ
 ដ្ឋវិភង្គ ទោសៈ មោហៈ គុថាគតសំដែងធម៌ចំពោះផ្លូវប្រតិបត្តិ ដែល
 វិលាសិបត្តិឱ្យកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏កាត្រក់ច្រើនប្រការ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍
 ដែលអ្នកជឿគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកបំផ្លាញនោះ គឺត្រូវត្រង់
 ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រង់ហេតុ ដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គកន្លែង

តបស្សី កវំ តោតមោតិ ។ អត្ថំ ទ្វេស ប្រាហ្មណ
 បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
 វុទ្ធខានោ វុទ្ធយ្យ តបស្សី សមណោ តោតមោតិ
 តបដិយាហំ ប្រាហ្មណ ចាបកោ អកុសលេ
 ធម្មេ វុទ្ធមំ កាយទុច្ចរិតំ វុទ្ធិទុច្ចរិតំ មនោ-
 ទុច្ចរិតំ យស្ស ទោ ប្រាហ្មណ តបដិយា
 ចាបកោ អកុសលា ធម្មា បរិយា ឧទ្ធិន្ធមូលា
 តាលាវត្ថុកតា អនកាវកតា អយតិ អនុប្បាទ-
 ធម្មា តមហំ តបស្សីតិ វុទ្ធមំ តថាគតស្ស
 ទោ ប្រាហ្មណ តបដិយា ចាបកោ អកុសលា
 ធម្មា បរិយា ឧទ្ធិន្ធមូលា តាលាវត្ថុកតា
 អនកាវកតា អយតិ អនុប្បាទធម្មា អយំ ទោ
 ប្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
 វុទ្ធខានោ វុទ្ធយ្យ តបស្សី សមណោ តោតមោតិ

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយ សង្ខតនិបាត

ប្រាហ្មណំ កាលថា ព្រះសមណោ តោតម ជាអ្នកដុតកំដៅទេតិ ។ ព្រះ
 សព្វត្រូវត្រាស់ថា ម្ចាស់ប្រាហ្មណំ ពិតមែន មានហេតុជាទំនង
 អ្នកដុតអ្នកដង្ហើម ព្រះសមណោ តោតម ជាអ្នកដុតកំដៅ ដែលគេថា
 នៅម្តេចវិញ ម្ចាស់ប្រាហ្មណំ ព័ត្រោះគេថាគប្បកាន់និយាយថា ការ
 ប្រព្រឹត្តិការក្រៃដោយកាយ វាចា ចិត្ត ជាទំនងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ
 ជាអកុសលធម៌ជំនាក្រក់ អកុសលធម៌ជំនាក្រក់ ដែលជាទំ
 នងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ (នោះ) បើអ្នកណាបានលះបង់ស្រឡះហើយ
 បានផ្តាច់ផ្តល់ឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឱ្យមានទំភើប ដូចជាដើម
 ភ្លោក ដែលគេសរសើរលើ ឱ្យលែងដុះកៅទៀតហើយ បានធ្វើឱ្យ
 លែងមានបែបភាពកៅទៀតហើយ ឱ្យជាធម៌លែងមានកំណើតកៅ
 ទៀតហើយ គឺជាគរហៅអ្នកនោះថា អ្នកដុតកំដៅ ម្ចាស់ប្រាហ្មណំ
 អកុសលធម៌ជំនាក្រក់ ជាទំនងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ គឺជា-
 គតបានលះបង់ស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តល់ឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើ
 មិនឱ្យមានទំភើប ដូចជាដើមភ្លោក ដែលគេសរសើរលើឱ្យលែងដុះកៅ
 ទៀតហើយ បានធ្វើឱ្យលែងមានបែបភាពកៅទៀតហើយ ឱ្យជាធម៌
 លែងមានកំណើតកៅទៀតហើយ ម្ចាស់ប្រាហ្មណំ ដែលអ្នក
 ដង្ហើមថា ព្រះសមណោ តោតម ជាអ្នកដុតកំដៅនោះ អ្នកត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង

បណ្ណសារ មហានិទ្ទេ

នោ ច ទោ យំ ត្វំ សទ្ធាយ វនសីតំ ។
 អប្បតន្តោ កវំ តោតមោតិ ។ អត្ថំ ទ្វេស ត្រាហ្មណ
 បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វនមោនោ
 វនេយ្យ អប្បតន្តោ សមណោ តោតមោតិ យស្ស
 ទោ ត្រាហ្មណ អាយតី តត្តសេយ្យ បុនត្តវាគិច្ចត្តិ
 បរិយា ឧត្តិទ្ធម្មណ តាលាវត្តុកតា អនកាវតតា
 អាយតី អនុប្បននម្មា តមហំ អប្បតន្តាតិ វនមិ
 តថាតតស្ស ទោ ត្រាហ្មណ អាយតី តត្តសេយ្យ
 បុនត្តវាគិច្ចត្តិ បរិយា ឧត្តិទ្ធម្មណ តាលាវត្តុកតា
 អនកាវតតា អាយតី អនុប្បននម្មា អយំ ទោ
 ត្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
 វនមោនោ វនេយ្យ អប្បតន្តោ សមណោ តោតមោតិ
 នោ ច ទោ យំ ត្វំ សទ្ធាយ វនសី ។

បណ្ណសារ មហានិទ្ទេ

ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រង់ហេតុដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។ ត្រាហ្មណ៍
 ពោលថាព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ជាមនុស្សឥតកំណើតទេតី ។ ព្រះដ៏មាន
 ដោតទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្លួនត្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុដ៏ចំនង់គួរ
 ឲ្យអ្នកដឹងរកថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សឥតកំណើត ដែលរកថា
 នោះត្រូវហើយ ខ្លួនត្រាហ្មណ៍ ពីព្រោះគិរិយាដេក ក្នុងគតិកៅទៀត
 ដំណើរកើត ក្នុងគតិកៅទៀត បើអ្នកណាបានលះបង់ស្រឡះហើយ
 បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានជំរើក ដូចដើម
 ភ្លោកដែលគេតាស់រលើឡើយលែងដុះកៅទៀតហើយ ធ្វើឲ្យលែងមាន
 បែបភាពកៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម៌លែងមានកំណើតកៅទៀតហើយ
 គំថាគតហៅអ្នកនោះថា អ្នកឥតកំណើត ខ្លួនត្រាហ្មណ៍ គិរិយាដេក
 ក្នុងគតិកៅទៀត ដំណើរកើត ក្នុងគតិកៅទៀត គថាគតបាន
 លះបង់ស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិន
 ឲ្យមានជំរើកដូចដើមភ្លោកដែលគេតាស់រលើឡើយ ឲ្យលែងដុះកៅទៀត
 ហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាពកៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម៌លែង
 មានកំណើតកៅទៀតហើយ ខ្លួនត្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកដឹង
 រកថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សឥតកំណើតនោះ គឺត្រូវត្រង់ហេតុ
 នេះឯង ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រង់ហេតុ ដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គនិទាន

សេយ្យថាបិ ព្រាហ្មណ កុក្កដិយា អណ្ណានិ អដ្ឋ
 វា ទស វា ទ្វាទស វា តាទស្ស កុក្កដិយា
 សន្មាអនិសយិតានិ សន្មាបរិសេទិតានិ សន្មាបរិ-
 ការិតានិ យោ នុ ទោ តេសំ កុក្កដន្ទាបកានំ
 បឋមតវំ បាទទសិទាយ វា មុខតុណ្ណកោទ វា
 អណ្ណកោសំ បទាលេត្វា សោត្តិជា អភិជំត្វិដ្ឋេយ្យ
 កិច្ចំ ស្វាស្ស វចនិយោ ដេដ្ឋា វា កានិដោ
 វាតិ ។ ដេដ្ឋាតិស្ស ភោ តោតម វចនិយោ
 សោ ហិ ទេសំ ភោ តោតម ដេដ្ឋា ហោតិ ។
 ឯវមេវ ទោ អហំ ព្រាហ្មណ អវិជ្ជាកតាយ
 បដាយ អណ្ណក្ខតាយ បរិយោទនាយ អវិជ្ជណ្ណ-
 កោសំ បទាលេត្វា ឯកោ វ លោកេ អនុត្តរំ
 សន្មាសន្មាទិ អភិសន្មន្ទោ អហត្តិ ព្រាហ្មណ
 ដេដ្ឋា សេដ្ឋា លោកស្ស ការន្តំ ទោ បទ
 មេ ព្រាហ្មណ វិយំ អហោសិ អសល្លិទំ នុបដ្ឋិតា
 សតិ អប្បមុដ្ឋា បស្សន្ទោ កាយោ អសារន្ទោ

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គនិទាន

ខ្មោសព្រាហ្មណ៍ ដូចជាស៊ុកមាន់ទាំងឡាយ ៨ ក្តី ១០ ក្តី ១២ ក្តី ស៊ុកមាន់
 ទាំងនោះ គឺមេមាន់ក្រាប ដោយប្រពៃហើយ ធ្វើឱ្យកក់ក្តៅ ដោយប្រពៃ
 ហើយ ឱ្យបរិក្ខុទម ដោយប្រពៃហើយ (លុះដល់វេលាញាស់) ក៏
 បណ្តកខ្លួនមាន់ទាំងនោះ ក្នុងមាន់ណា ទំលាយសម្បុកស៊ុក ដោយចុក
 ក្រចកជើងឬ ដោយចុកចំពុះ ហើយញាស់ចេញមកដោយស្រួលមុខគេ
 បំផុត បើដូច្នោះគេអ្នកជំនួរហៅក្នុងមាន់នោះថា កូនច្បង ឬ កូនពៅហោះ ។
 ព្រាហ្មណ៍ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន (កូនមាន់នោះ) គេអ្នក
 ហៅថា កូនច្បង បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ព្រោះវាជាបរិភោគបំផុត ។
 ព្រះសាស្ត្រច្រើនគ្រាន់ថា ខ្មោសព្រាហ្មណ៍ កាលបើពន្លកសត្វ ដូច
 ជាស៊ុក (មាន់) មានអវិជ្ជាគិសេចក្តីល្ងង់ ដូចជាសម្បុកស៊ុកកំពុងប្លែក
 ក្នុងវេលា មានវេលាគេមាន់ដឹង ដែលទំលាយសម្បុកស៊ុកគិសេចក្តីល្ងង់
 ហើយគ្រាន់ដឹងខ្លួនឯងដោយប្រពៃ ឱ្យសម្មាសម្ពុទ្ធិញ្ញាណ ដែលមិន
 មានគុណជាគងទៀតប្រសើរជាងឡើយ ខ្មោសព្រាហ្មណ៍ គេថាគេឯង ជា
 ចម្បង ជាបុគ្គលប្រសើរជាងគេសត្វលោក ខ្មោសព្រាហ្មណ៍ ព្យាយាម
 គេថាគេបានកំរើដើមហើយ មិនបន្ទុះបន្ទុយឡើយ ទាំងស្រូវភ័ក្ត្រថាគេក៏
 ប្រើមិនឱ្យមានក្លាត់ កាយលោក ក៏ស្ងប់ម្តប់ មិនក្រវល់ក្រវាយ

សមាហិត ចិត្ត ឯកភ័យ សោ ទោ អហំ ប្រាហ្មណ៍
 វិទ្ធោ កាមេហំ វិទ្ធោ អកុសលេហំ ធម្មេហំ សវិត្តំ
 សវិតារំ វិវេកាជំ បីតិសុទ្ធំ បឋមដ្ឋានំ ទេតសោ
 ឧបសម្បជ្ជំ វិហាសី វិត្តវិចារកំ វុបសមា អដ្ឋង្គ
 សម្បសានំ ទេតសោ ឯកោទិការំ អវិត្តំ អវិចារំ
 សមាជិជំ បីតិសុទ្ធំ ទុតិយដ្ឋានំ ឧបសម្បជ្ជំ វិហាសី
 បីតិយា ទ វិវេកា ឧបេក្ខតោ ទ វិហាសី សតោ
 ទ សម្បជានោ សុទត្ថ កាយេន បដិសំវេទសី យន្ត
 អវិយា អាចិត្តន្តំ ឧបេក្ខតោ សតិមា សុទវិហារិកិ
 តតិយដ្ឋានំ ឧបសម្បជ្ជំ វិហាសី សុទស្ស ទ បហាជា
 ទុក្ខស្ស ទ បហាជា បុត្រោ សោមនស្សនាម
 ទស្សានំ អដ្ឋង្គមា អទុក្ខមសុទ្ធំ ឧបេក្ខតាសតិចារិសុទ្ធំ
 ទត្តដ្ឋានំ ឧបសម្បជ្ជំ វិហាសី សោ ឯវំ សមាហិតេ
 ចិត្តេ បរិសុទ្ធេ បរិយាណតេ អនត្តណោ វិត្តបក្កិ
 លេសេ មុទុក្ខតេ កម្មជិយេ ពិតេ អាណេច្ចប្បត្តេ

ចិត្តកំនីល្អ ជាចិត្តមានការឃ្នក់កែមួយ ខ្លួនប្រាហ្មណ៍ គឺជាគត
 នោះ លុះស្តាប់ចាកកាមចាំទ្បាយ ស្តាប់ចាកធម៌ចាំទ្បាយ ជា
 កុសលហើយក៏ចូលបឋមដ្ឋាន ដែលប្រកបដោយវិត្តវិចារៈ មានបីតិ
 នីតិសុទ្ធ ដែលកើតអំពីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ព្រោះរម្ងាប់វិត្តវិចារៈ
 គឺជាគតបានចូលដល់ទុតិយដ្ឋាន ជាធម្មជាតិ កើតមានក្នុងសន្តាន ចិត្ត
 ប្រកបដោយសេចក្តីជ្រះថ្លា មានសភាពជាចិត្តខ្ពស់ឯក មិនមានវិគត្ត
 មិនមានវិចារៈ មានវិគមនីតិសុទ្ធ កើតអំពីសមាធិ ព្រោះលះបង់បីតិ
 ចេញហើយ គឺជាគត ជាបុគ្គលព្រងើយផង មានសតិសម្បជញ្ញៈផង
 សោយសុខដោយនាមកាយផង ព្រះអរិយៈចាំទ្បាយ វិភង្គសរសើរ
 ខ្ញុំបុគ្គលដែលបានខ្ញុំភតិយដ្ឋាននោះថា បុគ្គលអ្នកបានភតិយដ្ឋាន ខាង
 ចិត្តព្រងើយ មានស្មារតី មានប្រក្រតីនៅជាសុខ ព្រោះភតិយដ្ឋាន
 ណា គឺជាគត ក៏បានដល់ខ្ញុំភតិយដ្ឋាននោះ ព្រោះលះបង់ខ្ញុំវិសេចក្តី
 សុខផង ព្រោះលះបង់ខ្ញុំវិសេចក្តីទុកផង ព្រោះលះបង់ខ្ញុំវិសោមនស្ស
 នីតិវោមនស្សអំពីមុនផង គឺជាគតបានចូលដល់ចក្ខុដ្ឋាន ដែលអតទុក
 អតសុខ មានសតិដ៏ស្អាត ប្រាកដចំពោះត្រង់ទ្រហោ កាលដែលចិត្ត
 ខ្លាប្រមូល បរិសុទ្ធផ្លូវផង មិនមានភិលេស ប្រាសចាកសេចក្តីសៅហ្មង
 ជាចិត្តទន់ សមរដល់កម្ម ជាចិត្តនឹងជឿមិនញាប់ញ័រយ៉ាងនេះហើយ

សុត្តនិកាយ អង្គនិកាយស្ស អង្គនិកាយ

កាយសុចរិតេន សមញ្ញកតា វិចីសុចរិតេន សមញ្ញ-
 កតា មហេសុចរិតេន សមញ្ញកតា អវិយាទំ អនុប-
 វាទកា សម្មាទិដ្ឋិកា សម្មាទិដ្ឋិកម្មសមាធានា តេ
 កាយស្ស ភេតា បាម្មណា សុតតិ សក្កំ លោកំ
 ឧបបន្ទាតិ ។ ឥតិ និព្វេន ចត្តាទា វិសុទ្ធន
 អតិក្កន្តមាទុសកោន សត្ត បស្សមិ ចវមាទេ
 ឧបបជ្ជមាទេ ហិទេ បណីតេ សុវណ្ណោ ទុព្វណ្ណោ សុតតេ
 ទុក្កតេ យថាកម្មបតេ សត្ត បជាទាមិ ។ អយំ
 ទោ មេ ប្រាហ្មណ វត្តិយា មជ្ឈិមេ យាមេ ទុតិយា
 វិជ្ជា អធិកតា អវិជ្ជា វិហតា វិជ្ជា ឧប្បន្នា តមោ
 វិហតោ អាណោកោ ឧប្បន្នោ យថាតំ អប្បមត្តស្ស
 អាតាមំហោ បមាតត្តស្ស វិហរតោ ។ អយំ ទោ មេ
 ប្រាហ្មណ ទុតិយា អតិទិព្វិទា អហោសិ កុក្កុដ្ឋា-
 បកស្សវំ អណ្ណាកោសន្តា ។ សោ បរិ សមាហិតេ
 ចិត្តេ បរិសុទ្ធិ បរិយោធាតេ អនត្តិណោ វិតត្វបក្កិ-
 លេសេ មុទុក្កតេ កម្មនិយេ វិទេ អាទេព្វប្បត្ត

សុត្តនិកាយ អង្គនិកាយ អង្គនិកាយ

ប្រកបដោយកិរិយាប្រព្រឹត្តិល្អដោយកាយ ដោយវាចា ដោយចិត្ត មិនគំរុះ
 ជៀសអោយបុគ្គលទាំងឡាយ ជាសម្មាទិដ្ឋិ ប្រកាន់ចាំខ្លួនកម្មជាសម្មាទិដ្ឋិ
 សត្វទាំងនោះល្អវេលាទទួលបានបញ្ចប់ពីមរណៈ គឺទៅកើតឯឋានសុភវិសុតិ
 ទៅវេលា ។ គេជាគតិពារណាមើលសត្វទាំងឡាយ ដែលច្បុកទិដ្ឋិចាប់
 បដិសន្ធិ ថេកពាបនឹងទុក្ខម មានសណ្ឋានល្អនឹងអាច្រក់ទៅកាន់សុភវិសុតិ
 ទុក្ខក៏ដោយចុកដូចជាទិព្វ ដ៏បរិសុទ្ធត្រៃលែងជាងចុករបស់មនុស្សសាមញ្ញ
 ក៏ដឹងច្បាស់ខ្លួនសត្វទាំងឡាយ ដែលអន្ទាលទៅតាមកម្ម ដោយប្រការ
 ដូច្នោះ ។ ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍ វិជ្ជាទី ២ នេះហើយ ដែលគេជាគតទុក្ខនិ
 យាមជាគណ្តាលវេទក្រី អវិជ្ជាខ្ពស់បាត់ទៅ វិជ្ជាកំរើកឡើង នឹងក
 ខ្ពស់បាត់ទៅ ពន្លឺកំរើកឡើងដល់គេជាគត ដូចជាបុគ្គលមិនប្រហែស
 ទ្វេស ទំប្រឹងដុកបំផ្លាញគិលេស មានចិត្តបង្ខំទៅ ។ ម្ចាស់
 ប្រាហ្មណ៍ នេះឯងគឺការញាស់ចេញ ជាតំបែង របស់គេជាគត ដូចជា
 កូនមាន់ដែលញាស់ចេញចាកសម្បកស៊ុត ។ កាលដែលចិត្តខ្ពស់បង្ខំ
 បរិសុទ្ធ ដូច្នោះ មិនមានកិលេស ប្រាសចាកសេចក្តីសៅហ្មង
 ជាចិត្តទង់ សមត្ថរស្សកម្ម ជាចិត្តទិដ្ឋិ មិនញាប់ញ័រយ៉ាងនេះហើយ

បណ្ណាល័យ មហាវិថ្ន

អាសវាធំ ឧបញ្ញាលាយ ចិត្ត អភិវឌ្ឍន៍មេសី ។ សោ
 វាធំ ឧបញ្ញាធំ យថាភូតំ អន្តញ្ញាសី អយំ ឧបញ្ញាសុខ-
 យោតិ យថាភូតំ អន្តញ្ញាសី អយំ ឧបញ្ញាវិភោគិ
 យថាភូតំ អន្តញ្ញាសី អយំ ឧបញ្ញាវិភោគិ មជ្ឈិមនិកាយ
 យថាភូតំ អន្តញ្ញាសី វិភោគិ អាសវាធំ យថាភូតំ អន្ត-
 ញ្ញាសី អយំ អាសវាសុខយោតិ យថាភូតំ អន្តញ្ញាសី
 អយំ អាសវាវិភោគិ យថាភូតំ អន្តញ្ញាសី អយំ
 អាសវាវិភោគិ មជ្ឈិមនិកាយ យថាភូតំ អន្តញ្ញាសី
 ឧបញ្ញា មេ វិវា ជាធាតុ វិវា មស្សតោ កាមាសវាថិ
 ចិត្តំ វិមុត្តិកំ កាសវាថិ ចិត្តំ វិមុត្តិកំ អវិជ្ជាសវាថិ ចិត្តំ
 វិមុត្តិកំ វិមុត្តិកំ វិមុត្តិកំ ញាណំ អហោសិ វិណា
 ជាតិ ស្រីតំ ព្រហ្មចរិយំ កាតំ កាណិយំ ធារិយំ វិញ្ញាណ-
 យោតិ អន្តញ្ញាសី ។ អយំ ទោ មេ ព្រាហ្មណ វត្តិយា
 មជ្ឈិមនិកាយ វិញ្ញាណ វិញ្ញាណ អវិញ្ញាណ វិញ្ញាណ
 វិញ្ញាណ ឧបញ្ញា កមោ វិញ្ញាណ អាណាណា ឧបញ្ញា

បណ្ណាល័យ មហាវិថ្ន

កថាគតទ្រង់បញ្ជូនចិត្តទៅ ដើម្បីដឹងខ្លួនចម្លែងស្រៀងស្រស់ទៅខែតាសវៈ
 ចាំដំណូង (អាសវាសុខញ្ញាណ) ។ កថាគតដឹងប្រាកដតាមពិតថា នេះជា
 ទុក្ខ ដឹងប្រាកដតាមពិតថា នេះជាហេតុនាំឱ្យកើតទុក្ខ ដឹងប្រាកដតាម
 ពិតថា នេះជាសេចក្តីរលត់ទុក្ខ ដឹងប្រាកដតាមពិតថា នេះជាទុក្ខឱ្យ
 បានដល់ខ្លួនសេចក្តីរលត់ទុក្ខ ដឹងប្រាកដតាមពិតថា ធម៌ប៉ុណ្ណោះជាតាសវៈ
 ដឹងប្រាកដតាមពិតថា ធម៌នេះជាហេតុនាំឱ្យកើតតាសវៈ ដឹងប្រាកដតាម
 ពិតថា នេះជាសេចក្តីរលត់ខែតាសវៈ ដឹងប្រាកដតាមពិតថា នេះជា
 ទុក្ខឱ្យបានដល់ខ្លួនសេចក្តីរលត់ខែតាសវៈ កាលដែលកថាគតដឹងយ៉ាង
 នេះ ឃើញយ៉ាងនេះ ចិត្តខែតាសវៈក៏ដុះចាកស្រៀងគ្រាន់តែតាមដឹង គិត
 ដឹង គិតវិញដឹង កាលបើចិត្តខែតាសវៈក៏ដុះចាកស្រៀងគ្រាន់តែតាមដឹង គិត
 ដឹងថាចិត្តដុះចាកស្រៀង ក៏កើតប្រាកដឡើង កថាគតដឹងច្បាស់ថាគិត
 របស់អញអស់ហើយ ព្រហ្មចរិយធម៌ អញបានប្រព្រឹត្តិគ្រប់គ្រាន់ហើយ
 សោឡសកិច្ចអញក៏បានធ្វើស្រេចហើយ មគ្គការខាងចុងដ៏ខ្ពស់ប្រព្រឹត្តិទៅ
 ដើម្បីសោឡសកិច្ចនេះទៀតមិនមានឡើយ ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ វិញ្ញាណ
 នេះហើយ ដែលកថាគតបានក្នុងយោមជាប់ដុះចាកស្រៀង អវិញ្ញាណចុះ
 ទៅ វិញ្ញាណក៏កើតឡើង ដឹងត្រង់ចុះទៅ ពន្លឺក៏កើតឡើង ដល់កថាគត

យដាតំ អប្បមត្តស្ស អាតាមិនោ បហិតត្តស្ស វិហា-
 រោ ។ អយំ ទេ មេ ព្រាហ្មណ តតិយា អភិទំត្វិជា
 អហោសិ កុត្តុដប្បាបកស្សេវ អណ្ណោកោសម្មាតិ ។
 ឯវំ វុត្ត វេរោ ព្រាហ្មណោ កកវន្តំ ឯតទវោច
 ដេដ្ឋោ កវំ កោតមោ សេដ្ឋោ កវំ កោតមោ អភិក្កន្តំ
 កោ កោតម អភិក្កន្តំ កោ កោតម សេយ្យថាមិ
 កោ កោតម ធិក្កន្តិតំ វា ឧក្កន្តេយ្យ បដិច្ចន្តំ វា
 វិវេយ្យ ម្ពត្តស្ស វា មត្តំ អាចិក្ខេយ្យ អន្ធការ
 វា កេលប្បដ្ឋោតំ ជាវេយ្យ ចក្កមន្តោ រូបាចិ ធក្កន្តិតិ
 ឯវមេវ កោតា កោតមេទ អនេកបរិយាយេន ធម្មោ
 បកាសិតោ ឯសាហំ កវន្តំ កោតមំ សរណំ កប្បាមិ
 ធម្មញ្ញ ភិក្ខុសង្ឃញ្ញ ឧបាសកំ មំ កវំ កោតមោ
 ជាវតុ អជ្ជតត្ត ចាណុបេតំ សរណន្តុតន្តំ ។

ដូចជាបុគ្គល មិនប្រហែលធ្វេស ខ្ញុំប្រឹងដុកបំផ្លាញកិលេស មានចិត្តបញ្ជូន
 ទៅ ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ នេះឯងជាគាត្រាស់ជាតំបេ ចរ របស់គាត់គ
 ដូចគ្នានឹងគាត្រាស់ចេញរបស់កូនមាត់អំពីសម្បកស្មិត ។ កាលបើព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់យ៉ាងនេះហើយ វេរោព្រាហ្មណ៍ បានគ្រាប
 ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគវិញថា ព្រះភោគមជ័ចំរើន ព្រះអង្គជាចម្បងជាង
 មនុស្ស ព្រះភោគមជ័ចំរើន ព្រះអង្គប្រសើរបំផុតជាងមនុស្ស បពិត្រព្រះ
 ភោគមជ័ចំរើន ច្បាប់ពេកណាស់ បពិត្រព្រះភោគមជ័ចំរើន ច្បាប់
 ពេកណាស់ បពិត្រព្រះភោគមជ័ចំរើន ធម៌ដែលព្រះភោគមជ័ចំរើន
 សំដែងហើយដោយគោតបរិយាយយ៉ាងនេះ (ក្រិច្ចសំណាស់) គួរតាមដូចជា
 មនុស្សចាប់របស់ដែលគេផ្តាប់ចុះ ឲ្យផ្ទុះឡើង ពុំនោះដូចមនុស្សបើក
 បញ្ជីញាបស់ដែលគេលាក់បិទបាំង ពុំនោះសោត ដូចជាមនុស្សប្រាប់ដូរ
 ដល់អ្នកវាទ្រង់ទិស ក៏ដូចជាមនុស្សកាន់ប្រទ័បច្រាលបំភ្លឺក្រិច្ចទិសនឹង ដោយ
 គិតថាមនុស្សអ្នកមានក្រែក នឹងឃើញទ្រូបទាំងឡាយបាន ខ្ញុំព្រះអង្គចុះ
 សូមដល់ខ្ញុំព្រះភោគមជ័ចំរើនផង ព្រះធម៌ផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃផង ជា
 ទីតាំងទីលើក ចាប់ដើមតាំងពីថ្ងៃនេះទៅ សូមព្រះភោគមជ័ចំរើន ជ្រាប
 ខ្ញុំខ្ញុំព្រះអង្គថាជាឧបាសក អ្នកដល់សរណៈស្មើតែយជីវិត ។

(១២) ឯកំ សមយំ កកវា វេសាលិយំ វិហាតំ
 មហាវេទ ក្យជាតាវសាលាយំ ។ តេន ទោ បទ
 សមយេន សម្ពហុលា អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិង្គិ
 សទ្ធាតាវ សន្និសិទ្ធា សន្និបតិកា អនេកបរិយាយេន
 ទុទ្ធស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ ធម្មស្ស វណ្ណំ
 កាសន្តិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ ។ តេន ទោ បទ
 សមយេន សីហោ សេនាបតិ ធិត្តន្តស្សវកោ
 តស្សំ បរិសាយំ ធិសិទ្ធា ហោតិ ។ អដទោ
 សីហស្ស សេនាបតិស្ស ឯតទយោសិ ធិស្សំសយំ
 ទោ សោ កកវា អហំ សម្មាសម្ពុទ្ធា កវិស្សតិ តថា
 ហិមេ សម្ពហុលា អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិង្គិ
 សទ្ធាតាវ សន្និសិទ្ធា សន្និបតិកា អនេកបរិយាយេន
 ទុទ្ធស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ ធម្មស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ
 សង្ឃស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ យទ្ធាយា តំ កកវន្ត
 ទុស្សនាយ ទុបសន្តិមយ្យំ អហន្តំ សម្មាសម្ពុទ្ធន្ត ។
 អដទោ សីហោ សេនាបតិ យេន ធិត្តន្តា ជាដប្បត្តា
 តេទុបសន្តិមិ ទុបសន្តិមិក្វា ធិត្តន្តំ ជាដប្បត្តំ ឯតទយោ ។

(១២) សមយំមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលនឹងក្នុងក្នុងជាតាវសាលា
 នាមហាវេទ ជិតក្រុងវេសាលី ។ សម័យនោះឯង ពួកលិង្គិដែលច្រើន
 នាក់ ដែលមានក្បែរឈ្មោះល្បីល្បាញ អង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងសណ្ឋាតាវសាលា
 ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរគុណព្រះ
 សង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ ។ ដូចសម័យនោះឯង សីហាសេនាបតិ
 ជាសាវ័ករបស់និក្ខន្ធនាដប្បត្ត អង្គុយក្នុងបរិសទ្ធិនោះដែរ ។ គ្រានោះ
 សីហាសេនាបតិ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 អង្គុយនោះជាក់ជាអវហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធប្រាកដ បានជាពួកលិង្គិដែលច្រើននាក់
 ដែលមានក្បែរឈ្មោះល្បីល្បាញទាំងនោះ អង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងសណ្ឋាតា-
 វសាលា ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរ
 គុណព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ បើដូច្នោះ ត្រូវតែអញចូល
 ទៅ ដើម្បីជួបនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអវហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គ
 នោះ ។ លំដាប់នោះ សីហាសេនាបតិ ចូលទៅឯលំនៅនិក្ខន្ធនា-
 ដប្បត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយ បានស្នើសេចក្តីនេះនឹងនិក្ខន្ធនាដប្បត្តថា

ឥន្ទ្រាមហា កន្ត្រៃ សមណំ តោតមំ ឧស្ស័យាយ ឧប-
 សន្តម៌តុន្តំ ។ កំ បទ ត្វំ សីហា ភិរិយវាទោ សមាទោ
 អភិរិយវាទំ សមណំ តោតមំ ឧស្ស័យាយ ឧបសន្តម៌-
 ស្សសិ សមណោ ហិ សីហា តោតមោ អភិរិយវាទោ
 សមាទោ អភិរិយាយ ធម្មំ នេសេតិ តេន ច សារកោ
 វិនេតិ ។ អថទោ សីហស្ស័យេនា បតិស្ស័យោ អហោសិ
 កមិយោភិសង្ខារេ កកវន្តំ ឧស្ស័យាយ សោ បដិប្បស្សន្តិ ។
 ទុតិយម្បិ ទោ សម្ពុហុលា អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ឆិ
 សន្តាតារ សន្តិសិទ្ធា សន្តិបតិកា អនេកវិយាយេន
 ទុទ្ធស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ ធម្មស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ សង្ឃស្ស
 វណ្ណំ កាសន្តិ ។ ទុតិយម្បិ ទោ សីហស្ស័យេនា បតិស្ស័យោ
 ឯតនហោសិ និស្ស័យយំ ទោ សោ កុកវា អវហំ សម្មា-
 សម្ពុទ្ធា កវិស្សតិ តថា ហិមេ សម្ពុហុលា អភិញ្ញាតា
 អភិញ្ញាតា លិច្ឆិ សន្តាតារ សន្តិសិទ្ធា សន្តិបតិកា
 អនេកវិយាយេន ទុទ្ធស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ ធម្មស្ស វណ្ណំ
 កាសន្តិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ យន្ត្រាហំ តំ កកវន្តំ
 ឧស្ស័យាយ ឧបសន្តមេយ្យំ អវហន្តំ សម្មាសម្ពុទ្ធន្តំ ។

បតិគ្រលោកដ៏ចម្រើន រូបន័ត្តលទៅដើម្បីជួបនឹងព្រះសមណគោតម ។
 នឹងនូវជម្រកបដា ខ្នាលសីហា អ្នកឯង ជាកិរិយវាទ នឹងចូលទៅ
 ជួបព្រះសមណគោតម ជាកិរិយវាទដូចម្តេចក៏គ ខ្នាលសីហា ព្រោះ
 ថា សមណគោតម ជាកិរិយវាទតែសំដែងធម៌ ដើម្បីយាត់កិច្ចការថា
 មិនត្រូវធ្វើ ទាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះដែរ ។ លំអប់នោះ
 កាត្រូវប្រៀបដំណើរដើម្បីទៅជួបព្រះដ៏មានព្រះភាគ របស់សីហាសេនា-
 បតី ក៏ត្រូវបដាមក់ទានទៅវិញ ។ ពួកលិច្ឆិជនច្រើនទាក់ផលបាន
 កេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញ អង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងសណ្ឋាគារសាលា ពោលសរសើរ
 គុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយ
 អនេកបរិយាយ ក្នុងលើកទី ២ ទៀត ។ សីហាសេនាបតី មានសេចក្តី
 ត្រិះរិះក្នុងលើកទី ២ ទៀតដូច្នោះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដាក់
 ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រាគដ ទានជាពួកលិច្ឆិជនច្រើនទាក់ ដែល
 បានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញទាំងនេះ អង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងសណ្ឋាគារសាលា
 ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរគុណ
 ព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ បើដូច្នោះត្រូវតែកត្តាចូលទៅ ដើម្បី
 ជួបនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

អថទោ សីហោ សេនាបតិ យេន ធិក្កុន្តា ជាដប្បុត្តា
 តេនុបសង្កម្មំ ឧបសង្កម្មំ ធិក្កុន្តំ ជាដប្បុត្តំ ឯតទេវេន
 វត្តាមហំ កន្តេ សមណំ កោតមំ ធស្សបាយ ឧបសង្កម្ម-
 មិត្តុន្តំ ។ កំ បទ ត្វំ សីហា កិរិយវរោ មហាបោ
 អកិរិយវរំ មណំ កោតមំ ធស្សបាយ ឧបសង្កម្ម-
 ស្សសិ សមណោ ហិ សីហា កោតោ អកិរិយវរោ
 អកិរិយាយ ធម្មំ ទេសតិ តេន ធសាវកោ
 វិនតិ ។ ធីតិយម្បិ ទោ សីហស្ស សេនាបតិស្ស
 យោ អហោសិ តមិយាភិសង្ខារោ កកវុន្តំ ធស្សបាយ
 សោ បដិប្បស្សន្តំ ។ តតិយម្បិ ទោ សម្ពុហុលា
 អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ឆរិ សង្ខារោ សង្ខិសិញ្ញា
 សង្ខិបតិតា អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ
 ធម្មស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ កាសន្តិ ។
 តតិយម្បិ ទោ សីហស្ស សេនាបតិស្ស ឯតទេហោសិ

សំដៅនោះ សីហសេនាបតី ក៏ចូលទៅដល់នៅរបស់និគ្ខន្តនាដប្បុត្ត លុះ
 ចូលទៅដល់ហើយ បានស្នើសុំចង្កុំនិគ្ខន្តនាដប្បុត្តថា បពិត្រលោក
 ដ៏ចំរើន ខ្ញុំចង់ចូលទៅដើម្បីជួបព្រះសមណៈតាម ។ និគ្ខន្តនាដប្បុត្តក៏បញ្ជូន
 ម្ចាស់សីហា ចំណែកអ្នកឯង ជាកិរិយវរំ និគ្ខន្តចូលទៅដើម្បីជួបព្រះសមណ-
 តាម ជាកិរិយវរំដូចម្តេចក៏គ ម្ចាស់សីហា ព្រោះថា សមណៈតាម
 ជាកិរិយវរំ តែងសំដែងធម៌ដើម្បីយាត់ថា កិច្ចការមិនត្រូវធ្វើ ចាំនិច្ចនា
 ពួកសាវកដោយធម៌នោះដែរ ។ ការច្រើនប្រៀបដំណើរដើម្បីទៅជួបព្រះដ៏
 មានព្រះភាគ របស់សីហសេនាបតី ក៏ត្រូវរៀបចំដាក់ទានទៅវិញ ក្នុងលើក
 ទី ៥ ទៀត ។ ពួកលិច្ឆរិដ៏ច្រើននាក់ ដែលមានកិរិយាស្សវ្យញ្ញ
 អង្គប្រជុំគ្នាក្នុងសណ្ឋាគារសាលា ពោលសរសើរកុណាព្រះពុទ្ធ សរសើរ
 កុណាព្រះធម៌ សរសើរកុណាព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ ក្នុងលើក
 ទី ៣ ទៀត ។ សីហសេនាបតី បានសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងលើកទី ៣ ដូច្នោះថា

ចំស្បុសយំ ទោ សោ ភក្កា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធា កវិស្សតិ
 តថា ហិមេ សម្ពហុលា អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ឆរិ
 សន្តាតាវ សន្និសិទ្ធា សន្និបតិកា អនេកបរិយាយេន
 ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ សន្និស្ស
 វណ្ណំ ភាសន្តិ តី ហិមេ កវិស្សន្តិ ចិត្តដ្ឋា អបលោកតិកា
 វា អនបលោកតិកា វា យទ្ធជាហំ អនបលោកេត្វាវ
 ចិត្តន្តំ តំ ភក្កវន្តំ ធស្សនាយ ឧបសង្កមេយ្យ អរហន្តំ
 សម្មាសម្ពុទ្ធន្តំ ។ អដទោ សីហោ សេនាបតិ បញ្ច-
 មត្តេហិ វេសតេហិ ធិវា ធិវស្ស វេសាលិយា ចិយ្យាសិ
 ភក្កវន្តំ ធស្សនាយ យាវតិកា យានស្ស ក្នុងិ យានេន
 កត្វា យាមា បទ្ហារោហិត្វា បត្តិកោ វ អាភមំ ចារិសិ ។
 អដទោ សីហោ សេនាបតិ យេន ភក្កា តេនុប-
 សង្កមំ ឧបសង្កមិត្វា ភក្កវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
 ចំសិទិ ។ ឯកមន្តំ ចំសិទ្ធា ទោ សីហោ សេនាបតិ
 ភក្កវន្តំ ឯកទេវោច សុតមេតំ ភន្ត អតិវិយាវាទោ
 សមណោ តោតោ អតិវិយាយ ធម្មំ ទេសេតិ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ជាក់ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រាមដ ទាន
 ជាពួកលិច្ឆរិដ៏ច្រើននាក់ ដែលមានក្បួនឈ្មោះល្បីល្បាញទាំងនេះ អង្គុយ
 ប្រជុំគ្នាក្នុងសណ្ឋាគារសាលា ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណ
 ព្រាជេមិ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ ក៏ឯធិត្រន្តុចំនិ
 ទ្បាយនេះ ពោបើអញលាភី មិនលាភី ធិនិហិទេវិភី បើដូច្នោះ អញ
 មិនបាច់លាធិត្រន្តុនាដបុគ្គលទេ ធិនិចូលទៅដើម្បីជួបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជា
 ព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះក៏ម្តង ។ លំដាប់នោះ សីហាសេនាបតិចេញ
 ទៅអំពីគ្រូនិវេសាលិវេសាលិគ្រូនិវេសាលិដោយរថចំខ្លួនជ្រាម ដើម្បីជួបព្រះដ៏
 មានព្រះភាគ ទី(ទៅ)ដោយយោនបានក្រមណកំទៅដោយយោនក្រមនោះ
 ហើយចុះអំពីយោនដើរដោយដើរចូលទៅកាន់កាកម ។ លំដាប់នោះ សីហា-
 សេនាបតិ កំចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ
 ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសីហាសេ-
 នាបតិ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា
 បតិគ្រូព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឮពាក្យនេះថា ព្រះសមណគោតម
 ជាអតិវិយាវាទ វិភេទិសំវេនិទមិ ដើម្បីឃាត់ថា កំចូលមិនត្រូវធ្វើ

បណ្ណសារ មហាវគ្គ

តេជ ច សារកេ វិទេតីតិ យេ តេ ករណ៍ វិវាហាហំសុ
 អភិវិយវំនោ សមណោ តោតោ អភិវិយាយ
 ធម្មំ នេសេតិ តេជ ច សារកេ វិទេតីតិ តិញ្ច
 តេ ករណ៍ កតវិតា វុត្តវំនិយោ ន ច កតវុត្ត
 អក្ខតេជ អត្តចំក្ខត្តំ ធម្មស្ស ចាទុធម្មំ ព្យាគរោត្ត
 ន ច កោចិ សហធម្មិកោ វំនានុចារោ ការុយ្ហដ្ឋានំ
 អាគច្ឆតិ អនត្តត្តាតុតោមា ហំ មយំ ករណ៍ កតវុត្តត្ថំ ។
 អត្ថំ សីហា បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
 វទនាថោ វិទេយ្យ អភិវិយវំនោ សមណោ តោតោ
 អភិវិយាយ ធម្មំ នេសេតិ តេជ ច សារកេ វិទេតីតិ ។
 អត្ថំ សីហា បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
 វទនាថោ វិទេយ្យ កិរិយវំនោ សមណោ តោតោ
 កិរិយាយ ធម្មំ នេសេតិ តេជ ច សារកេ វិទេតីតិ ។
 អត្ថំ សីហា បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
 វទនាថោ វិទេយ្យ ឧច្ឆេនវំនោ សមណោ តោតោ
 ឧច្ឆេនាយ ធម្មំ នេសេតិ តេជ ច សារកេ វិទេតីតិ ។

បណ្ណសារ មហាវគ្គ

ទាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះដែរ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ផនទាំង
 ឡាយណា ពោលពាក្យយ៉ាងនេះថា ព្រះសមណគោតម ជាអភិយវាទ
 តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីយក់ថា កិច្ចការមិនត្រូវធ្វើ ទាំងខ្លួនពួកសាវក
 ដោយធម៌នោះដែរ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចុះផនទាំងឡាយនោះ ល្មោះថា
 អ្នកពោលតាមពាក្យដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគពោលហើយផង ល្មោះថាមិន
 ពោលបង្កប់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យមិនភិកផង ល្មោះថាព្យាករខ្លា
 ធម៌សមគួរដល់ធម៌ផង លំភាន់នៃពាក្យក្នុងចំ ប្រកបដោយធម៌តិចតួច វែម
 មិនមកកាន់វានោះ គួរតែជៀសផងទេឬ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រោះយើង
 ខ្ញុំមិនបានប្រាថ្នាពោលបង្កប់ព្រះដ៏មានព្រះភាគឡើយ ។ ព្រះសាស្ត្រម្រង់
 គ្រាសំភថថា ម្ចាស់សីហា ដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាអភិយវា
 ទ តែងសំដែងធម៌ដើម្បីយក់ថា កិច្ចការមិនត្រូវធ្វើ ទាំងខ្លួនពួកសាវក
 ដោយធម៌នោះដែរ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ។ ម្ចាស់សីហា ដែលអ្នក
 ផងថា ព្រះសមណគោតម ជាអភិយវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីធ្វើដែរ
 ទាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះត្រូវហើយ ។ ម្ចាស់សីហា ដែលអ្នក
 ផងថា ព្រះសមណគោតម ជាឧច្ឆេនវាទ តែងសំដែងធម៌ដើម្បីកាត់ផ្តាច់
 ផ្តល់ដែរ ទាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំង៣ អង្គទី៣៣

អត្ថិ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
 វទមានោ វទេយ្យ ជេតុច្ឆិ សមណោ កោតមោ
 ជេតុច្ឆិតាយ ធម្មំ ទេសេតិ ភេន ច សាវកេ វិនត្តិ ។
 អត្ថិ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
 សម្មា វទមានោ វទេយ្យ វេយិកោ សមណោ
 កោតមោ វិទយាយ ធម្មំ ទេសេតិ ភេន ច សាវកេ
 វិនត្តិ ។ អត្ថិ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិ-
 យាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ តបស្សី សមណោ
 កោតមោ តបស្សីតាយ ធម្មំ ទេសេតិ ភេន ច
 សាវកេ វិនត្តិ ។ អត្ថិ សីហ បរិយាយោ យេន
 មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ អប្បកុញ្ញោ
 សមណោ កោតមោ អប្បកុញ្ញតាយ ធម្មំ ទេសេតិ
 ភេន ច សាវកេ វិនត្តិ ។ អត្ថិ សីហ បរិ-
 យាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ
 វទេយ្យ អស្សត្តោ សមណោ កោតមោ អស្សត្តាយ
 ធម្មំ ទេសេតិ ភេន ច សាវកេ វិនត្តិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំង៣ អង្គទី៣៣

ម្ចាស់សីហៈ ដែលអ្នកផងជា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកឆ្លើមរើម តែង
 សំដែងធម៌ ដើម្បីសេចក្តីឆ្លើមរើម ទាំងខ្លួនខ្លួនសាវកដោយធម៌នោះ
 ត្រូវហើយ ។ ម្ចាស់សីហៈ ដែលអ្នកផងជា ព្រះសមណគោតម ជា
 អ្នកបំផ្លាញ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីបំផ្លាញ ទាំងខ្លួនខ្លួនសាវកដោយធម៌
 នោះ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ។ ម្ចាស់សីហៈ ដែលអ្នកផងជា ព្រះ
 សមណគោតម ជាអ្នកដុតកំដៅ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីដុតកំដៅ ទាំងខ្លួន
 ខ្លួនសាវកដោយធម៌នោះ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ។ ម្ចាស់សីហៈ ដែល
 អ្នកផងជា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សផ្អកកំណើត តែងសំដែងធម៌
 ដើម្បីផ្អកកំណើត ទាំងខ្លួនខ្លួនសាវកដោយធម៌នោះ ដែលគេថានោះត្រូវ
 ហើយ ។ ម្ចាស់សីហៈ ដែលអ្នកផងជា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកល្អ
 លោម ទាំងខ្លួនខ្លួនសាវកដោយធម៌នោះ ដែលគេថា នោះត្រូវហើយ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូតិយស្ស អដ្ឋកថិតោ

កិរិយវាទោ សមណោ កោតមោ កិរិយាយ ធម្មំ
 នេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនតិតិ ។ កតមោ ច
 សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វធមាទោ
 វធម្យ ឧទ្ធនវាទោ សមណោ កោតមោ ឧទ្ធនាយ ធម្មំ
 នេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនតិតិ ។ អហត្ថិ សីហ
 ឧទ្ធនំ វធមិ ភកស្ស នោសស្ស មោហស្ស អនេក-
 វិហិតានំ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ ឧទ្ធនំ វធមិ ។
 អយំ ទោ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
 វធមាទោ វធម្យ ឧទ្ធនវាទោ សមណោ កោតមោ
 ឧទ្ធនាយ ធម្មំ នេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនតិតិ ។
 កតមោ ច សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
 សម្មា វធមាទោ វធម្យ ជេតុច្ឆិ សមណោ កោតមោ
 ជេតុច្ឆិកាយ ធម្មំ នេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនតិតិ ។
 អហត្ថិ សីហ ជិតុច្ឆិមិ កាយទុច្ឆិកេន វចីទុច្ឆិកេន
 មោទាទុច្ឆិកេន ជិតុច្ឆិមិ អនេកវិហិតានំ ចាបកានំ
 អកុសលានំ ធម្មានំ សមាបត្តិយា ។ អយំ ទោ សីហ
 បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វធមាទោ វធម្យ

សុត្តន្តបិដក អង្គទូតិយស្ស អដ្ឋកថិតោ

ព្រះសមណគោតម ជាកិរិយវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីធ្វើ ចាំនិទ្ទាន
 ពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្ចាស់សីហៈ ចុះបរិយាយដែលអ្នកជឿថា
 ព្រះសមណគោតម ជាឧទ្ធនវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីកាត់ផ្តាច់ផ្តិល
 ចាំនិទ្ទានពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់សីហៈ
 ព្រោះថា គឺជាគតតែនិយាយ ចំពោះការកាត់ផ្តាច់ផ្តិលពន្លឺ ទោសៈ
 មោហៈ តែនិយាយចំពោះការកាត់ផ្តាច់ផ្តិលនូវអកុសលធម៌ចាំនិទ្ទាយ
 ច្រើនប្រការ ។ ម្ចាស់សីហៈ នេះឯងជាបរិយាយ ដែលអ្នកជឿថា
 ព្រះសមណគោតម ជាឧទ្ធនវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីកាត់ផ្តាច់ផ្តិល
 ចាំនិទ្ទានពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្ចាស់សីហៈ ចុះបរិយាយ
 ដែលអ្នកជឿថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកភ្លើងរមៀម តែងសំដែង
 ធម៌ដើម្បីភ្លើងរមៀម ចាំនិទ្ទានពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។
 ម្ចាស់សីហៈ ព្រោះថា គឺជាគតភ្លើងរមៀមកាយទុច្ឆិកេ វចីទុច្ឆិកេ មោទាទុច្ឆិកេ
 ភ្លើងរមៀម ការប្រកបចិត្ត ផ្តុំផ្តិតទៅរកអកុសលធម៌ ចាំនិទ្ទាយដ៏
 កាត្រក់ច្រើនប្រការ ។ ម្ចាស់សីហៈ នេះឯងជាបរិយាយដែលអ្នកជឿថា

បណ្ណាល័យ មហាវិទ្យាល័យ

ជេតុន្តិ សមណោ តោតោ ជេតុន្តិ តាយ ធម្មំ នេសេតិ
តេន ច សាវតោ វិនេតិ ។ តោតោ ច សីហ
បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទនា ចោ
វទេយ្យ វេនយំ តោ សមណោ តោតោ វិទយាយ ធម្មំ
នេសេតិ តេន ច សាវតោ វិនេតិ ។ អហត្ថិ សីហ
វិទយាយ ធម្មំ នេសេមិ ភកុស្ស ធាសស្ស មោហស្ស
អនេកាវិហិតានំ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ
វិទយាយ ធម្មំ នេសេមិ ។ អយំ ទោ សីហ បរិយាយោ
យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទនា ចោ វទេយ្យ វេនយំ តោ
សមណោ តោតោ វិទយាយ ធម្មំ នេសេតិ តេន ច
សាវតោ វិនេតិ ។ តោតោ ច សីហ បរិយាយោ
យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទនា ចោ វទេយ្យ តបស្សី
សមណោ តោតោ តបស្សីតាយ ធម្មំ នេសេតិ តេន
ច សាវតោ វិនេតិ ។ តបនិយាហំ សីហ ចាបកោ
អកុសលេ ធម្មេ វទានិ វាយទុច្ចរិតំ វិច្ចុច្ចរិតំ មហេទុច្ច-
រិតំ ។ យស្ស ទោ សីហ តបនិយា ចាបកា អកុសលា
ធម្មា ចហំនា ទុច្ច័យ្យលា តាលាវត្ថុតតា អនកាវិតតា

បណ្ណាល័យ មហាវិទ្យាល័យ

ព្រះសមណោតោតោ ជាអ្នកផ្ដើមអើម តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីភ្លឺមអើម
ទាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្ចាស់សីហៈ ចុះបរិយាយ
ដែលអ្នកផ្ដើម ព្រះសមណោតោតោ ជាអ្នកបំផ្លាញ តែងសំដែងធម៌
ដើម្បីបំផ្លាញ ទាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្ដេច ។
ម្ចាស់សីហៈ ប្រោះថា កថាភកសំដែងធម៌ ដើម្បីបំផ្លាញភកៈ ហេសៈ
មោហៈ សំដែងធម៌ ដើម្បីបំផ្លាញអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដ៏កាត្រក់
ច្រើនប្រការ ។ ម្ចាស់សីហៈ នេះឯងជាបរិយាយដែលអ្នកផ្ដើម
ព្រះសមណោតោតោ ជាអ្នកបំផ្លាញ តែងសំដែងធម៌ដើម្បីបំផ្លាញទាំងខ្លួន
ពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្ចាស់សីហៈ ចុះបរិយាយដែលអ្នកផ្ដើម
ព្រះសមណោតោតោ ជាអ្នកផ្ដុតផ្ដាវ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីផ្ដុតផ្ដាវ ទាំង
ខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្ដេច ។ ម្ចាស់សីហៈ កថាភក
តែងនិយាយចំពោះកាយទុច្ចរិត វិច្ចុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត ជាទាំង
វិនិសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយ ជាអកុសលធម៌ដ៏កាត្រក់ ។ ម្ចាស់សីហៈ
អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏កាត្រក់ ដែលជាទីកាំងវិនិសេចក្ដីក្រហាយ
បើអ្នកណា បានលះបង់ស្រឡាញ់ហើយ បានផ្ដាច់ផ្ដិលចូសគល់គល់ហើយ
បានធ្វើមិនឲ្យមានវិភិកដូចជាដើមត្រាត ដែលគេកាសំប៉ែនឲ្យវែងដុះ
កៅវៀតហើយ បានធ្វើឲ្យវែងនិមាតវិបបកាត កៅវៀតហើយ

សុត្តនិបិដក អង្គុទ្ធសិរិយស្ស អង្គកថិយក

អាយតី អនុប្បន្តនា តមហំ តបស្សីតិ វនាមិ ។
 តថាគតស្ស ទោ សីហា តបដិយា ចាបកា
 អកុសលា នន្ទា បហីនា ឧច្ឆិទ្ធស្វលា តាលាវត្ថុ
 កតា អនការកតា អាយតី អនុប្បន្តនា ។
 អយំ ទោ សីហា បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
 សន្ទា វននាទោ វនយ្យ តបស្សី សមណោ តោតោ
 តបស្សីតាយ ធម្មំ នេសេតិ តេន ច សាវកោ វិនតិ ។
 តោតោ ច សីហា បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
 សន្ទា វននាទោ វនយ្យ អប្បកត្តា សមណោ តោតោ
 អប្បកត្តតាយ ធម្មំ នេសេតិ តេន ច សាវកោ
 វិនតិ ។ យស្ស ទោ សីហា អាយតី កត្តសេយ្យ
 បុណ្ណវាគិច្ចតិ បហីនា ឧច្ឆិទ្ធស្វលា តាលាវត្ថុ
 កតា អនការកតា អាយតី អនុប្បន្តនា តមហំ អប្ប
 កត្តាតិ វនាមិ ។ តថាគតស្ស ទោ សីហា អាយតី
 កត្តសេយ្យ បុណ្ណវាគិច្ចតិ បហីនា ឧច្ឆិទ្ធស្វលា

សុត្តនិបិដក អង្គុទ្ធសិរិយស្ស អង្គកថិយក

ឲ្យជាធម៌លែងមានកំណើតនៅមុនទៀតហើយ គឺជាអាការៈអាការៈនោះ
 អ្នកដុតកំដៅ ម្ចាស់សីហា អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏ក្រក់ ដែលជាទំតាំង
 នៃសេចក្តីក្តៅប្រហាយ គឺជាអាការៈបដិស្រឡះហើយ បានផ្តល់ផ្តល់
 គល់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានទំកើក ដូចជាដើមត្នោតដែលគោសរសើរ
 ឲ្យលែងដុះនៅទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាព កៅទៀត
 ហើយ ឲ្យជាធម៌លែងមានកំណើតនៅមុនទៀតហើយ ម្ចាស់សីហា ខេ
 ងនឹងបរិយាយដែលអ្នកដឹងថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកដុតកំដៅ តែង
 សំដែងធម៌ដើម្បីដុតកំដៅ ទាំងឡាយពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្ចាស់
 សីហា បរិយាយដែលអ្នកដឹងថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សមិនមាន
 កំណើត តែងសំដែងធម៌ដើម្បីមិនមានកំណើត ទាំងឡាយពួកសាវកដោយ
 ធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់សីហា កិរិយាដេកក្នុងភិក្ខុទៀត ដំណើរ
 កើតក្នុងភិក្ខុទៀត បើអ្នកណាបានស្រឡះហើយ បានផ្តល់ផ្តល់
 បូសគល់គល់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានទំកើកដូចជាដើមត្នោត ដែលគ
 គោសរសើរឲ្យលែងដុះនៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម៌លែងមានកំណើតនៅ
 ទានមុនទៀតហើយ គឺជាអាការៈអាការៈនោះ ជាអ្នកមិនមានកំណើត ។
 ម្ចាស់សីហា កិរិយាដេកនៅក្នុងភិក្ខុទៀត ដំណើរកើតក្នុងភិក្ខុ
 ទៀត គឺជាអាការៈ បានស្រឡះហើយ បានផ្តល់ផ្តល់គល់ហើយ

បណ្ណសារ បញ្ចវគ្គ

គាលាវត្តកុសលា អនកាវត្តកុសលា អាយតី អនុប្បន្តនិទ្ទេស ។
 អយំ ទោ សីហា បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
 សម្មា វនិមាទោ វនិយេយ្យ អប្បកុស្តោ សមណោ កោតមោ
 អប្បកុស្តតាយ ធម្មំ នេសេតំ ភេន ច សាវកេ វិនតីតំ ។
 កតមោ ច សីហា បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
 សម្មា វនិមាទោ វនិយេយ្យ អស្សត្តោ សមណោ កោតមោ
 អស្សត្តសាយ ធម្មំ នេសេតំ ភេន ច សាវកេ វិនតីតំ ។
 អហត្ថំ សីហា អស្សត្តោ បរមេន អស្សសេន
 អស្សត្តសាយ ធម្មំ នេសេតំ ភេន ច សាវកេ វិនមិ ។
 អយំ ទោ សីហា បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
 សម្មា វនិមាទោ វនិយេយ្យ អស្សត្តោ សមណោ កោតមោ
 អស្សត្តសាយ ធម្មំ នេសេតំ ភេន ច សាវកេ វិនតីតំ ។
 ឯវំ វុត្តុ សីហោ សេនាបតិ ភកវន្តំ ឯតនេវេច អភិក្កន្តំ
 កន្តេ អភិក្កន្តំ កន្តេ ។ បេ ។ ឧបាសុតំ មំ កន្តេ
 ភកវា ធារតុ អន្តរក្កេ ចាណុបេតំ សាវណ្ឌ័ត្តន្តិ ។

បណ្ណសារ បញ្ចវគ្គ

បានធ្វើមិនឲ្យមានចំកើតដូចជាដើមភ្នំក ដែលគេកាសរំលើងឲ្យលែងផុះ
 កៅទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាពកៅទៀតហើយ ឲ្យដា
 រងលែងមានកំណើតកៅទៅវាធម្មតាទៀតហើយ ។ ម្ចាស់សីហាៈ នេះនិង
 ជាបរិយាយ ដែលអ្នកផងដឹងថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកមិនមាន
 កំណើត តែនិសំដែនធម៌ ដើម្បីមិនមានកំណើត ចាំនិទ្ទានពួកសាវក
 ដោយធម៌នោះ ។ ម្ចាស់សីហាៈ បរិយាយដែលអ្នកផងដឹងថា ព្រះសមណ
 គោតម ជាអ្នកល្អនិរោម តែនិសំដែនធម៌ ដើម្បីល្អនិរោម ចាំនិទ្ទាន
 ពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់សីហាៈ ព្រោះថា កថាភក
 ជាអ្នកល្អនិរោម តែនិសំដែនធម៌ ដើម្បីល្អនិរោម ដោយសេចក្តីល្អ
 លោមយ៉ាងក្រៃលែង ចាំនិទ្ទានពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្ចាស់សីហាៈ
 នេះនិង ជាបរិយាយដែលអ្នកផងដឹងថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកល្អ
 លោម តែនិសំដែនធម៌ ដើម្បីល្អនិរោម ចាំនិទ្ទានពួកសាវកដោយធម៌
 នោះ ។ កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់យ៉ាងនេះហើយ សីហា
 សេនាបតិ បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏
 ចំរើន ច្បាស់ពេកណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ច្បាស់ពេកណាស់ ។ បេ ។
 បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចាប់ដើមកំណើតវិញនេះទៅ សូមព្រះដ៏មានព្រះ
 ភាគ ចាំទុកម្យ៉ាងព្រះអង្គថាជាទុកសក ដល់សណៈ ស្មើដោយដ៏រិត ។

អនុវិទូកាវ ទោ សីហ ករោហិ អនុវិទូការោ
 តុត្តាទិសានំ ញាតមទុស្សនំ សាទុ ហោតិភិ ។
 វេទិយាណាហំ កន្តេ កកវតោ កិយេសោ មត្តាយ
 អត្តមោ អភិវេទោ យំ មំ កកវា វិវាហា អនុវិទូ-
 កាវ ទោ សីហ ករោហិ អនុវិទូការោ តុត្តាទិសានំ
 ញាតមទុស្សនំ សាទុ ហោតិភិ មញ្ញំ កន្តេ អញ្ញតិ-
 ត្តិយា សាវតំ លភិទ្ធា តោវលកប្បំ វេសាលី
 បដាតំ បរិហវេយ្យំ សីហោ អម្ពតំ សេនាមតិ
 សាវតត្ថំ ឧបតតោតិ អដ ច បន មំ កកវា វិវាហា
 អនុវិទូកាវ ទោ សីហ ករោហិ អនុវិទូការោ តុត្តាទិ-
 សានំ ញាតមទុស្សនំ សាទុ ហោតិភិ វិសាហំ កន្តេ

ព្រះសាស្ត្រច្រើនគ្រាស់ថា ខ្លួនសីហៈ អ្នកចូរធ្វើខ្ញុំការពិចារណាច្នៃហើយ
 សឹមធ្វើ (ព្រោះ) ការពិចារណាច្នៃហើយសឹមធ្វើ វែមនីជាគុណភាវៈ
 ប្រសើរបស់ពួកមនុស្សអ្នកចេះដឹងប្រហែលនឹងអ្នក ។ សីហសេនាមតិ
 ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីពេញចិត្ត
 ក្រេកអរលើសលុបហួសប្រមាណចំពោះភាសិតរបស់ព្រះអង្គ ដោយហេតុ
 ដែលព្រះអង្គសុំដឹងនឹងខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះថា ខ្លួនសីហៈ អ្នកចូរ
 ធ្វើខ្ញុំការពិចារណាច្នៃហើយសឹមធ្វើ (ព្រោះ) ការពិចារណាច្នៃហើយសឹម
 ធ្វើ វែមនីជាគុណភាវៈប្រសើរបស់ពួកមនុស្សអ្នកចេះដឹងប្រហែលនឹងអ្នក
 បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន វិញ្ញាណកម្មត្រិះរិះ បានខ្ញុំព្រះអង្គជាសាវកហើយ
 គំនិតខ្លាំង ចូលទៅកាន់ត្រង់វេសាលីទាំងមូល ហើយប្រកាសសេចក្តី
 ថា សីហសេនាមតិ បានចុះចូលមក ជាសាវករបស់ពួកយើងហើយ
 ចំរៀងក្រែងដ៏មានប្រាសាទគ្រឿងដ៏ច្រើនគ្រាស់ចំពោះខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះ
 វិញថា ខ្លួនសីហៈ អ្នកចូរធ្វើខ្ញុំការពិចារណាច្នៃហើយសឹមធ្វើ (ព្រោះ)
 ការពិចារណាច្នៃហើយសឹមធ្វើ វែមនីជាគុណភាវៈប្រសើរ របស់មនុស្ស
 អ្នកចេះដឹង ប្រហែលនឹងអ្នក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គនេះ

ទុតិយឃ្លី កកវន្តំ សារណំ កត្តាមិ ធម្មត្ថុ កិច្ចសុដ្ឋិត្ត
 ទុច្ចាសកំ មំ កកវំ ជារតុ អដ្ឋិតត្ថេ ចាណុបេតំ
 សារណន្តំតន្តំ ។ ធីយរត្តំ ទោ តេ សីហា ធិត្តណ្ណានំ
 ទុច្ចាតតំ កុលំ យេន ធនេ ទុបេតតានំ បិណ្ឌចាតំ(១)
 ធាតុញ្ចំ មញ្ញោយ្យាសីតិ ។ វិមិទាចាហំ កន្តេ កកវតោ
 កិយ្យោសា មត្តាយ អត្តមនោ អភិរន្ទោ យំ មំ កកវំ
 វិវាហា ធីយរត្តំ ទោ សីហា ធិត្តណ្ណានំ ទុច្ចាតតំ
 កុលំ យេន ធនេ ទុបេតតានំ បិណ្ឌចាតំ ធាតុញ្ចំ
 មញ្ញោយ្យាសីតិ សុតមេតំ កន្តេ សមណោ តោតមោ
 វិវាហា មយ្ហមេវ ធានំ ធាតុញ្ចំ ន អញ្ញោសំ ធានំ
 ធាតុញ្ចំ មយ្ហមេវ សាវកានំ ធានំ ធាតុញ្ចំ ន អញ្ញោសំ
 សាវកានំ ធានំ ធាតុញ្ចំ មយ្ហមេវ ធិន្តំ មហាប្ញលំ

១. ម. បិណ្ឌវំ ។

សូមដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផង ជាទី
 ពឹងទំលាក់ ចាប់ដើមតាំងពីវ្យុះខ្មៅ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចាំទុក
 ឲ្យទុំព្រះអង្គជាជាទុពាសក អ្នកដល់គូសារណៈស្មើដោយដីរឹត ជាគំរប់
 ពីដើមផង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា ម្ចាស់សីហាៈ ក្រកូល
 របស់អ្នក ដូចជាអណ្តូងទឹក របស់ពួកទីគ្រុន អស់កាលយូរណាស់មក
 ហើយ អ្នកប្បវិស័សគាល់ខ្ញុំចំណុចាត ដែលអ្នកគូរឲ្យដល់ពួកទីគ្រុន
 ដែលចូលមករកខាងផង ។ សីហាសេនាបតី ក្រាបទូលថា បតិក្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ទុំព្រះអង្គមានសេចក្តីពេញចិត្ត ក្រេកអរលើសលុបហួស
 ប្រមាណចំពោះការសិរសព្រះអង្គ ដោយហេតុដែលព្រះអង្គ បាន
 សំដែងនឹងទុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់សីហាៈ ក្រកូលរបស់អ្នក ដូចជា
 អណ្តូងទឹក របស់ពួកទីគ្រុន អស់កាលយូរណាស់មកហើយ អ្នកប្បវិ
 ស័ស័គាល់ខ្ញុំចំណុចាត ដែលអ្នកគូរឲ្យដល់ពួកទីគ្រុន ដែលចូលមករកខាង
 ផង បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ទុំព្រះអង្គផ្ទាប់ព្រះភ្នែកនេះថា ព្រះសមណ-
 គោតម ទ្រង់គ្រាស់យ៉ាងនេះថា បុគ្គលត្រូវឲ្យបានដល់កថាភក្តីភ្នំ
 មិនត្រូវឲ្យបានដល់ពួកសាស្តាដទៃឡើយ បុគ្គលត្រូវឲ្យបានដល់ពួក
 សាវករបស់កថាភក្តីភ្នំ មិនត្រូវឲ្យបានដល់ពួកសាវក របស់ពួក
 សាស្តាដទៃឡើយ បុគ្គលត្រូវឲ្យបានដល់កថាភក្តីភ្នំ ទើបមានផលច្រើន

១ អញ្ញាសំ និទ្ធិ មហាប្បលំ មឃ្ហេមេវ សាវកានំ
 និទ្ធិ មហាប្បលំ ១ អញ្ញាសំ សាវកានំ និទ្ធិ
 មហាប្បលន្តំ អដ ៦ បទ មំ ភកកំ និក្កណ្ណេសុមិ
 ណានំ សមាណេតិ អបិ ៦ កន្ត មយមេត្ត កាលំ
 ជាទិស្សាម វសាហំ កន្ត តតិយម្យំ ភកកន្តំ សាវា
 ត្រាមិ ធម្មញ្ញ ភិក្ខុសង្ឃញ្ញ ទុចាសតំ មំ កន្ត ភកកំ
 ចារុកុ អជ្ជតត្តេ ខាល្យមេតំ សាវណ្ណកន្តំ ។ អដ ទោ
 ភកកំ សីហស្ស វេសាបតិស្ស អនុបុត្តិកានំ កាលេសិ
 សេយ្យដំនំ ធានកានំ សីលកានំ សក្កកានំ កាមាទំ
 អាទិទំ ទុការំ សន្តិលេសំ ទេក្ខុខេ អាទិសំសំ បកា
 សេសិ ។ យទា ភកកំ អញ្ញាសិ សីហំ សេសាបតិ
 កាល្យចិត្តំ មុនុចិត្តំ វិជរណាចិត្តំ ទុក្ខចិត្តំ បសន្ធិចិត្តំ
 អដ យា ពុទ្ធានំ សាមុត្តិសិកា ធម្មទេសនា តំ
 បកាសេសិ ទុក្ខំ សមុទយំ និរោធំ មត្តំ ។

ឲ្យដល់ពួកសាស្តាដទៃ មិនមានផលច្រើនឡើយ បុគ្គលឲ្យបានដល់ពួក
 សាវករបស់គេជាតិម្យ៉ាង ទើបមានផលច្រើន ឲ្យបានដល់ពួកសាវក
 របស់ពួកសាស្តាដទៃ មិនមានផលច្រើនឡើយ កែវឡូរ៉ាខ្លះច្រើនដំខាង
 ព្រះភោគព្រឡប់ជាបច្ចុប្បន្នព្រះអង្គឲ្យធ្វើបានក្នុងពួកគ្រូ បរិក្រព្រះអង្គ
 ដំបើង ចំណែកភាគច្រើនព្រះអង្គគឺដំនើរខ្ញុំកាលគ្រូក្នុងព្រះខ្ញុំ បរិក្រ
 ព្រះអង្គដំបើង ច្រើនព្រះអង្គនេះ សូមដល់ខ្ញុំព្រះដំខាងព្រះភោគផង ព្រះ
 ធម៌ផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃផង ជាទីចំរើនចំរើក បរិក្រព្រះអង្គដំបើង ចាប់
 ដើមតាំងពីថ្ងៃនេះទៅ សូមព្រះដំខាងព្រះភោគ ចាំទុកខ្ញុំព្រះអង្គជា
 ទុចាសក អ្នកដល់ខ្ញុំសរណៈ ស្មើដោយជីវិត ជាគំរប់ជំនឿ ។
 ព្រះនោះ ព្រះដំខាងព្រះភោគ ទ្រង់សំដែងឧប្បត្តិកថាចំពោះសីហាសេនាបតី
 គឺទ្រង់ប្រកាសខ្ញុំបានកថា សីលកថា សក្កកថា ខ្ញុំវេទនាសេនាបតី
 ដំលាមក សៅហ្មង មិនគាត់សន្យាគ្នាចេញចាកកាម ។ កាលណាព្រះ
 ដំខាងព្រះភោគទ្រង់ជ្រាបថា សីហាសេនាបតី មានចិត្តស្រួល មានចិត្តខ្លាំង
 មានចិត្តអ្នកចាកនិរោធមិ មានចិត្តខ្ពស់ មានចិត្តជ្រះថ្លាយ ទើប
 ទ្រង់ប្រកាសខ្ញុំធម្មទេសនា ដែលព្រះពុទ្ធជាទ្រង់ឡើយ កែវដើរឡើង
 សំដែងដោយព្រះអង្គគឺ គឺទុក្ខសច្ច សមុទយសច្ច និរោធសច្ច មគ្គសច្ច ។

បណ្ណសម មហានិទ្ទេ

សេយ្យថាបិ ធាម សុត្តន្តំ អបគតកាណ្ណកំ សម្ម-
 នេវ រជំ បដិគ្គណ្ណោយ្យ ឯវេវេ សីហស្ស សេនា-
 បតិស្ស តស្មីយេវ អាសនេ វិជំ វិគមលំ ធម្មតត្តំ
 ឧទហនិ យំ កិញ្ចំ សមុទយធម្មំ សត្វន្តំ ឯវាធន-
 ធម្មន្តំ ។ អដិទោ សីហោ សេនាបតិ ធិដ្ឋនន្ទោ
 បត្តនន្ទោ វិធិតនន្ទោ បរិយោកាណ្ណនន្ទោ តិណ្ណវិចិត្តិណ្ណោ
 វិកតកថកាដោ វេសារជ្ជប្បត្តោ អបរាប្បទូយោ សត្វ
 សាសនេ កតវន្តំ ឯតនវោធន អធិវាសេតុ មេ កន្ត
 កតវា ស្វាតនាយ កត្តំ សទ្ធិ កិញ្ចុសន្ទៀនាតិ ។
 អធិវាសេសិ កតវា តុណ្ណិកាវេន ។ អដិទោ សីហោ
 សេនាបតិ កតវតោ អធិវាសនំ វិធិត្វា ឧដ្ឋាយាសនា
 កតវន្តំ អភិវាទេត្វា បទត្តិណំ តត្វា បក្កាមិ ។
 អដិទោ សីហោ សេនាបតិ អញ្ញតវំ បុរិសំ អាមន្តេសិ
 តត្តិ ភ្នំ អញ្ញោ បុរិសំ បវត្តម៌សំ ជាតាហិតិ ។

បណ្ណសម មហានិទ្ទេ

ធម្មតាសំពតំសញ្ញាត មិនដឹងប្រឡាក់ដោយវត្ថុមានពណ៌ទៅ គួរទទួល
 ទឹកជ្រលក់បានដោយល្អ មានទម្រង់ដូចម្តេចមិញ ធម្មតត្តិសោភាបក្កិ-
 មគ្គដ៏ប្រាសចាកទូលំ ប្រាសចាកមន្ទិល កំរើតទៀនដល់សីហសេនាបតិ
 ក្នុងទំនោរឯងថា ធម្មជាតិណាមួយ ដែលកើតឡើង ធម្មជាតិទាំងអស់
 នោះ តែងរលក់ទៅវិញជាធម្មតា មានទម្រង់ដូច្នោះឯង ។
 គ្រានោះ សីហសេនាបតិ បានឃើញអាយសច្ចុធម៌ហើយ បានលុះ
 អាយសច្ចុធម៌ហើយ បានដឹងច្បាស់អាយសច្ចុធម៌ហើយ បានជឿជាក់
 អាយសច្ចុធម៌ហើយ ត្រូវផុតសេចក្តីសង្ស័យ មិនមានអ្វីជំនួល ដល់
 ខ្លឹមភាពជាអ្នកគ្រាន់បានដើរស្តាប់បុគ្គលដទៃ ក្នុងសាសនាវៃព្រះសាស្តា
 ហើយ ទើបគ្រោបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
 សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលខ្ញុំកត់រូបសំរុំព្រះអង្គ ជាមួយនឹងកិក្ខុ
 សង្ឃ ដើម្បីធានាភិក្ខុវិថីស្តុត ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលដោយគុណិ-
 ភាព ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតិ ដឹងច្បាស់ថា ព្រះដ៏មានព្រះ
 ភាគទទួលនិមន្តហើយ ទើបក្រោកចាកទីអង្គុយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគធ្វើប្រទក្សិណ ហើយដើរចេញទៅ ។ លំដាប់នោះ សីហសេនា-
 បតិ បានហៅបុរស ១ នាក់មកថា ម្ចាស់បុរសដ៏ចម្រើន អ្នកចូរទៅ ចូរដឹង
 ខ្ញុំសាច់ ដែលគួរប្រព្រឹត្តទៅតាមប្រក្រតី (សាច់ខ្ញុំសាច់) ។

អដ្ឋទោ សីហោ សេនាបតិ តស្ស រត្តិយា អច្ចយេន
 សកេន ឯវេសនេ បណ្ឌិតំ ទាននិយំ កោដនិយំ បដិ-
 យានេន ភកវតោ កាលំ អាភោទាបេសិ កាលោ
 កន្តុ សីហស្ស សេនាបតិស្ស ឯវេសនេ ឯដ្ឋិតំ កត្តន្តិ ។
 អដ្ឋទោ ភកវា បុព្វណ្ណសមយំ ឯវាសេនា បត្តចិវរោ-
 នាយ យេន សីហស្ស សេនាបតិស្ស ឯវេសនំ
 តេជុបសន្តមិ ឧបសន្តមិក្ខា បញ្ញត្តេ អាសនេ ឯសីទិ-
 សន្តិ កិកុសង្កេន ។ ទេន ទោ បន សមយេន
 សម្ពហុលា ឯក្កណ្ណា វេសាលិយំ វដិយាយ វដិយំ
 សិដ្ឋាដកោន សិដ្ឋាដកំ ពាហា បក្កយេ កាទ្ធន្តិ អដ្ឋ
 សីហេន សេនាបតិទា ផ្ទុលំ បសុំ វដិក្ខា សមណស្ស
 តោតមស្ស កត្តំ កតំ សមណោ តោតោ ជាឯ
 ទុន្តិស្ស កតំ មិសំ បរិក្កញ្ញតិ បដិច្ចកម្មន្តិ ។

លំដាប់នោះ សីហសេនាបតិ ក៏ចាត់ចែង ទាននិយកោដនិយោហោ
 ដ៏ផ្អែកផ្អើល ក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន ដោយកាលកន្លងទៅនៃកម្រិតនោះ រើបម្រើ
 បុរសនោះឱ្យទៅប្រាប់ទូលខ្ញុំកត្តកាលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បតិក្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាលគួរហើយ កត្តក្នុងផ្ទះរបស់សីហសេនាបតិ សម្រេច
 ហើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ប្រដាប់ពុទ្ធ
 នីតិចិវកេនិប្បណ្ណសមយ ស្តេចចូលទៅកាន់លំនៅរបស់សីហសេនាបតិ
 លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់គន្លឹះសំភាសនៈ ដែលសីហសេនាបតិក្រាល
 បម្រើទុក ជាមួយនិងកិកុសង្កេន ។ ក្នុងសម័យនោះ ពួកនិក្ខេនជាច្រើន
 នាក់ផ្សេងទៀតដើម្បីស្រែកកន្ទុកកន្ទេញ សព្វប្រកសព្វផ្សំត្រូវឡើងកែតម្រូវ
 ក្រុងវេសាលីថា ថ្ងៃនេះសីហសេនាបតិ សម្រាប់សត្វមានសិរៈពាក្យធំ ធ្វើ
 កត្តដើម្បីសមណគោតម ។ ទុកជាដំណី គង់តាន់ខ្ញុំសាច់ដែលគេសម្រាប់
 ចំរោះខ្លួន (ព្រះសមណគោតមនេះឈ្មោះថាត្រូវ) បដិច្ចកម្ម^(១) ។

១-ពាក្យថា បដិច្ចកម្មនេះ ជាឈ្មោះអំពើរបស់អ្នកដែលព្រាន់តែហើរតោតសាច់ ក៏បានតាម
 ពិសម្រាប់សត្វនៃរដ្ឋ ជាឈ្មោះអំពើដែលធនសម្រាប់ព្រះអាស្រ័យខ្លួន ចំនោះសោក ពាក្យថា
 បដិច្ចកម្មនេះ ជាឈ្មោះរបស់ដំបិតកម្ម ។ សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អដ្ឋកថិយោ ជា
 ស្រុយោនសំអ្នកឱ្យជាក់ច្បាស់ អ្នកទទួលជាក់ច្បាស់ ។ អដ្ឋកថា ។

បណ្ណាសារ មហានិទ្ទ

អថេទា អញ្ញតរោ បុរិសោ យេន សីហោ សេតាបតិ
 ភេតុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្វា សីហស្ស សេតាបតិស្ស
 ឧបកណ្តិតោ អាហោសេសិ យត្សេ កន្តុ ជាឈយ្យសិ
 ឯតេ សម្ពុហុណា ធិត្តណ្ណា វេសាលិយំ វដិយាយ វដិយំ
 សិដ្ឋាដកោន សិដ្ឋាដកំ ពាហា បក្កយ្ហ កន្តុន្តិ អន្ត
 សីហោន សេតាបតិចា ថ្វលំ បសុំ វដិច្ឆា សមណស្ស
 តោមស្ស កត្តំ កតំ សមណោ តោតមោ ដានំ ឧទ្ទិស្ស
 កតំ មំសំ បរិកុញ្ចតិ បដិច្ចកម្មន្តិ ។ អលំ អយ្យា
 ធិយត្តញ្ចំ តេ អាយស្មន្តោ អវណ្ណកាមា តុទ្ធស្ស អវណ្ណ-
 កាមា ធម្មស្ស អវណ្ណកាមា សង្ឃស្ស ន ច បទេត
 អាយស្មន្តោ ដីរន្តិ តំ កកវន្តំ អសតា តុច្ឆា មុសា
 អក្ខតេន អញ្ញតិក្ខន្តិ ន ច បយំ ដីវិតោមុបិ សត្វិច្ច
 ចាលំ ដីវិតា វេហោមេយ្យមាតិ ។ អថេទា សីហោ
 សេតាបតិ តុទ្ធស្សមុទំ កិក្ខុសង្ឃំ បណីកេន ទានធិយេន
 កោធិធិយេន សហត្តា សន្តិច្ឆេសិ សម្បវាវេសិ ។

បណ្ណាសារ មហានិទ្ទ

សំដាប់នោះ បុរសម្នាក់ ក៏ចូលទៅឯកន្លែង ដែលសីហាសេនាបតីនៅ
 លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ទ្រុឌទ្រោមប្រាប់ក្បែរក្រឡើងនៃសីហាសេនាបតីថា សូម
 ព្រះគេជ្រកក្រោមជ្រាប ពួកធិត្តន្តជាច្រើន ទាំងអម្បាលនេះ ផ្តុំរើម
 ដៃកន្ទក់ឆ្មេញ សព្វច្រកសព្វរៀនក្រៅឡើងវិកនិ ជិតគ្រូជំនំសាលីថា ក្នុង
 ថ្ងៃនេះ សីហាសេនាបតី សម្រាប់សត្វមានសិរៈនាគំរិ ធ្វើកត្តដើម្បី
 ព្រះសមណគោតមៗ ទុកដាំដីដីគំរិដាំដាំខ្លួនសាច់ដែលគេសម្រាប់ចំពោះខ្លួន
 ព្រះសមណគោតមនេះ ឈ្មោះថា គ្រូវិបដិច្ចកម្ម ។ លោកម្ចាស់ទាំង
 ខ្សោយ មិនគួរសោះ ព្រោះថា លោកដ៏មានកាយុទាំងនោះ ប្រាថ្នាក
 រោសព្រះពុទ្ធ ប្រាថ្នាករោសព្រះធម៌ ប្រាថ្នាករោសព្រះសង្ឃ អស់
 កាលជាយូរណាស់មកហើយ តែលោកដ៏មានកាយុទាំងនោះ មិន
 ភៀនសោះ នៅតែពោលបង្កំបំព្រងដើម្បីមានព្រះភាគនោះ ដោយពាក្យ
 មិនមាន ពាក្យទេ ជាពាក្យកុហក មិនពិត ទាំងពួកយើងក៏មិនក្លែង
 ផ្តាច់បំផ្លិសត្វចាកដីកែព្រះហេតុកែផលិត (របស់ខ្លួនឡើយ) ។ សំដាប់
 នោះ សីហាសេនាបតី ញ៉ាំងកិក្ខុសង្ឃមានព្រះក្មេងជាប្រធានឱ្យទានខ្លែក
 ស្តាប់ស្តាប់ ដោយទាននិយោគនិយោហារដ៏ទុក្ខដោយវិជ្ជុខឯង ។

លុត្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គនៃបាយា

អដទោ សីហោ សេនាបតិ តំ កកវន្តំ កុត្តារំ ធុនិ-
បត្តបាយា ឯកមន្តំ ធុនិធិ ។ ឯកមន្តំ ធុនិធិ ។ ទា
សីហំ សេនាបតិ កកវំ ធុនិយា កកវាយ សន្តស្សត្វា
សមាធិបេត្វា សុត្តន្តដេត្វា សម្មហំសេត្វា ឧដ្ឋាយា-
សនា បកាមីតិ ។

[១៧] អដ្ឋហំ កិក្ខុវេ អន្តេហំ សមន្តតោ រញ្ញា
កម្រោ អស្សជាធិយា រាជរហោ ហោតិ រាជកោត្តា
រញ្ញា អន្តន្តេ សំឡំ កត្តតិ ។ កកវេហំ អដ្ឋហំ ។
និ កិក្ខុវេ រញ្ញា កម្រោ អស្សជាធិយា ឧកោ
សុជាតោ ហោតិ មាតិកោ ច បិតិកោ ច យស្សំ
និសាយំ អញ្ញេ កម្រោ អស្សជាធិយា ជាយន្តិ តស្សំ
និសាយំ ជាតោ ហោតិ យំ ទោ បទស្ស កោជនំ
នេន្តិ អលំ វា សុត្តំ វា តំ សក្កន្តុយេវ បិកុញ្ចតិ
អវិកេរន្តា ដេកុច្ឆិ ហោតិ ឧទ្ធាវំ វា បស្សាវំ វា
អភិធិសីធិតុំ វា អភិធិបដ្ឋិតុំ វា សោ រតោ ហោតិ
សុខសំវាសោ ច ច អញ្ញោ អស្ស ឧទ្ធាវេតា

លុត្តបិដក អង្គនៃកាយ សង្ការនិបាត

កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ឆាន់រួច លែងដាក់ព្រះហស្តទៅ
ក្នុងព្រះទៀតហើយ សីហាសេនាបតី ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ កាល
ដែលសីហាសេនាបតី អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគ ត្រង់ពន្យល់ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរែករយ
ដោយធម្មិកថា ហើយក្រោកចាកភាសនៈស្តេចចេញទៅ ។

[១៧] ខាលភិក្ខុចំនិទ្ធាយ សេនាជាធម្យេដ្ឋិល្អ របស់ស្តេច
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាង ជាសត្វគួរដល់ព្រះរាជា ជាពលបម្រើ
ដល់ទូរការពប់ជាអង្គរបស់ព្រះរាជា ។ អង្គ ៨ យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ។
ខាលភិក្ខុចំនិទ្ធាយ ក្នុងលោកនេះ សេនាជាធម្យេដ្ឋិល្អ របស់ស្តេច
ជាសត្វមានកំណើត ដ៏ល្អចាំជំរាង គឺចាំជំរាងមន្តិទានិបា ១
សេនាជាធម្យេដ្ឋិល្អដទៃទៀត កើតក្នុងទិសណា ក៏កើត
ក្នុងទិសនោះ ១ ជនចាំនិទ្ធាយ ឲ្យស្មើស្រស់ក្តី ស្មើស្មូតក្តីណា
ដល់វា ក៏ចេះរែកស្មើស្រស់ចូរស្មើស្មូតនោះ ដោយគោរព មិនឲ្យរាត់
រាយ ១ ជាសត្វខ្លះមេរើមន្តិការអង្គុយសង្កត់ខ្លះខ្លះ ទីនិបស្សាវៈ ១
វាជាសត្វក្រេកអរ កែងសប្បាយ មិនចៀកចៀនទូរក្នុងសេដ្ឋិវៃ ១

យោធិ ទោ បទស្ស តានិ សាដេយ្យានិ ក្វេយ្យានិ
 ធិត្តេយ្យានិ វត្តេយ្យានិ តានិ យថាក្ខតំ សារដិស្ស
 អាវិកត្តា ហោតិ តេសមស្ស សារដិ អភិធិធុនាយ
 វាយមតិ វាហី ទោ បទ ហោតិ ក្លាមត្រោ អស្សា
 វហន្តុ វា មា វា អហមេត្ត វហស្សមីតិ ចិត្តំ ឧប្បាទេតិ
 កច្ឆត្តា ទោ បទ ឧដ្ឋមត្តោ កច្ឆតិ ជាមវា ហោតិ
 យាវ ធិវិកមវណបយោធាធា ជាមំ ឧបទំសេតា ។
 ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមម្ពាគតោ វត្តោ
 កម្រោ អស្សាជាធិយោ វាជិហោ ហោតិ វាជិកាត្តា
 វត្តោ អន្តន្ទេវ សំឡំ កច្ឆតិ ។ ឯវមេវ ទោ ភិក្ខុវេ
 អដ្ឋហិ ធិត្តេហិ សមម្ពាគតោ ភិក្ខុ អាហុនេយ្យ
 ហោតិ ។ ឯ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញត្តតំ លោកស្ស ។
 កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សីលវា
 ហោតិ មាតិមោក្ខសំវាសំវុតោ វិហារតិ អាចារ
 តោ ទេសម្ពន្តោ អណ្តមត្តសុ វត្តេសុ កយទស្សវិ

ការអ្នកភាវី កោតិ មិត្តភាពនឹងការរៀនចំណេះដឹង ។ ក៏ធ្វើឲ្យ
 ការអ្នកភាវីជាដើមនោះ ឲ្យដាក់ចូលក្នុងតាមពិត ដល់នាយសារថី ។ ក៏
 ព្យាយាមដើម្បីញ៉ាំញីឲ្យការអ្នកភាវីជាដើមរបស់ ១ ជាសក្ខីភាពនាំទៅ
 តែងញ៉ាំដើម្បីឲ្យកើតឡើងថា ពួកសេដ្ឋីទោះនាំទៅក៏ដោយ មិននាំទៅ
 ក៏ដោយ អញ្ជើញនាំទៅដោយពិតក្នុងទីនោះ កាលដែលទៅក៏មិនទៅ
 ភាវីក្រសែតែម្យ៉ាង ១ ជាសក្ខីភាពនាំមុខ ដែលនឹងជួយកំឡាំង
 ក្រៅតែសេចក្តីស្តាប់គ្រូបស្ត្រីតែម្នាក់ ១ ។ ខ្លួនភិក្ខុចំណេះដឹង សេដ្ឋីជា
 ខេយ្យដ៏ល្អរបស់ស្តេច ប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនេះឯង ជាសក្ខីភាពដល់ព្រះ
 រាជា ជាវេទម្រឹម ដល់ឲ្យការរាប់ថាជាអង្គរបស់ព្រះរាជា ។ ខ្លួនភិក្ខុ
 ចំណេះដឹង ភិក្ខុយ៉ាងនោះដែរ ជាអ្នកប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាង ទើបជា
 អ្នកអង្គទទួលខុសត្រូវច្រើន ដែលបុគ្គលទទួលបានការអ្នកមានសីលហើយ
 នាំមកបូជា ។ ឯ ។ ជាបុគ្គលភិក្ខុដ៏ប្រសើររបស់សក្ខីភាព ។ អង្គ ៨ យ៉ាង
 ក៏ដូចអង្គទុះ ។ ខ្លួនភិក្ខុចំណេះដឹង ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមាន
 សីល តែងសង្រួមក្នុងពុទ្ធិសាសនាសំរាប់សីល ជាអ្នកបរិច្ចាគ ដោយគោរព
 នឹងគោរព ១ ឃើញភ័យក្នុងនិរោធជំនាម ឲ្យម្យ៉ាងប្រមាណតិចតួច

សុត្តនិបិទេ អង្គមន្តិកាយស្ស អង្គកថិយោ

សមាធាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ យំ ទោ បទស្ស
 កោដងំ ទេតិ ល្ងទំ វា បណ្ឌិតំ វា តំ សុត្តន្តំយេវ
 បរិកុញ្ញតិ អរិហញ្ញមាថោ ជេតុច្ឆិ ហោតិ កាយទុច្ច-
 រិតេន វិធីទុច្ចរិតេន មោទុច្ចរិតេន ជិតុច្ចតិ ចាបកានំ
 អកុសលានំ ធម្មានំ សមាបត្តិយា សោ រតោ ហោតិ
 សុខសំវាសោ ន អញ្ញោ ភិក្ខុ ទុទ្ទេជេតា យាធិ ទោ
 បទស្ស កានិ សាវេយ្យានិ ក្វេយ្យានិ ធិម្ភេយ្យានិ
 វុត្តេយ្យានិ តានិ យជាត្វតំ អរិកត្តា ហោតិ សត្វិ
 វា វិញ្ញសុ វា សព្វហ្មចារិសុ តេសមស្ស សត្តា វា
 វិញ្ញ វា សព្វហ្មចារិ អភិធិធម្មនាយ វាយមតិ សិក្ខិតា
 ទោ បទ ហោតិ កាមញ្ញោ ភិក្ខុ សិក្ខុន្តំ វា មា វា
 អហមេតុ សិក្ខិតស្សមិតិ ធិត្តំ ទុប្បទេតិ កុច្ឆន្តោ
 ទោ បទ ទុដ្ឋមក្កេនេវ កុច្ឆតិ តត្រាយំ ទុដ្ឋមក្កោ
 សេយ្យថីនំ សម្មាធិដ្ឋិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ
 អារទ្ធកិរិយោ វិចារតិ កានំ តថោ ន ញ្ញុ ច អដ្ឋិ
 ច អវសិស្សតុ សរិវេ ទុបស្សត្តុ មំសលោហិតំ

សុត្តនិបិទេ អង្គមន្តិកាយ អង្គកថិយោ

សមាធានសិក្សកុនិសិក្សាបទចាំនិទ្ធកយ ១ ជនប្រគេននូវកោដនណា
 មួយ ចោរសៅហ្មងក្តី ឧត្តមភីដល់លោក ។ គឺចេះវិភាគនូវកោដនខោ
 ដោយភាគ មិនស្រដៀង ១ ជាអ្នកខ្ពស់មើលចំពោះកាយទុច្ចរិត វិច្ឆុច្ចរិត
 មាទាទុច្ចរិត ខ្ពស់មើលចំពោះការជួបប្រសព្វនឹងអកុសលធម៌ចាំនិទ្ធកយដ៏
 លាមក ១ លោកជាអ្នករីករាយ មានការនៅសប្បាយ មិនបៀតបៀនពួក
 ភិក្ខុដទៃ ១ ការអ្នកភានិ កោនិ មិនគង់នឹងការរៀបចំចាំនិទ្ធកយណាមួយ
 លោក ។ ជាអ្នកធ្វើនូវការអ្នកភានិជាដើមនោះ ឲ្យដាក់ច្បាសភាមពិតចំពោះ
 ព្រះសាស្តា ឬ សព្វហ្មចារិជាវិញ្ញនៃព្រះសាស្តា ឬ សព្វហ្មចារិជាវិញ្ញដន
 វៃគឺព្យាយាមដើម្បីញញឹមនូវការអ្នកភានិជាដើមនោះរបស់លោក ១ ជាអ្នក
 សិក្ស ញញឹមនូវភ័យភ័យភ័យ ពួកភិក្ខុដទៃ ចោរសិក្សគឺដោយ មិន
 សិក្សគឺដោយ អញ្ជើងសិក្សកុនិធម៌នៃយន្ត ដោយពិត លោកកាលនឹង
 ទៅ គឺទៅតាមផ្លូវគ្រងនៃម្សិកិ បណ្តាផ្លូវគ្រងចាំនិទ្ធកោ ផ្លូវគ្រងនេះគឺសម្មា-
 ធិដ្ឋិ ។ បេវ សម្មាសមាធិ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីព្យាយាមគឺនឹងវិភាគថា វិស្សក
 សវេសនិធិដ្ឋិ ឬស្វិតក្រៀមចុះ សាច់នឹងឈាម ចូរើនិស្សកកុនិសារិចុះ

យន្ត បុរិសត្ថានេន បុរិសវិយេន បុរិសបរក្កមេន បត្តិព្វំ
ន តំ អនាបុណិក្ខា វិយស្ស សណ្ណានំ កវិស្សតិកិ
សមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ ធម្មហិ សមន្តាគតោ
ភិក្ខុ អាហុនេយ្យោ ហោតិ ។ បេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញត្ថេត្ថំ
លោកស្សាតិ ។

[១៤] អដ្ឋ ភិក្ខុវេ អស្សទធុត្ថំ អដ្ឋ ច អស្សនោសេ
នោសេស្សាមិ អដ្ឋ បុរិសទធុត្ថំ អដ្ឋ ច បុរិសនោសេ
តំ សុណាថ ។ បេ ។ កតមេ ច ភិក្ខុវេ អដ្ឋ
អស្សទធុត្ថំ អដ្ឋ ច អស្សនោសា ។ ៧៦ ភិក្ខុវេ
ឯកទ្វេ អស្សទធុត្ថំ បេហិតិ វុត្តោ វិទ្ធោ សមាធា
ចោធិតោ សារមិធា បទ្ធកោ បដិសត្តាតិ ចិដ្ឋិតោ
រមំ បវត្តេតិ វិវុទោចិ ភិក្ខុវេ ឥនេកទ្វេ អស្ស-
ទធុត្ថំ ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ បមេនោ អស្សនោសោ ។
មុន ចបរំ ភិក្ខុវេ ឥនេកទ្វេ អស្សទធុត្ថំ
បេហិតិ វុត្តោ វិទ្ធោ សមាធា ចោធិតោ សារមិធា

កិច្ចណា ដែលអ្នកដទៃត្រូវដល់ ដោយកំច្បាំងនៃបុរស ព្យាយាម
នៃបុរស សេចក្តីប្រើនីវ្រណ៍នៃបុរស បើមិនទាន់ដល់ខ្ញុំកិច្ចនោះទេ ក៏
មិនបញ្ចប់សេចក្តីព្យាយាម ទ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយ
ធម៌ ៨ យ៉ាងនេះឯង ទើបជាអ្នកគួរទទួលខ្ញុំចក្ខុប្បវិធី ដែលបុគ្គល
ទទួលចំពោះអ្នកមានសីលហើយនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញត្ថេត្ថំប្រ
សើរបស់សត្វលោក ។

[១៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គង់ភកនិសំផែនខ្លះសេះមានពុក
ក្បូក ៨ យ៉ាង នីធិវោសនៃសេះ ៨ យ៉ាង បុរសមានពុកក្បូក ៨ យ៉ាង
និធិវោសនៃបុរស ៨ យ៉ាង ចូរអ្នកទាំងឡាយ ចាំស្តាប់ខ្ញុំធម៌
នោះចុះ ។ បេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុកក្បូក ៨ យ៉ាង នីធិវោស
នៃសេះ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុកក្បូក
ពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ កាលដែលនាយសារមីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ
ហើយចាក់ ជាសំភ្លើន ក៏ត្រឡប់វេយក្រោយ ញ៉ាំងវេយក្រឡប់វេយ
ក្រោយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុកក្បូកពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ
វែបនេះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាវោសរបស់សេះទី ១ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សេះមានពុកក្បូកពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ
កាលដែលនាយសារមីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាសំភ្លើន

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថា

បញ្ចា លង្ក្របតំ ក្សត្រំ បហាតិ តិណ្ណំ កញ្ចតិ វិវុទោបិ
 ភិក្ខុវេ ឥនេកោទ្វា អស្សុទធុន្តោ ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ
 ទុតិយោ អស្សុទោសោ ។ បុទ ចមវំ ភិក្ខុវេ ឥនេកោទ្វា
 អស្សុទធុន្តោ បេហិតិ វុត្តោ វិទ្វា សមាទោ ចោទិតោ
 សារមិទា វជីសាយ សភ្នំ ទស្សដ្ឋិត្វា វជីសំយេវ
 អដ្ឋោមទ្ធតិ វិវុទោបិ ភិក្ខុវេ ឥនេកោទ្វា អស្សុ
 ទធុន្តោ ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ តតិយោ អស្សុទោសោ ។
 បុទ ចមវំ ភិក្ខុវេ ឥនេកោទ្វា អស្សុទធុន្តោ បេហិតិ
 វុត្តោ វិទ្វា សមាទោ ចោទិតោ សារមិទា ទុម្ពត្តំ
 តណ្ហាតិ ទុពុដ្ឋំ វេ កាភេតិ វិវុទោបិ ភិក្ខុវេ
 ឥនេកោទ្វា អស្សុទធុន្តោ ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ
 ចក្កតោ អស្សុទោសោ ។ បុទ ចមវំ ភិក្ខុវេ ឥនេកោទ្វា
 អស្សុទធុន្តោ បេហិតិ វុត្តោ វិទ្វា សមាទោ ចោទិតោ
 សារមិទា លង្ក្រតិ បុរិមំ កាយំ បត្តណ្ហាតិ បុរិម
 ចានេ វិវុទោបិ ភិក្ខុវេ ឥនេកោទ្វា អស្សុទធុន្តោ
 ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ បញ្ចា អស្សុទោសោ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថា

កិច្ចាយាជីវិតាភិក្ខុវេ ទន្តិក្សាលនិវិក្សាលក្រេតិវេ បំបុកំលេយ្យំ
 ជាតកំណាតំ (វិចារ) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេរោនពុកក្បួនក្បួន
 ក្នុងលោកនេះបែបនេះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាពាសរបស់
 ទី ២ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សេរោនពុកក្បួនក្បួន ក្នុង
 លោកនេះ កាលដែលនាយសារមី មិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយ
 ចាក់ ង៉ាស់ភ្លើង កំលើកម្ល៉ៅដើរ ពាក់លើចង្ការវិចារ ញ៉ាញ៉ាចូរចង្ការ
 វេ ឡើងទៅ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេរោនពុកក្បួនក្បួន ក្នុងលោកនេះ
 បែបនេះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាពាសរបស់សេរោន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មួយទៀត សេរោនពុកក្បួនក្បួន ក្នុងលោកនេះ កាលដែល
 នាយសារមីមិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ង៉ាស់ភ្លើង ក៏ប្រ
 កាន់ខុសវ្លូវធ្វើវេទ្យុសវ្លូវ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេរោនពុកក្បួនក្បួន
 ក្នុងលោកនេះ បែបនេះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាពាសរបស់
 សេរោន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សេរោនពុកក្បួន
 ក្បួន ក្នុងលោកនេះ កាលដែលនាយសារមីមិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ
 ហើយចាក់ង៉ាស់ភ្លើង កំលើកក្រញូលកាយខាងមុខ ផ្លូវចូរដើរទៅ
 ខាងមុខ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេរោនពុកក្បួនក្បួន ក្នុងលោកនេះ
 បែបនេះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាពាសរបស់សេរោន ។

ឥម ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ អស្សុទ្ធជ្មន្តា អដ្ឋ ច អស្សុ-
 ធានា ។ កកមេ ច ភិក្ខុវេ អដ្ឋ បុរិសទ្ធជ្មន្តា អដ្ឋ
 ច បុរិសធានា ។ ឥធម ភិក្ខុវេ ភិក្ខុំ ភិក្ខុ អាបត្តិយា
 ចោទេន្តិ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ អាបត្តិយា ចោទិយ-
 មាថោ ន សភមិ ន សភមីតិ អាបត្តិយាវ ធិត្វេថេតិ
 សេយ្យថាបិ សោ ភិក្ខុវេ អស្សុទ្ធជ្មន្តា មេហិតិ
 វុត្តោ វិទ្ធោ សមាថោ ចោទិតោ សារជីតា ចច្ឆតោ
 បដិសក្កតិ បដិដ្ឋតោ រដិ បវត្តតិ តដ្ឋបមាហំ ភិក្ខុវេ
 ឥមំ បុគ្គលំ វធាមិ វិវុចោបិ ភិក្ខុវេ ឥធមកាទ្ធា បុរិស-
 ទ្ធជ្មន្តា រោតិ អយំ ភិក្ខុវេ បមមោ បុរិសធានោ ។
 បុន ចបរំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុំ ភិក្ខុ អាបត្តិយា ចោទេន្តិ
 សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ អាបត្តិយា ចោទិយមាថោ
 ចោទនំយេវ បដិច្ចរតិ កិ ទុ ទោ តុយំ ពាលស្ស
 អព្យត្តស្ស កណិភេន ភ្នំបិ ទាម កណិភត្តំ មញ្ញសីតិ

មាលភិក្ខុវាំងឡាយ សេរោនពុកត្បុក ៨ យ៉ាង ទីនិទោសនៃសេរេយ៉ាង
 នេះឯង ។ មាលភិក្ខុវាំងឡាយ បុរសមានពុកត្បុក ៨ យ៉ាង
 ទីនិទោសនៃបុរស ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ មាលភិក្ខុវាំងឡាយ
 ភិក្ខុវាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ជាសំភ្លើងភិក្ខុផ្សេងគ្នា ដោយអាបត្តិ
 ភិក្ខុនោះ កាលដែលភិក្ខុវាំងឡាយ ជាសំភ្លើងដោយអាបត្តិ ក៏បណ្តោះ
 បរិណាមិក៏អាបត្តិថា ភ្នំនីកមិនឃើញទេ មាលភិក្ខុវាំងឡាយ សេរោន
 ពុកត្បុកនោះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយ
 ចាក់ ជាសំភ្លើង ក៏ត្រឡប់បែយក្រោយ ញ៉ាំងវេទន៍ត្រឡប់ទាំងក្រោយ
 មានទម្រង់ដូចម្តេចមិញ មាលភិក្ខុវាំងឡាយ គឺថាគតកាលថា
 បុគ្គលនេះមានទម្រង់ដូចនេះឯង មាលភិក្ខុវាំងឡាយ បុរសមាន
 ពុកត្បុកពុកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ បែបនេះឯង មាលភិក្ខុវាំងឡាយ នេះជា
 ទោសរបស់បុរសទី ១ ។ មាលភិក្ខុវាំងឡាយ មួយទៀត ពួកភិក្ខុ
 ជាសំភ្លើងភិក្ខុផ្សេងគ្នា ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុជាសំ
 ភ្លើងដោយអាបត្តិ ក៏គបតទីនិទោគ្យចោទវិញថា ប្រយោជន៍អ្វី អញទីនិ
 និយាយថាមួយអ្នកឯង ដែលជាមនុស្សរាល មិនរួសរាវ អម្បាល
 យ៉ាងអញ អ្នកឯងហើយសំគាល់ថាជាបុគ្គល គួរតែស្តីថាបាទ ទៅហើយ

បណ្ណាល័យ មហាវិទ្យាល័យ

សេយ្យថាបិ សោ ភិក្ខុវេ អស្សុទ្ធជ្មុត្តោ បេហិតិ វុត្តោ
 វិទ្យា សមាទោ ចោធិតោ សារជីនា បច្ឆា លង្កិបតិ
 កុញ្ញំ បហរតិ តិណ្ណំ កញ្ញតិ តដ្ឋបមាហំ ភិក្ខុវេ
 ឥមំ បុគ្គលំ វនាមិ ឯវុចោបិ ភិក្ខុវេ ឥនេកោ បុរិស-
 បុរិសទ្ធជ្មុត្តោ ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ ទុតិយោ បុរិស-
 គោសោ ។ មុន ធម៌ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុំ ភិក្ខុ អាចត្តិយា
 ចោធិន្តិ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ អាចត្តិយា ចោធិយមាទោ
 ចោធិកស្សេវ បច្ឆាហេបេតិ ភ្នំបិ ចោសិ ឥត្តន្តាមំ
 អាចត្តិ អាចន្តា ភ្នំ តាវ ធម៌មំ បដិកហេហិតិ
 សេយ្យថាបិ សោ ភិក្ខុវេ អស្សុទ្ធជ្មុត្តោ បេហិតិ វុត្តោ
 វិទ្យា សមាទោ ចោធិតោ សារជីនា វដិសាយ សត្តិ
 ទស្សន្តិកា វដិសយេវ អន្តោមន្តតិ តដ្ឋបមាហំ ភិក្ខុវេ
 ឥមំ បុគ្គលំ វនាមិ ឯវុចោបិ ភិក្ខុវេ ឥនេកោ បុរិស-
 ទ្ធជ្មុត្តោ ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ តតិយោ បុរិសគោសោ ។

បណ្ណាល័យ មហាវិទ្យាល័យ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុកក្បួតនោះ កាលដែលនាយសារជី
 និយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ដាស់ភ្លើង ក៏ប្រាយដើរទៅ
 ក្រោយខ្លួនចក្ខុលនិងក្បាលក្រពើរ បំបាក់ឈើជា ៣ កំណាត់(ថែរថ)
 មានទម្រង់ដូចម្តេចមិញ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គឺជាគតិពោលថា បុគ្គល
 នេះ មានទម្រង់ដូច្នោះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមាន
 ពុកក្បួតពួកខ្លះ គុណិលោកនេះ បែបនេះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 នេះជាទោសរបស់បុរសទី ២ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ពួក
 ភិក្ខុដាស់ភ្លើងភិក្ខុដើរដាវដោយកបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុដាស់
 ភ្លើងដោយកបត្តិ ក៏ត្រឡប់លើទោស ផលភិក្ខុអ្នកដាស់ភ្លើងវិញថា
 អ្នកឯងទេកើ ដែលត្រូវកាបត្តិឈ្មោះនេះ អ្នកឯងចូរដើរដាវដោយកបត្តិមុន
 សិនទៅ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុកក្បួតនោះ ដែលនាយសារជី
 និយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ដាស់ភ្លើង ក៏លើកខ្ញុំដើរទៅ
 លើចន្ទាលេវ ហើយញ៉ាំញីនូវចន្ទាលេវថ្ងៃទ្រូចខ្ញុំមានទម្រង់ដូច
 មិញ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គឺជាគតិពោលថា បុគ្គលនេះមានទម្រង់
 ដូច្នោះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានពុកក្បួតពួកខ្លះ គុណិលោកនេះ
 បែបនេះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់បុរសទី ៣ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរណ៍កាយស្ស វិទ្ធកិច្ចាទោ

បុទ ចមរំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុកំ ភិក្ខុ អាបត្តិយា ចោទេន្ទិ
 សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ អាបត្តិយា ចោទិយមាចោ
 អញ្ញោនាញំ បដិចរតិ ពហិទ្ធា កដំ អបដាមេតិ
 កោបញ្ច ធាសញ្ច អប្បធួយញ្ច ចាតុកកោតិ
 សេយ្យដាបិ សោ ភិក្ខុវេ អស្សុទធឿន្ទោ មេហិតិ វុត្តោ
 វិទ្ធា សមាធា ចោទិកោ សារជិចា ឧម្មក្កំ កណ្ណាតិ
 ឧត្តដុមំ វដំ កកោតិ តដុបមាហំ ភិក្ខុវេ ឥមំ បុគ្គលំ
 វធាមិ ឯវុចោបិ ភិក្ខុវេ ឥធមកោ បុរិសទធឿន្ទោ
 ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ ចតុត្តោ បុរិសទោសោ ។ បុទ
 ចមរំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុកំ ភិក្ខុ អាបត្តិយា ចោទេន្ទិ សោ
 ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ អាបត្តិយា ចោទិយមាចោ សង្ឃមជ្ឈេ
 ពាហាវិក្ខេបកំ កណាតិ សេយ្យដាបិ សោ ភិក្ខុវេ
 អស្សុទធឿន្ទោ មេហិតិ វុត្តោ វិទ្ធា សមាធា ចោទិកោ
 សារជិចា លង្វេតិ បុរិមំ កាយំ បក្កណាតិ បុរិម
 ចាទេ តដុបមាហំ ភិក្ខុវេ ឥមំ បុគ្គលំ វធាមិ
 ឯវុចោបិ ភិក្ខុវេ ឥធមកោ បុរិសទធឿន្ទោ ហោតិ

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរណ៍កាយ អង្គកិច្ចាទោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ពួកភិក្ខុជាសំភ្លើនភិក្ខុផងគ្នាដោយ
 កាបក្កិ ភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុ ជាសំភ្លើនដោយកាបក្កិ ក៏បិទ
 បាំងខ្លួនហេតុផង ដោយហេតុផង ពាក់ព្រក្សសំដីចោលទៅទាំងព្រៃ
 ធ្វើខ្លួនសេចក្តីគ្រាន់ផង ខ្លួនពោសន៍ ខ្លួនសេចក្តីបិទគ្រកអារន៍ ឱ្យ
 ច្រកដ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេមោឧកុក្កុកនោះ កាលដែល
 នាយសារបីនិយាយថា ឯនិច្ចរដើរទៅ ហើយចាត់ ជាសំភ្លើនក៏ប្រកាស
 ទុស្ស្គិ ធ្វើរថឱ្យទុស្ស្គិមានទមហដ្ឋូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 គថាគករោលថា បុគ្គលនេះមានទមមេយ្យដូច្នោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំង
 ឡាយ នេះជាពោសរបស់បុរសចំ ៤ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយ
 ទៀត ពួកភិក្ខុជាសំភ្លើនភិក្ខុផងគ្នាដោយកាបក្កិ ភិក្ខុនោះ កាលដែល
 ពួកភិក្ខុជាសំភ្លើនដោយកាបក្កិ ក៏និយាយគ្នាថា ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេមោឧកុក្កុកនោះ កាលដែលនាយសារបី
 និយាយថា ឯនិច្ចរដើរទៅ ហើយចាត់ជាសំភ្លើន ក៏លោកកញ្ជ្រោលកាយ
 ទាំងមុខ ផ្តង់ខ្លួនដើរទាំងពីរទាំងមុខ មានទមហដ្ឋូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ គថាគករោលថា បុគ្គលនេះមានទមមេយ្យដូច្នោះឯង ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានកុក្កុកក្នុងខ្លួន ក្នុងលោកនេះ បែបនេះឯង

អយំ ភិក្ខុវេ មញ្ញោ បុរិសោសោ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុំ ភិក្ខុំ អាបត្តិយា ចោទេន្តិ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
 អាបត្តិយា ចោទិយមាណោ អនាទយិក្ខា សង្ឃំ អនាទ-
 យិក្ខា ចោទកំ សាបត្តិកោវ យេនកាមំ បក្កមតិ
 សេយ្យថាមិ សោ ភិក្ខុវេ អស្សុទ្ធជ្រ្នោ មេហិតិ វុត្តោ
 វិទ្ធោ សមាណោ ចោទិកោ សារមិណោ អនាទយិក្ខា
 បកោទយដ្ឋំ នន្តេហិ ធុទាណំ វិទុំសិក្ខា យេនកាមំ
 បក្កមតិ តដ្ឋមមាហំ ភិក្ខុវេ ឥមំ ធុគ្គលំ វនាមិ
 វិវុទោមិ ភិក្ខុវេ ឥនេតកថោ បុរិសោសោ មោតិ
 អយំ ភិក្ខុវេ ចដ្ឋោ បុរិសោសោ ។ បុន ចបរំ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុំ ភិក្ខុំ អាបត្តិយា ចោទេន្តិ សោ ភិក្ខុ
 ភិក្ខុហិ អាបត្តិយា ចោទិយមាណោ ចេវហិ អាបត្តិម្ហិ
 ន មនាហិ អាបត្តិម្ហិ សោ ធុត្តិកាវេន សង្ឃំ
 វិចាដេតិ សេយ្យថាមិ សោ ភិក្ខុវេ អស្សុទ្ធជ្រ្នោ
 មេហិតិ វុត្តោ វិទ្ធោ សមាណោ ចោទិកោ សារមិណោ

ខ្នាលភិក្ខុចំនិទ្យាយ នេតោសរបសំបុរសទី៥ ។ ខ្នាលភិក្ខុចំនិទ្យាយ
 មួយទៀត ពួកភិក្ខុជាសំភៀនភិក្ខុផងគ្នា ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះកាល
 ដែលភិក្ខុចំនិទ្យាយជាសំភៀន ដោយអាបត្តិ ក៏មិនអើពើនឹងសង្ឃ មិនអើ
 ពើនឹងភិក្ខុអ្នកជាសំភៀន ដើរចេញទៅទាំងអាបត្តិ កាន់ទ័តាមសេចក្តីប្រាថ្នា
 ខ្នាលភិក្ខុចំនិទ្យាយ សេរមានពុកក្បួននោះ កាលដែលនាយសារមី
 និយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាសំភៀន ក៏មិនអើពើនឹងផង
 ផ្សេងៗ ទាំងចំនុះវិទ្យុប្រើដោយឆ្មេញចំនិទ្យាយ ហើយគេចេញទៅ
 តាមសេចក្តីប្រាថ្នា មានទមហដ្ឋចម្ពេចមិញ ខ្នាលភិក្ខុចំនិទ្យាយ គថាគរ
 ពោលថា បុគ្គលនេះ មានទមមេយ្យដូច្នោះឯង ខ្នាលភិក្ខុចំនិទ្យាយ
 បុរសមានពុកក្បួនក្នុងក្បួន ក្នុងលោកនេះ ថែបនេះឯង ខ្នាលភិក្ខុចំនិទ្យាយ
 នេតោសរបសំបុរសទី ៦ ។ ខ្នាលភិក្ខុចំនិទ្យាយ មួយទៀត ពួកភិក្ខុ
 ជាសំភៀនភិក្ខុផងគ្នា ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះកាលដែលពួកភិក្ខុជាសំភៀន
 ដោយអាបត្តិ ក៏ប្រកែកថាចម្ពេចក្រុមអាបត្តិទេ ។ ភិក្ខុនោះមែនប្រើភៀន
 នូវសង្ឃដោយគុណភាព ខ្នាលភិក្ខុចំនិទ្យាយ សេរមានពុកក្បួននោះ
 កាលដែលនាយសារមីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាសំភៀន

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គកនិដោត

ទេវ អភិក្កមតិ ទេវ បដិក្កមតិ តត្ថេវ ច័លដ្ឋាយដ្ឋិតោ
 ហោតិ តត្ថបមាហំ ភិក្ខុវេ ឥមំ បុគ្គលំ វគាមិ ឯវុទ្ធាចិ
 ភិក្ខុវេ ឥទេកក្ខេវា បុរិសទទ្សុត្ថោ ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ
 សត្តមោ បុរិសគោសោ ។ បុណ ធម៌វ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
 ភិក្ខុ អាបត្តិយា ទោទេន្តិ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
 អាបត្តិយា ទោទិយមាទោ ឯវមាហា កី ទុ ទោ តុម្ហ
 អាយស្មន្តោ អតិពាណ្ឌិ មយំ ព្យាវដា យាវ ឥនាទាហំ
 សិក្ខុំ បទ្ធក្កាយ ហិណយាវត្តិស្សមិទិ សោ សិក្ខុំ
 បទ្ធក្កាយ ហិណយាវត្តិទ្វា ឯវមាហា ឥនាទិ ទោ
 តុម្ហ អាយស្មន្តោ អត្តមទា ហោជាតិ សេយ្យជាចិ
 សោ ភិក្ខុវេ អស្សទទ្សុត្ថោ មេហិទិ ក្រត្ត វិទ្ធា
 សមាទោ ទោទិគោ សារមិទា បុរិមេ វ ទានេ សំហវិទ្ធា
 មជ្ឈិមេ ទានេ សំហវិទ្ធា តត្ថេវ ចត្តារោ ទានេ
 អភិទិសីទតិ តត្ថបមាហំ ភិក្ខុវេ ឥមំ បុគ្គលំ វគាមិ

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គកនិដោត

កំមិនយានពៅមុខ មិនយានថយក្រោយ នៅឈរនឹងផ្លូវ ដូចជា
 សសរឡើង ក្នុងទីនោះដែល មានទម្រង់ដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុ
 ពុំដឹងឡាយ ភវាភកពាលថា បុគ្គលនេះមានទម្រង់ដូច្នោះឯង ម្នាល
 ភិក្ខុពុំដឹងឡាយ បុរសមានពុកក្បាលក្បាល ក្នុងលោកនេះ បែបនេះឯង
 ម្នាលភិក្ខុពុំដឹងឡាយ នេះជាចោសរបស់បុរសទី ៧២ ម្នាលភិក្ខុពុំដឹងឡាយ
 មួយវិញទៀត ពួកភិក្ខុ ងាយស្រួលក្នុងជីវិត ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ
 កាលដែលពួកភិក្ខុនោះដោយអាបត្តិ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា លោកពុំដឹង
 ឡាយដ៏មានកាយ ហេតុអ្វីក៏បានជាទំលាក់ខ្លួននឹងទំនាមម៉ែ ភ្លើយ
 ចុះ រ៉ូនីនិលាសិក្ខា ក្រឡប់មកកាន់កេរ្តិ៍ចៅតាបវិញ ក្នុងវិទ្យុវនេះ ភិក្ខុ
 នោះក៏លាសិក្ខា ហើយក្រឡប់មកកាន់កេរ្តិ៍ចៅតាប រួចពោលយ៉ាង
 នេះថា វិទ្យុវនេះ លោកពុំដឹងឡាយដ៏មានកាយ ចុះមានចិត្តក្រអៅ
 ចុះ ម្នាលភិក្ខុពុំដឹងឡាយ សេះមានពុកក្បាលនោះ កាលដែលនាយ
 សារមិនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ងាយស្រួល ក៏ក្នុងញ
 ដើរពុំដឹងពីរោងមុខ ក្នុងញដើរពុំដឹងពីរោងក្រោយ ក្រាបសន្តិក
 ម្លូវដើរពុំដឹង ៤ ក្នុងទីនោះឯង មានទម្រង់ដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុ
 ពុំដឹងឡាយ ភវាភកពាលថា បុគ្គលនេះ មានទម្រង់ដូច្នោះឯង

បណ្ណាល័យ បរាវត្ត

ឯកសារ កិច្ចការ ឥណទាន បុរិសឧទ្ធរណ៍ ហោតិ
អយំ កិច្ចការ អដ្ឋមោ បុរិសនោសោ ។ ឥមេ ទោ
កិច្ចការ អដ្ឋ បុរិសឧទ្ធរណ៍ អដ្ឋ ច បុរិសនោសោតិ ។

[១៥] អដ្ឋមោ កិច្ចការ មណាចិ ។ កាតមាចិ

អដ្ឋ ។ អសដ្ឋាយមណ កិច្ចការ មត្តា អនុដ្ឋាយមណ

កិច្ចការ យក មលំ កិច្ចការ វណ្ណស្ស កោសដ្ឋិ បមាណ

កិច្ចការ រក្ខតោ មលំ មលំ កិច្ចការ ឥត្តិយា ទុទ្ធវិកំ

មន្ទេរំ កិច្ចការ ធនតោ មលំ មលា កិច្ចការ ចាមកា

អត្តសលា ធម្មា អស្មី លោកេត បរម្មិ ច តតោ ច

កិច្ចការ មលា មលតវំ អវិជ្ជា បរមំ មលំ ។ ឥមាចិ

ទោ កិច្ចការ អដ្ឋ មណាចិ ។

បណ្ណាល័យ បរាវត្ត

ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ បុរសមានពុទ្ធកម្មកុក្ខុះ ក្នុងលោកទេ វិបមនេឯង
ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ នេះជាទោសរបស់បុរសទី៨ ។ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ
បុរសមានពុទ្ធកម្ម ៨យ៉ាង ទី៧ទោសនៃបុរស ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

[១៥] ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ មន្ទិលនេមាន ៨ យ៉ាង ។ មន្ទិល៨
យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ មន្ទិលឱ្យយ មានការ
មិនស្ងាត្យាយ ជាមន្ទិល ១ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ ផ្ទះតាំងឱ្យយមានការមិន
ថែទាំ ជាមន្ទិល ១ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ ការច្រើនប្រមូល ជាមន្ទិលនៃ
សម្បទារបស់ ១ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ ការប្រហែសធ្វេស ជាមន្ទិលនៃអ្នកបៃ
រក្សា ១ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ ការប្រព្រឹត្តិកាត្រក់^(១) (ចំពោះប្តី)ជាមន្ទិល
របស់ស្ត្រី ១ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ រសេតក្តីកំណាញ់ ជាមន្ទិលរបស់
អ្នកឱ្យ ១ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ អកុសលធម៌ដ៏លាមក ជាមន្ទិលក្នុងលោក
នេះទី៧លោកទាំងមូល ១ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ មន្ទិលដ៏លើស ជាមន្ទិល
តាំងនោះតិអវិជ្ជា ជាមន្ទិលយ៉ាងក្រៃលែង ១ ។ ខ្នាលកិច្ចការឱ្យយ
មន្ទិល ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

១- សំដៅយកការប្រព្រឹត្តិកាត្រក់ចំពោះប្តី ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយសុ អង្គនិបាត

អសជ្ឈាយមលា មន្តា អនុដ្ឋានមលា យវ
 មលំ វណ្ណស្ស កោសជ្ជំ បមាទោ រក្ខតោ មលំ
 មលំតិយា ទុច្ឆរិតំ មន្ទេរំ ធនតោ មលំ
 មលា វេ ឆាបកា ធម្មា អស្មី លោកេ បរិម្ហិ ច
 តតោ មលា មលតវំ អវិជ្ជា បរមំ មលន្តំ ។

[១៦] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមញ្ញតតោ
 ភិក្ខុ ទ្ធកេយ្យំ តន្តុមាហតិ ។ កកមេហិ អដ្ឋហិ ។
 វេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សោតា ច ហោតិ សាវេតា ច
 ទុក្ខហោតា ច ជាវេតា ច វិញ្ញាតា ច វិញ្ញាមេតា
 ច កុសលោ ច សហិតាសហិតស្ស លោ ច
 កលហការកោ ។ វេមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ
 ធម្មេហិ សមញ្ញតតោ ភិក្ខុ ទ្ធកេយ្យំ តន្តុមាហតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយ អង្គនិបាត

មន្តុតាំងឡាយ មានការមិនស្ងាញ់ ជាមន្តិល ផ្ទះបាំង
 ឡាយមានការមិនដេញដោល ការទ្រើលច្រអូស ជាមន្តិល
 ខែណាសម្បុរ ការប្រហែសច្រស ជាមន្តិលខែអ្នកថែរក្សា
 ការប្រព្រឹត្តិការក្រក់(ចំពោះប្តី) ជាមន្តិលរបស់ស្រ្តី សេចក្តីកំ
 ណាញ់ ជាមន្តិលរបស់អ្នកឱ្យ អកុសលធម៌ដ៏លាមក ជាមន្តិល
 កង្វលោកនេះនឹងលោក ភាវីមុន មន្តិលដ៏លើសជាមន្តិល
 បាំងនោះគឺអវិជ្ជា ជាមន្តិលយ៉ាងវិក្រលែង ។

[១៦] ខ្លាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង
 ទើបគួរ ដើម្បីដល់នូវទុក្ខកម្ម(១)បាន ។ ធម៌ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។
 ខ្លាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្តាប់ខ្លួនឯង ១ ជាអ្នក
 ពាក់ដីបុគ្គលដទៃឱ្យស្តាប់ ១ ជាអ្នករៀនខ្លួនឯង ១ ជាអ្នកយល់ច្បាស់នូវ
 សេចក្តីមានប្រយោជន៍ និងមិនមានប្រយោជន៍ ១ ជាអ្នកញ្ជ្រាងបុគ្គល
 ដទៃឱ្យយល់ច្បាស់នូវសេចក្តីមានប្រយោជន៍ និងមិនមានប្រយោជន៍ ១
 ជាអ្នកល្ងាសក្នុងអំពើមានប្រយោជន៍ និងមិនមានប្រយោជន៍ ១
 ជាអ្នកមិនធ្វើនូវការឈ្លោះប្រកែក ១ ។ ខ្លាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកប
 ដោយធម៌ ៨ យ៉ាងនេះ ទើបគួរ ដើម្បីដល់នូវទុក្ខកម្មបាន ។

១-បានសេចក្តីចាញ់ធ្វើជាទុក្ខ ដ៏ធ្ងន់ទទួលពាក្យបណ្តាំ ។

បណ្ណសារ មហានិទ្ទ

អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមន្តាភតោ សារីបុត្តោ
នូតេយ្យំ កុណ្ណមហតិ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ វេទ
ភិក្ខុវេ សារីបុត្តោ សោតា ច ហោតិ សាវេតា ច
ឧត្តហោតា ច ធាវេតា ច វិញ្ញាតា ច វិញ្ញាមេតា ច
កុសលោ ច សហិតាសហិតស្ស ហោ ច កលហា-
តារតោ ។ វេទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ
សមន្តាភតោ សារីបុត្តោ នូតេយ្យំ កុណ្ណមហតិ ។

យោ វេ ធម្មាទតិ វេទា បរិសំ ឧត្តហាវាទំ
ធម ច ហាមេតិ វេទំ ធម ច ហាមេតិ សាសនំ
អសន្និដ្ឋំ តេ កលាតិ(១) បុត្តិតោ ធម ច កុប្បតិ
ស វេ តាទិសតោ ភិក្ខុ នូតេយ្យំ កុណ្ណមហតិ ។

(១៧) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អាតារេហិ វេទំ បុរិសំ ពន្ធាតិ ។

១៥. អសន្និដ្ឋព្វ ពណ៌ ។

បណ្ណសារ មហានិទ្ទ

មាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ព្រះសារីបុត្រប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង ទើបគួរ
ដើម្បីដល់ខ្ញុំភក្តីបាន ។ ធម៌៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចនេះ មាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ
កុរិយមិទ្ធិយេនះ សារីបុត្រជាអ្នកស្តាប់ខ្លួនឯង ១ ជាអ្នកញ្ជាំងបុគ្គលដទៃ
ឱ្យស្តាប់ ១ ជាអ្នករៀនខ្លួនឯង ១ ជាអ្នកចង់ចាំខ្លួន ១ ជាអ្នកយល់ច្បាស់
(ខ្ញុំសេចក្តីមានប្រយោជន៍នឹងមិនមានប្រយោជន៍) ១ ជាអ្នកញ្ជាំងបុគ្គល
ដទៃឱ្យយល់ច្បាស់ (ខ្ញុំសេចក្តីមានប្រយោជន៍នឹងមិនមានប្រយោជន៍) ១
ជាអ្នកឈ្លាស ក្នុងអំពើមានប្រយោជន៍ នឹងមិនមានប្រយោជន៍ ១ ជាអ្នក
មិនធ្វើឱ្យការណ៍ប្រកែក ១ មាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ សារីបុត្រប្រកបដោយ
ធម៌ ៨ យ៉ាងនេះឯង ទើបគួរ ដើម្បីដល់ខ្ញុំភក្តីបាន ។

ភិក្ខុណាមិយាយ ទៅកេចរិសឱ្យ ដែលជាអ្នករោលពាក្យ
លើកដំកើរ ក៏មិនគក់ស្លុតផង មិនឱ្យបាត់ពាក្យផង មិនឱ្យ
បាត់ពាក្យបណ្តាំផង រោលពាក្យ មិនឱ្យរេមានសេចក្តី
សន្ស័យផង គេសួរមិនទងផង ភិក្ខុប្រាកដដូច្នោះនោះឯង
គួរដើម្បីដល់ខ្ញុំភក្តីបាន ។

(១៧) មាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ស្រ្តីតែងចង់បុរសដោយភាពាវ ៨ យ៉ាង ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គនិទាន

កាកមេហំ អដ្ឋហំ ។ រូបេន កិក្ខុវេ ឥត្ថិ បុរិសំ
ពទ្ធភិ ហសិភេន កិក្ខុវេ ឥត្ថិ បុរិសំ ពទ្ធភិ កណិភេន
កិក្ខុវេ ឥត្ថិ បុរិសំ ពទ្ធភិ កិភេន កិក្ខុវេ ឥត្ថិ បុរិសំ
ពទ្ធភិ រោឡោន កិក្ខុវេ ឥត្ថិ បុរិសំ ពទ្ធភិ អាតម្យោ
កិក្ខុវេ ឥត្ថិ បុរិសំ ពទ្ធភិ វេកភ្នំេន កិក្ខុវេ ឥត្ថិ
បុរិសំ ពទ្ធភិ ជស្សេន កិក្ខុវេ ឥត្ថិ បុរិសំ ពទ្ធភិ ។
ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ អដ្ឋហាតារេហិ ឥត្ថិ បុរិសំ ពទ្ធភិ
ភេហិ កិក្ខុវេ សត្តា សុត្តាន្តយេវ ចាសេន ពទ្ធភិ ។

[១៨] អដ្ឋហំ កិក្ខុវេ អាតារេហិ បុរិសា ឥត្ថិ
ពទ្ធភិ ។ កាកមេហំ អដ្ឋហំ ។ រូបេន កិក្ខុវេ បុរិសា
ឥត្ថិ ពទ្ធភិ ហសិភេន កិក្ខុវេ បុរិសា ឥត្ថិ ពទ្ធភិ
កណិភេន កិក្ខុវេ បុរិសា ឥត្ថិ ពទ្ធភិ កិភេន កិក្ខុវេ
បុរិសា ឥត្ថិ ពទ្ធភិ រោឡោន កិក្ខុវេ បុរិសា ឥត្ថិ
ពទ្ធភិ អាតម្យោន កិក្ខុវេ បុរិសា ឥត្ថិ ពទ្ធភិ

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គនិទាន

អាការ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ស្រ្តីចង
បុរសដោយរូប ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ស្រ្តីចងបុរស ដោយសំណើច ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ស្រ្តីចងបុរស ដោយនិយាយ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
ឡាយ ស្រ្តីចងបុរស ដោយចម្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ស្រ្តីចង
បុរសដោយយំ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ស្រ្តីចងបុរស ដោយការស្តួន
(មានវិធីស្ងៀមពាក់ព័ន្ធដើម) ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ស្រ្តីចងបុរស
ដោយគ្រឿងបណ្តាការមានផ្កាឈើនិងផ្លែឈើ ដែលខ្លួនកាប់មកកំរើ
ព្រៃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ស្រ្តីចងបុរស ដោយផស្សៈ ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ស្រ្តីចងបុរស ដោយអាការ ៨ យ៉ាងនេះឯង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
ឡាយ ពួកសត្វដែលស្រ្តីចងច្រៀក ដោយអាការទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង
ឈ្មោះថា ជាប់អន្ទាក់ ។

[១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចងស្រ្តី ដោយអាការ ៨ យ៉ាង។
អាការ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចងស្រ្តី
ដោយរូប ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចងស្រ្តី ដោយសំណើច ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចងស្រ្តី ដោយនិយាយ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បុរសចងស្រ្តី ដោយចម្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចងស្រ្តី
ដោយយំ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចងស្រ្តី ដោយការស្តួន ១

បណ្ណសារ មហាវិទ្យា

វេទកន្ត្រៃ កិច្ចកម្ម បុរិសោ ឥត្តិ ពន្ធគិ ជស្សន កិច្ចកម្ម
បុរិសោ ឥត្តិ ពន្ធគិ ។ ឥមេហំ ទោ កិច្ចកម្ម អដ្ឋហា-
ការេហំ បុរិសោ ឥត្តិ ពន្ធគិ តេហំ កិច្ចកម្ម សត្តា
សុពន្ធាយេវ ចាសេន ពន្ធគិ ។

(១៧) ឯកំ សមយំ ភគវា វេញាយំ វិហារិ
នន្ស្រប្បចិមណ្ឌ(១) ។ អដទោ បហារនោ អសុរិន្ទោ
យេន ភគវា តេនុបសន្តមំ ឧបសន្តមិត្តា ភគវន្តំ
អភិវិនេត្តា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ បិតំ ទោ
បហារនំ អសុរិន្ទំ ភគវា ឯកនកេច អបិ(២)បន
បហារន អសុរា មហាសមុទ្រំ អភិរមន្តិ ។ អភិរមន្តិ
កន្តំ អសុរា មហាសមុទ្រិតិ ។ កតិ បន បហារន
មហាសមុទ្រំ អច្ឆរិយា អត្តតធម្មា យេ ធិស្វា
ធិស្វា អសុរា មហាសមុទ្រំ អភិរមន្តិ ។
អដ្ឋ កន្តំ មហាសមុទ្រំ អច្ឆរិយា អត្តតធម្មា
យេ ធិស្វា ធិស្វា អសុរា មហាសមុទ្រំ អភិរមន្តិ ។

១ ១. ម. នច្ឆ្រប្បចិមណ្ឌនុយេ ។ ២ ម. ពិម្មន ។

បណ្ណសារ មហាវិទ្យា

ខាលកិកុចំនិទ្ធកាយ បុរសចនិស្រ្តិ ដោយគ្រឿនិបណ្ណការ ដែលខ្លួនកាច់
មកកំព្រៃ ១ ខាលកិកុចំនិទ្ធកាយ បុរសចនិស្រ្តិ ដោយផស្សៈ ១ ។
ខាលកិកុចំនិទ្ធកាយ បុរសចនិស្រ្តិ ដោយភកា ៨ យ៉ាងនេះឯង ខាល
កិកុចំនិទ្ធកាយ ពួកសត្វដែលបុរសចនិស្រ្តិ ដោយភកា ៨ យ៉ាងនោះ
ឯង ឈ្មោះថា ជាប់អន្តាក់ ។

(១៨) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្រោមដើមស្កៅ
ដាល់នៅខែនឡេយេត្ត ទៀបស្រុកវិញ្ញោ ។ ព្រះនោះ បហារន អសុរិន្ទ
(ស្តេចអសុរាឈ្មោះបហារន) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូល
ទៅដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយបិទនៅក្នុងទីសមត្ថ ។ លុះ
បហារន អសុរិន្ទបិទនៅក្នុងទីសមត្ថហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
គ្រាស់ដូច្នោះថា ខាលបហារន ចុះពួកអសុរ តែងរែកយ ក្នុងមហាសមុទ្រ
ដែរឬ ។ បត់គ្រូព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពួកអសុរ តែងរែកយ ក្នុងមហាសមុទ្រ
ដែរ ។ ខាលបហារន ចុះក្នុងមហាសមុទ្រ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំរែក
ប៉ុន្មានយ៉ាងបានជាពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរែកយក្នុងមហាសមុទ្រ ។
បត់គ្រូព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងមហាសមុទ្រ មានហេតុជាអស្ចារ្យ ចំរែក
៨យ៉ាង បានជាពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរែកយក្នុងមហាសមុទ្រ ។

កតមេ អដ្ឋ ។ មហាសមុទ្ទោ កន្តោ អនុបុព្វជំន្នោ
 អនុបុព្វចាណោ អនុបុព្វបញ្ញាវោ ឆាយតតោលោ
 បទាតោ ។ យម្បី កន្តោ មហាសមុទ្ទោ អនុបុព្វជំន្នោ
 អនុបុព្វចាណោ អនុបុព្វបញ្ញាវោ ឆាយតតោលោ
 បទាតោ អយំ កន្តោ មហាសមុទ្ទោ បវេមោ អច្ឆរិយោ
 អក្កតជន្នោ យំ ទិស្វា ទិស្វា អសុវា មហាសមុទ្ទោ
 អភិរមន្តិ ។ បុន ចេវំ កន្តោ មហាសមុទ្ទោ
 បិទជន្នោ វេលន្នាតិវត្តតិ ។ យម្បី កន្តោ
 មហាសមុទ្ទោ បិទជន្នោ វេលន្នាតិវត្តតិ អយំ
 កន្តោ មហាសមុទ្ទោ ទុតិយោ អច្ឆរិយោ អក្កតជន្នោ
 យំ ទិស្វា ទិស្វា អសុវា មហាសមុទ្ទោ អភិរមន្តិ ។
 បុន ចេវំ កន្តោ មហាសមុទ្ទោ ន មតេន
 ត្យណាបេន សំវត្តតិ^(១) យំ ហោតិ មហាសមុទ្ទោ
 មតំ ត្យណាបំ តំ ចិប្បមេវ តិវំ វាហោតិ

១ វ.ម. សំវតំ ។

ហេតុជាអស្ចារ្យចំលែក ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ បតិក្រព្រះអង្គ
 ដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រ មានទំនាបទៅដោយសំដាប់ មានទំនៀមទម្លាប់
 ទៅដោយសំដាប់ មានទំនាបទៅដោយសំដាប់ មិនមែនចោកជ្រៅទៅតែ
 ម្តង ដូចជាអណ្តូងទេ ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រមាន
 ទំនាបទៅដោយសំដាប់ មានទំនៀមទម្លាប់ទៅដោយសំដាប់ មានទំនាបទៅ
 ដោយសំដាប់ មិនចោកជ្រៅទៅតែម្តង ដូចជាអណ្តូង ដោយហេតុ
 ណា បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យ ១ គ្នាមហាសមុទ្រ
 ដែលតូកអសុរយើងហើយ ។ តែនិកេយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បតិក្រព្រះ
 អង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត មហាសមុទ្រ មានទឹកកំរើនៅទីនឹងជាធម្មតា មិន
 ដែលឡើង ឬ ដោយស្រព្វទំនៀមទម្លាប់ ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហា-
 សមុទ្រ មានទឹកកំរើនៅទីនឹងជាធម្មតា មិនដែលឡើង ឬ ដោយស្រព្វទំនៀម
 ទម្លាប់ ដោយហេតុណា បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យ
 ចំលែក ៦ គ្នាមហាសមុទ្រ ដែលតូកអសុរយើងហើយ ។ តែនិកេ
 យក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត មហា-
 សមុទ្រ មិនដែលនៅម្តេចដោយសាកសពស្លាប់ទេ បើសាកសពស្លាប់រលា
 មានក្នុងមហាសមុទ្រ លើកតែនិបទ្បត់សាកសពស្លាប់នោះ ទៅក្រច្រក

បណ្ណសារ មហានិទ្ទេ

ដល់ ឧស្សាដេតិ(*) ។ យម្បិ កន្ត មហាសមុទ្រ
 ១ មាត កុណាបេន សំរត្តតិ យំ ហោតិ មហា-
 សមុទ្រ មតំ កុណាបំ តំ ចំប្បមេវ តិវំ វាហោតិ ដល់
 ឧស្សាដេតិ អយំ កន្ត មហាសមុទ្រ តតិយោ អច្ឆរិយោ
 អក្កតនេម្មា យំ ធិស្វា ធិស្វា អស្សា មហាសមុទ្រ
 អភិរមន្តិ ។ បុន ចេវ កន្ត យា កាតិ មហានិទ្ទេ
 សេយ្យដំនំ តត្តា យមុតា អចិវតិ សរក្ខ មហិ តា
 មហាសមុទ្រំ បក្ខា ជហន្តិ បុរិមាចិ ធាមតោត្តាចិ
 មហាសមុទ្រាត្រូវ សំឡំ កន្តន្តិ ។ យម្បិ កន្ត យា
 កាតិ មហានិទ្ទេ សេយ្យដំនំ តត្តា ។ មេ ។ មហា-
 សមុទ្រាត្រូវ សំឡំ កន្តន្តិ អយំ កន្ត មហាសមុទ្រ
 ចតុត្តោ អច្ឆរិយោ អក្កតនេម្មា យំ ធិស្វា ធិស្វា អស្សា
 មហាសមុទ្រ អភិរមន្តិ ។ បុន ចេវ កន្ត យា
 កាតិ លោតេ សវន្តិយោ មហាសមុទ្រំ អច្ឆរិយោ

* ម. ឆិល ឧស្សាដេតិ ។

បណ្ណសារ មហានិទ្ទេ

ដាក់ឡើងទៅលើភាគមួយនៃពេល ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មហាសមុទ្រ
 មិនដែលនៅម្លេម ដោយសារសពស្លាប់ បើសារសពស្លាប់ណា មាន
 នៅក្នុងមហាសមុទ្រ លេកវិភង្គិបន្ទាត់សារសពស្លាប់នោះ ទៅក្រប្រាំង
 ដាក់ឡើងទៅលើភាគមួយនៃពេល ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏
 ចម្រើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំរៀងចិត្ត ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអស្សា
 ឃើញហើយ ។ តែវិភង្គិកយកក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
 មួយទៀត ទន្ធា ។ ទំនៀងយណាមួយ គឺទន្ធាត្តា យមុតា អចិវតិ
 សរក្ខ មហិ តាលបច័ទ្ធាទំនៀងនោះ ហូរទៅដល់មហាសមុទ្រហើយ វាឆ្លង
 លេបនឹងនាមនិរត្តាដើម (របស់ខ្លួន) ហើយដល់ខ្ញុំកិរិយាបំបញ្ចូលថា
 មហាសមុទ្រតែម្យ៉ាង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ទន្ធា ។ ទំនៀងយ
 ណាមួយ គឺទន្ធាត្តា ។ មេ ។ ដល់ខ្ញុំកិរិយាបំបញ្ចូលថា មហាសមុទ្រ
 តែម្យ៉ាង ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យ
 ចំរៀងចិត្ត ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអស្សាឃើញហើយ ។ តែវិភង្គិ
 កយកក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មួយទៀត ទំនៀង
 ទំនៀងយណាមួយក្នុងសារ ដែលហូរស្រោចទៅក្រោមមហាសមុទ្រក្តី

សុត្តន្តបិដក អង្គទ្រព្យយស្ស អង្គកនិទាន

យោ ច (១) អន្តលិក្ខា ជារា បបតន្តិ ធន ភេទ មហា-
 សមុទ្ធស្ស ឧទ្ធតំ វា ប្បវត្តំ វា បញ្ញាយតិ ។ យឿ កន្ត
 យោ កាតិ លោកេ សវន្តិយោ មហាសមុទ្ធំ អប្បន្តិ
 យោ ច (២) អន្តលិក្ខា ជារា បបតន្តិ ធន ភេទ មហា-
 សមុទ្ធស្ស ឧទ្ធតំ វា ប្បវត្តំ វា បញ្ញាយតិ អយំ កន្ត
 មហាសមុទ្ធោ បញ្ចមោ អន្តរិយោ អត្តុតទន្ទោ យំ ទិស្វា
 ទិស្វា អស្សរា មហាសមុទ្ធោ អភិរមន្តិ ។ ពុទ ចបរំ
 កន្ត មហាសមុទ្ធោ ឯករសោ លោលារសោ ។ យឿ
 កន្ត មហាសមុទ្ធោ ឯករសោ លោលារសោ អយំ កន្ត
 មហាសមុទ្ធោ ទន្ទោ អន្តរិយោ អត្តុតទន្ទោ យំ ទិស្វា
 ទិស្វា អស្សរា មហាសមុទ្ធោ អភិរមន្តិ ។ ពុទ ចបរំ
 កន្ត មហាសមុទ្ធោ ពហុរតនោ អនេករតនោ តត្រិមាធិ
 រតនាធិ សេយ្យនិទំ មុត្តា មណិ វេទុរិយោ (៣) សន្ទោ
 សិលា បវាឡិ រជតំ ជានិរុយំ លោហិតន្ទោ មសារតលំ ។

១-២ ឧ. ម. យោ កថិ ។ ៣ ឧ. ម. វេទុរិយោ ។ អង្គទ្រព្យយស្ស វិស្សតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទ្រព្យយស្ស អង្គកនិទាន

នារទិកភ្នំនិទានិទ្យាយណា ដែលហូរចាក់ចុះមកអំពីភាគសក្តិ មហា-
 សមុទ្រក៏មិនប្រាកដជាស្រក ឬ ពេញដោយទឹកទេ ខ្លះនឹងពារទឹកភ្នំនិទាន
 ឡើយ ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ទឹកទេ ខ្លះនឹងទ្យាយណាមួយក្នុងលោក
 ដែលហូរស្រោច ទៅរកមហាសមុទ្រក្តី នារទិកភ្នំនិទានិទ្យាយណា
 ដែលហូរចាក់ចុះមកអំពីភាគសក្តិ មហាសមុទ្រ ក៏មិនប្រាកដជាស្រក
 ឬ ពេញដោយទឹកទេ ខ្លះនឹងពារទឹកភ្នំនិទាន ដោយហេតុណា បតិក្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះដោយហេតុអស្ចារ្យចំរើន ៥ ក្នុងមហាសមុទ្រដែល
 ពួកអសុរឃើញហើយ ។ កែវីរកាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បតិក្រព្រះអង្គ
 ដ៏ចំរើន មួយទៀត មហាសមុទ្រ មានសក្តិមួយ គឺសម្រែ ។ បតិក្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រមានសក្តិមួយ គឺសម្រែដោយហេតុណា
 បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះដោយហេតុ អស្ចារ្យចំរើន ៦ ក្នុងមហាសមុទ្រ
 ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ កែវីរកាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បតិក្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត មហាសមុទ្រ មានកនៈ (ប្រាជ្ញាជាគ្រឿងពេញ
 ចិត្ត) ច្រើនយ៉ាង មិនមែនមានតែកនៈម្យ៉ាងទេ ឯកនៈទាំងនេះ ដែល
 មាននៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺកែវីមុត្តា កែវីមណី កែវីទ្រុវ សន្ទុ សិលា
 កែវីប្រធាន ប្រាក់ មាស កែវីក្រហម (ក្បូនទិម) និងកែវីមកេត ។

យម្បិ កន្ត មហាសមុទ្រោ ពហុរតនា អនេការតនា
 តត្រិមាណំ រតនាណំ សេយ្យដីនំ មុត្តា មណិ វេទុរិយោ
 សង្កា សិលា បរាជ័រ រដតំ ជាត្រុបំ លោហិតត្រ្នោ
 មសារតលំ អយំ កន្ត មហាសមុទ្រោ សត្តនោ អដ្ឋ-
 រិយោ អត្តតទខ្មោ យំ និស្វា និស្វា អសុរា មហាសមុទ្រោ
 អភិរមន្តិ ។ បុន ចេវ កន្ត មហាសមុទ្រោ មហតំ
 ក្វតានំ អាវសោ តត្រិមេ ក្វតា តិមិ តិមិម្ព័ន្តិលា តិមិ-
 មិម្ព័ន្តិលា អសុរា ធាតា តទ្វញ្ច សន្តិ មហាសមុទ្រោ
 យោជនសតិកាមិ អត្តភាវិ ធូរិយោជនសតិកាមិ
 អត្តភាវិ តិយោជនសតិកាមិ អត្តភាវិ ចតុយោជន-
 សតិកាមិ អត្តភាវិ បញ្ចយោជនសតិកាមិ អត្តភាវិ ។
 យម្បិ កន្ត មហាសមុទ្រោ មហតំ ក្វតានំ អាវសោ
 តត្រិមេ ក្វតា តិមិ តិមិម្ព័ន្តិលា តិមិម្ព័ន្តិលា អសុរា
 ធាតា តទ្វញ្ច សន្តិ មហាសមុទ្រោ យោជន-
 សតិកាមិ អត្តភាវិ ។ បេ ។ តិយោជនសតិកាមិ

ចត្តគ្រូព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រ មានកន្លះច្រើនយ៉ាង មិនមែនមាន
 កន្លះម្យ៉ាងទេ ឯកន្លះចំរើននេះ ដែលមាននៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺ
 កែវមុត្តា កែវមណី កែវពិទ្ធយ្យ សន្តិ សិលា កែវប្រពាឡ ប្រាក់ មាស
 កែវក្រហម និងកែវមរកត ដោយហេតុណា ចត្តគ្រូព្រះអង្គដ៏ចំរើន
 នេះដោយហេតុអស្ចារ្យចំរើនក្នុង ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរាឃើញ
 ហើយ ។ កែវកែវកយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ ចត្តគ្រូព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយ
 វិញទៀត មហាសមុទ្រជាទីនៅតាមស្រយៃពួកសត្វធំៗ ជាច្រើន ពួក
 សត្វធំៗ ចំរើននេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺត្រីឈ្មោះតិមិ ឈ្មោះ
 តិមិម្ព័ន្តិលៈ ឈ្មោះតិមិម្ព័ន្តិលៈ និងពួកអសុរា ខាត គន្ធា ដែលមានក្នុង
 មហាសមុទ្រ មានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ២០០
 យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៣០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៤០០ យោជន៍
 ខ្លះ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ ។ ចត្តគ្រូព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រ
 ជាទីនៅតាមស្រយៃពួកសត្វធំៗ ជាច្រើន ពួកសត្វធំៗ ចំរើននេះ ដែល
 នៅតាមស្រយៃក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺត្រីឈ្មោះតិមិ ឈ្មោះតិមិម្ព័ន្តិលៈ
 ឈ្មោះតិមិម្ព័ន្តិលៈ និងពួកអសុរា ខាត គន្ធា ដែលមានក្នុងមហាសមុទ្រ
 មានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ ។ បេ ។ មានអត្តភាព ៣០០ យោជន៍ខ្លះ

សុត្តនិបិដក អង្គបិដក អង្គនិទាន

ចតុយោជនសតិកាមិ បញ្ចយោជនសតិកាមិ អត្តភាវ
 អយំ កន្ត មហាសមុទ្ធ អដ្ឋមោ អច្ឆរិយា
 អត្តកធម្មា យំ ទិស្វា ទិស្វា អសុរា មហា-
 សមុទ្ធ អភិរមន្តិ ។ ឥមេ ទោ កន្ត មហា-
 សមុទ្ធ អដ្ឋ អច្ឆរិយា អត្តកធម្មា យេ ទិស្វា
 ទិស្វា អសុរា មហាសមុទ្ធ អភិរមន្តិ ។
 អចិ បន កន្ត ភិក្ខុ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ
 អភិរមន្តិ ។ អភិរមន្តិ បហារាទ ភិក្ខុ ឥមស្មី
 ធម្មវិទយេតិ ។ កាតិ បន កន្ត ឥមស្មី
 ធម្មវិទយេ អច្ឆរិយា អត្តកធម្មា យេ ទិស្វា ទិស្វា
 ភិក្ខុ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អភិរមន្តិ ។ អដ្ឋ
 បហារាទ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អច្ឆរិយា អត្តកធម្មា
 យេ ទិស្វា ទិស្វា ភិក្ខុ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ
 អភិរមន្តិ ។ កាតមេ អដ្ឋ ។ សេយ្យថាបិ
 បហារាទ មហាសមុទ្ធ អនុបុព្វនិទ្ទា អនុបុព្វ-
 ទោណោ អនុបុព្វបណ្ណោ ឆាយកោណេ បទាតោ

សុត្តនិបិដក អង្គបិដក អង្គនិទាន

មានអត្តភាព ៤០០ យោជន៍រូះ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍រូះ
 ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែក
 ទំ ៨ ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរាឃើញហើយ ។ តែឆិរកាយ
 ក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក
 ក្នុងមហាសមុទ្រ មាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ដែលពួកអសុរាឃើញហើយ ។
 តែឆិរកាយ ក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចុះពួកភិក្ខុ
 តែឆិរកាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះដែរ ។ ម្ចាស់បហារាទ ពួកភិក្ខុតែឆិ
 រកាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក្នុងធម្មវិន័យ
 នេះ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ប៉ុន្មានយ៉ាង ដែលពួកភិក្ខុឃើញ
 ហើយ ។ តែឆិរកាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ម្ចាស់បហារាទ ក្នុងធម្ម
 វិន័យនេះ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង ដែលពួកភិក្ខុឃើញ
 ហើយ ។ តែឆិរកាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨
 យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់បហារាទ មហាសមុទ្រដែលមានទំនាប
 ទៅដោយលំដាប់ មានទំនីម្រាលទៅដោយលំដាប់ មានទំនេរទៅ
 ដោយលំដាប់ មិនចោកជ្រៅទៅតែម្តង ដូចកណ្តាលទេ យ៉ាងណាមិញ

ឯវេរ ទោ បហារា ន ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អនុបុត្រ-
 សិក្ខា អនុបុត្រកិរិយា អនុបុត្រប្បដិបតា ឆាយតកោលេ
 អញ្ញាបដិវេតា ។ យម្យំ បហារា ន ឥមស្មី ធម្មវិទយេ
 អនុបុត្រសិក្ខា អនុបុត្រកិរិយា អនុបុត្រប្បដិបតា ឆាយ-
 តកោលេ អញ្ញាបដិវេតា អយំ បហារា ន ឥមស្មី
 ធម្មវិទយេ បវេតោ អន្ធរិយោ អក្កតធម្មោ យំ និស្សា
 និស្សា ភិក្ខុ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អភិរមន្តិ ។ សេយ្យថាបិ
 បហារា ន មហាសមុទ្រោ បិទធម្មោ វេលំ ធាតិវត្តតិ
 ឯវេរ ទោ បហារា ន យំ មយា សាវកានំ សិក្ខាបដំ
 បញ្ញត្តំ តំ មម សាវកា ធីវិកហេតុបិ ធាតិក្កមន្តិ ។
 យម្យំ បហារា ន មយា សាវកានំ សិក្ខាបដំ បញ្ញត្តំ
 តំ មម សាវកា ធីវិកហេតុបិ ធាតិក្កមន្តិ អយំ បហារា ន
 ឥមស្មី ធម្មវិទយេ ធុតិយោ អន្ធរិយោ អក្កតធម្មោ យំ
 និស្សា និស្សា ភិក្ខុ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អភិរមន្តិ ។

ម្ចាស់បហារា ន ក្នុងធម្មវិទយេនេះ មានការសិក្សាដោយលំដាប់ មានកិច្ច
 ដែលត្រូវធ្វើដោយលំដាប់ មានសេចក្តីប្រតិបត្តិដោយលំដាប់ មិនមែន
 បានគ្រាសំដីអរហន្តផលក្នុងម្តងទេ គឺយ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់បហា-
 រា ន ក្នុងធម្មវិទយេនេះ មានការសិក្សាដោយលំដាប់ មានកិច្ចដែលត្រូវធ្វើ
 ដោយលំដាប់ មានសេចក្តីប្រតិបត្តិដោយលំដាប់ មិនមែនបានគ្រាសំដី
 អរហន្តផលក្នុងម្តងទេ ដោយហេតុណា ម្ចាស់បហារា ន ទេដា
 ហេតុអស្ចារ្យចំរៀង ១ ក្នុងធម្មវិទយេនេះ ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។
 តែធីវិកយក្នុងធម្មវិទយេនេះ ។ ម្ចាស់បហារា ន មហាសមុទ្រដែលមានទឹក
 កាំងនៅទីនឹងជាធម្មតា មិនដែលទៀត ឬជាហេតុសម្រាប់នឹងទៅ យ៉ាងណាមិញ
 ម្ចាស់បហារា ន សិក្ខាបទណាដែលកថាគត បានបញ្ញត្តិដល់សាវក
 ទាំងឡាយហើយ ពួកសាវកកថាគត សូម្បីមានហេតុដល់ដីតែ ក៏មិនហ៊ាន
 ប្រព្រឹត្តកន្លងសិក្ខាបទនោះឡើយ គឺយ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់បហារា ន សិក្ខា-
 បទណា ដែលកថាគតបានបញ្ញត្តិដល់សាវកទាំងឡាយហើយ ពួកសាវក
 កថាគត សូម្បីមានហេតុដល់ដីតែ ក៏មិនហ៊ានប្រព្រឹត្តកន្លងសិក្ខាបទនោះ
 ដោយហេតុណា ម្ចាស់បហារា ន ទេដាហេតុអស្ចារ្យចំរៀង ២ ក្នុង
 ធម្មវិទយេនេះ ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ តែធីវិកយក្នុងធម្មវិទយេនេះ ។

សេយ្យជាបី បហាកន មហាសមុទ្ទោ ន មតេន កុណា-
 យេន សំវត្តតិ យំ ហោតិ មហាសមុទ្ទោ មតំ កុណាបំ តំ
 ទិប្បមេវ តំវ វាហោតិ ដលំ ទុស្សនេតិ ឯវាមេវ ទោ
 បហាកន យោ សោ បុគ្គលោ ទុស្សីលោ ចាបដន្តោ
 អសុចិសំកាស្សរសមាទារេ បដិច្ចន្តកម្មតោ អស្ស-
 មណោ សមណាប្បដិញ្ញោ អព្រហ្មចារី ព្រហ្មចារីបដិញ្ញោ
 អន្តោបូតិ អវស្សតោ កាសម្ពុកាជាតោ ន ភេន សង្ឃោ
 សំវត្តតិ ទិប្បមេវ នំ សន្និបតិទ្វា ទុក្ខិបតិ កំណាបិ សោ
 ហោតិ មជ្ឈេ កិក្ខុសង្ឃស្ស និសិន្នោ អថទោ សោ
 អរណាវ សង្ឃន្តា សង្ឃោ ន ភេន ។ យម្យំ បហាកន
 យោ សោ បុគ្គលោ ទុស្សីលោ ចាបដន្តោ អសុចិ-
 សំកាស្សរសមាទារេ បដិច្ចន្តកម្មតោ អស្សមណោ
 សមណាប្បដិញ្ញោ អព្រហ្មចារី ព្រហ្មចារីបដិញ្ញោ អន្តោ-
 បូតិ អវស្សតោ កាសម្ពុកាជាតោ ន ភេន សង្ឃោ សំវត្តតិ

មហាសមុទ្ទោ ដែលមិននៅមេដោយសាកសពស្លាប់ បើ
 សាកសពស្លាប់ណា ដែលមានក្នុងមហាសមុទ្ទោ លើកតែបន្ទាត់
 សាកសពនោះទៅក្រៅពី ជាន់ឡើងទៅលើភាគមួយរំពេច យ៉ាង
 ណាមិញ មហាសមុទ្ទោ បុគ្គលណាជាអ្នកទ្រុស្តសីល មានធម៌ត្រក់
 មានមាយាទមិនស្អាត គួរឱ្យគេឆ្កើស បិទបាំងអំពីត្រក់ទុក មិន
 មែនជាសមណៈ ប្រេងខ្លួនថាជាសមណៈ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌មិនប្រសើរ
 ប្រេងខ្លួនជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ប្រសើរ ស្អុយក្នុង មានចិត្តដោតដោយករៈ
 ក្រឡក់ដូចសម្រាម សង្ឃនៅមេដោមួយនឹងបុគ្គលនោះមិនបាន សង្ឃ
 តែងប្រជុំគ្នាខំយកបុគ្គលនោះចេញមួយរំពេច បុគ្គលនោះទុកជាគុណ្ណ
 នៅក្នុងកណ្តាលដំបូងសង្ឃតិចមែន ប៉ុន្តែ បុគ្គលនោះឈ្នះនៅឆ្ងាយ
 អំពីសង្ឃ ចំណែកទានសង្ឃ ក៏ឈ្នះនៅឆ្ងាយអំពីបុគ្គលនោះដែរ ។
 មហាសមុទ្ទោ បុគ្គលណាជាអ្នកទ្រុស្តសីល មានធម៌ត្រក់ មាន
 មាយាទមិនស្អាត គួរឱ្យគេឆ្កើស បិទបាំងអំពីត្រក់ទុក មិនមែន
 ជាសមណៈ ប្រេងខ្លួនថាជាសមណៈ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌មិនប្រសើរ
 ប្រេងខ្លួនជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ប្រសើរ ស្អុយក្នុង មានចិត្តដោតដោយ
 ករៈ ក្រឡក់ដូចសម្រាម សង្ឃនៅមេដោមួយនឹងបុគ្គលនោះមិនបាន

ទិប្បមេវ នំ សង្ខមតិក្ខា ទុក្ខំបតិ កតិញ្ចាបិ សោ ហោតិ
 មជ្ឈេ កំក្កុសង្ខស្ស ធិសិទ្ធា អថទោ សោ អារកាវ
 សង្ខត្តា សង្ខ្យា ច តេន អយំ បហារាទ វេស្សិ
 ធម្មវិទយេ ភតិយោ អច្ឆវិយោ អត្តតទម្មោ យំ ធិស្វា
 ធិស្វា កំក្កុ វេស្សិ ធម្មវិទយេ អភិវឌ្ឍនំ ។ សេយ្យថាបិ
 បហារាទ យា កាចិ មហានទិយោ សេយ្យមីទំ កត្តា
 យមុតា អចិកតិ សារុ មហិ តា មហាសមុទ្ធំ បទ្វា
 ជហន្តិ បុរិមាទិ ធាមតោត្តាទិ មហាសមុទ្ធាត្រូវ សំឡំ
 កច្ឆន្តិ វិវេសេ ទោ បហារាទ ចត្តារោមេ វណ្ណា ទត្តិយា
 ប្រាហ្មណា វេស្សា សុទ្ធា តេ ភថាភតប្បវេទិតេ ធម្ម-
 វិទយេ អការស្មា អនតារិយំ បទ្វជិក្ខា ជហន្តិ បុរិមាទិ
 ធាមតោត្តាទិ សមណោ សក្យបុត្តិយោត្រូវ សំឡំ
 កច្ឆន្តិ ។ យធម្មិ បហារាទ ចត្តារោមេ វណ្ណា ទត្តិយា
 ប្រាហ្មណា វេស្សា សុទ្ធា តេ ភថាភតប្បវេទិតេ
 ធម្មវិទយេ អការស្មា អនតារិយំ បទ្វជិក្ខា ជហន្តិ

សង្ខវិភង្គប្រដ្ឋុត្តា ទំយកបុគ្គលនោះចេញមួយរំពេច បុគ្គលនោះទុកជា
 អង្គុយនៅក្នុងកណ្តាលជម្រកសង្ខតិមេន ប្តីខ្ញុំបុគ្គលនោះឈ្មោះថាទៅឱ្យ
 អំពីសង្ខ ចំណែកទានសង្ខក៏ឈ្មោះថា នៅឱ្យអំពីបុគ្គលនោះ ដោយ
 ហេតុណា ម្ចាស់បហារាទ នេះជាហេតុស្មារ្យចំពោះគ្រូ ពុក្ខុនិច្ឆម្មិនីយ
 នេះ ដែលពួកគេកុំឃើញហើយ ត្រង់ពេលក្នុងនិច្ឆម្មិនីយនេះ ។ ម្ចាស់
 បហារាទ នេះនាំទាំងឡាយណាមួយ គឺទេនុ គត្តិ យមុតា អចិកតិ
 សារុ មហិ កាលបើទេនុទាំងនោះ ហូរចូលទៅដល់មហាសមុទ្រហើយ
 ត្រង់លេចនឹងនាមនឹងត្រាក្រដើម (របស់ខ្លួន) ហើយដល់ខ្ញុំកិរិយាកប់ជា
 មហាសមុទ្រតែម្យ៉ាង យ៉ាងណាមិញ ម្ចាស់បហារាទ វណ្ណៈគឺក្រកូល ៤
 ពួកនេះ គឺក្សត្រិយ៍ ១ ប្រាហ្មណ៍ ១ វេស្សៈ ១ សុទ្ធៈ ១ បើវណ្ណៈទាំង
 នោះចេញចាកផ្ទះបួស ក្នុងនិច្ឆម្មិនីយ ដែលគេថាគេសំដែងហើយ វេស្ស
 លេចនឹងនាមនឹងត្រាក្រដើម (របស់ខ្លួន) ហើយដល់ខ្ញុំកិរិយាកប់ជា
 សមណសក្យបុត្រតែម្យ៉ាង ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់បហារាទ វណ្ណៈ
 ៤ ពួកនេះ គឺក្សត្រិយ៍ ១ ប្រាហ្មណ៍ ១ វេស្សៈ ១ សុទ្ធៈ ១ វណ្ណៈ
 ទាំងនោះចេញចាកផ្ទះបួស ក្នុងនិច្ឆម្មិនីយ ដែលគេថាគេសំដែងហើយ

សុត្តន្តបិដក អង្គនាមកាយសម្មាសម្ពុទ្ធិ

បុរិមាទិ ធាមតោត្តាទិ សមណោ សក្យបុត្តិយោត្រា
 សឡំ កង្កន្តិ អយម្យំ បហាវាទ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ
 ធម្មតោ អន្តរិយោ អន្តរាធម្មោ យំ ទិស្វា ទិស្វា ភិក្ខុ
 ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អភិវមន្តិ ។ សេយ្យជាមិ បហាវាទ
 យា កាចិ លោកេ សវន្តិយោ មហាសម្មុទ្ធិ អប្បន្តិ
 យា ធម្ម អន្តរិក្ខា ធាវា បមតន្តិ ធម្ម កេធម មហា-
 សម្មុទ្ធស្ស ឧទ្ធតំ វា ប្បត្តំ វា បញ្ញាយតិ ឯវាម ។ ទោ
 បហាវាទ ធម្ម ទេមិ ភិក្ខុ អនុចារិសេសាយ ទិព្វាទ-
 ធាតុយា បរិទិព្វាយន្តិ ធម្ម កេធម ទិព្វាទធាតុយា ឧទ្ធតំ វា
 ប្បត្តំ វា បញ្ញាយតិ ។ យម្យំ បហាវាទ ធម្ម ទេមិ
 ភិក្ខុ អនុចារិសេសាយ ទិព្វាទធាតុយា បរិទិព្វាយន្តិ
 ធម្ម កេធម ទិព្វាទធាតុយា ឧទ្ធតំ វា ប្បត្តំ វា បញ្ញាយតិ
 អយំ បហាវាទ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ បញ្ចខោ អន្តរិយោ
 អន្តរាធម្មោ យំ ទិស្វា ទិស្វា ភិក្ខុ ឥមស្មី
 ធម្មវិទយេ អភិវមន្តិ ។ សេយ្យជាមិ បហាវាទ
 មហាសម្មុទ្ធា ឯករសោ លោកាសោ ឯវាម ។ ទោ
 បហាវាទ អយំ ធម្មវិទយោ ឯករសោ វិទ្យុត្តិសោ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនាមកាយ អង្គនាមកាយ

វេមនិលបេនីនាមនិទិគាត្រដើម (របស់ខ្លួន) ដល់នូវភិរិយាវាចាថា
 សមណសក្យបុត្រត្រៃម្យុតិ ដោយហេតុណា ម្ចាស់បហាវាទ នេះជា
 ហេតុអស្ថារ្យចំឡែក ទី២ ក្នុងធម្មវិទយនេះ ដែលត្រូវកុំឃើញហើយ ។
 តែនិរិកាយក្នុងធម្មវិទយនេះ ។ ម្ចាស់បហាវាទ ទំកន់ទ្រាំនិទ្យាយណា
 មួយក្នុងលោក ដែលហូរស្រោចចុះទៅ កាន់មហាសម្មុទ្ធី ជាទំក
 ភ្លើងទំនិទ្យាយណា ដែលធ្លាក់ចុះមកពីពិភពសក្តិ មហាសម្មុទ្ធីក៏មិន
 ប្រាកដជាស្រក ឬទេព្វាដោយទំកនោះ យ៉ាងណាមិញម្ចាស់បហាវាទនោះ
 បើ ត្រូវកុំច្រើនប្រើប្រាស់ដោយអនុបាទិសសនិព្វានធាតុ ទិព្វានធាតុ
 ក៏មិនប្រាកដជាខ្លះ ឬទេព្វា ដោយកិច្ចទំនិព្វាន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់
 បហាវាទ ទោះបី ត្រូវកុំច្រើនប្រើប្រាស់ ដោយអនុបាទិសសនិព្វាន
 ធាតុ ទិព្វានធាតុក៏មិនប្រាកដជាខ្លះ ឬទេព្វាដោយកិច្ចទំនិព្វាន ដោយ
 ហេតុណា ម្ចាស់បហាវាទ នេះជាហេតុអស្ថារ្យចំឡែកទី២ ក្នុងធម្មវិទយ
 នេះ ដែលត្រូវកុំឃើញហើយ ។ តែនិរិកាយក្នុងធម្មវិទយនេះ ។ ម្ចាស់
 បហាវាទ មហាសម្មុទ្ធ ដែលមានសេតិមួយ គឺសេតិ យ៉ាងណាមិញ
 ម្ចាស់បហាវាទ ធម្មវិទយនេះមានសេតិមួយ គឺសេតិសេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

បណ្ណសារ បហារា

យឡី បហារា អយំ ធម្មវិទយោ វិបុលសោ វិបុលសោ
 អយំ បហារា ឥមស្មី ធម្មវិទយោ ធម្មា អច្ឆរិយោ
 អត្តកធម្មោ យំ ធិស្វា ធិស្វា កិក្ខុ ឥមស្មី ធម្មវិទយោ
 អភិមន្តិ ។ សេយ្យដាចិ បហារា មហាសមុទ្រា
 ពហុតនោ អនេកតនោ តត្រិមាណិ រតនាណិ
 សេយ្យដិទំ ធុត្តា មណិ វិបុលសោ សាដ្ឋា សិលា បរាជ័
 រជតំ ជាក្សមំ លោហិតត្រ័ណំ មសារកល្យំ វិវមេវ ទោ
 បហារា អយំ ធម្មវិទយោ ពហុតនោ អនេកតនោ
 តត្រិមាណិ រតនាណិ សេយ្យដិទំ ធុត្តា ភេ សតិ-
 ប្បដ្ឋានា ធុត្តា ភេ សម្មប្បដ្ឋានា ធុត្តា ភេ ឥន្ទ្រិយាណា
 បញ្ច្រិយាណិ បញ្ច ពលាណិ សត្ត ពោជ្ឈង្គា
 អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មត្តោ ។ យឡី បហារា
 អយំ ធម្មវិទយោ ពហុតនោ អនេកតនោ តត្រិមាណិ
 រតនាណិ សេយ្យដិទំ ធុត្តា ភេ សតិប្បដ្ឋានា ធុត្តា ភេ
 សម្មប្បដ្ឋានា ធុត្តា ភេ ឥន្ទ្រិយាណា បញ្ច្រិយាណិ បញ្ច
 ពលាណិ សត្ត ពោជ្ឈង្គា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មត្តោ

បណ្ណសារ បហារា

ម្ចាស់បហារា ធម្មវិទយោ មានសកម្មវិបុលសោ ដោយហេតុ
 ណា ម្ចាស់បហារា នេះជាហេតុអស្ការ្យចំរៀង ៦ ក្នុងធម្មវិទយោ
 ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ កែវិកោយ ក្នុងធម្មវិទយោ ។ ម្ចាស់បហា-
 រា មហាសមុទ្រ មានកន្លែងយ៉ាង មិនមែនមានកម្មយោ កន្លែង
 ទាំងនេះ ក្នុងមហាសមុទ្រនោះគឺកែវិកោយ កែវិមណី កែវិច្ឆ័យ ស័ន្ទ
 សិលា កែវិប្រពាឡ ប្រាក់ មាស កែវិក្របាម (គ្រឿងទង្វើ) កែវិមារា
 យ៉ាងណាមិញ ម្ចាស់បហារា ធម្មវិទយោ មានកន្លែងយ៉ាង
 មិនមែនមានក្រិមកម្មយោ កន្លែងទាំងនេះក្នុងធម្មវិទយោនោះគឺសតិប្បដ្ឋាន
 ៤ សម្មប្បដ្ឋាន ៤ ឥន្ទ្រិយា ៤ ឥន្ទ្រិយា ៤ ពលៈ ៤ ពោជ្ឈង្គ ៧ មិនមែន
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់បហារា
 ធម្មវិទយោ មានកន្លែងយ៉ាង មិនមែនមានក្រិមកម្មយោ កន្លែងទាំង
 នេះក្នុងធម្មវិទយោនោះគឺ សតិប្បដ្ឋាន ៤ សម្មប្បដ្ឋាន ៤ ឥន្ទ្រិយា ៤
 ពលៈ ៤ ពោជ្ឈង្គ ៧ មន្តប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ដោយហេតុណា

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គនិទាន

អយំ បហារាជ វេស្សី ធម្មវិទយេ សត្តមោ អន្តរិយោ
អត្តុតទន្ទោ យំ ទិស្វា ទិស្វា ភិក្ខុ វេស្សី ធម្មវិទយេ
អភិវឌ្ឍិ ។ សេយ្យដ្ឋាបិ បហារាជ ឧហាសមុទ្ទោ
មហាតំ ក្ខតានំ អាវាសោ តត្រិមេ ក្ខតា តិមិ តិមិដ្ឋលា
តិមិវិដ្ឋលា អសុក ធាតា តទ្ធា សន្តិ ឧហាសមុទ្ទោ
យោជនសតិកាមិ អត្តកាវា ទ្វិយោជនសតិកាមិ អត្ត-
កាវា តិយោជនសតិកាមិ អត្តកាវា បត្យយោជនសតិ-
កាមិ អត្តកាវា បញ្ចយោជនសតិកាមិ អត្តកាវា វិវមេ
ទោ បហារាជ អយំ ធម្មវិទយោ មហាតំ ក្ខតានំ អាវាសោ
តត្រិមេ ក្ខតា សោតាបន្ទោ សោតាបត្តិដលសន្តិ-
កិរិយាយ បដិបន្ទោ សកាតាមិ សកាតាមិដល
សន្តិកិរិយាយ បដិបន្ទោ អនាតាមិ អនាតាមិដល
សន្តិកិរិយាយ បដិបន្ទោ អរហា អរហត្តាយ បដិបន្ទោ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គនិទាន

មាលបហារាជ ទេវជាបាតុអស្ស្យចំវិទ្យុកចំ ក្នុងធម្មវិទយេនេ ដែល
ពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ តែនិកាយ ក្នុងធម្មវិទយេនេ ។ មាល
បហារាជ មហាសមុទ្រដែលជាទីនៅគ្រប់យ៉ាងនៃពួកសត្វធំៗ ជាច្រើនពួក
សត្វធំៗ ទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺគ្រឿងឈ្មោះតិមិ ឈ្មោះ
តិមិដ្ឋលៈ ឈ្មោះតិមិវិដ្ឋលៈ និងពួកអសុក ខាត តទ្ធា ដែលមានក្នុងមហា-
សមុទ្រ មានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ២០០ យោជន៍
ខ្លះ មានអត្តភាព ៣០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៤០០ យោជន៍ខ្លះ
មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ យ៉ាងណាមិញ មាលបហារាជ ធម្ម-
វិទយេនេ ជាទីនៅគ្រប់យ៉ាងនៃពួកបុគ្គលធំៗ ជាច្រើន បុគ្គលទាំងនេះក្នុង
ធម្មវិទយេនេគឺ សោតាបន្តបុគ្គលនិងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បី
ធ្វើឱ្យដាក់ច្បាប់សុខសីលសក្ការៈសក្ការៈ បុគ្គលនិងបុគ្គលដែលកំពុង
ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឱ្យដាក់ច្បាប់សុខសីលសក្ការៈ អនាតាមិបុគ្គល និង
បុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឱ្យដាក់ច្បាប់សុខសីលសក្ការៈ អរហន្ត
និងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីការពារខ្លួនជាអរហន្ត ក៏យ៉ាងដែរ ។

បណ្ណសិក្សា បញ្ចវគ្គ

យម្បិ បហារាទ អយំ ធម្មវិទយោ មហតំ ភូតាចំ
 អាវាសោ តត្រិមេ ភូតា សោតាបន្នោ សោតាបត្តិដល-
 សត្តិកិរិយាយ បដិបន្នោ សកតាតាមិ សកតាតាមិ-
 ដលសត្តិកិរិយាយ បដិបន្នោ អនាតាមិ អនាតាមិ-
 ដលសត្តិកិរិយាយ បដិបន្នោ អហា អហតាយ
 បដិបន្នោ អយំ បហារាទ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អដ្ឋមោ
 អច្ឆរិយោ អត្តតទន្នោ យំ ទិស្វា ទិស្វា ភិក្ខុ
 ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អភិរមន្តិ ។ ឥមេ ទោ បហារាទ
 ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អដ្ឋ អច្ឆរិយោ អត្តតទន្នោ យេ ទិស្វា
 ទិស្វា ភិក្ខុ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អភិរមន្តិ ។

(២០) ឯកំ សមយំ កកវា សាវត្ថិយំ វិហាតិ

បុព្វារមេ មិសារមាតុប្បាសានេ ។ តេន ទោ បទ
 សមយេន កកវា តទហុចោសថេ ភិក្ខុសង្ឃ-
 បរិកោ ទិសិន្នោ ហោតិ ។ អថទោ អាយស្មា
 អាទន្នោ អភិក្ខុន្តាយ ត្ថិយោ ទិក្ខុន្តេ បថម
 យាមេ ឧដ្ឋាយាសថា ឯកំសំ ឧត្តរាសន្តំ កិរិយា

បណ្ណសិក្សា បញ្ចវគ្គ

ខ្នាលបហារាទ ធម្មវិទយេនេ ជាទិវោគាស្រ័យនៃពួកបុគ្គលធំ ។ ជា
 ច្រើន បុគ្គលទាំងនេះ ក្នុងធម្មវិទយេនេ គឺសោតាបន្តបុគ្គល និងបុគ្គល
 ដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឱ្យដាក់ច្បាប់ឱ្យសោតាបត្តិដល សកតាតាមិ-
 បុគ្គល និងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឱ្យដាក់ច្បាប់ឱ្យសកតា-
 តាមិដល អនាតាមិបុគ្គលនិងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឱ្យដាក់
 ច្បាប់ឱ្យអនាតាមិដល អហេន្តនិងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីការៈ
 នៃខ្លួនជាអហេន្ត ដោយហេតុណា ខ្នាលបហារាទ នេះជាហេតុអស្ចារ្យ
 ចំឡែកទី ៨ ក្នុងធម្មវិទយេនេ ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ តែងតែ
 កាយ ក្នុងធម្មវិទយេនេ ។ ខ្នាលបហារាទ ក្នុងធម្មវិទយេនេ មានហេតុ
 ជាអស្ចារ្យចំឡែកទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។
 តែងតែកាយ ក្នុងធម្មវិទយេនេ ។

(២០) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងមិសារ-
 មាតុប្រាសាទ ក្នុងបុរាណ ទៀបត្រង់សាវត្ថិ ។ សម័យនោះឯង
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មានភិក្ខុសិរិរោមពេម ទ្រង់គង់ក្នុងទេវាសថ
 ថ្ងៃនោះ ។ លុះវេលាព្រឹក អស់ហើយ បឋមយាម កន្លងទៅហើយ
 ព្រះគោនឡដ៏មានអាយុ ក៏ប្រាកបាចកាសានៈ ធ្វើទុក្ខសង្គៈទៀងស្មាឱ្យ

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ មហាបិដក អង្គទី៣

យេន កកវា តេនញ្ចលី បណាមេត្វា កកវន្តំ ឯតទរោច
 អភិក្កន្តា កន្តេ រត្តិ ឯត្តន្តោ បមេមោ យាមោ
 ចិវនិសិន្នោ ភិក្ខុសង្ឃោ ទុដ្ឋិសតុ កន្តេ កកវា ភិក្ខុនំ
 ចាតិមោត្តន្តិ ។ ឯវ វុត្តេ កកវា តុល្លិ អហោសិ ។
 ទុតិយម្យំ ទោ អាយស្មា អាណន្តោ អភិក្កន្តាយ រត្តិយា
 ឯត្តន្តេ មជ្ឈិមេ យាមេ ទុដ្ឋាយាសនា ឯតំសំ
 ទុត្តាសន្តំ កកវា យេន កកវា តេនញ្ចលី បណាមេត្វា
 កកវន្តំ ឯតទរោច អភិក្កន្តា កន្តេ រត្តិ ឯត្តន្តោ មជ្ឈិមោ
 យាមោ ចិវនិសិន្នោ ភិក្ខុសង្ឃោ ទុដ្ឋិសតុ កន្តេ
 កកវា ភិក្ខុនំ ចាតិមោត្តន្តិ ។ ទុតិយម្យំ ទោ
 កកវា តុល្លិ អហោសិ ។ តតិយម្យំ ទោ
 អាយស្មា អាណន្តោ អភិក្កន្តាយ រត្តិយា ឯត្តន្តេ
 មជ្ឈិមេ យាមេ ទុដ្ឋាយាសនា ឯតំសំ ទុត្តាសន្តំ កកវា
 យេន កកវា តេនញ្ចលី បណាមេត្វា កកវន្តំ ឯតទរោច

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ មហាបិដក អង្គទី៣

លើកអញ្ជើប្រណម្យ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏
 មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេលាព្រឹកអស់ហើយ បម្រម-
 យាម កន្លងទៅហើយ ភិក្ខុសង្ឃអង្គុយចាំយូរហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
 សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងបាតិមោត្តដល់ភិក្ខុចាំទ្យាយ ។
 កាលដែលព្រះភាគដ៏មានភាយ ក្រាបបង្គំទូលយំនិរទេហើយ ព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគក៏និរស្ងៀម ។ កាលបើវេលាព្រឹក អស់ហើយ មជ្ឈិម-
 យាម កន្លងទៅហើយ ព្រះភាគដ៏មានភាយ ក៏ក្រោកចាកភាសនៈ ធ្វើ
 ទុក្ខសង្គៈភ្លៀងស្មាមាតិ លើកអញ្ជើប្រណម្យ ចំពោះព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ អស់វារៈជាតំប៉ែតដង
 ទៀតថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេលាព្រឹក អស់ហើយ មជ្ឈិម-
 យាម កន្លងទៅហើយ ភិក្ខុសង្ឃអង្គុយចាំយូរហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏
 ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែងបាតិមោត្តដល់ភិក្ខុចាំទ្យាយ ។
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់និរស្ងៀមអស់វារៈ ជាតំប៉ែតដង ។
 កាលបើវេលាព្រឹក អស់ហើយ បច្ច័យយាម កន្លងទៅហើយ ព្រឹកប្រាកដ
 ដូចជាមានមុខស្រស់ (បំព្រង) ក្នុងកាលដែលអរុណរះឡើង ព្រះ
 ភាគដ៏មានភាយ ក៏ក្រោកចាកភាសនៈ ហើយធ្វើទុក្ខសង្គៈភ្លៀង
 ស្មាមាតិ លើកអញ្ជើ ប្រណម្យ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ក្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អស់វារៈជាតំប៉ែត ៣ ដងទៀតដូច្នោះថា

បណ្ណសារ មហាវិទ្យា

អភិក្កន្តា កន្ត រត្តិ ជិត្តោ បដិមោ យោមោ ឧទ្ធកុស្តំ
 អរុណំ ធន្តិមុទ្ធំ រត្តិ ជិវនិសំដោ ភិក្ខុសង្ឃោ ឧទ្ធកុសតុ
 កន្ត កកវំ ភិក្ខុវំ ចាតិមោក្ខន្តិ ។ អបរិសុទ្ធា អាណន្ត
 បរិសាតិ ។ អដទោ អាយស្មតោ មហាមោក្ខណ្ឌនស្ស
 ឯតទយោសិ កី ទុ ទោ កកវំ បុគ្គលំ សទ្ធាយ ឯវ
 មាមា អបរិសុទ្ធា អាណន្ត បរិសាតិ ។ អដទោ អាយស្មា
 មហាមោក្ខណ្ឌោ សញ្ញាវន្តំ ភិក្ខុសង្ឃំ ទេកសា ទេតោ
 បរិទ្ធ មនសាភាសិ ។ អនុសា ទោ អាយស្មា
 មហាមោក្ខណ្ឌោ តំ បុគ្គលំ ទុស្សីលំ ចាបដម្មំ
 អសុចិសំកស្សសមាចារំ បដិច្ចន្តកាឌ្ឍន្តំ អស្សមណំ
 សមណប្បដិញ្ញំ អព្រហ្មចារិ ព្រហ្មចារិបដិញ្ញំ អនោមូតិ
 អវស្សតំ កសម្ភុកជាតំ មជ្ឈេ ភិក្ខុសង្ឃស្ស
 ជិសំន្តំ ជិស្វា ឧដ្ឋាយាសថា យេន សោ បុគ្គលោ
 កេតុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិទ្ធា តំ បុគ្គលំ ឯតទវេច

បណ្ណសារ មហាវិទ្យា

បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះក្រី អស់ហើយ បច្ចុប្បន្នយាមកនឹងទៅហើយ
 អរុណតំហើយ ក្រីក្រប្រាកដដូចជាមុនស្រស់ហើយ ភិក្ខុសង្ឃក៏អង្គុយ
 បំយូរហើយ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែង
 បាតិមាត្រដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រាសថា ម្ចាស់ពានន្ត
 មានបរិសុទ្ធមិនបរិសុទ្ធទេ ។ គ្រោះនោះ ព្រះមហាមោក្ខណ្ឌនដ៏មានកាយ
 មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ដោយកប្បក្កលណាហ្ន៎
 បានជាទ្រង់ប្រាសថា ម្ចាស់ពានន្ត បរិសុទ្ធ មិនបរិសុទ្ធទេយ៉ាងនេះ ។
 លំដាប់នោះ ព្រះមហាមោក្ខណ្ឌនដ៏មានកាយ ស្ទុន៍មើលចិត្ត (របស់
 ភិក្ខុសង្ឃ) ដោយចិត្ត (របស់លោក) ហើយធ្វើទុកក្នុងចិត្តចំពោះភិក្ខុ
 សង្ឃទាំងអស់នោះ ។ ព្រះមហាមោក្ខណ្ឌនដ៏មានកាយ បានឃើញ
 បុគ្គលនោះទ្រុស្តសីល មានធម៌លាមក មានមាយាទមិនស្អាត គួរឱ្យ
 រង្គៀស មានអំពើកក្រក់បិទបាំងទុក មិនមែនជាសមណៈ ប្តេជ្ញាខ្លួនថា
 ជាសមណៈ ប្រព្រឹត្តធម៌មិនប្រសើរ ប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏
 ប្រសើរ ស្វយក្នុង មានចិត្តជោកដោយក្រះ ក្រខ្លក់ដូចសម្រាម អង្គុយនៅ
 ក្នុងកណ្តាលភិក្ខុសង្ឃ លុះឃើញហើយ ក៏ក្រោកចាកពានន្តចូលទៅក
 បុគ្គលនោះ លុះចូលទៅជិតហើយ ក៏ពោលចំពោះទៅបុគ្គលនោះដូច្នោះថា

សុត្តន្តបិដក អង្គទូលំទាយស្ស អង្គទី៣៣

ឧដ្ឋហារុសោ ទិដ្ឋាសិ ភក្កវតា ធន្តិ តេ ភិក្ខុហិ
 សទ្ធិ សំវាសោតិ ។ ឃីវ វុត្តេ សោ បុគ្គលោ
 តុណ្ហិ អហោសិ ។ ទុតិយម្យិ ទោ អាយស្មា
 មហាមោក្ខណ្ឌោ តំ បុគ្គលំ ឯតទេវេច ឧដ្ឋហារុសោ
 ទិដ្ឋាសិ ភក្កវតា ធន្តិ តេ ភិក្ខុហិ សទ្ធិ
 សំវាសោតិ ។ ទុតិយម្យិ ទោ សោ បុគ្គលោ
 តុណ្ហិ អហោសិ ។ តតិយម្យិ ទោ អាយស្មា
 មហាមោក្ខណ្ឌោ តំ បុគ្គលំ ឯតទេវេច ឧដ្ឋហារុសោ
 ទិដ្ឋាសិ ភក្កវតា ធន្តិ តេ ភិក្ខុហិ សទ្ធិ សំវាសោតិ ។
 តតិយម្យិ ទោ សោ បុគ្គលោ តុណ្ហិ អហោសិ ។
 អធិទោ អាយស្មា មហាមោក្ខណ្ឌោ តំ បុគ្គលំ
 ពាហាយំ គហេត្វា ពហិដ្ឋាវកោដ្ឋកា ធិត្វាមេត្វា
 ស្វចិយដិកំ ទត្វា យេច ភក្កវិ តេទុបសន្តិមិ
 ទុបសន្តិមិត្វា ភក្កវន្តំ ឯតទេវេច ធិត្វាមិតោ
 សោ ភន្តេ បុគ្គលោ មយា បរិសុត្វា បរិសា
 ទុន្តិសត្តុ ភន្តេ ភក្កវិ ភិក្ខុនំ បាតិមោក្ខន្តិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូលំទាយស្ស អង្គទី៣៣

នៃការស្រាវជ្រាវ អ្នកចូរក្រោកចេញ ដ្បិតព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានឃើញ
 អ្នកច្បាស់ហើយ អ្នកលែងបាននៅមេដាមួយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយហើយ ។
 កាលដែលព្រះមហាមោក្ខណ្ឌោ ពោលយ៉ាងនេះហើយ បុគ្គលនោះក៏នៅ
 ស្ងៀម ។ ព្រះមហាមោក្ខណ្ឌោដ៏មានអាយុ បាននិយាយនឹងបុគ្គលនោះថា
 តំបំបើដើរទៀតដូច្នោះថា នៃការស្រាវជ្រាវ អ្នកចូរក្រោកចេញ ដ្បិតព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគទ្រង់បានឃើញអ្នកច្បាស់ហើយ អ្នកលែងបាននៅមេដាមួយនឹង
 ភិក្ខុទាំងឡាយហើយ ។ បុគ្គលនោះក៏នៅស្ងៀម អស់វិញដើរទៀត ។
 ព្រះមហាមោក្ខណ្ឌោដ៏មានអាយុ បាននិយាយនឹងបុគ្គលនោះថាតំបំបើដើរ
 ទៀតដូច្នោះថា នៃការស្រាវជ្រាវ អ្នកចូរក្រោកចេញ ដ្បិតព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ទ្រង់បានឃើញអ្នកច្បាស់ហើយ អ្នកលែងបាននៅមេដាមួយភិក្ខុទាំងឡាយ
 ទៀតហើយ ។ បុគ្គលនោះក៏នៅស្ងៀម អស់វិញដើរទៀត ។ ទើប
 ព្រះមហាមោក្ខណ្ឌោដ៏មានអាយុ ចាប់ដើមដៃបុគ្គលនោះព្យាបាលទៅ
 ភាគក្រៅស៊ីប្រា ហើយទូលំទាយនឹងទុក្ខត្វា ចេញទៅកាលព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលំទាយព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះ
 ថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បុគ្គល (ទ្រុស្តសីល) នោះទ្រុព្រះអង្គបាន
 បណ្តេញឲ្យដើរចេញហើយ ឥឡូវនេះ បរិសុទ្ធបរិសុទ្ធហើយ បពិត្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះអង្គទ្រង់សំដែងបាតិមោក្ខណ្ឌោភិក្ខុទាំងឡាយ ។

បណ្ណសារ មហានិទ្ទ

អង្គវ័យំ មោក្ខណ្ណំ អត្តកំ មោក្ខណ្ណំ យាវតា(១)
 ពាហាភហណមិ ធាម សោ មោយមុរិសា អាត-
 មិស្សតិ ។ អថទោ កកវា កិក្ខុ អាមន្តសំ
 ឥន្ទ្រវណំ កិក្ខុវ ឧទោសមំ កាវយ្យមំ ចាតិមោក្ខំ
 ឧទ្ទិសេយ្យមំ ។ ធនាធាហំ កិក្ខុវ អដ្ឋកត្ត(២)
 ចាតិមោក្ខំ ឧទ្ទិសិស្សមិ ។ អដ្ឋានមេតំ កិក្ខុវ
 អនវកាសោ យំ គថាគតោ អបរិសុធាយ បរិសាយ
 ចាតិមោក្ខំ ឧទ្ទិសេយ្យ ។ អដ្ឋិមេ កិក្ខុវ មហា-
 សមុទ្ធេ អង្គវ័យា អត្តកធម្មា យេ ទិស្វា ទិស្វា
 អស្សវា មហាសមុទ្ធេ អភិមន្តិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។
 មហាសមុទ្រោ កិក្ខុវ អនុប្បត្តិទិដ្ឋោ អនុប្បត្តិចោណា
 អនុប្បត្តិបញ្ញារោ ឆាយតតោ មហាតោ ។ យម្បិ
 កិក្ខុវ មហាសមុទ្រោ អនុប្បត្តិទិដ្ឋោ អនុប្បត្តិ-
 ចោណោ អនុប្បត្តិបញ្ញារោ ឆាយតតោ មហាតោ

១ ខ. ម. យាវ ។ ២ ម. ឧទ្ទិសេ ឧបោសមំ កិស្សមិទិ ធាហំ ទិស្សតិ ។

បណ្ណសារ មហានិទ្ទ

ព្រះគង្គ្រង្គ្រាស់ថា ម្ចាស់មោក្ខណ្ណំ ហេតុនេះ អស្ថារ្យណាស់ ម្ចាស់
 មោក្ខណ្ណំ ហេតុនេះចំឡែកណាស់ មោយបុរសនោះ មិនសមប៉ើនី
 បង្កើនិចារលំអាប់ចាញ់ដៃចេញសោះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ
 ទ្រង់គ្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ អ្នក
 ទាំងឡាយឥឡូវធ្វើទោសថ ឥឡូវសំដែងបាតិមោក្ខចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយ ឥឡូវនេះ គថាគត ឈប់សំដែងបាតិមោក្ខ ចាប់ដើមគាំនិអំពីថ្ងៃ
 នេះតទៅ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះគថាគតឥឡូវសំដែងបាតិមោក្ខ
 ដល់ចំរិសឡ មិនបរិសុទ្ធ ដោយហេតុណា ហេតុនេះមិនមែនដំបោះ មិន
 មែនជាបង្ខំឡើយ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងមហាសមុទ្រ មានហេតុ
 ជាអស្ថារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងនេះ ដែលពួកអស្ថារ្យឃើញហើយ ។ ភិក្ខុវិក
 កយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ ហេតុជាអស្ថារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង គឺដូចម្តេច ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មហាសមុទ្រ មានទំនាប់ទៅដោយលំដាប់ មានទី
 ជម្រាលទៅដោយលំដាប់ មានទីទេរទៅដោយលំដាប់ មិនមែនចោតជ្រៅ
 ភ្លែតម្តង ដូចជាអណ្តូងទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មហាសមុទ្រ មានទំនាប់
 ទៅដោយលំដាប់ មានទីជម្រាលទៅដោយលំដាប់ មានទីទេរទៅដោយ
 លំដាប់ មិនមែនចោតជ្រៅទៅភ្លែតម្តង ដូចជាអណ្តូង ដោយហេតុណា

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយស្ស អង្គកថិកា

អយំ ភិក្ខុវេ មហាសមុទ្ទោ បវេមោ អច្ឆរិយោ អន្តតទម្មោ
 យំ ធិស្វា ធិស្វា អសុរា មហាសមុទ្ទោ អភិរមន្តិ ។
 យដា បុរិមេន(១) តថា វិគ្គារោ ។ បេ ។ បុន ចបរំ
 ភិក្ខុវេ មហាសមុទ្ទោ មហតំ ក្ខតានំ អាវាសោ តត្រិមេ
 ក្ខតា ភិមិ ភិមិដ្ឋំលា ភិមិវមិដ្ឋំលា អសុរា ធាតា កទ្ធព្វា
 សន្តិ មហាសមុទ្ទោ យោជនសតិកាមិ អត្តភាវា
 ។ បេ ។ ចញ្ចយោជនសតិកាមិ អត្តភាវា ។ យម្យិ
 ភិក្ខុវេ មហាសមុទ្ទោ មហតំ ក្ខតានំ អាវាសោ
 តត្រិមេ ក្ខតា ភិមិ ភិមិដ្ឋំលា ភិមិវមិដ្ឋំលា អសុរា ធាតា
 កទ្ធព្វា សន្តិ មហាសមុទ្ទោ យោជនសតិកាមិ អត្តភាវា
 ។ បេ ។ ចញ្ចយោជនសតិកាមិ អត្តភាវា អយំ ភិក្ខុវេ
 មហាសមុទ្ទោ អដ្ឋមោ អច្ឆរិយោ អន្តតទម្មោ យំ
 ធិស្វា ធិស្វា អសុរា មហាសមុទ្ទោ អភិរមន្តិ ។

១៥. បុរិម ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយ អង្គកថិកា

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ១ ក្នុងមហាសមុទ្រ
 ដែលពួកអសុរាឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ សេចក្តី
 ពិស្តារដូចពាក្យខាងដើមដែរ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត
 មហាសមុទ្រ ជាទីនៅស្រយៃពួកសត្វធំ ។ ជាច្រើន ពួកសត្វធំ ។
 ទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះគឺត្រីឈ្មោះភិមិ ឈ្មោះភិមិដ្ឋិលៈ
 ឈ្មោះភិមិវមិដ្ឋិលៈ មិនិពួកអសុរា ខាត គន្ធព្វា ដែលមានអត្តភាព
 ១០០ យោជន៍ខ្លះ ។ បេ ។ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ តែងនៅក្នុង
 មហាសមុទ្រ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាសមុទ្រ ជាទីនៅស្រយៃ
 មៃពួកសត្វធំ ។ ជាច្រើន ពួកសត្វធំទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រ
 នោះ គឺត្រីឈ្មោះភិមិ ឈ្មោះភិមិដ្ឋិលៈ ឈ្មោះភិមិវមិដ្ឋិលៈ មិនិពួកអសុរា
 ខាត គន្ធព្វា មានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ ។ បេ ។ មានអត្ត-
 ភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ តែងនៅក្នុងមហាសមុទ្រ ដោយហេតុ
 ណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ៨ ក្នុងមហា-
 សមុទ្រ ដែលពួកអសុរាឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។

ឥមេ ខេ កិក្ខុវេ មហាសមុទ្រ អដ្ឋ អន្ធរិយា អត្តក-
 ធម្មាយេ ទិស្វា ទិស្វា អសុក មហាសមុទ្រ អភិវឌ្ឍន៍ ។
 អដ្ឋ(២) កិក្ខុវេ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អន្ធរិយា អត្តកធម្ម-
 យេ ទិស្វា ទិស្វា កិក្ខុវេ ឥមស្មី ធម្មវិទយេ អភិវឌ្ឍន៍ ។
 កតមេ អដ្ឋ ។ សេយ្យជាមិ កិក្ខុវេ មហាសមុទ្រ
 អនុបុព្វនិទ្ទេស អនុបុព្វចោលោ អនុបុព្វបញ្ញា ពាយ-
 តាកោវេ បទាតោ វិវាមេ ខេ កិក្ខុវេ ឥមស្មី ធម្ម-
 វិទយេ អនុបុព្វសិក្ខា អនុបុព្វកិរិយា អនុបុព្វប្បដិបទា
 ពាយតាកោវេ អញ្ញាបដិវេទា ។ យម្យិ កិក្ខុវេ ឥមស្មី
 ធម្មវិទយេ អនុបុព្វសិក្ខា អនុបុព្វកិរិយា អនុបុព្វប្បដិ-
 បទា ពាយតាកោវេ អញ្ញាបដិវេទា អយំ កិក្ខុវេ
 ឥមស្មី ធម្មវិទយេ បវេហោ អន្ធរិយា អត្តកធម្ម

១ ម. ខេ កិក្ខុវេ អដ្ឋ ឥមស្មី ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងមហាសមុទ្រ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំរៀង ៨
 យ៉ាងនេះដែរ ដែលពួកអស្ករឃើញហើយ ។ តែនិរតកយ ក្នុងមហា-
 សមុទ្រ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានហេតុជាអស្ចារ្យ
 ចំរៀង ៨ យ៉ាងនេះ ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ តែនិរតកយ ក្នុង
 ធម្មវិន័យនេះ ។ ហេតុជាអស្ចារ្យចំរៀង ៨ យ៉ាង គេដូចម្តេចខ្លះ ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាសមុទ្រ ដែលមានទំនាបទៅដោយលំដាប់
 មានទីដ៏ទ្រូលទៅដោយលំដាប់ មានទីទៅដោយលំដាប់ មិន
 រោគគ្រៅទៅតែម្តង ដូចជាអណ្តូង យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំង
 ឡាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានការសិក្សាដោយលំដាប់ មានកិច្ច
 ដែលត្រូវធ្វើដោយលំដាប់ មានសេចក្តីប្រតិបត្តិដោយលំដាប់ មិន
 មែនបានប្រាសដំនឹងខ្លះហេតុផលតែម្តងទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានការសិក្សាដោយលំដាប់ មាន
 កិច្ចដែលត្រូវធ្វើដោយលំដាប់ មានសេចក្តីប្រតិបត្តិដោយលំដាប់ មិន
 មែនបានប្រាសដំនឹងខ្លះហេតុផលតែម្តងទេ ដោយហេតុណា ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំរៀង ១ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ

យំ ទិស្វា ទិស្វា កិក្ខុវេ ឥមស្មី ធម្មវិទយោ អភិរមន្តិ
 ។ បេ ។ សេយ្យជាមិ កិក្ខុវេ មហាសមុទ្រោ មហាតំ
 ក្ខតានំ អាវាសោ តត្រិមេ ក្ខតា តិមិ តិមិភ្នំលា តិមិរ
 មិភ្នំលា អសុរា ឆាតា តទ្ធា ភស្តិ មហាសមុទ្រោ
 យោជនសតិកាមិ អត្តភាវំ ។ បេ ។ បញ្ចយោជន
 សតិកាមិ អត្តភាវំ វិវាមេ ទោ កិក្ខុវេ អយំ ធម្មវិទយោ
 មហាតំ ក្ខតានំ អាវាសោ តត្រិមេ ក្ខតា សោតាបន្នោ
 សោតាបត្តិវេសសន្និកិរិយាយ បដិបន្នោ ។ បេ ។
 អហា អហាត្តាយ បដិបន្នោ ។ យម្យំ កិក្ខុវេ អយំ
 ធម្មវិទយោ មហាតំ ក្ខតានំ អាវាសោ តត្រិមេ ក្ខតា
 សោតាបន្នោ សោតាបត្តិវេសសន្និកិរិយាយ បដិបន្នោ
 ។ បេ ។ អហា អហាត្តាយ បដិបន្នោ អយំ កិក្ខុវេ
 ឥមស្មី ធម្មវិទយោ អដ្ឋមោ អដ្ឋវិទយោ អត្តតន្តោ

ដែលភ្នកកុំយំឱ្យហើយ ។ តែនិរោធិយ ក្នុងធម្មវិទ្យានេះ ។ បេ ។ ខ្លួន
 កិក្ខុវេនិទ្យាយ មហាសមុទ្រ ជាទីពេញនិទ្យាយនៃភ្នកសត្វ ។ ជាច្រើន
 ភ្នកសត្វ ។ ទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺ គ្រឿងឃ្នះកំមិ
 ឈ្មោះតិមិភ្នំលា ឈ្មោះតិមិភ្នំលា ទិស្វាអសុរា ឆាត តទ្ធា ដែលមាន
 អត្តភាព ១០០ យោជន្ទៈ ។ បេ ។ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន្ទៈ
 ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រ យ៉ាងណាមិញ ។ បេ ។ ខ្លួនភ្នកកុំយំឱ្យ
 ធម្មវិទ្យានេះ ជាទីពេញនិទ្យាយនៃភ្នកបុគ្គល ។ ជាច្រើនភ្នក បុគ្គល
 ទាំងនេះ ក្នុងធម្មវិទ្យានោះ គឺ សោតាបន្តបុគ្គល ទិស្វាបុគ្គលដែលកំពុង
 ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិវេស ។ បេ ។ អហេតុទិស្វា
 បុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីការវិទ្យានុដោយហេតុ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។
 ខ្លួនភ្នកកុំយំឱ្យ ធម្មវិទ្យានេះ ជាទីពេញនិទ្យាយនៃភ្នកបុគ្គល ។ ជា
 ច្រើន បុគ្គលទាំងនេះក្នុងធម្មវិទ្យានោះ គឺសោតាបន្តបុគ្គលទិស្វាបុគ្គល ដែល
 កំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិវេស ។ បេ ។ អហេតុ
 ទិស្វាបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីការវិទ្យានុដោយហេតុ ដោយហេតុណា
 ខ្លួនភ្នកកុំយំឱ្យ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំពោះភ្នក ៨ ក្នុងធម្មវិទ្យានេះ

បណ្ណសារ មហាន្តោ

យំ ទិស្វា ទិស្វា កិក្ខុ សមស្មី ធម្មវិទយេ អភិរមន្តិ ។
សមេ ទោ កិក្ខុវេ សមស្មី ធម្មវិទយេ អដ្ឋ អច្ឆរិយា
អត្តតធម្មា យេ ទិស្វា ទិស្វា កិក្ខុ សមស្មី ធម្មវិទយេ
អភិរមន្តិ ។

មហាន្តោ ទុតិយោ ។

ពិស្សត្តានំ

វេរញ្ញសីហោ អាជញ្ញា(១) ឧទ្យុត្តេន(២) មណាទិ ច
ទ្ធានា(៣)ទ្វេ ច ពទ្ធនន្តិ មហារាជ ឧទោសថោតិ ។

១ ឧ. ម. អាជញ្ញា ។ ២ ឧ. ម. ឧទ្យុត្តេន ។ ៣ ឧ. ម. ទុតិយោ ទ្វេ ។

បណ្ណសារ មហាន្តោ

ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំណែក ៨ យ៉ាងនេះ
៦៨ ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។

ចប់ មហាន្តោ ទី ២ ។

ទុក្ខានុទ្ទេសបារិក្ខន្តនោះគឺ

និយាយអំពីវេរញ្ញប្រាហ្មណ៍ ១ អំពីសីហាសោបតិ ១ អំពី
សេរោគានុទ្ទេស ១ អំពីពុតក្សតរបស់សេរោគានុទ្ទេស ១ អំពីភិក្ខុ
ដែលត្រូវធ្វើជាទូត ១ អំពីចំណង់មាន ២ លើក អំពីបញ្ចករអស្ចារ្យ ១
អំពីទោស៧ ១ ។

គហបតិវិគ្គោ

[២០] ឯកំ សមយំ ភគវា វេសាលីយំ វិហារតំ
មហារាជេ ក្សត្រាភាសាលាយំ ។ តត្រ ទោ ភគវា
ភិក្ខុ អាមន្តសិ ។ បេ ។ អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ
អដ្ឋរិយេហិ អត្តុតទម្មេហិ សមណ្ឌកតំ ទុក្ខំ គហបតិ
វេសាលីកំ ជារាជតិ ។ ឥនមរោច ភគវា ឥនំ
វត្តាន សុគតោ ទុដ្ឋាយាសនា វិហារំ ហរិសិ ។
អដទោ អញ្ញតោ ភិក្ខុ បុព្វស្តាសមយំ ឯវសេត្វា
បត្តិវិរាមនាយ យេន ទុក្ខស្ស គហបតិវេ វេសាលី-
កស្ស ឯវសនំ តេនុបសន្តិមិ ទុបសន្តិមិត្វា បញ្ញតេ
អាសនេ ឯសិទំ ។ អដទោ ទុក្ខា គហបតិ
វេសាលីកោ យេន សោ ភិក្ខុ តេនុបសន្តិមិ
ទុបសន្តិមិត្វា តំ ភិក្ខុ អភិវិនេត្វា ឯកមន្តំ
ឯសិទំ ។ ឯកមន្តំ ឯសិទំ ទោ ទុក្ខំ
គហបតិ វេសាលីកំ សោ ភិក្ខុ ឯតទរោច
អដ្ឋហិ ទោ តំ គហបតិ អដ្ឋរិយេហិ អត្តុត-
ទម្មេហិ សមណ្ឌកតោ ភគវតោ ព្យាគតោ ។

គហបតិវិគ្គោ

[២១] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភោគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងក្សត្រា-
សាលា នៅព្រៃមហារាជ ឯកក្រុងវេសាលី ។ ក្នុងទីនោះរង់ ព្រះដ៏
មានព្រះភោគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកខ្ញុំទុកខ្លួនបាបតិ អ្នកស្រុកវេសាលី
ថាជាអ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យចម្រើន ៨ យ៉ាង ។ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភោគ បានត្រាស់ឱ្យពាក្យនេះ លុះព្រះសុភត ទ្រង់ត្រាស់ឱ្យពាក្យ
នេះចូរហើយ ទើបប្រាកបាគភាសនៈ ហើយទ្រង់ស្តេចចូលទៅកាន់
វិហារ ។ ព្រះនោះ មានភិក្ខុ ១ រូប ស្ងៀមស្ងៀមប្រដាប់បាត្រនិងចំរើ
ក្នុងបុព្វស្តាសម័យ ចូលទៅកាន់លំនៅ របស់ទុក្ខបាបតិ អ្នកស្រុក
វេសាលី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើភាសនៈ ដែលគេក្រាល
ទុក ។ ទើបទុក្ខបាបតិ អ្នកស្រុកវេសាលី ចូលទៅកេតិកុនោះ
លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំកុំនោះដោយគោរព ហើយអង្គុយក្នុងទីសម-
គួរ ។ លុះទុក្ខបាបតិ អ្នកស្រុកវេសាលី អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ
ក៏នោះក៏បានពោលដូច្នោះថា ម្នាលគហបតិ អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ
ចម្រើន ៨ យ៉ាង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភោគ ទ្រង់ព្យាបាលហើយ ។

បណ្ណាសក ពហេតិវិទ្យា

កកមេ តេ តហេតិ អដ្ឋ អដ្ឋិយា អក្កុតធម្មា
 យេហិ ត្វំ សមម្ពាគតោ កកវតា ព្យាកតោតិ ។
 ១ ទោ អហំ កន្តេ ជាបាមិ កកមេហិ អហំ
 អដ្ឋហិ អដ្ឋិយេហិ អក្កុតធម្មេហិ សមម្ពាគតោ
 កកវតា ព្យាកតោ អមិ ១ កន្តេ យេមេ អដ្ឋ
 អដ្ឋិយា អក្កុតធម្មា សិវិដ្ឋន្តិ តេ សុណាហំ
 សាធុកំ មនសិករោហិ កាសិស្សមីតិ ។ ឃិ
 តហេតិ ទោ សោ កិក្កុ ទុត្តស្ស តហេតិ ទោ
 វេសាសិកស្ស មច្ចុស្សេសិ ។ ទុត្តោ តហេតិ
 វេសាសិកោ ឯតទរោច យនាហំ កន្តេ កកវត្ថំ
 មវេមិ ទូរោវ អន្តសំ សហ ទស្សនេវេវ មេ
 កន្តេ កកវតោ ចិត្តំ មសិទិ ។ អយំ ទោ មេ
 កន្តេ មវេមោ អដ្ឋិយោ អក្កុតធម្មា សិវិដ្ឋន្តិ ។
 សោ ទោ អហំ កន្តេ មសន្តចិត្តោ កកវត្ថំ
 មយុវាសិ តស្ស មេ កកវា អនុប្បិកម កកវេសិ

បណ្ណាសក ពហេតិវិទ្យា

ម្នាលភយបតី អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ ចំឡែកទាំងឡាយណា
 ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករហើយ ធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទាំង ៨
 នោះ តើដូចម្តេច ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាមិនដឹងសោះ
 ថា ខ្ញុំករុណាប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ដែល
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករហើយ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ប៉ុន្តែធម៌
 អស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងណា ដែលមានដល់ខ្ញុំករុណា លោកម្ចាស់ចូរ
 ប្រសិស្តប់ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយប្រពៃចុះ ខ្ញុំព្រះករុណាមិនសំដែងខ្លះ
 ធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទាំងនោះ ។ កិច្ចនោះទទួលស្តាប់ពាក្យទុក្ខភយបតី
 អ្នកស្រុកវេសាលីថា ចំរើនពរភយបតី ។ ទុក្ខភយបតីអ្នកស្រុកវេសាលី
 បានពោលដូច្នោះថា បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលណាបើខ្ញុំករុណា
 បានឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគ អំពីចម្ងាយដំបូងហើយ បតិគ្រលោក
 ម្ចាស់ដ៏ចំរើន ចិត្តខ្ញុំករុណា ក៏ជ្រះថ្លាចំរោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយ
 ព្រានីតបានឃើញប៉ុណ្ណោះ ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នោះជាធម៌
 អស្ចារ្យចំឡែកទី ១ តែដ៏មានដល់ខ្ញុំករុណា ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន
 ល្អខ្ញុំករុណា មានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ក៏ចូលទៅអង្គុយជិតព្រះដ៏មានព្រះ
 ភាគ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងខ្លះអនុប្បិកថា ដល់ខ្ញុំករុណា

សេយ្យដំណែង គោរពដំណែង សីលគង់ សក្កគង់ កាមាច់
 អាណិយំ ឧត្តារំ សុត្តិលេសំ នេត្តុខេ អាណិសំសំ
 មគ្គាសេសិ ។ យនា មំ កកវា អញ្ញាសិ កល្យាណិកំ
 មុន្តុចិត្តំ វិជីវណាចិត្តំ ឧទក្កចិត្តំ បសន្នចិត្តំ អថ យា
 ពុទ្ធាចំ សាមុក្កំសិកា ធម្មនេសនា តំ មគ្គាសេសិ
 ធុក្កំ សមុទយំ ជំរោង មត្តំ ។ សេយ្យជាមិ នាម
 សុទ្ធវត្តំ អបកតកាឡតំ សម្មនេវ រជំចំ បដិក្កុណ្ណាយ្យ
 ឯវាមេ ។ មេ ភស្មិយេវ អាសនេ វិជំ វិភមលំ
 ធម្មចក្កំ ឧទនាទិ យំ កិញ្ចិ សមុទយធម្មំ សព្វតំ
 ជំរោធធម្មត្តិ ។ សោ ។ មហំ កន្តុ ជិដ្ឋនោ បត្តនោ
 វិជិតនោ បរិយោកាឡនោ តិណ្ណវិចិកិញ្ចា វិភតកាចំ
 កោថា វេសារជ្ជប្បត្តោ អបរាជ្ជប្បយោ សត្តុ សាសនេ
 កន្តេវ ពុទ្ធភ្ន ធម្មព្ភ សន្សព្ភ សរណំ អគមាសិ

គឺទ្រង់សំដែងបានថា សីលថា សក្កកថា គោសរបស់កាមទាំងឡាយ ដ៏
 លាមក សៅហ្មង គឺនឹងមានសិទ្ធិក្នុងការចេញចាកកាម ។ ព្រមទាំងព្រះភាគ
 ទ្រង់ជ្រាបថា ទុំព្រះករុណាមានចិត្តស្រួល មានចិត្តខ្លាំង មានចិត្តផ្អាក
 និរោធមមិ មានចិត្តអវិហារឡើង មានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងកាលណាហើយ
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគគឺទ្រង់សំដែងធម៌ទេសនា ដែលព្រះពុទ្ធជាទិព្វាយ
 ទ្រង់លើកឡើងសំដែងដោយព្រះអង្គឯង គឺទ្រង់សំដែងទុក្ខសច្ច សមុទយ-
 សច្ច ជំរោធសច្ច មគ្គសច្ច ក្នុងកាលនោះ ។ សំពត់សណ្ឋាគមិនប្រឡាក់
 ពណ៌នៅ គួរទទួលទឹកជ្រលក់បានដោយប្រវែង យ៉ាងណាមិញ ធម្មចក្ក
 គឺសោភាបត្តិមគ្គ ប្រាសចាកមូលី ប្រាសចាកមន្ទិល កើតឡើងដល់ទុំ
 ករុណា លើកាសនៈនោះឯងថា ធម្មជាតិណាមួយ ដែលកើតឡើងថា
 ធម្មនា ធម្មជាតិទាំងអស់នោះតែងរលក់ទៅវិញជាធម្មតា គឺយ៉ាងនោះដែរ។
 បរិក្រណេកម្ភាសំដីចំរើន ទុំករុណាបានឃើញអរិយសច្ចធម៌ បានដល់
 អរិយសច្ចធម៌ បានដឹងច្បាស់អរិយសច្ចធម៌ បានចុះចិត្តស្រួលអរិយសច្ច-
 ធម៌ បានឆ្លងផុតសេចក្តីសង្រួម មិនមានឡើងឡស់ ដល់ចូរសេចក្តីភ្ញៀវ
 ក្លាយហើយ មិនបានឡើងស្តាប់ចុក្កលដទៃ ក្នុងសាសនាព្រះសាស្តា
 បានដល់ព្រះពុទ្ធសន្ត ព្រះធម៌ដ៏ដ៏ ព្រះសង្ឃដ៏ដ៏ ជាទីដ៏ក្នុងទីនោះ

ព្រហ្មចរិយបញ្ចមាណិ ច សិក្ខាបណ្ឌិ សមាណយំ ។
 អយំ ទោ មេ កន្តេ ធុតិយោ អន្តរិយោ អត្តកណ្តោ
 សិវិដ្ឋតិ ។ តស្ស មយ្ហំ កន្តេ ចតស្សោ តោមារិយោ
 បជាបតិយោ អហេសុំ ។ អថទ្វាហំ កន្តេ យេន កា
 បជាបតិយោ តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិថ្វា តា បជាប-
 តិយោ ឯតនកេចំ មយា ទោ កតិណិយោ ព្រហ្មចរិយ-
 បញ្ចមាណិ សិក្ខាបណ្ឌិ សមាណិដ្ឋានិ យា ឥច្ឆតិ សា
 ឥមេ(៧) កោតេ កុញ្ញតុ បុញ្ញានិ ច កាកេតុ សកានិ វា
 ញាតិកុណានិ កច្ឆតុ ហោតិ វា បន បុរិសានិប្បាយោ
 តស្ស វោ ធម្មតិ ។ ឯវិវុត្ត សា កន្តេ ជេដ្ឋា បជាបតិ
 មំ ឯតនកេច ឥត្តន្ទាមស្ស មំ អយ្យបុត្ត បុរិសស្ស
 ធម្មតិ ។ អថទោ អហំ កន្តេ តំ បុរិសំ បក្កោសាបេត្វា
 វាមន ហត្ថេន បជាបតិ កហេត្វា ធុតិណោន
 ហត្ថេន ភិក្ខុវំ កហេត្វា តស្ស បុរិសស្ស ឧណារជសិ

១១. ម. ៧៧ ។

ទាំងបាទសមាទានខ្ញុំសិក្ខាបណ្ឌិចារិយោ មានព្រហ្មចរិយៈជាគំរូ ៥
 បតិក្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន នេះជាធម៌ស្នាដៃវិញ្ញាណ ២ តែងមានដល់ខ្ញុំ
 ព្រះករុណា ។ បតិក្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាមាននាទីកុមារីជា
 ប្រពន្ធ ២ នាក់ បតិក្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន លំដាប់នោះ ខ្ញុំព្រះករុណា
 ចូលទៅក្រប្រពន្ធចំនីនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ពាលទៅនឹងប្រ-
 ពន្ធចំនីនោះ ដូច្នេះហ្នឹង ម្ចាស់នាទីទាំងបាទ យើងសមាទាន សិក្ខាបណ្ឌិ
 ទាំងបាទ មានព្រហ្មចរិយៈជាគំរូ ៥ ហើយ (បើ) នាទីណាម្នាក់
 នាទីនោះ ចូរប្រើប្រាស់ខ្ញុំកោតៈទាំងបាទនេះផង ចូរធ្វើបុណ្យទាំង
 បាទផងចុះ ឬ ថា ទៅកាន់ក្រកូលញាតិ ជាប់សំខ្លួនក៏បាន កុំនោះ
 សោក នាទីទាំងបាទ ត្រូវការបុរសណា យើងនឹងឱ្យនាទីទាំងបាទ
 ទៅបុរសនោះ ។ បតិក្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន កាលដែលខ្ញុំករុណា
 និយាយយ៉ាងនេះហើយ នាទីដែលជាប្រពន្ធច្បងនោះ និយាយនឹងខ្ញុំ
 ករុណាថា បតិក្រអយ្យបុត្ត ចូរអ្នកទៀតទៅបុរសឈ្មោះនេះចុះ ។ បតិក្រ
 លោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ឯខ្ញុំករុណាក៏ឱ្យគេហៅបុរសនោះមក ហើយដៃ
 ធ្វើកាន់ប្រពន្ធ ដៃស្តាំកាន់កុល្លិ (ច្រូចទឹក) ប្រគល់ឱ្យដល់បុរសនោះ

សុត្តន្តបិដក អង្គទ្រព្យយស្ស អង្គតិច្ឆារោ

កោមារី ខេ បដាហំ កន្តេ ធានំ(១) បរិច្ចដន្តោ
 ជាតិជាធាមិ ចិត្តស្ស អញ្ញាថត្ថំ ។ អយំ ខេ មេ កន្តេ
 តតិយោ អច្ឆរិយោ អក្កុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ សំវិជ្ជច្ចំ
 ខេ បទ មេ កន្តេ កុលេ ភោគា ភេ ច ខេ
 អប្បដិវកត្តា សីលវន្តេហិ កល្យាណធម្មេហិ ។ អយំ
 ខេ មេ កន្តេ ចតុត្តា អច្ឆរិយោ អក្កុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។
 យំ ខេ បដាហំ កន្តេ ភិក្ខុំ បយិរុចាសាមិ សក្កន្ធិ-
 យេវ បយិរុចាសាមិ នោ អសក្កន្ធិ ។ អយំ ខេ
 មេ កន្តេ បញ្ចមោ អច្ឆរិយោ អក្កុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។
 សោ ច មេ អាយស្មា ធម្មំ នេសេសិ សក្កន្ធិយេវ
 សុណាមិ នោ អសក្កន្ធិ នោ ច មេ អាយស្មា ធម្មំ
 នេសេសិ អមាមស្ស ធម្មំ នេសេសិ ។ អយំ ខេ
 មេ កន្តេ ធម្មោ អច្ឆរិយោ អក្កុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។
 អនច្ឆរិយំ ខេ បទ មិ កន្តេ នេវតា ឧបសន្តិមិត្តា
 អាភេទេន្តំ ស្វាត្តាភោ តមាបតិ ភកវតា ធម្មោតិ ។

១១.៥. ៣។

សុត្តន្តបិដក អង្គទ្រព្យយស្ស អង្គតិច្ឆារោ

បតិគ្រលោកម្ចាស់ដំបំរើ កាលទុក្ខណា លរបតិខ្ញុំនាំនិកុមារី ឱ្យ
 ទៅជាទារហើយ គំរើមជីវិតធ្វើចិត្តទ្រព្យប្រប្រលឡើយ ។ បតិគ្រលោក
 ម្ចាស់ដំបំរើ នេះជាធម៌អស្ការ្យចំឡែកទី ៧ តែងមានផលទុក្ខណា ។
 បតិគ្រលោកម្ចាស់ដំបំរើ ភោគៈទាំងឡាយ មានច្រើនក្នុងក្រុមល
 បេសទុក្ខណា តែភោគៈទាំងនោះមិនបានចែកមុខអំពីលោកអ្នកមានសីល
 មានកល្យាណធម៌ទាំងឡាយទេ ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដំបំរើ នេះជា
 ធម៌អស្ការ្យចំឡែកទី ៨ តែងមានផលទុក្ខណា ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដំបំ
 រើ នេះជាធម៌អស្ការ្យចំឡែកទី ៩ តែងមានផលទុក្ខណា ។ បើលោក
 ដំបំរើមានកាយនោះ សំដែងធម៌ផលទុក្ខណា ទុក្ខណាតែងស្តាប់ដោយ
 ភោគ មិនមែនស្តាប់ដោយមិនភោគទេ បើលោកដំបំរើមានកាយមិនសំដែង
 ធម៌ផលទុក្ខណាទេ ទុក្ខណាតែងសំដែងធម៌ផលលោកដំបំរើមានកាយនោះ
 វិញ ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដំបំរើ នេះជាធម៌អស្ការ្យចំឡែកទី ៦ តែង
 មានផលទុក្ខណា ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដំបំរើ ពួកទៅកាលវិញចូល
 បកកេទុក្ខណាហើយប្រាប់ថា ម្ចាស់គហបតិ ធម៌ផលព្រះដ៏មានព្រះ
 ភាគទ្រង់សំដែងហើយ ដោយប្រពៃផ្សេង មិនជាទីអស្ការ្យទេ ។

ឯវ័ វុត្តេ អហំ កន្តេ តា ទេវតា ឯវ័ វធាមំ វិនយ្យថ
 វា ឯវ័ ទោ តុម្ពេ ទេវតេ យោ វា វិនយ្យថ អថទោ
 ស្វាគ្ហានោ ភកវតា ធម្មោតិ ។ ធម្មោ បយាហំ កន្តេ
 អភំជាយាមិ តតោធិនាធិ ចិត្តស្ស ឧល្លាស្ថំ មំ វា ទេវតា
 ឧបសង្កម្ពន្តំ អហំ វា ទេវតាហិ សន្និ សល្លយាមិ ។
 អយំ ទោ មេ កន្តេ សត្តោ អច្ឆរិយោ អត្តតទម្មោ
 សិរិជ្ជតិ ។ យាធិមាធិ កន្តេ ភកវតា ទេសិកាធិ
 បញ្ចារម្ពាតិយាធិ សញ្ញាជនាធិ យាហំ តេសំ តំញុ
 អត្តំ អប្បហំធិ សមទុបស្សាមិ ។ អយំ ទោ មេ
 កន្តេ អដ្ឋោ អច្ឆរិយោ អត្តតទម្មោ សិរិជ្ជតិ ។ វេមេ
 ទោ កន្តេ អដ្ឋ អច្ឆរិយោ អត្តតទម្មោ សិរិជ្ជន្តំ ធម្ម
 ទោ អហំ ជាយាមិ តតមេហិ យាហំ អដ្ឋហិ អច្ឆរិយហិ
 អត្តតទម្មហិ សមទ្ហាតតោ ភកវតា ព្យាគតោតិ ។

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន កាលដែលទេវតា និងយាយាធិនេះហើយ
 ខ្ញុំករុណា ក៏និយាយទៅករុណាទៅតាទាំងនោះយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់ទេវតា
 ទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ គប្បីពាលយ៉ាងនេះក្តី មិនគប្បីពាលយ៉ាង
 នេះក្តី ឯធម៌ពិត្រដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយ ដោយប្រពៃមែន ។
 បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំមិនដឹងថាចិត្តដែលប្រើប្រាស់ ព្រោះត្រឡប់ទៅ
 ជាយោគាទេ ពួកទេវតាតែធិតូលមកក្នុងករុណាក៏មាន ខ្ញុំករុណាក៏និយាយ
 ជាមួយនឹងពួកទេវតាក៏មាន ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យ
 ចំឡែកទី ៧ តែនិមានដល់ខ្ញុំករុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន
 សញ្ញាជនធម៌ទាំងឡាយ ជាចំណែកទាំងប្រាំមួយ ៤ យ៉ាងណា ដែលព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយ បណ្តាសញ្ញាជនទាំងនោះ ខ្ញុំករុណា
 ពិចារណាក សញ្ញាជនធម៌ បន្តិចបន្តួច ដែលមិនទាន់លះដឹងក៏ខ្លួន
 មិនឃើញឡើយ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យ
 ចំឡែកទី ៨ តែនិមានដល់ខ្ញុំករុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ធម៌
 អស្ចារ្យចំឡែកទាំង ៨ នេះឯង តែនិមាន (ដល់ខ្ញុំករុណា) ចំណែកខ្ញុំ
 ករុណាមិនដឹងសោះថា ខ្ញុំករុណាប្រកប ដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៨
 យ៉ាង ដូចម្តេចនេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានព្យាករហើយ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទីបី

អថោ សោ ភិក្ខុ ឧត្តស្ស កហមតិទោ វេសាលិកស្ស
 ធិវេសទេ បិណ្ឌចាតំ កហេត្វា ឧដ្ឋាយាសនា បញ្ញាមិ ។
 អថោ សោ ភិក្ខុ បញ្ញាកតំ បិណ្ឌចាតប្បដិក្កន្តោ យេន
 កកវា ភេទុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិទ្វា កកវន្តំ អភិវាទេត្វា
 ឯកមន្តំ ធិសិទិ ។ ឯកមន្តំ ធិសិទ្ធា ទោ សោ ភិក្ខុ
 យាវតតោ អហោសិ ឧត្តេន កហមតិទោ វេសាលិកេន
 សន្តិ កាជាសល្លាតោ តំ សព្វំ កកវតោ អាហេវេសិ ។
 សាទុ សាទុ ភិក្ខុ យថាតំ ឧត្តោ កហមតិ វេសាលិកោ
 សន្តា ព្យាករមាទោ ព្យាករយ្យ វេសេហោ ទោ ភិក្ខុ
 អដ្ឋហិ អច្ឆរិយេហិ អត្តតទម្មេហិ សមន្តាគតោ ឧត្តោ
 កហមតិ វេសាលិកោ មយា ព្យាកតោ វេសេហិ ច
 មន ភិក្ខុ អដ្ឋហិ អច្ឆរិយេហិ អត្តតទម្មេហិ សមន្តាគតំ
 ឧត្តំ កហមតិ វេសាលិកំ ជាវេជាតិ ។

(២២) ឯកំ សមយំ កកវា វជ្ជិសុ វិហរតិ
 ហត្ថិត្តាមេ ។ តត្រ ទោ កកវា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ
 អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អច្ឆរិយេហិ អត្តតទម្មេហិ
 សមន្តាគតំ ឧត្តំ កហមតិ ហត្ថិត្តាមកំ ជាវេជាតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទីបី

គ្រាខោ ភិក្ខុខោទទួលចង្ហាន់ចិណ្ឌុបាត ក្នុងវេលាវេសវេស្សបាបតិ
 អ្នកស្រុកវេសាលី ហើយក៏គ្រោកចាកអាសនៈ ចៀសចេញទៅ ។ លុះភិក្ខុ
 ខោ ក្រឡប់ពីចិណ្ឌុបាត ក្នុងវេលាវេសវេស្សបាបតិ ក៏ចូលទៅ
 គាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ
 ហើយក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះភិក្ខុខោអង្គុយ ក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏
 ក្រាបបង្គំចូលម្សៀតរំពឹងសំខោ ដែលទូទៅចាតំដុំខ្លួនជាមួយ
 ធីនិទុក្ខហមតិ អ្នកស្រុកវេសាលី ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
 ក្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ ទុក្ខហមតិ អ្នកស្រុក
 វេសាលី កាលបើព្យាករឱ្យសមហេតុ ឈ្មោះថាព្យាករកាមភិក ម្ចាស់
 ភិក្ខុ ទុក្ខហមតិ អ្នកស្រុកវេសាលី ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំរៀង
 ៨ យ៉ាងនេះឯង ដែលកថាបានព្យាករហើយ ម្ចាស់ភិក្ខុ មួយទៀត
 អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកឱ្យទុក្ខហមតិ អ្នកស្រុកវេសាលី ថាប្រកប
 ដោយធម៌អស្ចារ្យចំរៀង ៨ យ៉ាងនេះចុះ ។

(២២) សមយមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងហត្ថិត្តាម ក្នុងវេស
 វជ្ជិ ។ ក្នុងវេសវេស្សបាបតិ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ក្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ
 ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកឱ្យទុក្ខហមតិ អ្នក
 ស្រុកហត្ថិត្តាម ថាជាអ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យចំរៀង ៨ ប្រការ ។

ឥន្ទ្រវរុណ ភគវា ឥន្ទ វិទ្យា ឥន្ទ្រវរុណ សុគតោ ឧដ្ឋាយាសនា
 វិហារំ ចារិសំ ។ អថទោ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ បុព្វញ្ញា-
 សមយំ ធិវាសេនា បត្តិវិវាទាយ យេន ឧត្តស្ស
 តហបតិទោ ហត្ថិក្កាមត្តស្ស ធិវាសនំ តេនុបសន្តិមិ
 ឧបសន្តិមិត្វា បញ្ញត្ត អាសនេ ធិសីទិ ។ អថទោ ឧត្តោ
 តហបតិ ហត្ថិក្កាមតោ យេន សោ ភិក្ខុ តេនុបសន្តិមិ
 ឧបសន្តិមិត្វា តំ ភិក្ខុំ អភិវាទេនា ឯកមន្តំ ធិសីទិ ។
 ឯកមន្តំ ធិសីទិ ទោ ឧត្តំ តហបតិ ហត្ថិក្កាមតំ សោ
 ភិក្ខុ ឯតនេវេន អដ្ឋហិ ទោ ភ្នំ តហបតិ អន្តរិយេហិ
 អត្តតទដ្ឋេហិ សមដ្ឋានតោ ភគវតា ព្យាគតោ គតមេ
 តេ តហបតិ អដ្ឋ អន្តរិយា អត្តតទដ្ឋា យេហិ ភ្នំ
 សមដ្ឋានតោ ភគវតា ព្យាគតោតិ ។ ន ទោ អហំ កន្តេ
 ជាទាមិ គតមេហិ អហំ អដ្ឋហិ អន្តរិយេហិ អត្តត-
 ទដ្ឋេហិ សមដ្ឋានតោ ភគវតា ព្យាគតោ អមិ ច កន្តេ
 យេមេ អដ្ឋ អន្តរិយា អត្តតទដ្ឋា សិវិទ្ធិន្តំ តេ
 សុណាហំ សាទុកំ មនសិករោហំ កាសិស្សាមិទិ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានក្រាស់ពាក្យនេះ លុះព្រះសុភក ទ្រង់ក្រាស់
 ពាក្យនេះរួចហើយ ក៏ព្រាតចាកគោលនេះ ស្តេចចូលទៅកាន់វិហារ ។
 គ្រាឆេះ ភិក្ខុ ប្រស្រៀកស្ស្រង់ប្រដាប់បាត្រនិងចំរុះ ក្នុងបុព្វញ្ញសម័យ
 ចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ឧត្តហបតិ អ្នកស្រុកហត្ថិក្កាម លុះចូលទៅដល់
 ហើយ ក៏អង្គុយលើគោលនេះ ដែលគ្រោលទុក ។ លំដាប់នោះ ឧត្តហបតិ
 អ្នកស្រុកហត្ថិក្កាម ចូលទៅកេតិកុនោះ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយចង្ហឹក
 នោះ ហើយអង្គុយក្នុងសមគរ ។ លុះឧត្តហបតិ អ្នកស្រុកហត្ថិក្កាម
 អង្គុយក្នុងសមគរហើយ ភិក្ខុនោះពោលដូច្នោះថា ម្ចាស់ហបតិ
 អ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យចំរុះ ៨ យ៉ាង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ទ្រង់ព្យាករហើយ ម្ចាស់ហបតិ អ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យ
 ៨យ៉ាងណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករហើយ ធម៌អស្ចារ្យ
 ចំរុះ ៨ យ៉ាងនោះ តើដូចម្តេច ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន
 ខ្ញុំករុណាមិនដឹងសោះថា ខ្ញុំករុណាប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យ ចំរុះ
 ៨យ៉ាង ដូចម្តេចខ្លះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករហើយខ
 បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ក៏ប៉ុន្តែ ធម៌អស្ចារ្យចំរុះ ៨ យ៉ាងណា
 ដែលមានដល់ខ្ញុំករុណា សូមលោកម្ចាស់ស្តាប់នូវធម៌ អស្ចារ្យ ចំរុះ
 ៨យ៉ាងនោះ សូមធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយប្រពៃចុះ ខ្ញុំករុណានឹងសំដែង

សុត្តនិបិទេ អង្គនៃកាយស្ស អង្គនៃធាតុ

ឯវំ ភហមត៌តំ ទោ សោ ភិក្ខុ ឧត្តស្ស ភហមតិទោ
 ហត្ថិក្កាមកាស្ស បទ្ធស្សោសិ ។ ឧត្តោ ភហមតិ
 ហត្ថិក្កាមកោ ឯតទេវោន យនាហំ កន្តោ ធាតវនេ បរិ-
 ចរន្តោ ភកវន្តំ បវមំ ធូរតោវ អន្តសំ សហ នស្សនេវេវ
 មេ កន្តោ ភកវតោ ចិត្តំ បសិទិ សុរាមនោ ច បហិយ្យ។
 អយំ ទោ មេ កន្តោ បវមោ អន្តិយោ អត្តុតទម្មោ
 សិវិជ្ជិតិ ។ សោ ទោ អហំ កន្តោ បសន្នចិត្តោ ភកវន្តំ
 បយិរុចាសិ តស្ស មេ ភកវំ អនុបុត្តិកេយំ កាដេសំ
 សេយ្យដំទំ នានកេយំ សិលកេយំ សត្តកេយំ កាមាទំ
 អាទិទំ ឧកាវំ សុត្តិលេសំ នេត្តុម្មេ អាទិសំសំ
 បកាសេសំ ។ យនា មំ ភកវំ អញ្ញាសិ កាល្យ-
 ចិត្តំ មុទុចិត្តំ វិវិវលាចិត្តំ ឧទត្តចិត្តំ បសន្នចិត្តំ
 អថ យា ពុទ្ធាទំ សាមុត្តំសិកា ធម្មនេសនា
 តំ បកាសេសិ ទុក្ខំ សមុទយំ និរោធំ មត្តំ ។

សុត្តនិបិទេ អង្គនៃកាយ អង្គនៃធាតុ

ភិក្ខុនារទទ្ធលំស្តាប់ភាវ្យឧត្តភហមតិ អ្នកស្រុកហត្ថិត្រាមថា ចំរើននា
 ភហមតិ ។ ឧត្តភហមតិ អ្នកស្រុកហត្ថិត្រាម បានពាលដូច្នោះថា
 បពិត្រលោកម្ចាស់ដំចំរើន កាលណាខ្ញុំកុរុណា កំពុងត្រាច់ទៅក្នុងនាគនៃ
 បានឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏បូរិស៍ពីចម្ងាយ បពិត្រលោកដំចំរើន ចិត្ត
 ខ្ញុំកុរុណាក៏ជ្រេថ្លាចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយត្រាន់តែឃើញប៉ុណ្ណោះ
 ទាំងការស្រវឹងស្យា ក៏ស្លាប់ទៅ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដំចំរើន នេះជា
 ធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទី ១ តែងមានដល់ខ្ញុំកុរុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់
 ដំចំរើន លុះខ្ញុំកុរុណាមានចិត្ត ជ្រេថ្លាហើយ ក៏ចូលទៅអង្គុយជិត
 ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងអនុបុត្តិកថាដល់ខ្ញុំកុរុណា គឺទ្រង់
 ប្រកាសពានកថា សីលកថា សត្តកថា ចោសរបស់តាមដំណាចកៈស្រឡាត
 ទិសិភាទិសិវ្យាភាវ្យចេញចាកកាម ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រេថ្លា
 ខ្ញុំកុរុណាមានចិត្តស្រួល មានចិត្តទម្ងន់ មានចិត្តផុតចាកនិវរណធម៌ មានចិត្ត
 អវល្លោកឡើង មានចិត្តជ្រេថ្លា ក្នុងកាលណា ព្រះអង្គក៏ទ្រង់សំដែងធម៌
 ទេសនាដែលព្រះពុទ្ធាងទ្យាយទ្រង់លើកឡើងសំដែង ដោយព្រះអង្គឯង
 គឺទ្រង់សំដែងទុក្ខសច្ច សមុទយសច្ច និរោធសច្ច មគ្គសច្ច ក្នុងកាលនោះ ។

សេយ្យជាថី បាម សុទ្ធកុំ អបកតកាឡកំ សម្មនេវ
 រដំ បដិក្កណ្ណេយ្យ ឯវមេវ ទោ មេ កស្មីយេវ អាសនេ
 វិជំ វិតមលំ ធម្មតកុំ ឧទបាទិ យំ កកិញ្ចិ សមុទយ-
 ធម្មំ សទ្ធកំ ធិរោធនធម្មកំ ។ សោ ទោ អហំ កន្ត
 ធិដ្ឋធម្មោ បត្តធម្មោ វិធិតធម្មោ បរិយោកាធម្មោ
 តិណ្ណាវិចិកិញ្ចា វិតកកដំកាថា វេសារន្ធម្មត្តោ អបរ-
 ម្យទ្ធយោ សកុ សាសនេ កត្តេវ ពុទ្ធក្យ ធម្មក្យ សង្ឃក្យ
 សវណំ អកមាសី ព្រហ្មចរិយបក្យមាទិ ច សិក្ខាបទាទិ
 សមាទយី ។ អយំ ទោ មេ កន្ត ធីតិយោ អន្ធរិយោ
 អកុកធម្មោ សំវិជ្ជិតំ ។ កស្ស មយ្ហំ កន្ត ចកាស្សា
 កោមារិយោ បជាបតិយោ អហេសុំ ។ អដទ្ធាហំ កន្ត
 យេន តា បជាបតិយោ តេទុបសន្តិមី ឧបសន្តិមិក្យា
 តា បជាបតិយោ វិតនកេចំ មយា ទោ កតិធិយោ
 ព្រហ្មចរិយបក្យមាទិ សិក្ខាបទាទិ សមាទិញាទិ

សំពត់សស្តា មិទប្រទ្បកំពាណិទ្ធា ក្នុងទូលចំក្រ្រលកំបានដោយ
 ប្រវត យំណិណមិញ ធម្មបកុតិសាភាបក្កិមក្ក ដ្ឋីប្រាសចាកកុលី
 ប្រាសចាកមន្ទិល កើតឡើងដល់ទុក្ខណា លើកាសនៈនោះឯងថា ធម្ម-
 ជាតណាមួយ ដែលកើតឡើងហើយជាធម្មតា ធម្មជាតិទាំងអស់នោះ
 មានការលក់ទៅវិញជាធម្មតា ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់
 ដ៏ចំរើនទុក្ខណា បានឃើញអរិយសច្ចធម៌ បានដល់អរិយសច្ចធម៌ បានដឹង
 ច្បាស់អរិយសច្ចធម៌ បានចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងអរិយសច្ចធម៌ បានធូរដុតសេចក្តី
 សន្ស័យ មិនមានឡើងឆ្ងល់ ដល់ខ្លាសចក្តីភ្លៀវភ្លា មិនជឿស្តាប់ច្បង
 ដទៃ ក្នុងសាសនាទ្រព្រសោស្ត បានដល់ខ្លាសច្ចធម៌ ព្រះធម៌ផង ព្រះ
 សន្ស័យ ជាទីកំរើក្នុងទីនោះ ទាំងបានសមាទានខ្ញុំសិក្ខាបទទាំងឡាយ
 មានព្រហ្មចរិយៈជាតំរប់ ៥ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌
 កស្តារ្យចំរើន ៤ គឺមានដល់ទុក្ខណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន
 ទុក្ខណាមានធាតុមាតិកាប្រពន្ធនាគាត់ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន
 លំដាប់នោះ ទុក្ខណាចូលទៅក្របន្តទាំងនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ
 បាននិយាយទៅនឹងប្រពន្ធទាំងនោះ ដូច្នោះថា ខ្មាលមានទាំងឡាយ
 យើងបានសមាទានសិក្ខាបទទាំងឡាយ មានព្រហ្មចរិយៈជាតំរប់ ៥ ហើយ

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ កាយសម្មាសន្តវគ្គ

យា ឥន្ទតិ សា ឥមេវ កោកេ កុញ្ញតុ បុញ្ញាធិ ច
 ករោតុ សកាធិ វា ញាតិកុលាធិ កច្ឆតុ ហោតិ វា
 បទ បុរិសាធិប្បាយោ កាស្ស វា ធម្មតិ ។ ឃី វុត្តេ សា
 កន្ត ជេដ្ឋា បជាបតិ មំ ឯតនកោច ឥត្តនាមស្ស មំ
 អយ្យបុត្ត បុរិសស្ស ធម្មតិ ។ អថទោ អហំ កន្ត
 តំ បុរិសំ បក្កោសាថេថា វាមេន ហត្ថេន បជាបតិ
 កហេថា ធម្មតិណោន ហត្ថេន កំផ្ការំ កហេថា កស្ស
 បុរិសស្ស ឧណោជេសី ។ កោមារិ ទោ បជាហំ កន្ត
 ធានំ បរិច្ឆេដន្តោ ជាភិជាបាមិ ចិត្តស្ស អញ្ញាជតំ ។ អយំ
 ទោ មេ កន្ត តតិយោ អច្ឆរិយោ អត្តតន្តោ សិវិជ្ជតិ ។
 សិវិជ្ជន្តិ ទោ បទ មេ កន្ត កុលេ ភោតា តេ ច
 ទោ អប្បដិវកត្តា សីលវន្តេហិ កាល្យាណធម្មេហិ ។
 អយំ ទោ មេ កន្ត ចតុត្ថោ អច្ឆរិយោ អត្តតន្តោ
 សិវិជ្ជតិ ។ យំ ទោ បជាហំ កន្ត កិក្កុំ បយិរុចា
 សាមិ សក្កន្ធាយេវ បយិរុចាសាមិ ទោ អសក្កន្ធា

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ កាយសម្មាសន្តវគ្គ

បើបានណាម្នាក់ បាននោះចូរច្រើនប្រាប់គ្នាភាគសម្បត្តិ ពុំដឹងនេះដឹង
 ចូរធ្វើបុណ្យពុំដឹងខ្សោយដឹងចុះ ឬថា ទៅកាន់ក្រកូលញាតិរបស់ខ្លួនកុំបាន
 កុំនោះសោត បានពុំដឹងខ្សោយត្រូវការបុរសណា យើងនឹងឱ្យបានពុំដឹងខ្សោយ
 ទៅបុរសនោះ ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដីចំរើន កាលដែលខ្ញុំករុណា
 និយាយយ៉ាងនេះហើយ បានដែលជាប្រភពឱ្យនោះ ក៏និយាយនឹងខ្ញុំ
 ករុណាដូច្នោះ បតិគ្រអយ្យបុត្ត សូមអ្នកឱ្យទៅបុរសឈ្មោះនេះចុះ ។
 បតិគ្រលោកម្ចាស់ដីចំរើន ទើបខ្ញុំករុណាក៏ឱ្យគេហៅបុរសនោះមក ហើយ
 ដៃឆ្វេងកាន់ប្រដាន ដៃស្តាំកាន់កុណ្ឌី (ប្រដាន) ប្រគល់ឱ្យទៅបុរស
 នោះ ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដីចំរើន កាលខ្ញុំករុណា លះបង់នាងកុមារី
 ឱ្យទៅជាទានហើយ ក៏មិនដឹងធ្វើចិត្តឱ្យប្រប្រល័យឡើយ បតិគ្រលោក
 ម្ចាស់ដីចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំរើន ៧ ក្រែងមានផលខ្ញុំករុណា ។
 បតិគ្រលោកម្ចាស់ដីចំរើន កោតសម្បត្តិពុំដឹងខ្សោយ មានច្រើន ក្នុងក្រ-
 កូលរបស់ខ្ញុំករុណា ក្រែងភាគសម្បត្តិពុំដឹងនោះ មិនបានប្រាប់បងប្អូន អំពីអ្នក
 មានសីល មានកល្យាណចម្រើនខ្សោយទេ ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់
 ដីចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំរើន ៦ ក្រែងមានផលខ្ញុំករុណា ។ បតិគ្រ
 លោកម្ចាស់ដីចំរើន បើខ្ញុំករុណាចូលទៅអង្គុយជិតកុណា ក្រែងចូល
 ទៅអង្គុយជិតដោយគោរព មិនបានចូលទៅអង្គុយជិតដោយមិនគោរពទេ

បណ្ណាល័យ ពហុបតីវិទ្យា

សោ ចេ មេ អាយស្មា ធម្មំ នេសេសិ សក្កត្តិយេ
 សុណាមិ នោ អសក្កត្តិ នោ ចេ មេ អាយស្មា ធម្មំ
 នេសេសិ អហមស្ស ធម្មំ នេសេមិ ។ អយំ
 ទោ មេ កន្តេ បញ្ចមោ អន្តរិយា អត្តកធម្មោ
 សំវិជ្ជតិ ។ អន្តរិយំ ទោ បទ មេ កន្តេ
 សង្ខេ ធិមន្តិតេ នេវតា ទមសក្កិមិទ្ធា អាហោចន្តិ
 អសោកោ កហាបតិ ភិក្ខុ ទុកតោ ភាគវិមុត្តោ
 អសោកោ បញ្ញាវិមុត្តោ អសោកោ កាយសត្តិ
 អសោកោ ធិដ្ឋិប្បត្តោ អសោកោ សន្ធាវិមុត្តោ
 អសោកោ ធម្មាទុសារី អសោកោ សន្ធាទុសារី

បណ្ណាល័យ ពហុបតីវិទ្យា

បើលោកដ៏មានអាយុខ្លះ សំដែនធម៌ដល់ខ្ញុំកុណា ខ្ញុំកុណាភីនីស្តាប់
 ដោយគោរព មិនបានស្តាប់ដោយមិនគោរពទេ ប្រសិនបើ លោកដ៏មាន
 អាយុមិនសំដែនធម៌ដល់ខ្ញុំកុណាទេ ខ្ញុំកុណាភីនីសំដែនធម៌ដល់លោកដ៏
 មានអាយុខ្លះវិញ ។ បតិក្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំរើន
 ច្រើន ភីនីមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បតិក្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលដែលខ្ញុំ
 កុណា មិនឮព្រះសង្ឃមកហើយ ពួកទៅក ចូលទៅប្រាប់ថា ម្ចាស់គហ-
 បតី ភីក្កុនំណោះជាទុកតោភាគវិមុត្តិ^(១) ភីក្កុនំណោះជាបញ្ញាវិមុត្តិ^(២) ភីក្កុ
 នំណោះ ជាកាយសត្តិ^(៣) ភីក្កុនំណោះជាធិដ្ឋិប្បត្តិ^(៤) ភីក្កុនំណោះជា
 សន្ធាវិមុត្តិ^(៥) ភីក្កុនំណោះជាធម្មាទុសារី^(៦) ភីក្កុនំណោះជាសន្ធាទុសារី^(៧)

- ១ បានដល់បុគ្គល ដែលនុតប្រឡោះចាកចំណែកពឹងពឹង ជិនុតប្រឡោះចាកប្រកាយ ដោយ
 ឆ្ងល់សមាបត្តិ ១ នុតប្រឡោះចាកតាមកាយ ដោយមន្ត ១ ។
- ២ បានដល់បុគ្គលជា សុត្តវិបស្សនៈ ។
- ៣ បានដល់បុគ្គល ដែលបាននូវឈានសម្មធម៌ ជាដំបូង ទើបធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះ
 និព្វាន ជាខាងក្រោយ ។
- ៤ បានដល់បុគ្គល ដែលនឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយបញ្ញាជា
 សន្ធាវិមុត្តិ រមែងតែមកនូវវិញ មានព្រះនិព្វាន ទើបបានសុខដំបូង ឃើញច្បាស់នូវ
 អរិយសព្វពឹង ៤ ដោយចញ្ច ។
- ៥ បានដល់បុគ្គលដែលនុតប្រឡោះចាកចំណែកសេសដោយសព្វ សេចក្តីឆ្ងល់នឹងវិជ្ជិបុគ្គបុគ្គល
 ប្រែក្លាក្រឡង់សេចក្តីឡើងបំប្លែង ក្នុងខណៈដែលបាននូវមន្តជាចំណែកខាងដើម ។
- ៦ បានដល់បុគ្គលដែលចំរើននូវមន្ត មានធម៌បញ្ញាជាប្រធាន ។
- ៧ ប្រហែលគ្នានឹងធម្មាទុសារីបុគ្គល ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនាមកាយសម្មាសម្ពុទ្ធិ

អសោកោ សីលវា កល្យាណធម្មោ អសោកោ
 ទុស្សីលោ ចាបធម្មោតិ ។ សង្ឃំ ទោ បដាហំ
 កន្ត បរិសន្តោ ធាកិជាបាមិ ឯវំ ចិត្តំ ឧច្ឆរាធន្តោ
 វេសស្ស វា ថោកំ ទេមិ ឧបស្ស វា ទហុកន្តិ
 អដទ្ធាហំ កន្ត មមចិត្តោ ទេមិ ។ អយំ ទោ
 មេ កន្ត ធម្មោ អច្ឆរិយោ អក្កុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។
 អនច្ឆរិយំ ទោ បទ មំ កន្ត ទេវតា ឧបសង្កម្ពិត្វា
 អារោចន្តិ ស្វាគ្ហាតោ កហមតិ កកវតា ធម្មោតិ ។
 ឯវំ វុត្តេ អហំ កន្ត តា ទេវតា ឯវំ វជាមិ
 វធម្យាដ វា ឯវំ ទោ វុត្តេ ទេវតា ចោ វា វធម្យាដ
 អដទោ ស្វាគ្ហាតោ កកវតា ធម្មោតិ ។ ទ ទោ
 បដាហំ កន្ត អភិជាបាមិ តតោចិធានំ ចិត្តស្ស
 ទណ្ណាន្តិ មំ វា ទេវតា ឧបសង្កម្ពិត្វិ អហំ វា
 ទេវតាហំ សទ្ធិ សល្លបាមិ ។ អយំ ទោ មេ
 កន្ត សត្តោ អច្ឆរិយោ អក្កុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនាមកាយ អន្តរនិយម

ភិក្ខុឯណារោជាអ្នកមានសីល មានកល្យាណធម៌ ភិក្ខុឯណារោជាអ្នកទ្រុស្ត
 សីល មានធម៌ដ៏លាមក ហេតុនេះ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។ បពិត្រលោក
 ម្ចាស់ដ៏ចម្រើន កាលខ្ញុំករុណា កំពុងអត្តសាស្ត្រសង្ឃី មិនដឹងធ្វើចិត្តឱ្យ
 កើតឡើងយ៉ាងនេះថា កាតាអញ ឱ្យវត្តតិច ដល់ភិក្ខុនេះផង ឱ្យវត្ត
 ច្រើនដល់ភិក្ខុនេះផងទេ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំករុណាឱ្យទាន
 មានចិត្តស្មើដោយពិត ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យ
 ចំរើនក្នុង វិភង្គមានដល់ខ្ញុំករុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន
 ពួកទេវតា វិភង្គចូលមកកេរ្តិ៍ករុណា ហើយប្រាប់ថា ម្ចាស់កហមតិ
 ព្រះធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយដោយប្រពៃ មិនថា
 អស្ចារ្យទេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន កាលដែលពួកទេវតាពោល
 យ៉ាងនេះហើយ ខ្ញុំករុណា ក៏និយាយទៅកេរ្តិ៍ទេវតាទាំងនោះយ៉ាងនេះ
 ថា ម្ចាស់ទេវតា អ្នកទាំងឡាយ គប្បីពោលយ៉ាងនេះក្តី មិនគប្បី
 ពោលយ៉ាងនេះក្តី ឯធម៌ពិត ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយ
 ដោយប្រពៃមែន ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំករុណាមិនដឹងថាចិត្ត
 ដែលកើតឡើង ព្រោះភ្លឺនោះជាហេតុទេ ពោះពួកទេវតា ចូលមកកេ
 រ្តិ៍ករុណាក្តី ខ្ញុំករុណាចរោជាមួយនឹងពួកទេវតាក្តី ។ បពិត្រលោក
 ម្ចាស់ដ៏ចម្រើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំរើនក្នុង វិ វិភង្គមានដល់ខ្ញុំករុណា ។

បណ្ណាល័យ ពេលបរិវេណ

សេចក្តី ទោ បដាហំ កន្តេ កកវតា(១) បវេមតវំ កាលំ
 កាវេយ្យំ អច្ឆរិយំ ទោ បនេតំ យម្មំ ភកវា ឯវំ
 ព្យាករេយ្យ ធន្តិ តំ សំយោជំ យេន សំយោជំ ធនេន
 សំយុត្តោ ឧត្តោ គហបតិ ហត្តិក្កាមកោ បុន ឥមំ
 លោកំ អាគច្ឆេយ្យតិ ។ អយំ ទោ មេ កន្តេ អដ្ឋមោ
 អច្ឆរិយោ អត្តកធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ ឥមេ ទោ កន្តេ អដ្ឋ
 អច្ឆរិយោ អត្តកធម្មោ សំវិជ្ជតិ ធន ច ទោ អហំ ជាតាមិ
 កតមេហំ ពាហំ អដ្ឋហំ អច្ឆរិយេហំ អត្តកធម្មេហំ
 សមន្តាកតោ កកវតា ព្យាករោតិ ។ អដទោ សោ
 ភិក្ខុ ឧត្តស្ស គហបតិយោ ហត្តិក្កាមកស្ស ធិវេសនេ
 បិណ្ឌចាតំ គហេត្វា ឧដ្ឋាយាសនា បក្កាមិ ។ អដទោ
 សោ ភិក្ខុ បដាកតំ បិណ្ឌចាតប្បដិក្កន្តោ យេន កកវា
 កេនុបសន្តមិ ឧបសន្តមិត្វា កកវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
 ធិសីនិ ។ ឯកមន្តំ ធិសិដ្ឋោ ទោ សោ ភិក្ខុ

១ ឧ. ម. វាណោ ។

បណ្ណាល័យ ពេលបរិវេណ

បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ប្រសិនបើ ខ្ញុំកុណា គប្បីធ្វើមរណកាល
 មុនព្រងើមាប្រះភាគ ព្រះអង្គគប្បីព្យាករេយ្យនេះ ចំពោះខ្ញុំកុណា
 ថា ទុក្ខហេតុ អ្នកស្រុកហត្ថិក្កាម ប្រកបដោយសំយោជនៈ ណាហើយ
 គប្បីមកកាន់មនុស្សលោកនេះម្តងទៀត សំយោជនៈនោះគ្មានទេ ហេតុត្តិ៖
 មិនជាអស្ចារ្យទេ ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំរើន
 ទី ៨ កែវនាមដល់ខ្ញុំកុណា ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ធម៌ជាទី
 អស្ចារ្យចំរើនទាំងនេះ កែវនាម (ដល់ខ្ញុំកុណា) តែថា ខ្ញុំកុណាមិន
 ដឹងសោះថា ខ្ញុំកុណាប្រកបដោយធម៌ ជាអស្ចារ្យចំរើនទាំងនេះ ដូចម្តេច
 ទ្វះ ដែលព្រងើមាប្រះភាគទ្រង់ព្យាករេយ្យនេះ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុ
 នោះ ទទួលចង្ហាន់បិណ្ឌបាត ក្នុងលំដាប់របស់ទុក្ខហេតុ អ្នកស្រុកហត្ថិ-
 ក្កាម រួចក្រោកចាកកាលនេះ ចៀសចេញទៅ ។ លុះភិក្ខុនោះក្រឡប់
 អំពីបិណ្ឌបាត ក្នុងវេលាពេលក្រោយនៃកត្ត ហើយក៏ចូលទៅគាល់
 ព្រងើមាប្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបបង្គំបង្គំព្រងើមាប្រះភាគ
 ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះភិក្ខុនោះ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ

យោគីណោ អយោសិ ឧត្តោ កហមតិថា ហត្ថិក្កាមកេន
 សន្និ កាសាសណ្ឌោ តំ សន្និ កកាតោ អាហោសិ ។
 សាទុ សាទុ ភិក្ខុ យដាតំ ឧត្តោ កហមតិ ហត្ថិ-
 ក្កាមកោ សន្នា ព្យាគារមាថោ ព្យាគារយេ ឥមេហោ
 ទោ ភិក្ខុ អដ្ឋហិ អច្ឆរិយេហិ អត្តកធម្មេហិ សមដ្ឋា-
 កតោ ឧត្តោ កហមតិ ហត្ថិក្កាមកោ មយា ព្យាគារោ
 ឥមេហិ ច បទ ភិក្ខុ អដ្ឋហិ អច្ឆរិយេហិ អត្តកធម្មេហិ
 សមដ្ឋាកតំ ឧត្តំ កហមតិ ហត្ថិក្កាមកំ ជាដាច់(១) ។

(២៣) ឯកំ សមយំ កកា អាឡារិយំ វិហាតិ
 អត្តាឡារិ ចេតិយេ ។ តត្រ ទោ កកា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ
 សត្តហំ ភិក្ខុវេ អច្ឆរិយេហិ អត្តកធម្មេហិ សមដ្ឋាកតំ
 ហត្ថកំ អាឡារិកំ ជាដ ។ កកាមេហិ សត្តហំ ។
 សន្ធា ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ អាឡារិកោ សីលវា
 ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ អាឡារិកោ ហិរិមា ភិក្ខុវេ
 ហត្ថកោ អាឡារិកោ ឧត្តហ្មិ ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ
 អាឡារិកោ ពហុស្សុតោ ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ អាឡារិកោ

១ ម. ធារហិ ។

កិក្រាបបន្តិទូលនូវហេតុទាំងអស់នោះ ដែលខ្លួនចរចាទាំងបីគ្នា ជាមួយ
 នឹងឧត្តហេតុ អ្នកស្រុកហត្ថិក្រាម ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះគង្គ
 ក្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ ឧត្តហេតុ អ្នកស្រុក
 ហត្ថិក្រាម កាលបើព្យាករឲ្យសមហេតុ ឈ្មោះថា ព្យាករាមតិក
 ម្ចាស់ភិក្ខុ ឧត្តហេតុ អ្នកស្រុកហត្ថិក្រាម ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ
 ចំរៀង ៧ ប្រការនេះឯង ដែលគេថាគតព្យាករហើយ ម្ចាស់ភិក្ខុ អ្នកចូរ
 ចាំទុកនូវឧត្តហេតុ អ្នកស្រុកហត្ថិក្រាមថា ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ
 ចំរៀង ៧ ប្រការនេះចុះ ។

(២៣) សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគកាលគង្គក្នុងគ្នាច្បាច់រឹម
 ដ៏ស្រុកភាឡវិ ។ ក្នុងចំនោមឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគក្រាស់ហៅភិក្ខុទាំង
 ខ្យាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងខ្យាយ អ្នកទាំងខ្យាយ ចូរចាំទុកនូវហត្ថកអាឡារិក
 ថាជាអ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ ចំរៀង ៧ ប្រការ ។ ហត្ថកអាឡារិក
 ប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យចំរៀង ៧ ប្រការ ក៏ដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងខ្យាយ ហត្ថកអាឡារិក មានសទ្ធា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងខ្យាយ ហត្ថក-
 អាឡារិក មានសីល ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងខ្យាយ ហត្ថកអាឡារិក មានសេចក្តី
 ខ្មាសបាប ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងខ្យាយ ហត្ថកអាឡារិកមានសេចក្តី
 ខ្លាចបាប ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងខ្យាយ ហត្ថកអាឡារិក ជាពហុស្សុត ១

បណ្ណាសា គណបដិវត្ត

បាតវា ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ អាឡារកោ បញ្ញាវា ភិក្ខុវេ
 ហត្ថកោ អាឡារកោ ។ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ សត្តហិ
 អច្ចរិយេហិ អត្តគណេយ្យេហិ សមម្មាគតំ ហត្ថកំ អាឡា-
 វកំ ធារេយាតិ ។ ឥធមរោច ភកវា ឥទំ វគ្គាធន
 សុតតោ ឧដ្ឋាយាសនា វិហារំ ហិវសិ ។ អដទោ
 អញ្ញករោ ភិក្ខុ បុព្វប្បសម័យំ ធិវាសេត្វា បត្តច័រ-
 មាធាយ យេន ហត្ថកស្ស អាឡារកស្ស ធិវេសនំ
 ភេទុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ ធិសីទិ ។
 អដទោ ហត្ថកោ អាឡារកោ យេន សោ ភិក្ខុ ភេទុ-
 បសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្វា តំ ភិក្ខុំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
 ធិសីទិ ។ ឯកមន្តំ ធិសីទិ ទោ ហត្ថកំ អាឡារកំ សោ
 ភិក្ខុ ឯកទរោច សត្តហិ ទោ ភ្នំ អាសោ អច្ចរិយេហិ
 អត្តគណេយ្យេហិ សមម្មាគតោ ភកវតា ព្យាកតោ ។ ភក-
 មេហិ សត្តហិ ។ សន្នោ ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ អាឡារកោ

បណ្ណាសា គណបដិវត្ត

ម្នាលភិក្ខុចាំទីឡាយ ហត្ថកអាឡារិក មានឋានៈ ១ ម្នាលភិក្ខុចាំទីឡាយ
 ហត្ថកអាឡារិក មានបញ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំទីឡាយ អ្នកចាំទី
 ឡាយ ចូរចាំទុកម្ល៉ឹងហត្ថកអាឡារិកថា ជាអ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យ
 ចំរើឡែក ៧ ប្រការនេះឯង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានគ្រាស់
 ពាក្យនេះ លុះព្រះសុភក ទ្រង់គ្រាស់ពាក្យនេះចេះហើយ ទ្រង់គ្រោក
 ចាកភាសនៈ ស្តេចចូលទៅកាន់វិហារ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុ ១ ប្រស្សៀក
 ស្ស្រីប្រដាប់បាត្រនីទីបី ក្នុងបុព្វប្បសម័យ ហើយចូលទៅកាន់
 លំនៅវរបស់ហត្ថកអាឡារិក លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើភាសនៈ
 ដែលគ្រោលទុក ។ លំដាប់នោះ ហត្ថកអាឡារិក ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ
 លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។
 លុះហត្ថកអាឡារិក អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ភិក្ខុនោះ បានចោលថា
 ម្នាលភិក្ខុវេ អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំរើឡែក ៧ ប្រការ ដែលព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករហើយ ។ ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំរើឡែក ៧
 ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុចាំទីឡាយ ហត្ថកអាឡារិក មានសព្វ ១

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយស្ស អង្គនិយម

សីលវា ហិរិមា ឧត្តច្បិ ពហុស្សុតោ ជាតវា បញ្ញាវា
 ភិក្ខុវេ ហត្ថតោ អាឡាវតោតិ ។ ឥមេហិ ទោ ភិ
 អាសោ សត្តហិ អន្តរិយេហិ អត្តុតនម្មេហិ សមម្ហា-
 កតោ កកវតា ព្យាគតោតិ ។ កង្ខត្ត កន្តេ ឧ កោចិ
 តិហិ អហោសិ ឧនាតវសនោតិ ។ ឧ ហេតុ អាសោ
 កោចិ តិហិ អហោសិ ឧនាតវសនោតិ ។ សាទុ កន្តេ
 យនេត្ត ឧ កោចិ តិហិ អហោសិ ឧនាតវសនោតិ ។
 អថទោ សោ ភិក្ខុ ហត្ថកស្ស អាឡាវតស្ស
 ធិវសនេ បិណ្ឌចាតំ កហេត្វា ឧដ្ឋាយាសនា បញ្ញាមិ ។
 អថទោ សោ ភិក្ខុ បន្ទាភត្តំ បិណ្ឌចាតប្បដិក្កន្តោ
 យេន កកវា តេទុបសន្តមិ ឧបសន្តមិថ្វា កកវន្តំ
 អភិវាទេថា ឯកមន្តំ ធិសីធិ ។ ឯកមន្តំ ធិសីធា
 ទោ សោ ភិក្ខុ កកវន្តំ ឯកនកេច ឥនាហិ កន្តេ
 ធុត្តស្ថាសមយំ ធិវសេថា បត្តចិវរិមាធាយ យេន
 ហត្ថកស្ស អាឡាវតស្ស ធិវសនំ តេទុបសន្តមិ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយ អង្គនិយម

មានសីល ១ មានសេចក្តីខ្មួសបាប ១ មានសេចក្តីខ្លាចបាប ១ ជា
 ពហុស្សុត ១ មានចាតៈ ១ មានភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកកាឡាវក មាន
 បញ្ញា ១ ។ មានអាសោ អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំរើន ៧
 ប្រការនេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករហើយ ។ ហត្ថក-
 កាឡាវក ស្តាប់ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ចុះគ្រហស្ថនិម្មយ អ្នក
 ស្ងៀកស មិនមានក្នុងហេតុដែលព្យាករនេះទេ ។ មានអាសោ
 គ្រហស្ថនិម្មយអ្នកស្ងៀកស មិនមានក្នុងហេតុព្យាករនេះទេ ។ បពិត្រលោក
 ម្ចាស់ដ៏ចម្រើន បើគ្រហស្ថនិម្មយអ្នកស្ងៀកស មិនមានក្នុងហេតុព្យាករនេះ
 ទេ គ្រឹះជាការប្រពៃហើយ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុនោះទទួលបិណ្ឌបាត ក្នុង
 លំនៅហត្ថកកាឡាវកហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈចៀសចេញទៅ ។ លុះ
 ភិក្ខុនោះត្រឡប់អំពីបិណ្ឌបាត ក្នុងវេលាមានក្រោយខែកត្ត ហើយភិ
 ក្ខុនោះទៅកាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះភិក្ខុនោះ អង្គុយក្នុង
 ទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះ
 អង្គដ៏ចម្រើន ក្នុងទីឯណោះ ខ្ញុំព្រះអង្គស្ងៀកស្ងៀមប្រដាប់បាត្រនិងចិវរ
 ក្នុងវេលាបុព្វស្ថានមួយ ហើយចូលទៅកាន់លំនៅ របស់ហត្ថកកាឡាវក

បណ្ណសារ អបោធិវិទ្យា

ឧបសគ្គមីត្រា បញ្ញាត្ត អាសនេ វិសិដិ ។ អថេរោ កន្លៃ
 ហត្ថកោ អាឡារកោ យេនាហំ កេនុបសគ្គមី ឧបសគ្គ-
 មីត្រា មំ អភិវិនេត្វា វិកមមន្តំ វិសិដិ ។ វិកមមន្តំ
 វិសិដិ ទោ អហំ កន្លៃ ហត្ថកំ អាឡារកំ វិកម-
 វេនំ សត្តហំ ទោ ភ្នំ អាវុសោ អច្ឆរិយេហិ
 អក្កតទន្ធមិ សមន្តានោ កតវតា ព្យាគោតោ ។
 កតទេហិ សត្តហំ ។ សន្តោ ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ
 អាឡារកោ សិលវំ ហិរមា ឧត្តម្មិ ពហុស្សុតោ
 ពាគវំ បញ្ញាវំ ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ អាឡារកោតិ ។ វិវេហិ
 ទោ ភ្នំ អាវុសោ សត្តហំ អច្ឆរិយេហិ អក្កតទន្ធមិ
 សមន្តានោ កតវតា ព្យាគោតោតិ ។ វិវេ វុត្តោ កន្លៃ
 ហត្ថកោ អាឡារកោ មំ វិកមវេនំ កត្វិក្ក កន្លៃ
 ច កោចិ កិហិ អហោសិ ឧត្តាវសោតិ ។ ច ហេត្ត
 អាវុសោ កោចិ កិហិ អហោសិ ឧត្តាវសោតិ ។

បណ្ណសារ អបោធិវិទ្យា

សុវច្ឆរោទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគ្រោលទុក ។ បពិត្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លំដាប់នោះ ហត្ថកោឡារកោចូលទៅក្នុងព្រះអង្គ លុះចូល
 ទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំទូលំព្រះអង្គហើយ អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ បពិត្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះហត្ថកោឡារកោ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទូលំព្រះអង្គ
 បានពោលទៅដូច្នោះថា ខ្ញុំលាភវុសោ អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ
 ចម្រើន ៧ ប្រការ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករហើយ ។ ប្រកប
 ដោយធម៌អស្ចារ្យចម្រើន ៧ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ខ្ញុំលាភិក្ខុវាំងទ្យាយ
 ហត្ថកោឡារកោ មានសទ្ធា ១ មានសីល ១ មានសេចក្តីខ្មាសបាប ១ មាន
 សេចក្តីខ្មាសបាប ១ ជាពហុស្សុត ១ មានចាតៈ ១ ខ្ញុំលាភិក្ខុវាំងទ្យាយ
 ហត្ថកោឡារកោ មានបញ្ញា ១ ។ ខ្ញុំលាភវុសោ អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ
 ចម្រើន ៧ ប្រការនេះឯង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករ
 ហើយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កាលដែលទូលំព្រះអង្គពោលយ៉ាងនេះ
 ហើយ ហត្ថកោឡារកោនិយាយនឹងទូលំព្រះអង្គដូច្នោះថា បពិត្រលោកខ្ញុំលាភវាំង
 ចម្រើន គ្រហស្ថនិម្មយអ្នកស្សៀកស មិនមានក្នុងហេតុព្យាករនេះទេ ។ ខ្ញុំលា
 ភវុសោ គ្រហស្ថនិម្មយអ្នកស្សៀកស មិនមានក្នុងហេតុព្យាករនេះទេ ។

សាទុ កន្តេ យនេត្ថ ធន កោចិ តិហិ អហោសិ
 ឧបាសនោតិ ។ សាទុ សាទុ ភិក្ខុ អប្បិដ្ឋោ សោ
 កុលបុត្តោ សន្តោយេវ អត្តនិ កុសលេ ធម្មេ ធន
 វន្តតិ បរហិ ញាយមាណេ ។ តេណហិ ភ្នំ ភិក្ខុ
 វសិមា អន្តរិយេន អក្កតធម្មេន សមន្តាភតំ ហត្ថកំ
 អាណ្យវកំ ជាហិ យនិធំ ។ មេ ។ អប្បិដ្ឋតាយាតិ ។

(២២) ឯកំ សមយំ កកវា អាណ្យវិយំ វិហាតិ
 អក្កាណ្យវេ ចេតិយេ ។ អថោ ហត្ថកោ អាណ្យវិកោ
 បញ្ចមត្តេហិ ឧបាសកសតេហិ បរិវតោ យេន កកវា
 តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិថ្វា កកវន្តំ អកិវាទេថ្វា ឯកមន្តំ
 វិសិទិ ។ ឯកមន្តំ វិសិទិ ទោ ហត្ថកំ អាណ្យវកំ
 កកវា ឯតនេវេន មហតិ ទោ ត្សយំ ហត្ថកេ បរិសា
 កេនំ បន ភ្នំ ហត្ថកេ វសិម មហតិ បរិសំ សន្តិណ្ណា-
 សិទិ ។ យានិមាទិ កន្តេ កកវតា ទេសំតានិ ចត្តារិ
 សន្តិហវត្ថនិ តេហាហំ វសិម មហតិ បរិសំ សន្តិណ្ណាមិ ។

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន បើគ្រហស្ថនិមួយអ្នកស្ងៀមស មិនមានក្នុងហេតុ
 ព្យាករនេះទេ ខ្ញុំដាក់ការប្រពៃហើយ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ប្រ
 ពៃហើយ ប្រពៃហើយ កុលបុត្រនោះជាអ្នកប្រាថ្នាតិច កាលបើកុសលធម៌
 មាននៅក្នុងខ្លួនហើយ វាមិនមិនប្រាថ្នាឲ្យអ្នកដទៃផងទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 បើដូច្នោះ អ្នកចូរព្រមទុកទូរហត្ថកតាមរូប ជាអ្នកប្រកបដោយធម៌ស្មោះ
 ចំរើឲ្យកន្លះភី ។ មេ ។ ភាពជាអ្នកប្រាថ្នាតិច ។

(២២) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង
 អក្កាណ្យវិចតិយ ជិតស្រុកតាឡវី ។ គ្រានោះ ហត្ថកតាឡវីក មាន
 ។ បុរសកម្ពុជ ៥០០ នាក់ចោមពេម ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏គ្រាចង្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយ
 ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះហត្ថកតាឡវីក អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នោះថា ម្ចាស់ហត្ថកៈ ពួកបរិសទ្យ
 របស់អ្នកច្រើនណាស់ ម្ចាស់ហត្ថកៈ ចុះអ្នកសង្រ្គោះបរិសទ្យច្រើននេះ
 ដូចម្តេចខ្លះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សន្តិហវត្ថុជាតិឡាយ ៤ ប្រការ
 ណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយ ខ្ញុំព្រះអង្គ
 វាមិនសង្រ្គោះបរិសទ្យច្រើននេះ ដោយសន្តិហវត្ថុជាតិឡាយនោះ ។

បណ្ណាសក ឧបាសម្ព័ន្ធ

អយំ កន្តេ យំ ជាតាមិ អយំ ធានេន សន្តំហេតព្វោតិ
 តំ ធានេន សន្តំល្អាមិ យំ ជាតាមិ អយំ មេយ្យកំចេន(១)
 សន្តំហេតព្វោតិ តំ មេយ្យកំចេន សន្តំល្អាមិ យំ ជាតាមិ
 អយំ អត្តចរិយាយ សន្តំហេតព្វោតិ តំ អត្តចរិយាយ
 សន្តំល្អាមិ យំ ជាតាមិ អយំ សមាទត្តកាយ សន្តំ-
 ហេតព្វោតិ តំ សមាទត្តកាយ សន្តំល្អាមិ ។ សិរិដ្ឋិន្ត
 ទោ បទ មេ កន្តេ កុលេ ភោតា ធន្យិន្ធស្សទោ លោ
 តជា សោតង្គំ មញ្ញន្តិកំ ។ សាទុ សាទុ ហត្ថក
 យោនិ ទោ ត្យាយំ ហត្ថក មហតិ បរិសំ សន្តំហេតុំ ។
 យេបិ ហិ កេចិ ហត្ថក អតិកមទ្ធានំ មហតិ បរិសំ
 សន្តំហេតុំ សាឡ តេ ឥមេហោ ចត្វហិ សន្តំហោតុហិ
 មហតិ បរិសំ សន្តំហេតុំ ។ យេបិ ហិ កេចិ
 ហត្ថក អនាគតមទ្ធានំ មហតិ បរិសំ សន្តំហោស្សន្តិ

១ ឧ. ម. ឃយ្យកំចេន ។

បណ្ណាសក ឧបាសម្ព័ន្ធ

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ដ៏ជំនុំបុគ្គលណាថា បុគ្គលនេះ គួរ
 សង្គ្រោះដោយការឱ្យ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏សង្គ្រោះបុគ្គលនោះ ដោយការឱ្យ ខ្ញុំ
 ព្រះអង្គដ៏ជំនុំបុគ្គលណាថា បុគ្គលនេះ គួរសង្គ្រោះដោយសំដី ជាទី
 ស្រឡាញ់ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏សង្គ្រោះបុគ្គលនោះ ដោយសំដី ជាទីស្រឡាញ់
 ខ្ញុំព្រះអង្គដ៏ជំនុំបុគ្គលណាថា បុគ្គលនេះ គួរសង្គ្រោះដោយការប្រព្រឹត្តិខ្ញុំ
 ប្រយោជន៍ ខ្ញុំព្រះអង្គ ក៏សង្គ្រោះបុគ្គលនោះ ដោយការប្រព្រឹត្តិខ្ញុំ
 ប្រយោជន៍ ខ្ញុំព្រះអង្គដ៏ជំនុំបុគ្គលណាថា បុគ្គលនេះ គួរសង្គ្រោះដោយ
 ការតាំងខ្លួនឱ្យស្មើ ។ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏សង្គ្រោះបុគ្គលនោះ ដោយការ
 តាំងខ្លួនឱ្យស្មើ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន គោតសម្បត្តិក្នុងក្រកូលរបស់
 ខ្ញុំព្រះអង្គមានច្រើន ពួកមហាជន រមែងមិនសំភាល់ខ្ញុំពាក្យរបស់ដទៃអ្នក
 កំសត់ជាពាក្យគួរស្តាប់ ដូចជាពាក្យរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គទេ ។ ម្ចាស់ហត្ថកៈ
 ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ ម្ចាស់ហត្ថកៈ នេះជាទុបាយរបស់អ្នក
 ដើម្បីសង្គ្រោះខ្ញុំបរិសេសច្រើន ។ ម្ចាស់ហត្ថកៈ ព្រោះថា ពួកជនណា
 មួយ បានសង្គ្រោះ បរិសេសច្រើន ក្នុងកាលកន្លងទៅហើយ ជនទាំង
 អស់នោះ បានសង្គ្រោះខ្ញុំបរិសេសច្រើន ដោយសន្តិហោតុទាំង ២ នេះឯង ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គនិយាយ

សព្វេ តេ វេហេហេវ ចត្វាមិ សន្តិហវត្ថុហិ មហតិ
 បរិសំ សន្តិណ្ឌិស្សន្តិ ។ យេមិ ហិ កេចិ ហត្ថក
 ឯតាហិ មហតិ បរិសំ សន្តិណ្ឌិស្សន្តិ សព្វេ តេ វេហេហេវ
 ចត្វាមិ សន្តិហវត្ថុហិ មហតិ បរិសំ សន្តិណ្ឌិស្សន្តិ ។
 អថេហ ហត្ថកោ អាឡារកោ ភក្កតា ធម្មិយា កាថាយ
 សន្តស្សតោ សមាធមិតោ សមុត្តដិតោ សម្បហំសិតោ
 ឧដ្ឋាយាសនា ភក្កវន្តំ អភិវឌ្ឍនោ បទក្កិណំ កត្វា
 បក្កាមិ ។ អថេហ ភក្កវ អចិប្បក្កន្តោ ហត្ថកោ
 អាឡារកោ ភិក្ខុ អាមន្តេសិ អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អវិច្ច-
 យេហិ អត្តតធម្មហិ សម្មាសតំ ហត្ថកំ អាឡារកំ
 ធារេវ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ សព្វោ ភិក្ខុវេ
 ហត្ថកោ អាឡារកោ សីលវា ហិវេហ ឧត្តប្បិ
 ពហុស្សតោ ទាគវា បញ្ញវា ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ
 អាឡារកោ អប្បិទ្ធា ភិក្ខុវេ ហត្ថកោ អាឡារកោ ។
 វេហេហិ ហេ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ អច្ឆរិយេហិ អត្តត-
 ធម្មហិ សម្មាសតំ ហត្ថកំ អាឡារកំ ធារេវេវ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គនិយាយ

ម្ចាស់ហត្ថកៈ ពួកជនណាមួយ មិនសង្រួមបរិសទ្ធច្រើន ក្នុងកាលជា
 អនាគត ជនទាំងអស់នោះមិនសង្រួមខ្លួនបរិសទ្ធច្រើន ដោយសន្តិហវត្ថុ
 ទាំង ៤ នេះឯង ។ ម្ចាស់ហត្ថកៈ ពួកជនណាមួយ សង្រួមបរិសទ្ធច្រើន
 ក្នុងកាលអន្តរនេះ ជនទាំងអស់នោះ ក៏មិនសង្រួមខ្លួនបរិសទ្ធច្រើន
 ដោយសន្តិហវត្ថុទាំង ៤ នេះឯង ។ សំដៅនោះ ហត្ថកាឡារក
 កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តម្រូវសំណាង ឲ្យកាចហិទិ ឲ្យរីក
 កាយ ដោយធម្មិកថាហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះ
 ភាគ ធ្វើប្រទេសទ្រព្យសេចក្តីទៅ ។ លុះហត្ថកាឡារក ចៀសចេញ
 ទៅមិនយូរប៉ុន្មាន ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកខ្លួនហត្ថកាឡារកជាអ្នក
 ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំរៀង ៨ ប្រការ ។ ហត្ថកាឡារក ប្រកប
 ដោយធម៌អស្ចារ្យចំរៀង ៨ ប្រការ ក៏ដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ហត្ថកាឡារក មានសព្វា ១ មានសីល ១ មានសេចក្តីឧបាស ១ មាន
 សេចក្តីភ្ជាប់បាប ១ ជាពហុស្សត ១ មានទានៈ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ហត្ថកាឡារក មានបញ្ញា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកាឡារក មាន
 សេចក្តីប្រាថ្នាធម៌ ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកខ្លួន
 ហត្ថកាឡារក ជាអ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំរៀង ៨ ប្រការនេះចុះ ។

បណ្ណាល័យ ពេញវិញ

(២៥) ឯកំ សមយំ ភគវំ សក្កេសុ វិហារិ
 កមិលវត្ថុស្មី ឯត្រាណាមេ ។ អដិទា មហាធាមោ
 សក្កោ យេន ភគវំ ភេទុបសន្តមិ ឧបសន្តមិត្វា
 ភគវន្តំ អភិវនេត្វា ឯកមន្តំ ឯសិទិ ។ ឯកមន្តំ
 ឯសិទ្ធា ទោ មហាធាមោ សក្កោ ភគវន្តំ ឯតទវេន
 កំត្តាវតា ទុ ទោ កន្ត ឧបាសកោ ហោតិ ។ យតោ
 ទោ មហាធាម ពុទ្ធំ សវណំ គតោ ហោតិ ធម្មំ
 សវណំ គតោ ហោតិ សន្និំ សវណំ គតោ ហោតិ
 ឯត្តាវតា ទោ មហាធាម ឧបាសកោ ហោតិ ។
 កំត្តាវតា បទ កន្ត ឧបាសកោ សីលវំ
 ហោតិ ។ យតោ ទោ មហាធាម ឧបាសកោ
 ហណតិទាតា បដិវតោ ហោតិ អនិទ្ធានាបា បដិវតោ
 ហោតិ កាមេសុ មិទ្ធានា បដិវតោ ហោតិ
 មុសាវតា បដិវតោ ហោតិ សុរាមេវយមជ្ឈប្បនាទ-
 ដ្ឋានា បដិវតោ ហោតិ ឯត្តាវតា ទោ មហាធាម
 ឧបាសកោ សីលវំ ហោតិ ។

បណ្ណាល័យ ពេញវិញ

(២៥) សមយមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវិហារ-
 ពាម ជិតក្រុងកបិលពស្តុ ក្នុងដែនសក្កុះ ។ គ្រានោះ សក្យមហានាម
 ចូលទៅកាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគ រួចគង់ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសក្យមហានាម គង់ក្នុង
 ទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំចូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បុគ្គលបានជាទុរាសក តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ បពិត្រ
 មហានាម បុគ្គលអ្នកដល់ខ្ញុំព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ដល់ខ្ញុំព្រះធម៌ជាទីពឹង
 ដល់ខ្ញុំព្រះសង្ឃជាទីពឹង ដោយហេតុណា បពិត្រមហានាម បុគ្គលបាន
 ជាទុរាសក ដោយហេតុប៉ុណ្ណេះឯង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចុះទុរាសក
 អ្នកមានសីល តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ បពិត្រមហានាម ទុរាសក
 ជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាត វៀរចាកអទិទា វៀរចាកកាមេសុមិច្ឆា-
 បា វៀរចាកមុសាវត វៀរចាកសុរាមេវយមជ្ឈប្បនាទដ្ឋាន ដោយហេតុ
 ណា បពិត្រមហានាម ទុរាសក អ្នកមានសីល ដោយហេតុប៉ុណ្ណេះឯង ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិទ្យាបិដក អង្គទី៣

កិច្ចាវតា បទ កន្លៃ ឧបាសកោ អត្តហិតាយ
 បដិបន្នោ ហោតិ នោ បរិហិតាយាតិ ។ យតោ ចោ
 មហាធម ឧបាសកោ អត្តនា ច សន្តាសឡន្នោ
 ហោតិ នោ បរិ សន្តាសឡនាយ សមាទមេតិ អត្តនា
 ច សីលសឡន្នោ ហោតិ នោ បរិ សីលសឡនាយ
 សមាទមេតិ អត្តនា ច ចាកសឡន្នោ ហោតិ នោ
 បរិ ចាកសឡនាយ សមាទមេតិ អត្តនា ច កិក្ខុនំ
 ទស្សនកាមោ ហោតិ នោ បរិ កិក្ខុនំ ទស្សន
 សមាទមេតិ អត្តនា ច សន្តម្មំ សោតុកាមោ ហោតិ
 នោ បរិ សន្តម្មស្សនេ សមាទមេតិ អត្តនា ច សុតានំ
 ទន្ទានំ ទារកជាតិកោ ហោតិ នោ បរិ ទន្ទទារកាយ
 សមាទមេតិ អត្តនា ច សុតានំ^(១) ទន្ទានំ អត្តបបរិក្ខិ
 ហោតិ នោ បរិ អត្តបបរិក្ខាយ សមាទមេតិ អត្តនា
 ច អត្តមញ្ញាយ ទន្ទមញ្ញាយ ទន្ទានុទន្ទប្បដិបន្នោ
 ហោតិ នោ បរិ ទន្ទានុទន្ទប្បដិបត្តិយា សមាទមេតិ

១ ១. អត្តនា អត្តនំ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិទ្យាបិដក អង្គទី៣

បតិប្រតិបត្តិអន្តរិយោ ចុះ ឧបាសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់
 ខ្លួន មិនប្រតិបត្តិដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃទេ តើដោយហេតុដូចម្តេច ។
 បតិប្រតិបត្តិ ឧបាសកអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសព្វ ដោយខ្លួនឯង
 មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសព្វ ១ អ្នកបរិបូណ៌ដោយសីល
 ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសីល ១ អ្នក
 បរិបូណ៌ដោយចានៈ ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌
 ដោយចានៈ ១ អ្នកចង់ជួបប្រទះពួកភិក្ខុដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គល
 ដទៃ ឲ្យជួបប្រទះពួកភិក្ខុ ១ អ្នកចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្មដោយខ្លួនឯង មិន
 បបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបានស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ១ អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ព័ន្ធកាយ
 ដែលបានស្តាប់ហើយ ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យទ្រទ្រង់នូវ
 ធម៌ ១ អ្នកពិចារណានូវអត្តនៃធម៌ព័ន្ធកាយ ដែលបានស្តាប់ហើយ
 ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យពិចារណានូវអត្ត ១ អ្នកដឹងនូវអត្ត
 ដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ដោយខ្លួនឯង មិន
 បបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ១ ដោយហេតុណា

បណ្ណាសារ ធម្មបដិវត្ត

ឯក្កវត្តា ទោ មហាបាម ឧទាសកោ អត្តហិតាយ
មជ្ជិមន្ទោ ហោតិ ចោ មហិតាយោតិ ។

កិក្កវត្តា មន កន្ត ឧទាសកោ អត្តហិតាយ
ច មជ្ជិមន្ទោ ហោតិ មហិតាយ ចាតិ ។ យតោ ទោ
មហាបាម ឧទាសកោ អត្តនា ច សទ្ធាសម្មន្ទោ
ហោតិ មរក្ខ សទ្ធាសម្មនាយ សមាធមេតិ អត្តនា
ច សីលសម្មន្ទោ ហោតិ មរក្ខ សីលសម្មនាយ
សមាធមេតិ អត្តនា ច ចាតសម្មន្ទោ ហោតិ មរក្ខ
ចាតសម្មនាយ សមាធមេតិ អត្តនា ច កិក្ខុធំ
នស្សនកាមោ ហោតិ មរក្ខ កិក្ខុធំ នស្សន
សមាធមេតិ អត្តនា ច សទ្ធម្មំ សោតុកាមោ ហោតិ
មរក្ខ សទ្ធម្មស្សនេ សមាធមេតិ អត្តនា ច
សុតាធំ ចន្ទាធំ ពារតាតិកោ ហោតិ មរក្ខ ចម្ម-
ពារណាយ សមាធមេតិ អត្តនា ច សុតាធំ ចន្ទាធំ
អត្តមមរិក្ខិ ហោតិ មរក្ខ អត្តមមរិក្ខាយ សមាធមេតិ

បណ្ណាសារ ធម្មបដិវត្ត

បពិត្រមហាបាម ឧទាសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មិនប្រតិ-
បត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះឯង ។
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះឧទាសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន
ផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ បពិត្រមហា
បាម ឧទាសក អ្នកបរិច្ចេកដោយសព្វ ដោយខ្លួនឯង ទាំងបបួលបុគ្គល
ដទៃ ឲ្យបរិច្ចេកដោយសព្វ ១ អ្នកបរិច្ចេកដោយសីល ដោយខ្លួន
ឯង ទាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិច្ចេកដោយសីល ១ អ្នកបរិច្ចេកដោយ
ពាគៈដោយខ្លួនឯង ទាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិច្ចេកដោយពាគៈ ១
អ្នកចង់ជួបប្រទះពួកភិក្ខុដោយខ្លួនឯង ទាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបាន
ជួបប្រទះពួកភិក្ខុ ១ អ្នកចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្មដោយខ្លួនឯង ទាំងបបួល
បុគ្គលដទៃ ឲ្យបានស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ១ អ្នកច្រឡំច្រងំទិវិទិយា ដែលបានស្តាប់
ហើយដោយខ្លួនឯង ទាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យច្រឡំច្រងំ
ទិវិទិយា ១ អ្នកពិចារណាខ្ចីអត្តនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលបានស្តាប់
ហើយដោយខ្លួនឯង ទាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យពិចារណាខ្ចីអត្ត ១

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រចាំយស្ស អង្គកថាខណ្ឌ

អត្តនា ច អកុមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មាទុធម្ម-
ប្បដិបន្នោ ហោតិ បរេត្ថ ធម្មាទុធម្មប្បដិបត្តិយា
សមាធិបេតិ ឯត្តាវតា ទោ មហាធាម ឧទាសកោ
អត្តហិតាយ ច មដិបន្នោ ហោតិ បរហិតាយ ចាតិ ។

[២៦] ឯត្ត សមយំ ភក្កវា រាជតហោ វិហារតិ

ដីកម្មវិទេ ។ អថទោ ដីកោ កោមារកោ យេន ភក្កវា
តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិថ្វា ភក្កវន្តំ អភិវាទេថ្វា ឯត្តមន្តំ
ឯសីទិ ។ ឯត្តមន្តំ ឯសីន្នោ ទោ ដីកោ កោមារកោ
ភក្កវន្តំ ឯត្តនវេច ត្តិក្កាវតា នុ ទោ ភន្ត ឧទាសកោ
ហោតិ ។ យតោ ទោ ដីកោ ពុទ្ធំ សរណំ កតោ
ហោតិ ធម្មំ សរណំ កតោ ហោតិ សង្ឃំ សរណំ កតោ
ហោតិ ឯត្តាវតា ទោ ដីកោ ឧទាសកោ ហោតិ ។

ត្តិក្កាវតា បទ ភន្ត ឧទាសកោ សីលវា
ហោតិ ។ យតោ ទោ ដីកោ ឧទាសកោ ចាណាតិ-
ចាតា បដិវិតោ ហោតិ ។ បេ ។ សុរាមេរយមជ្ជប្ប-
មាធម្មាទា បដិវិតោ ហោតិ ឯត្តាវតា ទោ ដីកោ
ឧទាសកោ សីលវា ហោតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រចាំយស្ស អង្គកថាខណ្ឌ

អ្នកដឹងខ្ញុំអត្ត ដឹងខ្ញុំធម៌ ហើយប្រតិបត្តិទូរំធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ដោយ
ខ្លួនឯង ចាំបច្ចូលបុគ្គលដទៃ ឲ្យប្រតិបត្តិទូរំធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ដោយ
ហេតុណា បតិក្រមហាធាម ទោសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន
ផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

[២៦] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងដីកម្មវិទេ

ដីកក្រុងវិទេត្រិះ ។ គ្រានោះ ដីកកោមារកេត្យ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏
មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះដីកកោមារកេត្យ អង្គុយក្នុងទី
ដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំចូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បតិក្រ
ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បុគ្គលបានជាទោសក តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ ម្ចាស់
ដីក បុគ្គលអ្នកដល់ខ្ញុំព្រះពុទ្ធជាទីតាំង ដល់ខ្ញុំព្រះធម៌ជាទីតាំង ដល់
ខ្ញុំព្រះសេន្ទ្រជាទីតាំង ដោយហេតុណា ម្ចាស់ដីក បុគ្គលនោះ បានជា
ទោសក ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះឯង ។

បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចុះទោសកអ្នកមានសីល តើដោយហេតុ
ដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ដីក ទោសកជាអ្នករៀបចំប្រមាណវតិបុត ។ បេ ។
រៀបចំសុរាមេរយមជ្ជប្បមាធម្មាធម្មា ដោយហេតុណា ម្ចាស់ដីក ទោសក
ជាអ្នកមានសីល ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះឯង ។

បណ្ណសារ ធម្មតិវរ្គ

កិច្ចាវតា បទ កន្ថេ ឧបាសកោ អត្តហិតាយ
បដិបន្នោ ហោតិ នោ បរហិតាយាតិ ។ យតោ ទោ
ដីវក ឧបាសកោ អត្តនា ច សទ្ធាសម្មន្នោ ហោតិ
នោ បរិ សទ្ធាសម្មនាយ សមាធមេតិ ។ បេ ។ អត្តនា ច
អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មាទុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ
នោ បរិ ធម្មាទុធម្មប្បដិបត្តិយា សមាធមេតិ វត្តាវតា
ទោ ដីវក ឧបាសកោ អត្តហិតាយ បដិបន្នោ ហោតិ
នោ បរហិតាយាតិ ។

កិច្ចាវតា បទ កន្ថេ ឧបាសកោ អត្តហិតាយ ច
បដិបន្នោ ហោតិ បរហិតាយ ពាតិ ។ យតោ ទោ
ដីវក ឧបាសកោ អត្តនា ច សទ្ធាសម្មន្នោ ហោតិ
បរញ្ច សទ្ធាសម្មនាយ សមាធមេតិ អត្តនា ច
សីលសម្មន្នោ ហោតិ បរញ្ច សីលសម្មនាយ
សមាធមេតិ អត្តនា ច ពាគសម្មន្នោ ហោតិ បរញ្ច
ពាគសម្មនាយ សមាធមេតិ អត្តនា ច កិក្ខុធំ
នស្សនកាមោ ហោតិ បរញ្ច កិក្ខុធំ នស្សន
សមាធមេតិ អត្តនា ច សទ្ធម្មំ សោតុកាមោ ហោតិ

បណ្ណសារ ធម្មតិវរ្គ

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បុរាណសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បី
ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ តើដោយ
ហេតុដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ដីក ទុបាសក អ្នកបរិបូណ៌ដោយសព្វ ដោយ
ខ្លួនឯង តែមិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ ដោយសព្វ ១ ។ បេ ។
អ្នកដឹងច្បាស់នូវអត្ត ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិទូទៅធម៌សមគួរ
ដល់ធម៌ ដោយខ្លួនឯង តែមិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យប្រតិបត្តិទូទៅធម៌
សមគួរដល់ធម៌ ១ ដោយហេតុណា ម្ចាស់ដីក ទុបាសកអ្នកប្រតិបត្តិ
ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ ដោយ
ហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះឯង ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បុរាណសកអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍
ផ្ទាល់ខ្លួនផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង តើដោយហេតុដូចម្តេច ។
ម្ចាស់ដីក ទុបាសក អ្នកបរិបូណ៌ដោយសព្វ ដោយខ្លួនឯង ពុំ
បបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសព្វ ១ អ្នកបរិបូណ៌ដោយសីល
ដោយខ្លួនឯង ពុំបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសីល ១ អ្នក
បរិបូណ៌ដោយពាគៈ ដោយខ្លួនឯង ពុំបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌
ដោយពាគៈ ១ អ្នកចង់ចូលប្រទះពួកកុរុដោយខ្លួនឯង ពុំបបួលបុគ្គល
ដទៃ ឲ្យចូលប្រទះពួកកុរុ ១ អ្នកចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្មដោយខ្លួនឯង

សុត្តន្តបិដក អង្គប្បដិកាយស្ស អដ្ឋកថិយាម

បរញ្ច សុទ្ធិម្មស្សវេ សមាធិបេតិ អត្តនា ច សុតានំ
ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ បរញ្ច ធម្មធារណាយ
សមាធិបេតិ អត្តនា ច សុតានំ ធម្មានំ អត្តបបរិក្ខិ
ហោតិ បរញ្ច អត្តបបរិក្ខាយ សមាធិបេតិ អត្តនា ច
អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបដ្ឋោ ហោតិ
បរញ្ច ធម្មានុធម្មប្បដិបដ្ឋយា សមាធិបេតិ ឯត្តាវតា ទោ
ដីវក ទុច្ចាសកោ អត្តហិតាយ ច បដិបដ្ឋោ ហោតិ
បរហិតាយ ចាតិ ។

[២៧] អដ្ឋិមាធំ ភិក្ខុវេ ពលានិ ។ កកមាធំ
អដ្ឋិ ។ កេណ្ឌពលា ភិក្ខុវេ ធារកា កោធពលា
មាតុក្កមា អាវុធពលា ចោរា វស្សវយពលា វជាធា
វុជ្ឈត្តិពលា ពាលា វិជ្ឈត្តិពលា បណ្ឌិតា
បដិសង្កាធពលា ពហុស្សតា ទន្តិពលា សមណា-
ក្រាឃ្មណា ។ វេមាធំ (ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋិ ពលានិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្បដិកាយ អដ្ឋកថិយាម

តាំងបបួលបុគ្គលវេ ឲ្យបានស្តាប់ឲ្យច្រើនសម្លេង ជាអ្នកប្រទ្រង់ឲ្យធម៌
តាំងឡាយ ដែលបានស្តាប់ហើយដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលវេ
ឲ្យប្រទ្រង់ឲ្យធម៌ ។ អ្នកពិចារណាឲ្យអត្តនៃធម៌តាំងឡាយ ដែល
បានស្តាប់ហើយ ដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលវេ ឲ្យពិចារណាឲ្យ
អត្ត ។ អ្នកដឹងច្បាស់ឲ្យអត្ត ដឹងច្បាស់ឲ្យធម៌ ហើយប្រតិបត្តិឲ្យធម៌
ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលវេ ឲ្យប្រតិបត្តិឲ្យធម៌
ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ។ ដោយហេតុណា ខ្មាលដីវក ។ បាសក អ្នកប្រតិបត្តិ
ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលវេផង ដោយហេតុ
មានប្រមាណចំណេះឯង ។

[២៧] ខ្មាលភិក្ខុតាំងឡាយ កំឡាំងនេះមាន ៨ យ៉ាង ។
កំឡាំង ៨ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ខ្មាលភិក្ខុតាំងឡាយ ពួកភិក្ខុមានការយំ
ជាកំឡាំង ១ ពួកមាតុត្រាមមានសេចក្តីក្រោធ ជាកំឡាំង ១ ពួកចោរមាន
គ្រឿងកាវុធ ជាកំឡាំង ១ ពួកព្រហ្មជាមានវស្សវិយៈ ជាកំឡាំង ១ ពួក
ជនពាលមានការលើកហោស ជាកំឡាំង ១ ពួកបណ្ឌិតមានការពិធីភិក
ជាកំឡាំង ១ ពួកពហុស្សតមានការពិចារណាជាកំឡាំង ១ ពួកសមណ-
ក្រាហ្មណ៍មានការអត់ធន់ ជាកំឡាំង ១ ។ ខ្មាលភិក្ខុតាំងឡាយ
កំឡាំងមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(២៨) អថទោ អាយស្មា សារីបុត្តោ យេន កកវា
 តេនុបសន្តិមិ ទុបសន្តិមិត្វា កកវន្តំ អតិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
 ធិសិទិ ។ ឯកមន្តំ ធិសិទ្ធិ ទោ អាយស្មន្តំ សារីបុត្តំ កកវា
 ឯកទរោទ តតិ ទុ ទោ សារីបុត្ត ទិណាសវស្ស ភិក្ខុនោ
 ពលានិ យេហិ ពលេហិ សមញ្ញាគតោ ទិណាសវេ
 ភិក្ខុ អាសវាទំ ទយំ បដិដាបាតិ ទិណា មេ អាសវាតិ ។
 អដ្ឋ កន្ត ទិណាសវស្ស ភិក្ខុនោ ពលានិ យេហិ
 ពលេហិ សមញ្ញាគតោ ទិណាសវេ ភិក្ខុ អាសវាទំ
 ទយំ បដិដាបាតិ ទិណា មេ អាសវាតិ ។ កតមាធិ
 អដ្ឋ ។ ឥន កន្ត ទិណាសវស្ស ភិក្ខុនោ អនិច្ចតោ
 សទ្ធិ សង្ខារ យថាក្ខតំ សឌ្ឍប្បញ្ញាយ សុទិដ្ឋា
 មោធិ ។ យម្បំ កន្ត ទិណាសវស្ស ភិក្ខុនោ អនិច្ចតោ
 សទ្ធិ សង្ខារ យថាក្ខតំ សឌ្ឍប្បញ្ញាយ សុទិដ្ឋា មោធិ

(២៨) គ្រានោះ ព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុ បានចូលទៅគាល់
 ព្រះដ៏មានព្រះភោគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភោគ
 ព្រះអង្គយកដ៏ដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុង
 ដ៏សមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភោគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ខ្ញាល
 សារីបុត្រ ភិក្ខុជាទិណាស្រព ប្រកបដោយកំឡុងទាំងឡាយណា វេមនិ
 ប្តេជ្ញាខ្ញុំការអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយថា អាសវៈទាំងឡាយ របស់
 ភាគអញអស់ហើយ កំឡុងទាំងនោះ របស់ភិក្ខុជាទិណាស្រព តើមាន
 ប៉ុន្មានយ៉ាង ។ បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ភិក្ខុជាទិណាស្រព ប្រកបដោយ
 កំឡុងទាំងឡាយណា វេមនិប្តេជ្ញាខ្ញុំការអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយថា
 អាសវៈទាំងឡាយ របស់ភាគអញអស់ហើយ កំឡុងទាំងនោះ របស់
 ភិក្ខុជាទិណាស្រពមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ បតិគ្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ភិក្ខុជាទិណាស្រព កុរិសាសនានេះ ឃើញច្បាស់
 ខ្ញុំសង្ខារទាំងពួងថា មិនទៀង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រៃសណីយ៍ គួរតាមតិក ។
 បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ភិក្ខុជាទិណាស្រព ឃើញច្បាស់ខ្ញុំសង្ខារទាំង
 ពួងថា មិនទៀង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រៃសណីយ៍ គួរតាមតិក ដោយកំឡុងណា

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទាំងបី

ឥន្ទ្រ កន្ត ទិណសវស្ស កិក្ខុនោ ពលំ ហោតិ យំ
 ពលំ អាគម្ម ទិណសវេ កិក្ខុ អាសវាធំ ទយំ បដិ-
 ជានាតិ ទិណ មេ អាសវាតិ ។ បុណ ចបរំ កន្ត
 ទិណសវស្ស កិក្ខុនោ អង្គារកាស្វបមា កាមា
 យជាត្វតំ សម្មប្បញ្ញាយ សុទិដ្ឋា ហោន្តិ ។ យម្យំ
 កន្ត ទិណសវស្ស កិក្ខុនោ អង្គារកាស្វបមា
 កាមា យជាត្វតំ សម្មប្បញ្ញាយ សុទិដ្ឋា ហោន្តិ
 ឥន្ទ្រ កន្ត ទិណសវស្ស កិក្ខុនោ ពលំ ហោតិ
 យំ ពលំ អាគម្ម ទិណសវេ កិក្ខុ អាសវាធំ
 ទយំ បដិជានាតិ ទិណ មេ អាសវាតិ ។ បុណ
 ចបរំ កន្ត ទិណសវស្ស កិក្ខុនោ វិវេកនិដ្ឋំ ចិត្តំ
 ហោតិ វិវេកនោណំ វិវេកបញ្ញំ វិវេកន្តំ ធម្មត្ថា កិវតំ
 ព្យង្គិក្ខតំ សព្វសោ អាសវដ្ឋាដិយេហិ ធម្មេហិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទាំងបី

បតិក្រព្រះអង្គដំបើង (ម្យ៉ាងទៀត) កិក្ខុជាទិណស្រព ប្តេជ្ញាខ្ញុំកិរិយា
 អស់ទៅនៃកាសវៈទាំងឡាយថា កាសវៈទាំងឡាយ របស់អាក្ខ
 អស់ហើយ ព្រោះតាមស្រយក់ទ្បំនិណ កំទ្បំនិរេ ជាកំទ្បំនិរបស់កិក្ខុជា
 ទិណស្រព ។ បតិក្រព្រះអង្គដំបើង មួយទៀត កិក្ខុជាទិណស្រព ឃើញ
 ច្បាស់ខ្ញុំកាមទាំងឡាយ មានទម្រង់ដូចជាពណ៌ ដ៏ពេញដោយរនីក
 ភ្លើង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រៃ គួរតាមតិ ។ បតិក្រព្រះអង្គដំបើង កិក្ខុជា
 ទិណស្រពឃើញច្បាស់ខ្ញុំកាមទាំងឡាយ ដែលមានទម្រង់ដូចជាពណ៌
 ដ៏ពេញដោយរនីកភ្លើង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រៃ គួរតាមតិ ដោយកំទ្បំនិ
 ណ បតិក្រព្រះអង្គដំបើង (ម្យ៉ាងទៀត) កិក្ខុជាទិណស្រព ប្តេជ្ញាខ្ញុំ
 កិរិយាអស់ទៅនៃកាសវៈទាំងឡាយថា កាសវៈទាំងឡាយ របស់អាក្ខ
 អញអស់ហើយ ព្រោះតាមស្រយក់ទ្បំនិណ កំទ្បំនិរេ ជាកំទ្បំនិ
 របស់កិក្ខុជាទិណស្រព ។ បតិក្រព្រះអង្គដំបើង មួយទៀត ចិត្តរបស់
 កិក្ខុជាទិណស្រព តែងទទេទៅកិរិយា ឈានទៅកិរិយា បែរទៅក
 រិយា ដ៏សំរេកកិរិយា ក្រេកអរចំពោះក្នុងការពេញចាកកាម ជាចិត្ត
 ប្រាសចាកពីទាំងឡាយ ដែលជាទំនំនៃកាសវៈដោយប្រការទាំងពួង ។

បណ្ណាសាស្ត្រ អរហន្តវិញ្ញាណ

យឿ កន្ត ចំណាសវស្ស ភិក្ខុនោ វិវេកចំដុំ ចិត្ត
 ហោតិ វិវេកនោណំ វិវេកបញ្ញាវ វិវេកដ្ឋំ ទេត្តមាភិក្ខុ
 ព្យុទ្ធិភូតំ សព្វសោ អាសវដ្ឋាធិយេហំ ធម្មេហំ ឥធម្មិ
 កន្ត ចំណាសវស្ស ភិក្ខុនោ ពលំ ហោតិ យំ ពលំ
 អាតម្ម ចំណាសវេ ភិក្ខុ អាសវំ ឧយំ បដិជាតាតិ
 ចំណា មេ អាសវាតិ ។ បុទ ចមវំ កន្ត ចំណាសវស្ស
 ភិក្ខុនោ ចត្តារោ សតិប្បដ្ឋានា ភាវិតា ហោន្តិ សុភា-
 វិតា ។ យឿ កន្ត ចំណាសវស្ស ភិក្ខុនោ ចត្តារោ
 សតិប្បដ្ឋានា ភាវិតា ហោន្តិ សុភាវិតា ឥធម្មិ កន្ត
 ចំណាសវស្ស ភិក្ខុនោ ពលំ ហោតិ យំ ពលំ អាតម្ម
 ចំណាសវេ ភិក្ខុ អាសវំ ឧយំ បដិជាតាតិ ចំណា
 មេ អាសវាតិ ។ បុទ ចមវំ កន្ត ចំណាសវស្ស
 ភិក្ខុនោ ចត្តារោ ឥន្ទ្រិយាណិ ភាវិតា ហោន្តិ សុភាវិតា
 ។ បេ ។ បញ្ចិន្ទ្រិយាណិ ភាវិតា ហោន្តិ សុភាវិតា ធិ

បណ្ណាសាស្ត្រ អរហន្តវិញ្ញាណ

បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចិត្តរបស់ភិក្ខុ ជាទិណស្រព តែធីតុទៅរក
 វិវេក ឈានទៅរកវិវេក បែរទៅរកវិវេក ដំគល់នៅក្នុងវិវេក ក្រែក
 អចំនោរក្នុងការចេញចាកកាម ជាចិត្តស្រពចាកធម៌ចាំឡាយ ដែល
 ជាទីតាំងនៃភាសវៈ ដោយប្រការចាំឡាយ ដោយកំឡុងនិរោ បតិក្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត ភិក្ខុជាទិណស្រព ប្តេជ្ញាខ្ញុំការអស់ទៅ
 នៃភាសវៈចាំឡាយថា ភាសវៈចាំឡាយ របស់អាត្មាអញអស់ហើយ
 ព្រោះតាមស្រយកំឡុងនិរោ កំឡុងនេះ ជាកំឡុងរបស់ភិក្ខុ ជា
 ទិណស្រព ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត ភិក្ខុជាទិណស្រព
 បានចំរើន អប័ណ្ណហើយ ខ្ញុំសតិប្បដ្ឋានចាំឡាយ ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
 ភិក្ខុជាទិណស្រព បានចំរើន អប័ណ្ណហើយ ខ្ញុំសតិប្បដ្ឋាន ៤ ដោយ
 កំឡុងនិរោ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត ភិក្ខុជាទិណស្រព
 ប្តេជ្ញាខ្ញុំការអស់ទៅនៃភាសវៈចាំឡាយថា ភាសវៈចាំឡាយ របស់
 អាត្មាអញអស់ហើយ ព្រោះតាមស្រយកំឡុងនិរោ កំឡុងនេះ ជា
 កំឡុងរបស់ភិក្ខុ ជាទិណស្រព ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយ
 ទៀត ភិក្ខុជាទិណស្រព បានចំរើនអប័ណ្ណហើយ ខ្ញុំអង្គិច្ចា ៤
 ។ បេ ។ បានចំរើន អប័ណ្ណហើយ ខ្ញុំអង្គិច្ចា ៥

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរិយយស្ស អង្គកនិបាត

សត្ត ពោជ្ឈង្គំ ភារិតោ ហោតិ សុភារិតោ អរិយោ
 អដ្ឋង្គិកោ មត្តោ ភារិតោ ហោតិ សុភារិតោ ។ យឿ
 កន្តេ ទិណ្ណសវស្ស ភិក្ខុនោ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មត្តោ
 ភារិតោ ហោតិ សុភារិតោ ឥនធម្មិ កន្តេ ទិណ្ណស-
 វស្ស ភិក្ខុនោ ពលំ ហោតិ យំ ពលំ អាគម្ម
 ទិណ្ណសវេ ភិក្ខុ អាសវាធំ ឧយំ បដិជាតាតិ
 ទិណ្ណ មេ អាសវាតិ ។ ឥមាធំ ទោ កន្តេ អដ្ឋ
 ទិណ្ណសវស្ស ភិក្ខុនោ ពលាធំ យេហិ ពលេហិ
 សមញ្ញាគតោ ទិណ្ណសវេ ភិក្ខុ អាសវាធំ ឧយំ
 បដិជាតាតិ ទិណ្ណ មេ អាសវាតិ ។

[២៧] ទណតិវ្មោ លោកោតិ ភិក្ខុវេ អស្សតវា
 បុដ្ឋង្គិកោ ភាសតិ តោ ច ទោ សោ ជាតាតិ
 ទណំ វា អត្តណំ វា ។ អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ អត្តណា
 អសមយោ ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។ កតមេ អដ្ឋ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរិយយស្ស អង្គកនិបាត

បានចំរើន អបរិល្លហើយខ្លះពោជ្ឈង្គ វេ បានចំរើន អបរិល្លហើយខ្លះមន្ត
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុជាទិណ្ណស្រព
 បានចំរើន អបរិល្លហើយខ្លះមន្តប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ដោយ
 កំឡុងទិណ្ណ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន (ម្សិទ្ធិទៀត) ភិក្ខុជាទិណ្ណស្រព
 ប្តេជ្ញាខ្លះការអស់ទៅ ខែកាសវៈទាំងឡាយថា កាសវៈទាំងឡាយរបស់
 ភាគាអញអស់ហើយ ព្រោះគោស្រយកំឡុងទិណ្ណ កំឡុងនោះ ជា
 កំឡុងរបស់ភិក្ខុជាទិណ្ណស្រព ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុជាទិណ្ណ
 ស្រពប្រកបដោយកំឡុងទាំងឡាយណា វេមនិប្តេជ្ញាខ្លះការអស់ទៅ ខែ
 កាសវៈទាំងឡាយថា កាសវៈទាំងឡាយ របស់ភាគាអញអស់ហើយ
 កំឡុងទាំងនោះ របស់ភិក្ខុជាទិណ្ណស្រព មាន ៨ យ៉ាងនេះដែរ ។

[២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុព្វជ្ជនមិនមានការចេះដឹង វេមនិវិយាយ
 ថា សត្វលោកមានភិក្ខុក្នុងទណៈ សត្វលោកមានភិក្ខុក្នុងទណៈ កែបុព្វជ្ជន
 នោះ មិនដឹងខ្លះទណៈឬអក្ខណៈទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អក្ខណៈ អស-
 ម័យ ខែការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យនេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨យ៉ាងក៏អ្វីខ្លះ ។

ឥ ឆ កំក្កុវ គ ជា កតោ ច លោកេ ឧ ប្បុន្នោ ហោតិ
 អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធា វិជ្ជាចរណាសម្មុទ្ធា សុគតោ
 លោកាវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទទ្គសារថំ សត្តា
 ទេវមនុស្សានំ គុន្នោ ភក្កវា ធម្មោ ច ទេសិយតិ
 ឧបសមីកោ បរិវិញ្ញាណិកោ សម្ពោធតាមី សុតត-
 ប្បវេទិតោ អយញ្ច បុគ្គលោ ឈិរយំ ឧបបន្នោ
 ហោតិ ។ អយំ កំក្កុវ បឋមោ អក្កុលោ
 អសមយោ ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។ បុទ ចបរំ កំក្កុវ
 គ ជា កតោ ច លោកេ ឧ ប្បុន្នោ ហោតិ ។ មេ ។ សត្តា
 ទេវមនុស្សានំ គុន្នោ ភក្កវា ធម្មោ ច ទេសិយតិ
 ឧបសមីកោ បរិវិញ្ញាណិកោ សម្ពោធតាមី សុតត-
 ប្បវេទិតោ អយញ្ច បុគ្គលោ តិវន្នាធមយោធិ
 ឧបបន្នោ ហោតិ ។ មេ ។ អយញ្ច បុគ្គលោ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះរាជាគត គ្មាយនាគកំលេស ទ្រង់ត្រាស់
 ដឹងនូវក្លាយរួចចំពោះភិក្ខុ ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់បរិបូណ៌
 ដោយវិជ្ជាធិនិចារណៈ ទ្រង់មានដំណើរល្អ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ នូវក្រែ-
 លោក ទ្រង់ប្រសើរដោយសីលាទិគុណ អត់មានបុគ្គលណាស្មើ ទ្រង់
 ខ្លាចនូវបុរសដែលខ្លាចខ្លាច ដូចនាយសារថី ជាសាស្ត្រានៃទេវតាធិនី
 មនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវចក្កវិយសច្ច ទ្រង់មានដំណើរ
 ទៅកាន់ក្រែកត្នាក់ចោលហើយ បានកើតឡើង ក្នុងលោកនេះ ទាំងធម៌
 ដែលធ្វើកិលេសឱ្យស្ងប់ម្ខាង ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីព្រះនិព្វាន ជាដំណើរ
 ដើម្បីត្រាស់ដឹង ជាធម៌ដែលព្រះសុគតទ្រង់ប្រកាសទុក ព្រះអង្គក៏បាន
 សំដែងហើយ តែចាស់បុគ្គលនេះទៅកើតក្នុងនរក ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 នេះជាអកុណៈ អសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យទី ១ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ព្រះរាជាគត ។ មេ ។ ជាសាស្ត្រានៃទេវតាធិនី
 មនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវចក្កវិយសច្ច ទ្រង់មានដំណើរទៅ
 កាន់ក្រែកត្នាក់ចោលហើយ រមែងកើតឡើងក្នុងលោក ទាំងធម៌ដែលធ្វើ
 កិលេសឱ្យស្ងប់ម្ខាងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីព្រះនិព្វាន ជាដំណើរដើម្បីត្រាស់
 ដឹង ជាធម៌ដែលព្រះសុគតទ្រង់ប្រកាសទុក ព្រះអង្គបានសំដែងហើយ
 តែចាស់បុគ្គលនេះ ទៅកើតក្នុងកំណើតវិញ្ញាណ ។ មេ ។ តែចាស់បុគ្គលនេះ

បិក្ខុវិសយំ ឧបបន្នោ ហោតិ ។ បេ ។ អយេត្ត បុគ្គលោ
អញ្ញតវំ ធិយាយុកំ ទេវំ ធិកាយំ ឧបបន្នោ ហោតិ
។ បេ ។ អយេត្ត បុគ្គលោ បច្ឆន្តិមេសុ ជនបទេសុ
បទ្ហាជាតោ ហោតិ សោ ច ហោតិ អវិញ្ញាតារសុ
មិលក្ខុសុ(១) យត្ថ ទត្ថិ កតិ ភិក្ខុនំ ភិក្ខុនំ
ឧបាសកានំ ឧបាសកានំ ។ បេ ។ អយេត្ត បុគ្គលោ
មជ្ឈិមេសុ ជនបទេសុ បទ្ហាជាតោ ហោតិ សោ ច
ហោតិ មិច្ឆាទិដ្ឋិកោ វិបក្ខនស្សនោ ទត្ថិ ទិដ្ឋំ ទត្ថិ
យិដ្ឋំ ទត្ថិ ហុតិ ទត្ថិ សុកតទុក្កដានំ កខ្មានំ
ផលំ វិចារកោ ទត្ថិ អយំ លោកោ ទត្ថិ បរោ
លោកោ ទត្ថិ មាតា ទត្ថិ បិតា ទត្ថិ សត្តា
ឧបនាតិកា ទត្ថិ លោកោ សមណប្រាហ្មណា
សម្មត្តតា សម្មាបដិបន្នោ យេ វេ មេត្ត លោកំ បេត្ត
លោកំ សយំ អភិញ្ញា សច្ចិកត្វា បវេទន្តិកិ
។ បេ ។ អយេត្ត បុគ្គលោ មជ្ឈិមេសុ ជនបទេសុ
បទ្ហាជាតោ ហោតិ សោ ច ហោតិ ទុប្បញ្ញោ ជន្សោ

១ ១. មិលក្ខុសុ ។

ទៅកើតក្នុងបិក្ខុវិសយ ។ បេ ។ កែតាសំបុគ្គលនេះ ទៅកើតក្នុងពួកទៅតា
ណាមួយមានភាពយូរវែង ។ បេ ។ កែតាសំបុគ្គលនេះ ជាអ្នកមកកើតក្នុងពួក-
បច្ឆន្តិមជនបទ ទាំងអ្នកទៅកើតក្នុងពួកមិលក្ខុជន ដែលមិនដឹងការ
ទុសត្រូវច្បាស់លាស់ ដែលជាប្រទេសគ្មានកិក្ខុ ភិក្ខុ ទុបាសក ទុបាសិកា
ទៅដល់ ។ បេ ។ បុគ្គលនេះ បានមកកើត ក្នុងពួកមជ្ឈិមជនបទហើយ
ទៅដល់ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះ ជាមិច្ឆាទិដ្ឋិ មានសេចក្តីឃើញវិបក្ខថា មានដែល
បុគ្គលទិដ្ឋិយក្នុងផល ការបូជាផ្គត់ផ្គង់ផល ការបូជាត្រឡប់ផល ផល
នឹងវិបាករបស់វា ដែលសព្វធ្វើប្តូរនឹងធ្វើតាមព្រក់ មិនមាន លោកនេះ
ក៏មិនមាន លោកដទៃ ក៏មិនមាន មាតាក៏មិនមាន បិតាក៏មិនមាន
ពួកសព្វជាឧបបាតិកៈក៏មិនមាន ពួកសមណប្រាហ្មណ៍ក៏មិនលោក ជាអ្នក
ព្រមព្រៀងគ្នា ប្រតិបត្តិដោយល្អ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ នឹង
លោកទាំងមុខ ព្រោះដឹងច្បាស់ដោយទូលំទូលាយ ហើយញ្ញាំងអ្នកដទៃឲ្យ
គ្រាន់ដឹងផង ក៏មិនមាន ។ បេ ។ បុគ្គលនេះ បានមកកើតក្នុងពួក
មជ្ឈិមជនបទហើយ ទៅកែបុគ្គលនោះ ជាអ្នកអប្បវេកប្រាថ្នា ល្ងង់ទៅ

បណ្ណាសា ធម្មបទិវគ្គ

ឯឡម្ភតោ ន បដិពាលោ សុភាសិតទុក្ខាសិតស្ស
អត្តមញ្ញាតុំ ។ អយំ ភិក្ខុវេ សន្តមោ អត្តណោ
អសមយោ ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។ បុន ចមរំ ភិក្ខុវេ
តតាតោ ច លោកេ អនុប្បន្នោ ហោតិ អរហំ សម្មា-
សម្ពុទ្ធោ ។ បេ ។ សន្តា ទេវមនុស្សានំ ទុក្ខោ កតវា
ធម្មោ ច ន ទេសិយតិ ឧបសមិកោ បរិនិព្វានិកោ
សម្ពោធាមី សុគតប្បវេទិតោ អយេត្ថ មុត្តលោ
មជ្ឈិមេសុ ជនបទេសុ បទ្ហាជាតោ ហោតិ សោ ច
ហោតិ បញ្ចវា អជំឡោ អនេឡម្ភតោ បដិពាលោ
សុភាសិតទុក្ខាសិតស្ស អត្តមញ្ញាតុំ ។ អយំ ភិក្ខុវេ
អដ្ឋមោ អត្តណោ អសមយោ ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។
សមេ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ អត្តណោ អសមយោ ព្រហ្ម-
ចរិយវាសាយ ។ ឯកោ ច ទោ ភិក្ខុវេ ខណោ ច
សមយោ ច ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។ កតមោ ឯកោ ។

បណ្ណាសា ធម្មបទិវគ្គ

ជាមនុស្ស មិនគង់ភាច ដើម្បីជីវិតសេចក្តីនៃសុភាសិតនិងទុក្ខាសិតបាន ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអនុណៈ អសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្ម-
ចារ្យទី ៧ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ព្រះភថាភ គ្វាយ
ពាករិលស ទ្រង់ក្រាស់ជីវិតខ្ញុំញែយ្យធម៌ទាំងពួង ចំពោះព្រះអង្គ ។ បេ ។
ជាសាស្ត្រនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ក្រាស់ជីវិតខ្ញុំចក្កវិយសច្ច
មានដំណើរទៅកាន់ក្រែកត្នាតំពាលហើយ មិនកើតឡើងក្នុងលោក
ទាំងនឹងដែលធ្វើកិលេសឲ្យស្ងប់រង្វាប់ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីព្រះនិព្វាន ជា
ដំណើរ ដើម្បីក្រាស់ជីវិត ជាធម៌ដែលព្រះសុគត ទ្រង់ប្រកាសទុក
ព្រះអង្គក៏មិនបានសំដែង បុគ្គលនេះ បានកើតក្នុងមជ្ឈិមជនបទ ក៏ឯបុគ្គល
នោះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា មិនល្ងង់ឡើ មិនជាមនុស្ស គង់ភាច
ដើម្បីជីវិតសេចក្តីនៃសុភាសិត និងទុក្ខាសិតបាន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
នេះជាអនុណៈ អសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យទី ៨ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ អនុណៈ អសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យមាន
៨ យ៉ាងនេះនឹង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ខណៈ មិនសម័យ
នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ មានកម្ម ។ មួយតែដូចម្តេច ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គទាំងបី

៧៨ ភិក្ខុវេ ភយាភោ លោកេ ឧប្បន្តោ ហោតិ
 អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធា វិជ្ជាធរណសម្បន្តោ សុគតោ
 លោកវិន្ត អនុត្តរោ បុរិសធម្មសារដិ សត្តា ទៅម-
 ទុស្សនំ ទុទ្ធា ភក្កា ធម្មោ ច ទេសិយតិ
 ឧបសមិកោ បរិនិព្វានិកោ សម្ពោធាមិ សុគត-
 ប្បវេទិតោ អយត្ត បុគ្គលោ មជ្ឈិមេសុ ជនបទេសុ
 បច្ចាដាតោ ហោតិ សោ ច ហោតិ បញ្ញា
 អដិទ្សោ អទេធិម្បតោ បដិទាណោ សុភាសិតទុក្ខាសិ-
 តស្ស អត្តមញ្ញាតុំ ។ អយំ ភិក្ខុវេ ឯកោវ ទណោ
 ច សមយោ ច ព្រហ្មចរិយវិសាយាតិ ។

មទុស្សលោកំ លទ្ធាន សទ្ធខេ សុប្បវេទិតេ
 យេ ទណំ ធាតិកច្ឆន្តិ អតិធាមេន្នំ តេ ទណំ
 ពហុបិ អត្តណា វុត្តា បុគ្គលស្សន្តិកាយិកា

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គទាំងបី

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះភគវាគ គ្រូយចាកចំលែស ទ្រង់គ្រាស់ដីដីខ្ញុំ
 ញ្ជែយ្យជមិទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់បិប្បណិដោយវិជ្ជាវិនិ
 ចរណៈ ទ្រង់មានដំណើរល្អ ទ្រង់ជ្រកច្បូសខ្ញុំលោក ទ្រង់ប្រសើរដោយ
 សីលាទិកុណាដ៏មានបុគ្គលណាស្មើ ទ្រង់ខ្លាចខ្លាចបុរសដែលគួរខ្លាចដូច
 ខាយសារដិ ជាសាស្ត្រានៃទៅកាន់មនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ជ្រកច្បូសខ្ញុំ
 ចក្កវិយសច្ច ទ្រង់មានដំណើរទៅកាន់ក្រែកពន្លាក់ចោលហើយ បានកើត
 ឡើងក្នុងរលកនេះ ទាំងនិមិ ដែលធ្វើកិលេសឱ្យស្ងប់រម្ងាប់ ប្រព្រឹត្តទៅ
 ដើម្បីព្រះនិព្វាន ជាដំណើរដើម្បីគ្រាស់ដីដី ជាមិដែលព្រះសុគតទ្រង់ប្រ-
 កាសទុកព្រះអង្គក៏បានសំដែងហើយទាំងបុគ្គលនេះបានកើតក្នុងពួកមជ្ឈិម-
 ជនបទ ថែមទាំងបុគ្គលនោះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា មិនល្ងង់ទៅ មិនជាមនុស្សរក
 អនីភាព ដើម្បីដីដីសេចក្តីនៃសុភាសិតទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ នេះជាទណៈនឹងសម័យ នៃការទៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យតែ មួយ ។

ពួកជនណា បានខ្ញុំមនុស្សលោកហើយ (បានកើតជាមនុស្ស)
 តែមិនចូលប្រទះខ្ញុំទណៈ ក្នុងព្រះសង្ឃ ដែលព្រះភគវាគ
 ទ្រង់សំដែងដោយល្អ ដន់ទាំងនោះ ឈ្មោះជាកន្លងបង្កខ្ញុំ
 ទណៈ អត្តណៈទាំងឡាយ ដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយជា
 ច្រើន បានពោលហើយថា ធ្វើខ្ញុំសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គល

ចល្អាសព ធម្មបរិវេន្ត

កតាចិ ករហាចិ លោកេ ឧប្បជ្ឈន្តិ តថាគតា
 តយំនំ សម្មទំក្ខតំ យំ លោកាស្មី សុទ្ធីល្អកំ
 មនុស្សប្បដិលាកោ ច សទ្ធម្មស្ស ច ទេសនា
 អលំ វាយមិកុំ តត្ថ អត្តកាមេន ជន្តនា ។
 កាដំ វិជញ្ញា សទ្ធម្មំ ទណោ វោ មា ឧបជ្ឈតា
 ទណាភីតា ហិ សោចន្តិ ជិរយម្ហំ សមប្បតា ។
 វេន ចេ ន វិវាចេតិ សទ្ធម្មស្ស និយាមិតំ
 វាលិដាវ អតិកតោ ជិរត្តនុតថិស្សតិ
 អវិជ្ជាធិត្ថតោ ខោសោ សទ្ធម្មំ អបរាជិកោ
 ជាតិមរណសំសារំ ចិវំ បន្ទាទុកោស្សតិ

ចល្អាសព ធម្មបរិវេន្ត

ព្រះគម្ភាភវនិទ្យាយ ទ្រង់កើតឡើង ក្នុងលោកម្តង ។
 ការកើតឡើង នៃព្រះគម្ភាភវនិទ្យាយណា ដែលសត្វ
 បានដោយកម្រិតគ្រលោក ក្នុងលោក ការកើតឡើងនៃព្រះ
 គម្ភាភវនិទ្យាយនោះ ក៏កើតចំពោះមុខហើយ ការបាន
 អត្តភាពជាមនុស្សផង កាសំដែងនូវព្រះសទ្ធម្មផង (ក៏បាន
 កើតចំពោះមុខហើយ) ជនអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាខ្លះខ្លាចប្រយោជន៍
 គួរព្យាយាមក្នុងព្រះសទ្ធម្មនោះ ។ បុគ្គលតប្បវិធីច្បាស់ ខ្លះ
 ព្រះសទ្ធម្មដោយហេតុដូចម្តេច ទណៈកុំកន្លងខ្លះអ្នកភវនិទ្យាយ
 ឡើយ ព្រោះថា ពួកជនដែលទណៈកន្លងហើយ វែមន៍សាស្ត្រន៍
 សាស្ត្រន៍នៃក្រៅប្រា ។ បើបុគ្គលណា ក្នុងលោកនេះ
 ញ៉ាំងសេចក្តីកំណត់នូវព្រះសទ្ធម្ម គឺអរិយមគ្គ មិនឱ្យ
 សម្រេចទេ បុគ្គលនោះជាអ្នកកន្លងបង្កនូវប្រយោជន៍ វែមន៍
 សាស្ត្រន៍សាស្ត្រន៍ អស់កម្រិត ដូចជាពាលីដ ដែលកន្លង
 បង្កនូវប្រយោជន៍ ដូច្នោះដែរ សត្វដែលអំពើ ឬបតិហើយ
 មិនញ៉ាំងព្រះសទ្ធម្ម ឱ្យសម្រេចបាន គង់នឹងត្រឡប់មក
 កាន់សន្សំ គឺការកើតនឹងការស្លាប់ អស់កាលជ័យ

សុត្តន្តបិដក អង្គបុរិសិកាយ សុត្តនិទាន

យេ ច លទ្ធា មនុស្សតំ, សទ្ធក្ខេ សុច្ឆវេទិតេ
 អគំសុ សត្តុ វចំ កាសិស្សន្តិ កាហន្តិ វា
 ឯណំ បទ្ធវិគុំ(១) លោកេ ព្រហ្មចរិយំ អនុត្តរំ
 យេ មក្កំ បដិបទ្ធិសុ តថាគតប្បវេទិតំ
 យេ សំវា ចក្កមតា ទេសិតាទិច្ចតទ្ធា
 តេសុ តុត្តោ សទា សតោ វិហារេ អនវស្សតោ
 សទ្ធិ អនុសយេ ទេត្វា មារទេយ្យសវទុក
 តេ វេ ចារតតា លោកេ យេ មត្តា អាសវក្ខយន្តិ ។
 [៣០] ឯកំ សមយំ ភគវា កត្តេសុ វិហារិ
 សុំសុ មារិកេ កេសកណ្តារទេ មិកាយេ ។ តេន ទោ
 បន សមយេន អាយស្នា អនុត្តោ ទេតិសុ
 វិហារិ ចាទីនំសទាយេ ។ អថទោ អាយស្នតោ
 អនុត្តស្ស កហាតតស្ស បដិសល្លិទស្ស ឯវំ
 ចេតសោ បរិកត្តោ ទុទទាទិ អប្បច្ឆស្សយំ ធម្មោ

១. បទ្ធវិគុំ បដិវ្យាស្តិ អន្តិចាយំ ទិស្សតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបុរិសិកាយ សុត្តនិទាន

មួយទៀត ពួកជនណា បាននូវអត្តភាពជាមនុស្ស ក្នុងព្រះ
 សង្គម ដែលព្រះតេជោគត សំដែងល្អហើយ បានធ្វើហើយ
 ដឹងធ្វើ ឬកំពុងធ្វើ តាមពាក្យនៃព្រះសាស្តា ពួកជនណា
 ដើរទៅកាន់ផ្លូវ ដែលព្រះតេជោគត សំដែងទុកហើយ ពួកជន
 នោះ ឈ្មោះថា គ្រាសដ៏ដ៏ខ្ពស់ណាៈ ដឹងព្រហ្មចារ្យដ៏ប្រសើរ
 ក្នុងលោក សេចក្តីសង្រួមណា ដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចតទ្ធា
 ព្រះអង្គមានចក្ខុ បានសំដែងហើយ ឬគ្រលមានចិត្តមិនទំក
 ដោយកិលេស ជាអ្នកមានស្មារតីគ្រប់កាល គប្បីគ្រប់គ្រង
 ក្នុងសេចក្តីសង្រួមចាំនោះ ពួកជនណា បានដល់នូវការ
 អស់ទៅនៃអាសវៈ ជនចាំនោះ បានកាន់នូវអនុស័យ
 ចាំនិព្វល្លី ដែលទៅកាន់សនិទ្ធា ជាលំនៅនៃមារហើយ
 ដល់នូវត្រ័យ គឺព្រះនិព្វាន ក្នុងលោក ។

[៣០] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គន្លឹះនៅក្នុងកេស-
 កណ្តារទេ ជាទិវ្យនូវអភ័យដល់សត្វម្រឹក ដ៏ត្រង្គិសុំសុចារិកៈ ក្នុងកត្តដន-
 បទ ។ ក្នុងសម័យនោះ ព្រះអនុត្តដ៏មានអាយុ គន្លឹះនៅក្នុងបាចិនវិទ្យ-
 ចាយនៃក្នុងវិជនចេតិ ។ ព្រះនោះ ព្រះអនុត្តដ៏មានអាយុ នៅក្នុងទិស្វតំពូន
 សម្មំ បានចិត្តត្រិះរិះកើតឡើងយំនេះថា នេះជាជម្រករបស់អ្នកប្រាថ្នាគឺប

បណ្ណាល័យ ពេញវិទ្យា

ឆាយ ឆោ មហិទ្ធស្ស សន្តត្តស្សយំ ឆោ ឆាយ
 ឆោ អសន្តត្តស្ស បរិវត្តស្សយំ ឆោ ឆាយ ឆោ
 សន្តណិកាមស្ស អារទ្ធវិយស្សយំ ឆោ ឆាយ
 ឆោ កុសីតស្ស ឧបដ្ឋិតស្សតិស្សយំ ឆោ ឆាយ
 ឆោ មុដ្ឋស្សតិស្ស សមាហិតស្សយំ ឆោ ឆាយ
 ឆោ អសមាហិតស្ស បញ្ចវត្តា អយំ ឆោ ឆាយ
 ឆោ ធុប្បញ្ញស្សតិ ។ អដោ កកវា អាយស្មតោ
 អន្តរុស្ស ចេតសា ចេតោបរិកក្កមញ្ញាយ សេយ្យជាមិ
 ធាម តលវា បុរិសោ សម្មិត្តំ វា ពាហំ បសារយ្យ
 បសារិកំ វា ពាហំ សម្មិត្តោយ្យ ឯវេវ កត្តេសុ
 សុំសុមារតិវ កេសកណ្ណវិទេ មិគធាយេ អន្តរហិតោ
 ចេតិសុ ចាចិវិសធាយេ អាយស្មតោ អន្តរុស្ស សម្មុទ
 ចាតុវហាសិ ធិសីទិ កកវា បញ្ចត្តោ អាសនេ ។

បណ្ណាល័យ ពេញវិទ្យា

នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកប្រាជ្ញាច្រើន នេះជាធម៌របស់អ្នកសន្តោស
 នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមិនសន្តោស នេះជាធម៌របស់អ្នកស្ងប់ នេះ
 មិនមែនជាធម៌របស់អ្នកគ្រេកអរ ក្នុងការប្រឡូកប្រឡំដោយពួក នេះជា
 ធម៌របស់អ្នកប្រាជ្ញព្យាយាម នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកច្រើនប្រកួស នេះ
 ជាធម៌របស់អ្នកមានស្មារតីខ្លាំងប៉ុន្មាន នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នករក្សាស្មារតី
 នេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តតាំងមាំ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្ត
 មិនតាំងមាំ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានប្រាជ្ញា នេះមិនមែនជាធម៌របស់
 អ្នកអត់ប្រាជ្ញា ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភោគ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវ
 សេចក្តីគ្រិះក្នុងចិត្ត របស់ព្រះអន្តរុទ្ធដ៏មានកាយ ដោយព្រះហឫទ័យនៃ
 ព្រះអង្គហើយ ក៏បានអំពីកេសកណ្ណវិទេ ជាទិវ្យនូវអត័យដល់សត្វម្រឹក
 ដឹកគ្រុធិសុំសុមារតិវ ក្នុងកត្តដទៃបទ ស្រាប់តែមកប្រាកដ ក្នុងចំពោះ
 មុខនៃព្រះអន្តរុទ្ធដ៏មានកាយ ក្នុងបាចិនវិសាយវន ក្នុងវិវេចនី ព្រះអង្គ
 ទ្រង់គង់លើកាសនៈដែលគ្រាលង្វាយ ដូចជាបុរសមានកំឡាំង លាមូរ
 វែងដែលខ្លួនបក់ចូល ឬបក់ចូលខ្លាំង ដែលខ្លួនលាចេញ ដូច្នោះឯង ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដក អង្គកថាខណ្ឌ

អាយស្មាបិ ទោ អនុរុទ្ធ កកវន្តំ អភិវាទេន្ទា ឯកមន្តំ
 ធិសីទិ ។ ឯកមន្តំ ធិសីទិ ទោ អាយស្មន្តំ អនុរុទ្ធ
 កកវា ឯតទេវេច សាទុ សាទុ អនុរុទ្ធ សាទុ ទោ ត្វំ
 អនុរុទ្ធ យន្តំ មហាបុរិសវិគត្តិ^(១) វិគត្តសិ អប្បវិទ្ធ-
 ស្សាយំ ធខេនា នាយំ ធខេនា មហាច្ឆស្ស សន្តដ្ឋស្សាយំ
 ធខេនា នាយំ ធខេនា អសន្តដ្ឋស្ស បរិវិគត្តស្សាយំ ធខេនា
 នាយំ ធខេនា សន្តណិកាភាមស្ស អារទ្ធវិយស្សាយំ
 ធខេនា នាយំ ធខេនា កុសីតស្ស ឧបដ្ឋិតស្សតិស្សាយំ
 ធខេនា នាយំ ធខេនា មុដ្ឋស្សតិស្ស សមាហិតស្សាយំ
 ធខេនា នាយំ ធខេនា អសមាហិតស្ស បញ្ញាតោ
 អយំ ធខេនា នាយំ ធខេនា ទុប្បញ្ញស្សាតិ ។
 តេនេហិ ត្វំ អនុរុទ្ធ ឥមំ អដ្ឋមំ មហាបុរិសវិគត្តិ
 វិគត្តសិ ធិប្បបញ្ចាភមស្សាយំ ធខេនា ធិប្បបញ្ចាតិទោ
 នាយំ ធខេនា បបញ្ចាភមស្ស បបញ្ចាតិទោតិ ។

១- សន្ត មហាបុរិសវិគត្ត ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដក អង្គកថាខណ្ឌ

ព្រះអនុរុទ្ធវិទានាយុ ថ្វាយបង្គំព្រះវិទានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដំ
 សមគួរ ។ លុះព្រះអនុរុទ្ធវិទានាយុ អង្គុយក្នុងទីដំសមគួរហើយ
 ព្រះវិទានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ខ្ញាលអនុរុទ្ធ ប្រពៃហើយ ។
 ខ្ញាលអនុរុទ្ធ អ្នកប្រាជ្ញគ្រិះ ខ្ញុំមហាបុរិសវិគត្តៈប្រពៃហើយថា នេះ
 ជាធម៌របស់អ្នកប្រាជ្ញគិត នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកប្រាជ្ញច្រើន នេះជា
 ធម៌របស់អ្នកសន្តោស នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមិនសន្តោស នេះជាធម៌
 របស់អ្នកស្ងាត់ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកក្រេកកា ក្នុងការនៅច្រឡំ
 ច្រឡំដោយពួក នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាជ្ញព្យាយាម នេះមិនមែនជាធម៌
 របស់អ្នកខ្ជិលច្រអូស នេះជាធម៌របស់អ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួន នេះមិន
 មែនជាធម៌របស់អ្នកភ្លេចស្មារតី នេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តតាំងមាំ នេះ
 មិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តមិនតាំងមាំ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានប្រាជ្ញា
 នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកវាចាប្រាជ្ញ ។ ខ្ញាលអនុរុទ្ធ បើដូច្នោះ អ្នកគ្រិះ
 ខ្ញុំមហាបុរិសវិគត្តៈ ទី ៨ នេះថា នេះជាធម៌របស់អ្នកមាននិប្បបញ្ចាធម៌
 គឺព្រះនិព្វាន ជាទីក្រេកកា អ្នកក្រេកកាក្នុងនិប្បបញ្ចាធម៌ នេះមិនមែនជា
 ធម៌របស់អ្នកមានបបញ្ចាធម៌^(១) ជាទីក្រេកកា អ្នកក្រេកកាក្នុងបបញ្ចាធម៌ ។

១- កល្យា ទីដំ មាន ។ អង្គកថា ។

បណ្ណាសក ធម្មបទវិទ្យា

យតោ ខោ ត្វំ អនុរុទ្ធ ឥមេ អដ្ឋ មហាបុរិសវិគត្តោ
 វិគត្តោស្សសិ តតោ ត្វំ អនុរុទ្ធ យាវនេវ អាគម្ពិស្សសិ
 វិវិច្ឆេវ កាមេហិ វិវិច្ឆ អគុសលេហិ ធម្មេហិ សវិគត្តំ
 សវិចារំ វិវេកេដំ បីតិសុទ្ធំ មមមជ្ឈានំ ឧបសម្មជ្ឈ
 វិហារិស្សសិ ។ យតោ ខោ ត្វំ អនុរុទ្ធ ឥមេ អដ្ឋ មហា-
 បុរិសវិគត្តោ វិគត្តោស្សសិ តតោ ត្វំ អនុរុទ្ធ យាវនេវ
 អាគម្ពិស្សសិ វិគត្តវិចារានំ វុបសមា អជ្ឈត្តំ សម្មសា-
 នំ ចេតសោ ឯកោនិកាវំ អវិគត្តំ អវិចារំ សមាធិដំ
 បីតិសុទ្ធំ ទុតិយជ្ឈានំ ឧបសម្មជ្ឈ វិហារិស្សសិ ។
 យតោ ខោ ត្វំ អនុរុទ្ធ ឥមេ អដ្ឋ មហាបុរិសវិគត្តោ
 វិគត្តោស្សសិ តតោ ត្វំ អនុរុទ្ធ យាវនេវ អាគម្ពិស្សសិ
 បីតិយា ច វិវាតា ឧបេត្តកោ ច វិហារិស្សសិ សតោ
 ច សម្មជាតោ សុទត្ត កាយេន មជិសំវេទស្សសិ
 យន្តំ អវិយា អាចិក្ខន្តិ ឧបេត្តកោ សតិមា
 សុទវិហារីតិ តតិយជ្ឈានំ ឧបសម្មជ្ឈ វិហារិស្សសិ ។

បណ្ណាសក ធម្មបទវិទ្យា

ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រូវបានរួមបញ្ចូលបុរិសវិគត្តៈទាំង ៨ នេះ
 ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលនោះ អ្នកនឹងប្រាថ្នាដកបណា អ្នកនឹងស្ងាត់ចាកកាមទាំង
 ឡាយ ស្ងាត់ចាកអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដល់បឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយ
 វិភក្តៈ នីតិវិចារៈ មានបីតិសុទ្ធ កើតអំពីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ដកបនោះ ។
 ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រូវបានរួមបញ្ចូលបុរិសវិគត្តៈទាំង ៨ នេះ
 ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលនោះ អ្នកនឹងប្រាថ្នាដកបណា ព្រោះទ្វាបំបិទវិគត្តៈ
 នីតិវិចារៈ អ្នកនឹងដល់ទូតិយជ្ឈាន ជាធម្មជាតិ កើតមានក្នុងសន្តាននៃ
 ទ្វាន ប្រកបដោយសេចក្តីជ្រះថ្លា គឺសព្វមានសភាពជាចិត្តខ្ពស់ឯក មិនមាន
 វិភក្តៈ មិនមានវិចារៈ មានវិភបីតិសុទ្ធដែលកើតអំពីសមាធិតិបឋមជ្ឈាន
 (ដកបនោះ) ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកត្រូវបានរួមបញ្ចូលបុរិសវិគត្តៈ
 ទាំង ៨ នេះ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលនោះ អ្នកនឹងប្រាថ្នា ដកបណា អ្នក
 នឹងប្រកបដោយទេវតា ព្រោះមានចិត្តឡើយណាយពាកប្តិ មានស្មារតី
 ដ៏ឆ្នួល សោយនូវសេចក្តីសុខ ដោយនាមកាយ ព្រះភិរិយៈទាំងឡាយ
 វិភសសើរនូវបុគ្គល ដែលបានតតិយជ្ឈាននោះថា បុគ្គលនេះប្រកប
 ដោយទេវតា មានស្មារតី មានធម៌ជាគ្រឿងនៅជាសុខដូច្នោះ ព្រោះ
 តតិយជ្ឈានណា អ្នកនឹងដល់ទូតិយជ្ឈាននោះ (ដកបនោះ) ។

សុត្តន្តបិដក អង្គការនិកាយស្ស អង្គការនិកាយ

យតោ ទោ ត្វំ អនុរុទ្ធ ឥមេ អដ្ឋ មហាបុរិសវិគតោ
 វិគតោស្សសិ តតោ ត្វំ អនុរុទ្ធ យារិទេវ អាគន្ធន្តិស្សសិ
 សុទ្ធស្ស ច បហាណ ទុក្ខស្ស ច បហាណ បុព្វេវ
 សោមនស្សនោមនស្សានំ អដ្ឋន្តមា អទុក្ខមសុទំ
 ឧបេក្ខាសតិចារិសុត្តិ ចក្កក្កដ្ឋានំ ឧបសម្បដ្ឋ វិហារិ-
 ស្សសិ ។ យតោ ទោ ត្វំ អនុរុទ្ធ ឥមេ ច អដ្ឋ មហា-
 បុរិសវិគតោ វិគតោស្សសិ ឥមេសត្វ ចក្កន្តំ ឈានានំ
 អាភិទេតសិកានំ ទិដ្ឋន្តម្មសុទិវហារានំ ទិកាមលាភិ
 ករិស្សសិ អគិច្ឆលាភិ អកសិរលាភិ តតោ កុយ្ហំ
 អនុរុទ្ធ សេយ្យថាថិ នាម តហមតិស្ស វា តហមតិ-
 បុត្តស្ស វា នាណាត្តានំ ទុស្សានំ ទុស្សករណ្ហាកោ
 បូរោ ឯវមេវ តេ បំសុក្កលចិវំ ទាយិស្សតិ សន្តដ្ឋស្ស
 វិហារតា រតិយា អបរិទស្សាយ ជាសុវិហារាយ
 ឧត្តមនាយ ទិព្វានស្ស ។ យតោ ទោ ត្វំ អនុរុទ្ធ
 ឥមេ ច អដ្ឋ មហាបុរិសវិគតោ វិគតោស្សសិ

សុត្តន្តបិដក អង្គការនិកាយ អង្គការនិកាយ

មាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រូវនិរទេវមហាបុរិសវិគតៈ ទាំង ៨ នេះ
 មាលអនុរុទ្ធ កាលនោះ អ្នកនឹងប្រាថ្នា ដកបណា អ្នកនឹងដល់នូវ
 ចក្កក្កដ្ឋាន ជាធម្មជាតិ មានការម្នាក់មិនមែនជាទុក្ខ មិនមែនជាសុខ
 នឹងរក្សា មានសតិដ៏បរិសុទ្ធជាដោយរក្សា ព្រោះលះចំនូវសុខផង
 លះចំនូវទុក្ខផង អស់ទៅវិនិសេធមនស្សនឹងចោមស្សផង (ដកប
 នោះ) ។ មាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រូវនិរទេវមហាបុរិសវិគតៈ ទាំង ៨
 នេះផង ជាអ្នកបានកម្រិត បានមិនលំបាក បានដោយនិយ
 ម្បិលបានទាំង ៤ នេះ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាត្រៀមទៅជាសុខ
 ក្នុងបុព្វប្បដ្ឋន៍ មាលអនុរុទ្ធ ដូចជាទូសម្រាប់ដាក់សំពត់ដីពេញដោយ
 សំពត់ទាំងឡាយ ដែលគេជ្រលក់ដោយពណិផ្សេន ។ របស់គោបតិ
 ថ្ម គោបតិបុត្ត យ៉ាងណាមិញ បំសុក្កលចិវំ ក៏នឹងប្រាកដដល់អ្នក
 ដែលសន្តោស ដើម្បីសេចក្តីក្រែកអរ ដើម្បីមិនភក់ស្លុក ដើម្បីទៅ
 សប្បាយ ដើម្បីចុះកាន់ព្រះនិព្វាន ក្នុងកាលនោះក៏យ៉ាងនោះដែរ ។
 មាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រូវនិរទេវមហាបុរិសវិគតៈ ទាំង ៨ នេះផង

បណ្ណសាលា ពហុបរិយាយ

ឥមេសត្ថ ចតុដ្ឋំ ឈានានំ អាភិចេតសិកានំ ធិដ្ឋ-
 ធម្មសុខវិហារានំ ធិកាមលាភី កវិស្សសិ អភិច្ឆលាភី
 អកសិវលាភី កតោ តុយ្ហំ អនុរុទ្ធ សេយ្យថាបិ ធាម
 កហមតិស្ស វា កហមតិបុគ្គស្ស វា សាលីនំ ឧទេវោ
 វិនិតតោឡកោ អទេកសុខោ អទេកត្យញ្ញោ ឯវមេវ
 តេ បិណ្ឌិយាលោមកោជនំ ទាយិស្សតិ សន្តដ្ឋស្ស
 វិហារតោ រតិយោ អបរិកស្សាយ ជាសុវិហារាយ ឧត្តម-
 នាយ ធិត្វានស្ស ។ យតោ ទោ ត្វំ អនុរុទ្ធ ឥមេ ច
 អដ្ឋ មហាបុរិសវិកត្តោ វិកត្តោស្សសិ ឥមេសត្ថ ចតុដ្ឋំ
 ឈានានំ អាភិចេតសិកានំ ធិដ្ឋធម្មសុខវិហារានំ
 ធិកាមលាភី កវិស្សសិ អភិច្ឆលាភី អកសិវលាភី
 កតោ តុយ្ហំ អនុរុទ្ធ សេយ្យថាបិ ធាម កហមតិស្ស
 វា កហមតិបុគ្គស្ស វា ក្សជាតារំ ឧល្លិក្ការិលីត្តំ ធិវាតំ
 ដុសិតក្កឡំ បិហិតវាតនានំ ឯវមេវ តេ រុក្ខមូល-
 សេនាសនំ ទាយិស្សតិ សន្តដ្ឋស្ស វិហារតោ រតិយោ
 អបរិកស្សាយ ជាសុវិហារាយ ឧត្តមនាយ ធិត្វានស្ស ។

បណ្ណសាលា ពហុបរិយាយ

ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយខ្លាំងណាស់ ៤
 នេះ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង
 ម្ចាស់អនុរុទ្ធ ដូចជាបាយនៃស្រូវសាលីរបស់គហមតិ ឬ គហមតិបុគ្គ
 ដែលប្រាសចាកពលិទៅ មានសម្បទ្រើមមុខ មានម្ហូបក្រៀមច្រើន
 មុខ យ៉ាងណាមិញ ភោជន ជាដុំ ជាតំទូក ទំនីប្រាកដដល់អ្នកដែល
 សន្តោស ដើម្បីសេចក្តីក្រេកអរ ដើម្បីមិនគត់ស្ងួត ដើម្បីនៅសប្បាយ
 ដើម្បីចុះកាន់ព្រះខិត្តាន ក្នុងកាលនោះយ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់អនុរុទ្ធ
 កាលណា អ្នកទំនីគ្រោះនៃមហាបុរិសវិកត្តៈទាំង ៨ នេះផង ជាអ្នកបាន
 តាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយខ្លាំងណាស់ ៤ នេះ
 ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង
 ម្ចាស់អនុរុទ្ធ ដូចជាផ្ទះកំពូល របស់គហមតិ ឬគហមតិបុគ្គ ដែលគេលាប
 ខាងក្នុង ទំនីខាងក្រៅ មិនមានខ្យល់ (ចេញចូល) មានគន្លឹះដ៏ជិតស្និទ្ធ
 មានបង្អួចបិទហើយ យ៉ាងណាមិញ រុក្ខមូលសេនាសនៈ ក៏ទំនីប្រាកដ
 ដល់អ្នកដែលសន្តោស ដើម្បីសេចក្តីក្រេកអរ ដើម្បីមិនគត់ស្ងួត ដើម្បីនៅ
 សប្បាយ ដើម្បីចុះកាន់ព្រះខិត្តាន ក្នុងកាលនោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទីបី

យតោ ទោ ភ្នំ អនុរុទ្ធ សមេ ច អដ្ឋ មហាបុរិសវិគក្កេ
 វិគក្កេស្សសំ សមេសព្វ ចតុដ្ឋំ ឈាបាធំ ភាគិទេត-
 សិកាធំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារធំ ទិកាមលាភី កវិស្សសិ
 អភិច្ឆលាភី អកសិរលាភី តតោ តុយ្ហំ អនុរុទ្ធ
 សេយ្យដាមិ ធាម កហមតិស្ស វា កហមតិបុត្តស្ស វា
 មល្លត្តោ តោណាកត្តតោ បដិកត្តតោ បដលិកត្តតោ
 កណលិមិកប្បវប្បទ្ធត្តរណោ សុត្តរទ្ធនោ ឧកតោលា-
 ហិតក្ខមជាតោ វិហារេ តេ តិណសន្តរកសយជាសធំ
 ទាយិស្សិ ១ សន្តដ្ឋស្ស វិហារតោ រតិយា អបរិក-
 ស្សាយ ជាសុវិហារាយ ឧត្តមធាយ ទិព្វានស្ស ។
 យតោ ទោ ភ្នំ អនុរុទ្ធ សមេ ច អដ្ឋ មហា-
 បុរិសវិគក្កេ វិគក្កេស្សសំ សមេសព្វ ចតុដ្ឋំ
 ឈាបាធំ ភាគិទេតសិកាធំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារធំ
 ទិកាមលាភី កវិស្សសិ អភិច្ឆលាភី អកសិរលាភី

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទីបី

មាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះខ្ញុំមហាបុរិសវិគក្កៈចាំនិ ៨ នេះផង
 ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយ ខ្ញុំឈានចាំនិ
 ៤ នេះ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្នូរ ជាគ្រឿងទៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្នផង
 មាលអនុរុទ្ធ ដូចជាបល្ល័ង្ក (គ្រូដែលមានជើងខ្ពស់ច្រើនដោយរូបសត្វសា-
 ហារ) របស់គហមតិ ឬ គហមតិបុត្ត ដែលគ្រាលដោយព្រំ មានរោម
 វែងវែង ៤ ឆ្នប់ ដែលគ្រាលដោយកម្រាលមានពណ៌ស ដែលធ្វើដោយ
 រោមសត្វ ដែលគ្រាលដោយកម្រាលធ្វើដោយរោមសត្វ ជាដួងច្រើន
 មានកម្រាលដ៏ទន្តម ដែលគេធ្វើដោយស្បែកសត្វឈ្មួញ មានខ្លឹម
 មានពណ៌ក្រហម ចាំនិពិរោធ គឺខ្លឹមក្បាលនិងខ្លឹមជើង ព្រមចាំនិ
 ពិគាន មានពណ៌ក្រហមពិរោធីលើ យ៉ាងណាមិញ ទំដេកនឹងទឹកក្តុយ
 ដែលធ្វើដោយកម្រាលស្មៅ ក៏នឹងប្រាកដ ដល់អ្នកដែលសន្តោស ដើម្បី
 សេចក្តីត្រេកត្រា ដើម្បីមិនគក់ស្តុក ដើម្បីខៅសច្បាយ ដើម្បីចុះកាន់
 ព្រះនិព្វាន ក្នុងកាលនោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ មាលអនុរុទ្ធ
 កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះខ្ញុំមហាបុរិសវិគក្កៈចាំនិ ៨ នេះផង ជាអ្នក
 បានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយ ខ្ញុំឈានចាំនិ ៤
 នេះ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្នូរ ជាគ្រឿងទៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង

តោ តុយ្យំ អនុវត្ត សេយ្យជាមិ ធាម គហបតិស្ស វា
 គហបតិបុត្តស្ស វា ធានាភេសដ្ឋានិ សេយ្យមីទំ សម្បិ
 ទវនីតំ តេសំ មទុ ជាណិកំ ឃិវមេវ ភេ បូតិមុត្តភេសដ្ឋ
 ទាយិស្សតិ សន្តដ្ឋស្ស វិហារោ វតិយា អបរិស្សាយ
 ជាសុវិហារាយ ទុក្ខមធាយ ទិព្វានស្ស ។ តេធលិ ត្វ
 អនុវត្ត អាយតិកម្មិ វិស្សាវាសំ ឥវេវ ចេតិសុ ចាចិ-
 វិសធាយេ វិហារយ្យាសីតិ ។ ឃិវ កន្តេតិ ទោ អាយស្មា
 អនុវត្តោ កតវតោ បទ្ធស្សោសិ ។ អថទោ កតវា
 អាយស្មន្តំ អនុវត្តំ ឥមិធា ទវាទេន ទវទិព្វា សេយ្យជាមិ
 ធាម ពលវំ បុរិសោ សម្មិញ្ចិតំ វា ពាហំ បសារយ្យ
 បសាវតំ វា ពាហំ សម្មិញ្ចយ្យ ឃិវមេវ ចេតិសុ ចាចិ-
 វិសធាយេ អន្តរហិតោ កត្តេសុ សុសុមារតិរេ ភេស-
 កឡាវនេ មិគធាយេ ចាតុហោសិ ទិសិទិ កកវា បញ្ញត្តេ
 អាសនេ ។ ទិសដ្ឋ ទោ កតវា កិក្ខុ អាមន្តេសិ អដ្ឋ
 វា កិក្ខុវេ មហាបុរិសវិគត្តោ ទេសិស្សាមិ តំ សុណាថ
 ។ បេ ។ កតមេ ច កិក្ខុវេ អដ្ឋ មហាបុរិសវិគត្តោ ។

ម្ចាស់អនុវត្ត ដូចជាភេសដ្ឋៈផ្សេងៗគឺទឹកដោះថ្នាំ ទឹកដោះទាប់ ប្រេង ទឹកយ៉ូ
 ទឹកអំពៅ បេសំភយបតិ ឬ គហបតិបុត្ត យ៉ាងណាមិញ ថ្នាំដែលគ្រាន់ដោយ
 ទឹកម្នាក់មួយ គឺជាប្រាកដដល់អ្នកដែលសន្តោស ដើម្បីសេចក្តីក្រេកកា
 ដើម្បីមិនភក់ស្អុត ដើម្បីទៅសប្បាយ ដើម្បីចុះកោន់ព្រះទិព្វាន ក្នុងកាល
 នោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់អនុវត្ត បើដូច្នោះ អ្នកតប្បីទៅចាំស្រុកទៅ
 ទៀត ក្នុងបាចិវិសាយវិទ ជិតវែងចេតិទេចុះ ។ ព្រះអនុវត្តដ៏មាន
 កាយ ទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដ៏គាថា ព្រះគុណព្រះអង្គ ។ ព្រះនោះ
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទូន្មានព្រះអនុវត្តដ៏មានកាយ ដោយទវិទ
 នេះ ហើយក៏បាត់អំពីបាចិវិសាយវិទ ក្នុងវែងចេតិ មកប្រាកដ
 ក្នុងភេសកឡាវន ជាទីឱ្យខ្ញុំអភ័យដល់ពួកសត្វម្រឹក ដឹកក្រុងសុសុមារតិរៈ
 ក្នុងក្នុងមបទ ព្រះអង្គគង់លើតុលាសៈ ដែលគ្រាលថ្វាយ ដូចជា
 បុរសមានកំឡាំង ហែវែងដែលខ្លួនបត់ចូលប្រគល់ចូលខ្ញុំវែង ដែលខ្លួនលា
 ចេញដូច្នោះឯង ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ហើយ គ្រាសំហែវិក្កុ
 ចាំនិទ្ធាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ គង់គង់និសិវែងនិទ្ធាមហាបុរិស-
 វិគត្តៈ ៨ យ៉ាងដល់អ្នកចាំនិទ្ធាយ អ្នកចាំនិទ្ធាយចូរស្តាប់នូវពាក្យនោះចុះ
 ។ បេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ចុះមហាបុរិសវិគត្តៈ ៨ យ៉ាង តើអ្វីចុះ ។

អប្បច្ចស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ ធម្មោ មហិច្ឆស្ស៍
 សន្តុដ្ឋស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ ធម្មោ អសន្តុដ្ឋស្ស៍
 បរិភិក្ខុស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ ធម្មោ សន្តុស្ស៍
 កាកមស្ស ការទូរិយស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ
 ធម្មោ កុសីតស្ស ឧបដ្ឋិតស្សតិស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ
 នាយំ ធម្មោ ឧដ្ឋស្សតិស្ស សមាហិតស្សយំ ភិក្ខុវេ
 ធម្មោ នាយំ ធម្មោ អសមាហិតស្ស បញ្ចវត្តា អយំ
 ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ ធម្មោ ឧប្បញ្ញស្ស វិប្បបញ្ញា
 មស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ វិប្បបញ្ញតិចោ នាយំ ធម្មោ
 បបញ្ញាមស្ស បបញ្ញតិចោ ។

អប្បច្ចស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ ធម្មោ
 មហិច្ឆស្សតិ វតិ ទោ បទេតំ វុត្តំ កិក្ខេតំ
 បដិច្ច វុត្តំ ។ ៧៧ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆោ សមាធា

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាតិច នេះមិនមែនជាធម៌
 របស់អ្នកប្រាថ្នាច្រើន ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមាន
 សេចក្តីសន្តោស នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមិនមានសេចក្តីសន្តោស ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកស្ងាត់ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នក
 ត្រេកអរដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នា
 សេចក្តីឆ្ងាយម នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកច្នៃល្អច្រមុយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង
 ឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួន នេះមិនមែនជាធម៌របស់
 អ្នករក្សេបស្មារតី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តកំរើ
 មាំ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តមិនកំរើមាំ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង
 ឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានប្រាថ្នា នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកអត
 ប្រាថ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តបញ្ចាធម៌ គឺព្រះ
 ចិត្តន ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរក្នុងវិប្បបញ្ញាធម៌ នេះមិនមែនជាធម៌
 របស់អ្នកមានបបញ្ញាធម៌ ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរ ក្នុងបបញ្ញាធម៌ ១ ។

ឯពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាតិច
 នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាច្រើនដូច្នោះនេះ ដែលគេថាគតរោល
 ហើយ ពាក្យនេះដែលគេថាគតរោលហើយ តើព្រោះការស្រឡាញ់ហេតុដូច
 ម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រាថ្នាតិច

បណ្ណសារ អប្បធិកា

អប្បច្ឆាតិ មំ ជាទេយ្យន្តិ ឧ ឥច្ឆតិ សន្តុដ្ឋា សមាធា
 សន្តុដ្ឋាតិ មំ ជាទេយ្យន្តិ ឧ ឥច្ឆតិ បរិវត្តោ សមាធា
 បរិវត្តាតិ មំ ជាទេយ្យន្តិ ឧ ឥច្ឆតិ អាទ្ធករិយោ សមាធា
 អាទ្ធករិយោតិ មំ ជាទេយ្យន្តិ ឧ ឥច្ឆតិ ឧបដ្ឋិតស្មតិ
 សមាធា ឧបដ្ឋិតស្មតិ មំ ជាទេយ្យន្តិ ឧ ឥច្ឆតិ សមា-
 ហិតោ សមាធា សមាហិតោតិ មំ ជាទេយ្យន្តិ ឧ ឥច្ឆតិ
 បញ្ចវា សមាធា បញ្ចវាតិ មំ ជាទេយ្យន្តិ ឧ ឥច្ឆតិ
 និប្បបញ្ចវាសោ សមាធា និប្បបញ្ចវាសោតិ មំ ជាទេ-
 យ្យន្តិ ឧ ឥច្ឆតិ ។ អប្បច្ឆស្សយំ ភិក្ខុវេ ឆន្ទោ យយំ
 ឆន្ទោ មហិច្ឆស្សតិ ឥតិ យន្តំ វុត្តំ ឥទេមេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

បណ្ណសារ អប្បធិកា

វេមនិមិទ្ធប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីជំនិទ្ធិវាគ្នាអញថាជាអ្នកប្រាថ្នាថ្មីដូច្នោះ
 ជាអ្នកមានសេចក្តីសន្តូស វេមនិមិទ្ធប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីជំនិទ្ធិវា
 គ្នាអញថាជាអ្នកមានសេចក្តីសន្តូសដូច្នោះ ជាអ្នកស្ងាត់ វេមនិមិទ្ធ
 ប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីជំនិទ្ធិវាគ្នាអញថាជាអ្នកស្ងាត់ដូច្នោះ ជាអ្នកប្រាថ្នា
 សេចក្តីព្យាយាម វេមនិមិទ្ធប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីជំនិទ្ធិវាគ្នាអញ
 ថាជាអ្នកប្រាថ្នាសេចក្តីព្យាយាម ដូច្នោះ ជាអ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួន
 វេមនិមិទ្ធប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីជំនិទ្ធិវាគ្នាអញថាជាអ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់
 ខ្ជួនដូច្នោះ ជាអ្នកមានចិត្តតាំងមាំ វេមនិមិទ្ធប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីជំនិទ្ធិវា
 គ្នាអញថាជាអ្នកមានចិត្តតាំងមាំ ដូច្នោះ ជាអ្នកមានប្រាថ្នា វេមនិ
 មិទ្ធប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីជំនិទ្ធិវាគ្នាអញថាជាអ្នកមានប្រាថ្នា ដូច្នោះ
 ជាអ្នកមានចិប្បបញ្ចមិ ជាចិក្រេកអរ វេមនិមិទ្ធប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បី
 ជំនិទ្ធិវាគ្នាអញថាជាអ្នកមានចិប្បបញ្ចមិ ជាចិក្រេកអរដូច្នោះ ។ ពាក្យ
 លាថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាថ្មី ខេមនិមិទ្ធ
 ជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាច្រើនដូច្នោះ ដែលគេថាគតពោលហើយ ពាក្យនេះ
 គេថាគេបានពោលហើយ ព្រោះអាន្រ្តយល់ហេតុនេះ ។

សុទ្ធដ្ឋស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ ឆាយំ ធម្មោ អស-
 ន្ត្ឋស្សាតិ ឥតិ ទោ បនេតំ វុត្តំ កេត្យោតំ បដិទ្ធិ វុត្តំ ។
 ឥធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សុទ្ធដ្ឋោ ហោតិ ឥតិកវចិវិបិណ្ណោ ចាត-
 សេនាសនេតិលានប្បទូយកេសដ្ឋបិក្ខុវេន សុទ្ធដ្ឋ-
 ស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ ឆាយំ ធម្មោ អសន្ត្ឋស្សាតិ
 ឥតិ យន្តំ វុត្តំ ឥនេតំ បដិទ្ធិ វុត្តំ ។

បរិវិត្តស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ ឆាយំ ធម្មោ
 សន្តិណិកាវាសស្សាតិ ឥតិ ទោ បនេតំ វុត្តំ
 កេត្យោតំ បដិទ្ធិ វុត្តំ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុចោ
 បរិវិត្តស្ស វិហារេតោ កវន្តំ ឧបសន្តិមិកាពេ ភិក្ខុ
 ភិក្ខុនិយោ ឧចាសកា ឧចាសិកាយោ វាជាចោ
 វាជមហាមត្តា តិភិយោ តិភិយេស្សវិកា ។
 តត្រ ភិក្ខុ វិវេកានិទ្ធនេ ចិន្តេន វិវេកាចោ
 ណេន វិវេកាបញ្ញាវេន វិវេកាជ្ជីនេ នេត្តិម្មាភិវេនេ

ពាក្យថា ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានសេចក្តី
 សន្តោស នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមិនមានសេចក្តីសន្តោសដូច្នោះ
 ដែលគេជាគតិពាលហើយ ពាក្យនេះ គេជាគតិពាលហើយ តើព្រោះ
 តាមស្រ្តីយេហេតុដូចម្តេច ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ
 ជាអ្នកសន្តោសដោយចិវិ បិណ្ណបាត សេនាសនៈ គិលានប្បទូយ-
 កេសដ្ឋបិក្ខុវេន តាមបាត ពាក្យណាថា ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 នេះជាធម៌របស់អ្នកមានសេចក្តីសន្តោស នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នក
 មិនមានសេចក្តីសន្តោសដូច្នោះ ដែលគេជាគតិពាលហើយ ពាក្យនេះ
 គេជាគតិពាលហើយ ព្រោះតាមស្រ្តីយេហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកស្ងាត់ នេះ
 មិនមែនជាធម៌ របស់អ្នកត្រេកអរ ដោយពួកដូច្នោះនេះ ដែលគេជាគតិ
 ពាលហើយពាក្យនេះគេជាគតិ ពាលហើយ តើព្រោះតាមស្រ្តីយេហេតុដូច
 ម្តេច ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងប់ស្ងាត់នៅ
 មានពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ព្រះពោធិ មហាមត្របេស
 ព្រះពោធិ ភិក្ខុ មិនសាវ័ករបស់ ភិក្ខុ វេមនិច្ចលេវេកភិក្ខុនោះ ។
 ក្នុងទីនោះ ភិក្ខុមានចិត្តទុខទៅក្រៅវិភេ ណានៅក្រៅវិភេ បែរ
 ទៅក្រៅវិភេ ដំកល់នៅក្នុងវិភេ ត្រេកអរចំពោះក្នុងការចេញបាតតាម

អញ្ញនក្ក ឧយ្យោជនិកាប្បជិសំយុត្តំយេវ កថំ កត្តា
ហោតិ បរិវត្តស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ បាយំ ធម្មោ
សន្តណិកាវាមស្សតិ ឥតិ យទ្គំ វុត្តំ ឥនមេតំ
បដិច្ច វុត្តំ ។

អាទ្ធិកិយស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ បាយំ ធម្មោ
កុសីតស្សតិ ឥតិ ទោ បទេតំ វុត្តំ កិញ្ចតំ បដិច្ច
វុត្តំ ។ ឥន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អាទ្ធិកិយោ វិហារតិ អកុសលានំ
ធម្មានំ បហាបាយ កុសលានំ ធម្មានំ ឧបសម្បទាយ
ជាមវា នន្តបរាញ្ញោ អនិក្ខត្តុពោ កុសលេសុ ធម្មេសុ
អាទ្ធិកិយស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ បាយំ ធម្មោ កុសីត-
ស្សតិ ឥតិ យទ្គំ វុត្តំ ឥនមេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

ឧបដ្ឋិតស្សតិស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ បាយំ ធម្មោ មុដ្ឋ-
ស្សតិស្សតិ ឥតិ ទោ បទេតំ វុត្តំ កិញ្ចតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

ជាអ្នកធ្វើតាមខូតពាក្យ ដែលប្រគល់ពោះដោយពាក្យ ដែលគួរបញ្ជូនទៅ
ដោយភិក្ខុ ពាក្យណាជា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នក
ស្ងាត់ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកត្រេកអរដោយភ្លេចដូច្នោះ ដែលគេថាគត
ពោលហើយ ពាក្យខ្លះ គេថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាព្ធព្យាយាម
នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកខ្វល់ប្រមូសដូច្នោះនេះដែលគេថាគតពោលហើយ
ពាក្យខ្លះ គេថាគតពោលហើយ គេព្រោះអាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រាព្ធព្យាយាម ដើម្បី
លះបង់ខ្លួនអកុសលធម៌ ដើម្បីញ៉ាំងភ្នែកកុសលធម៌ឱ្យកើតឡើង ជា
អ្នកមានកំហុស មានសេចក្តីប្រើប្រាស់ប្រើប្រាស់ មិនទំលាក់គុះចោលក្នុងកុសល-
ធម៌ទាំងឡាយ ពាក្យណាថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នក
ប្រាព្ធព្យាយាម នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកខ្វល់ប្រមូសដូច្នោះ ដែលគេថា-
គតពោលហើយ ពាក្យខ្លះ គេថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានស្មារតីខាប់
ខ្លួន នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នករក្សាស្មារតីដូច្នោះនេះ ដែលគេថាគតពោល
ហើយ ពាក្យខ្លះ គេថាគតពោលហើយ គេព្រោះអាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។

សឯ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សតិមា ហោតិ បរមេន សតិទេបក្កោន
សមណ្ឌកតោ ចិរកតម្យិ ចិរកាសិកម្យិ សវិតា អនុស្សិតា
ឧបដ្ឋិតស្សតិស្សាយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ ធម្មោ
ឧដ្ឋិតស្សតិស្សតិ សតិ យន្តំ វុត្តំ សឯមេតំ បដិទ្ធិ វុត្តំ ។

សមាហិតស្សាយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ ធម្មោ
អសមាហិតស្សតិ សតិ ទោ បទេតំ វុត្តំ តិក្ខោតំ
បដិទ្ធិ វុត្តំ ។ សឯ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិច្ឆេវ កាមេហិ ។ បេ ។
ចតុត្ថជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ឈ វិហារតិ សមាហិតស្សាយំ
ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ ធម្មោ អសមាហិតស្សតិ សតិ
យន្តំ វុត្តំ សឯមេតំ បដិទ្ធិ វុត្តំ ។

បញ្ញវតោ អយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ នាយំ ធម្មោ ធុប្ប
ញ្ញស្សតិ សតិ ទោ បទេតំ វុត្តំ តិក្ខោតំ បដិទ្ធិ វុត្តំ ។

ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានស្មារតី ប្រកបដោយ
ស្មារតី នឹងកំរិតជាអ្នកមានប្រាជ្ញាជាប់ជាប់ទាំងខ្ពង់ខ្ពស់ នឹងឃើញ រឿងទុក
រឿយ ។ ខ្ញុំអំពើដែលធ្វើចេញហើយផង ខ្ញុំសំដីដែលនិយាយចេញ
ហើយផង ពាក្យណាថា ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមាន
ស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួន នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកក្របស្មារតីដូច្នោះ ដែលគេថាគត
កោលហើយ ពាក្យនុះ គេថាគតកោលហើយ ព្រោះកាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយនេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តកាំងមាំ នេះ
មិនមែនជាធម៌ របស់អ្នកមានចិត្តមិនកាំងមាំដូច្នោះនេះ ដែលគេថាគតកោល
ហើយ ពាក្យនុះ គេថាគតកោលហើយ តើព្រោះកាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។

ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ស្ងប់ស្ងាត់ចាកកាមទាំង
ឡាយ ។ បេ ។ ដល់ខ្ញុំចក្កត្ថជ្ឈាន ពាក្យណាថា ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ
ជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តកាំងមាំ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តមិនកាំង
មាំដូច្នោះ ដែលគេថាគតកោលហើយ ពាក្យនុះ គេថាគតកោលហើយ
ព្រោះកាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌ របស់អ្នកមានប្រាជ្ញា នេះ
មិនមែនជាធម៌ របស់អ្នកអាក្រាតដូច្នោះនេះ ដែលគេថាគតកោលហើយ
ពាក្យនុះ គេថាគតកោលហើយ តើព្រោះកាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។

ឥន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បញ្ញាវា ហោតិ ឧទយត្តកាមិធិយា
 បញ្ញាយ សមន្តាគតោ អរិយាយ ធិត្វេធិកាយ
 សម្មាទុក្ខក្ខយកាមិធិយា បញ្ញាវតោ អយំ ភិក្ខុវេ
 ធម្មោ ឆាយំ ធម្មោ ទុប្បញ្ញស្សាតិ ឥតិ យន្តំ វុត្តិ
 ឥនមេតំ បដិច្ច វុត្តិ ។

ធិប្បញ្ញាកមស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ ធិប្បញ្ញាតិទោ
 ឆាយំ ធម្មោ បបញ្ញាកមស្ស បបញ្ញាតិទោតិ ឥតិ ទោ
 បនេតំ វុត្តិ កកេត្វេតំ បដិច្ច វុត្តិ ។ ឥន ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុវោ បបញ្ញាវេកេន ធិត្តំ បក្ខុទ្ធាតិ បសីនេតិ
 សន្តិដ្ឋតិ វិមុទ្ធាតិ ធិប្បញ្ញាកមស្សយំ ភិក្ខុវេ ធម្មោ
 ធិប្បញ្ញាតិទោ ឆាយំ ធម្មោ បបញ្ញាកមស្ស បប-
 ញ្ញាតិទោតិ ឥតិ យន្តំ វុត្តិ ឥនមេតំ បដិច្ច វុត្តិ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ប្រកបដោយ
 ប្រាជ្ញា ជាដំណើរទៅកាន់សេចក្តីចម្រើន និនិសេចក្តីវិនាស ជាប្រាជ្ញា
 ដ៏ប្រសើរ ជាគ្រឿងគ្រោសដ៏ធំ ជាដំណើរទៅកាន់ការរស់នៅនៃ
 ទុក្ខដោយប្រពៃ ពាក្យណាថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នក
 មានប្រាជ្ញា នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកឥតប្រាជ្ញាដូច្នោះ ដែលគេថាគត
 ពោលហើយ ពាក្យខ្លះ គេថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានឱប្បញ្ញាធម៌
 ជាច្រើនគ្រកអា អ្នកគ្រកអា ក្នុងឱប្បញ្ញាធម៌ នេះមិនមែនជាធម៌របស់
 អ្នកមានបបញ្ញាធម៌ជាច្រើនគ្រកអា អ្នកគ្រកអា ក្នុងបបញ្ញាធម៌ដូច្នោះនោះ ដែល
 គេថាគតពោលហើយ ពាក្យខ្លះ គេថាគតពោលហើយ តើព្រោះអាស្រ័យ
 ហេតុដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចិត្តរបស់ភិក្ខុក្នុងសាសនា
 នេះ វេទនិស្សរៈទៅ វេទនិជ្រះថ្ងៃ វេទនិកាំងទៅ វេទនិបង្គោទៅ
 ក្នុងកិរិយារាងវៃបបញ្ញាធម៌ គឺព្រះចិត្តនៃ ពាក្យណាថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានឱប្បញ្ញាធម៌ ជាច្រើនគ្រកអា អ្នក
 គ្រកអា ក្នុងឱប្បញ្ញាធម៌ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានបបញ្ញាធម៌
 ជាច្រើនគ្រកអា អ្នកគ្រកអា ក្នុងបបញ្ញាធម៌ដូច្នោះ ដែលគេថាគតពោល
 ហើយ ពាក្យខ្លះ គេថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

សុត្តនិបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គនិទាយ

អដទោ អាយស្មា អនុរុទ្ធា អាយតិកម្មំ វិស្សាវាសំ
 តត្តោ ចេតិសុ ទាចីនវិសទាយេ វិហាសិ ។ អដទោ
 អាយស្មា អនុរុទ្ធា ឋិតោ វុបកដ្ឋោ អប្បមត្តោ
 អាតាបិ បហិតត្តោ វិហារត្តោ ន ចិរស្សវ យស្សត្តាយ
 កុលបុត្តា សម្មនេវ អការស្មា អនតារិយំ បព្វជន្និ
 តទនុត្តរំ ព្រហ្មចរិយចរិយោសានំ ធិដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ
 អភិញ្ញា សន្និកត្តា ឧបសម្មវដ្ឋ វិហាសិ ទិណា ជាតិ
 វសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ កាលិយំ ជាបរំ ឥត្តត្តាយាតិ
 អត្តញ្ញាសិ អញ្ញតរោ ន បទាយស្មា អនុរុទ្ធា អរហតំ
 អហោសិ ។ អដទោ អាយស្មា អនុរុទ្ធា អរហត្តប្បត្តោ
 កាយំ វេលាយំ ឥមា កាថាយោ អភាសិ

មម សន្តប្បមញ្ញាយ សត្តា លោកេ អនុត្តរោ
 មទោមយេន កាយេន ឥន្ទិយា ឧបសន្តមិ

សុត្តនិបិដក អង្គនិទាយ អង្គនិទាយ

គ្រាពោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានកាយ ក៏នៅចាំស្សូតទៅ ក្នុងបាចិនិស-
 តាយវន ក្នុងវិជនចេតិះព្រះឯង ។ លំដាប់ពោះព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានកាយវិភម្ភកំ
 ឯង ចៀសចេញចាកពួក មិនមានសេចក្តីប្រមាទ មានព្យាយាមដុតកំដៅ
 កិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះទិវាន ពួកកុលបុត្តចេញចាកផ្ទះចូល
 កាន់ផ្នួសដោយប្រពៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនុត្តរធម៌ណា មិនយូរប៉ុន្មាន
 លោកក៏បានធ្វើឲ្យដាក់ច្បាប់នូវអនុត្តរធម៌ ដែលមានព្រហ្មចរិយៈជាច័វដុត
 ពោះ ដោយបញ្ញាដ៏ទុក្ខមរេស្ម័យនូវក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក៏ដឹងច្បាស់ថា ជាភិកស្ត
 ហើយ ព្រហ្មចរិយធម៌ បាននៅចេញហើយ លោក្សសកិច្ច បានធ្វើច
 ហើយ មគ្គការនាគិច្ចដទៃប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសោទ្យសកិច្ចនេះ មិនមាន
 ទៀតឡើយ មានសេចក្តីសរសើរថា បណ្តាព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ព្រះអ-
 នុរុទ្ធដ៏មានកាយ ជាព្រះអរហន្តមួយអង្គដែរ ។ លុះព្រះអនុរុទ្ធដ៏មាន
 កាយ បានដល់ព្រះអរហន្តហើយ បានពោលគាថាទាំងឡាយនេះ
 ក្នុងវេលានោះថា

ព្រះសាស្តា ជាបុគ្គលប្រសើរក្នុងលោក ព្រះអង្គទ្រង់
 ជ្រាបច្បាស់នូវសេចក្តីត្រិះរិះ របស់កតាវេញ ទ្រង់មាន
 កាយសម្រេចដោយចិត្ត ទ្រង់ស្តេចចូលមក ដោយប្បវិ

បណ្ណាសក ពហេតវិទ្យា

យថា មេ អហុ សង្ក័យោ កតោ ឧត្តរំ នេសយិ
 ធិប្បបត្តរតោ តុទ្ធោ ធិប្បបត្តំ អនេសយិ
 កស្សហំ ធម្មមញ្ញាយ វិហាសី សាសនេ រតោ
 តិស្សោ វិជ្ជា អនុប្បត្តា កតំ តុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។
 ពហេតវិទ្យា ធម៌យោ ។

ធិស្សន្តិ វិវិធិ

ទ្វេ ឧត្តា ទ្វេ ច ហត្ថកា មហាធាមេន ដីវតោ
 ទ្វេ គលា អក្ខណា វុត្តា អនុវុទ្ធន តេ នសាតិ ។

បណ្ណាសក ពហេតវិទ្យា

គម្រិរបេសំ អាត្មាអញ កើតមានយ៉ាងណា ព្រះអង្គក៏ទ្រង់
 សំដែងទូរធម៌ដ៏លើសលុបយ៉ាងនោះ ព្រះពុទ្ធប្រឡឹងក្រែកអរ
 ក្នុងនិប្បបត្តធម៌ ក៏ទ្រង់សំដែងទូរនិប្បបត្តធម៌ អាត្មាអញ
 បានដឹងច្បាស់ទូរធម៌របស់ព្រះអង្គ ក៏ក្រែកអរ ក្នុងសាលា
 វិជ្ជាទាំង ៣ អាត្មាអញក៏បានសម្រេចហើយ សាសនារបស់
 ព្រះពុទ្ធ អាត្មាអញ ក៏បានធ្វើហើយ ។

ធម៌ ពហេតវិទ្យា ទី ៣ ។

ទុទ្ធនៃតហេតវិទ្យានោះគឺ

និយាយអំពីទុក្ខហេតុ ពីរលើក ហត្ថកអាចារ្យកែពីរលើក
 សក្កមហានាម ១ ដីវតោមារក្ស ១ កំច្បាំងពីរលើក
 អក្ខណៈ ១ ជាតំបំ ១០ នឹងព្រះអនុវុទ្ធ ។

វាសវិគ្គ

(៣១) អដ្ឋមាធិ កិក្ខុវេ ធានាធិ ។ កកមាធិ អដ្ឋ ។
អាសដ្ឋ ធានំ ទេតិ កយា ធានំ ទេតិ អនាសិ មេតិ
ធានំ ទេតិ ទស្សតិ មេតិ ធានំ ទេតិ សាហុ ធានន្តិ
ធានំ ទេតិ អហំ បទាមិ វេម ទ បទន្តិ បាហាមិ
បទន្តា អបទន្តានំ ធានំ ទ ធាតុន្តិ(១) ធានំ ទេតិ វេម
មេ ធានំ ទទេតោ កកល្យាលោ កកត្តិសន្តោ អក្កត្តច្ឆតិ
ធានំ ទេតិ ជិត្តលន្តោ ជិត្តបរិក្ខារត្តំ ធានំ ទេតិ ។
វេមាធិ ទោ កិក្ខុវេ អដ្ឋ ធានាធិតិ ។

(៣២) សទ្ធា ហិរិយំ កុសលញ្ច ធានំ

ទម្មា ឯតេ សប្បុរសានុយាតា
ឯតញ្ចិ មត្តំ ធិរិយំ វទន្តិ
ឯតេទ ហិ កច្ឆតិ ទេវលោកន្តិ ។

(៣៣) អដ្ឋមាធិ កិក្ខុវេ ធានាវត្ថុនំ ។
កកមាធិ អដ្ឋ ។ ទម្មា ធានំ ទេតិ ទោសា
ធានំ ទេតិ មោហា ធានំ ទេតិ កយា ធានំ ទេតិ

១ ១. អភន្តិ ។

វាសវិគ្គ

[៣១] ខ្នាលកិក្ខុវេ ទាននេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ទាន ៨ យ៉ាង
កើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺបុគ្គលឱ្យទាន ព្រោះបានចាត់ចែងទុកស្រេច ឱ្យទាន
ព្រោះភ័យ ឱ្យទានដោយគិតថា គេបានឱ្យដល់អញ ឱ្យទានដោយគិត
ថា គេនឹងឱ្យដល់អញវិញ ឱ្យទានដោយគិតថា ទានជាភារប្រពៃ ឱ្យ
ទានដោយគិតថា អញចំអិន បុគ្គលទាំងឡាយនេះ មិនទាន់ចំអិន អញ
កាលចំអិន មិនគួរ ដើម្បីមិនឱ្យទានដល់បុគ្គលមិនទាន់ចំអិន ឱ្យទាន
ដោយគិតថា កាលបើអញឱ្យទាននេះ កិត្តស័ព្ទដ៏ពិរោះវែមនឹងខ្លាញ
ទៅ ឱ្យទានដើម្បីជ្រើសរើសប្រដាប់បំបែកចិត្តនឹងជាហិត្តាវនចិត្ត ។ ខ្នាល
កិក្ខុវេ ទានមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

[៣២] សទ្ធាទាន ហិរិទាន កុសលទាន ធម៌ទាំងនេះ

ជាធម៌ទាំងនៅក្នុងកុសលបុរស សប្បុរសទាំងឡាយ តែង
ពោលនូវធម៌នេះថាជាដូរទៅកាន់ទៅលោក ព្រោះថាបុគ្គល
តែងទៅកាន់ទៅលោកបានដោយធម៌នេះ ។

[៣៣] ខ្នាលកិក្ខុវេ ទានវត្ថុនេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ទានវត្ថុ ៨ យ៉ាង
កើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺបុគ្គលឱ្យទាន ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ ឱ្យទាន
ព្រោះសេចក្តីទំនឹងឱ្យទានព្រោះសេចក្តីល្ងង់ឱ្យទានព្រោះសេចក្តីភ័យ ឱ្យ

និទ្ទេសប្បញ្ញត្តិ កតប្បញ្ញត្តិ បិទ្ធិតាមហេហិ ធារហាសំ ចោរណំ
កុលវំសំ ហារបត្តិ ធានំ ទេតិ វេហាហំ ធានំ ទត្វា
កាយស្ស ភេតា បរាស្សណា សុភតិ សុត្តំ លោកិ
ឧបបដ្ឋិស្សមីតិ ធានំ ទេតិ វេហំ មេ ធានំ ទេតេ
ចិត្តំ បសំទតិ អត្តមទតា សោមទស្សំ ឧបដាយតិ
ធានំ ទេតិ ចិត្តាលង្ការចិត្តបរិក្ខារត្តំ ធានំ ទេតិ ។
វេហា ទេ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ ធានវត្ថុនីតិ ។

(៣៤) អដ្ឋង្គសមណ្ឌកតេ ភិក្ខុវេ ទេតេ តិដំ វុត្តំ ធន
មហាប្បលំ ហោតិ ធន មហាស្សាទំ ធន ជាតិសេយ្យន្តិ ។ កថំ
អដ្ឋង្គសមណ្ឌកតេ ។ វេហ ភិក្ខុវេ ទេតេ ឧទ្ធិមិដិដ្ឋាមិ ធន
ហោតិ ចាសាណសក្កវល្លញ្ច ហោតិ ឧសវញ្ច ហោតិ ធន
ធន កម្ពីរសិកំ ហោតិ ធន អាយសម្បន្នំ ហោតិ ធន អាយ-
សម្បន្នំ ហោតិ ធន មាតិកាសម្បន្នំ ហោតិ ធន មរិយាទស-
ម្បន្នំ ហោតិ ។ ឯវំ អដ្ឋង្គសមណ្ឌកតេ ភិក្ខុវេ ទេតេ តិដំ
វុត្តំ ធន មហាប្បលំ ហោតិ ធន មហាស្សាទំ ធន ជាតិសេយ្យន្តិ ។

ឲ្យបានព្រោះភិក្ខុវេ ដ៏ជូនដំណាច់ទ្បាយ (របស់អញ) គ្រប់ឲ្យ គ្រប់ធ្វើ
មក អញមិនគួរញ៉ាំងវិញក្រែង ពីបូកណាខ្លះឲ្យវិធាន ១ ឲ្យបានគ្រោះ
ភិក្ខុវេ អញបានឲ្យបាននេះ លុះវេហក្បាយកាយ ស្លាប់ទៅ នឹងទៅ
កើតក្នុងសុភតិ ស្នូតិ ទេវលោក ១ ឲ្យបានព្រោះភិក្ខុវេ កាលអញឲ្យបាន
នេះ ចិត្តវេហិដ្ឋេដ្ឋា វាំងសេចក្តីពេញចិត្តនឹងសោមទស្ស ក៏វេហិកើត
ឡើង ១ ឲ្យបាន ដើម្បីជាគ្រឿងប្រដាប់ចិត្តនឹងវេហិក្បាយ ១ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុវេទ្បាយ មានវត្ថុមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣៤) ម្ចាស់ភិក្ខុវេទ្បាយ ពូជដែលបុគ្គលសាបព្រោះ ក្នុងស្រែ
ប្រកបដោយអង្គ ៨ ជាពូជមិនមានផលច្រើន មិនមានសេចក្តីក្រេកអរច្រើន
មិនចំរើន ។ ស្រែប្រកបដោយអង្គ ៨ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុវេទ្បាយ
ស្រែក្នុងលោកនេះ ជាស្រែមានទិទ្ធករ្យៈ ទិទ្ធករ្យៈ ១ មានជ្រុងនីត្រួស
១ មានទឹកប្រៃ ១ គន្ធនឹងក្តីលមិនជ្រៅ ១ មិនបរិបូណ៌ដោយផ្លូវទឹកសម្រាប់
បញ្ចូល ១ មិនបរិបូណ៌ដោយផ្លូវទឹកសម្រាប់បញ្ចេញ ១ មិនបរិបូណ៌
ដោយច្រឡាយទឹក ១ មិនបរិបូណ៌ដោយភ្លៀង ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុវេទ្បាយ
ពូជដែលបុគ្គលសាបព្រោះ ក្នុងស្រែប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនេះ ជា
ពូជមិនមានផលច្រើន មិនមានសេចក្តីក្រេកអរច្រើន មិនចំរើនទេ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទ្រង់ពាយស្ស អដ្ឋកថិបិដក

ឯវិមោ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋង្គសមណ្ឌកតេសុ សមណ-
 ព្រាហ្មណេសុ ធានំ ធិន្នំ ន មហាប្ញលំ ហោតិ ន
 មហានិសំសំ ន មហាជុតិកំ ន មហាវិញ្ញាវ ។ កថំ
 អដ្ឋង្គសមណ្ឌកតេសុ ។ ៧៨ ភិក្ខុវេ សមណព្រាហ្មណ
 មិច្ឆានិដ្ឋិកា ហោន្តិ មិច្ឆាសង្កប្បា មិច្ឆាវាចា មិច្ឆា-
 កម្មន្តា មិច្ឆាអាជីវា មិច្ឆាវាយាមា មិច្ឆាសតិវោ
 មិច្ឆាសមាធិវោ ។ ឯវិ អដ្ឋង្គសមណ្ឌកតេសុ ភិក្ខុវេ
 សមណព្រាហ្មណេសុ ធានំ ធិន្នំ ន មហាប្ញលំ ហោតិ
 ន មហានិសំសំ ន មហាជុតិកំ ន មហាវិញ្ញាវ ។
 អដ្ឋង្គសមណ្ឌកតេ ន ភិក្ខុវេ ទេត្ត តិដំ វុត្តិ
 មហាប្ញលំ ហោតិ មហាស្សន្នំ ជាតិសេយ្យន្នំ ។ កថំ
 អដ្ឋង្គសមណ្ឌកតេ ។ ៧៨ ភិក្ខុវេ ទេត្តំ អនុន្នមិច្ឆាមិច
 ហោតិ អចាសាលាសក្កវិល្យញ្ច ហោតិ អន្ធសវញ្ច ហោតិ
 កម្មីវសិតំ ហោតិ អាយសម្បន្នំ ហោតិ អាយសម្បន្នំ
 ហោតិ មាតិកាសម្បន្នំ ហោតិ វរិយាទសម្បន្នំ ហោតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទ្រង់ពាយ អដ្ឋកថិបិដក

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បានដែលបុគ្គលឱ្យ ចំពោះពួកសមណព្រាហ្មណ៍
 ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ជាបានមិនមានផលច្រើន មិនមានភាវិសិទ្ធិ
 ច្រើន មិនមានសេចក្តីរឿនច្រើន មិនផ្សាយទៅច្រើន ក៏យ៉ាង
 គោរវដែរ ។ សមណព្រាហ្មណ៍ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ កើដូចម្តេច
 ខ្លះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នក
 យល់ឃើញខុស ១ គ្រិះរិះខុស ១ ឱយាយខុស ១ ធ្វើការរិះខុស ១
 ចិត្តមធិរិះខុស ១ ព្យាយាមខុស ១ ឱករលីកខុស ១ កាំងចិត្តខុស ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បានដែលបុគ្គលឱ្យ ចំពោះសមណព្រាហ្មណ៍ដែល
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនេះ គាត់បានមិនមានផលច្រើន មិនមាន
 ភាវិសិទ្ធិច្រើន មិនមានសេចក្តីរឿនច្រើន មិនផ្សាយទៅច្រើន ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកទាំងពួងដែលបុគ្គលសាបព្រោះ ក្នុងវិស្វ
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ រៀបជាពួងមានផលច្រើន មានសេចក្តីក្រកអរច្រើន
 មានសេចក្តីចំរើន ។ វិស្វប្រកបដោយអង្គ ៨ កើដូចម្តេចខ្លះ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ វិស្វក្នុងលោកនេះ មិនមានចំណូលខ្លះ ឬចំណែកខ្លះ ១
 មិនមានជំនឿក្រសួង ១ មិនមានទឹកវិប្រ ១ មានគន្លងនិស្ស័យជ្រៅ ១
 បរិបូណ៌ដោយផ្លូវទឹក សម្រាប់បញ្ចូល ១ បរិបូណ៌ដោយផ្លូវទឹក សម្រាប់
 បញ្ចេញ ១ បរិបូណ៌ដោយប្រឡាយទឹក ១ បរិបូណ៌ដោយភ្លៀង ។

បណ្ណសារ ពាសន្ត

ឯវំ អដ្ឋង្គសមញ្ញាគតេ ភិក្ខុវេ ទេត្តេ តិដំ វុត្តំ
 មហាច្ចលំ ហោតិ មហាស្សាទំ ជាតិសេយ្យន្តំ ។ ឯវេវេ
 ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋង្គសមញ្ញាគតេសុ សមណាប្រាហ្មណេសុ
 នាដំ ទិដ្ឋំ មហាច្ចលំ ហោតិ មហានិសំសំ មហាជុតិកំ
 មហាវិចារំ ។ កងំ អដ្ឋង្គសមញ្ញាគតេសុ ។ វេ
 ភិក្ខុវេ សមណាប្រាហ្មណា សម្មាទិដ្ឋិកា ហោន្តិ
 សម្មាសង្កម្យា សម្មាវាមា សម្មាកម្មតា សម្មាអាជីវា
 សម្មាវាយាមា សម្មាសតិទោ សម្មាសមាធិទោ ។ ឯវំ
 អដ្ឋង្គសមញ្ញាគតេសុ ភិក្ខុវេ សមណាប្រាហ្មណេសុ នាដំ
 ទិដ្ឋំ មហាច្ចលំ ហោតិ មហានិសំសំ មហាជុតិកំ
 មហាវិចារន្តំ ។

យជាបិ ទេត្តេ សម្បទ្ធវេ បុត្តា តិដសម្បទា
 ទេវេ សមាទយន្តន្តិ ហោតិ ឆញ្ញាយ សម្បទា
 អនិគិសម្បទា ហោតិ វិទ្ធិញ្ញំ កវតិ សម្បទា
 វេបុលំ សម្បទា ហោតិ ជលំ វេ ហោតិ សម្បទា ។

បណ្ណសារ ពាសន្ត

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពូជដែលបុគ្គលសាមគ្រោះ ក្នុងស្រែប្រកបដោយ
 អង្គ៨ យ៉ាងនេះ ជាពូជមានផលច្រើន មានសេចក្តីត្រេកអរច្រើន មាន
 សេចក្តីចំរើន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បានដែលបុគ្គលឱ្យហើយ ចំពោះ
 សមណាប្រាហ្មណ៍ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ជាទានមានផលច្រើន មាន
 ភាគិសិទ្ធិច្រើន មានសេចក្តីរៀនច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន កំ
 យ៉ាងនោះវេ ។ សមណាប្រាហ្មណ៍ ប្រកបដោយអង្គ ៨ កើតធម្មច
 រូះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសមណាប្រាហ្មណ៍ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នក
 យល់ឃើញត្រូវ ១ គ្រិះរិះត្រូវ ១ ឱយាយត្រូវ ១ ធ្វើការងារត្រូវ ១ ចិញ្ចឹម
 ជីវិតត្រូវ ១ ព្យាយាមត្រូវ ១ និពលក៏ត្រូវ ១ តាំងចិត្តត្រូវ ១ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បានដែលបុគ្គលឱ្យហើយ ចំពោះពួកសមណាប្រាហ្មណ៍
 ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនេះ ទើបជាទានមានផលច្រើន មានភាគិ-
 សិទ្ធិច្រើន មានសេចក្តីរៀនច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ។
 ពូជដ៏បរិបូណ៌ ដែលគេសាមគ្រោះ ក្នុងស្រែដ៏ល្អ កាលបើ
 មានភ្លៀងស្រួល កាលបើបូណ៌ ដោយគ្រាប់ស្រូវ តំរូវមែន
 មាន ភិបរិបូណ៌ ដោយការមិនអន្តរាយ ១ ការចំរើន
 ឡើង បរិបូណ៌ ១ ការលូតលាស់ បរិបូណ៌ ១
 ផ្លែហ្នឹងឯង បរិបូណ៌ ១ មានទេហយ៉ាងណាមិញ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ ភិកាយស្ស អង្គកថិយោ

ឃុំ សម្បទសីលេស្ស ទិញ្ចា កោដនសម្បទា
 សម្បទាធំ ឧបទេតិ សម្បទ្នំ ហិស្ស តំ កតំ
 តស្មា សម្បទមាភក្ខិ សម្បទន្តទ បុគ្គលោ(១)
 សម្បទមព្រា សេវេជ ឃុំ ឥជ្ឈន្តិ សម្បទា ។
 វិជ្ជាចរណសម្បទា លទ្ធា ចិត្តស្ស សម្បទា
 កកោតិ កក្កសម្បទំ លកតិ ចត្តសម្បទំ ។
 លោកំ ញត្វា យជាភូតំ បប្បយ្យ ទិដ្ឋិសម្បទំ
 មក្កសម្បទមាភក្ក យាតិ សម្បទមាទសោ ។
 ឧទុទិញ្ចា មលំ សព្វំ បព្វា ទិព្វានសម្បទំ
 មុទុតិ សព្វទុក្ខេហិ សា ហោតិ សព្វសម្បទាតិ ។

[៣៧] អដ្ឋមា កិក្ខុវេ ទាន្តបបត្តិយោ ។ កក្កមា អដ្ឋ ។

១. សម្បទព្រា បុគ្គលោ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ ភិកាយស្ស អង្គកថិយោ

កោដនដីបប្បូណិ ដែលបុគ្គលទី១ហើយ ចំពោះក្នុងបុគ្គល
 មានសីលបប្បូណិ វេមនិញ្ចា ធិចំណែកកុសលឲ្យកើតឡើង
 កុសលកម្មដែលបុគ្គលនោះធ្វើហើយ ឈ្មោះថាកម្មដីបប្បូណិ
 មានទម្រង់យ៉ាងនោះដែរ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលកុដ
 លោកនេះ ជាអ្នកបប្បូណិ មានប្រាថ្នាខ្លះសេចក្តីបប្បូណិ
 គួរសេពតប្បូណិដែលមានបញ្ញាដីបប្បូណិ ការបប្បូណិ
 វេមនិសម្រេចយ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលអ្នកបប្បូណិដោយវិជ្ជា
 ធិនិចរណៈ បានខ្ញុំសេចក្តីបប្បូណិវិនិច្ឆ័យ វេមនិធ្វើខ្ញុំកម្ម ដី
 បប្បូណិផង បានខ្ញុំប្រយោជន៍ដីបប្បូណិ ។ បុគ្គលដី
 ច្បាស់ខ្ញុំសក្ខុលោក តាមសេចក្តីពិត វេមនិសម្រេចខ្ញុំ
 វិចស្សនាសម្មាទិដ្ឋិដីបប្បូណិ បុគ្គលអាស្រ័យខ្ញុំមក្កដីបប្បូណិ
 មានចិត្តដីបប្បូណិ វេមនិដល់ខ្ញុំ (ព្រះអរហន្ត) ។ បុគ្គល
 កំចាត់បង់ខ្ញុំមន្ទិលទាំងពួង ដល់ខ្ញុំព្រះនិព្វាន ដីបប្បូណិ
 វេមនិចេចាកទុក្ខទាំងពួង ការរួចចាកទុក្ខនោះឯង ទើប
 ឈ្មោះថា សេចក្តីបប្បូណិគ្រប់យ៉ាង ។

[៣៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ការកើតឡើងនៃពាននេះ មាន
 ៨ យ៉ាង ។ ការកើតឡើងនៃពាន ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។

ឥត កិច្ចការ ឯកសារ ជាង ទេតិ សមណស្ស វា
 ព្រាហ្មណស្ស វា អង្គ ចាន់ វត្ត យានំ មាលាកុ-
 រិលមនំ សេយ្យវសនំ បដិចេយ្យំ សោ យំ ទេតិ
 តំ បញ្ចសិសតំ សោ បស្សតិ ទត្តិយមហាសាលេ
 វា ព្រាហ្មណមហាសាលេ វា គហបតិមហាសាលេ
 វា ធាតុហិ កាមគុណេហិ សមប្បិកេ សមន្តិក្ខតេ
 បរិពារយមាទេ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ
 កាយស្ស ភេតា បរម្មណា ទត្តិយមហាសាលានំ វា
 ព្រាហ្មណមហាសាលានំ វា គហបតិមហាសាលានំ
 វា សហព្យតំ ឧបបន្ថេយ្យន្តិ សោ តំ ចិត្តំ បទហតិ
 តំ ចិត្តំ អធិដ្ឋាតិ តំ ចិត្តំ កាវេតិ តស្ស តំ ចិត្តំ
 ហិទេតិមុត្តំ ឧត្តរំ អភាវិតំ កាយស្ស ភេតា បរម្មណា
 ទត្តិយមហាសាលានំ វា ព្រាហ្មណមហាសាលានំ
 វា គហបតិមហាសាលានំ វា សហព្យតំ ឧបបន្ថតិ
 តព្វា ទោ សីលវតោ វតាមិ ទោ ទុស្សីលស្ស
 ឥដ្ឋតិ កិច្ចការ សីលវតោ ទោតោបណិចិ សុទ្ធាត្តិ(១) ។

១. វិសុទ្ធាត្តិ ។

ម្ចាស់កិច្ចការឡាយ បុគ្គលពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ឲ្យទានធីបាយ ទឹក
 សំភក់ យានដំនិះ កំរើងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ចំរើង ចំរើងស្រ្គយ
 នៅ គ្រឿងប្រដាប់ ប្រដាប់ ជាទាន ដល់សមណៈឬព្រាហ្មណំ បុគ្គលនោះ
 ឲ្យខ្ញុំគុណ ក៏ប្រាថ្នាខ្ញុំនោះ បុគ្គលនោះ ឃើញពួកទត្តិយមហាសាល
 ក្តី ព្រាហ្មណមហាសាលក្តី គហបតិមហាសាលក្តី ដែលកំពុងវិទ្ធកស្តប្រ
 ស្តល់ មូលមិត្ត បំរើដោយកាមគុណទាំង ៥ ។ បុគ្គលនោះមានសេចក្តី
 គ្រិនិះយ៉ាងនេះថា ឧប្បិ អញលុះបែកព្វាយកិកាយ ស្តាប់ទៅ សូមឲ្យទៅ
 កើតជាមួយនឹងទត្តិយមហាសាលក្តីព្រាហ្មណមហាសាលក្តី គហបតិមហា-
 សាលក្តី បុគ្គលនោះ ក៏ដំបូលចិត្តនោះ អធិដ្ឋាចិត្តនោះ ចំរើងចិត្តនោះ ចិត្ត
 របស់បុគ្គលនោះ ក៏ស៊ប់ក្នុងកាមគុណដ៏បែកចាប មិនបានចំរើងគុណដ៏
 ដ៏លើសលុបច្បើងទៅទៀត លុះបែកព្វាយកិកាយស្តាប់ទៅ ក៏វែមទៅ
 កើតជាមួយនឹងពួកទត្តិយមហាសាលខ្លះ ព្រាហ្មណមហាសាលខ្លះ គហបតិ-
 មហាសាលខ្លះ ម្ចាស់កិច្ចការឡាយ គឺជាគណៈពលខ្ញុំការសម្រេចនោះឯង
 ចំរើងបុគ្គលមានសីល មិនចំរើងបុគ្គលទ្រុស្តសីលឡើយ សេចក្តីប្រាថ្នា
 ដោយចិត្តរបស់បុគ្គលមានសីល វែមទៅសម្រេចចំរើងសុទ្ធ ១ ។

ឥធម៌ បទ ភិក្ខុវេ ឯកោប្បា ធានំ ទេតិ សមណស្ស
 វា ប្រាហ្មណស្ស វា អង្គំ ធានំ វត្ថុ យានំ មាលា-
 កទ្ធាវិលេបនំ សេយ្យវសនំ បដិបេយ្យំ សោ យំ ទេតិ
 តំ បទ្ធាសីសតិ តស្ស សុតំ ហោតិ ចាតុឌ្ឍហារា-
 ដិកា ទេវា ធីយាយុកា វណ្ណាវណ្ណា សុខពហុលាតិ
 តស្ស ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ កាយស្ស កេតា
 បម្មរណា ចាតុឌ្ឍហារាដិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ
 ឧបបជ្ជេយ្យន្តំ សោ តំ ចិត្តំ បទហតិ តំ ចិត្តំ អធិដ្ឋាតិ
 តំ ចិត្តំ កាវេតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ហំ ទេតិ មុត្តំ ឧត្តរំ អកា-
 វិតំ កាយស្ស កេតា បម្មរណា ចាតុឌ្ឍហារាដិកានំ
 ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ តញ្ច មោ សីលវតោ
 វធាមិ យោ ធុស្សីលស្ស ឥដ្ឋតិ ភិក្ខុវេ សីលវតោ
 ទេតោបណិធិ សុទ្ធតា ។ ឥធម៌ បទ ភិក្ខុវេ ឯកោប្បា
 ធានំ ទេតិ សមណស្ស វា ប្រាហ្មណស្ស វា អង្គំ ធានំ
 វត្ថុ យានំ មាលាកទ្ធាវិលេបនំ សេយ្យវសនំ បដិបេយ្យំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ឲ្យបានគឺបាយ ទឹក សំរាត់
 យានជំនិះ កម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ចំរើក ទ័អាស្រ័យនៅ
 គ្រឿងប្រដាប់ប្រទ័ប ជាទានដល់សមណៈ ឬប្រាហ្មណ៍ បុគ្គលនោះឲ្យ
 វត្តណា ក៏ប្រាថ្នាវត្តនោះ បុគ្គលនោះ បានពូជ ពួកទេវតាចាតុឌ្ឍហារា-
 ដិកៈ មានកាយវេនី មានសម្បុរល្អ មានសេចក្តីសុខច្រើន បុគ្គលនោះ
 មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឧហ្មិ ភក្ខាអញ លុះបែកទ្វាយរាជកាយ
 ស្លាប់ទៅ សូមឲ្យទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាចាតុឌ្ឍហារាដិកៈ បុគ្គលនោះ
 ដម្កល់ចិត្តនោះ អធិដ្ឋានចិត្តនោះ ចំរើនចិត្តនោះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះក៏ចុះ
 ស៊ប់ក្នុងកាមតុណ្ហដ៏ថោកទាប មិនចំរើនតុណ្ហធម៌លើសលុបឡើយទៅ
 ទៀត លុះបែកទ្វាយរាជកាយស្លាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួក
 ទេវតាចាតុឌ្ឍហារាដិកៈ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គង់គរតោលនូវការសម្រេច
 នោះឯង ចំពោះបុគ្គលមានសីល មិនចំពោះបុគ្គលទ្រុស្តសីលឡើយ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រាថ្នាដោយចិត្តរបស់បុគ្គលមានសីលរមែងសម្រេច
 ប្រការចិត្តបរិសុទ្ធ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ឲ្យបាន
 គឺបាយ ទឹក សំរាត់ យានជំនិះ កម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ចំរើក
 ទ័អាស្រ័យនៅ គ្រឿងប្រដាប់ប្រទ័ប ជាទានដល់សមណៈ ឬប្រាហ្មណ៍

បណ្ណសារ ៣៧២

សោ យំ ទេតិ កំ បទ្ហាសីសតិ តស្ស សុតំ ហោតិ
 តាវត្តិសា ទេវំ ។ បេ ។ យាមា ទេវំ... តុសីតា
 ទេវំ... វិម្មាទតិ ទេវំ... បរិមិត្តវសវត្តិ ទេវំ ទីយា-
 យុកា វណ្ណវិទ្ធា សុទតហុលាតិ តស្ស ឃិវំ ហោតិ
 អហោ វតាហំ កាយស្ស កេតា បរម្មរណា បរិ-
 មិត្តវសវត្តិទំ ទេវំទំ សហាត្យតំ ទុបបដ្ឋេយ្យន្តិ សោ
 តំ ចិត្តំ បទហតិ តំ ចិត្តំ អធិដ្ឋាតិ តំ ចិត្តំ ភាវិតិ
 តស្ស តំ ចិត្តំ ហិទេធិម្ពត្តំ ទុត្តរំ អភាវិតំ កាយស្ស
 កេតា បរម្មរណា បរិមិត្តវសវត្តិទំ ទេវំទំ សហាត្យតំ
 ទុបបដ្ឋតិ តត្ថ ទោ សីលវតោ វតាមិ យោ ទុស្សី-
 លស្ស វជ្ឈតិ ភិក្ខុវេ សីលវតោ ទេតោបណិទិ
 សុទ្ធតា ។ វេទ បទ ភិក្ខុវេ ឯតាទ្វា ទានំ ទេតិ
 សមណស្ស វា ប្រាហ្មណស្ស វា អន្តំ ចានំ វត្តំ
 យានំ វាលាកន្ធវិលេចំ សេយ្យវសនំ បទីមេយ្យ

បណ្ណសារ ៣៧៣

បុគ្គលនោះផ្សេងគ្នា ក៏ប្រាថ្នាផ្សេងគ្នា បុគ្គលនោះ បានពូជ ពួកទៅតា
 ភាវិត្តិវ្យ ។ បេ ។ ពួកទៅតាយាមៈ... ពួកទៅតាតុសិត ... ពួកទៅតា
 និមិត្តាតិ... ពួកទៅតា បរិមិត្តវសវត្តិ មានអាយុវែង មានសម្បុរល្អ
 មានសេចក្តីសុខច្រើន បុគ្គលនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឧប្ប
 តាក្ខអញ លុះបែកព្យាយាមកាយស្លាប់ទៅ សូមឲ្យទៅកើតជាមួយ
 នឹងពួកទៅតាបរិមិត្តវសវត្តិ បុគ្គលនោះ ដម្កល់ចិត្តនោះ អធិដ្ឋានចិត្តនោះ
 ចំរើនចិត្តនោះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ក៏ពុះសិបក្នុងកាមក្កណាដ៏ជោគរប
 មិនបានចំរើនក្កណាធម៌ ដ៏លើសលុបឡើងទៅទៀត លុះបែកព្យាយាម
 កាយស្លាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទៅតាបរិមិត្តវសវត្តិ ម្ខាង
 ក៏កុំខំខ្សោយ ក៏ជោគបានលទ្ធិការសម្រេចនោះឯង ចំពោះបុគ្គលមាន
 សីល មិនចំពោះបុគ្គលទ្រុស្តសីលឡើយ ម្ខាងក៏កុំខំខ្សោយ សេចក្តី
 ប្រាថ្នាដោយចិត្ត របស់បុគ្គលមានសីល រមែងសម្រេច គ្រោះចិត្តបរិ-
 សុទ្ធ ១ ។ ម្ខាងក៏កុំខំខ្សោយ បុគ្គលនោះ ក្នុងលោកនេះ ឲ្យបានតិ បាយ
 ទឹក សំរាត់ យានដំរិះ កម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទំរងក
 ទីកាស្រ័យនៅ គ្រឿងប្រដាប់ ប្រទិប ជាទានដល់សមណៈ ឬទ្រាហ្មណ៍

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដក មគ្គិកថា

សោ យំ ទេតិ តំ បដ្ឋាសីសតិ តស្ស សុតំ ហោតិ
 ព្រហ្មកាយិកា ទេវំ ធិយាយុកា វណ្ណវណ្ណោ សុខ-
 តហុលាតិ តស្ស ឃី ហោតិ អហោ វតាហំ កាយស្ស
 កេតា បរម្មណា ព្រហ្មកាយិកាធំ ទេវំធំ សហព្យតំ
 ឧបបន្ថេយ្យន្តិ សោ តំ ចិត្តំ បទហតិ តំ ចិត្តំ
 អនិដ្ឋាតិ តំ ចិត្តំ ភាវិតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ហិទេនិមុត្តិ
 ឧត្តរំ អភាវិតំ កាយស្ស កេតា បរម្មណា ព្រហ្មកា-
 យិកាធំ ទេវំធំ សហព្យតំ ឧបបន្ថតិ តព្វ ទោ
 សីលវតោ វនាមិ ទោ ទុស្សីលស្ស វិភកតស្ស ទោ
 សវតស្ស វជ្ជតិ ភិក្ខុវេ សីលវតោ ទេតាបណិធំ
 វិភកតត្តា ។ វសា ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ ទានុបបត្តិយោតិ ។

(៣៦) តិណិមាធំ ភិក្ខុវេ បុព្វកិរិយាវត្ថុធំ ។
 កតតាធំ តិណិ ។ ទានមយំ បុព្វកិរិយាវត្ថុ(១)

១ ១. បុព្វកិរិយាវត្ថុ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដក មគ្គិកថា

បុគ្គលនោះផ្សំគុណា ក៏ប្រាថ្នាវត្ថុនោះ បុគ្គលនោះ បាទព្រះ ពួក
 ទេវតា ព្រហ្មកាយិកៈ មានតាយវិធី មានសម្បុរល្អ មានសេចក្តី
 សុខច្រើន បុគ្គលនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឧហ្មំ ភក្ខាគញ
 លុវបេកត្វាយរាជិកាយ ស្លាប់ទៅ សូមឱ្យទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតា
 ព្រហ្មកាយិកៈ បុគ្គលនោះ ផ្សំចិត្តនោះ គាំទ្រចិត្តនោះ ចំរើនចិត្ត
 នោះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ក៏ចុះសិប្បក្នុងកាយគុណដ៏ថោកទាប មិនចំរើន
 គុណធម៌ ដ៏រលីសលុបឡើងទៅទៀត លុវបេកត្វាយរាជិកាយស្លាប់ទៅ
 វេមនិទៅកើត ជាមួយនឹងពួកទេវតា ព្រហ្មកាយិកៈ គឺជាគតិពាលនូវការ
 សម្រេចនោះឯង ចំពោះបុគ្គលមានសីល មិនចំពោះបុគ្គលទ្រុស្តសីលទេ
 មានចំពោះបុគ្គលប្រាសចាកកតៈ មិនចំពោះបុគ្គល ប្រកបដោយកតៈទេ
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រាថ្នាដោយចិត្តរបស់បុគ្គលមានសីល វេមនិ
 សម្រេចព្រោះប្រាសចាកកតៈ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការកើតឡើង
 នៃទានមាន ៨ ប្រការនេះឯង ។

[៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុព្វកិរិយាវត្ថុនេះមាន ៣ យ៉ាង ។
 បុព្វកិរិយាវត្ថុ ៣ យ៉ាង កើតឡើងចុះ ។ គឺទានមយបុព្វ-
 កិរិយាវត្ថុ (វត្ថុជាទីគាំទ្រនៃការបំពេញបុណ្យសម្រេចអំពីការឡើ) ១

សីលមយំ បុត្តាកិរិយាវត្ថុ ភាវនាមយំ បុត្តាកិរិយាវត្ថុ ។
 ឥធិ ភិក្ខុវេ ឯកទ្វស្ស ទានមយំ បុត្តាកិរិយាវត្ថុ បរិភ័
 កតំ ហោតិ សីលមយំ បុត្តាកិរិយាវត្ថុ បរិភ័ កតំ
 ហោតិ ភាវនាមយំ បុត្តាកិរិយាវត្ថុ ជាភិសម្ពោតិ ។
 សោ កាយស្ស ភេទា បរម្មណា មនុស្សសោកក្ស(១)
 ឧបបជ្ជតិ ។ ឥធិ បធិ ភិក្ខុវេ ឯកទ្វស្ស ទានមយំ
 បុត្តាកិរិយាវត្ថុ មត្តសោ កតំ ហោតិ សីលមយំ
 បុត្តាកិរិយាវត្ថុ មត្តសោ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ
 បុត្តាកិរិយាវត្ថុ ជាភិសម្ពោតិ ។ សោ កាយស្ស ភេទា
 បរម្មណា មនុស្សសោកក្ស(២) ឧបបជ្ជតិ ។ ឥធិ
 បធិ ភិក្ខុវេ ឯកទ្វស្ស ទានមយំ បុត្តាកិរិយាវត្ថុ
 អធិមត្តំ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុត្តាកិរិយាវត្ថុ
 អធិមត្តំ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុត្តាកិរិយាវត្ថុ
 ជាភិសម្ពោតិ ។ សោ កាយស្ស ភេទា បរម្មណា
 បាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សហាត្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។

១ ១. មនុស្សពោក្ខំ ។ ២ ១. មនុស្សសោកក្ខំ ។

សីលមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ (វត្ថុជាទីតាំងនៃការបំពេញបុណ្យសម្រេចអំពី
 ការក្សសីល) ១ ការនាមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ (វត្ថុជាទីតាំងនៃការបំពេញ
 បុណ្យសម្រេចអំពីការចំរើន) ១ ។ ខ្នាលភិក្ខុវាទិទ្ធកាយ បុគ្គលខ្លះ
 គ្មានលោកនេះ ធ្វើទានមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ មានប្រមាណតិច ធ្វើសីល-
 មយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ មានប្រមាណតិច ប៉ុន្តែ ការនាមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ
 មិនទាន់សម្រេចទៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកគ្នាយករាជិកាយ
 ស្លាប់ទៅ វេទន៍ទៅកើតក្នុងក្រលុមមនុស្សផ្សេងៗ ។ ខ្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ គ្មានលោកនេះ ធ្វើទានមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ ល្មម
 ប្រមាណ ធ្វើសីលមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ តិល្មមប្រមាណ ប៉ុន្តែការនាមយ-
 បុត្តាកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចទៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែក
 គ្នាយករាជិកាយស្លាប់ទៅ វេទន៍កើតក្នុងក្រលុមមនុស្សផ្សេងៗ ។ ខ្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ គ្មានលោកនេះ ធ្វើទានមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ
 ច្រើនក្រៃលែង ធ្វើសីលមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ ច្រើនក្រៃលែង ប៉ុន្តែការនាម-
 យបុត្តាកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចទៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកគ្នាយ
 ករាជិកាយស្លាប់ទៅ វេទន៍ទៅកើតជាមួយទីដីតូចទៅតាមម្លាតដីកៈ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងកាយស្ស អង្គនិទាត

តត្ថុវេ ភិក្ខុវេ ចត្តារោ មហារាជាថោ ធានមយំ បុត្តា-
 កិរិយាវត្ថុំ អតិរេកំ កវិទ្ធា សីលមយំ បុត្តា កិរិយាវត្ថុំ
 អតិរេកំ កវិទ្ធា ធាតុធម្មារាជិកេ ធម៌េ ទសហិ
 ហំ ធម៌េ អធិត្តណ្ណានិ ទិព្វេន អាយុធា ទិព្វេន វណ្ណេន
 ទិព្វេន សុទ្ធេន ទិព្វេន យសេន ទិព្វេន អាជិបកេយ្យេន
 ទិព្វេហិ ភូមហិ ទិព្វេហិ សន្តេហិ ទិព្វេហិ កទ្ធវេហិ
 ទិព្វេហិ វេសហិ ទិព្វេហិ ដោដ្ឋេហិ ។ វេ ។ ចន
 ភិក្ខុវេ ឯកទុស្ស ធានមយំ បុត្តា កិរិយាវត្ថុ អធិមត្តំ
 កតំ ហោតិ សីលមយំ បុត្តា កិរិយាវត្ថុ អធិមត្តំ
 កតំ ហោតិ កាវធាមយំ បុត្តា កិរិយាវត្ថុ ធាតិ-
 សន្តោតិ ។ សោ កាយស្ស កេតា បរម្មរណា
 កាវត្តិសាធំ ធម៌េធំ សហព្យតំ ឧបបដ្ឋតិ ។ តត្ថុវេ
 សក្កេន ធម៌េធំ ធានមយំ បុត្តា កិរិយាវត្ថុ អតិរេកំ
 កវិទ្ធា សីលមយំ បុត្តា កិរិយាវត្ថុ អតិរេកំ កវិទ្ធា
 កាវត្តិសេ ធម៌េ ទសហិ ហំ ធម៌េ អធិត្តណ្ណានិ
 ទិព្វេន អាយុធា ។ វេ ។ ទិព្វេហិ ដោដ្ឋេហិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងកាយ សង្កនិទាត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តារទៅតាមទំនោះ មហាពជំពំ ៤ អង្គ បានធ្វើ
 បានមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ ច្រើនក្រៃពេក ធ្វើសីលមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ ច្រើន
 ក្រៃពេក វេមនិទ្ធន៍ទ្ធន៍សក្កនិទ្ធន៍ទ្ធន៍ទៅតាមធម្មារាជិកៈ ដោយស្តេច១០
 យំនីតិ កាយុជាទិព្វ ១ ពណិជាទិព្វ ១ សុរជាទិព្វ ១ យសជាទិព្វ ១
 អធិបតិជាទិព្វ ១ ប្រជាទិព្វ ១ សំឡេងជាទិព្វ ១ ភ្លេងជាទិព្វ ១ សេតា
 ទិព្វ ១ ដេវត្តៈជាទិព្វ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ
 ធ្វើបានមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុច្រើនក្រៃលែង ធ្វើសីលមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុច្រើន
 ក្រៃលែង ចំណែកវិចារមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គល
 នោះ សុខបែកព្យាយាមកាយស្តាប់ទៅ វេមនិទ្ធន៍ទ្ធន៍ជាមួយនឹងពួកទៅតា
 មាវត្តិទិព្វ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តារទៅតាមទំនោះ សក្ការទៅពជំ
 ជាធំជាងទៅតា បានធ្វើបានមយបុត្តាកិរិយាវត្ថុច្រើនក្រៃពេក ធ្វើសីល-
 មយបុត្តាកិរិយាវត្ថុច្រើនក្រៃពេក វេមនិទ្ធន៍ទ្ធន៍សក្កនិទ្ធន៍ទៅតាជាធំកាវត្តិទិព្វ
 ដោយស្តេច១០យំនីតិ កាយុជាទិព្វ ១ ។ វេ ។ ដេវត្តៈជាទិព្វ ១ ។

បណ្ណាសា ពានវិញ

ឥន បន កិក្ខុវេ ឯកទ្ធស្ស ធានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 អធិមត្តំ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 អធិមត្តំ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 ធាតិសម្ពោតិ ។ សោ កាយស្ស គេតា បរម្មណា
 យាមាទំ ទេវាទំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។ គត្រ
 កិក្ខុវេ សុយាមោ ទេវបុត្តោ ធានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 អតិរេកំ ករិក្ខា សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ អតិរេកំ
 ករិក្ខា យាមេ ទេវេ ទសហិ មាទេហិ អធិត្តណ្ណាតិ
 ទិព្វេន អាយុនា ។ បេ ។ ទិព្វេហិ ថោដ្ឋិព្វេហិ ។ ឥន
 បន កិក្ខុវេ ឯកទ្ធស្ស ធានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 អធិមត្តំ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 អធិមត្តំ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 ធាតិសម្ពោតិ ។ សោ កាយស្ស គេតា បរម្មណា
 តុសិកាទំ ទេវាទំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។ គត្រ
 កិក្ខុវេ សុតុសិកោ ទេវបុត្តោ ធានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 អតិរេកំ ករិក្ខា សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ អតិរេកំ
 ករិក្ខា តុសិកេ ទេវេ ទសហិ មាទេហិ អធិត្តណ្ណាតិ

បណ្ណាសា ពានវិញ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលទ្វេភេទនេះ ធ្វើបានមួយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 ច្រើនក្រៃលែង ធ្វើសីលមួយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ច្រើនក្រៃលែង ប៉ុន្តែភាវនា-
 មួយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបើក
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាទៅតាំងនោះ សុយាមទេវបុត្រ បានធ្វើ
 បានមួយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនក្រៃលែង បានធ្វើសីលមួយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
 ដ៏ច្រើនក្រៃលែង រមែងទ្រង់ស្តាប់កូនទិព្វករទៅតាំងនោះ ដោយស្មោះ
 ១០ យ៉ាងគឺ កាយុជាទិព្វ ១ ។ បេ ។ ដោយដ្ឋានជាទិព្វ ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ បុគ្គលទ្វេភេទនេះ ធ្វើបានមួយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនក្រៃ
 លែង ធ្វើសីលមួយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនក្រៃលែង ប៉ុន្តែភាវនាមួយបុញ្ញ-
 កិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបើកម្ចាស់
 កាយស្តាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើតជាមួយនឹងកូនទៅតាំងនោះ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាទៅតាំងនោះ សន្តសិកទេវបុត្រ បានធ្វើបានមួយ-
 បុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនក្រៃលែង បានធ្វើសីលមួយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនក្រៃ
 លែង រមែងទ្រង់ស្តាប់កូនទិព្វករទៅតាំងនោះ ដោយស្មោះ ១០ យ៉ាងគឺ

និព្វេន អយុតោ ។ បេ ។ និព្វេហិ ដោដ្ឋព្វេហិ ។
 ឥត បទ ភិក្ខុវេ ឯកទ្ធស្ស ធានមយំ បុត្តា-
 ភិវិយាវត្ថុ អតិវេកំ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុត្តា-
 ភិវិយាវត្ថុ អតិវេកំ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុត្តា-
 ភិវិយាវត្ថុ ជាភិសន្តោតិ ។ សោ កាយស្ស កេតា
 បរម្មណោ និម្មានវតីនំ ទេវំនំ សហព្យតំ ឧបបដ្ឋតិ ។
 តត្រ ភិក្ខុវេ សុនិម្មិតោ នេវបុត្តោ ធានមយំ បុត្តា-
 ភិវិយាវត្ថុ អតិវេកំ កវិក្ខា សីលមយំ បុត្តាភិវិយាវត្ថុ
 អតិវេកំ កវិក្ខា និម្មានវតី ទេវេ ទសហំ ម៉ាទេហិ
 អនិក្កណ្ណាតិ និព្វេន អយុតោ ។ បេ ។ និព្វេហិ
 ដោដ្ឋព្វេហិ ។ ឥត បទ ភិក្ខុវេ ឯកទ្ធស្ស ធានមយំ
 បុត្តាភិវិយាវត្ថុ អនិមត្តំ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុត្តា-
 ភិវិយាវត្ថុ អនិមត្តំ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុត្តា-
 ភិវិយាវត្ថុ ជាភិសន្តោតិ ។ សោ កាយស្ស កេតា បរម្ម-
 ណោ បរិនិម្មិតវសវត្ថីនំ ទេវំនំ សហព្យតំ ឧបបដ្ឋតិ ។

អយុតោ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វេហិ ។ អាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 បុគ្គលទ្ធុៈ ក្នុងលោកនេះ ធ្វើបានមួយបុត្តាភិវិយាវត្ថុច្រើនក្រៃលែង ធ្វើ
 សីលមួយបុត្តាភិវិយាវត្ថុ ច្រើនក្រៃលែង ប៉ុន្តែភាវនាមួយបុត្តាភិវិយាវត្ថុ
 មិនសម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកព្រាយក្នុងកាយ ស្លាប់ទៅ
 ក៏វេទនាពេកជាមួយនឹងពួកទេវតា និម្មានវតី ។ អាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 បណ្តាទៅតាំងនោះ សុនិម្មិតទៅបុត្រ បានធ្វើបានមួយបុត្តាភិ-
 យាវត្ថុច្រើនក្រៃលែង បានធ្វើសីលមួយបុត្តាភិវិយាវត្ថុច្រើនក្រៃលែង
 វេទនាខ្ពស់ខ្ពស់ក្នុងពួកទេវតានិម្មានវតី ដោយស្ថាន១០យ៉ាងគឺ អយុតោ
 ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វេហិ ។ អាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលទ្ធុៈ
 ក្នុងលោកនេះ ធ្វើបានមួយបុត្តាភិវិយាវត្ថុច្រើនក្រៃលែង ធ្វើសីលមួយ-
 បុត្តាភិវិយាវត្ថុ ច្រើនក្រៃលែង ប៉ុន្តែភាវនាមួយបុត្តាភិវិយាវត្ថុ មិនបាន
 សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកព្រាយក្នុងកាយ ស្លាប់
 ទៅ ក៏វេទនាពេក ជាមួយនឹងពួកទេវតា បរិនិម្មិតវសវត្ថី ។

បណ្ណសារ ពានរង្វា

តត្រ ភិក្ខុវេ បរិមិត្តវសវត្ថុ ទេវបុត្តា^(១) ធានមយំ
 បុត្តាកិរិយាវត្ថុ អតិរេតំ កកិទ្ធា សីលមយំ បុត្តា-
 កិរិយាវត្ថុ អតិរេតំ កកិទ្ធា បរិមិត្តវសវត្ថុ ទេវេ ទសហិ
 ហំ ទេហិ អធិក្កណ្ណាតិ ទិទ្វេន អយុតា ទិទ្វេន វណ្ណេន
 ទិទ្វេន សុទេន ទិទ្វេន យសេន ទិទ្វេន អាធិបតេយ្យេន
 ទិទ្វេហិ រូបេហិ ទិទ្វេហិ សទ្កេហិ ទិទ្វេហិ កទ្កេហិ
 ទិទ្វេហិ វសេហិ ទិទ្វេហិ ដោដ្ឋេហិ ។ ឥមាធិ ទោ
 ភិក្ខុវេ តិណិ បុត្តាកិរិយាវត្ថុធិតិ ។

(៣៧) អដ្ឋមាធិ ភិក្ខុវេ សប្បុរិសធានាធិ ។
 កកតមាធិ អដ្ឋ ។ សុចិ ទេតិ បណីតំ ទេតិ កាលេន
 ទេតិ កប្បិយំ ទេតិ វិចេយ្យ ទេតិ អភិណ្ណំ ទេតិ
 ទទំ ធិត្តំ បសាទេតិ ទត្វា អត្តមទោ ហោតិ ។ ឥមាធិ
 ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ សប្បុរិសធានាធិតិ ។

សុចិ បណីតំ កាលេន កប្បិយំ ចានកោជំ
 អភិណ្ណំ ទទាតិ ធានាធិ សុទេត្តសុ^(២) ព្រហ្មចារិសុ
 ទេវ វិប្បដិសារិយំ^(៣) ធធិត្វា អាមិសំ តហំ
 វិវំ ទិដ្ឋាធិ ធានាធិ វណ្ណយន្តិ វិបស្សិទោ

១ ១. សេវត្តិ វេបុត្តោ ។ ២ ១. សុទេត្ត ។ ៣ ១. ៩ ច វិប្បដិសារិយុ ។

បណ្ណសារ ពានរង្វា

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តារទេវភាពាំងនោះបរិមិត្តវសវត្ថុទេវបុត្រ បាន
 ធ្វើបានមួយបុត្តាកិរិយាវត្ថុ ដ៏ច្រើនក្រៃពេក បានធ្វើសីលមួយបុត្តាកិរិយា-
 វត្ថុ ដ៏ច្រើនក្រៃពេក វេមន្តទ្រង់ស្តីកន្លងទៅក្នុងវេរិភាពបរិមិត្តវសវត្ថុ ដោយ
 ស្ថាន ១០ យ៉ាង គឺ អាយុជាទិព្វ ១ វាលិជាទិព្វ ១ សុខជាទិព្វ ១
 យសជាទិព្វ ១ អធិបតីជាទិព្វ ១ រូបជាទិព្វ ១ សំឡេងជាទិព្វ ១ ក្លិន
 ជាទិព្វ ១ វេសជាទិព្វ ១ ដោដ្ឋព្វជាទិព្វ ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 បុត្តាកិរិយាវត្ថុ មាន ៧ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរិសទាននេះមាន ៨ យ៉ាង ។
 សប្បុរិសទាន ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺបុគ្គលឱ្យវត្តស្តារ ១ ឱ្យវត្តថ្ម
 ថ្នាក់ ១ ឱ្យតាមកាល ១ ឱ្យវត្តគួរ ១ ជ្រើសរើសហើយទើបឱ្យ ១ ឱ្យបាន
 រឿយៗ ១ កំពុងឱ្យជានិច្ចឱ្យជ្រះថ្លា ១ លុះឱ្យផុតហើយ វេមន្តទានសចក្ត
 គេញចិត្ត ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរិសទាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

បុគ្គល វេមន្តឱ្យនូវទានទាំងឡាយគឺ ទំកន្តិភោជន ដ៏ស្តារ
 ថ្មថ្នាក់ តាមកាល វត្តដ៏គួរ រឿយៗ ចំពោះព្រហ្មចារិបុគ្គល
 ទាំងឡាយ ដូចជាស្រីដ៏ល្អ ពួកអ្នកច្រាង វេមន្តសារសីរ
 នូវទានទាំងឡាយ ដែលបុគ្គលនេះបង់នូវអាមិសៈ ជាច្រើន
 ដែលមិនដូចគ្នាសេចក្តីក្តៅច្រហាយ ហើយឱ្យយ៉ាងនេះ

ឯវំ យជិត្តា មេធាវី សន្តោ មុត្តនំ ចេតសា
អព្យបជ្ឈិ សុខំ លោកំ ចណ្ឌិតោ ឧបបជ្ឈិតំ ។

[៣៨] សប្បវិសោ កិក្ខុវេ កុលេ ជាយមាដោ
តហុដោ ជនស្ស អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ
មាតាចិត្តំ អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ
បុត្តនារស្ស អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ
នាសកម្មការោវិសស្ស អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ
ហោតិ មិត្តាមទ្ធានំ អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ
ហោតិ បុព្វច្យតានំ អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ
ហោតិ រញ្ញា អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ
នេវតានំ អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ សមណ-
ប្រាហ្មណ៍នំ អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ ។

អ្នកប្រាជ្ញមានបញ្ញា ជាអ្នកមានសព្វ បានបូជាយ៉ាងនេះ
ហើយ មានចិត្តច្របូបច្រួន រវៃនិច្ចលរៅកាន់ខេរលោក
ដែលមិនមានសេចក្តីខ្ពក្ព មានតែសេចក្តីសុខ ។

[៣៨] ខ្លាលកិក្ខុវាជិទ្ធភាយ សប្បវស កាលកើតក្នុងក្រិក្ខុល
រវៃនិច្ចប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តី
សុខដល់ជនច្រើន ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន
ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់មាតាចិត្ត ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បី
សេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់បុត្តនារិយា ប្រត្តិទៅ ដើម្បី
ប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់បុរសជាតាសកម្មការ
ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ
ដល់មិត្តនិភាមិក្សទាំងឡាយ ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បី
សេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ពួកញាតិ ដែលរំចករវាងទៅកាន់បរ-
លោក ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បី
សេចក្តីសុខដល់ព្រះរាជា ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន
ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ពួកទេវតា ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បី
សេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់សមណប្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ។

បណ្ណាសារ កងរាង

សេយ្យដាមី ភិក្ខុវេ មហាមេយោ សព្វសស្សនិ
 សម្មុទេន្តោ តហុនោ ជនស្ស អន្តាយ ហិតាយ
 ។ មេ ។ ហោតិ ឯកេវ ទោ ភិក្ខុវេ សប្បុរិសោ
 កុលេ ដាយមាដោ តហុនោ ជនស្ស អន្តាយ ហិតាយ
 សុទាយ ហោតិ មាតាចិក្ខុនំ អន្តាយ ហិតាយ
 សុទាយ ហោតិ បុត្តនាវស្ស អន្តាយ ហិតាយ
 សុទាយ ហោតិ ទាសកម្មករោវសស្ស អន្តាយ
 ហិតាយ សុទាយ ហោតិ មិត្តាមទ្ធានំ អន្តាយ ហិតាយ
 សុទាយ ហោតិ បុព្វប្បដិសនំ អន្តាយ ហិតាយ សុទាយ
 ហោតិ រញ្ជា អន្តាយ ហិតាយ សុទាយ ហោតិ
 ទេវតានំ អន្តាយ ហិតាយ សុទាយ ហោតិ សមណ-
 ប្រា ប្បណានំ អន្តាយ ហិតាយ សុទាយ ហោតិ ។

បណ្ណាសារ កងរាង

ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាមេយ កាលបុរិសសំទូតិទាំងអស់ ឱ្យសម្រេច
 ព្រម វេទិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដល់ដទៃច្រើន
 ។ មេ ។ មានទម្រង់ដូចម្តេចមិញ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរស កាល
 កើតក្នុងគ្រូកូល វេទិប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដើម្បី
 សេចក្តីសុខដល់ដទៃច្រើន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន
 ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់មាតានិបិកាទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រ-
 យោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់បុត្តភរិយា ប្រព្រឹត្តទៅ
 ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់បុរសជាទាស-
 កម្មករ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ
 ដល់មិត្តនិកាមាត្យទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តី
 ចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ពួកញាតិ ដែលចែកឋានទៅកាន់បរលោក
 ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ព្រះ
 ពជា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ
 ដល់ពួកទេវតា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បី
 សេចក្តីសុខដល់សមណប្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ក៏មានទម្រង់ដូច្នោះដែរ

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គនៃបិដក

ពហុនំ វត អត្តាយ សប្បញ្ញោ យរោវសំ
 មាតវំ បិតវំ បុត្រេ វត្តិខ្ញុំវមតិខ្ញុំតោ
 បូជេតិ សហជម្មេន បុត្រេ កតមន្តស្សវំ
 អបាតារ បព្វជិតេ អបាថេ ព្រហ្មចារិណេ^(១)
 ធិវដ្ឋសន្តោ បូជេតិ ញត្វា ជម្មេ ច ថេសាលោ
 រញ្ញោ ហិតោ ធរវហិតោ ញាតំ ធិ ធិ ហិតោ
 សទ្ធិសំ សហិតោ ហោតិ សទ្ធិម្មេ សុបតិដ្ឋិតោ
 វិនយ្យ មន្ត្រមសំ សាលោកំ កជិតេ សិវន្តិ ។
 (៣៧) អដ្ឋិមេ ភិក្ខុវេ បុញ្ញាភិសន្តា កុសលា-
 ភិសន្តា សុទ្ធសន្តាហារ ហោវត្តិកា សុទ្ធវិចារកា
 សក្កសំវត្តិកា វដ្ឋាយ កត្តាយ មនាមាយ
 ហិតាយ សុទាយ សំវត្តិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។

១ ១. អបថេ ព្រហ្មចារិណេ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយ អង្គនៃបិដក

បុគ្គលប្រកបដោយបញ្ញា កាលនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ វេទន៍ប្រព្រឹត្ត
 ទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពួកជនច្រើន ជាអ្នកម៉ែន្ទិលច្រកុស
 ក្នុងវេលាយប់មិទិវិជ្ជ កាលនឹកលើកដល់បុគ្គលកុណាដែល
 មាតានិបិដាធ្វើហើយ វេទន៍ជូនជាមាតាបិតាជាមុន ដោយ
 ហេតុប្រកបដោយធម៌ វេទន៍កោតក្រែងចំពោះបព្វជិតជាគន្លា-
 តាភិក្ខុស ជាព្រហ្មចារិកបុគ្គលមានសទ្ធិដ្ឋសំហំមានសីល
 ជាទីស្រឡាញ់ លុះដឹងច្បាស់នូវធម៌ទាំងឡាយហើយ វេទន៍
 ជូនជា បុគ្គលណាដែលមានប្រយោជន៍ដល់ព្រះរាជា មានប្រ-
 យោជន៍ដល់ទេវតា មានប្រយោជន៍ដល់ពួកញាតិ ដល់មិត្ត
 សំឡាញ់ ដល់សិប្បករព្រះសង្ឃ បុគ្គលនោះឈ្មោះថាមាន
 ប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលទាំងអស់ បុគ្គលណាគំចាត់បង្គំមន្ទិល
 គិរសច្ច័កំណាញ់ បុគ្គលនោះ វេទន៍ជូនប្រទេសនូវលោកក្សេមក្សាន្ត។
 (៣៧) មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភានិសង្ឃនៃបុណ្យ ភានិសង្ឃនៃកុសល
 ជាភាហវិនសេចក្តីសុទ្ធ ជាធម៌ទ្រទ្រង់ការម្នាក់ដ៏ល្អលើស ជាផលនៃសេចក្តី
 សុទ្ធ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីស្នូតដ៏យ៉ាងនេះ វេទន៍ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីក្រេក
 កា ដើម្បីសេចក្តីកាយ ដើម្បីសេចក្តីភព្វចិត្ត ដើម្បីសេចក្តីជីវិត ដើម្បី
 សេចក្តីសុខ។ ភានិសង្ឃនៃបុណ្យ ភានិសង្ឃនៃកុសលដ៏ យ៉ាងដូចម្តេចចុះ ។

បណ្ណសារ ពិវាទ

៧៦ ភិក្ខុវេ អរិយស្សវកោ ពុទ្ធិ សារណំ កតោ
 ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ បវេនោ បុញ្ញភិសន្តោ
 កុសលភិសន្តោ សុខស្សហារោ សោវត្ថិកោ សុខ-
 វិហារោ សត្តសំវត្ថិកោ ឥដ្ឋាយ កត្តាយ មជាហាយ
 ហំតាយ សុខាយ សំវត្ថតិ ។ បុណ ចបំ ភិក្ខុវេ
 អរិយស្សវកោ ធម្មំ សារណំ កតោ ហោតិ អយំ
 ភិក្ខុវេ ទុតិយោ បុញ្ញភិសន្តោ ។ មេ ។ សំវត្ថតិ ។
 បុណ ចបំ ភិក្ខុវេ អរិយស្សវកោ សង្ឃំ សារណំ
 កតោ ហោតិ អយំ ភិក្ខុវេ តតិយោ បុញ្ញភិសន្តោ
 កុសលភិសន្តោ សុខស្សហារោ សោវត្ថិកោ សុខ-
 វិហារោ សត្តសំវត្ថិកោ ឥដ្ឋាយ កត្តាយ មជាហាយ
 ហំតាយ សុខាយ សំវត្ថតិ ។ បញ្ចិវាទិ ភិក្ខុវេ
 ទាពាទិ មហាទាពាទិ អត្តញ្ញាទិ វុត្តញ្ញាទិ វិសញ្ញាទិ

បណ្ណសារ ពិវាទ

ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសារិក កុសលសន្តានេះ ជាអ្នកដល់ខ្ញុំព្រះ
 ពុទ្ធជាទីពឹង ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាភានិសង្ឃនៃបុណ្យ ភានិសង្ឃ
 នៃកុសល ជាភាហារនៃសេចក្តីសុខ ជាធម៌ឱ្យខ្ញុំការម្នាក់ដ៏ល្អលើស ជា
 ផលនៃសេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីស្ម័គ្រទី ១ វេមនិប្រព្រឹត្តទៅ
 ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត
 ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្ម
 ទៀត អរិយសារិក ជាអ្នកដល់ខ្ញុំព្រះធម៌ជាទីពឹង ខ្មាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ នេះជាភានិសង្ឃនៃបុណ្យទី ២ ។ បេ ។ វេមនិ
 ប្រព្រឹត្តទៅ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អរិយសារិក ជា
 អ្នកដល់ខ្ញុំព្រះសង្ឃជាទីពឹង នេះជាភានិសង្ឃនៃបុណ្យ ភានិសង្ឃនៃ
 កុសល ជាភាហារនៃសេចក្តីសុខ ជាធម៌ឱ្យខ្ញុំការម្នាក់ដ៏ល្អលើស
 ជាផលនៃសេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីស្ម័គ្រទី ៣ វេមនិប្រព្រឹត្តទៅ
 ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត
 ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទាន
 ទាំង ៥ យ៉ាងនេះ ចាត់ជាមហាទាន ដែលអ្នកប្រាជ្ញដឹងថាជារបស់ប្រសើរ
 ដឹងថាជារបស់ប្រព្រឹត្តទៅអស់ក្រិយ្យ ដឹងថាជាវិនិច្ឆ័យ (កល្យាណធន)

សុត្តនិបិដក អង្គនិទាយស្ស អដ្ឋកថិយាន

ចោរណា ធិ អសន្តិណ្ណា ធិ អសន្តិណ្ណា មុត្តា ធិ ន សន្តិយន្តិ
 ន សន្តិយស្សន្តិ អប្បជិត្តដ្ឋានិ សមណោហិ ព្រាហ្ម-
 ណោហិ វិញ្ញាហិ ។ កាតមា ធិ បញ្ច ។ ៧៨ ភិក្ខុវេ
 អរិយស្សវគោ ចាណាតិចាតំ បហាយ ចាណាតិចាតា
 បដិវិតោ ហោតិ ចាណាតិចាតា បដិវិតោ ភិក្ខុវេ
 អរិយស្សវគោ អបរិមាណាធំ សត្តានំ អកយំ នេតិ អវេ
 នេតិ អព្យាបជ្ឈំ នេតិ អបរិមាណាធំ សត្តានំ អកយំ
 នត្វា អវេ នត្វា អព្យាបជ្ឈំ នត្វា អបរិមាណាស្ស អកយ-
 ស្ស អវេស្ស អព្យាបជ្ឈស្ស កាតំ ហោតិ ។ ៧៩ ភិក្ខុវេ
 បមមំ ធានំ មហាធានំ អត្តញ្ញំ វត្តញ្ញំ វិសញ្ញំ ចោរណា
 អសន្តិណ្ណា អសន្តិណ្ណា មុត្តំ ន សន្តិយតិ ន សន្តិ-
 យស្សតិ អប្បជិត្តដ្ឋំ សមណោហិ ព្រាហ្មណោហិ វិញ្ញាហិ

សុត្តនិបិដក អង្គនិទាយស្ស អដ្ឋកថិយាន

ជាបេសំមានមកក្នុងកាលមុន ជាបេសំមិនរាយរាយ ជាបេសំមិនចាប់រាយ
 រាយហើយ វេមនិមិនខ្ចាត់ខ្ចាយ (ក្នុងកាលវេទ្យវិនិ) និមិនខ្ចាត់ខ្ចាយ
 (ក្នុងអនាគត) ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ជាវិញ្ញាដន ក៏មិនដែលគិះដៀល
 ឡើយ ។ ៣១ ៥ យំនិ តើដូចម្តេចខ្លះៗ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្បាយ អរិយសា-
 វកក្នុងសាសនានេះ លេបដំបូណ៌ភិក្ខុ វៀរចាកបាណាភិក្ខុ ម្ចាស់
 ភិក្ខុចាំនិទ្បាយ អរិយសាវក ជាអ្នកវៀរចាកបាណាភិក្ខុ ឈ្មោះថាឡើង
 អភ័យ ឡើងវិញមិនមានពៀរ ឡើងវិញមិនមានទុក្ខ ដល់សត្វចាំនិទ្បាយ
 មានប្រមាណមិនបាន លុះឡើងវិញអភ័យ ឡើងវិញមិនមានពៀរ ឡើងវិញ
 មិនមានទុក្ខ ដល់សត្វចាំនិទ្បាយ មានប្រមាណមិនបានហើយ វេមនិជាអ្នក
 មានចំណែក នៃសេចក្តីមិនមានភ័យ មិនមានពៀរ មិនមានទុក្ខ មាន
 ប្រមាណមិនបានវិញៗ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្បាយ នេះជា៣១ ១ ចាត់ជាមហា-
 ៣១ ដែលអ្នកប្រាជ្ញដឹងថាជាបេសំប្រសើរ ដឹងថាជាបេសំប្រព្រឹត្តរាសី
 កត្រីយ្យ ដឹងថាជាវិនិទ្បវិនិ (កល្យាណដន) ជាបេសំមានមកក្នុងកាលមុន
 ជាបេសំមិនរាយរាយ មិនចាប់រាយរាយហើយ វេមនិមិនខ្ចាត់ខ្ចាយ និមិន
 ខ្ចាត់ខ្ចាយ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ជាវិញ្ញាដន ក៏មិនដែលគិះដៀលឡើយ

បណ្ណសារ ពានរង្វ

អយំ ភិក្ខុវេ ធនុត្តោ បុញ្ញាភិសន្តោ គុសលាភិសន្តោ
 សុខស្ស្សហារោ សោវត្តិកោ សុខវិចារោ សក្កសំវត្ត-
 ធិកោ ឥដ្ឋាយ កន្តាយ មនាហយ ហំតាយ សុទាយ
 សំវត្តតិ ។ បុន ធម៌ ភិក្ខុវេ អរិយស្សវិកោ
 អនិទ្ធានាធិ បហាយ អនិទ្ធានាធិ បដិវិកោ ហោតិ
 ។ បេ ។ កាមេសុ មិច្ឆាចារិ បហាយ កាមេសុ
 មិច្ឆាចារិ បដិវិកោ ហោតិ ។ បេ ។ មុសាវាធិ បហាយ
 មុសាវាធិ បដិវិកោ ហោតិ ។ បេ ។ សុរាមេរយ-
 មជ្ជប្បមាធិដ្ឋានំ បហាយ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាធិដ្ឋាចា
 បដិវិកោ ហោតិ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាធិដ្ឋាចា បដិវិកោ
 ភិក្ខុវេ អរិយស្សវិកោ អបរិមាណាធិ សត្តានំ អកយំ
 ទេតិ អវេ ទេតិ អត្សបជ្ឈំ ទេតិ អបរិមាណាធិ សត្តានំ
 អកយំ ទត្វា អវេ ទត្វា អត្សបជ្ឈំ ទត្វា អបរិមាណស្ស
 អកយស្ស អវេស្ស អត្សបជ្ឈស្ស ភាតិ ហោតិ ឥធិ
 ភិក្ខុវេ បត្ថមំ ធានំ មហាធានំ អត្តញ្ញំ រត្តញ្ញំ វិសញ្ញំ

បណ្ណសារ ពានរង្វ

ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាគោនិសង្ស័យបុណ្យ អាទិសង្ស័យខុសល ជា
 អាហារនៃសេចក្តីសុខ ជាធម៌ឱ្យឱ្យការខ្ពង់ខ្ពស់លើស ជាផលនៃសេចក្តី
 សុខប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីស្មិតិ ៤ វេយ្យាប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ
 ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេច
 ក្តីសុខ ។ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អរិយសាវក លេបន៍អទិទ្ធានា
 វៀរចាកអទិទ្ធានា ។ បេ ។ លេបន៍កាមេសុមិច្ឆាចារិ វៀរចាកកាមេ-
 សុមិច្ឆាចារិ ។ បេ ។ លេបន៍មុសាវាធិ វៀរចាកមុសាវាធិ ។ បេ ។ លេបន៍
 សុរាមេរយមជ្ជប្បមាធិដ្ឋានំ វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាធិដ្ឋានំ ខ្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាធិដ្ឋានំ ឈ្មោះ
 ថា ឱ្យឱ្យអំពើមិនមានពៀរ ឱ្យឱ្យអំពើមិនមានទុក្ខ ដល់
 សត្វទាំងឡាយ មានប្រមាណមិនបាន លុះឱ្យឱ្យអំពើ ឱ្យឱ្យអំពើ
 មិនមានពៀរ ឱ្យឱ្យអំពើមិនមានទុក្ខ ដល់សត្វទាំងឡាយ មានប្រមាណ
 មិនបានហើយ វេយ្យាប្រព្រឹត្ត មានចំណែក នៃសេចក្តីមិនមានអំពើ មិន
 មានពៀរ មិនមានទុក្ខ មានប្រមាណមិនបានវិញ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 នេះដោយទី ៥ ចាត់ជាមហាទាន ដែលអ្នកប្រាជ្ញដឹងថាជាបស់ប្រសើរ
 ដឹងថាជាបស់ប្រព្រឹត្តទៅអស់ព្រឹត្តិយ្យ ដឹងថាជាវិនិច្ឆ័យ (កល្យាណដទ)

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គនិទាយ

ចោរណំ អសន្តិណំ អសន្តិណបុព្វំ ន សន្តិយតិ ន
 សន្តិយស្សតិ អប្បដិក្ខុដ្ឋំ សធលោហិ ព្រាហ្មណេហិ
 វិញ្ញាហិ អយំ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហេ បុញ្ញាភិសទ្ធា កុសលាភិ-
 សទ្ធា សុខស្សហារោ សោវត្ថិកោ សុខវិទាកោ
 សត្តសំវត្តនិកោ ឥដ្ឋាយ កត្តាយ មនាទាយ
 ហិតាយ សុខាយ សំវត្តតិ ។ ឥមេ ចោ ភិក្ខុវេ
 អដ្ឋ បុញ្ញាភិសទ្ធា កុសលាភិសទ្ធា សុខស្សហារោ
 សោវត្ថិកោ សុខវិទាកោ សត្តសំវត្តនិកោ ឥដ្ឋាយ
 កត្តាយ មនាទាយ ហិតាយ សុខាយ សំវត្តន្តិ ។

[៤០] ចាណាតិទាកោ ភិក្ខុវេ អាសេវិតោ ភាវិតោ
 តហុលីកោ ជិវយសំវត្តនិកោ តិវដ្ឋានយោនិសំវត្ត-
 និកោ បិត្តិវិសយសំវត្តនិកោ ។ យោ សទ្ធិលហុសោ
 ចាណាតិចាតស្ស វិទាកោ មនុស្សកូតស្ស អប្បរ-
 យុក្កសំវត្តនិកោ ហោតិ ។ អនិទ្ធានានំ ភិក្ខុវេ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយ អង្គនិទាយ

ជាវសំខានមកក្នុងកាលមុន មិនកាយកាយ មិនចាប់កាយកាយហើយ
 វេមនិមិនខ្លាត់ខ្លាយ និមនិមិនខ្លាត់ខ្លាយ ពួកសមណព្រាហ្មណំ ជាវិញ្ញដន កំ
 មិនដែលជំរុញឡើយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាភានិសិទ្ធិនៃបុណ្យ
 ភានិសិទ្ធិនៃកុសល ជាតាហារវិនិច្ឆ័យសុខ ជាធម៌ទ្រទ្រង់ការម្នាក់ដ៏ល្អ
 លើស ជាផលនៃសេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីស្នូតិជ វេមនិប្រព្រឹត្តទៅ
 ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីសេចក្តីកាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត ដើម្បី
 សេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភានិសិទ្ធិ
 នៃបុណ្យ ភានិសិទ្ធិនៃកុសល ជាតាហារវិនិច្ឆ័យសុខ ជាធម៌ទ្រទ្រង់
 ការម្នាក់ដ៏ល្អលើស ជាផលនៃសេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីស្នូតិ ៨
 ប្រការនេះឯង វេមនិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីសេចក្តីកេ-
 រាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។

[៤០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចាណាតិបាត ដែលបុគ្គលសេចក្តីក
 ហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីទារ ប្រព្រឹត្ត
 ទៅ ដើម្បីកំណើតតិប្បន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិណ្ឌវិសយ ។ ផលនៃ
 ចាណាតិបាត ដែលស្រាលជាងផលទាំងអស់ វេមនិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
 មានកាយ្យ ផលកើតជាមនុស្ស ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អនិទ្ធាន

អាសេវិតំ ភារិតំ ពហុលីកាតំ វិយសំវត្ថុនិកំ តិរច្ឆាន-
 យោនិសំវត្ថុនិកំ បិត្តិវិសយសំវត្ថុនិកំ ។ យោ សទ្ធា-
 លហុសោ អនិច្ឆានាទស្ស វិចារោ មនុស្សក្ខតស្ស
 ភោគព្យសនសំវត្ថុនិកោ ហោតិ ។ កាមេសុ មិច្ឆាទារោ
 ភិក្ខុវេ អាសេវិតោ ភារិតោ ពហុលីកាតោ វិយសំវត្ថុ-
 និកោ តិរច្ឆានយោនិសំវត្ថុនិកោ បិត្តិវិសយសំវត្ថុនិកោ។
 យោ សទ្ធាលហុសោ កាមេសុ មិច្ឆាទារស្ស វិចារោ
 មនុស្សក្ខតស្ស សបត្តវេសំវត្ថុនិកោ ហោតិ ។ មុសាវាទោ
 ភិក្ខុវេ អាសេវិតោ ភារិតោ ពហុលីកាតោ វិយសំវត្ថុ-
 និកោ តិរច្ឆានយោនិសំវត្ថុនិកោ បិត្តិវិសយសំវត្ថុនិកោ។
 យោ សទ្ធាលហុសោ មុសាវាទស្ស វិចារោ មនុស្ស-
 ក្ខតស្ស អក្ខតត្ថក្ខនសំវត្ថុនិកោ ហោតិ ។ បិសុណា
 ភិក្ខុវេ វាទោ អាសេវិតោ ភារិតោ ពហុលីកាតោ វិយ-
 សំវត្ថុនិកោ តិរច្ឆានយោនិសំវត្ថុនិកោ បិត្តិវិសយសំវត្ថុ-
 និកោ ។ យោ សទ្ធាលហុសោ បិសុណាយ វាទាយ
 វិចារោ មនុស្សក្ខតស្ស មិត្តេហិ ភេទនសំវត្ថុនិកោ
 ហោតិ ។ ជុសោ ភិក្ខុវេ វាទោ អាសេវិតោ ភារិតោ

ដែលបុគ្គលថ្មីកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
 នរោ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិសយ ។
 ដល់នៃអនិច្ឆាទារដែលស្រាលជាងដល់ទាំងអស់ វេមនិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
 វិចារនៃកោតៈ ដល់កើតជាមនុស្ស ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាមេសុមិច្ឆា-
 ទារ ដែលបុគ្គលថ្មីកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ
 ដើម្បីនរោ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិ-
 វិសយ ។ ដល់នៃកាមេសុមិច្ឆាទារ ដែលស្រាលជាងដល់ទាំងអស់ វេមនិ
 ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសត្រូវនិរោធ ដល់កើតជាមនុស្ស ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយ មុសាវាទ ដែលបុគ្គលថ្មីកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឱ្យច្រើនហើយប្រ-
 ព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរោ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
 បិត្តិវិសយ ។ ដល់នៃមុសាវាទ ដែលស្រាលជាងដល់ទាំងអស់ វេមនិប្រព្រឹត្ត
 ទៅ ដើម្បីគោតាលចក្កិចំ ដោយពាក្យមិនពិត ដល់កើតជាមនុស្ស ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បិសុណាវាទា ដែលបុគ្គលថ្មីកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើ
 ឱ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរោ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន
 ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិសយ ។ ដល់នៃបិសុណាវាទា ដែលស្រាលជាងដល់
 ទាំងអស់ វេមនិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបែកបាក់ចាកមិត្ត ដល់កើតជាមនុស្ស ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ជុសាវាទា ដែលបុគ្គលថ្មីកហើយ ចំរើនហើយ

សុត្តនិបិដក អង្គក្កនិកាយស្ស អង្គកនិបាត

ពហុលីកតា វិទយសំវត្តនិកា តិរច្ឆានយោនិសំវត្តនិកា
 មិគ្គិវិសយសំវត្តនិកា ។ យោ សទ្ធវលហុសោ មទុស្ស
 វាចាយ វិចារោ មទុស្សក្ខតស្ស អមធាមសទ្ធសំវត្ត-
 និកោ ហោតិ ។ សម្មប្បលាថោ កិក្ខុវេ អាសេវិតា
 ការិតោ ពហុលីកតោ វិទយសំវត្តនិកោ តិរច្ឆានយោនិ-
 សំវត្តនិកោ មិគ្គិវិសយសំវត្តនិកោ ។ យោ សទ្ធវល-
 ហុសោ សម្មប្បលាថស្ស វិចារោ មទុស្សក្ខតស្ស
 អធានេយ្យវាចាសំវត្តនិកោ ហោតិ ។ សុរាមោយនាចំ
 កិក្ខុវេ អាសេវិតំ ការិតំ ពហុលីកតំ វិទយសំវត្តនិកំ
 តិរច្ឆានយោនិសំវត្តនិកំ មិគ្គិវិសយសំវត្តនិកំ ។ យោ
 សទ្ធវលហុសោ សុរាមោយនាមស្ស វិចារោ មទុស្ស-
 ក្ខតស្ស ឧម្មត្តកាសំវត្តនិកោ ហោតិ ។

ពនវេញ ចតុត្ថេ ។

ត្រៀម្នាមិ

ទ្វេ ធានាចំ វត្តក្កា ទេត្តំ ធានុបបត្តិ តិរិយំ
 ទ្វេ សម្មវិសោ សទ្ធវលហុសោ អតិសេនោ ច វត្តតិ ។

សុត្តនិបិដក អង្គក្កនិកាយ អង្គកនិបាត

ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើត
 តិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីចិត្តិវិសយ ។ ផលនៃសុរាមោយ ដែលស្រាលជាង
 ផលនៃសំវត្តនិកា វេទនិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសម្បត្តិមិនជាវិភាគចិត្ត ផលកើតជា
 មនុស្ស ។ ខ្នាតកិក្ខុវេ ទ្វេយ សម្មប្បលាថ្នកហើយ ចំរើន
 ហើយ ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
 កំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីចិត្តិវិសយ ។ ផលនៃសម្មប្បលាថ្នក
 ដែលស្រាលជាងផលនៃសំវត្តនិកា វេទនិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីពាក្យដែលមិន
 គួរកាន់យក ផលកើតជាមនុស្ស ។ ខ្នាតកិក្ខុវេ ទ្វេយ ការដឹកខ្ញុំសុរាមោយ
 មើលដែលបុគ្គលថ្នកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ
 ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីចិត្តិ-
 វិសយ ។ ផលនៃការដឹកខ្ញុំសុរាមោយ ដែលស្រាលជាងផលនៃ
 សំវត្តនិកា វេទនិប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពជាគួរ ផលកើតជាមនុស្ស ។

ចប់ កថាភូតិ ៤ ។

ទុក្ខាណិវិញ្ញាណេ ពី

និយាយអំពីខានតិរិលេក អំពីខានតិក្ក អំពីបុញ្ញក្ក ១ អំពី
 ការកើតឡើងនៃខានតិ អំពីបុញ្ញកិយាវត្ត ១ អំពីសប្បុរសភាព
 លើក អំពីផលនៃស្រាលជាងផលនៃសំវត្តនិកា ១ អំពីកាមិសិទ្ធិ ១ ។

ទណេសបិក្ខោ

(៤១) ឯវាធម្ម សុតំ ។ ឯកំ សមយំ កតវា សាវត្ថិយំ
វិហារតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អាវាមេ ។ តត្រ
ទោ កតវា កិក្ខុ អាមន្តេសិ កិក្ខុវេតិ ។ កនន្តតិ តេ
កិក្ខុ កតវតោ បដ្ឋស្សសុំ ។ កតវា ឯតំទេវេច អដ្ឋង្គ-
សមន្តាកតោ កិក្ខុវេ ទុចោសថោ ទុបវុត្តោ មហាប្បលោ
ហោតិ មហាធិសំសោ មហាជុតិកោ មហាវិទ្ធារោ ។
កថំ ទុបវុត្តោ ច កិក្ខុវេ អដ្ឋង្គសមន្តាកតោ ទុចោសថោ
មហាប្បលោ ហោតិ មហាធិសំសោ មហាជុតិកោ
មហាវិទ្ធារោ ។ វេទំ កិក្ខុវេ អវិយស្សវតោ វេតិ
បដិសត្តិក្ខតិ យាវជីវំ អវហន្តោ ចាណាតិចាតំ មហាយ
ចាណាតិចាតា បដិវតា ធិហិតនណ្ឌា ធិហិតសត្តា
លដ្ឋិ ធម្មាបដ្ឋា សត្វប្បណាត្វតហិតាធិកុតម្មិលោ វិហារដ្ឋិ

ទណេសបិក្ខោ

(៤១) ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគ
ច្រើនគង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថិ ។
ក្នុងទីនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ ច្រើនស្រាស់ហៅក្នុងភិក្ខុថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
ចាំនិទ្ស្សយ ។ ភិក្ខុចាំនិទ្ស្សយ ទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះមានព្រះភាគថា
ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ច្រើនស្រាស់ដូច្នោះថា ម្ចាស់
ភិក្ខុចាំនិទ្ស្សយ ទណេសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គលចាំ
ក្ស្វហើយ វែមនីមានផលច្រើន មានកាន់សិទ្ធិច្រើន មានសេចក្តីរុង
រឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ស្សយ
ចុះទណេសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គល ចាំក្ស្វហើយ
វែមនីមានផលច្រើន មានកាន់សិទ្ធិច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មាន
សេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន តើដោយប្រការដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ស្សយ
អវិយសាវក ក្នុងសាសនានេះ គឺចារណាថា ព្រះអរហន្តចាំនិទ្ស្សយ លះបង់
បាណាតិបាត រៀបចំបាណាតិបាត មានកង្វះ ដាក់ចុះហើយ មានត្រៀម
សស្ត្រាដាក់ចុះហើយ ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីអាណិត
មានសេចក្តីអន្តរាគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ផលសក្ខសក្ខ ដល់អស់ជីវិត

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដក អង្គនិទាន

អហំបដ្ឋំ វិមត្តា វត្តិ វិមត្តា វិសំ ចាណាតិចាតំ
 បហាយ ចាណាតិចាតា បដិវិភោ វិហិតនណ្ណោ វិហិ-
 តសត្តោ លដ្ឋិ នយោបន្នោ សត្វប្បណាភូតហិតានុកម្មី
 វិហារមិ វិមិតាបន្តោ អរហតំ អនុករោមិ ឧបោសដោ
 ច មេ ឧបុត្តោ កវិស្សតិភិ ។ វិមិតា បថមេន អន្តោ
 សមន្តាគតោ ហោតិ ។ មេ ។ យោវដិវំ អរហន្តោ
 អនិទ្ធានាធំ បហាយ អនិទ្ធានាថា បដិវិភោ វិទ្ធានាយិ
 វិទ្ធានាយិ អនុករោមិ អនុករោមិ អនុករោមិ វិហារិ អហិ-
 បដ្ឋំ វិមត្តា វត្តិ វិមត្តា វិសំ អនិទ្ធានាធំ បហាយ
 អនិទ្ធានាថា បដិវិភោ វិទ្ធានាយិ វិទ្ធានាយិ អនុករោមិ
 សុចិក្ខុតោ អនុករោមិ វិហារមិ វិមិតាបន្តោ អរហតំ
 អនុករោមិ ឧបោសដោ ច មេ ឧបុត្តោ កវិស្សតិភិ ។
 វិមិតា ធុតិយេន អន្តោ សមន្តាគតោ ហោតិ
 ។ មេ ។ យោវដិវំ អរហន្តោ អព្រហ្មចរិយំ បហាយ
 ព្រហ្មចរិយោ អារាចរិយោ វិភោ មេដុល តាមនន្ត

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដក អង្គនិទាន

ក្នុងវិជ្ជា ចំណែកខ្លួនអញ លះបង់ខ្ញុំបានពិតប្រាកដ វៀរចាកបាណា-
 តិបាត មានភាពដាក់ចុះហើយ មានគ្រឿងស្រ្តាដាក់ចុះហើយ មាន
 សេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីកាណិត មានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយ
 ប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ អស់យប់នេះ ទិដ្ឋិវិជ្ជាវិជ្ជា យកគម្រាប់ព្រះ
 អរហន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញទិដ្ឋិវិជ្ជាវិជ្ជា ដោយអង្គនេះ
 ឯង ។ ឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គទី ១ នេះឯង ។ មេ ។ ព្រះអរហន្ត
 ទាំងឡាយ លះបង់អទិដ្ឋាន វៀរចាកអទិដ្ឋាន កាន់យកវិភិក្ខុវិល
 ភេទ្យ ព្រាថ្នាចំពោះវិភិក្ខុវិលភេទ្យ មានខ្លួនដ៏ស្អាត មិនមែនជាអ្នកល្ងុច
 ផកបអស់ជីវិត ក្នុងវិជ្ជា ចំណែកខ្លួនអញ លះបង់អទិដ្ឋាន វៀរ
 ចាកអទិដ្ឋាន កាន់យកវិភិក្ខុវិលភេទ្យ ព្រាថ្នាចំពោះវិភិក្ខុវិលភេ
 ទ្យ មានខ្លួនដ៏ស្អាត មិនមែនជាអ្នកល្ងុច អស់យប់នេះ ទិដ្ឋិវិជ្ជាវិជ្ជា
 យកគម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញចំពោះឧបោសថដោយ
 អង្គនេះឯង ។ ឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គទី ២ នេះឯង ។ មេ ។ ព្រះ
 អរហន្តទាំងឡាយ លះបង់អព្រហ្មចរិយៈ ជាអ្នកមានព្រហ្មចរិយៈ ប្រ
 ព្រឹក្សាយ វៀរចាកមេដុន ដែលជាធម៌របស់អ្នកស្រុក ផកបអស់ជីវិត

បណ្ណាសារ ឧបោសថវិទ្យា

អហំបជ្ជំ ឥមញ្ច រត្តិ ឥមញ្ច ធិវសំ អព្រហ្មចរិយំ
 បហាយ ព្រហ្មចារី អារាចារី វិរតា មេដ្ឋនា
 តាមធម្មា ឥមិចាបន្តេន អរហតំ អនុគរោមិ ឧបោ-
 សថោ ច មេ ឧបុត្តោ កវិស្សត្តិ ។ ឥមិចា តតិយេន
 អន្តេន សមម្ពាគតោ ហោតិ ។ មេ ។ យាវដិវិ
 អរហន្តោ មុសាវាទំ បហាយ មុសាវាទា បដិវិរតា
 សទ្ធាវាទិនោ សទ្ធាសទ្ធា វេតា បទ្ធាយំតោ អវិសំវាទតោ
 លោកស្ស អហំបជ្ជំ ឥមញ្ច រត្តិ ឥមញ្ច ធិវសំ មុសាវាទំ
 បហាយ មុសាវាទា បដិវិរតោ សទ្ធាវាទំ សទ្ធាសទ្ធា
 វេហោ បទ្ធាយំតោ អវិសំវាទតោ លោកស្ស ឥមិចា-
 បន្តេន អរហតំ អនុគរោមិ ឧបោសថោ ច មេ ឧបុត្តោ
 កវិស្សត្តិ ។ ឥមិចា ចតុត្ថេន អន្តេន សមម្ពាគតោ
 ហោតិ ។ មេ ។ យាវដិវិ អរហន្តោ ស្ស មេយមជ្ជិប្បមាទ-
 ដ្ឋានំ បហាយ ស្ស មេយមជ្ជិប្បមាទដ្ឋានា បដិវិរតា

បណ្ណាសារ ឧបោសថវិទ្យា

ក្នុងវិថូនៈ ចំណែកខ្លួនអញលះបង់អព្រហ្មចរិយៈ ជាអ្នកមានព្រហ្មចារ្យ
 ប្រព្រឹត្តត្រូវ រៀនចាករម្យម ដែលជាធម៌របស់អ្នកស្រុក អស់យប់នេះ
 ខឹងវិថូនវិវេ យកគម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញខឹងចំរក្សា
 ទេវតាសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ទេវតាសថប្រកបដោយអង្គទី ៣ នេះឯង
 ។ មេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់មុសាវាទ រៀនចាកមុសាវាទ
 អ្នកពាលពាក្យពិត ទ្រទ្រង់ពាក្យពិត ពោលពាក្យខ្លាំងខ្លួន គួរឱ្យគេជឿ
 បាន មិនបានពាលពាក្យបង្កចំរលាក ក្នុងវិថូនៈ ចំណែកខ្លួនអញលះ
 បង់មុសាវាទ រៀនចាកមុសាវាទ ជាអ្នកពាលពាក្យពិត ទ្រទ្រង់ពាក្យពិត
 ពោលពាក្យខ្លាំងខ្លួន គួរឱ្យគេជឿបាន មិនបានពាលពាក្យបង្កចំរលាក
 អស់យប់នេះ ខឹងវិថូនវិវេ យកគម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញ
 ខឹងចំរក្សាទេវតាសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ទេវតាសថប្រកបដោយ
 អង្គទី ៤ នេះឯង ។ មេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់ហេតុជាទីកាំង
 នៃសេចក្តីប្រមាទគឺជំក្រឡឹងស្រវឹងគឺស្រវឹងមើយ រៀនចាកហេតុជា
 ទីកាំងនៃសេចក្តីប្រមាទគឺជំក្រឡឹងស្រវឹងគឺស្រវឹងមើយ ដកបអស់ជំរក

អហំបដ្ឋ ឥមញ្ច រត្តិ ឥមញ្ច ធិវសំ សុរាមេរយមដ្ឋប្ប-
 មាណដ្ឋានំ បហាយ សុរាមេរយមដ្ឋប្បមាណដ្ឋានា បដិវរតោ
 ឥមិណបដ្ឋេន អរហតំ អនុតារោមិ ឧចាសថោ ច មេ
 ឧបវុត្តោ ភវិស្សតិភិ ។ ឥមិណ បញ្ចមេន អដ្ឋេន សមដ្ឋា-
 កតោ ហោតិ ។ បេ ។ យាវជីវំ អរហន្តោ ឯកកត្តិកា
 រក្ខមរតា វិរតា វិកាលកោជនា អហំបដ្ឋ ឥមញ្ច រត្តិ
 ឥមញ្ច ធិវសំ ឯកកត្តិកា រក្ខមរតា វិរតា វិកាល-
 កោជនា ឥមិណបដ្ឋេន អរហតំ អនុតារោមិ ឧចាសថោ
 ច មេ ឧបវុត្តោ ភវិស្សតិភិ ។ ឥមិណ បដ្ឋេន អដ្ឋេន
 សមដ្ឋាកតោ ហោតិ ។ បេ ។ យាវជីវំ អរហន្តោ ឧត្តតិក-
 វា ធិតវិស្សតា ធិស្សនមាណា ធិតវិស្សតា ធិស្សន-
 មាណា ធិតវិស្សតា ធិស្សនមាណា ធិតវិស្សតា ធិស្សន-
 មាណា ធិតវិស្សតា ធិស្សនមាណា ធិតវិស្សតា ធិស្សន-
 មាណា ធិតវិស្សតា ធិស្សនមាណា ធិតវិស្សតា ធិស្សន-

ក្នុងវិញ្ញាណ ចំណែកខ្លួនអញ លេបនំហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ
 គឺជាកម្រើនស្រវឹង គឺសុភវិនិច្ឆ័យ វៀរចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តី
 ប្រមាទគឺជាកម្រើនស្រវឹង គឺសុភវិនិច្ឆ័យ អស់យប់នេះនឹងវិញ្ញាណនេះ
 យកគម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចាំក្បួនទេវតាសម្រាប់
 ដោយអង្គនេះឯង ។ ទេវតាសម ប្រកបដោយអង្គទី ៧ នេះឯង ។ បេ ។
 ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ បរិភោគបាយកម្រិត វៀរចាក ក្នុងវេលាយប់
 វៀរចាកភោជន ក្នុងវេលាថ្ងៃ ដល់អស់ជីវិត ក្នុងវិញ្ញាណ ចំណែក
 ខ្លួនអញ បរិភោគបាយកម្រិត វៀរចាក ក្នុងវេលាយប់ វៀរចាក
 ភោជនក្នុងវេលាថ្ងៃ អស់យប់នេះនឹងវិញ្ញាណនេះ យកគម្រាប់ព្រះអរហន្ត
 ទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចាំក្បួនទេវតាសម្រាប់ ដោយអង្គនេះឯង ។
 ទេវតាសម ប្រកបដោយអង្គទី ៦ នេះឯង ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ
 លេបនំការ៉ា ក្រៀន ប្រតំ មើលវិញ្ញាណ ដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ នឹង
 ការទ្រទ្រង់ ប្រដាប់ការ៉ា ភ្នែកស្តារឯកភាយ ដោយផ្កាកម្រិត ក្រៀន
 ក្រអូប ក្រៀនលាបផ្សេងៗ វៀរចាកការ៉ា ក្រៀន ប្រតំ មើលវិញ្ញាណដែល
 ជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ នឹងការទ្រទ្រង់ប្រដាប់ការ៉ា ភ្នែកស្តារ ឯក
 ភាយ ដោយផ្កាកម្រិត ក្រៀនក្រអូប ក្រៀនលាបផ្សេងៗ ដល់អស់ជីវិត

អង្គបដិសន្ធិ ឥន្ទ្រ រត្និ ឥន្ទ្រ វិស័ ធម្មតិកាវិចិត្រ
 សុភក្កន ស្សនមាលា កន្ធាវិលេបន ធារណមណ្ឌលវិក្រសន-
 ដ្ឋានំ បហាយ ធម្មតិកាវិចិត្រសុភក្កន ស្សនមាលា កន្ធា-
 វិលេបន ធារណមណ្ឌលវិក្រសនដ្ឋានា បដិវិភោ ឥន្ទ្រ-
 បង្កំន អរហតំ អនុករោមិ ឧបោសថោ ច មេ ឧបុត្តោ
 ភវិស្សតិកិ ។ ឥន្ទ្រ សត្តមេន អង្កំន សមន្តាភោ
 ហោតិ។ ចេ។ យាវដិវិអរហន្តោ ឧទ្ទាសយនមហាសយនំ
 បហាយ ឧទ្ទាសយនមហាសយនា បដិវិភោ ធិនសេយ្យំ
 កាប្បន្តិ មញ្ជតោ វា តិណសន្តរកោ វា អង្គបដិសន្ធិ
 រត្និ ឥន្ទ្រ វិស័ ឧទ្ទាសយនមហាសយនំ បហាយ
 ឧទ្ទាសយនមហាសយនា បដិវិភោ ធិនសេយ្យំ កាប្បមិ
 មញ្ជតោ វា តិណសន្តរកោ វា ឥន្ទ្របង្កំន អរហតំ
 អនុករោមិ ឧបោសថោ ច មេ ឧបុត្តោ ភវិស្សតិកិ ។

ក្នុងវិញ្ញាណ ចំណែកខ្លួនអញ លះបង់ការកំ ច្រៀង ប្រគំ មើលខ្ញុំវិញ្ញាណ
 ដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ នឹងការច្រៀងប្រគំដប់ភាពកែតម្រូវ ស្ម័គ្រស្ម័គ្រ
 ករិកាយ ដោយភ្នែកម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាបផ្សេងៗ រៀបចំ
 ការកំ ច្រៀង ប្រគំ មើលខ្ញុំវិញ្ញាណ ដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ នឹងការ
 ច្រៀងប្រគំដប់ភាពកែតម្រូវ ស្ម័គ្រស្ម័គ្រ ករិកាយដោយភ្នែកម្រង គ្រឿងក្រអូប
 គ្រឿងលាបផ្សេងៗ អស់យប់នេះនឹងវិញ្ញាណដរ យកគ្រាប់ព្រះអរហន្ត
 ទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចាំក្បួនទោសផង ដោយអង្គនេះឯង។ ។ ទោ-
 សថប្រកបដោយអង្គទី ដំនេះឯង ។ ចេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះ
 បង់សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ រៀបចំ
 សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណនឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ សម្រេចខ្ញុំ
 ទីផែក ដ៏ចាប់លើគ្រឿង លើកម្រាល ដែលគេធ្វើដោយស្មៅក្តី ផលអស់
 ដ៏វិក្រក្នុងវិញ្ញាណ ចំណែកខ្លួនអញ លះបង់សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ
 នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ រៀបចំសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹង
 សេនាសនៈដ៏ប្រសើរ សម្រេចខ្ញុំទីផែកដ៏ចាប់ លើគ្រឿង លើកម្រាលដែល
 គេធ្វើដោយស្មៅក្តី អស់យប់នេះនឹងវិញ្ញាណដរ យកគ្រាប់ព្រះអរហន្ត
 ទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចាំក្បួនទោសផង ដោយអង្គនេះឯង ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គកថាបិដក

ឥតិយា អដ្ឋមេន អន្ត្តេន សមន្តាកតោ ហោតិ ។ ឃុំ
ឧបវុត្តោ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋង្គសមន្តាកតោ ទុចោសដោ
មហាប្បណោ ហោតិ មហានិសំសោ មហាជុតិកោ
មហាវិជ្ជាហេតិ ។

(៤២) អដ្ឋង្គសមន្តាកតោ ភិក្ខុវេ ទុចោសដោ
ឧបវុត្តោ មហាប្បណោ ហោតិ មហានិសំសោ មហាជុតិកោ
មហាវិជ្ជាហេ ។ កថំ ឧបវុត្តោ ច ភិក្ខុវេ អដ្ឋង្គសមន្តាកតោ
ទុចោសដោ មហាប្បណោ ហោតិ មហានិសំសោ មហា-
ជុតិកោ មហាវិជ្ជាហេ ។ ឥច ភិក្ខុវេ អរិយស្សវកោ ឥតិ
បដិសក្ខិក្ខតិ យាវដិវ អរហន្តោ ចាណាតិចាតំ បហាយ
ចាណាតិចាតា បដិវតោ ចិហិតនណ្ហោ ចិហិតសត្តោ លដ្ឋិ
នយាមន្តា សត្វប្បណាក្ខតហិតានុកម្មិនោ វិហារន្តិ អហំ-
បដ្ឋ ឥមត្តុរត្តិ ឥមត្តុ និវសំ ចាណាតិចាតំ បហាយ
ចាណាតិចាតា បដិវតោ ចិហិតនណ្ហោ ចិហិតសត្តោ
លដ្ឋិ នយាមន្តា សត្វប្បណាក្ខតហិតានុកម្មិ វិហារមិ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គកថាបិដក

ទេបាសថប្រកបដោយអង្គចំណែកនិងវិញ្ញាណក្ខណៈ ឬ
កបដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយនិង វេទនាមានផលច្រើន
មានភានិសិទ្ធិច្រើន មានសេចក្តីជឿជឿច្រើន មានសេចក្តីជឿជឿច្រើន ។

(៤២) ឱណកិកុចារិទ្ធិយ ទេបាសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ
ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ វេទនាមានផលច្រើន មានភានិសិទ្ធិច្រើន មាន
សេចក្តីជឿជឿច្រើន មានសេចក្តីជឿជឿច្រើន ។ ឱណកិកុចារិទ្ធិយ
ទេបាសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ វេទនា
មានផលច្រើន មានភានិសិទ្ធិច្រើន មានសេចក្តីជឿជឿច្រើន មានសេចក្តី
ជឿជឿច្រើន តើដោយប្រការដូចម្តេច ។ ឱណកិកុចារិទ្ធិយ អរិយ-
សាវក គុណិសាសនានេះ គឺចារណាថា ព្រះអរហន្តចាំរក្សា លះបង់
បានព្រះពុទ្ធិ មានភាវ្យាភ័ក្ត្របរិយោ មានគ្រឿងស្រ្តាភ័ក្ត្របរិយោ
មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីភាណិត មានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយ
ប្រយោជន៍ដល់សត្វសត្វ ដល់អស់ជីវិត គុណិវិជ្ជានេះ ចំណែកខ្លួនអញលះបង់
បានព្រះពុទ្ធិ វៀរចាកព្រះពុទ្ធិ មានភាវ្យាភ័ក្ត្របរិយោ មានគ្រឿង
ស្រ្តាភ័ក្ត្របរិយោ មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីភាណិត មាន
សេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ដល់សត្វសត្វ អស់យប់នេះនឹងវិជ្ជានេះ

បណ្ណសមា ខោសថវិទ្យា

ឥមិណបន្តេន អាហតំ អនុករោមិ ឧចោសដោ ច មេ
 ឧបវុត្តោ កវិស្សតិគិ ។ ឥមិណ បវមេន អន្តេន សមន្តា
 កតោ ហោតិ ។ (បវមេន យថា វិគ្គារោ) យាវដិវ
 អាហន្តោ ឧត្តាសយនមហាសយនំ បហាយ ឧត្តា
 សយនមហាសយនា បដិវរោ ធិចសេយ្យំ កាប្បន្តិ
 មញ្ជកោ វា តិណសន្តកោ វា អហំបដ្ឋ ឥមញ្ជុ ភ្និ
 ឥមញ្ជុ ទិវសំ ឧត្តាសយនមហាសយនំ បហាយ ឧត្តា
 សយនមហាសយនា បដិវរោ ធិចសេយ្យំ កាប្បមិ
 មញ្ជកោ វា តិណសន្តកោ វា ឥមិណបន្តេន អាហតំ អនុ
 ករោមិ ឧចោសដោ ច មេ ឧបវុត្តោ កវិស្សតិគិ ។ ឥមិណ
 អដ្ឋមេន អន្តេន សមន្តាកតោ ហោតិ ។ ឯវំ ឧបវុត្តោ
 ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋន្តិសមន្តាកតោ ឧចោសដោ មហាប្បលោ
 ហោតិ មហាចិសំសោ មហាជុតិកោ មហាវិទ្ធារោ ។
 កវិមហាប្បលោ ហោតិ កវិមហាចិសំសោ កវិ
 មហាជុតិកោ កវិមហាវិទ្ធារោ ។ សេយ្យថាមិ ភិក្ខុវេ យោ

បណ្ណសមា ខោសថវិទ្យា

យកកម្រាបព្រះអាហាន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចាំរក្សាទុកទោសថផង
 ដោយអង្គនេះឯង ។ ទោសថប្រកបដោយអង្គទី ១ នេះឯង ។ (សេចក្តី
 ពិស្តារដូចអង្គទី ១) ព្រះអាហាន្តទាំងឡាយ លះបង់សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់
 ហួសប្រមាណនឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ អៀរពាកសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួស
 ប្រមាណនឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ សម្រេចខ្ញុំទីដេកដំបាប់ លើគ្រែក្តី
 លើកម្រាល ដែលគេធ្វើដោយស្មៅក្តី ដកបអស់ជីវិត ក្នុងវិប្បនៈ ចំណែក
 ខ្លួនអញ លះបង់សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រ
 សើរ អៀរពាកសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ
 សម្រេចខ្ញុំទីដេកដំបាប់ លើគ្រែក្តី លើកម្រាល ដែលធ្វើដោយស្មៅក្តី
 អស់យប់នេះនឹងថ្ងៃនេះដែរ យកកម្រាបព្រះអាហាន្តទាំងឡាយផង អញ
 នឹងចាំរក្សាទុកទោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ទោសថប្រកបដោយអង្គ
 ទី ៨ នេះឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ
 ដែលបុគ្គលចាំរក្សាយ៉ាងនេះឯង វេមនិមានផលច្រើន មានភានិសង្សច្រើន
 មានសេចក្តីរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ។
 ទោសថ មានផលច្រើន ដូចម្តេច មានភានិសង្សច្រើន ដូច
 ម្តេច មានសេចក្តីរឿងច្រើន ដូចម្តេច មានសេចក្តីផ្សាយទៅ
 ច្រើន ដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចបុគ្គល

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គនៃបាយ

នមេសំ សោឡសន្នំ មហាជនបដានំ មហុតសត្តា
 រតនានំ ឥស្សរាជបច្ចំ វដ្តិ កាយេយ្យ សេយ្យដីធំ អត្តានំ
 មតតានំ កាសីធំ កោសលានំ វដ្តិធំ មល្លានំ ចេតិធំ
 វិសានំ ក្សុធំ បញ្ចាលានំ មន្ទានំ សូរសេនានំ អស្ស-
 កានំ អវដ្តិធំ តុល្យានំ កម្ពុជានំ អដ្ឋង្គសមញ្ញាតតស្ស
 ឧបោសថស្ស ឯតំ កលំ ធាត្យតិ សោឡសី ។ តំ
 កិស្ស ហេតុ ។ កាបណំ ភិក្ខុវេ មាណសកំ វដ្តិ
 ជិព្វំ សុទំ ឧបទិដាយ ។ យានិ ភិក្ខុវេ មាណសកានិ
 បញ្ញាសំ វិស្សានិ ធាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ ឯសោ
 ឯកោ វត្តិទិវេ តាយ វត្តិយោ ភិសាត្តិយោ មាសោ ភេទ
 មាសេន ឆ្មានសមាសិយោ សំវដ្តិវេ ភេទ សំវដ្តិវេន
 ជិព្វានិ បញ្ចា វិស្សសតានិ ធាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ
 កាយេយ្យមាណំ ។ ហំធំ ទោ មនេតំ ភិក្ខុវេ វិជ្ជតិ
 យំ ឥនេកោច្ឆា ឥត្តិ វា មុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមញ្ញាតតំ
 ឧបោសថំ ឧបវសិក្ខា កាយស្ស ភេទា មាម្មរណា
 ធាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សហាឡតំ ឧបមជ្ឈេយ្យ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយ សង្កតិយ

សោយរាជ្យ ជាឥស្សរាជបច្ចំនៃមហាជនបទទាំង ១៦ នេះ ដែលជា
 ជនបទ សម្បូរដោយកែវ ជំ ប្រការ ភិមហាជនបទ ឈ្មោះ
 អង្គៈ ១ មគ្គៈ ១ កាសី ១ កោសលៈ ១ វដ្តិ ១ មល្លៈ ១ ចេតិ ១
 វិជ្ជៈ ១ កុរុ ១ បញ្ចាលៈ ១ មន្ទៈ ១ សូរសេនៈ ១ អស្សុកៈ ១ អវដ្តិ ១
 តុល្យៈ ១ កម្ពុជៈ ១ រាជសម្បត្តិនៃមហាជនបទទាំងនេះ មិនដល់ម្ល៉ៃ
 ចំណិត ១ ក្នុងចំណិតទី ១៦ ។ លើកនៃទេវតាសថប្រកបដោយអង្គ ៨
 ប្រការឡើយ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ រាជ-
 សម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជារបស់ស្តេចស្តេច ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹង
 សេចក្តីសុខរបស់ទិព្វ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ៥០ ធ្លាប់របស់មនុស្សក្រៅ
 ជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់ពាក្យមហាភិក្ខុទៅតា រាប់គ្រឹះនោះបាន ៣០ កម្រិត
 ក្រៅជា ១១ រាប់នៃនោះបាន ១២១ ក្រៅជា ១ ធ្លាប់រាប់នោះបាន ៥០០
 ធ្លាប់ទិព្វ ក្រៅជាប្រមាណនៃកាយរបស់ពាក្យមហាភិក្ខុទៅតា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ហេតុនេះ វេទនាមាន គ្រឿងដែលស្រ្តីបុរសពួកគ្នា ក្នុងលោក
 នេះ ចាំរក្សាម្ចាស់ទេវតាសថវិសេសប្រកបដោយអង្គ៨ប្រការ លុះបែកគ្នាយ
 រាជកាយស្លាប់ទៅ វេទនាទៅកើតជាមួយនឹងពួកពាក្យមហាភិក្ខុទៅតា ។

បញ្ជាក់ការ ទោសបរិក្ខារ

ឥន្ទ ទោ បទ មេតំ កិច្ចាវេ សទ្ធាយ ភាសិតំ តាបណំ
 មាណសកំ រដ្ឋំ ទិព្វំ សុទ្ធំ ឧបទិចាយ ។ យំ កិច្ចាវេ
 មាណសកំ វស្សសតំ ភាវត្តិសាធំ ទេវាធំ ឯសោ ឯកោ
 វត្តិទ្ធិវេ តាយ វត្តិយា តិសាវត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន
 ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ តេន សំវច្ឆរេន ទិព្វំ វស្ស-
 សមាស្សំ ភាវត្តិសាធំ ទេវាធំ អាយុប្បមាណំ ។ មាធំ
 ទោ បទេតំ កិច្ចាវេ វិជ្ជិតំ យំ ឥនេតោ ឥន្ទំ វា បុរិសោ
 វា អដ្ឋង្គិសមម្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស
 ភេតា បរម្មណា ភាវត្តិសាធំ ទេវាធំ សហឡតំ
 ឧបបដ្ឋេយ្យ ។ ឥន្ទ ទោ បទ មេតំ កិច្ចាវេ សទ្ធាយ
 ភាសិតំ តាបណំ មាណសកំ រដ្ឋំ ទិព្វំ សុទ្ធំ ឧបទិចាយ ។
 យាធំ កិច្ចាវេ មាណសកាធំ ទ្វេ វស្សសតាធំ យាមាធំ
 ទេវាធំ ឯសោ ឯកោ វត្តិទ្ធិវេ តាយ វត្តិយា តិសាវត្តិយោ
 មាសោ តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ

បញ្ជាក់ការ ទោសបរិក្ខារ

មាណសកុំ ចាំឱ្យយ រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជាលេសស្តូចស្តើង ហើយ
 យកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជាលេសទិព្វ ដែលគេថាគតសំដែង
 ហើយ ព្រោះគាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ មាណសកុំ ចាំឱ្យយ ១០០ ឆ្នាំ
 លេសមនុស្សត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ លេសភាវត្តិទ្វេវេតា រាប់កត្រីនោះបាន
 ៣០ ត្រូវជា ១ រៃ រាប់ទោះបាន ១២ រៃត្រូវជា ១ ឆ្នាំ រាប់ឆ្នាំនោះបាន
 ១០០០ ឆ្នាំទិព្វ ត្រូវជាប្រមាណនៃកាយរបស់ភាវត្តិទ្វេវេតា ។ មាណ
 សកុំ ចាំឱ្យយ ហេតុនេះ វេមនិមាម គ្រឿងដែលស្រ្តីបុរសពួកគ្នា ក្នុង
 លោកនេះ ចាំរក្សាខ្លួនទោសថ ប្រកបដោយអង្គ៨ ប្រការ លុះបែកចូល
 រាងកាយស្លាប់ទៅ វេមនិទៅកើតជាមួយនឹងពួកភាវត្តិទ្វេវេតា ។ មាណ
 សកុំ ចាំឱ្យយ រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ជាលេសស្តូចស្តើង ហើយ
 យកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជាលេសទិព្វ ដែលគេថាគតសំដែង
 ហើយ ព្រោះគាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ មាណសកុំ ចាំឱ្យយ ២០០ ឆ្នាំ
 លេសមនុស្សត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ លេសពួកយាមវេតា រាប់កត្រីនោះ
 បាន ៣០ កត្រីត្រូវជា ១ រៃ រាប់ទោះបាន ១២ រៃត្រូវជា ១ ឆ្នាំ

សុត្តនិបិដក មុត្តនិកាយស្ស អង្គកថាគោ

តេន សំវច្ឆរោ ធិត្វាធិ ទ្វេ វស្សសហស្សនិ យាមាធំ
 ទេវាធំ អាឃុប្បមាលំ ។ ហំធំ ទោ បទេតំ ភិក្ខុវេ
 វិជ្ជិតិ យំ ឥនេកោត្វា ឥត្តិ វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គិសមន្តាគតំ
 ឧចោសថំ ឧបសិក្ខា កាយស្ស កេតា បម្មរណា
 យាមាធំ ទេវាធំ សហព្យតំ ឧបបទ្ទេយ្យ ។ ឥធំ ទោ
 បទ មេតំ ភិក្ខុវេ សន្ទាយ ភាសិតំ កមលំ
 មាណុសតំ វជ្ជំ ធិត្វំ សុទំ ឧបទិចាយ ។ យាធិ
 ភិក្ខុវេ មាណុសកាធំ ចត្តារិ វស្សសតាធំ តុសិតាធំ
 ទេវាធំ ឯសោ ឯកោ វត្តិទិវា តាយ វត្តិយា
 តិសរត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន ឆ្ងានសមាសិយោ
 សំវច្ឆរោ តេន សំវច្ឆរោ ធិត្វាធិ ចត្តារិ វស្សសហស្សនិ
 តុសិតាធំ ទេវាធំ អាឃុប្បមាលំ ។ ហំធំ ទោ បទេតំ
 ភិក្ខុវេ វិជ្ជិតិ យំ ឥនេកោត្វា ឥត្តិ វា បុរិសោ វា
 អដ្ឋង្គិសមន្តាគតំ ឧចោសថំ ឧបសិក្ខា កាយស្ស កេតា
 បម្មរណា តុសិតាធំ ទេវាធំ សហព្យតំ ឧបបទ្ទេយ្យ ។

សុត្តនិបិដក មុត្តនិកាយ អង្គកថាគោ

កថំនោះបាន ២០០០ ធ្នំទិព្វ ត្រូវជាប្រមាណនៃកាយរបស់យាមារ-
 វតា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុពុទ្ធាយ ហេតុនេះ វេមនីមាន ត្រង់វែលស្រ្តីបុរស
 ពួកគ្នា ក្នុងលោកនេះ បំរែក្សខ្ញុំទេពុសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ
 សុខៈ ៧ កាយស្តាប់ទៅ វេមនីទៅកើតជាមួយនឹងពួកយាមារវតា ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុពុទ្ធាយ រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ជាប់ស្តូចស្តើង
 ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជាប់ស្តូចទិព្វ ដែលគេវាគ
 សំដែងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុពុទ្ធាយ
 ៤០០ ធ្នំរបស់មនុស្ស ត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់ពួកតុសិតារវតា កប់
 ក្រីនោះបាន ៣០ ក្រីត្រូវជា ១ ខែ កប់នោះបាន ១២ ខែត្រូវជា ១ ធ្នំ
 កប់នោះបាន ៤០០០ ធ្នំទិព្វ ត្រូវជាប្រមាណនៃកាយរបស់ពួកតុសិតា-
 រវតា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុពុទ្ធាយ ហេតុនេះ វេមនីមានត្រង់វែលស្រ្តី ឬ បុរស
 ពួកគ្នា ក្នុងលោកនេះ បំរែក្សទេពុសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ សុខៈ
 ៧ កាយស្តាប់ទៅ វេមនីទៅកើតជាមួយនឹងពួកតុសិតារវតា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រចាំកាយស្ស អង្គកំណើត

គេន សំវត្តវេន ធីត្វាជិ សោឡស វស្សសមាស្សនិ
បរិមិទ្ធិតវសវត្តិចំ ទេវាជំ កាយប្បមាណំ ។ ហ៊ុន ទោ
បទេតំ កិក្ខុវេ វិជ្ជិតិ យំ ឥនេកាទ្វេ ឥត្តិ វា បុរិសោ វា
អដ្ឋង្គិសមញ្ញកតំ ទុច្ចាសដំ ឧបសិក្ខា កាយស្ស កេតា
បរម្មណា បរិមិទ្ធិតវសវត្តិចំ ទេវាជំ សមាឡតំ ឧបប-
ដ្ឋេយ្យ ។ ឥនំ ទោ បទ មេតំ កិក្ខុវេ សទ្ធាយ កាសិកំ
កបយំ មាទុសកំ វដ្ឋិ ធិត្វំ សុទំ ឧបនិធាយាតិ ។

- ខាលំ ន ហត្ថោ ន ខាធិន្ទមាធិយេ
- ឡសា ន កាសេ ន ច មជ្ឈិមោ សិយា
- អក្រម្មាចរិយា កិមេយ្យ មេដុបា
- វត្តិ ន កុញ្ញេយ្យ វិកាលភោជនំ
- មាលំ ន បារយេ ន ច កន្ធមាចរ
- មត្យោ ធមាយវ សយេថ សន្ទតេ
- ឯតញ្ញំ អដ្ឋង្គិកមាហុច្ចាសដំ
- តុន្ទេន ធុត្តុន្ទតុបា បកាសិកំ

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រចាំកាយ អង្គកំណើត

រាជ្ជិគារបាទ ១៦០០០ ធ្លាំងទិញ ត្រូវជាប្រមាណខែកាយរបស់ពួក
បរិមិទ្ធិតវសវត្តិទៅតា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនេះ វេមនិមាទក្រង
ដែលស្រ្តី ឬបុរសពួកខ្លះ ក្នុងវេលានេះ ចាំក្បែរខ្លះទុរេប្រកបដោយ
អង្គ ៨ ប្រការ លុបបំបាត់កាយស្តាប់ទៅ វេមនិមាទក្រងជាមួយនឹង
ពួកបរិមិទ្ធិតវសវត្តិទៅតា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្ស
នេះឯង ជាលេខស្តុចស្តើង ហើយយកទៅជ្រៀមជ្រួលនឹងសេចក្តីសុខ
ជាលេខទិញ ដែលគេចាត់សំដែងហើយ ព្រោះតាស្រីយាយហេតុនេះឯង ។

- បុគ្គលមិនប្រសិទ្ធិសម្លាប់សត្វ ១ មិនប្រកាន់យកវត្ថុដែលគេ
- មិនបាទឱ្យ ១ មិនប្រកាន់ពោលពាក្យកុហក ១ មិនប្រកាន់
- ទឹកស្រវឹង ១ គប្បីរៀបចំការប្រព្រឹត្តិមិនប្រសើរ គឺមេដុប ១
- មិនប្រកាន់ភោគភោជន ក្នុងវេលាព្រឹក មិនក្នុងវេលា
- វេលា ១ មិនប្រកាន់ទ្រង់ផ្កាកម្រង មិនប្រកាន់ប្រើដោយ
- គ្រឿងក្រអូប គប្បីដេកលើគ្រែ លើជើង ឬលើក្រាល ១
- ព្រលឹងព្រះអង្គ ដល់ខ្ញុំទប់ផុតខ្ញុំ ទ្រង់ប្រកាស
- ហើយ ខ្ញុំទុរេប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការនេះឯង

បណ្ណាល័យ រាជសម័យ

ចេញ ច សូរោ ច ឧកោ សុទស្សនា
 ឧកាសយន្តា អនុយន្តិ(១) យាវតា
 តមាទុតា តេ បទ អន្តលិកុតា
 ឧតេ បកាសន្តិ ធិសា វិរោចនា
 ឯកត្តិ យំ វិជ្ជតិ អន្តរ ធនំ
 មុត្តា មណី វេទ្យវិយពូ កន្តកំ
 សិទ្ធិ សុវណ្ណំ អដវាមិ កាក្ខនំ
 យំ ជាត្រុយំ ហដកន្តិ វ្រូតិ
 អដ្ឋន្តិបេតស្ស ឧបោសថស្ស
 កាលម្យំ តេ ធានុកវន្តិ សោឡសិ
 ចន្ទប្បកា តាវតណារ សេច្ច
 តស្មា ហិ ធាវី ច ឧរោ ច សិលវា
 អដ្ឋន្តិបេតំ ឧបវស្សុបោសថំ
 ប្បញ្ញាណំ កត្វាន សុទ្ធស្រយាណិ
 អនិទ្ធិតា សក្កម្មបេន្តិ ហំ ធន្តិ ។

១. ឧ. រាសយំ អម្បវិយន្តិ ។

បណ្ណាល័យ រាជសម័យ

សភាវៈតាំងឡាយពីរ គឺប្រទេស ១ ប្រទេសទី១ គឺ
 សភាវៈល្អមើល កាលបំភ្លឺលោក វេទនិចរេវេអសំវិគ្រិមណា
 ប្រទេសទី១គឺប្រទេសទី១នោះ ដែលកំចាត់បង្កើននឹង ចរ
 ទៅក្នុងភាសា ញ៉ាំងទិសឱ្យនិរៀនភ្លឺច្បាស់ ក្នុងភាសា
 អសំវិគ្រិមនោះ ទ្រព្យណា មានក្នុងចន្លោះនេះ គឺកែវមុត្តក្តិ
 កែវមណីក្តិ កែវតិច្យដ្ឋល្អក្តិ មាសរណ្ណេសិទ្ធិក្តិ ឈ្មោះ
 សុវណ្ណក្តិ ឬមាសរណ្ណេភាពុនៈក្តិ ឈ្មោះជាកម្រក្តិ ឈ្មោះ
 ហដក្តិ ទ្រព្យទាំងអស់នោះ មិនដល់ខ្ញុំចំណិតមួយ
 ក្នុងចំណែក ១៦ ។ លើកនៃទេវាសថដែលប្រកបដោយកន្ត្រៃ
 ៨ ប្រការឡើយ ដូចជាក្នុងកថាខណ្ឌក្តិ មិនដល់ខ្ញុំពន្លឺ
 នៃប្រទេស ហេតុដូច្នោះ ស្រ្តីក្តិ បុរសក្តិ ជាអ្នកមានសីល
 គួរចាំគ្រូខ្ញុំទេវាសថប្រកបដោយកន្ត្រៃ ៨ ប្រការ ក្នុងដទៃ
 ដែលមិនមានគេនិគ្គ បំពេញខ្ញុំបុណ្យទាំងឡាយ ដែលមាន
 សេចក្តីសុខជាកម្រ វេទនិចលរេវេកានំវាឧស្សុទិបាទ ។

(៤៣) ឯតំ សមយំ ភកកំ សាវត្ថុយំ វិហារតិ

បុព្វារមេ មិការោតុប្បសារោ ។ អថោ វិសាទា
មិការោតា យេន ភកកំ ភេតុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិកា
ភកកន្តំ អភិវាទេត្វា ឯតមន្តំ ជិសីទិ ។ ឯតមន្តំ ជិសីទិ
ទោ វិសាទំ មិការោតំ ភកកំ ឯតទេវេច អដ្ឋង្គិសមញ្ញា-
កតោ វិសាទេ ឧបោសថោ ឧបុត្តោ មហាប្បណោ ហោតិ
មហានិសំសោ មហាជុតិកោ មហាវិទ្ធារោ ។ កថំ
ឧបុត្តោ ច វិសាទេ អដ្ឋង្គិសមញ្ញាកតោ ឧបោសថោ
មហាប្បណោ ហោតិ មហានិសំសោ មហាជុតិកោ
មហាវិទ្ធារោ ។ ឥច វិសាទេ អរិយស្សវកោ ឥតិ
បដិសត្វិក្ខតំ យាវជីវំ អរហន្តោ ចាលាភិទាតំ មហាយ
ចាលាភិទាតា មជ្ជិវិតា ទិហិតនណ្ហា ទិហិតសត្តា
លដ្ឋិ នយាមន្តា សព្វប្បណាត្វតហិតាទុកម្បិទោ វិហារន្តិ

(៤៣) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅនាព្រា-

សាទមិការោតា ក្នុងបុព្វារមេ ដ៏កត្រូវសាវត្ថុ ។ ព្រះនារ ខាងវិសាទា
ជាមិការោតា ចូលទៅកាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាប
ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក្នុងក្នុងវិសមគួរ ។ លុះវិសាទា ជា
មិការោតា ក្នុងក្នុងវិសមគួរហើយ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រាស
ដូចនេះថា ម្ចាស់វិសាទា ទេពុសថប្រកថាដោយកន្លង ៨ ប្រការ ដែល
បុគ្គលចាំរក្សាហើយ វេទន៍មានផលច្រើន មានភានិសង្សច្រើន មាន
សេចក្តីរុញរៀនច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ។ ម្ចាស់វិសាទា
ចុះទេពុសថប្រកថាដោយកន្លង ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ វេទន៍
មានផលច្រើន មានភានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុញរៀនច្រើន មាន
សេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន តើដោយប្រការដូចម្តេច ។ ម្ចាស់វិសាទា អរិយ-
សាវកក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាថា ព្រះអរហន្តចាំនិទ្សាយ លះចង្អុលពុ-
ណាភិបាត រៀរចាកពុណាភិបាត មានកាងដាក់ចុះហើយ មានគ្រឿង
សស្រ្តាដាក់ចុះហើយ មានសេចក្តីខ្មាសបាច មានសេចក្តីអាណិត មាន
សេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ ដល់សព្វសត្វ ដកបកសំដីរិក

អហំបដ្ឋ ឥមញ្ញុរត្តិ ឥមញ្ញុ ធិវសំ ចាណាតិចាតំ បហាយ
 ចាណាតិចាតា បដិវិតោ ធិហិតនណោ ធិហិតសត្តោ
 លដ្ឋិ ធិយាបន្តោ សត្វប្បណាតិចាតា ធិតា ធិតា ធិតា ធិតា ធិតា
 ឥមិទាបដ្ឋន អហាតំ អនុករោមិ ឧចាសថោ ច មេ
 ឧបុត្តោ កវិស្សត្តិ ។ ឥមិទា បដិវិតោ អន្តោ សមន្តា
 កតោ ហោតិ ។ មេ ។ យាវដិវ អហាត្តោ ឧចាសយន
 មហាសយនំ បហាយ ឧចាសយនមហាសយនា
 បដិវិតោ ធិសេយ្យំ កប្បន្តិ មញ្ញុកេ វា តិណសន្តរកេ
 វា អហំបដ្ឋ ឥមញ្ញុ រត្តិ ឥមញ្ញុ ធិវសំ ឧចាសយន
 មហាសយនំ បហាយ ឧចាសយនមហាសយនា
 បដិវិតោ ធិសេយ្យំ កប្បន្តិ មញ្ញុកេ វា តិណ
 សន្តរកេ វា ឥមិទាបដ្ឋន អហាតំ អនុករោមិ
 ឧចាសថោ ច មេ ឧបុត្តោ កវិស្សត្តិ ។ ឥមិទា
 អដ្ឋមេន អន្តោ សមន្តាកតោ ហោតិ ។ ធិវ ឧបុត្តោ
 ទោ វិសាទេ អដ្ឋសមន្តាកតោ ឧចាសថោ មហាប្បលោ
 ហោតិ មហាធិវសំសោ មហាជុតិកោ មហាវិច្ឆារោ ។

ក្នុងវិថ្វនៈ ចំណែកខ្លួនអញលេចនិបាណាតិចាត រៀបចំបាណាតិចាត
 មានភាពដាក់ចុះហើយ មានគ្រឿងស្រ្តាដាក់ចុះហើយ មានសេចក្តី
 ខ្មាសបាប មានសេចក្តីភាណិត មានសេចក្តីអនុគ្រោះដោយប្រយោជន៍
 ដល់សត្វសត្វ អស់យប់នេះនឹងវិថ្វនៈនេះវេយកតប្រាប់ព្រះអោយចាំនិច្ចយ
 ផង ខ្លួនអញនឹងចាំព្រះបាទស្រីជ័យ ដោយអង្គនេះនឹងវេយ ។ បាទស្រីជ័យ
 ដោយអង្គទី ១ នេះនឹង ។ បេ ។ ព្រះអោយចាំនិច្ចយ លេចនិច្ចយសេ
 សនៈជំនួស ធិវសេនាសនៈ ជំប្រសើរ រៀបចំសេនាសនៈជំនួស ធិវ
 សេនាសនៈ ជំប្រសើរ សម្រេចខ្លួនដេកដំបាច លើគ្រែក្តី លើកម្រាលដែល
 គេធ្វើដោយស្មៅក្តី ដកបអស់ដំរី ក្នុងវិថ្វនៈ ចំណែកខ្លួនអញ លេចនិ
 សេនាសនៈជំនួស ធិវសេនាសនៈជំប្រសើរ រៀបចំសេនាសនៈជំនួសធិវ
 សេនាសនៈជំប្រសើរ សម្រេចខ្លួនដេកដំបាច លើគ្រែក្តី លើកម្រាលដែល
 គេធ្វើដោយស្មៅក្តី អស់យប់នេះនឹងវិថ្វនៈនេះវេយកតប្រាប់ព្រះអោយចាំ
 និច្ចយផង ខ្លួនអញនឹងចាំព្រះបាទស្រីជ័យ ដោយអង្គនេះនឹងវេយ ។ បាទស្រី
 ជ័យ ដោយអង្គទី ២ នេះនឹង ។ ខ្មាសវិសាទា ។ បាទស្រី ប្រកបដោយអង្គ
 ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គលចាំព្រះយ៉ាងនេះហើយ វាមិនមានផលច្រើន មាន
 ភាសិតស្រីច្រើន មានសេចក្តីរឿងច្រើន មានសេចក្តីជ្រុយវេយច្រើន ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់កាយ អដ្ឋកថិយាន

ក៏វាមហាជ្ឈលោ ហោតិ ក៏វាមហាជិសំសោ ក៏វាមហា-
 ជុតិកោ ក៏វាមហាវិទ្ធារោ ។ សេយ្យជាមិ វិសោទេ យោ
 វេសំ សោឡុសន្នំ មហាជនបទានំ បហុកសត្តរតោ
 វស្សាភិបទ្ធី រដ្ឋំ កាវេយ្យ សេយ្យដិទំ អង្គំ មតោ
 កាសិទំ កោសលាទំ វជ្ជិទំ មល្លាទំ ទេតិទំ វិសាទំ
 ក្សត្រិយ បញ្ចាលាទំ មន្ទាទំ សុវេសោទំ អស្សតាទំ អវជ្ជិទំ
 កត្តាទំ កម្ពុជានិទំ អដ្ឋង្គិសមណ្ឌកតស្ស ទោសថិស្ស
 ឯតំ កាលំ ជាត្យតិ សោឡុសី ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។
 កមលំ វិសោទេ មាឡុសកំ រដ្ឋំ ជំពូ ។ សុទំ ទុមនិបាយ ។
 យាមិ វិសោទេ មាឡុសកាមិ បញ្ចាសំ វស្សាមិ ចាតុម្ម-
 ហាកមិកាមិ ទេវាទំ ឯសោ ឯកោ វត្តិទិវោ តាយ វត្តិយា
 តិសុវត្តិយោ មាសោ ភេទ មាសេទ ទ្វាទសមាសិយោ
 សំវច្ឆរោ ភេទ សំវច្ឆរោ ទិព្វាទំ បញ្ច វស្សសកាមិ
 ចាតុម្មហាកមិកាមិ ទេវាទំ អាយុប្បមាណំ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់កាយ អដ្ឋកថិយាន

ទេវាសថ មានវេសច្រើន ដូចម្តេច មានភតិសន្ស្រើន ដូចម្តេច
 មានសេចក្តីរឿងច្រើន ដូចម្តេច មានសេចក្តីផ្សាយច្រើន ដូចម្តេច ។
 ម្ចាស់វិសាមា ប្រៀបដូចបុគ្គល សោយរាជ្យ ជាវេស្សកមិបតិវិមហា-
 ជនបទទាំង ១៦ នេះ ដែលជាជនបទ សម្បូរដោយវិភវិ ប្រការ តិមហា-
 ជនបទឈ្មោះអង្គៈ ១ មតេវ ១ កាសិ ១ កោសលៈ ១ វជ្ជិ ១ មល្លៈ ១
 ទេតិ ១ វិសៈ ១ កុរុ ១ បញ្ចាលៈ ១ មន្ទៈ ១ សុវេសនៈ ១ អស្សតៈ ១
 អវជ្ជិ ១ កត្តាៈ ១ កម្ពុជៈ ១ កវសម្បត្តិ វិមហាជនបទទាំងដុះ មិន
 ដល់ខ្ញុំចំណិត ១ ក្នុងចំណិត ១៦ ។ លើកនៃទេវាសថ ដែលប្រកប
 ដោយអង្គ ៨ ប្រការឡើយ ។ ដំណើរនោះប្រាហេតុអ្វី ។ ម្ចាស់វិសាមា
 កវសម្បត្តិ របស់មនុស្ស ជាប់ស្តុចស្តុច ហើយយកទៅប្រៀប
 ធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជាប់ស្តុច ។ ម្ចាស់វិសាមា ៥០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស
 ត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់ចាតុម្មហាកមិកា កប់ក្រិនោះបាន ៣០
 ក្រិត្រូវជា ១ ថ្ងៃ កប់ក្រិនោះបាន ១២ ថ្ងៃ ត្រូវជា ១ ឆ្នាំ កប់ក្រិនោះបាន
 ៥០០ ឆ្នាំ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុរបស់ភូតចាតុម្មហាកមិកា ។

បណ្ណាល័យ របស់វិសាខ

ហង់ ទោ ចានតំ វិសាខ វិជ្ជិតិ យំ ឥនេកក្កោ
 ឥត្តិ វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមញ្ញាគតំ ទុច្ចាសដំ
 ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេតា បរម្មណា ជាតុឌហារា-
 ដិកាដំ ទេវាដំ សហក្យតំ ឧបបដ្ឋេយ្យ ។ ឥដំ ទោ
 ចន មេតំ វិសាខ សទ្ធាយ កាសិកំ កមណំ
 មាទុសតំ រដ្ឋំ ធិត្ថំ សុទំ ឧបធិតាយ ។ យំ វិសាខ
 មាទុសតំ វស្សសតំ ភាវត្តិសាដំ ទេវាដំ ឯសោ
 ឯកោ រត្តិទ្ធិវេ កាយ រត្តិយា តិសរត្តិយោ មាសោ
 ភេន មាសេន ទ្វាធសមាសិយោ សំវដ្ឋេហ ភេន
 សំវដ្ឋេន ធិត្ថំ វស្សសហស្សំ ភាវត្តិសាដំ ទេវាដំ
 អាយុប្បមាណំ ។ ហង់ ទោ ចានតំ វិសាខ វិជ្ជិតិ
 យំ ឥនេកក្កោ ឥត្តិ វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមញ្ញាគតំ
 ទុច្ចាសដំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេតា បរម្មណា
 ភាវត្តិសាដំ ទេវាដំ សហក្យតំ ឧបបដ្ឋេយ្យ ។
 ឥដំ ទោ ចន មេតំ វិសាខ សទ្ធាយ កាសិកំ
 កមណំ មាទុសតំ រដ្ឋំ ធិត្ថំ សុទំ ឧបធិតាយ ។

បណ្ណាល័យ របស់វិសាខ

ម្ចាស់វិសាខ ហេតុនេះ វេមនិមាខ ត្រង់ដែលស្រ្តីបុរសពួកគ្នា ក្នុង
 លោកនេះ ចាំរក្សាខ្លួនទុកសេចក្តីដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកគ្នាយ
 ក្នុងកាយស្លាប់ទៅ វេមនិទៅកើតជាមួយនឹងពួកបាតុម្មហារាដិកាទៅតា ។
 ម្ចាស់វិសាខ រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ជាបេសស្តូចស្តើង ហើយ
 យកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជាបេសទិព្វ ដែលគេថាគតសំដែង
 ហើយ ព្រោះការស្រ្តីយេហេតុនេះ ។ ម្ចាស់វិសាខ ១០០ ដំបូររបស់មនុស្ស
 ត្រូវជា ១ យប់ទៀត របស់ពួកភាវិត្តិទ្ធិទៅតា រាប់ត្រូវនោះបាន ៣០០ ត្រូវ
 ត្រូវជា ១ រាប់ទៀតនោះបាន ១២ ទៀតត្រូវជា ១ ដំបូរ រាប់ត្រូវនោះបាន ១០០០
 ដំបូរ ត្រូវជាប្រមាណនៃកាយ របស់ភាវិត្តិទ្ធិទៅតា ។ ម្ចាស់វិសាខ
 ហេតុនេះ វេមនិមាខ ត្រង់ដែលស្រ្តីបុរសពួកគ្នា ក្នុងលោកនេះ ចាំរក្សា
 ទុកសេចក្តីដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកគ្នាយក្នុងកាយស្លាប់ទៅ
 វេមនិទូលទៅកើតជាមួយនឹងពួកភាវិត្តិទ្ធិទៅតា ។ ម្ចាស់វិសាខ រាជសម្បត្តិ
 របស់មនុស្សនេះឯង ស្តូចស្តើង ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តី
 សុខ ជាបេសទិព្វ ដែលគេថាគតសំដែងហើយ ព្រោះការស្រ្តីយេហេតុនេះ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់កាយស្ស អន្តរាទិបិដក

យោធិ វិសាទេ មាទុសកាធិ ទ្វេ វស្សសកាធិ
 ។ បេ ។ ចត្តាវ វស្សសកាធិ ។ បេ ។ អដ្ឋ វស្សសកាធិ
 ។ បេ ។ សោឡស វស្សសកាធិ បរិមិត្តវស្សវត្តិ
 ទេវាធិ ឯសោ ឯកោ វត្តិទិវោ កាយ វត្តិយោ តិស-
 វត្តិយោ មាសោ ភេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ
 សំវដ្ឋវេ ភេន សំវដ្ឋវេន ទិទ្វាធិ សោឡស វស្សស-
 ហស្សនិ បរិមិត្តវស្សវត្តិ ទេវាធិ អយុច្ឆនាណំ ។
 ហំនំ ចោ បនេតំ វិសាទេ វិជ្ជតំ យំ ឥនេកោទ្វា
 ឥត្តិ វា ធុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្មាគតំ ឧចោសដំ
 ឧបវសិទ្ធា កាយស្ស កេនា បាឡណា បរិមិត្ត-
 វស្សវត្តិ ទេវាធិ សហគ្យតំ ឧបបដ្ឋេយ្យ ។ ឥទិ
 ចោ បន មេតំ វិសាទេ សទ្ធាយ កាសិកំ កបណំ
 មាទុសកំ វដ្ឋំ ទិព្វំ សុទំ ឧបនិធាយាតិ ។
 ចាណំ ន មាញោ ន ចាទិទ្ធិមាទិយេ
 ធុសា ន កាសេ ន ច មដ្ឋោ ធា សិយោ
 អព្រហ្មចរិយា វិមេយ្យ មេធុតា
 វត្តិ ន កុញ្ញយ្យ វិកាលភោជនំ

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់កាយ អន្តរាទិបិដក

ម្ចាស់វិសាទា ២០០ ធ្នាំរបស់មនុស្ស ។ បេ ។ ២០០ ធ្នាំ ។ បេ ។ ៨០០
 ធ្នាំ ។ បេ ។ ១៦០០ ធ្នាំត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃរបស់ពួកបរិមិត្តវស្សវត្តិ
 ទៅតា ពប់ព្រឹត្តិពារពារ ៧០ ព្រឹត្តិ ត្រូវជា ១ ថ្ងៃ ពប់ថ្ងៃពារពារ ១២ ថ្ងៃ
 ត្រូវជា ១ ធ្នាំ ពប់ធ្នាំពារពារ ១៦០០០ (មួយហិម្មប្រាំមួយពាន់) ធ្នាំទិព្វ
 ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុ របស់ពួកបរិមិត្តវស្សវត្តិទៅតា ។ ម្ចាស់វិសាទា
 ហេតុនេះ វេទនា ត្រង់ដែលស្រ្តីប្តីបុរសពួកគ្នា ក្នុងលោកនេះ ចាំរក្សា
 ទេពុសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកគ្នាយកកាយ ស្តាប់ទៅ
 វេទនាទៅកើតជាមួយនឹងពួកបរិមិត្តវស្សវត្តិទៅតា ។ ម្ចាស់វិសាទា រាជ-
 សម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ជាប់ស្តូចស្តើង ហើយយកទៅប្រៀប
 ធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជាប់ស្តូចទិព្វ ដែលគេជាគតសំដែងហើយ ព្រោះ
 ពាស្រ័យហេតុនេះ ។

បុគ្គលមិនគប្បីសម្លាប់សត្វ ១ មិនគប្បីកាន់យកវត្ថុ ដែលគេ
 មិនបានឱ្យ ១ មិនគប្បីពោលពាក្យកុហក ១ មិនគប្បីផឹកទឹក
 ស្រវឹង ១ គប្បីរៀបចំការប្រព្រឹត្តិ មិនប្រសើរគឺមេដុន ១
 មិនគប្បី បរិភោគភោជន ក្នុងវេលាព្រឹក មិនក្នុងវេលាព្រឹក ១

បណ្ណាសា ឧបោសថវង្ស

មាលំ ទ តាយ ទ ទ កត្តមាធរ
 មរត្ត ធម្មាយំ សយេន សន្តត
 ឯកញ្ជី អដ្ឋង្គិកមាហុចាសដំ
 តុទ្ធន តុក្កន្តតុនា បកាសិតំ
 ធម្មោ ទ ស្វរោ ទ ទរោ សុធស្សនា
 ទកាសយន្តា អនុយន្តិ យាវតា
 កមោទុនា ភេ បទ អន្តលំក្នុកា
 ទភេ បកាសន្តិ ទិសា វិរោចនា
 ឯកញ្ជី យំ វិជ្ជតិ អន្តរេ ធនំ
 មុត្តា មណី វេជ្ជវិយត្ត ភទ្ធកំ
 សិទ្ធិ សុវណ្ណំ អថវាចិ កាញនំ
 យំ ជាត្របំ ហដកន្តិ វុត្តតិ
 អដ្ឋង្គិបេតស្ស ទុចោសថស្ស
 កលម្បិ ភេ ធានុកវន្តិ សោធស្សសិ
 ចន្ទប្បកា តារកណាវ សាឲ្យ

បណ្ណាសា ឧបោសថវង្ស

មិនប្បវិទ្ធិទ្រង់ខ្ញុំផ្កាកម្រង មិនប្បវិទ្ធិស្រស់ត្រពៃ ដោយគ្រឿង
 ត្រង្គុប ១ គប្បិដេកលើគ្រ លើវែងដី ឬលើកម្រាល ១
 ព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គដល់ខ្ញុំចំបំផុតនៃទុក្ខ ទ្រង់ប្រកាសហើយ ខ្ញុំ
 ទេវទេសថប្រកបដោយអង្គ៨ប្រធាននិង សភាវៈទាំងឡាយ
 គឺគឺ ព្រះចន្ទ ១ ព្រះតាទិក្ស ១ ជាសភាវៈល្អមើល កាលបំភ្លឺ
 លោក វេមនិចរេវា អស់ចំគ្រឹមណា ព្រះចន្ទនិងព្រះ
 តាទិក្សទាំងនោះ ដែលកំចាត់បំផុតនៃជីវិត ចរទៅក្នុងតាកាស
 ញ៉ាំងទិសឲ្យជឿនភ្លឺច្បាស់ ក្នុងតាកាស អស់ចំគ្រឹមនោះ
 ទ្រព្យណា មានក្នុងចន្ទានោះ គឺកែវមុត្តក្តី កែវមណីក្តី
 កែវតិច្ច្យដ៏ល្អក្តី មាសឈ្មោះសិទ្ធិក្តី ឈ្មោះសុវណ្ណក្តី ឬ មាស
 ឈ្មោះកាត្តានៈក្តី ឈ្មោះជាត្រង្គក្តី ឈ្មោះហដកៈក្តី ទ្រព្យ
 ទាំងអម្បាលនោះ មិនដល់ខ្ញុំចំណិត ១ ក្នុងចំណែក ១៦ ១
 លើក នៃទេវទេសថ ដែលប្រកបដោយអង្គ៨ ប្រការរឿយ
 ដូចជាពួកផ្កាយ ទាំងអស់ មិនដល់ខ្ញុំចំគ្រឹម នៃព្រះចន្ទ

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងដប់ អង្គទាំងដប់

តស្មា ហិ ធារិ ច ទេវេ ច សីលវា
អដ្ឋង្គិយេតំ ឧបស្សៈចោសដំ
បុញ្ញានិ កក្កានំ សុទ្ធីយានំ
អនិច្ចិតា សក្កម្មេយន្តិ ហំនិច្ចិ ។

[២២] ឯកំ សមយំ កកវា វេសាលិយំ វិហារតិ
មហារិទ ក្យដាតាវសាលាយំ ។ អដទោ វាសេដ្ឋោ
ឧចាសកោ យេន កកវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិក្ខា
កកវន្តំ អភំវានេត្វា ឯកមន្តំ ឯសិទិ ។ ឯក-
មន្តំ ឯសិទិ ទោ វាសេដ្ឋំ ឧចាសកំ កកវា
ឯតទវេន អដ្ឋង្គសមញ្ញាតោ វាសេដ្ឋ ឧចាសដោ
ឧបស្សៈមហាធម្មលោ ហោតិ ។ បេ ។ អនិច្ចិតា
សក្កម្មេយន្តិ ហំនិច្ចិ ។ ឯវំ វុត្តេ វាសេដ្ឋោ
ឧចាសកោ កកវន្តំ ឯតទវេន មិយោ មេ កន្ត
ញាតិសាលាហិតា អដ្ឋង្គសមញ្ញាតតំ ឧចាសដំ
ឧបសេយ្យំ មិយោនធម្មិ មេ អស្ស ញាតិសា-
លាហិតានំ ធិយេត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងដប់ អង្គទាំងដប់

ហេតុដូច្នោះ ស្រ្តីក្តី បុរសក្តី ជាអ្នកមានសីល គួរចាំក្បួន
នូវទេវតាសម្របដោយអង្គ ៨ ប្រការ ពួកផងដែលមិន
មានគន្លង បំពេញនូវចូលរៀនដែលមានសេចក្តីសុខជាកម្រៃ
វែងវែងចូលទៅកាន់ប៉ានស្មិតបាន ។

[២២] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងក្លរុជាតារ-
សាលា នៅព្រៃមហារិទ ជិតក្រុងវិសាលី ។ គ្រាពោះ វាសេដ្ឋឧចាសក
(ឧចាសកឈ្មោះវាសេដ្ឋ) ចូលទៅកាន់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅ
ដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក៏អង្គុយក្នុងសមគួរ ។ លុះ
វាសេដ្ឋឧចាសក អង្គុយក្នុងសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់
ដូច្នោះថា ខ្ញាលវាសេដ្ឋ ទេវតាសម្របដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំ
ក្បួនហើយ វែងវែងមានផលច្រើន ។ បេ ។ ពួកផងដែលគេមិនខិត្ត
កែវិទ្យាទៅកាន់ប៉ានស្មិត ។ កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់
ហែងនេះហើយ វាសេដ្ឋឧចាសក បានគ្រាបង្គំចូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ដូច្នោះថា ចរិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពួកញាតិសាលាហិត ជាទីស្រឡាញ់
របស់ព្រះអង្គ គប្បីក្បួនទេវតាសម្របដោយអង្គ ៨ ការក្បួនទេវតាសម-
នោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់
ពួកញាតិសាលាហិត ជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ អស់កាលយូរ ។

បណ្ណសមា ទោសវិវាទ

សព្វ ចេច កន្ត ទត្តិយា អដ្ឋង្គសមន្តាគតំ ទោសដំ
 ឧបវសេយ្យំ សព្វសម្បិស្ស ទត្តិយាធំ ធិយរត្តំ ហិតាយ
 សុទាយ ។ សព្វ ចេច កន្ត ព្រាហ្មណា ។ បេ ។
 វេស្សា សុទ្ធា អដ្ឋង្គសមន្តាគតំ ទោសដំ ឧបវ-
 សេយ្យំ សព្វសម្បិស្ស សុទ្ធាធំ ធិយរត្តំ ហិតាយ
 សុទាយាតិ ។ សព្វ ចេច វាសេដ្ឋ(១) ទត្តិយា
 អដ្ឋង្គសមន្តាគតំ ទោសដំ ឧបវសេយ្យំ សព្វសម្បិ-
 ស្ស ទត្តិយាធំ ធិយរត្តំ ហិតាយ សុទាយ ។
 សព្វ ចេច វាសេដ្ឋ ព្រាហ្មណា ។ បេ ។ វេស្សា
 សុទ្ធា អដ្ឋង្គសមន្តាគតំ ទោសដំ ឧបវសេយ្យំ សព្វ-
 សម្បិស្ស សុទ្ធាធំ ធិយរត្តំ ហិតាយ សុទាយ ។
 សនេវកោ ចេច វាសេដ្ឋ លោកោ សមារកោ
 សព្វញកោ សស្សមណាព្រាហ្មណំ បជា សនេវមនុ-
 ស្ស(២) អដ្ឋង្គសមន្តាគតំ ទោសដំ ឧបវសេយ្យំ

១. វេរមតំ វាសេដ្ឋ ។ សព្វ ចេច វាសេដ្ឋាតិ ទិស្សន្តំ ២. ឧ. ម. សស្សមណ-
 ព្រាហ្មណំ ចធិយ សវេរមនុស្សាយ ។

បណ្ណសមា ទោសវិវាទ

បតិក្រព្រះអង្គដំចំរើន ប្រសិទេមី ពួកក្សត្រិយ៍ទាំងពួង គប្បីចាំរក្សា
 ទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ការរក្សាទោសថនោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ
 ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពួកក្សត្រិយ៍ទាំងពួង អស់កាល
 យូរ ។ បតិក្រព្រះអង្គដំចំរើន ប្រសិទេមី ពួកព្រាហ្មណ៍ទាំងពួង ។ បេ ។
 ពួកវេស្សៈ សុទ្ធៈ គប្បីចាំរក្សាទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ការរក្សា
 ទោសថនោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ
 ដល់ពួកសុទ្ធាទាំងពួង អស់កាលយូរ ។ ម្ចាស់វេសេដ្ឋ ប្រសិទេមី
 ពួកក្សត្រិយ៍ទាំងពួង គប្បីចាំរក្សាទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ការរក្សា
 ទោសថនោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ
 ដល់ពួកក្សត្រិយ៍ទាំងពួង អស់កាលយូរ ។ ម្ចាស់វេសេដ្ឋ ប្រសិទេមី
 ពួកព្រាហ្មណ៍ទាំងពួង ។ បេ ។ ពួកវេស្សៈ សុទ្ធៈ គប្បីចាំរក្សាទោសថ
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ ហើយ ការរក្សាទោសថនោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
 ប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពួកសុទ្ធាទាំងពួង អស់កាលយូរ ។
 ម្ចាស់វេសេដ្ឋ ប្រសិទេមីលោក (នេះ) ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក
 គ្រូហ្មលោក ពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ទាំងមនុស្ស ជា
 សម្បត្តិទេព នីតិមនុស្សជំរើសស គប្បីចាំរក្សាទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨

សនេវកស្ស លោកស្ស សនាវកស្ស សព្វហ្មកស្ស
 សស្សមណាព្រាហ្មណិយា ធម៌ាយ សនេវមនុស្សាយ
 ធីយវត្ថុ ហិកាយ សុខាយ ។ ឥមេ ចេមិ វាសេដ្ឋ
 មហាសាលា អដ្ឋង្គសមន្តាកតំ ឧទោសមំ ឧចរសេយ្យំ
 ឥមេសម្បិស្ស មហាសាលានំ ធីយវត្ថុ ហិកាយ សុខាយ
 សចេ ចេតេយ្យំ^(១) កោ បទ វាទោ មនុស្សក្ខតស្សតិ ។

(៤៥) ឯកំ សមយំ កកវា សាវត្ថិយំ វិហាតិ ជេតវេន

អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារមេ ។ អថទោ ពោជ្ឈិវា ឧទា-
 សិកា យេន កកវា កេតុបសង្កមិ ឧបសង្កមិក្ខា កកវង្គំ
 អភិវាទេក្ខា ឯកមង្គំ ធិសិធិ ។ ឯកមង្គំ ធិសិធិ
 ទោ ពោជ្ឈិវា ឧទាសិកំ កកវា ឯកទេវេច អដ្ឋង្គស-
 មន្តាកតោ ពោជ្ឈិវា ឧទោសថា ឧចរុក្កោ មហាប្ញលោ
 ហោតិ មហាធិសំសោ មហាជុតិកោ មហាវិទ្ធារោ ។

១- សធម ចេតេយ្យង្គំ ឥមេ ពហិ មម្មចេតេយ ធីតិ ។ អយំ ឥធមោ យុត្តនោ ។
 ចេ ធិ វិវត្តោ ហេតុំ ។

ការក្សទេបោសថនោះ ធម្មិប្រតិក្កុតោ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តី
 សុខ ដល់លោក ព្រមទាំងទៅលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ដល់
 ពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្ស ជាសម្មតិទេព និង
 មនុស្សដ៏សេស អស់កាលយូរ ។ ម្ចាស់វិសេដ្ឋ ប្រសិនបើ ដើមមហា-
 សាលាព្រឹក្សទាំងនេះ ធម្មិប្រតិក្កុតោ ប្រកចង្កោយអង្គ ៨ ការក្ស
 ទេបោសថ នោះធម្មិប្រតិក្កុតោ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់
 ដើមមហាសាលាព្រឹក្សទាំងនេះ អស់កាលយូរ ប្រសិនបើ ឈើទាំងនេះ
 ចេះគិត ចាំបាច់ទៅនិយាយថ្វី ដល់មនុស្ស ។

(៤៨) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគន្លឹះនៅក្នុងវិក្កុជគរន
 របស់អនាថបិណ្ឌិកសដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ ព្រះនោះ នាទិវោជ្ឈិវា
 ទេបោសិកា (ទេបោសិកា ឈ្មោះពោជ្ឈិវា) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ អង្គុយក្នុងទី
 សមគួរ ។ លុះនាទិវោជ្ឈិវាទេបោសិកា អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នោះថា ម្ចាស់នាទិវោជ្ឈិវា ទេបោសិកាប្រកប
 ដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំក្សហើយ វែមនិមានដល់ច្រើន មានភានិ-
 សន្សំច្រើន មានការត្រៀមច្រើន មានគុណផ្សាយទៅច្រើន ។

បណ្ណាល័យ រាជធានីភ្នំពេញ

កកដំ ឧបរុក្ខា ច ពោធិ៍ អង្គជំនុំ សមណ្ឌកតោ ឧទោសដោ
 មហាប្បណ ហោតិ មហានិសំសោ មហាជុតិកោ មហា-
 វិទ្យាលោ ។ ឥ ពោធិ៍ អរិយស្សវកោ ឥតិ មជិសញ្ញិ-
 ក្ខតិ យាវដិវំ អរហន្តោ ចាលាតិចាតំ មហាយ ចាលា-
 តិចាតា មជិវិកា ធិហិតនណ្ឌោ ធិហិតសត្តោ លដ្ឋិ នយោ-
 មន្ទា សទ្ធច្យាណក្ខតហិតាទុក្ខម្បិដោ វិហារន្តិ អហំបដ្ឋ
 ឥមញ្ញ រត្តិ ឥមញ្ញ ធិវសំ ចាលាតិចាតំ មហាយ ចា-
 លាតិចាតា មជិវិកា ធិហិតនណ្ឌោ ធិហិតសត្តោ លដ្ឋិ
 នយោមន្ទា សទ្ធច្យាណក្ខតហិតាទុក្ខម្បិវិហារមិ ឥមិដា-
 មន្ត្រេន អរហតំ អនុកកោមិ ឧទោសដោ ច មេ ឧបរុក្ខា
 កវិស្សតិកំ ។ ឥមិដា មមេន អន្តេន សមណ្ឌកតោ ហោតិ
 ។ មេ ។ យាវដិវំ អរហន្តោ ឧទ្ទាសយនមហាសយនំ
 មហាយ ឧទ្ទាសយនមហាសយនា មជិវិកា ធិមេសយ្យ
 កម្មេន្តិ មញ្ញកេ វា តិណសន្តកេ វា អហំបដ្ឋ

បណ្ណាល័យ រាជធានីភ្នំពេញ

មូលនាគិកោជ្ជា ចុះទេពោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំក្ប
 ហើយ វេមនិមានដល់ច្រើន មានគានិសិទ្ធិច្រើន មានការជ្រើស
 ច្រើន មានការជ្រុយទៅច្រើន តើដូចម្តេច ។ មូលនាគិកោជ្ជា
 អរិយសាវក ក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាថា ព្រះអរហន្តចាំនិទ្យាយ លះ
 បង់បាណតិបាត វៀរចាកបាណតិបាត ដាក់ចុះខ្លះកាថា ដាក់ចុះខ្លះ
 គ្រឿងស្រ្តា មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ដល់ខ្លះការភោណិក អនុគ្រោះ
 ដោយប្រយោជន៍ ដល់សត្វចាំនិស័ ដល់អស់ជីវិត ក្នុងវិជ្ជា
 ចំណែកភាគអញ្ញបានលះបង់បាណតិបាត វៀរចាកបាណតិបាត ដាក់
 ចុះខ្លះកាថា ដាក់ចុះខ្លះគ្រឿងស្រ្តា មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ដល់ខ្លះការ
 ភោណិក អនុគ្រោះដោយប្រយោជន៍ ដល់សត្វចាំនិស័ អស់យប់នេះ
 នឹងវិជ្ជាដេរ ធ្វើតាមព្រះអរហន្តចាំនិទ្យាយឥតិ ទេពោសថភាគអញ្ញនិ
 ចាំក្បហើយឥតិ ដោយអង្គនេះ ។ អរិយសាវកប្រកបដោយអង្គទី ១ នេះ
 ។ មេ ។ ព្រះអរហន្តចាំនិទ្យាយ លះបង់ចំណែក ទីអង្គយដ៏ខ្ពស់ហួស
 ប្រមាណនឹងចំណែកទីអង្គយដ៏ប្រសើរ វៀរចាកចំណែក ទីអង្គយដ៏ខ្ពស់ហួស
 ប្រមាណនឹងចំណែកទីអង្គយដ៏ប្រសើរ សម្រេចការដេកលើអាសនៈចាប គឺ
 លើគ្រឿង លើកម្រាលស្មៅ ដល់អស់ជីវិត ក្នុងវិជ្ជា ចំណែកភាគអញ្ញ

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដក អង្គនិទាន

ឥមញ្ច រត្តិ ឥមញ្ច និវសំ ឧទ្ទាសយនមហាសយនំ
 បហាយ ឧទ្ទាសយនមហាសយនា បដិវិតោ ធិតសេយ្យ
 កាច្ឆេមិ មញ្ចកេ វា កំណាសន្តរកេ វា ឥមិទាបន្តំ
 អរហតំ អនុករោមិ ឧចោសថោ ច មេ ឧបុត្តោ
 កវិស្សតិទិ ។ ឥមិទា អដ្ឋមេន អន្តំន សមដ្ឋាកតោ
 ហោតិ ។ វិវ ឧបុត្តោ ទោ ពោជ្ឈេ អដ្ឋង្គសមដ្ឋា-
 កតោ ឧចោសថោ មហាច្ឆលោ ហោតិ មហានិសំសោ
 មហាជុតិកោ មហាវិទ្ធារោ ។ កវិមហាច្ឆលោ ហោតិ
 កវិមហានិសំសោ កវិមហាជុតិកោ កវិមហាវិទ្ធា-
 រោ ។ សេយ្យជាមិ ពោជ្ឈេ យោ ឥមេសំ សោឡុ-
 សន្នំ មហាជនបទានំ បហុតសត្តរកតានំ ឥស្សរាជិ-
 បទ្ធំ រដ្ឋំ កាបយ្យ សេយ្យនីនំ អត្តំនំ មតតានំ
 កាសីនំ កោសលានំ វជ្ជីនំ មល្លានំ ចេតិទំ វិសានំ
 កក្កនំ បញ្ចាលានំ មន្ទានំ សុរសេនានំ អស្សកានំ
 អវន្តីនំ កុលានំ កត្តោជានំ អដ្ឋង្គសមដ្ឋាកតស្ស
 ឧចោសថស្ស វិតំ កាលំ ពាក្យតិ សោឡុសី ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដក អង្គនិទាន

បានលះបង់ទិវេកទិវេកយុត្តិសំហូសប្រមាណ និវិទិវេក ទិវេកយុត្តិប្រ-
 សើវ វៀរោកទិវេកទិវេកយុត្តិសំហូសប្រមាណនិវិទិវេកទិវេកយុត្តិប្រសើវ
 សម្រេចការកេសេវាសនៈពាប គឺ លើក្រែប្តូរលើកម្រាលស្មៅ អស់យប់
 នេះ និវិទិវេកវេក ធ្វើតាមព្រះអរហន្តបំណិទ្បយនេះផង ។ បុរសថ ភាគ
 អញ និវិទិវេកវេកហើយផង ដោយអង្គនេះឯង ។ អរិយសាវកប្រកបដោយអង្គ
 ទី៨ នេះ ។ ម្ចាស់នាវិកាជ្រក ។ បុរសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំ
 រក្សាយ៉ាងនេះហើយ វេមនិមានផលច្រើន មានភានិសិទ្ធិច្រើន មានការ
 រុត្តិរុត្តិច្រើន មានគុណផ្សាយៅច្រើន ។ បុរសថមានផលច្រើនប៉ុន-
 ណា មានភានិសិទ្ធិច្រើនប៉ុនណា មានការរុត្តិរុត្តិច្រើនប៉ុនណា មានគុណ
 ផ្សាយៅច្រើនប៉ុនណា ។ ម្ចាស់នាវិកាជ្រក ប្រៀបដូចជាបុគ្គលណា
 រសាយពជ្រ ជាដីស្បែកដីបតិលើមហាជនបទទាំង ១៦ នេះ ដែលសម្បូរណា
 ដោយគេនៈ (ទ្រព្យជាគ្រឿងកែវ) ទាំង ៧ ប្រការ គឺមហាជន
 បទរយ្យាអង្គៈ ១ មគ្គៈ ១ កាសី ១ កោសលៈ ១ វជ្ជី ១ មល្លៈ ១ ចេតិទ
 វិន្ទៈ ១ កក្ក ១ បញ្ចាលៈ ១ មន្ទៈ ១ សុរសេនៈ ១ អស្សកៈ ១ កវិន្ទី ១
 គន្លាៈ ១ កត្តាជៈ ១ ឯកោគសម្បទទាំងនេះ មិនដល់ខ្ញុំចំណិតខិត-
 រំណា ១៦ ។ លើកនៃបុរសថ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ឡើយ ។

តំ កំស្ស ហេតុ ។ កមណំ ពោជ្ឈេ មាណសកំ វដ្ឋិ
 និព្វំ សុចំ ឧបនិធាយ ។ យានិ ពោជ្ឈេ មាណសកានិ
 បញ្ញាសំ វស្សានិ ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ ឯសោ
 ឯកោ វត្តិទ្ធិវេ តាយ វត្តិយា តិសវត្តិយោ មាសោ
 ភេទ មាសេន ទ្វានសមាសិយោ សំវច្ឆរោ ភេទ
 សំវច្ឆរន ទិព្វានិ បព្វ វស្សសកានិ ចាតុម្មហារាជិ-
 កានំ ទេវានំ អយុប្បមាណំ ។ ហំនំ ទោ បទេតិ
 ពោជ្ឈេ វិជ្ជតិ យំ ឥនេកទ្វោ ឥត្ថំ វា បុរិសោ វា
 អដ្ឋង្គសមញ្ញាគតំ ឧចាសនំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស
 ភេទា បវឌ្ឍណា ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ
 ឧបបដ្ឋេយ្យ ។ ឥនំ ទោ បទ មេតិ ពោជ្ឈេ
 សទ្ធាយ កាសិកំ កមណំ មាណសកំ វដ្ឋិ និព្វំ
 សុចំ ឧបនិធាយ ។ យំ ពោជ្ឈេ មាណសកំ
 វស្សសតំ ។ បេ ។ យានិ ពោជ្ឈេ មាណសកានិ
 ទ្វេ វស្សសកានិ ។ បេ ។ ចត្តាវ វស្សសកានិ ។ បេ ។
 អដ្ឋ វស្សសកានិ ។ បេ ។ សោឡស វស្សសកានិ

ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្ចាស់នាងពោជ្ឈ (ព្រោះថា) ពន-
 សម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជាប់ស្តូចស្តើង ហើយប្រៀបធៀបផ្ទៃមន្តិសុទ្ធជាទិព្វ ។
 ម្ចាស់នាងពោជ្ឈ ព្រោះថា ៥០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃរបស់
 ពួកទេវតាជាប់ចាតុម្មហារាជិកៈ រាប់កត្រីនោះបាន ៣០ កត្រី ក្រូជ្រាជា ១
 ខែ រាប់ខែនោះបាន ១២ ខែក្រូជ្រា ១ ឆ្នាំ រាប់ឆ្នាំនោះ បាន ៥០០
 ឆ្នាំទិព្វ ក្រូជ្រាប្រមាណនៃតាយ របស់ពួកទេវតាជាប់ចាតុម្មហារាជិកៈ ។
 ម្ចាស់នាងពោជ្ឈ ហេតុនេះមិនមានប្រាកដ ត្រង់ដែលស្រីបុរសពួកខ្លះ
 កុំរលោភនេះ ចាំក្បួនទេសច្រកបដោយអង្គ ៨ ហើយ លុះទំលាយ
 រាជិកាយស្តាប់ទៅ កម្សីទៅភើត ជាមួយនឹងពួកទេវតាជាប់ចាតុម្មហា-
 រាជិកៈ ។ ម្ចាស់នាងពោជ្ឈ ពាក្យដែលគេចាតុ សំដែងហើយថា
 ពនសម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជាប់ស្តូចស្តើង ប្រៀបធៀបផ្ទៃមន្តិសុទ្ធជាទិព្វ
 នេះ ព្រោះសំដៅនូវហេតុផ្សំៗ ម្ចាស់នាងពោជ្ឈ ១០០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស
 ។ បេ ។ ម្ចាស់នាងពោជ្ឈ ២០០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ។ បេ ។ ៤០០
 ឆ្នាំ ។ បេ ។ ៨០០ ឆ្នាំ ។ បេ ។ ១៦០០ ឆ្នាំ (របស់មនុស្ស)

សុត្តន្តបិដក អង្គទី១៣ អដ្ឋកថា

បរិមិត្តវសវត្ថុនំ ទេវំ ឯសោ ឯកោ វត្ថុនំ ភាយ
 វត្ថុយា តិសវត្ថុយោ មាសោ តេន មាសេន ប្បាទសមា-
 សិយោ សំវត្ថុនោ តេន សំវត្ថុនោ ទិព្វានិ សោឡស
 វស្សសហស្សនិ បរិមិត្តវសវត្ថុនំ ទេវំ អាយុច្ប-
 មាលំ ។ មា ទោ បទេតំ ពោជ្ឈេ វិជ្ជតិ យំ
 ឥនេកោ ឥត្ថិ វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្តាគតំ
 ឧទោសដំ ឧបសិទ្ធា កាយស្ស ភេតា បម្មរណា
 បរិមិត្តវសវត្ថុនំ ទេវំ សហព្យតំ ឧបបដ្ឋយ្យ ។
 ឥនំ ទោ បទ មេតំ ពោជ្ឈេ សន្តាយ កាសិកំ
 កមលំ មាទុសកំ វដ្ឋំ ទិព្វំ សុទំ ឧបទិបាយាតិ

មាលំ ន ហិញ្ញំ ន ចាទិទ្ធិមាទិយេ
 មុសា ន កាសេ ន ច មជ្ឈមោ សិយា
 អព្រហ្មចរិយា វិមេយ្យ មេជ្ជតា
 វត្ថុ ន កុញ្ញយ្យ វិកាលភោជនំ
 មាលំ ន តារាយេ ន ច គន្ធមាមរ
 មព្វំ នមាយំ សយេដ សន្តតេ

សុត្តន្តបិដក អង្គទី១៣ អដ្ឋកថា

ត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃរបស់ពួកទេវតាជាប់រំនិមិត្តវសវត្ថុ រាប់ក្រីនោះបាន
 ៣០ ក្រីត្រូវជា ១ ខែ រាប់នោះបាន ១២ ត្រូវជា ១ ឆ្នាំ រាប់ឆ្នាំនោះ
 បាន ១៦០០០ ឆ្នាំទិព្វត្រូវជាប្រមាណនៃតម្រូវរបស់ពួកទេវតាជាប់រំ-
 និមិត្តវសវត្ថុ ។ ខ្នាតនាងពោជ្ជា ហេតុនេះ វាមិនមានព័កប្រាកដ ត្រង់
 ដែលស្រ្តីបុរសពួកខ្លះក្នុងលោកនេះ ចាំរក្សាទុកសេចក្តីប្រកបដោយអង្គ
 ដោយ លុះចំលាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ឥឡូវទៅកើត ជាមួយនឹងពួក
 ទេវតាជាប់រំនិមិត្តវសវត្ថុ ។ ខ្នាតនាងពោជ្ជា ពាក្យដែលគេដាក់ សំដែង
 ហើយថា រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជាប់ស្តូរស្តើង ប្រៀបធៀបដោយ
 សុទ្ធ ជាទិព្វនេះ ព្រោះសំដៅទៅហេតុនេះ ។

បុគ្គលកុំឃើញសម្រាប់សត្វទុក្ខកុំឃើញកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបាន
 ឲ្យ ១ កុំឃើញពេលពាក្យកុហក ១ កុំឃើញដឹកទឹកស្រវឹង ១ ឥឡូវ
 រឿងពាក្យអព្រហ្មចរិយៈនិមេជ្ជន ១ កុំឃើញបរិភោគភោជនក្នុងវេលា
 ពត្រីនិងវេលាវិកាល ១ កុំឃើញទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងកុំឃើញលាប
 គ្រឿងក្រអូប ១ ឥឡូវដេកលើគ្រែលើដី ឬ លើកម្រាល ១

ចល្លាសព ខេត្តសមរង្សី

ឯកញ្ជី អង្គនីតិកម្មបាទសចំ
 ពុទ្ធន ទុក្ខន្តកុមារ បកាសិក្ខ
 ឆន្ទា ច សុរេ(១) ច ឧភោ សុទស្សនា
 ឧភាសយន្តា អនុយន្តិ(២) យាវតា
 តវេនុតា តេ បទ អន្តលិក្ខតា
 នរេ បកាសន្តិ ជិសា វិរោចនា
 ឯកម្ពំ យំ វិជ្ជតិ អន្តរេ នងំ
 មុត្តា មណី វេទ្យុយេត្វ កន្តកំ
 សិទ្ធិ សុវណ្ណំ អថវិចិ កាព្វនំ
 យំ ជាត្របំ បាដកន្តិ វុទ្ធតិ
 អង្គនីតិកម្ម ឧបោសថស្ស
 កលម្បិ តេ ជាទុកវន្តិ សោឡសិ
 ចន្ទប្បកា តារតណារ សេ
 តស្មា ហំ ធារិ ច នរេ ច សីលវា
 អង្គនីតិកម្ម ឧបោសថស្ស
 បុញ្ញនិ កត្វាន សុទ្ធស្រយានិ
 អង្គនីតិកម្ម សត្តមុបេន្តិ ហំ នន្តិ ។

១ ទ. សុរិយា ។ ២ ទ. ឧភាសយំ អនុវាយន្តិ ។

ចល្លាសព ខេត្តសមរង្សី

ព្រោះថា ទេវតាសថប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ ព្រះពុទ្ធច្រ្រង់
 ដល់ខ្ញុំចំបំផុតខែទុក្ខ ច្រង់ប្រកាសហើយ ព្រះចន្ទនិច្ឆិព្រះ
 ភាវិត្យចំបំ ២ ជាបស្សន្តិមិល កាលចេញពីភ្នំត្រីមណា
 ព្រះចន្ទ និច្ឆិព្រះភាវិត្យចំបំនោះ កែវកំចាត់បង្កើតនិក
 ព្រះចំបំក្នុងភាសា ក្នុងនិកភាសា ត្រឡប់សព្វទិស ព្រះ
 ណាវែលមាន ក្នុងចន្ទានុ៎ះ គឺកែវមុត្តា កែវមណី កែវពិទ្ធស្ស
 ដំបូ ម្យ៉ាងទៀត មាសឈ្មោះសិទ្ធិ ឈ្មោះសុណ្ណប្បមាស
 ឈ្មោះកាត្វានៈ ឈ្មោះជាត្រប ឈ្មោះបាដកៈ របស់ចំបំ
 អស់នោះ ក៏មិនដល់ខ្ញុំ ១ ចំណិតខំចំណែក ១៦ ៗ លើកខែ
 ទេវតាសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ដូចជាពួកផ្កាយចំបំអស់មិន
 ដល់ខ្ញុំព្រះចន្ទ ព្រោះហេតុនោះ ដទៃស្រីប្រុសអ្នកមាន
 សីល គួរក្សទេវតាសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ពួកដទៃដែល
 គេមិននិទ្ទាហើយ បំពេញបុណ្យវែលជាត្រៃខែសេចក្តីសុខ
 វែលចូលទៅកាន់ប៉ានស្លឹកបាទ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទ្រង់កាយស្ស អង្គនិទាហ

(៤៦) ឯកំ សមយំ កកវំ កោសន្តិយំ វិហាតិ
 យោសិ តាកោ ។ កេន ទោ បទ សមយេន កាយស្សា
 អនុត្តោ និវិហារំ កតោ ហោតិ បដិសល្លិយោ ។
 អថ ទោ សម្ពហុលា មនាបកាយំកា ទេវតា
 យេនាយស្សា អនុត្តោ កេនុបសន្តមិសុ ឧបសន្តមិត្តា
 កាយស្សន្តំ អនុត្តំ អភិវាទេត្តា ឯកមន្តំ អដ្ឋិសុ ។
 ឯកមន្តំ មិតា ទោ តា ទេវតា កាយស្សន្តំ អនុត្តំ
 ឯកនកេត្តំ មយំ កន្ត អនុត្ត មនាបកាយំកា
 នាម ទេវតា តិសុ ហិទេសុ ឥស្សរិយំ កាមេ វសំ
 វត្តម មយំ កន្ត អនុត្ត យានិសកំ វណ្ណំ ភក្កម្ភាម
 តានិសកំ វណ្ណំ ហិទេសោ បដិលកាម យានិសកំ
 សន្តំ(*) ភក្កម្ភាម តានិសកំ សន្តំ(២) ហិទេសោ
 បដិលកាម យានិសកំ សុទំ ភក្កម្ភាម តានិសកំ
 សុទំ ហិទេសោ បដិលកាម មយំ កន្ត
 អនុត្ត មនាបកាយំកា នាម ទេវតា ឥមេសុ
 តិសុ ហិទេសុ ឥស្សរិយំ កាមេ វសំ វត្តនាតិ ។

១.២ ឧ.ម លី ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទ្រង់កាយ អង្គនិទាហ

(៤៦) សម័យមួយ ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះភាគកាលនឹងទៅ យោសិ តាកោ
 ទៀបក្រុងកោសន្តិ ។ សម័យនោះនឹង ព្រះអង្គទ្រង់អានកាយុ ចូលទៅ
 កាន់ទីនៅក្នុងវេលាថ្ងៃ សម្បូរទៅ ។ ព្រោះនោះ ពួកទេវតាឈ្នះមនាបកាយិកា
 យិកា ជាច្រើនអង្គនាំគ្នាចូលទៅក្រុងអនុត្ត លុះចូលទៅដល់ ក្នុងយប់នឹង
 ព្រះអង្គ ហើយបិទនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះទៅតាំងនោះ បើ
 នៅក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ពោលទៅនឹងព្រះអង្គទ្រង់អានកាយុ ដូច្នោះថា
 បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់ដឹងរើ យើងទុំជាពួកទេវតា ឈ្នះមនាបកាយិកា ធ្វើ
 ឥស្សរិយភាព ពុំនឹងអំណាចឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងហេតុពុំនឹង ៣ បពិត្រ
 ព្រះអង្គទ្រង់ដឹងរើ យើងទុំប្រាថ្នាខ្ញុំវិញ្ញៈបែបណា ក៏បានខ្ញុំវិញ្ញៈបែប
 នោះមួយរំពេច ១ ប្រាថ្នាខ្ញុំសុខវិញ្ញៈបែបណា ក៏បានខ្ញុំសុខវិញ្ញៈបែបនោះ
 មួយរំពេច ១ ប្រាថ្នាខ្ញុំសុខវិញ្ញៈបែបណា ក៏បានខ្ញុំសុខវិញ្ញៈបែបនោះមួយរំពេច ១
 បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់ដឹងរើ យើងទុំជាពួកទេវតាឈ្នះមនាបកាយិកា ធ្វើខ្ញុំ
 ឥស្សរិយភាព ពុំនឹងអំណាចឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងហេតុពុំនឹង ៣ នេះ ។

អថទោ អាយស្មតោ អនុវិទូស្ស ឯតទយោសិ អហោ
 វតិមា ទេវតា សព្វាវ ធិលា អស្សុ ធិលវណ្ណា
 ធិលវត្តា ធិលាលង្ការតិ ។ អថទោ តា ទេវតា
 អាយស្មតោ អនុវិទូស្ស ចិត្តមញ្ញាយ សព្វាវ ធិលា
 អហោសុំ ធិលវណ្ណា ធិលវត្តា ធិលាលង្ការ ។
 អថទោ អាយស្មតោ អនុវិទូស្ស ឯតទយោសិ អហោ
 វតិមា ទេវតា សព្វាវ មីតា អស្សុ ។ មេ ។ សព្វាវ
 លោហិតកា អស្សុ សព្វាវ ឧទាតា អស្សុ ឧទាតវណ្ណា
 ឧទាតវត្តា ឧទាតាលង្ការតិ ។ អថទោ តា ទេវតា
 អាយស្មតោ អនុវិទូស្ស ចិត្តមញ្ញាយ សព្វាវ ឧទាតា
 អហោសុំ ឧទាតវណ្ណា ឧទាតវត្តា ឧទាតាលង្ការ ។
 អថទោ តា ទេវតា ឯកាវ តាយិ ឯកាវ ទតិ ឯកាវ
 អន្តរិកំ វាទេសិ ។ សេយ្យថាមិ ធាម បញ្ចន្តិកស្ស
 កុវយស្ស សុវិជិតស្ស សុប្បដិប្បតាធិតស្ស កុសលេយិ
 សុសមន្តាហតស្ស សន្នោ ហោតិ វត្ត ច រជិទិយោ
 ច កាមទិយោ(*) ច មេមទិយោ ច រមណិយោ(២) ច

១. មេមទិយោ ព្រាហ្ម ។ ២. មេមទិយោ ច ។

លំដាប់នោះ ព្រះអនុវិទូនីមានកាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះថា ធ្វើដូចម្តេច
 ហ្ន៎ នឹងបានទៅកាន់នោះ ទៅជាទៀវចំណីអស់ និមានសម្បុរ កំទៀវ
 មានសំពត់ កំទៀវ មានគ្រឿងអលង្ការ កំទៀវ ។ វេលានោះ ទៅកា
 តាំងនោះ បានដឹងចិត្តនៃព្រះអនុវិទូនីមានកាយុ ហើយក៏ទៅជាទៀវ
 ចំណីអស់ និមានសម្បុរ កំទៀវ មានសំពត់ កំទៀវ មានគ្រឿងអលង្ការ
 កំទៀវ ។ លំដាប់នោះ ព្រះអនុវិទូនីមានកាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះ
 ដូច្នោះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ នឹងបានទៅកាន់នោះ ទៅជាល្បឿនចំណីអស់
 ។ មេ ។ ទៅជាព្រហមចំណីអស់ ទៅជាសចំណីអស់ និមានសម្បុរ តិស
 មានសំពត់ តិស មានគ្រឿងអលង្ការ តិស ។ វេលានោះ ទៅកាន់
 នោះ បានដឹងចិត្តនៃព្រះអនុវិទូនីមានកាយុហើយ ក៏ទៅជាស ចំណីអស់
 និមានសម្បុរ តិស មានសំពត់ តិស មានគ្រឿងអលង្ការ តិស ។ លំដាប់
 នោះ ទៅកាន់នោះ ១ អន្តរៀង ១ អន្តរិកំ ១ អន្តរិកំ ។ ប្រៀបដូច
 ក្បួនត្រៀមកបដោយអន្ត ៥ ដែលបុគ្គលអ្នកល្បាសវៃ បានសិក្សាស្តាប់
 ប្រតិដោយប្រពៃ ដេញដំដោយប្រពៃ មានសំឡេងពីកេះផង ក្បួនក្រកកា
 ផង ក្បួនច្រាងផង ក្បួនស្រឡាញ់ផង ក្បួនកាយផង យ៉ាងណាមិញ

ឯវេទ តាសំ ទេវតាធំ អលង្ការធំ សន្នោ ហោតិ
 វត្ថុ ច រដំឡើយោ ច កម្មវិធីយោ ច មេមធិយោ ច
 រមណីយោ ច ។ អដទោ ភាយស្នា អនុវត្តោ វគ្គិយោធំ
 ឧត្តមិ ។ អដទោ តា ទេវតា ច ខ្វយេហ្វ អនុវត្តោ
 សាធិយតិកិ តត្តោ អន្តរាយិសុ ។ អដទោ ភាយស្នា
 អនុវត្តោ សាយណ្ណសមយំ មដិសល្លាទា វុដ្ឋិកោ យេន
 កកា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិក្ខា កកវន្តំ អភិវាទេត្វា
 ឯកមន្តំ ធិសិទិ ។ ឯកមន្តំ ធិសិទ្ធា ទោ ភាយស្នា
 អនុវត្តោ កកវន្តំ ឯកទេវតា ឥនាហំ កន្តេ ធិវិហារំ
 កតោ ហោមិ មដិសល្លិទោ ។ អដទោ កន្តេ សម្ពហុលា
 មនាមកាយិកា ទេវតា យេនាហំ តេនុបសង្កមិសុ
 ឧបសង្កមិក្ខា មំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋិសុ ។
 ឯកមន្តំ មំតា ទោ កន្តេ តា ទេវតា មំ ឯកទេវតាធំ
 មយំ កន្តេ អនុវត្តោ មនាមកាយិកា ទាម ទេវតា
 តិសុ ហំទេសុ វស្សវ័យំ កាវេម វសំ វត្តេម

សំឡេងនៃគ្រឿងអលង្ការ របស់ពួកទេវតាទាំងនោះ ពីព្រោះផង គួរត្រេកតា
 ផង គួរប្រាថ្នាផង គួរស្រឡាញ់ផង គួររីករាយផង គឺយ៉ាងនោះដែរ ។
 គ្រានោះ ព្រះអនុវត្តដ៏មានអាយុ ដាក់ចុះខ្លាំងមួយទាំងឡាយ គឺធ្វើ
 ប្រាជ្ញិយ ។ លំដាប់នោះ ទេវតាទាំងនោះដឹងថា ព្រះអនុវត្តដ៏មានអាយុ
 មិនត្រេកតាហើយ ពួកក្នុងទំនោះទៅ ។ គ្រានោះ ព្រះអនុវត្តដ៏មានអាយុ
 ចេញចាកទិសម្លឹង ក្នុងសាយណ្ណសម័យ ហើយចូលទៅកាលព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ផ្ទះបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយ
 ក្នុងទិសមគួរ ។ លុះព្រះអនុវត្តដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទិសមគួរហើយ
 ក៏គ្រាបបង្គំចូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក្នុង
 ទិវារណៈ ខ្ញុំព្រះអង្គចូលទៅកាន់ទំនេរ ក្នុងវេលាថ្ងៃ ហើយសម្លឹង ។
 បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លំដាប់នោះ ពួកទេវតា ឈ្មោះ មនាមកាយិកា
 ជាច្រើនអង្គ ចូលទៅក្នុងព្រះអង្គ លុះចូលទៅដល់ ផ្ទះបង្គំខ្ញុំ
 ព្រះអង្គ ហើយបិទនៅក្នុងទិសមគួរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះ
 ទេវតាទាំងនោះ បិទនៅក្នុងទិសមគួរហើយ កំរោលទៅនឹងខ្ញុំព្រះអង្គ
 ដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអនុវត្តដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំជាពួកទេវតាឈ្មោះមនាមកាយិកា
 យិកា ធ្វើខ្លាំងស្រូវិយភាពច្រើន ដ៏រណាចម្បីប្រព្រឹត្តទៅក្នុងវេលា ល យ៉ាង

បណ្ណាសា រោសវិញ្ញា

មយំ កន្ថេ អនុរុទ្ធ យានិសកំ វណ្ណំ អាភត្ថាម
 តានិសកំ វណ្ណំ ហិទសោ បដិលកាម យានិសកំ
 សន្នំ អាភត្ថាម តានិសកំ សន្នំ ហិទសោ បដិលកាម
 យានិសកំ សុទំ អាភត្ថាម តានិសកំ សុទំ ហិទសោ
 បដិលកាម មយំ កន្ថេ អនុរុទ្ធ មធាមកាយិកា ធាម
 ទេវតា ឥមេសុ តិសុ ហិទេសុ ឥស្សរិយំ កាវេម វសំ
 វត្តោតិ ។ តស្ស មយំ កន្ថេ ឯតទហោសិ អហោ
 វតិមា ទេវតា សទ្ធាវ ធិលា អស្សុ ធិលវណ្ណា ធិលវត្តា
 ធិលាលក្កិរាតិ ។ អថទោ កន្ថេ តា ទេវតា មម
 ធិត្តមញ្ញាយ សទ្ធាវ ធិលា អហោសុំ ធិលវណ្ណា
 ធិលវត្តា ធិលាលក្កិរា តស្ស មយំ កន្ថេ ឯតទហោសិ
 អហោ វតិមា ទេវតា សទ្ធាវ មីតា អស្សុ ។ បេ ។
 សទ្ធាវ លោហិតកា អស្សុ ។ បេ ។ សទ្ធាវ ទុណតា
 អស្សុ ទុណវណ្ណា ទុណវត្តា ទុណតាលក្កិរាតិ ។

បណ្ណាសា រោសវិញ្ញា

បតិគ្រព្រះអនុរុទ្ធដំចំរើន យើងទ្រង់ប្រាថ្នាខ្ញុំវិញ្ញា បែបណា ក៏បានខ្ញុំវិញ្ញា
 បែបនោះមួយរំពេច ១ ប្រាថ្នាខ្ញុំសុខវិញ្ញា បែបណា ក៏បានខ្ញុំសុខវិញ្ញាបែប
 នោះមួយរំពេច ១ ប្រាថ្នាខ្ញុំសុខវិញ្ញា ក៏បានខ្ញុំសុខវិញ្ញាបែបនោះមួយ
 រំពេច ១ បតិគ្រព្រះអនុរុទ្ធដំចំរើន យើងទ្រង់ជាពួកទៅតា ឈ្មោះមហាបកា-
 យិកា ធ្វើខ្ញុំវិញ្ញាយភាព ព្រំដំណាច់ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងហេតុទាំង ៣
 នេះ ។ បតិគ្រព្រះអនុរុទ្ធដំចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះ ធ្វើដូច
 ម្តេចហ្ន៎ មិនបានទៅកាតាំងនេះ ទៅជាទៀវទាំងអស់ គឺមានសម្បុរ ក៏
 ទៀវ មានសំពត់ ក៏ទៀវ មានគ្រឿងអលក្កិរ ក៏ទៀវ ។ បតិគ្រព្រះ
 អនុរុទ្ធដំចំរើន វេលានោះ ទៅកាតាំងនោះ បានមិនចិត្តខ្ញុំព្រះអង្គហើយ
 ក៏ទៅជាទៀវទាំងអស់គឺ មានសម្បុរ ក៏ទៀវ មានសំពត់ ក៏ទៀវ មាន
 គ្រឿងអលក្កិរ ក៏ទៀវ បតិគ្រព្រះអនុរុទ្ធដំចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តី
 ត្រិះរិះដូច្នោះ ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ មិនបានទៅកាតាំងនេះ ទៅជាល្បើង
 ទាំងអស់ ។ បេ ។ ទៅជាគ្រហមទាំងអស់ ។ បេ ។ ទៅជាសំពត់អស់
 គឺមានសម្បុរ ក៏ស មានសំពត់ ក៏ស មានគ្រឿងអលក្កិរ ក៏ស ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទុតិយស្ស អដ្ឋកថិយាន

អដទោ កន្ត តា ទេវតា មម ចិត្តមញ្ញាយ សញ្ញា
 ឧទាតា អហេសុំ ឧទាតវណ្ណា ឧទាតវត្តា ឧទាតា-
 លង្ការា ។ អដទោ កន្ត តា ទេវតា ឯកាវ តាយ
 ឯកាវ ឧត្តិ ឯកាវ អច្ឆវតំ វិទេសំ ។ សេយ្យដាចិ
 ធាម បញ្ចុត្តិកស្ស តុរិយស្ស សុវិធិតស្ស សុប្បដិច្ចតា-
 ឡុតស្ស កុសលេហិ សុសមន្តាហតស្ស សន្តោ ហោតិ
 វត្ថុ ច វជិយោ ច កមជិយោ ច បេមជិយោ ច
 រមណីយោ ច វិវេម តាសំ ទេវតាចំ អលង្ការាចំ សន្តោ
 ហោតិ វត្ថុ ច វជិយោ ច កមជិយោ ច បេមជិយោ ច
 រមណីយោ ច ។ អដទោហំ កន្ត វណ្ណិយានំ ឧត្តិមី ។
 អដទោ កន្ត តា ទេវតា ឧ ឡយ្យា អនុវន្តោ សាទិយតិ
 តត្តវ អន្តរាយសុ កតិហិ ទុ ទោ កន្ត ធម្មហិ
 សមន្តាតោ មាតុត្តាមោ កាយស្ស កេតា បរម្មណា
 មធាបកាយិកានំ ទេវាចំ សហស្សតំ ឧបបជ្ជតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទុតិយស្ស អដ្ឋកថិយាន

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះទៅតាទាំងនោះ បានដឹងចង្អុលព្រះអង្គហើយ ក៏
 ទៅជាសទាំងអស់ គឺមានសម្បុរ ក៏ស មានសំរាត់ ក៏ស មានត្រៀងអស្ចារ្យ
 ក៏ស ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន វេលានោះ ទៅតាទាំងនោះ ១ អង្គច្រៀង
 ១ អង្គពុំ ១ អង្គទេវវេជ ។ ប្រៀបដូចកូរ្យត្រៀម ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែល
 គេរៀបចំល្អហើយ បុគ្គលណាសរ បានប្រគំដោយប្រពៃ បាន
 ដេញដំដោយប្រពៃ មានសំឡេងពិរោះផង កូរ្យក្រកអផង កូរ្យប្រាថ្នា
 ផង កូរ្យស្រឡាញ់ផង កូរ្យរីករាយផង យ៉ាងណាមិញ សំឡេងឆ្លៀង
 អស្ចារ្យ លុះទៅតាទាំងនោះ ក៏ពិរោះផង កូរ្យក្រកអផង កូរ្យប្រាថ្នា
 ផង កូរ្យស្រឡាញ់ផង កូរ្យរីករាយផង ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ បពិត្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឯច្បងព្រះអង្គ ក៏ដាក់ចុះទូរ្យត្រៀមទាំងឡាយ គឺធ្វើប្រទេស ។
 បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន វេលានោះ ទៅតាទាំងនោះ គឺត្រាថ្នា ព្រះអនុវត្ត
 ជាម្ចាស់ មិនក្រកអហើយ ក៏បាត់ក្បួនទំនាវៅ បពិត្រព្រះអង្គ
 ដ៏ចម្រើន ចុះមាតុត្រាម ប្រកបដោយធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាង លុះបែកគ្នាយក
 កាយស្ងប់រៅ បានទៅកើតជាមួយនឹងពួកទៅគោឃ្លោះមធាបកាយិកា ។

អដ្ឋហិ ទោ អនុរុទ្ធ ជន្មេហិ សមន្តាកតោ មាតុត្តាមោ
 កាយស្ស ភេតា បរម្មរណា មធាបកាយិកាធំ ធំ ធំ ធំ
 សហព្យតំ ឧបបដ្ឋតិ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធម អនុរុទ្ធ
 មាតុត្តាមោ យស្ស មាតាបិតរោ ភត្តុនោ ទេន្តំ អត្តុតាមា
 ហិតេសំលោ អនុកម្មកា អនុកម្មំ ឧបាធាយ តស្ស
 ហោតិ បុព្វដ្ឋាយិធំ បញ្ចនិចាតិធំ កីតារប្បជិស្សាវិធំ
 មធាបចារិធំ មិយវំទិធំ យេ ភត្តុ កុរុនោ ហោន្តិ មាតាតិ
 វំ បិតាតិ វំ សមណព្រាហ្មណាតិ វំ តេ សត្តរោតិ
 កុករោតិ មាទេតិ បូជេតិ អត្តាភតេ ច អាសនោ
 ធកេន បដិបូជេតិ យេ តេ ភត្តុ អត្តន្តរា កម្មត្តា
 ឧណ្ហាតិ វំ កម្មសាតិ វំ ភត្តុ ទិក្ខា ហោតិ អនលសា
 តត្រធាយាយ វីមិសាយ សមន្តាកតា អលំ កាតុំ
 អលំ សំវិធាតុំ យេ តេ ភត្តុ អត្តន្តរា អន្តោជជា
 ទាសាតិ វំ បេស្សាតិ វំ កម្មករាតិ វំ តេសំ កតតព្វ
 កតតោ ជាបាតិ អកតតព្វ អកតតោ ជាបាតិ

ព្រាអន្ត្រិត្រាស់ថា ម្ចាស់អនុរុទ្ធ មាតុត្រាមប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ លុះ
 បែកព្រាយកនិកាយ ស្តាប់ទៅ វែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកវេរ្យការណៈ
 មនាបកាយិកា ។ ប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្ចាស់អនុរុទ្ធ
 មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ ដែលមាតាបិតា ប្រាថ្នាសេចក្តីចំរើន ស្វែងរក
 ប្រយោជន៍ ជាអ្នកអនុគ្រោះ កាស្រ័យខ្សែសេចក្តីអនុគ្រោះ បានរៀបចំឲ្យ
 ដល់ស្វាមីណាហើយ ជាស្រីគ្រាកមុន ជេកគ្រាយ ទទួលស្តាប់កិច្ច
 ការធ្វើ ។ ប្រព្រឹត្តខ្លួនអំពើជាទីគាប់ចិត្ត ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ចំពោះ
 ស្វាមីនោះ ទ ពួកជនណាជាទីគោរព របស់ស្វាមី ទោះមាតា បិតាក្តី
 សមណព្រាហ្មណ៍ក្តី មាតុត្រាម តែងធ្វើសក្ការៈ គោរព ព្រមទាំង បូជាចំ-
 ពោះជនទាំងនោះផង តែងបូជាពួកជន ដែលទើបមកដល់ថ្មី ដោយសារៈ
 នឹងទឹកដី ទ ការងារទាំងឡាយណា ជាបន្ទុករបស់ស្វាមី ទោះជាពេល
 សត្វក្តី កប្បសក្តី ជាស្រីប៉ុន្តែប្រសប់ក្នុងការងារទាំងនោះ មិនខ្វល់ខ្វះ
 ប្រកបដោយការពិចារណា ដោយទុយាយក្នុងកិច្ចទាំងនោះ ថា គួរធ្វើ គួរ
 ចាត់ចែង ទ ពួកជនណាទៅទាំងក្នុង ជាបន្ទុករបស់ស្វាមី ទោះជាទុក្ខ
 ជាអ្នកបម្រើក្តី ជាម្ចាស់ក្តី មាតុត្រាម តែងដឹងខ្លួនអំពើដែលជនទាំង
 នោះធ្វើថា ធ្វើ ដឹងខ្លួនអំពើដែលជនទាំងនោះមិនបានធ្វើថា មិនបានធ្វើ

គិលានិកាយោ ពលាពលំ ជាតិ ខាណិយោនិ-
 យញ្ញស្ស បច្ចុយ្យសេន សំរិកជតិ យំ ភត្តា អាហារតិ
 ធនំ វា ធម្មំ វា រជតំ វា ជាត្យុបំ វា តំ អាវកោន
 កុត្តិយោ សម្មាទេតិ តត្ថ ច ហោតិ អនុត្តិ អត្ថេនិ
 អសោណ្ឌិ អវិទាសិកា ឧបាសិកា ទោ បទ ហោតិ
 តុន្នំ សារណំ តតា ធម្មំ សារណំ តតា សម្មំ
 សារណំ តតា សីលវិទំ ទោ បទ ហោតិ ចាលាតិចាតា
 បដិវិកា អនិច្ចាទា បដិវិកា កាមេសុ មិច្ឆាចារា
 បដិវិកា មុសាវាទា បដិវិកា សុរាមេយមជ្ជប្បមា-
 នដ្ឋានា បដិវិកា បាតវតិ ទោ បទ ហោតិ វិតតម-
 លមជ្ជេបទ ទេតសា អការំ អជ្ឈាវសតិ ឧត្តន្តាតិ
 បយតចាលី វេស្សន្តរា យោធមោតា ធានសំ-
 វិកាតា ។ វេហិ ទោ អនុត្ត អដ្ឋហិ ធម្មហិ
 សមម្ពាតោ មាត្រាមោ កាយស្ស កេតា បម្មរណា
 មនាបកាយិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។

ដឹងនូវកំហុសកិច្ចការកំហុសច្រើនរបស់អ្នកឈឺ ទាំងបេះបាត់ចែងខ្លះៗ-
 និយោគនិយោហារ តាមចំណែកដែលគួរដល់ជនជាតាមក្នុងបទុក្ខនោះ ទ
 សូម្បីបាននាំមក ខ្ញុំប្រព្រឹត្តិ ស្រ្តីណា ប្រាក់ណា មាសណា
 ក្តី មាតុគ្រាមនោះ កែតិសម្រេចដោយការកេរ្តិ៍ គ្រប់គ្រងខ្ញុំប្រព្រឹត្តិ
 ដើមនោះនឹងជាអ្នកមិនលេង មិនលួច មិនទិលទូច មិនធ្វើសម្បត្តិទាំងនោះ
 ឱ្យវិនាស ។ ទ ជាទុបាសិកាដល់ខ្ញុំព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ដល់ខ្ញុំព្រះធម៌ជាទីពឹង
 ដល់ខ្ញុំព្រះសេន្យជាទីពឹង ទ ជាស្រ្តីមានសីល វៀរចាកបាណាតបាត វៀរ
 ចាកអទិដ្ឋាន វៀរចាកការមេសុម្ពិច្ឆាចារ វៀរចាកមុសាវាទ វៀរចាកការ
 ជំកទឹកស្រវឹងសុភវិនិច្ឆ័យ ដែលជាទីពឹងវិនាសចក្ខុប្រមាទ ទ ជាស្រ្តី
 មានចាត្រា មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលគំនិតកំណាញ់ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ
 មានចានបរិហូតស្រឡះហើយ មានដៃលាងហើយ គ្រេកអរក្នុងការរលប់
 គួរដល់ពួកស្ត្រី គ្រេកអរក្នុងការចែករំលែកខ្ញុំបាទ ។ ហាលអនុត្ត
 មាតុគ្រាម ប្រកបដោយធម៌ទាំង ៨ នេះនឹង លុះបែកគ្នាយកនិកាយ
 ស្តាប់ទៅតែជិតតែជាមួយនឹងពួកទេវតាល្អឈ្មោះមនាបកាយិក ។

បណ្ណសារ របស់វិហារ

យោ ឯ ករតិ សព្វនា ឯដ្ឋំ អាតាមិ ឧស្សុកោ
 តំ សព្វកាមហារំ ចោសំ កត្តំ ធាតិមញ្ញតិ
 ន ចាមិ សោតិ កត្តារំ ឥស្សារំ ទេន កេសយេ
 កត្តកុ កុប្បោ សព្វេ បដិប្បជេតិ បណ្ឌិតា
 ឧដ្ឋាហិកា អនលសា សង្កហិកបដិដ្ឋា
 កត្ត មធាបញ្ចរតិ សង្កតំ អនុកត្តតិ
 យា ឯវំ វត្តតិ ធារិ កត្ត ធនុវសានុកា
 មធាចា ធាម តេ ទេវំ យត្ត សា ឧបបដ្ឋតិ ។

(២៧) ឯកំ សមយំ កកវំ សារតិយំ វិហារតិ បុព្វារាម
 មិការាមាតុប្បសារេ ។ អដិទា វិសាទា មិការាមាតា
 ។ បេ ។ ឯកមន្តំ ឯសិទិ ។ ឯកមន្តំ ឯសិទ្ធិ ទោ វិសាទំ
 មិការាមាតា កកវំ ឯកទេវំ អដ្ឋហិ ទោ វិសាទេ
 ធម្មេហិ សមញ្ញកតោ មាតុក្ការោ កាយស្ស កេនា បរ
 ម្មរណា មធាបកាយំ កាវំ ទេវំ ឯ សហព្យតំ ឧបបដ្ឋតិ ។

បណ្ណសារ របស់វិហារ

មាតុក្ការាមណា មានព្យាយាម ខ្យល់ខ្យាយចិញ្ចឹមស្វាមីនោះ
 សព្វកាលដានិច្ច មិនមើលងាយបុរសជាស្វាមី ដែលនាំ
 មកនូវសេចក្តីប្រាថ្នាគ្រប់យ៉ាងនោះ ជាស្រ្តីល្អមិនធ្វើស្វាមីឱ្យ
 ក្តៅក្រហាយ ដោយពាក្យច្រណែន ជាស្រ្តីមានបញ្ញា កែង
 បូជាស្វាមីនីតិបុគ្គល ដែលជាទីគោរពទាំងអស់ ជាស្រ្តីមាន
 សេចក្តីខ្លះខ្លាំង មិនខ្វល់ខ្វះសុខ សម្រ្គោះជនជាប់សេចក្តី កែង
 ប្រព្រឹត្តឱ្យអំពើ ជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ថែទាំសម្បត្តិដែល
 ស្វាមីកបានមក ភារិណា ជាស្រ្តីល្អ ក្នុងអំណាចសេចក្តី
 ប្រាថ្នាបែបស្វាមី ហើយប្រព្រឹត្តយ៉ាងនេះ ភារិនោះ វាមិន
 ទៅកើតក្នុងព្រះវិហារឈ្មោះមធាបកាយិកា ។

(២៧) សមយំមួយ ព្រះជំនាន់ព្រះភាគកាលគង់នៅក្នុងមិការាមាតុ-
 ប្រាសាទ ក្នុងវត្តបុព្វារាម ជិតក្រុងសាវត្តិ ។ គ្រានោះ ភារិវិសាទា
 មិការាមាតា ។ បេ ។ អន្តិយក្នុងទិសមគ្គរ ។ លុះភារិវិសាទាមិការាមាតា
 អន្តិយក្នុងទិសមគ្គរហើយ ព្រះជំនាន់ព្រះភាគប្រទេសស្រីរដ្ឋចេះថា ម្ចាស់
 ភារិវិសាទា មាតុក្ការាមប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ លុះថែបកម្លាយក្នុង
 កាយ ស្លាប់ទៅ វាមិនទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាមធាបកាយិកា ។

សុត្តនិបិទេ អង្គនិទាយស្ស អង្គនិទាយ

កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥឡ វិសាទេ មាតុត្តារោ យស្ស
មាតាបិតារោ កតុនោ ទេត្តិ អត្តកាមា ហិកេសិទោ អទុ-
កម្មកា អទុកម្មំ ទោទាយ តស្ស ហោតិ បុព្វដ្ឋាយិទិ
បទ្ទានិទាតិទិ កីកាម្មជិស្សវិទិ មនាបទាវិទិ បិយភិទិទិ
។ មេ ។ ទាតវតិ ទោ មន ហោតិ វិភតមលមទ្ទេរេន
ចេតសា អការំ អដ្ឋាវសតិ មុត្តនាតិ បយតទាណិ
វេស្សត្តារោ យោធមោតា ទានសំវិភាតារោ ។ ឥមេហិ
ទោ វិសាទេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្តាកតោ មាតុត្តារោ
កាយស្ស កេទា បរម្មរណា មនាបកាយិកានំ ទេវាទំ
សហឡតំ ឧបបដ្ឋតិកិ ។

យោ ទំ កវតិ សទ្ធា ទិទ្ធិ អាតាបិ ទស្សកោ
តំ សទ្ធកាមហាវំ ទោសំ កត្តាវំ ទាតិមញ្ញតិ
ន ទាមិ សោត្តិ កត្តាវំ ឥស្សាភិទេន វេសយេ
កត្តញ្ច កតុនោ សទ្ធវេ បដិច្ចជេតិ បណ្ឌិតា
ឧដ្ឋាហិកា អនលសា សន្តិហិតបរិដ្ឋិទា

សុត្តនិបិទេ អង្គនិទាយ អង្គនិទាយ

ប្រកបដោយធម៌៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលនាទិវិសាខ មាតុត្រាម
ក្នុងលោកនេះ ដែលមាតាបិតា មានប្រាជ្ញាសេចក្តីចំរើន ស្រូវរក
ប្រយោជន៍ ជាអ្នកអនុគ្រោះ ពាស្រ័យខ្ញុំសេចក្តីអនុគ្រោះ បានរៀបចំឲ្យ
ដល់ស្វាមីណាហើយ ជាស្រ្តីក្រោកមុន ដេកក្រោយ ទទួលស្តាប់កិច្ចការ
អ្វីៗ ប្រព្រឹត្តខ្លួនអំពើជាទីគាប់ចិត្ត ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ចំពោះស្វាមី
នោះ ។ មេ ។ ជាស្រ្តីមានចាតៈ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលកិសេចក្តី
កំណាញ់ ទៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មានទានបរិច្ចាគស្រឡាញ់ហើយ មានវេលាទិ
ហើយ ក្រេកអរក្នុងការលេបនំ គូរដល់ពួកស្នូម ក្រេកអរក្នុងការចែកវេលា
ក្នុងទាន ។ ម្នាលនាទិវិសាខ មាតុត្រាមប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការ
នេះឯង លុះបែកព្រាយក្នុងកាយស្តាប់ទៅ វាមិនទៅកើតជាមួយនឹងពួក
ទៅតាមនាបកាយិកា ។

មាតុត្រាមណា មានព្យាយាម ខ្ពស់ខ្ពាយចិត្តិមស្វាមីនោះ
សព្វកាល ជាទីចូ មិនមើលនិយមុស ជាស្វាមី ដែលតាំ
មកខ្ញុំសេចក្តីប្រាជ្ញាគ្រប់យ៉ាងនោះ ជាស្រ្តីល្អ មិនបានធ្វើ
ស្វាមីឲ្យក្តៅក្រហាយ ដោយពាក្យប្រណែន ជាស្រ្តីមានបញ្ញា
តែងបូជាស្វាមីនឹងចូក្តល ដែលជាទីគោរពទាំងអស់ ជាស្រ្តី
-មានសេចក្តីខ្លះខ្លាំង មិនខ្ជិលច្រអូស សាស្ត្រនេះដើម្បីបរិសុទ្ធ

បណ្ណាសា ១ លេខ៧១

កត្ត មធាបត្តាតិ សម្ពតំ អនុកត្តិ
 យា ឯវំ វត្តតិ ធាវិ កត្ត ធន្តវសាទុតា
 មធាចា ធាម តេ ទេវំ យត្ត សា ឧបបដ្ឋតិ ។
 (២៨) ឯកំ សមយំ ភកកំ ភក្កេស្ស វិហរតិ
 សុំសុមារតិវេ កេសកណ្ណវិទេ មិច្ឆាយេ ។ អដទោ
 នកុលមាតា តហបតានិ យេន ភកកំ តេទុបសង្កមិ
 ឧបសង្កមិញ ។ បេ ។ និសិទិ ។ ឯកមន្តំ និសិទ្ធំ
 ទោ នកុលមាតា តហបតានិ ភកកំ ឯតទេវំ អដ្ឋហិ
 ទោ នកុលមាតេ ធម្មេហំ សមន្តាតោ មាតុត្តាមោ
 កាយស្ស កេតា មរម្មណា មធាបកាយិកានំ ទេវំ ទំ
 សហត្យតំ ឧបបដ្ឋតិ ។ កតមេហំ អដ្ឋហំ ។ នន នកុ-
 លមាតេ មាតុត្តាមោ យស្ស មាតាមិតោ កត្តោ ទេន្តិ
 អត្តកាមា ហិតេសិយោ អនុកម្មកា អនុកម្មំ ឧចា-
 នាយ កស្ស ហោតិ មុត្តដ្ឋាយិទំ បដ្ឋានិមាតិទំ កីការ-
 ប្បដិស្សវិទំ មធាបចារិទំ មិយកំ ទិទំ ។ បេ ។ ចាកតិ

បណ្ណាសា ១ លេខ៧២

តៃនិប្រត្តិកុំអំពើជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ថៃចាំសម្បត្តិ ដែល
 ស្វាមីកេបានមក គារីណា ជាស្រ្តី លុះក្នុងអំណាចសេចក្តី
 ប្រាថ្នារបស់ស្វាមី ប្រព្រឹត្តយ៉ាងនេះ គារីនោះ ថៃមិនទៅ
 កើតក្នុងពួកទៅតា ឈ្មោះមធាបកាយិកា ។
 (២៨) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលនឹងទៅក្នុងកេសក-
 ខ្សាវិន ជាទីឱ្យអភ័យដល់សព្វម្រឹក ទៀបត្រង់សុំសុមារតិ៖ ក្នុងដៃន
 កន្លះ ។ គ្រានោះ នកុលមាតាភហបតានិ (នាងភហបតានិឈ្មោះនកុល-
 មាតា) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ។ បេ ។
 ក៏អង្គុយនៅ ។ លុះនកុលមាតាភហបតានិ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគ ប្រជុំគ្រាស់ដួងចេះថា ខ្លួននកុលមាតា មាតុត្រាមប្រកប
 អោយធម៌៧ ប្រការ លុះបែកព្យាយាមនិកាយស្លាប់ទៅ តៃនិទៅកើតជាមួយ
 នឹងពួកទៅតាមធាបកាយិកា ។ ប្រកបអោយធម៌៧ ប្រការ កើតជាម្តេចខ្លះ ។
 ខ្លួននកុលមាតា មាតុត្រាមក្នុងលោកនេះ ដែលមាតាចិត្តា មានប្រាថ្នា
 សេចក្តីចំរើន ស្វែងរកប្រយោជន៍ ជាអ្នកអនុគ្រោះ តាស្រ្តីយឱ្យសេចក្តី
 អនុគ្រោះ បានទៀបចំឱ្យដល់ស្វាមីណាហើយ ជាស្រ្តីប្រាកដមុន ដេក
 ព្រាយ ទទួលស្តាប់កិច្ចការអ្វី ។ ប្រព្រឹត្តិកុំអំពើជាទីគាប់ចិត្ត គោលការណ៍
 ជាទីប្រឡាញ់ ចំពោះស្វាមីនោះ ។ បេ ។ ជាស្រ្តីមានចាតៈ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អដ្ឋនិទាយ

ទោ បទ ហោតិ វិភតមលមន្ទ្រេវន ធនសា អតារ
អដ្ឋាសេតិ មុត្តនាតិ បយតទាណិ វេស្សត្តរតា
យោធមោតា ធានសំវិកាកតា ។ ឥមេហិ ទោ
នកុលមាតេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមញ្ញតតោ មាតុត្តាមោ
កាយស្ស គេតា បរាជណា មទាមកាយិកាណំ
នេវាណំ សហព្យតំ ឧបបដ្ឋតិ ។

យោ ណំ កាតិ សព្វនា ណិច្ចំ អាតាមំ ឧស្សុកោ
តំ សព្វកាមហារំ ចោសំ កត្តារំ ធាតិមញ្ញតិ
ន ចាមំ សោតិ កត្តារំ ឥស្សារាណេន ភេសយេ
កត្តកុ កុរោ សព្វេ បដិច្ចដេតិ បណ្ឌិតា
ឧដ្ឋាហិតា អនលសា សង្កហិតបរិជ្ជនា
កត្ត មទាមញ្ញតិ សម្ពតំ អនុកតិ
យោ វិវំ វត្តតិ ចារិ កត្ត ធនុវសានុតា
មទាទា ធាម តេ នេវ យត្ត សា ឧបបដ្ឋតិ ។

[២៧] វតំ សមយំ កតវា សាវត្តិយំ វិហារតិ
បុព្វាមេ មិការមាតុប្បសានេ ។ អថទោ វិសាទា

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយ អដ្ឋនិទាយ

មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មានបាន
បរិបាកស្រឡះហើយ មានដែលនិហើយ ក្រេកអរក្នុងការលេង គួរ
ដល់ពួកស្នូម ក្រេកអរក្នុងការចែករំលែកទូរំពេច ១ ៧ ម្ចាស់នកុលមាតា
មាតុត្រាម ប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង លុះវេលាព្រឹកយកនិកាយស្លាប់
នៅ ភែនិទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាមនាមកាយិកា ។

មាតុត្រាមណា មានព្យាយាម ទូលំទូលាយចិត្តិមស្វាមីនោះ
សព្វកាលជាទិច្ច មិនមើលនិយមុរសជាស្វាមី ដែលនាំមកខ្ញុំ
សេចក្តីប្រាថ្នាគ្រប់យ៉ាងនោះ ជាស្រ្តីល្អ មិនបានធ្វើស្វាមីម្សិ
ក្តៅក្រហាយ ដោយពាក្យប្រពៃន ជាស្រ្តីមានចញ្ញា ភែនិ
ចូជាស្វាមីនឹងបុគ្គល ដែលជាទីគោរពទាំងអស់ ជាស្រ្តីមាន
សេចក្តីខ្លាំង មិនខ្ជិលប្រមូស សង្រ្គោះដល់បរិសទ្យ
ប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ថែទាំសម្បត្តិដែលស្វាមី
រកបានមក ពាររក ជាស្រ្តីល្អ ក្នុងអំណាចសេចក្តីប្រាថ្នា
របស់ស្វាមី ប្រព្រឹត្តយ៉ាងនេះ ឆារីនោះ វែមទៅកើតក្នុងពួក
ទេវតាវណ្ណមនាមកាយិកា ។

[២៧] សម័យមួយ ព្រះអង្គមានព្រះភារក កាលគង់នៅក្នុងវត្តបុព្វាម
ជាប្រាសាទរបស់មិការមាតា ជិតក្រុងសាវត្តិ ។ ព្រោះនោះ ឆារីវិសាទា

មិគាមាតា យេន ភក្កវា តេនុបស្ក័មិ ឧបស្ក័មិទ្ធា
 ។ បេ ។ ជិសិទិ ។ ឯកមន្តំ ជិសិទ្ធិ ទោ វិសាខំ
 មិគាមាតវំ ភក្កវា ឯកនរោច ចត្វហិ ទោ វិសាខេ
 ជម្មេហិ សមន្តាគតោ មាតុត្តាមោ ឥនលោកវិជយាយ
 បដិបន្នោ ហោតិ អយំស លោកោ ភារន្តោ ហោតិ ។
 កកមេហិ ចត្វហិ ។ ឥន វិសាខេ មាតុត្តាមោ
 សុសំវិហិតកម្មន្តោ ហោតិ សន្តំហិតបរិជេនោ កក្ក
 មនាបំ ចរតិ សម្ពតំ អនុកក្កតិ ។ កដញ្ច វិសាខេ
 មាតុត្តាមោ សុសំវិហិតកម្មន្តោ ហោតិ ។ ឥន វិសាខេ
 មាតុត្តាមោ យេ តេ កក្ក អត្តន្តវា កម្មន្តា ឧណ្ណាតិ វា
 កម្មសាតិ វា កក្ក ធន្តា ហោតិ អនលសា
 តត្រតាយាយ វីមិសាយ សមន្តាគតា អលំ កាតុំ អលំ
 សំវិជតុំ ។ ឯវំ ទោ វិសាខេ មាតុត្តាមោ សុសំ
 វិហិតកម្មន្តោ ហោតិ ។ កដញ្ច វិសាខេ មាតុត្តាមោ
 សន្តំហិតបរិជេនោ ហោតិ ។ ឥន វិសាខេ មាតុ
 ត្តាមោ យេ តេ កក្ក អត្តន្តវា អន្តោជេនា ធាសាតិ វា

មិគាមាតា ចូលទៅគាល់ព្រៃដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ
 ។ បេ ។ កំភ័យទៅ ។ លុះនាទីវិសាខាមិគាមាតា អង្គុយក្នុងទីសម
 គួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គ្រស់ដំបូងៗ ម្ចាស់វិសាខា មាតុ
 ត្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះខ្ញុំរលោក
 នេះ លោកនេះ ក៏ឈ្មោះថា មាតុត្រាមនោះ ព្រះព្រះហើយ ។ ប្រកប
 ដោយធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្តេចនេះ ។ ម្ចាស់វិសាខា មាតុត្រាម ក្នុង
 លោកនេះ ជាស្រ្តីចេះចាត់ចែងការងារ ដោយប្រពៃ ១ ចេះសង្រ្គោះពួក
 ជនជាបរិសទ្យ ១ ចេះប្រព្រឹត្តទុំអំពើជាទីគាប់ចិត្តរបស់ស្វាមី ១ ចេះថែទាំ
 សម្បត្តិដែលស្វាមីពេទុះមក ១ ។ ម្ចាស់វិសាខា ចុះមាតុត្រាម ជាស្រ្តី
 ចេះចាត់ចែងការងារដោយប្រពៃ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់វិសាខា មាតុត្រាម
 ក្នុងលោកនេះ ការទាំងឡាយណា ជាបទុករបស់ស្វាមី ពោះរោមសក្កុ
 កម្សសក្កុ ជាស្រ្តីធ្វើវិទ្ធាស មិនខ្វល់ប្រមូល ក្នុងការងារទាំងនោះ
 ប្រកបដោយការពិចារណា ដោយទុយក្នុងការងារនោះថា គួរធ្វើ គួរ
 ចាត់ចែង ។ ម្ចាស់វិសាខា មាតុត្រាម ជាស្រ្តីចេះចាត់ចែងការងារ ដោយ
 ប្រពៃយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់វិសាខា ចុះមាតុត្រាម ជាស្រ្តីចេះសង្រ្គោះ
 ពួកជនជាបរិសទ្យ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់វិសាខា មាតុត្រាម
 ក្នុងលោកនេះ ពួកជនណា ជាទានិក្ខិ ជាបទុករបស់ស្វាមី ពោះខ្ញុំក្នុង

បេស្សតិ វា កម្មករាតិ វា តេសំ កកតព្វ កកតោ
 ជាតាតិ អកកតព្វ អកកតោ ជាតាតិ តិលាណកាណព្វ
 ពលាពលំ ជាតាតិ ទានធិយកោជធិយព្វស្ស បច្ចុយំ-
 សេន សំវិកជតិ ។ ឯវំ ទោ វិសាទេ មាតុត្តាមោ
 សង្កហិតបរិដោ ហោតិ ។ កដញ្ច វិសាទេ មាតុត្តាមោ
 កត្ត មធាបំ ចរតិ ឥធិ វិសាទេ មាតុត្តាមោ យំ កត្ត
 អមធាបសង្កាតំ តំ ធិវិតហេតុបំ ន អដ្ឋិចរតិ ។ ឯវំ ទោ
 វិសាទេ មាតុត្តាមោ កត្ត មធាបំ ចរតិ ។ កដញ្ច វិសាទេ
 មាតុត្តាមោ សម្ពតំ អនុត្តតិ ។ ឥធិ វិសាទេ មាតុត្តាមោ
 យំ កត្តា អាហារតិ ធិនំ វា ធិញ្ចំ វា ធិតំ វា ជាតរូបំ
 វា តំ អារក្ខន កុត្តិយា សម្មាទេតិ តត្ថ ច ហោតិ
 អដ្ឋត្ថំ អត្ថធិ អសោណ្ឌំ អវិទាសិកា ។ ឯវំ ទោ
 វិសាទេ មាតុត្តាមោ សម្ពតំ អនុត្តតិ ។ ឥមេហិ ទោ
 វិសាទេ ចត្វហិ ធិម្មេហិ សម្មាភកោ មាតុត្តាមោ

អ្នកបំរើក្តី កម្មករក្តី ភរិយជីវិតទូរំអំរើដែលជនទាំងនោះធ្វើថា ធ្វើ ជីវិតទូរំ
 អំរើដែលជនទាំងនោះមិនបានធ្វើថា មិនបានធ្វើ ជីវិតទូរំកំឡុងភិក្ខុវិភិក្ខុ
 កំឡុងច្រើនខែពួកជនអ្នកឈឺ ចេះចាត់ចែងទានិយកោជធិយាហារ តាម
 ចំណែកដែលគួរផលពួកជនខាងក្នុងចន្តកោះ ។ ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាម
 ជាស្រ្តីចេះសង្រ្គោះពួកជន ជាបរិសទ្យយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់វិសាមា
 ចុះមាតុត្រាម ចេះប្រព្រឹត្តទូរំអំរើជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី តើដូចម្តេច ។
 ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ អំរើណា មិនជាទីគាប់ចិត្ត
 របស់ស្វាមី បើទុកជា មានហេតុផលជីវិត ក៏មិនប្រព្រឹត្តទូរំអំរើ
 នោះ ។ ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាម ចេះប្រព្រឹត្តអំរើ ជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី
 យ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់វិសាមា ចុះមាតុត្រាម ចេះថែទាំសម្បត្តិ ដែលស្វាមីរក
 បានមក តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់វិសាមា ទ្រព្យណក្តី ស្រូវណក្តី ប្រាក់
 ណក្តី មាសណក្តី ដែលស្វាមីរកបានមក មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ
 ភរិយសម្រេច ដោយការរក្សា គ្រប់គ្រងទូរំទ្រព្យជាដើមនោះ ទាំងជាស្រ្តី
 អ្នកមិនលេង មិនលួច មិនទិលទូច មិនធ្វើសម្បត្តិទាំងនោះ ឲ្យវិខាស ។
 ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាម ចេះថែទាំសម្បត្តិ ដែលស្វាមី រកបានមក
 យ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាមប្រកបដោយធម៌ ប្រការនេះឯង

ឥនលោកវិជយាយ បដិបន្ទោ ហោតិ អយំស លោកោ
 អាវន្ទោ ហោតិ ។ ចត្វហិ ទោ វិសាខេ ធម្មេហិ
 សមន្តាគតោ មាតុត្តាមោ បរលោកវិជយាយ បដិបន្ទោ
 ហោតិ បរស្ស លោកោ អាវន្ទោ ហោតិ ។ កកមេហិ
 ចត្វហិ ។ ឥន វិសាខេ មាតុត្តាមោ សន្ទាសម្បន្នោ
 ហោតិ សីលសម្បន្នោ ហោតិ ចាគសម្បន្នោ ហោតិ
 បញ្ញាសម្បន្នោ ហោតិ ។ កាជញ្ច វិសាខេ មាតុត្តាមោ
 សន្ទាសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥន វិសាខេ មាតុត្តាមោ
 សន្ទោ ហោតិ សន្តមាតិ គថាគតស្ស ពោធិ ឥតិថិ
 សោ កកវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធា វិជ្ជាធរណសម្បន្នោ
 សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសធម្មសារដិ សត្តា
 ធរេវមនុស្សធនំ កុន្ទោ កកវាតិ ។ ឯវំ ទោ វិសាខេ
 មាតុត្តាមោ សន្ទាសម្បន្នោ ហោតិ ។ កាជញ្ច វិសាខេ
 មាតុត្តាមោ សីលសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥន វិសាខេ
 មាតុត្តាមោ ចាលាតិចាតា បដិវិរោតោ ហោតិ
 ។ មេ ។ សុរាមេវយមន្ត្រឃ្យមាធម្មាបា បដិវិរោតោ ហោតិ ។

ឈ្មោះជាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះខ្ញុំលោកនេះ លោកនេះក៏ឈ្មោះជាមាតុត្រាម
 នោះ បានប្រារព្ធហើយ ។ ម្ចាស់វិសាខា មាតុត្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤
 ប្រការ ឈ្មោះជាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះខ្ញុំលោកទាំងមុន លោកទាំងមុនក៏
 ឈ្មោះជាមាតុត្រាមនោះ បានប្រារព្ធហើយ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ
 កើដួចម្តេច ។ ម្ចាស់វិសាខា មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ បរិបូណ៌ដោយ
 សព្វ ១ បរិបូណ៌ដោយសីល ១ បរិបូណ៌ដោយចាតៈ ១ បរិបូណ៌ដោយ
 បញ្ញា ១ ។ ម្ចាស់វិសាខា ចុះមាតុត្រាម បរិបូណ៌ដោយសព្វ កើដួចម្តេច ។
 ម្ចាស់វិសាខា មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ ជាស្រ្តីមានសព្វ រឿងក្រាស់
 ដ៏ធិបេសព្រះតថាគតថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគក្នុងនោះ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុ
 ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជាធិបរណៈ ជាព្រះសុគត ប្រាបច្បាស់ខ្ញុំក្រែងលោក
 ទ្រង់ប្រសើរបំផុត ទ្រង់ទូន្មានខ្ញុំបុរស ដែលគួរទូន្មានបាន ជាសាស្តា
 នៃទេវតាដ៏ធិមនុស្សច្រើនឡាយ ទ្រង់ត្រាស់ដ៏ធិខ្ញុំអាយសច្ច ៤ ទ្រង់
 ខ្លាត់ចោលខ្ញុំក្រែងព គឺលែងវិលត្រឡប់មកកើតទៀតហើយ ។ ម្ចាស់
 វិសាខា មាតុត្រាម បរិបូណ៌ដោយសព្វយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់វិសាខា
 ចុះមាតុត្រាម បរិបូណ៌ដោយសីល កើដួចម្តេច ។ ម្ចាស់វិសាខា មាតុ
 ត្រាម ក្នុងលោកនេះ ជាស្រ្តីរៀបចំបាណាតិបាត ។ មេ ។ រឿងចាត
 ហេតុជាទីគំនិតនៃមេចក្តីប្រហារ គឺ ជិតខ្ញុំទឹកស្រវឹងដ៏ស្ងួតដ៏ធិមើយ ។

សុត្តនិបិដក អង្គនិទានស្ស អង្គនិទាន

ឯវំ ទោ វិសាទេ មាតុត្តាមោ សីលសម្មាញោ ហោតិ ។
 កថញ្ច វិសាទេ មាតុត្តាមោ ចាតសម្មាញោ ហោតិ ។
 កថ វិសាទេ មាតុត្តាមោ វិកតមលមច្ឆោនេ ចេតសា
 អភាវំ អជ្ឈាវសតិ មុត្តនាតិ បយតចាលី ពេស្សន្តរតោ
 យាចយោតោ ធានសំវិភាគរតោ ។ ឯវំ ទោ វិសាទេ
 មាតុត្តាមោ ចាតសម្មាញោ ហោតិ ។ កថញ្ច វិសាទេ
 មាតុត្តាមោ បញ្ញាសម្មាញោ ហោតិ ។ កថ វិសាទេ
 មាតុត្តាមោ បញ្ញា ហោតិ ទុទយត្តកាមិណិយា បញ្ញាយ
 សមម្ពាតតោ អរិយាយ ធិន្ទេនិកាយ សម្មាទុក្ខត្តយ-
 កាមិណិយា ។ ឯវំ ទោ វិសាទេ មាតុត្តាមោ បញ្ញាស-
 ម្មាញោ ហោតិ ។ កថេហិ ទោ វិសាទេ ចត្វហិ ធម្មេហិ
 សមម្ពាតតោ មាតុត្តាមោ បរលោកវិជយាយ បដិមន្តោ
 ហោតិ បរស្ស លោកោ អារន្ទោ ហោតិ ។

សុសំវិហិតកក្កដោ សន្តំហិតបរិដ្ឋោ
 កត្តំ មណបំ ចរតិ សម្ពតំ អនុវត្តតិ
 សន្ទាសីលេន សម្មាញោ វន្តញ្ចំ វិកមច្ឆោ

សុត្តនិបិដក អង្គនិទានស្ស អង្គនិទាន

ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាម បរិបូណិវាយសីលយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់
 វិសាមា ចុះមាតុត្រាម បរិបូណិវាយចាតៈ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់វិសាមា
 មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់
 នៅស្រប្រគ្រងផ្ទះ មានទានបរិបូណ៌ច្រើនច្រើនហើយ មានវេលាធិហើយ
 គ្រេកអរក្នុងការលេបដំ ក្នុងដល់ពួកស្តេច គ្រេកអរក្នុងការវិបាកលៃកន្លែ
 ទាន ។ ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាម បរិបូណិវាយចាតៈ យ៉ាងនេះឯង ។
 ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាម បរិបូណិវាយចាតៈ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់
 វិសាមា ចុះមាតុត្រាមក្នុងលោកនេះ ជាស្រ្តីមានបញ្ញា ប្រកបដោយបញ្ញា
 ជាដំណើរទៅកាន់សេចក្តីធិន្ទ ធិន្ទសេចក្តីវិនាស ជាបញ្ញាដ៏ប្រសើរមុខមុខ
 ដល់ទូករាជសំទៅខែទុក្ខដោយប្រពៃ ។ ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាមបរិបូណិ
 វាយចាតៈយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់វិសាមា មាតុត្រាម បរិបូណិវាយចាតៈ
 ប្រែប្រួលនេះ ឈ្មោះជាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះទូករាជសំទុះ លោកទានិមុខ
 ក៏ឈ្មោះថា មាតុត្រាមនោះ បានប្រារព្ធហើយ ។

មាតុត្រាមចាត់ចែងការងារដោយប្រពៃ ១ សង្រ្គោះពួកជនជា
 បរិសេស ១ ប្រព្រឹត្តទុក្ខកំរើតជាទីតាបចិត្តនៃស្វាមី ១ ថៃ
 ទាំសម្បត្តិដែលស្វាមីកេបានមក ១ បរិបូណិវាយសម្ភារ ១
 សីល ១ ដឹងទូករាជសំទុះ ១ ប្រាសចាកសេចក្តីកំណាញ់ ១

បណ្ណសារ របស់ព្រះ

ដំបូង មក វិសោធនកិ ភោគក្កាម សម្បកយកំ
 ឥន្ទ្រេត អដ្ឋ ធម្មា ច យស្សា វិជ្ជន្តិ ធារិយា
 កម្សិ សីលវតី អាហុ ធម្មដ្ឋំ សច្ចវាធិនី
 សោធស្សសា ការសម្បជ្ជា អដ្ឋង្គសុសមាគតា
 កាធិសី សីលវតី ឧបាសិកា ឧបបដ្ឋតិ
 នេរលោកំ មនាបដ្ឋិ ។

(៥០) ចត្វាហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមន្តតតោ មាតុត្តាមោ
 ឥន លោកវិជយាយ បដិបត្តា ហោតិ អយំស លោកោ
 អាវន្តោ ហោតិ ។ កាតមេហិ ចត្វាហិ ។ ឥន ភិក្ខុវេ
 មាតុត្តាមោ សុសំវិហិតកក្កដ្ឋោ ហោតិ សន្តំហិតបរិជេតោ
 ភត្តុ មនាបំ ចរតិ សម្ពតំ អនុរក្ខតិ ។ កថេត្វ ភិក្ខុវេ
 មាតុត្តាមោ សុសំវិហិតកក្កដ្ឋោ ហោតិ ។ ឥន ភិក្ខុវេ
 មាតុត្តាមោ យេ តេ ភត្តុ អត្តន្តណ កក្កដ្ឋោ ។ មេ ។ ឃិវិ
 ទោ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ សុសំវិហិតកក្កដ្ឋោ ហោតិ ។

បណ្ណសារ របស់ព្រះ

ជម្រកដ្ឋវិជាទិវេកានំបរលោក ឱស្កាតជាឱត្ត ១ ធម៌ទាំង ៨
 នេះ មានដល់នារីណា អ្នកប្រាជ្ញរោលថា នារីនោះមាន
 សីល បិតនៅក្នុងធម៌ ពោលនូវពាក្យពិត ជាឧបាសិកា
 ដែលបរិបូណ៌ដោយភាព ១៦ (១) ប្រកបដោយក្នុងទាំង ៨
 ប្រការ មានសីលបែបនោះ វាមិនទៅកើត ក្នុងទេវលោក
 ឈ្មោះមនាបកាយិកា ។

(៥០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ
 ឈ្មោះជាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះខ្លួនលោកនេះ លោកនេះ ក៏ឈ្មោះជាមាតុត្រាម
 នោះ បានប្រាណ្ឌេហិយ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ ជាស្រ្តីចេះចាត់ចែងការ
 ការងារដោយប្រពៃ ១ ចេះសម្រ្តីរកផលដល់សេចក្តី ១ ចេះប្រតិបត្តិទូតំរើ
 ជាទីគាប់ចិត្តស្នាមី ១ ចេះរៀនសូត្រដែលស្នាមីរកបានមក ១ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុត្រាម ជាស្រ្តីចេះចាត់ចែងការងារដោយ
 ប្រពៃតើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ
 ការងារទាំងឡាយណា ជាបន្តបន្ទាប់ស្នាមី ។ មេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 មាតុត្រាម ជាស្រ្តីចេះចាត់ចែង ការងារដោយប្រពៃ យ៉ាងនេះឯង ។

• ពាក្យ ១៦ នោះ សំដៅយកប្រយុទ្ធករដ៏វៃឆ្ងល់មកទៀតឯង ។ អង្គកថា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរនិកាយស្ស អដ្ឋកថិយកោ

កថត្ថុ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ សន្តិហិតបរិជណោ ហោតិ ។
 វេទ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ យេ ភេ ភត្តុ អត្តនុក
 អវ្ហោជនា ។ យេ ។ ឃវំ ទោ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ
 សន្តិហិតបរិជណោ ហោតិ ។ កថត្ថុ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ
 ភត្តុ មនាបំ ទាតិ ។ វេទ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ យំ
 ភត្តុ អមនាបសន្តិកំ តំ ជីវិតហេតុបំ ធន អដ្ឋានាតិ ។
 ឃវំ ទោ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ ភត្តុ មនាបំ ទាតិ ។
 កថត្ថុ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ សម្ពតំ អនុក្ខតិ ។
 វេទ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ យំ ភត្តា អាហារតិ ។ យេ ។
 ឃវំ ទោ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ សម្ពតំ អនុក្ខតិ ។
 វេទ ភិក្ខុវេ មាតុត្តាមោ មន្ទិហិ ធម្មិហិ សមន្ទាគតោ
 មាតុត្តាមោ វេទលោកិវិជយាយ បដិបដ្ឋោ ហោតិ
 អយំស លោកោ អាវនោ ហោតិ ។ មន្ទិហិ ភិក្ខុវេ
 ធម្មិហិ សមន្ទាគតោ មាតុត្តាមោ ចរលោកិវិជយាយ
 បដិបដ្ឋោ ហោតិ ចរស្ស លោកោ អាវនោ ហោតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរនិកាយ អដ្ឋកថិយកោ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុត្រាម ចេះសម្រ្គោះភ្នែកជនជាប់សិទ្ធិ តើដូច
 ម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ ពួកជនណាជា
 ខាងក្នុង ជាបង្ករបស់ស្វាមី ។ យេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាម
 ចេះសម្រ្គោះភ្នែកជនជាប់សិទ្ធិយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះ
 មាតុត្រាម ចេប្រព្រឹត្តអំពើជាទីគាប់ចិត្តរបស់ស្វាមីតើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មាតុត្រាម ក្នុងលោកនេះ អំពើណាដែលមិនជាទីគាប់ចិត្តខ្លះ
 ស្វាមីបើទុកជាមានហេតុផលដ៏វៃ ក៏មិនប្រព្រឹត្តកន្លងឲ្យអំពើនោះ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមប្រព្រឹត្តអំពើជាទីគាប់ចិត្តខ្លះស្វាមីយ៉ាងនេះឯង ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុត្រាម ចេះវេទសម្បត្តិ ដែលស្វាមីកបានមក
 តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមក្នុងលោកនេះ ស្វាមីម៉ាមកឲ្យ
 ទ្រព្យណា ។ យេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាម ចេះវេទសម្បត្តិដែល
 ស្វាមីកបានមកយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមប្រកប
 ដោយធម៌៤ ប្រការនេះឯង ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះលោកនេះ លោក
 នេះក៏ឈ្មោះថា មាតុត្រាមនោះ បានប្រាណហើយ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 មាតុត្រាមប្រកបដោយធម៌៤ ប្រការ ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះលោក
 ខាងមុខ លោកខាងមុខ ក៏ឈ្មោះថាមាតុត្រាមនោះ បានប្រាណហើយ ។

បញ្ហាសព ពេលសង្គ្រាម

កកមេហិ ចតុហិ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ មាតុត្តារោ សទ្ធា-
 សម្មុទ្ទោ ហោតិ សីលសម្មុទ្ទោ ហោតិ ចាតសម្មុទ្ទោ
 ហោតិ បញ្ញាសម្មុទ្ទោ ហោតិ ។ កថញ្ច ភិក្ខុវេ
 មាតុត្តារោ សទ្ធាសម្មុទ្ទោ ហោតិ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ
 មាតុត្តារោ សទ្ធា ហោតិ ។ មេ ។ ឃិវំ ទោ ភិក្ខុវេ
 មាតុត្តារោ សទ្ធាសម្មុទ្ទោ ហោតិ ។ កថញ្ច ភិក្ខុវេ
 មាតុត្តារោ សីលសម្មុទ្ទោ ហោតិ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ
 មាតុត្តារោ ចាលាតិមាតា បដិវិភោ ហោតិ ។ មេ ។
 សុរាមេយមន្ទ្រមន្ទ្រាធិបតិ ហោតិ ។ ឃិវំ ទោ
 ភិក្ខុវេ មាតុត្តារោ សីលសម្មុទ្ទោ ហោតិ ។ កថញ្ច
 ភិក្ខុវេ មាតុត្តារោ ចាតសម្មុទ្ទោ ហោតិ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ
 មាតុត្តារោ វិគតមលមន្ទ្រេន ចេតសា អតារំ អន្ទ្រេសតិ
 ។ មេ ។ ឃិវំ ទោ ភិក្ខុវេ មាតុត្តារោ ចាតសម្មុទ្ទោ
 ហោតិ ។ កថញ្ច ភិក្ខុវេ មាតុត្តារោ បញ្ញាសម្មុទ្ទោ
 ហោតិ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ មាតុត្តារោ បញ្ញាវា ហោតិ ។ មេ ។
 ឃិវំ ទោ ភិក្ខុវេ មាតុត្តារោ បញ្ញាសម្មុទ្ទោ ហោតិ ។
 ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ចតុហិ ធម្មេហិ សមន្តារោ

បញ្ហាសព ពេលសង្គ្រាម

ប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាម
 ក្នុងលោកនេះ បរិបូណ៌ដោយសព្វ ១ បរិបូណ៌ដោយសីល ១ បរិបូណ៌
 ដោយចាតៈ ១ បរិបូណ៌ដោយបញ្ញា ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុត្រាម
 បរិបូណ៌ដោយសព្វ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមក្នុង
 លោកនេះ មានសព្វ ។ មេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាម បរិបូណ៌
 ដោយសព្វយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុត្រាម បរិបូណ៌
 ដោយសីល តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមក្នុងលោកនេះ
 វៀរចាកបាណតិបាត ។ មេ ។ វៀរចាកហេតុជាទីកំណើនសេចក្តីប្រមាទ
 គឺជីកឲ្យទឹកស្រវឹងស្តុកទឹកមេរ័យ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមបរិ-
 បូណ៌ដោយសីលយ៉ាងនេះឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុត្រាមបរិ-
 បូណ៌ដោយចាតៈ តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមក្នុង
 លោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ់ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ
 ។ មេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាម បរិបូណ៌ដោយចាតៈយ៉ាងនេះ
 ឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុត្រាម បរិបូណ៌ដោយបញ្ញា តើដូច
 ម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមក្នុងលោកនេះ ជាស្រ្តីមានបញ្ញា
 ។ មេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាម បរិបូណ៌ដោយបញ្ញាយ៉ាងនេះ
 ឯង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុត្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការនេះឯង

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទីបី

មាតុត្តារោម បរលោកវិជយាយ បដិបន្ទោ ហោតិ បរស្ស
លោកោ អាវន្ទោ ហោតិ ។

សុសំវិហិតកម្មត្តោ សន្តំហិតបវិជ្ជោ
កត្តុ មនាបំ ចរតិ សម្មតំ អនុកតិ
សន្ទាសិលេន សម្មន្ទោវន្ទោ វិតមន្ទរោ
និច្ចំ មត្តំ វិសោធនតិ សោត្តានំ សម្មរាយិកំ
និទ្ទេតេ អដ្ឋ ធម្មា ច យស្សា វិជ្ជន្តិ ចារិយា
តម្បំ សិលវតិ អាហុ ធម្មដ្ឋំ សច្ចកំនិ
សោឡសាគារសម្មន្ទា អដ្ឋន្តំសុសមាគតា
តានិសិ សិលវតិ ឧបាសិកា ឧបមដ្ឋតិ
នេវលោកំ មនាបន្តិ ។

ឧបេសវន្តោ បព្ភេស ។

ត្រៃវិទ្ធិ

សន្តិក្កេ វិត្តតេ វិសោទេ កសេន្ទោ តោជ្ឈាយ បព្ភេសំ
អនុវុទ្ធិំ បទ វិសោទេ នកុលា នលោកិកា ទ្វេតិ ។

ចស្សាសកោ សមញោ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទីបី

ឈ្មោះប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះលោកខាងមុខ លោកខាងមុខ ក៏ឈ្មោះថា
មាតុត្តារោមនោះ បានប្រារព្ធបើយ ។

មាតុត្តារោមបានចែងការងារដោយប្រវែង ១ សង្គ្រោះពួកជនជា
បរិសទ្ធ ១ ប្រតិបត្តិកំរើ ជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ១ ថែពាំ
សម្បត្តិដែលស្វាមីបានមក ១ បរិច្ចាលិដោយសព្វ ១
សីល ១ ដឹងខ្ញុំពាក្យពោល ១ ប្រាសចាកសេចក្តីកំណាញ់
ដម្រុះថ្លៃជាទីពៅកាន់បរលោកឲ្យស្អាតជាទីច្នៃ ១ ធម៌ទាំង៨
នេះ មានដល់នារីណា អ្នកប្រាជ្ញពោលថា នារីនោះ មាន
សីលបិតនៅ ក្នុងធម៌ ពោលខ្ញុំពាក្យពិត ទុបាសិកាដែល
បរិច្ចាលិដោយគាតា ១៦ ប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ មានសីល
បែបនោះ វាមិនទៅកើតកងទេវលោកឈ្មោះមនាបកាយិកា ។
ចប់ ឧបេសវន្ត ទី ៥ ។

ទុទានក្នុងទិវោសបិវិត្តនោះគឺ

និយាយអំពីការព្យាទេទុសថយ៉ាងសន្តិប ១ ពិស្តារ ១ អំពី
នាវិសាទ ១ អំពីសេដ្ឋកិច្ចហ្មាណ ១ ជាគំរប់ ៥ នឹងនាវិ
ពោជ្ឈ អំពីព្រះអនុវុទ្ធ ១ អំពីនាវិសាទ ១ អំពីនកុលមាតា ១
អំពីការឈ្នះលោកនេះ មានពីរបើក ។
ចប់ បណ្តាសក ។

បណ្ណាសកាសង្កហិតា វិគ្គា

សង្កាសវិគ្គា

[៥០] ឯកំ សមយំ ភគវំ សក្កេសុ វិហរតិ
កបិលវត្ថុស្មី ធិក្រាជារាមេ ។ អនុទោ មហាបជាបតិ
តោតមី យេន ភគវំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា
កកវន្តំ អភិវំនេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ មិកា
ទោ មហាបជាបតិ តោតមី កកវន្តំ ឯកនរោច សាទុ
កន្តេ លកេយ្យ មាតុត្តាមោ តថាគតប្បវេទិត
ធម្មវិទយេ អតារស្មា អនការិយំ បទ្ធវន្តិ ។ អលំ
តោតមី មា តេ វុត្តិ មាតុត្តាមស្ស តថាគតប្បវេទិត
ធម្មវិទយេ អតារស្មា អនការិយំ បទ្ធវន្តិ ។ ទុតិយេធម្ម
ទោ មហាបជាបតិ តោតមី កកវន្តំ ឯកនរោច
សាទុ កន្តេ លកេយ្យ មាតុត្តាមោ តថាគតប្បវេ
ទិត ធម្មវិទយេ អតារស្មា អនការិយំ បទ្ធវន្តិ ។

បណ្ណាសកាសង្កហិតវិគ្គ

សង្កាសវិគ្គ

[៥១] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង្គក្នុងនិគ្រាជារាម
ក្សេត្រធិកបិលវត្ថុស្មី ក្នុងវេនសក្កុះ ។ គ្រានោះ ព្រះនាងមហាបជា-
បតិភោតមី ចូលទៅកាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ក្រាបថ្វាយ
បង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយបិតនៅ ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះនាង
មហាបជាបតិភោតមី បិតនៅ ក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូល
ព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំម្ចាស់សូមអង្វរ
មាតុត្រាម គួរចេញចាកផ្ទះ បានបញ្ជូនមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុង
ធម្មវិទីយ ដែលព្រះតថាគត ទ្រង់សំដែងហើយ ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់
យាត់ថា ម្ចាស់នាងភោតមី ល្ហើយនាង កុំភាវចិត្តឱ្យមាតុត្រាមចេញ
ចាកផ្ទះ ហើយបញ្ជូន មិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទីយ ដែល
តថាគតបានសំដែងឡើយ ។ ព្រះនាងមហាបជាបតិភោតមី ក្រាបថ្វាយ
បង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះ ជាតំបរិវេនដ៏ថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
ខ្ញុំម្ចាស់សូមអង្វរ មាតុត្រាម គួរចេញចាកផ្ទះ បានបញ្ជូន មិនមាន
ប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទីយ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនាគយស្ស អដ្ឋកថា

អលំ គោតមិ មា ភេ វុទ្ធិ មាតុត្តាមស្ស ភជាតត-
 ប្បវេទិកេ ធម្មវិទយេ អតារស្មា អនការិយំ បព្វជ្ជាតិ ។
 ភតិយម្បិ ទោ មហាបជាបតី គោតមិ ភកវន្តំ ឯតទភេទ
 សាទុ កន្ត លកេយ្យ មាតុត្តាមោ ភជាតតប្បវេទិកេ
 ធម្មវិទយេ អតារស្មា អនការិយំ បព្វជ្ជាតិ ។ អលំ
 គោតមិ មា ភេ វុទ្ធិ មាតុត្តាមស្ស ភជាតតប្បវេទិកេ
 ធម្មវិទយេ អតារស្មា អនការិយំ បព្វជ្ជាតិ ។ អដទោ
 មហាបជាបតី គោតមិ ន ភកវា អនុជាបាតិ មាតុត្តា-
 មស្ស ភជាតតប្បវេទិកេ ធម្មវិទយេ អតារស្មា អនការិយំ
 បព្វជ្ជាតិ ទុក្ខំ ទុម្មនា អស្សុម្ពុទ្ធិ រុណមនា ភកវន្តំ
 អភិវាទេត្វា មនត្តិណំ តត្វា បក្កាមិ ។ អដទោ
 ភកវា កមលវត្ថុស្មី យជាតិវន្តំ វិហារិក្វា យេន
 វេសាលី ភេន ចារិកំ បក្កាមិ អនុប្បុទ្ធន ចារិកំ
 ចាមាណោ យេន វេសាលី តនវសិ តត្រ សុទំ ភកវា
 វេសាលីយំ វិហារិកំ មហារិទេ ត្វជាតារសាលាយំ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនាគយស្ស អដ្ឋកថា

ម្ចាស់នាគគោតមិ លោកយនាគិ កុំភាបិច្ចុត្តិមាតុត្តាម ចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជា
 មិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទយេ ដែលគេជាគតបានសំដែងឡើយ ។
 ព្រះនាគិមហាបជាបតីគោតមិ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នោះជាតំរប់
 បីដងថា ចកិត្រព្រះអង្គដ៏ធំរើន ខ្ញុំម្ចាស់សូមអភិវា មាតុត្តាមគួរចេញចាកផ្ទះ
 បានបព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទយេ ដែលព្រះគេជាគត
 សំដែងហើយ ។ ម្ចាស់នាគគោតមិ លោកយនាគិកុំភាបិច្ចុត្តិមាតុត្តាមចេញ
 ចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទយេ ដែលគេជាគតបាន
 សំដែងឡើយ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះនាគិមហាបជាបតីគោតមិ បានជ្រាបថា
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យមាតុត្តាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិន
 មានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទយេ ដែលព្រះគេជាគតសំដែងហើយ
 ក៏គិតខុក្ខុក្ខុច្រព្រះទ័យ ស្រក់ទឹកព្រះទ្រង់ព្រះកន្សែងហើយ ថ្វាយបង្គំ
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណប្រចេញទៅ ។ គ្រាពោះឯង ព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គន្លឹះសម្រេចសម្រាម ក្នុងត្រងឹកបិលពសុ ភាមគ្គ
 ដល់ពួកគ្រូស្រីយ ហើយស្តេចចៀសចេញទៅកាន់ចារិក ត្រង់វេសាលី
 កាលទ្រង់ស្តេចទៅកាន់ចារិក ភាមលំដាប់ ក៏បានទៅដល់ត្រង់វេសាលី
 នោះឯង ។ មានសេចក្តីដំណាលថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គន្លឹះសម្រេច
 សម្រាម ក្នុងក្នុងភាសាលា ភាមហារិទ ទៀបត្រង់វេសាលីនោះ ។

បណ្ណសកសង្កេត សត្វវេទ

អថទោ មហាបជាបតី តោតមី កោសេ ធនោមេត្វា
 កាសាយាធំ វត្តាធំ អប្បាធម្មា សម្ពុហុលាហិ សាគិ-
 យាហិ(*) សន្និ យេន វេសាលី តេន បក្កាមិ អនុបុត្រេន
 យេន វេសាលី មហាវងំ ក្សត្រាភាសាលា តេនុបសន្តមិ។
 អថទោ មហាបជាបតី តោតមី សុនេហិ ចានេហិ
 វេណិក្ខណ្ឌេន កត្តេន ទុក្ខិ ទុម្មតា អស្សុម្មុទ្ធិ រុនមាណ
 តហិធ្វារកោដ្ឋកេ អដ្ឋាសិ ។ អន្តសា ទោ អាយស្មា
 អាណន្តោ មហាបជាបតី តោតមី សុនេហិ ចានេហិ
 វេណិក្ខណ្ឌេន កត្តេន ទុក្ខិ ទុម្មតា អស្សុម្មុទ្ធិ រុនមាណ
 តហិធ្វារកោដ្ឋកេ បិតំ ទិស្វាន មហាបជាបតី តោតមី
 ឯតរាវាច កី ទុ ភ្នំ តោតមី សុនេហិ ចានេហិ វេណិ-
 ក្ខណ្ឌេន កត្តេន ទុក្ខិ ទុម្មតា អស្សុម្មុទ្ធិ រុនមាណ តហិ-
 ធ្វារកោដ្ឋកេ បិតាតិ ។ តថា ហិ បន កន្តេ អាណន្ត ធន
 កកវា អនុជាបតី ហត្ថក្កាមស្ស តថាតតប្បវនិតេ ធម្ម-
 វិធមេ អការស្មា អនតាវយំ បព្វដ្ឋន្តិ ។ តេនហិ តោតមី

១ ខ. ឃ. សកិយានិហិ ។

បណ្ណសកសង្កេត សត្វវេទ

លំដាប់នោះឯង ព្រះនាងមហាបជាបតីតោតមី ឱ្យគេគោរពព្រះកេសា
 ហើយស្រៀកសំពត់ជ្រលក់ ដោយទឹកអម្កត់ ទ្រង់យាងសំដៅទៅក្រុង
 វេសាលី ជាមួយនឹងពួកនាងសាកិយានិជាច្រើន យាងចូលទៅកាន់កូដា-
 ភាសាលា តាមហោរ ទៀបក្រុងវេសាលីនោះ តាមលំដាប់ ។
 វេលានោះ ព្រះនាងមហាបជាបតីតោតមី មានព្រះបាទទាំងអស់ កុរុរាជ
 មានព្រះអង្គប្រឡាក់ដោយធូលី កើតទុក្ខក្នុងព្រះទ័យ ស្រក់ទឹកព្រះខេត្រ
 ឈរទ្រង់ព្រះកន្សែង ទៀបក្រុងទ្វារទាំងក្រៅ ។ ព្រះកាន់ទ្រង់មានកាយ
 បានឃើញព្រះនាងមហាបជាបតីតោតមី មានព្រះបាទទាំងអស់ កុរុរាជ
 មានព្រះអង្គប្រឡាក់ដោយធូលី កើតទុក្ខក្នុងព្រះទ័យ ស្រក់ទឹកព្រះខេត្រ
 កំពុងវែកឈរទ្រង់ព្រះកន្សែង ទៀបក្រុងទ្វារទាំងក្រៅ លុះបានឃើញ
 ហើយ ក៏ពោលទៅនឹងព្រះនាងមហាបជាបតីតោតមីដូច្នោះថា បតីក្រព្រះ
 នាងតោតមី ហេតុអ្វីបានជាព្រះនាងមានព្រះបាទទាំងអស់កុរុរាជ មានព្រះ
 អង្គព្រះខ្សាក់ដោយធូលី កើតទុក្ខក្នុងព្រះទ័យ ស្រក់ទឹកព្រះខេត្រឈរ
 ទ្រង់ព្រះកន្សែងទៀបក្រុងទ្វារទាំងក្រៅដូច្នោះ ។ បតីក្រព្រះកាន់ទ្រង់ដំបើង
 បានជាដូច្នោះ ព្រោះក៏ព្រះនាងមានព្រះភាគ មិនទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យមានគ្រាម
 ចេញចាកផ្ទះ បព្វដ្ឋ មិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះ
 កថាភក្កទ្រង់សំដែងហើយផងសោះ ។ បតីក្រព្រះនាងតោតមី បើដូច្នោះ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយស្ស អង្គកថា

ឥនេវ ភាវ ហោហិ យាភិហំ ភកវន្តំ យាចាមិ
 មាតុត្តាមស្ស តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិធមេ អការស្នា
 អនការិយំ បព្វជ្ឈន្តិ ។ អដទោ អាយស្នា អនន្ទោ
 យេន ភកវំ តេនុបសន្តមិ ឧបសន្តមិក្ខា ភកវន្តំ
 អភិវិនេត្វា ឯកមន្តំ ជិសីទិ ។ ឯកមន្តំ
 ជិសីន្ទោ ទោ អាយស្នា អនន្ទោ ភកវន្តំ ឯកនិកេច
 ឯសា កន្ត មហាបជាបតិ តោតមិ សុនេហិ
 ចានេហិ វេជោកិណ្ណាន កន្តេន ទុក្ខិ ទុម្មតា
 អស្សុម្ពុទិ រុទមាតា ពហិទ្ធាវេកាដ្ឋតេ វិពា ន
 ភកវំ អនុជាតិ មាតុត្តាមស្ស តថាគតប្បវេទិតេ
 ធម្មវិធមេ អការស្នា អនការិយំ បព្វជ្ឈន្តិ ។ សាទុ
 កន្ត លកេយ្យ មាតុត្តានោ តថាគតប្បវេទិតេ
 ធម្មវិធមេ អការស្នា អនការិយំ បព្វជ្ឈន្តិ ។ អលំ
 អាណន្ត មា តេ វុទិ មាតុត្តាមស្ស តថាគតប្បវេទិតេ
 ធម្មវិធមេ អការស្នា អនការិយំ បព្វជ្ឈាតិ ។

សុត្តន្តបិដក កង្ការនិកាយ អង្គកថា

សូមព្រះធានីទ្រង់រំលឹកក្នុងចំណែកនេះសិនចុះ ទំរង់ភក្ត្រភាព ទៅក្រាបបង្គំទូល
 សុំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឱ្យមាតុត្តាម បានចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ឈន្តិមិនមាន
 ប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិធម៌ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ ។
 លំដាប់នោះ ព្រះអាណន្តដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះ
 ចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ ក៏អង្គុយក្នុងវិសម
 គូរ ។ លុះព្រះអាណន្តដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងវិសមគូរហើយ ទើបក្រាប
 បង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះធានីមហា
 បជាបតិភាគមន្តិះ មានព្រះបាទបាណិក្ខ ពុរាសិ មានព្រះអង្គប្រឡាក់
 ក្នុង កើតទុក្ខក្នុងព្រះជ័យ ស្រក់ទឹកព្រៃនៃគ្រ ឈរទ្រង់ព្រះកន្សែង
 ទៀបព្រះទិវាទានិក្រៅ ដោយជ្រាបថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនទ្រង់អនុ
 ភាគឱ្យមាតុត្តាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ឈន្តិមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុង
 ធម្មវិធម៌ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
 សូមទ្រង់ព្រះមត្តាប្រោស ឱ្យមាតុត្តាមចេញចាកផ្ទះ បានបព្វជ្ឈន្តិ មិនមាន
 ប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិធម៌ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ ។
 ម្ចាស់អាណន្ត លោកិយេអ្នក កុំតាបចិត្តឱ្យមាតុត្តាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ឈន្តិមិន
 មានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិធម៌ ដែលតថាគតសំដែងឡើយ ។

បណ្ណសកសង្ខហំពោ សន្តវេន្តោ

ទុតិយម្យំ ទោ ។ បេ ។ តតិយម្យំ ទោ អាយស្មា
 អាណន្តោ កកវន្តំ ឯតណវេច សាទុ កន្ត លកេយ្យ
 មាតុត្តាមេ តថាតតប្បវេទិតេ ធម្មវិទយេ អការស្មា
 អនការិយំ បព្វជ្ជន្តិ ។ អលំ អាណន្ត មា តេ វុទ្ធិ មាតុ-
 ត្តាមស្ស តថាតតប្បវេទិតេ ធម្មវិទយេ អការស្មា អន-
 ការិយំ បព្វជ្ជាតិ ។ អថទោ អាយស្មតោ អាណន្តស្ស
 ឯតណហោសិ ន កកវា អនុជាបាតិ មាតុត្តាមស្ស
 តថាតតប្បវេទិតេ ធម្មវិទយេ អការស្មា អនការិយំ
 បព្វជ្ជំ យទ្ធាហំ អញ្ញេនចិ បរិយាយេន កកវន្តំ
 យាធម្យំ មាតុត្តាមស្ស តថាតតប្បវេទិតេ ធម្មវិទយេ
 អការស្មា អនការិយំ បព្វជ្ជន្តិ ។ អថទោ អាយស្មា
 អាណន្តោ កកវន្តំ ឯតណវេច កញោ ទុ ទោ កន្ត មាតុត្តា-
 មេ តថាតតប្បវេទិតេ ធម្មវិទយេ អការស្មា អនការិយំ
 បព្វជ្ជិញា សោតាបត្តិដលំ វា សត្តនាតាមិដលំ វា
 អនាតាមិដលំ វា អរហត្តដលំ វា សច្ចិកាតុទ្ធិ ។

បណ្ណសកសង្ខហំពោ សន្តវេន្តោ

ព្រះភានន្តដ៏មានកាយ ក្រាបបង្គំទូល ជាតំបើកវេនិជនី ។ បេ ។
 ព្រះភានន្តដ៏មានកាយ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះ ជាតំបើ ៣
 ជនីជនីថា បពិត្រព្រះកន្តដ៏ចំរើន សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាព្រៀស ឱ្យមាតុ-
 ត្រាមចេញចាកផ្ទះ បានបព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ
 ដែលព្រះភោគកទ្រង់សំដែងហើយផង ។ ម្ចាស់ភានន្ត ល្ហើយអ្នកកុំភ្ជាប់
 ចិត្ត ឱ្យមាតុត្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុង
 ធម្មវិន័យ ដែលភោគកសំដែងឡើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះភានន្តដ៏មាន
 កាយ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា ឥឡូវនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនទ្រង់
 អនុញ្ញាត ឱ្យមាតុត្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ
 ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះភោគកទ្រង់សំដែងហើយទេ បើដូច្នោះ គួរតែតាតា
 អញក្រាបបង្គំទូលសុំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយបរិយាយដទៃទៀត ដើម្បី
 ឱ្យមាតុត្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្ម-
 វិន័យ ដែលព្រះភោគកទ្រង់សំដែងហើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះភានន្តដ៏មានកាយ
 បានក្រាបបង្គំទូលសុំព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះកន្តដ៏ចំរើន
 មាតុត្រាម បើចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្ម-
 វិន័យ ដែលព្រះភោគកទ្រង់សំដែងហើយ គួរធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតា-
 បត្តិដលក្តី សកថាតាមិដលក្តី អនាតាមិដលក្តី អរហត្តដលក្តី បានដែរ ឬ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គនៃបិណ្ឌ

កញ្ចោ អាណន្ត មាតុត្តារោ តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិទយេ
 អការស្នា អនការិយំ បព្វជំត្វា សោតាបន្តិដលឃ្មិ
 សកាតាមិដលឃ្មិ អនាតាមិដលឃ្មិ អរហន្ត ដលឃ្មិ
 សច្ចិកាតុន្តិ ។ សចេ កន្តេ កញ្ចោ មាតុត្តារោ តថាគ-
 តប្បវេទិតេ ធម្មវិទយេ អការស្នា អនការិយំ បព្វជំត្វា
 សោតាបន្តិដលឃ្មិ ។ មេ ។ អរហន្តដលឃ្មិ ច្និកាតុ-
 តហុតារា កន្តេ មហាបដាមតិ តោតមិ កេវិកោ
 មាតុត្តារោ អាណិកា ចោសិកា កកវន្តំ ធន្តិយា
 កាលកតាយ ដញ្ចំ ទាយេសំ ។ សា កន្តេ
 លកេយ្យ មាតុត្តារោ តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិទយេ
 អការស្នា អនការិយំ បព្វជំត្វិ ។ សចេ អាណន្ត
 មហាបដាមតិ តោតមិ អដ្ឋ កុរុធម្ម បដិស្តោតិ
 សា វស្សា ហោតុ ឧបសម្មទា ។ វស្សសត្វប-
 សម្មន្តាយ ភិក្ខុនិយា តទហុបសម្មន្តស្ស ភិក្ខុនោ
 អភិវាទនំ បទ្ធជានំ អក្កលិកម្មំ សាមិច្ចិកម្មំ កត្តត្ថំ

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គនៃបិណ្ឌ

ម្នាលកានន្ត មាតុត្រាម បើចេញចាកផ្ទះ បព្វជំនុំមិនមានប្រយោជន៍ដោយ
 ផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទ្យ ដែលតថាគតសំដែនហើយ ក៏ត្រូវធ្វើជាក់ច្បាស់ខ្ញុំ
 សោតាបន្តិដលឃ្មិ សកាតាមិដលឃ្មិ អនាតាមិដលឃ្មិ អរហន្តដល
 ឃ្មិ ។ បព្វិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បើមាតុត្រាម ចេញចាកផ្ទះ បព្វជំនុំ
 មានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទ្យ ដែលត្រូវតថាគតសំដែនហើយ
 ត្រូវធ្វើជាក់ច្បាស់ខ្ញុំសោតាបន្តិដលឃ្មិ ។ មេ ។ អរហន្តដលឃ្មិ បព្វិក្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះនាមិមហាបដាមតិភាគមិ មានឧបការៈច្រើន ជាព្រះ
 មាតុត្តារបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានបីបាច់ចំរើន កាលព្រះមាតុត្តារ
 ដ៏ចំរើន បានបីបាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ករៀនមត ។ បព្វិក្រព្រះ
 អង្គដ៏ចំរើន សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឱ្យមាតុត្រាម ចេញចាកផ្ទះ បាន
 បព្វជំនុំមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទ្យ ដែលត្រូវតថាគត
 ទ្រង់សំដែនហើយឃ្មិ ។ ម្នាលកានន្ត បើព្រះនាមិមហាបដាមតិភាគមិ
 ទទួលប្រតិបត្តិកាមករុចមិ ៨ ប្រការបាន ឧបសម្បទានោះ ចូរសម្រេច
 ដល់ព្រះនាមិច្ឆ ។ (ឯករុចមិ ៨ ប្រការនោះគឺ) ភិក្ខុនិស្ស័យឧប-
 សម្បទាបានមួយរយវស្សាហើយ ក៏ត្រូវតែផ្ទាយបន្តិ ក្រោកទទួល ធ្វើ
 អក្កលិកម្ម សាមិច្ចិកម្ម ចំពោះភិក្ខុ ដែលទើបនឹងឧបសម្បទាក្នុងវិជ្ជា

បណ្ណសកលស្នងតំណែង សន្តានត្រៃ

អយម្យំ ធម្មោ សក្កត្តា កុកកត្តា មាណស្វា បូជេត្វា យាវជីវំ
 អនតិក្កមនិយោ ។ ឧ ភិក្ខុនិយោ អភិក្ខុកោ អារាសេ
 វស្សំ ឧបកន្តំ អយម្យំ ធម្មោ សក្កត្តា កុកកត្តា
 មាណស្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កមនិយោ ។ អទ្ធិន្តិ
 មាសំ ភិក្ខុនិយោ ភិក្ខុសង្ឃកោ ឧទោសថបុត្តកក្ក
 ឧភក្ខបសង្កមនក្ក បរិយេសិត្យំ អយម្យំ ធម្មោ
 សក្កត្តា កុកកត្តា មាណស្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កម-
 និយោ ។ វស្សំ វុត្តាយ ភិក្ខុនិយោ ឧកតោសង្ឃ តិហិ
 មាណសិ មហេត្យំ ធិដ្ឋន សុតេន បរិសង្កាយ អយម្យំ
 ធម្មោ សក្កត្តា កុកកត្តា មាណស្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អន-
 តិក្កមនិយោ ។ កុរុធម្មំ អដ្ឋបន្ទាយ ភិក្ខុនិយោ ឧកតោ-
 សង្ឃ បត្តមាណត្ថំ បរិក្ខត្យំ អយម្យំ ធម្មោ សក្កត្តា
 កុកកត្តា មាណស្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កមនិយោ ។
 ទ្វេ វស្សានិ ធសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខាយ
 សិក្ខិតមាយ ឧកតោសង្ឃ ឧបសម្មទា បរិយេសិត្យា

បណ្ណសកលស្នងតំណែង សន្តានត្រៃ

ខេដាធម៌វិលកិក្ខុនិក្ខេត្រៃធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំធម្មប្រព្រឹត្ត
 កន្លងដល់អស់ជីវិត ។ កិក្ខុនិ មិនត្រូវនៅចាំស្បែកក្នុងតាវិសវិលក្នុង
 កិក្ខុឡើយ ខេដាធម៌វិលកិក្ខុនិក្ខេត្រៃធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា
 កុំធម្មប្រព្រឹត្តកន្លងដល់អស់ជីវិត ។ កិក្ខុនិក្ខេត្រៃស្វនិកេស្វរោបាសថជនី
 ចូលទៅស្តាប់ឧត្តមជនី អំពីសំណាក់កិក្ខុសង្ឃរាល់កន្លះវិញ ខេដាធម៌វិល
 កិក្ខុនិក្ខេត្រៃធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំធម្មប្រព្រឹត្តកន្លង ដល់អស់
 ជីវិត ។ កិក្ខុនិនៅចាំស្បែកចេញយៃ ត្រូវបរិវេណក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំង
 ២ ពួក (គឺកិក្ខុសង្ឃ ១ កិក្ខុនិសង្ឃ ១) ដោយមាន ពាយ៉ាជិតិ ឃើញ
 ពួកឡើយ ខេដាធម៌វិលកិក្ខុនិក្ខេត្រៃធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា
 កុំធម្មប្រព្រឹត្តកន្លង ដល់អស់ជីវិត ។ កិក្ខុនិក្ខេត្រៃកុកកត្តាបតិហើយ ធម្មប្រ
 ព្រឹត្តបុគ្គលក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំង ២ ពួកខេដាធម៌វិលកិក្ខុនិក្ខេត្រៃធ្វើ
 សក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំធម្មប្រព្រឹត្តកន្លង ដល់អស់ជីវិត ។
 កិក្ខុនិក្ខេត្រៃជួយស្វនិកេស្វរោបាសម្បទា ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំង ២ ពួក ដល់
 សិក្ខិតមាណសិបាសសិក្ខិតមាណសិ ៦ (១) ប្រការគ្រប់ ៦ ឆ្នាំហើយ

១ សំណើយកសិក្ខុបទ ២ ព័ណ៌កវិណាត ឧបសម្ពោធនៈ ។

អយម្បិ ធម្មោ សក្កាត្វា កុក្កត្វា មាណស្វា បូជេត្វា យាវ-
 ជីវំ អនតិក្កមនិយោ ។ ន កេនចិ បរិយាយន កិក្កនិ-
 យា ភិក្កុ អក្កោសំតត្វោ បរិកាសិកត្វោ អយម្បិ ធម្មោ
 សក្កាត្វា កុក្កត្វា មាណស្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កម-
 និយោ ។ អន្តិកត្តេ វេរោ ភិក្កុនិចំ ភិក្កុសុ វចនបថោ
 អលោវេរោ ភិក្កុនំ ភិក្កុនិសុ វចនបថោ អយម្បិ ធម្មោ
 សក្កាត្វា កុក្កត្វា មាណស្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កម-
 និយោ ។ សរេ អាទន្ទ មហាបជាបតិ កោតមិ សីមេ អដ្ឋ
 កុដខេ បដិក្កុណ្ណាតិ សាវស្សា ហោតុ ឧបសម្បតាតិ ។
 អថទោ អាយស្សា អាទន្ទោ កករតោ សន្តិកេ
 សីមេ អដ្ឋ កុដខេ ឧត្តហេត្វា យេន មហាបជាបតិ
 កោតមិ កេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិក្វា មហាបជាបតិ
 កោតមិ ឯតនេវេច សរេ ទោ ភ្នំ កោតមិ អដ្ឋ កុដខេ
 បដិក្កុណ្ណាយ្យសិ សាវ តេ កវិស្សតិ ឧបសម្បតា ។

នេះជាធម៌ដែលភិក្កុម្រឹត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់គោរ ឬជា កុំប្បប្រព្រឹត្ត
 កន្លង ដរាបអស់ជីវិត ១ ។ ភិក្កុម្រឹត្រូវដោះ មិនត្រូវប្រទេចភិក្កុ ដោយ
 បរិយាយណាមួយឡើយ នេះជាធម៌ដែលភិក្កុម្រឹត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព
 រាប់គោរ ឬជា កុំប្បប្រព្រឹត្តកន្លង ដរាបអស់ជីវិត ១ ។ កំណើតវិញ ដែល
 បានឧបសម្បទានោះទៅ ភិក្កុម្រឹត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់ភិក្កុ ឯភិក្កុម្រឹត្រូវស្តាប់
 បង្គាប់ភិក្កុវិញឡើយ នេះជាធម៌ដែលភិក្កុម្រឹត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់
 គោរ ឬជា កុំប្បប្រព្រឹត្តកន្លង ដរាបអស់ជីវិត ១ ។ មូលអាទន្ទ
 បើព្រះនាងមហាបជាបតិភោតមិ ទទួលប្រព្រឹត្តតាមករុដមិចាំង ៨ នេះ
 បាន ឧបសម្បទានោះ ចូរសម្រេចផលព្រះនាងចុះ ។ លំដាប់នោះ
 ព្រះអាទន្ទដ៏មានអាយុ បានរៀនករុដមិ ៨ ប្រការ ក្នុងសំណាក់ព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគ (ប៉ាស្កាត់ហើយ) ក៏ចូលទៅក្រព្រះនាងមហាបជាបតិ-
 ភោតមិ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ពោលទៅនឹងព្រះនាងមហាបជាបតិ-
 ភោតមិដូច្នោះថា បតិក្រព្រះនាងភោតមិ បើព្រះនាងទទួលប្រតិបត្តិកាម
 ករុដមិ ៨ ប្រការបាន ឧបសម្បទានោះ នឹងសម្រេចផលព្រះនាង ។

វស្សសត្វបសម្បជ្ឈាយ កិក្កុនិយោ ឥនហុបសម្បជ្ឈស្ស
 កិក្កុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមិច្ចិ-
 កម្មំ កាត្តតំ អយម្បំ ធម្មោ សញ្ញត្វា តុកត្វា
 មាណស្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កមនិយោ ។ មេ ។
 អដ្ឋកត្ត ទុរោ កិក្កុនិយោ កិក្កុនិយោ វននមថោ
 អនោវោ កិក្កុនំ កិក្កុនិយោ វននមថោ អយម្បំ ធម្មោ
 សញ្ញត្វា តុកត្វា មាណស្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្ក-
 មនិយោ ។ សរេ ទោ តំ កោតមិ ឥមេ អដ្ឋ កុដ្ឋេ
 បដិក្កណ្ណាយ្យសំ សារ កេ កវិស្សតិ ឧបសម្បជ្ឈតិ ។
 សេយ្យជាមិ កន្ត អាណន្ត ឥត្តិ វា បុរិសោ វា ធមហេ
 យុវា មណ្ឌនកជាតិកោ សិសន្តាតោ ឧប្បលមាលំ
 វា វស្សិកមាលំ វា អនិម្មត្តកមាលំ វា លតិក្វា
 ឧកោហិ ហត្ថហិ បដិក្កហេត្វា ឧត្តមន្តំ សិរស្មិ
 បតិដ្ឋាបេយ្យ វិវាមវ ទោ អហំ កន្ត ឥមេ អដ្ឋ
 កុដ្ឋេ បដិក្កណ្ណា យាវជីវំ អនតិក្កមនិយោតិ ។

(ឯកទេស ៨ ប្រការនោះគឺ) កិក្កុនិយោ ឧបសម្បជ្ឈតិ បានមួយយវស្ស
 ហើយ ក៏ត្រូវតែថ្វាយបង្គំ ក្រោកទទួល ធ្វើអញ្ញលិកម្ម សាមិច្ចិកម្ម ចំ-
 ពោកកិក្កុ ដែលទើបនឹងឬសហើយក្នុងវិថីនោះ នេះជាធម៌ដែលកិក្កុនិយោធ្វើ
 សក្ការៈ គោរព រាប់ការ បូជា កុំបង្កប្រព្រឹត្តកន្លង ដរាបអស់ជីវិត ១ ។ បេ
 ចាប់ដើមតាំងពីថ្ងៃ (ដែលបានឧបសម្បជ្ឈ) នេះទៅ កិក្កុនិយោត្រូវតែស្តាប់
 បង្គាប់កិក្កុ ឯកិក្កុមិនត្រូវស្តាប់បង្គាប់កិក្កុនិយោឡើយ នេះជាធម៌ដែលកិក្កុនិ
 យោធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់ការ បូជា កុំបង្កប្រព្រឹត្តកន្លង ដរាបអស់ជីវិត
 ១ ។ បដិក្កព្រះនាមិ គោតមិ បើព្រះនាមិទទួលប្រតិបត្តិធម៌ ៨ ប្រការនេះ
 បាន ។ ឧបសម្បជ្ឈនោះ នឹងសម្រេចដល់ព្រះនាមិបាន ។ ព្រះនាមិមហា-
 បជាបដិគោតមិ ធ្វើយកបដា បដិក្កព្រះនាមិដ៏ចំរើន ស្រីបុរសនៅក្រៅ
 ម្នាក់ទៀតប្រកបដោយជាតិជាត្រកូលស្ថិតស្ថាន មានក្បាលរបស់លាងហើយ
 បានកម្រងផ្កាឧប្បលក្កិ កម្រងផ្កាម្លិក្កិ កម្រងផ្កាដែលមានភ្លុកក្រអូប
 ណាស័ក្កិ ហើយទទួលយកដោយវដ្ឋានិក្កិ ដ៏កល់ទុកលើអវយវៈដ៏ទុក្ខ
 គឺក្បាល យ៉ាងណាមិញ បដិក្កព្រះនាមិដ៏ចំរើន ទំនឹងទទួលប្រតិបត្តិកម្ម
 ករុធម៌ ៨ ប្រការនេះ មិនប្រព្រឹត្តកន្លង ដរាបអស់ជីវិត ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គនិទាន

អដទោ អាយស្មា អាណន្តោ យេន ភក្កវា ភេតុបសង្កម្មិ
 ឧបសង្កម្មិទ្ធា កកវន្តំ អភិវាទេទ្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។
 ឯកមន្តំ និសីទ្វា ទោ អាយស្មា អាណន្តោ កកវន្តំ
 ឯកនវាច បដិក្កហិតា កន្ត មហាបជាបតិយា តោត-
 មិយា អដ្ឋ កុត្តេន្ទា យាវិទំ អនតិក្កមនិយាតិ ។ សច
 អាណន្ត យាលកិស្ស មាតុត្តារោ តថាគតប្បវេទិតេ
 ធម្មវិទយេ អតារស្មា អនតារិយំ បទ្ធជំ ចិវដ្ឋិតិកំ
 អាណន្ត ព្រហ្មចរិយំ អកវិស្ស វស្សសហស្សមេវ សទ្ធា
 តិដ្ឋេយ្យ ។ យតោ ច ទោ អាណន្ត មាតុត្តារោ តថាគត-
 ប្បវេទិតេ ធម្មវិទយេ អតារស្មា អនតារិយំ បទ្ធជិតោ
 ននាទិ អាណន្ត ព្រហ្មចរិយំ ចិវដ្ឋិតិកំ កវិស្សតិ បញ្ចវាទិ
 អាណន្ត វស្សសតាទិ សទ្ធា វស្សតិ សេយ្យជាមិ អាណន្ត
 យាទិ កាទិទិ កុលាទិ ពហុវគ្គិកាទិ អប្បមុវិសតាទិ
 តាទិ សុប្បនិសិយាទិ ហោន្តិ ចោវហិ កុម្មត្តេនតោហិ

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គនិទាន

សំដាប់នោះ ព្រះអាណន្តដ៏មានកាយ ចូលទៅកាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយចង្អុលព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីសម
 គួរ ។ លុះព្រះអាណន្តដ៏មានកាយ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំ
 ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន គរុធម៌ចំរើន ៨
 ប្រការ ព្រះនាងមហាបជាបតិភាគមីព្រមទទួលហើយ មិនប្រព្រឹត្តឱ្យកន្លង
 ដកបកសំដីភិទេ ។ ម្ចាស់អាណន្ត ប្រសិនបើ មាតុត្តារម មិនបានចេញ
 ចាកផ្ទះ បញ្ជូនមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទីយ ដែលគេថាគ
 សំដីដឹងហើយទេ ម្ចាស់អាណន្ត ព្រហ្មចរិយធម៌មិនបានកាន់នៅជានិច្ចនឹង
 ព្រះសទ្ធម្មនិវេទិតានៅ បានកាន់នៅអស់ ១ ពាន់ឆ្នាំ ។ ម្ចាស់អាណន្ត
 តែកាលណា មាតុត្តារមចេញចាកផ្ទះ បញ្ជូនមិនមានប្រយោជន៍ដោយ
 ផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទីយ ដែលគេថាគសំដីដឹងហើយ ម្ចាស់អាណន្ត ឥឡូវ
 នេះ ព្រហ្មចរិយធម៌មិនមិនកាន់នៅយូរអង្វែងទេ ម្ចាស់អាណន្តឥឡូវនេះ ព្រះ
 សទ្ធម្មនិវេទិតានៅ បានត្រឹមតែប្រាំបួនឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ម្ចាស់អាណន្ត ក្រកូល
 ចំរើនឡាយណាមួយ ដែលមានស្រីច្រើន មានប្រុសតិច ក្រកូលចំរើន
 នោះ ពួកចារលូចទដ្ឋប្រចំបក្នុងក្រុមផ្ទាំង ហើយគន់មើលទ្រព្យក្នុងផ្ទះអ្នក
 ដទៃដោយពន្លឺនោះ អាចចូលមកបំផ្លាញបានដោយសិរិយ យ៉ាងណាមិញ

បញ្ហាសកលសង្គមនៃ សក្តានុពល

ឯកសារ ១១ អាណន្ត យស្មី ធម្មវិទយេ លកតិ មាតុត្តារោ
 អការស្មា អនការិយំ បព្វដ្ឋំ ន តំ ព្រហ្មចរិយំ ចិវដ្ឋិតិកំ
 ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ អាណន្ត សម្បទ្ធលោ សាលិក្ខេត្ត
 សេតដ្ឋិតា នាម រោគជាតិ និបតតិ វិវំ តំ សាលិក្ខេត្ត
 ន ចិវដ្ឋិតិកំ ហោតិ ឯកសារ ១២ អាណន្ត យស្មី ធម្មវិទយេ
 លកតិ មាតុត្តារោ អការស្មា អនការិយំ បព្វដ្ឋំ ន តំ
 ព្រហ្មចរិយំ ចិវដ្ឋិតិកំ ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ អាណន្ត
 សម្បទ្ធលោ ឧទ្ធក្ខេត្ត មញ្ជេដ្ឋិតា នាម រោគជាតិ និបតតិ
 វិវំ តំ ឧទ្ធក្ខេត្តំ ន ចិវដ្ឋិតិកំ ហោតិ ឯកសារ ១៣ អាណន្ត
 យស្មី ធម្មវិទយេ លកតិ មាតុត្តារោ អការស្មា អនការិយំ
 បព្វដ្ឋំ ន តំ ព្រហ្មចរិយំ ចិវដ្ឋិតិកំ ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ
 អាណន្ត បុរិសោ មហាតោ ឥន្ទ្រកស្ស បដិកាច្ឆរ
 ចាឡី តទ្ធយ្យ យាវដិវ ឧទកស្ស អនតិក្ខមនាយ
 ឯកសារ ១៤ អាណន្ត មហា បដិកាច្ឆរ កិក្ខុដំ
 អដ្ឋ កុណ្ឌ បញ្ញត្តា យាវដិវ អនតិក្ខមនិយាតិ ។

បញ្ហាសកលសង្គមនៃ សក្តានុពល

ខ្នាលកានន្ត មាតុត្រាមចេញចាកផ្ទះ បានបញ្ជូនមិនមានប្រយោជន៍ដោយ
 ផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទយេ គឺព្រហ្មចរិយេធម៌ណា ព្រហ្មចរិយេធម៌នោះ មិនបាន
 តាំងនៅយូរអង្វែងទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ខ្នាលកានន្ត រោគជាតិឈ្មោះ
 សេតដ្ឋិតា (ព្រា-ស) ធ្លាប់ចុះក្នុងស្រែស្រូវណា ដែលកំពុងតែលូត
 លាស់ល្អ ស្រែស្រូវនោះមិនបានតាំងនៅយូរអង្វែង ដោយប្រការយ៉ាង
 នេះ យ៉ាងណាមិញ ខ្នាលកានន្ត មាតុត្រាម ចេញចាកផ្ទះ បាន
 បញ្ជូនមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទយេ គឺព្រហ្មចរិយេធម៌ណា
 ព្រហ្មចរិយេធម៌នោះ មិនបានតាំងនៅយូរអង្វែងទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។
 ខ្នាលកានន្ត រោគជាតិឈ្មោះមញ្ជេដ្ឋិតា (ព្រាព្រហ្មម) ធ្លាប់ចុះក្នុងច្បារអំ-
 ពៅណា ដែលកំពុងលូតលាស់ល្អ ច្បារអំពៅនោះ មិនបានតាំងនៅ
 យូរអង្វែង ដោយប្រការយ៉ាងនេះ យ៉ាងណាមិញ ខ្នាលកានន្ត មាតុត្រាម
 ចេញចាកផ្ទះ បានបញ្ជូនមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិទយេ គឺព្រហ្ម-
 ចរិយេធម៌ណា ព្រហ្មចរិយេធម៌នោះ មិនបានតាំងនៅយូរអង្វែងទេ ក៏យ៉ាង
 នោះដែរ ។ ខ្នាលកានន្ត បុរិសប្រញាប់រលឹកទំនប់ទប់ទឹកស្រះដីដីជាមុន
 ដើម្បីមិនឱ្យទឹកហូរចេញទៅជាក់ណាត់ យ៉ាងណាមិញ ខ្នាលកានន្ត កុ-
 ណ្ឌ ៤ ប្រការ ដែលគេជាតិ បានបញ្ញត្តហើយ ចំពោះកិក្ខុដីជាដើម
 ដើម្បីមិនឱ្យ (កិក្ខុ) ប្រព្រឹត្តក្នុង ជបជបអស់ដីដី ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ឧបទ្ទវេនិកេ អន្តរាគមន៍កាយស្ស អន្តរាគមន៍

[៥២] ឯកំ សមយំ ភកកា វេសាលិយំ វិហារតិ
 មហារាជេ ក្សត្រិយោសាលាយំ ។ អនិទោ អាយស្មា អាណ-
 ន្ទោ យេន ភកកា តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្វា ភកកន្តំ
 អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ ឯសិទិ ។ ឯកមន្តំ ឯសិទ្ធា ទោ
 អាយស្មា អាណន្ទោ ភកកន្តំ ឯកនិវេទ កតិមិ ធុ ទោ
 កន្តំ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ ភិក្ខុនោវាទគោ
 សម្មន្តិកាព្វាតិ ។ អដ្ឋហិ ទោ អាណន្ត ធម្មេហិ សមន្តា-
 គតោ ភិក្ខុ ភិក្ខុនោវាទគោ សម្មន្តិកាព្វា ។ កតមេហិ
 អដ្ឋហិ ។ វេទានន្ត ភិក្ខុ សីលវា ហោតិ ។ បេ ។
 សមាធាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ ពហុស្សតោ ហោតិ
 ។ បេ ។ ធិដ្ឋិយា សុប្បវេទិត្វា ឧបយាទិ ទោ បទស្ស
 ចាតិមោក្ខានិ វិគ្គារេន ស្វាគតានិ ហោន្តិ សុវិកត្តានិ
 សុប្បវត្តិកានិ សុវិទិច្ឆិកានិ សុត្តសោ អនុគ្រាញនសោ
 កល្យាណវាទោ ហោតិ កល្យាណវាគ្គិយោ ចោវិយា

ក្សត្រិយោសាលាយ អន្តរាគមន៍

(៥២) សម័យមួយ ព្រះវិមានព្រះភោគ កាលគន្លឹកក្នុងក្រុងភ្នំពេញ
 សាលា ឆាប់ហែន ក្បែរក្រុងវេសាលី ។ គ្រាពេលព្រះភោគនូវមានកាយ
 ចូលទៅគាល់ព្រះវិមានព្រះភោគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបបង្គំបង្គំព្រះវិ
 មានព្រះភោគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះភោគនូវមានកាយ អង្គុយ
 ក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំចូលព្រះវិមានព្រះភោគដូច្នោះថា បពិត្រ
 ព្រះភោគដ៏ចម្រើន ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ចម្រើន ដែលសន្សំគួរសន្សំ ជាអ្នកឱ្យ
 ឧវាសន៍ដល់នាងភិក្ខុនិបាទ ។ ខ្ញាល់អាណន្ត ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨
 ប្រការ ទើបសន្សំគួរសន្សំ ជាអ្នកឱ្យឧវាសន៍ដល់នាងភិក្ខុនិបាទ ។ ប្រកប
 ដោយធម៌ទាំង ៨ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ខ្ញាល់អាណន្ត ភិក្ខុក៏សាសនា
 នេះ ជាអ្នកមានសីល ។ បេ ។ សមាទានសិក្សាក្នុងសិក្សាបទទាំងឡាយ ១
 ជាអ្នកចេះចាំច្រើន ។ បេ ។ យល់ត្រឹមត្រូវដោយទិដ្ឋិ ១ បាតិមោក្ខទាំង
 ពីរភិក្ខុនោះ ក៏ចេះចាំដោយសេចក្តីពិស្តារ ចែកចេញដោយប្រពៃ ចាំ
 ស្តាប់រត់រត់ កាត់សេចក្តីបានដោយល្អ ភាមសុត្រ ភាមអនុគ្រាញនៈ ១
 ជាអ្នកមានវចារឹករោះ ពោលភាគ្យរឹករោះ ប្រកបដោយវចារឹកក្រុង

ចល្លាសកសន្តិភាព សន្តិសុខ

វា តាម សមណ្ឌកតោ វិស្សជ្ជាយ អនេសគន្យយ
អត្តស្ស វិញ្ញាបនិយា បដិសោ ហោតិ ភិក្ខុនិសង្ឃស្ស
ធម្មិយា កតាយ សន្តស្សតុំ សមាធិបតុំ សមុត្តេជេតុំ
សម្បហំសេតុំ យេកុយ្យន ភិក្ខុនំ បិយោ ហោតិ
មនាថោ ន ទោ បនេតំ កកវន្តំ ឧទ្ទិស្ស បព្វជិតាយ
កាសាយវត្តនិសទាយ កុដ្ឋមជ្ឈិមទ្ធិបុត្រោ ហោតិ
វិសតិវស្សាវា ហោតិ អតិបកវិសតិវស្សាវា ។ ឥមេហិ
ទោ អាទន្ត អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមណ្ឌកតោ ភិក្ខុ
ភិក្ខុលោកនកោ សម្មន្តិកញោតិ ។

[៥៣] ឯកំ សមយំ កកវា វេសាលិយំ
វិហារតិ មហារទេ ក្សជាតារសាលាយំ ។ អថទោ
មហាបជាបតិ តោកមិ យេន កកវា តេនុបស្តង្គមិ
ឧបសង្កមិត្វា កកវន្តំ អភិវនេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។
ឯកមន្តំ មីតា ទោ មហាបជាបតិ តោកមិ កកវន្តំ
ឯតនវេត សាធុ មេ កន្តេ កកវា សន្និវត្តន ធម្មំ
នេសេតុ យមហំ កកវតោ ធម្មំ សុត្វា ឯតា វុបកដ្ឋា

ចល្លាសកសន្តិភាព សន្តិសុខ

ជាវិចារក្សេរក្សយមិនមានទោស អាចញ៉ាំងអ្នកដទៃឲ្យដឹងច្បាស់សេចក្តី ១
ជាអ្នកអត់ភាព ដើម្បីញ៉ាំងភិក្ខុនិសង្ឃ ឲ្យយល់ ឲ្យប្រតិបត្តិតាម ឲ្យព្រា
ហាន ឲ្យជ្រះថ្លាដោយធម្មិកថា ១ ជាវិស្វលោក ជាវិភាបចិត្តនៃនាវិ
ភិក្ខុនិវាសន្តិយោដោយច្រើន ១ ជាអ្នកមិនចាប់គ្រូវគ្គកាបត្តិ(*) ដោយ
នាវិភិក្ខុនិ ដែលស្ងៀកសំពត់ជ្រលក់ដោយទឹកអម្កត់ ឬសំពត់ពោះព្រះដី
មានព្រះភាគអង្គមុខ ១ ជាអ្នកមានវស្សា ២០ ឬមានវស្សាច្រើនជាង ២០
ទៀតទៅ ១ ។ ខ្លាលមានឧត្តមប្រកបដោយធម៌វាង ៨ ប្រការនេះឯង
ទើបសិទ្ធិត្រូវសន្មតជាអ្នកឲ្យ ទុពន្ធដល់នាវិភិក្ខុនិបាន ។

[៥៣] សម័យមួយ ព្រះដីមានព្រះភាគ កាលគង់ក្នុងក្នុងវិហារ
សាលា តាមហារទេ ក្សេត្រ្រុតិវេសាលិ ។ គ្រានោះ ព្រះនាវិមហាបជា-
បតិគាតមី ចូលទៅគាល់ព្រះដីមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ក្រាប
ថ្វាយបង្គំព្រះដីមានព្រះភាគ ថ្លោះហើយក៏បិទទៅ ក្នុងទិសមគួរ ។ លុះ
ព្រះនាវិមហាបជាបតិគាតមី បិទទៅក្នុងទិសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំ
ចូលព្រះដីមានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដីមាន
ព្រះភាគ សំដែនធម៌ដោយសង្ខេបដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ព្រោះថា ខ្ញុំព្រះអង្គ
បានស្តាប់ធម៌ព្រះដីមានព្រះភាគហើយ គប្បីចៀសចេញទៅវិភាងកំរង

* សំដៅយកកាយសំនុះ កាលចាប់គាល់គ្រូកាយភិក្ខុនិ ។ អន្តរថា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គរាជការយ សុត្តនិទាន

អប្បមគ្គា អាតាមិធិ បហិតត្តា វិហរេយ្យន្តិ ។ យេ
 ។ ទា ភ្នំ កោតមិ ធម្មេ ជាឈយ្យសិ ភមេ ធម្មា
 សភតាយ សំវត្តន្តិ នោ វិភតាយ សំយោតាយ
 សំវត្តន្តិ នោ វិសំយោតាយ អាធមាយ សំវត្តន្តិ នោ
 អបធមាយ មហិទ្ធិតាយ សំវត្តន្តិ នោ អប្បិទ្ធិតាយ
 អសន្តិយា សំវត្តន្តិ នោ សន្តិយា សន្តិណិកាយ
 សំវត្តន្តិ នោ បរិវេតាយ កោសង្ហាយ សំវត្តន្តិ នោ
 វិយារម្ហាយ ធុន្តរតាយ សំវត្តន្តិ នោ សុភរតាយាតិ ។
 ឯកំសេន កោតមិ ជាឈយ្យសិ នេសោ ធម្មា នេសោ
 វិធមោ នេតំ សត្តសាសនន្តិ ។ យេ ច ។ ទា ភ្នំ កោតមិ
 ធម្មេ ជាឈយ្យសិ ភមេ ធម្មា វិភតាយ សំវត្តន្តិ នោ
 សភតាយ វិសំយោតាយ សំវត្តន្តិ នោ សំយោតាយ

សុត្តន្តបិដក អង្គរាជការយ សុត្តនិទាន

មិនប្រមាទ មានសេចក្តីព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស មានចិត្តបញ្ជូន
 ទៅកាន់ព្រះខ្លោង(មិនមាន)។ ម្ចាស់នាងនោតមី នាងអប្សិជីនិទ្ធុរិយាមិ
 ឡាយណា ធម៌ទាំងនេះ វែមនិប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រកបដោយកម្រេក មិន
 ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រាសចាកកម្រេក ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រកបកុសិវដ្តៈ មិន
 ប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រាសចាកការប្រកបកុសិវដ្តៈ ប្រត្តិទៅ ដើម្បីការសន្សំ
 កិលេសវដ្តៈ មិនប្រត្តិទៅ ដើម្បីមិនមានការសន្សំកិលេសវដ្តៈ ប្រត្តិ
 ទៅ ដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនប្រត្តិទៅ ដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នាតិច
 ប្រត្តិទៅ ដើម្បីសេចក្តីមិនសន្តោស មិនប្រត្តិទៅ ដើម្បីសេចក្តី
 សន្តោស ប្រត្តិទៅ ដើម្បីច្រឡំច្រឡំដោយពួក មិនប្រត្តិទៅ ដើម្បី
 ស្ងួតចាកពួក ប្រត្តិទៅ ដើម្បីសេចក្តីខ្ជិលប្រអុស មិនប្រត្តិទៅ ដើម្បី
 ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ប្រត្តិទៅ ដើម្បីឱ្យគេចក្តីមច្រ មិនប្រត្តិ
 ទៅ ដើម្បីឱ្យគេចក្តីមនោ ។ ម្ចាស់នាងនោតមី នាងអប្សិជីនិទ្ធុរិយាមិ
 ដោយភិក្ខុថា នេះមិនមែនជាធម៌ នេះមិនមែនជាវិមយ នេះមិនមែនជា
 ពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តាទេ ។ ម្ចាស់នាងនោតមី មួយទៀត
 នាងអប្សិជីនិទ្ធុរិយាមិឡាយណា ធម៌ទាំងនេះ វែមនិប្រត្តិទៅ ដើម្បី
 ប្រាសចាកកម្រេក មិនប្រត្តិទៅ ដើម្បីប្រកបដោយកម្រេក ប្រត្តិទៅ
 ដើម្បីប្រាសចាកការប្រកបកុសិវដ្តៈ មិនប្រត្តិទៅ ដើម្បីការប្រកបកុសិវដ្តៈ

បណ្ណាសកសង្ខារោ សត្វាវត្តោ

អថយាយ សំវត្តន្តំ ទោ អាថយាយ អប្បិទ្ធិតាយ
សំវត្តន្តំ ទោ មហិទ្ធិតាយ សន្តដ្ឋិយា សំវត្តន្តំ ទោ
អសន្តដ្ឋិយា មវិវកាយ សំវត្តន្តំ ទោ សន្តណិកាយ
វិយោរម្ហាយ សំវត្តន្តំ ទោ កោសដ្ឋិយា សុករតាយ
សំវត្តន្តំ ទោ ទុក្ខតាយាតិ ។ ឯកំសេន តោតមិ
នាវយ្យាសិ ឯសោ ឆម្មោ ឯសោ វិធមោ ឯតំ
សត្តសាសនន្តំ ។

(៥៤) ឯកំ សមយំ កតវា កោឡិយេសុ វិហារតិ
កត្តាបត្តំ នាម កោឡិយានំ និគមោ ។ អថទោ
និយជាណុ កោឡិយបុត្តោ យេន កតវា តេនុបសន្តមិ
ឧបសន្តមិត្វា កតវន្តំ អតវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសិទិ ។
ឯកមន្តំ និសំទ្រោ ទោ និយជាណុ កោឡិយបុត្តោ
កតវន្តំ ឯតទោច មយំ កន្តេ តិហិ កាមកោតិ បុត្ត-
សម្ពាទសយនំ អជ្ឈាវសាម កាសិកេនទ្ធនំ បទ្ធពុកោម

បណ្ណាសកសង្ខារោ សត្វាវត្តោ

ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនមានការសន្សំកិលេសវដ្តៈ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីការ
សន្សំកិលេសវដ្តៈ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មិនប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីប្រាថ្នាច្រើន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីសន្តោស មិនប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីមិនសន្តោស ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ចាកពួក មិនប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីច្រឡំច្រឡំដោយពួក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រាសសេចក្តីព្យាយាម
មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីរឿងចិញ្ចឹម
ភិយ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីទ្វេភេទិញ្ចឹមក្រ ។ ខ្នាលនាទិភាគមិ
នាទិភាគប្តីចុក ដោយពិភពុថា នេះជាធម៌ នេះជាវិទ័យ នេះជា
ពាក្យប្រៀបប្រដៅ របស់ព្រះសាស្ត្រាហើយ ។

(៥៤) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងនិគមរណ្ណោ
កត្តបត្តៈ របស់កោឡិយក្សត្រក្នុងវិជនកោឡិយៈ ។ គ្រោះនោះ ទ័យជាណុ-
កោឡិយបុត្រ (កោឡិយបុត្ររណ្ណេទ័យជាណុ) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ក្រាបថ្វាយបង្គំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគចូរហើយ
អន្តិយក្នុងទ័សមគ្គរ ។ លុះទ័យជាណុកោឡិយបុត្រ អន្តិយក្នុងទ័សមគ្គរ
ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំខ្ជិលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏
ចំរើន យើងទ្រង់អង្គជាគ្រហស្ថ បរិកោតកាម តែនិគ្រប់គ្រងទ័ដំណែក
ចង្អៀតចង្អល់ដោយកូន ប្រសំព្រៃខ្ពស់អំពីខ្លឹមចង្អៀត ពីវិជនកាសិ

មាលាកន្ធាលិកមំ ធារយាម ជាត្រូវដាច់ សាទិយាម
 តេសំ ឆោ ភន្តេ ភក្កា អន្តាគំ តថា ធម្មំ នេសេតុ យេ
 អន្តាគំ អស្សុ ធម្មា ទិដ្ឋធម្មហិតាយ ទិដ្ឋធម្មសុខាយ
 សម្បកាយហិតាយ សម្បកាយសុខាយាតិ ។ ធម្មាភោម
 ព្យក្សបដ្ឋិ ធម្មា កុលបុត្តស្ស ទិដ្ឋធម្មហិតាយ សំវត្តនំ
 ទិដ្ឋធម្មសុខាយ ។ កកមេ ធម្មាភោ ។ ឧដ្ឋានសម្បទា
 អាត្មសម្បទា កល្យាណមិត្តភា សមដីតា ។ កកមា
 ច ព្យក្សបដ្ឋិ ឧដ្ឋានសម្បទា ។ វេ ព្យក្សបដ្ឋិ កុលបុត្តា
 យេន កម្មដ្ឋានេន(១) ដីវិកំ កម្មេតិ យេនិ កសិយា
 យេនិ វណិជ្ជាយ យេនិ កោរក្ខេន យេនិ វស្សុត្តេន យេនិ
 កជោរិសេន យេនិ សិប្បញ្ញតេន តត្ថ ធនាត្ថា ហោតិ
 អនលសោ តត្រុតាយាយ វិមំសាយ សមន្តាតោ អលំ
 កាតុំ អលំ សំវិទាតុំ អយំ វុច្ចតិ ព្យក្សបដ្ឋិ ឧដ្ឋាន-
 សម្បទា ។ កកមា ច ព្យក្សបដ្ឋិ អាត្មសម្បទា ។

១ ម. កម្មដ្ឋានេន ។

ប្រទ្រង់ខ្ញុំក្នុងកម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប គ្រឿងអន្តរាសន៍គ្រឿង
 បត់គ្រឿងអង្កាមី ល្មមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម៌ បែប
 នោះ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយនោះ ជាធម៌ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍
 ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសេចក្តីសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីប្រយោជន៍ក្នុងបរលោក
 ដើម្បីសេចក្តីសុខក្នុងបរលោក ដល់យើងខ្ញុំព្រះភក្តី ។ ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋិ៖ (១)
 ធម៌ទាំងឡាយ ២ ប្រការនេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ន
 ដើម្បីសេចក្តីសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដល់តុលបុត្រ ។ ធម៌ ២ ប្រការ តើដូចម្តេច ។
 គឺ ឧដ្ឋានសម្បទា ១ អាត្មសម្បទា ១ កល្យាណមិត្តភា ១ សមដីតា ១ ។
 ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋិ៖ ចុះឧដ្ឋានសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋិ៖
 កុលបុត្រ ក្នុងលោកនេះ ចិត្តមិជ្ជិក ដោយការប្រឹងប្រែង ក្នុងការងារ
 ណា ទោក្ខណសក្តិ ជួញប្រែក្តី ក្បួនតាមក្តី ការងាររបស់ខ្លួនក្តី ការ
 ងាររបស់វត្តសក្តិ សិល្បៈណាមួយក្តី ជាអ្នកប៉ុនប្រសប់ ក្នុងការងារ
 ទាំងនោះ មិនខ្ជិលច្រកូស ប្រកបដោយឧបាយ ជាគ្រឿងពិចារណា
 ក្នុងការងារទាំងនោះ គួរធ្វើ គួរចាត់ចែង ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋិ៖ នេះហៅថា
 ឧដ្ឋានសម្បទា ។ ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋិ៖ ចុះអាត្មសម្បទា តើដូចម្តេច ។

១ ហៅកម្មបដ្ឋាន ព្រោះបុព្វបុរស ទិព្វប្បវេសន៍ បោះ ក្រែងប្រែប្រួល ។ អដ្ឋកថា ។

បណ្ណាសកសង្កហិកេ សព្វានុវេទ

ឥឡ ព្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តស្ស កោតា ហោត្តិ ឧដ្ឋានិវិ-
 យាទិកតា ពាហាពលបរិទិកា សេនាវត្តុត្តា ធម្មិកា
 ធម្មលទ្ធា តេ អាវត្តេន កុត្តិយា សម្មាទេតិ កិច្ចិ
 មេ ឥមេ កោតេ ឈដំ ពជាធា ហវេយ្យំ ន ចោក
 ហវេយ្យំ ន អត្តិ ឧហេយ្យ ន ឧទកំ វហេយ្យ ន
 អប្បិយា នាយាធា ហវេយ្យន្តិ អយំ វុត្តិ ព្យក្សបដ្ឋ
 អាវត្តសម្មា ។ កតតា ច ព្យក្សបដ្ឋ កុល្យា-
 ណមិត្តតា ។ ឥឡ ព្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តោ យស្មី
 តាមេ វា ធិតមេ វា បដិវសតិ តត្រ យេ តេ
 ហោត្តិ កហបតិ វា កហបតិបុត្តា វា ធមហក វា
 វ្រិស្តិសិលិចោ វ្រិស្តិ វា វ្រិស្តិសិលិចោ សទ្ធាសម្មា
 សិលសម្មា ហកសម្មា បញ្ញាសម្មា តេហិ
 សទ្ធិ សន្តិដ្ឋតិ សល្យបតិ សាកត្តំ សមាបដ្ឋតិ
 យថារុចានំ សទ្ធាសម្មា នំ សទ្ធាសម្មា អនុសិក្ខតិ
 យថារុចានំ សិលសម្មា នំ សិលសម្មា អនុសិក្ខតិ

បណ្ណាសកសង្កហិកេ សព្វានុវេទ

ខ្នាលព្យក្សបដ្ឋៈ ភោគៈ ទាំងឡាយ ដែលកុលបុត្រក្នុងលោកនោះ បានមក
 ដោយកំឡាំងព្យាយាម ប្រឹងប្រែង សន្សំដោយកំឡាំងដែ បែកញើសប្លោះ
 ញើស ជាភោគៈប្រកបដោយធម៌ បានមកដោយធម៌ កុលបុត្រនោះ
 បានញ៉ាំងភោគៈទាំងនោះ ឲ្យសម្រេចដោយការព្យាប្រប្រគល់ ដោយគិត
 ថា ធ្វើដូចម្តេច កុំឲ្យស្តេចទាំងឡាយ នាំយកភោគៈទាំងនេះ របស់កាត្តា
 អញទៅបាន កុំឲ្យពួកបោរលួចទៅបាន កុំឲ្យភ្នំនិរទេបាទ កុំឲ្យទឹក
 បន្ទាត់ទៅបាន កុំឲ្យពួកទាហាទ មិនជាទីស្រឡាញ់ ដរាបណាមកទៅ
 បាន ខ្នាលព្យក្សបដ្ឋៈ នេះហៅថា អាវត្តសម្មា ។ ខ្នាលព្យក្សបដ្ឋៈ
 ចុះកុល្យាណមិត្តតា តើដូចម្តេច ។ ខ្នាលព្យក្សបដ្ឋៈ កុលបុត្រក្នុងលោក
 នេះ នៅត្រូវយកក្នុងស្រុក ឬ និគមណ ពួកជនណា ទោះគេហតិក្តិ
 គហបតិបុត្រក្តិ ក្នុងវិភាគនៃដោយសីលក្តិ ចាស់ហើយវិភាគនៃដោយ
 សីលក្តិ បរិបូណ៌ដោយសទ្ធា បរិបូណ៌ដោយសីល បរិបូណ៌ដោយចាតៈ
 បរិបូណ៌ដោយចញ្ញា ដែលនៅក្នុងស្រុក ឬ និគមនោះ កុលបុត្រនោះ
 តែងឈរ ចរចា សាក្ខជាមួយនឹងពួកជនទាំងនោះ តែងសិក្សាឲ្យ
 សទ្ធាសម្មា នឹងពួកជនអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសទ្ធា តាមសមត្ថ រសិក្ស
 ឲ្យសិលសម្មា នឹងពួកជនអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសីល តាមសមត្ថ

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គទីបួន

យោងទៅលើ បាតសម្បទានំ បាតសម្បទានំ អនុសិក្ខតិ
 យោងទៅលើ បញ្ញាសម្បទានំ បញ្ញាសម្បទានំ អនុសិក្ខតិ
 អយំ វុទ្ធចំ ព្យក្សបដ្ឋ កល្យាណមិត្តតា ។ កតមា
 ច ព្យក្សបដ្ឋ សមដីវិតា ។ ឥច ព្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តោ
 អាយព្វ កោតានំ វិទិត្យា វយព្វ កោតានំ វិទិត្យា
 សមដីវិតំ កម្មេតិ បាទ្វាតាឡិ ធាតិហំ ឯវំ មេ
 អាយោ វយំ បរិយាទាយ វស្សតិ ទ ច មេ វយោ អាយំ
 បរិយាទាយ វស្សតិ ។ សេយ្យមាមិ ព្យក្សបដ្ឋ កុលា-
 ណាវា វា កុលាណាវាសំ វា កុលំ បត្តហេត្វា ជាតិ
 ឯត្តកេន វា ឧទតំ ឯត្តកេន វា ឧទ្ទតន្តិ ឯវមេវ មោ
 ព្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តោ អាយព្វ កោតានំ វិទិត្យា វយព្វ
 កោតានំ វិទិត្យា សមដីវិតំ កម្មេតិ បាទ្វាតាឡិ
 ធាតិហំ ឯវំ មេ អាយោ វយំ បរិយាទាយ វស្សតិ
 ទ ច មេ វយោ អាយំ បរិយាទាយ វស្សតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គទីបួន

សិក្សាខ្ញុំចានសម្បទា ទីនិព្វានដ៏អស្ចារ្យបំផុត ដោយចាតៈ តាម
 សមគួរ សិក្សាខ្ញុំបញ្ញាសម្បទា ទីនិព្វានដ៏អស្ចារ្យបំផុត ដោយបញ្ញា
 តាមសមគួរ ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋ ខ្មែរហៅថា កល្យាណមិត្តតា ។ ម្ចាស់
 ព្យក្សបដ្ឋ ចុះសមដីវិតា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តក្នុង
 លោកខ្មែរ ដឹងច្បាស់ខ្ញុំកាច់រើនៃខែតាតៈ ចាំនិព្វាយផង ដឹងច្បាស់ខ្ញុំ
 កាវិទានសេវ ខែតាតៈ ចាំនិព្វាយផង ហើយចិត្តមិធិវិស្វី មិនខ្វះ
 ខ្លាមរោក មិនក្សក្សៀតរោក ដោយគិតថា សេចក្តីចំរើនរបស់ភាគ
 អញ ទីនិព្វានសន្តតៈសេចក្តីវិនាសយ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិនាសរបស់ភាគ
 អញ ទីនិព្វានសន្តតៈសេចក្តីចំរើនបានឡើយ ។ ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋ ប្រៀប
 ដូចដ៏អស្ចារ្យដ៏ដ្ឋានិក្ខិ ក្នុងសិស្សនៃដ៏អស្ចារ្យដ៏ដ្ឋានិក្ខិ លើកនូវដ្ឋានិក្ខិ ថ្មី
 ហើយក៏ដឹងថា ខ្មែរចាំនិព្វាយផង បរិច្ច័យនិព្វាយផង យ៉ាងណាមិញ
 ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តអ្នកដឹងច្បាស់ខ្ញុំកាច់រើន នៃខែតាតៈ ចាំនិព្វាយ
 ផង ដឹងច្បាស់ខ្ញុំកាវិទានសេវ ខែតាតៈ ចាំនិព្វាយផង ហើយចិត្តមិ
 ធិវិស្វី មិនខ្វះខ្លាមរោក មិនក្សក្សៀតរោក ដោយគិតថា សេចក្តី
 ចំរើនរបស់ភាគអញ ទីនិព្វានសន្តតៈសេចក្តីវិនាសយ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិនាស
 របស់ភាគអញ ទីនិព្វានសន្តតៈសេចក្តីចំរើនបានឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

បណ្ណាល័យសង្គមសេវា សង្កាត់បឹងកេងកង

សព្វថ្ងៃ ព្យាបាល កុលបុត្រា អប្សាយោ សមាណោ
 ទុណ្ណំ ជីវិតំ កាយេតិ ឥស្ស កវុទ្ធំ វត្តាណ
 ទុណ្ណំ ទានកញ្ចយំ កុលបុត្រោ ភោគ ទានត័តិ ។
 សច មនោ ព្យាបាល កុលបុត្រោ មហាយោ
 សមាណោ កសិវំ ជីវិតំ កាយេតិ ឥស្ស កវុទ្ធំ
 វត្តាណ អនុមាណញ្ចយំ កុលបុត្រោ មិស្សតិ(១) ។
 យោ ច ខោយំ ព្យាបាល កុលបុត្រោ ភាយតូ
 ភោគានំ វិនិច្ឆា វយតូ ភោគានំ វិនិច្ឆា សមជីវិតំ
 កាយេតិ ជាត្រាតាដ្ឋំ ជាតិហិមំ ឯវំ មេ អាយោ
 វយំ មរិយាធាយ មិស្សតិ ឈ ច មេ វយោ ភាយំ
 មរិយាធាយ មិស្សតិ អយំ វត្ថុតិ ព្យាបាល
 សមជីវិតា ។ ឯវំ សមុប្បដ្ឋានំ ព្យាបាល ភោគានំ
 ចត្តាវិ អបាយមុទានិ ហោត្ថិ ឥត្ថិទុត្តោ សុរាទុត្តោ
 អក្ខុទុត្តោ ចាមមិត្តោ ចាមសហាយោ ចាមសម្បវត្តោ ។

១ ឧ. អនុមាណំ ភាយំ កុលបុត្រោ មិស្សតិ ។ ម. អនុមណំ ភាយំ កល-
 បុត្រោ មិស្សតិ ។

បណ្ណាល័យសង្គមសេវា សង្កាត់បឹងកេងកង

ខ្មាលព្យាបាលៈ ប្រសិនបើ កុលបុត្រានេះមានសេចក្តីចំរើន ហើយ
 ចិញ្ចឹមជីវិតច្រើនលើសលុប អ្នកផងតែងនិយាយ ដល់កុលបុត្រានោះថា
 កុលបុត្រានេះ បរិភោគខ្លាំងពេក ពុំដឹងខ្សោយ ដូចជាគេស៊ីផ្លែល្ងា(១) ។ ខ្មាល
 ព្យាបាលៈ ប្រសិនបើ កុលបុត្រានេះ មានសេចក្តីចំរើន ហើយចិញ្ចឹម
 ជីវិតដោយក្សត្រៀម អ្នកផងពុំដឹងខ្សោយ វេទនិយាយដល់កុលបុត្រ
 នោះថា កុលបុត្រានេះមុខជាធំស្តាប់ ។ ដោយអត់ចំរើន ។ ខ្មាល
 ព្យាបាលៈ កាលណាកុលបុត្រានេះ ដឹងច្បាស់ខ្លះសេចក្តីចំរើន នៃភោគៈពុំដឹង
 ខ្សោយផង ដឹងច្បាស់ខ្លះសេចក្តីវិនិច្ឆ័យនៃភោគៈពុំដឹងខ្សោយផង ហើយចិញ្ចឹម
 ជីវិតស្មើ មិនខ្លះខ្លាយពេក មិនក្សត្រៀមពេក ដោយគិតថា សេចក្តី
 ចំរើនរបស់កត្តាអញ មិនគ្របសង្កត់ខ្លះសេចក្តីវិនិច្ឆ័យនោះ ឯសេចក្តី
 វិនិច្ឆ័យរបស់កត្តាអញ មិនគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើនបាទឡើយ ខ្មាល
 ព្យាបាលៈ នេះហៅថា សមជីវិតា ។ ខ្មាលព្យាបាលៈ កាលដែល
 ភោគៈពុំដឹងខ្សោយ ចំរើនឡើងយ៉ាងនេះហើយ វេទនិយាយខ្លះសេចក្តី
 វិនិច្ឆ័យយ៉ាងនេះ ជាអ្នកលេងស្រី លេងស្រី លេងស្រី លេងស្រី ១ មាន
 មិត្តភក្តិលាមក មានសំឡាញ់ដ៏លាមក សមគប់នឹងបុគ្គលដ៏លាមក ។

១ អ្នកចង់ស៊ីផ្លែល្ងា មិនបេះឲ្យល្មមតែបរិភោគឆ្នែក ទៅចាប់ទើបអង្រែង ឲ្យជ្រូកឆ្នែក
 អស់គោរម្បែង ហើយវិសយកនៃផ្លែល្ងាឆ្នែកឆ្នែកស្រីបាម ត្រូវប្រើចោះ ទៅសស់ដោយ
 ច្រើន ។ អង្រែកជា ។

សេយ្យជាបី ព្យក្សបដ្ឋ មហាតោ តណ្ហាកស្ស ចត្តារិ ទេវ
 អាយុមុខាទិ ចត្តារិ ម អាយុមុខាទិ តស្ស បុរិសោ
 យាទិ ទេវ អាយុមុខាទិ កាទិ មិទហេយ្យ យាទិ ម
 អាយុមុខាទិ កាទិ វិវេយ្យ ទេវេ ម ទ សម្មា
 ដារិ អនុប្បវេទ្ធយ្យ វិវេយ្យិ តស្ស ព្យក្សបដ្ឋ មហាតោ
 តណ្ហាកស្ស បរិហានិយេវ ចាដិកម្មា ទោ វុទ្ធិ
 វិវេយ្យ ទោ ព្យក្សបដ្ឋ វិវេយ្យ សមុប្បន្ទានំ កោតានំ ចត្តារិ
 អាយុមុខាទិ ហោតិ ឥត្តិទុត្តោ សុភទុត្តោ អក្ខុទុត្តោ
 ចាបមិត្តោ ចាបសហាយោ ចាបសម្បវេញ្ញា ។ វិវេយ្យ
 ប្បន្ទានំ ព្យក្សបដ្ឋ កោតានំ ចត្តារិ អាយុមុខាទិ ហោតិ
 ទ ឥត្តិទុត្តោ ទ សុភទុត្តោ ទ អក្ខុទុត្តោ កល្យាណ
 ធម៌ិត្តោ កល្យាណសហាយោ កល្យាណសម្បវេញ្ញា ។

ម្នាលព្យក្សបដ្ឋ៖ ដូចស្រទកដំរី មានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន ៤ យ៉ាងផង
 មានប្រធាននៃសេចក្តីវិនាស ៤ យ៉ាងផង បុរសគប្បីបិទខ្ទប់ខ្លួនផ្លូវនៃ
 សេចក្តីវិនាសទាំងនោះ របស់ស្រទកនោះ គប្បីបើកបង្ហូរផ្លូវនៃសេចក្តី
 វិនាសទាំងនោះ របស់ស្រទកនោះ ទាំងក្បែរ ក៏មិនបង្ហូរនូវការទឹក
 ដោយប្រពៃក្តី ម្នាលព្យក្សបដ្ឋ៖ កាលបើយ៉ាងនេះហើយ ស្រទកនោះនឹង
 មានសេចក្តីសាបសូន្យជាប្រាកដ មិនមានសេចក្តីចំរើនឡើយ យ៉ាងណា
 មិញ ម្នាលព្យក្សបដ្ឋ៖ កាលគោតៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើងយ៉ាងនេះហើយ
 វេទន៍មានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស ៤ យ៉ាងគឺ ជាអកលេវិស្រី ១ លេវិសុក ១
 លេវិវិស្សន៍ភ្នាល់ ១ មានមិត្តដ៏លាមក មានសំឡាញ់ដ៏លាមក សម
 គប់និប្បក្កលដ៏លាមក ១ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលព្យក្សបដ្ឋ៖ កាលបើ
 គោតៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើងយ៉ាងនេះហើយ ប្រធាននៃសេចក្តីចំរើន ៤
 យ៉ាងគឺ ជាអកមិទលេវិស្រី ១ មិទលេវិសុក ១ មិទលេវិវិស្សន៍ភ្នាល់ ១
 មានមិត្តល្អ មានសំឡាញ់ល្អ សមគប់និប្បក្កល ១ ក៏មានឡើង ។

បណ្ណាសកសង្ខតោ សទ្ធាវគ្គ

សេយ្យថាបិ ព្យក្សបដ្ឋ មហាតោ គណ្ណកស្ស ចត្តារិ
 វេវ អាយមុទាធិ ចត្តារិ ច អបាយមុទាធិ គស្ស
 បុរិសោ យាធិ វេវ អាយមុទាធិ កាធិ វិវេយ្យ យាធិ
 ច អបាយមុទាធិ កាធិ មិធមោយ្យ ធរោ ច សម្មា
 ធាវ អនុប្បវេទ្ឋយ្យ ឯវត្តា គស្ស ព្យក្សបដ្ឋ មហាតោ
 គណ្ណកស្ស វុឌ្ឍិយេវ ចាដិកត្តា ធរោ បរិហាធិ
 ឯវមេវ ទោ ព្យក្សបដ្ឋ ឯវ សមុប្បត្តាធិ កោតាធិ ចត្តារិ
 អាយមុទាធិ ហោត្តិ ធិ ឥត្តិទុត្តោ ធិ សុរាទុត្តោ ធិ
 អក្ខុទុត្តោ កល្យាណមិត្តោ កល្យាណសហាយោ
 កល្យាណសម្បវត្តោ ។ ឥមេ ទោ ព្យក្សបដ្ឋ ចត្តារោ
 ធម្មា កុលបុត្តស្ស ធិដ្ឋធម្មហិតាយ សវត្តន្តិ ធិដ្ឋធម្ម-
 សុទាយ ។ ចត្តារោមេ ព្យក្សបដ្ឋ ធម្មា កុលបុត្តស្ស
 សម្បវាយហិតាយ សវត្តន្តិ សម្បវាយសុទាយ ។ កកមេ
 ចត្តារោ ។ សទ្ធាសម្បទា សីលសម្បទា ចាកសម្បទា
 បញ្ញាសម្បទា ។ កកមេ ច ព្យក្សបដ្ឋ សទ្ធាសម្បទា ។
 ឥធិ ព្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តោ សទ្ធា ហោតិ សទ្ធិហតិ

បណ្ណាសកសង្ខតោ សទ្ធាវគ្គ

ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋៈ ដូចស្រដៀង មានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន ២ យ៉ាងផង មាន
 ប្រធាននៃសេចក្តីវិភាស ២ យ៉ាងផង ចុះសេចក្តីបើកបង្ហាញផ្លូវនៃសេចក្តី
 ចំរើនទាំងនោះ របស់ស្រះនោះផង ឆប្បិច្ចទន្ធផ្លូវនៃសេចក្តីវិភាសទាំង
 នោះ របស់ស្រះនោះផង ទាំងភ្លៀង ក៏បង្ហាញចុះខ្លះទៅទឹក ដោយប្រ-
 ពៃផង ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋៈ កាលបើយ៉ាងនេះហើយ សេចក្តីចំរើនរបស់ស្រះ
 នោះនឹងមានប្រាកដ មិនមានសេចក្តីសាបសូន្យឡើយ យ៉ាងណាមិញ
 ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋៈ កាលបើភាគទាំងឡាយ ចំរើនឡើងយ៉ាងនេះហើយ
 វេទន៍មានផ្លូវ នៃសេចក្តីចំរើនយ៉ាងនេះ អ្នកមិនលេងស្រី ១ មិនលេង
 ស្ករ ១ មិនលេងល្បែងភ្នាល ១ មានមិត្តល្អ មានសំឡាញ់ល្អ សម
 ឆប់នឹងបុគ្គលដ៏ល្អ ១ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋៈ ធម៌ទាំង
 ឡាយ ២ ប្រការនេះឯង ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បី
 សេចក្តីសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដល់កុលបុត្រ ។ ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋៈ ធម៌ទាំង
 ឡាយ ២ ប្រការនេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ក្នុងបរលោក ដើម្បី
 សេចក្តីសុខក្នុងបរលោក ដល់កុលបុត្រ ។ ធម៌ ២ ប្រការ កើដូចម្តេច ។
 គឺសទ្ធាសម្បទា ១ សីលសម្បទា ១ ចាតសម្បទា ១ បញ្ញាសម្បទា ១ ។
 ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋៈ ចុះសទ្ធាសម្បទា កើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ព្យក្សបដ្ឋៈ កុល-
 បុត្រក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានសទ្ធា ជឿការក្រាស់ដីនៃព្រះកថាភក្តី

តថាតស្ស ពោធិ៍ ឥតិចិ សោ កកវា ។ មេ ។ សត្តា
 ទេវមនុស្សានំ គុទ្ធោ កកវាតិ អយំ វុទ្ធិតិ ឲ្យក្សបដ្ឋ
 សទ្ធាសម្មទា ។ កកមា ច ឲ្យក្សបដ្ឋ សីលសម្មទា ។
 ឥទ ឲ្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តោ ខាលាភិខាតា បដិវិកោ
 ហោតិ ។ មេ ។ សុវមេយមជ្ឈិម្យមាទដ្ឋានា បដិវិកោ
 ហោតិ អយំ វុទ្ធិតិ ឲ្យក្សបដ្ឋ សីលសម្មទា ។ កកមា
 ច ឲ្យក្សបដ្ឋ ចាកសម្មទា ។ ឥទ ឲ្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តោ
 វិភតមលមន្ទ្រេរេន ទេតសា អការំ អជ្ឈាវសតិ មុត្តន្ទាគោ
 បយតខាលំ វេស្សក្ករោ យាទយោតោ ធានសិវិភាក
 រោ អយំ វុទ្ធិតិ ឲ្យក្សបដ្ឋ ចាកសម្មទា ។ កកមា
 ច ឲ្យក្សបដ្ឋ បញ្ញាសម្មទា ។ ឥទ ឲ្យក្សបដ្ឋ កុលបុត្តោ
 បញ្ញាវិ ហោតិ ទុទយត្តកាមិចិយា បញ្ញាយ សមន្តាកតោ
 អរិយាយ ធិត្វេចិកាយ សម្មាទុក្ខកុយតាមិចិយា អយំ
 វុទ្ធិតិ ឲ្យក្សបដ្ឋ បញ្ញាសម្មទា ។ ឥមេ ខោ ឲ្យក្សបដ្ឋ
 ចត្តារោ ធម្មា កុលបុត្តស្ស សម្មវាយហិតាយ សំវត្តន្តិ
 សម្មវាយសុខាយាតិ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ។ មេ ។ ជាសាស្ត្រនៃទេវតាមិនមនុស្សចាំផ្លូវ
 ឡាយ ច្រើនក្រាស់ដឹងខ្លះចក្កវិយសច្ច ច្រើនវិលវិលក្រឡប់មកកាន់ត
 ដ្ឋិៈទៀតហើយ ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ នេះហៅថាសព្វសម្មទា ។ ម្ចាស់
 ឲ្យក្សបដ្ឋៈ ចុះសីលសម្មទា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ កុល
 បុត្តក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកវៀរចាកបុណ្យភិក្ខុ ។ មេ ។ វៀរចាកសុខ
 មេយមជ្ឈិម្យមាទដ្ឋាន ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ នេះហៅថា សីលសម្មទា ។
 ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ ចុះចាកសម្មទា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ
 កុលបុត្តក្នុងលោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលគិរិសេចក្តីកំណាញ់ នៅ
 គ្រប់គ្រងផ្ទះ មានខាងបរិញ្ញាស្រឡះហើយ មានវេស្សនិហើយ
 ។ គ្រូកអាណិតការលរបង ក្នុងស្រុក គ្រូកអា ក្នុងការវិចារលកនូវខាង
 ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ នេះហៅថា ចាកសម្មទា ។ ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ ចុះបញ្ញា
 សម្មទា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ កុលបុត្តក្នុងលោកនេះ មាន
 ប្រាជ្ញាប្រកបដោយប្រាជ្ញា ជាដំណើរយល់ការសេចក្តីចំរើន មិនសេចក្តី
 វិនាស ជាប្រាជ្ញាដ៏ប្រសើរ មុមុក ជាដំណើរយល់ការវិវឌ្ឍសេចក្តី
 នៃខុត្តដោយប្រវត ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ នេះហៅថា បញ្ញាសម្មទា ។
 ម្ចាស់ឲ្យក្សបដ្ឋៈ ធម៌ចាំផ្លូវ ៤ យ៉ាងនេះឯង វាមិនប្រព្រឹត្តទេ ដើម្បី
 ប្រយោជន៍ក្នុងបរលោក ដើម្បីសេចក្តីសុខក្នុងបរលោក ដល់កុលបុត្រ ។

បណ្ណសារសង្ខហិត សព្វវិញ្ញាណ

ឧដ្ឋាន កម្មនិយមសុ អប្បនត្តា វិបាកា
 សមំ កាហ្វេតិ ជីវិតំ សម្ពតំ អនុកត្តំ
 សន្តោ សីលេន សម្បន្តោ វិញ្ញាណំ វិកមន្តរោ
 ជិដ្ឋំ មត្តំ វិសោយេតិ សោត្តានំ សម្បាយិកំ
 វេទ្ធតេ អដ្ឋ ធម្មា ច សន្តស្ស យវេសំយោ
 អត្តាតា សន្តនាមេន ឧកយត្តុ សុខាវហា
 ជិដ្ឋនម្មហិតត្តាយ សម្បាយសុខាយ ច
 វិវមេតំ កហដ្ឋានំ តាតោ បុញ្ញំ បវឡត្តិកំ ។

(២៧) អថទោ ឧដ្ឋយោ ព្រាហ្មណោ យេន កកវា
 ភេទុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិក្ខា កកវតា សន្តិសន្តោនិ សន្តោ-
 ននិយំ កកវំ សារាណិយំ វិភិសារេក្ខា ឯកមន្តំ ជិសីនិ ។
 ឯកមន្តំ ជិសីន្តោ ទោ ឧដ្ឋយោ ព្រាហ្មណោ កកវន្តំ
 ឯកនកេន មយំ កោ តោតម(២) ចវាសំ កន្តិកាមា

២ ឧ. មយំ ឧស្ស កោ តោតម ។

បណ្ណសារសង្ខហិត សព្វវិញ្ញាណ

កុលបុត្រ អ្នកមានព្យាយាមប្រឹងប្រែង ក្នុងវិធីការងារចាំបាច់
 ខ្យល់ ១ មិនប្រហែសឲ្យសំខាន់ការចាត់ចែង ១ ចំក្លឹមជីវិត
 ស្មើ ១ ចេះវិញ្ញាណ ដែលក្រាបខ្មាច ១ មានសព្វ ១
 បរិបូណ៌ ដោយសីល ១ ដឹងខ្លួនព្រះពុទ្ធនិ ១ ប្រាសចាក
 សេចក្តីកំណាញ់ វេទន៍ដ៏រន្ធត់រន្ធត់ ជាផ្លូវទៅកាន់បរ-
 លោកដានិច្ច ១ ធម៌ចាំបាច់ ៨ ប្រការនេះ តែងនាំមកនូវសេចក្តី
 សុខក្នុងលោកចាំបាច់ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គជាសច្ច-
 នាម ទ្រង់សំដែងហើយ ដល់កុលបុត្រអ្នកមានសព្វ វិស្វដ៏
 កេរ្តិ៍ ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងចប្បប្បន្តផង ដើម្បីសេចក្តីសុខ
 ក្នុងបរលោកផង ដោយប្រការដូច្នោះ ការចាំបាច់នឹងបុណ្យនេះ
 តែងជំរើន ដល់គ្រូហស្តចាំខ្យល់យ៉ាងនេះដែរ ។

(២៨) លំដាប់នោះ ឧដ្ឋយព្រាហ្មណំ ចូលទៅតាមព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយរីករាយជាមួយនឹងព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ លុះចេញចាកព្រះ ដែលគួររីករាយ និងពាក្យដែលគួរ
 លើកហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះឧដ្ឋយព្រាហ្មណំ អង្គុយក្នុង
 ទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបចង្អុលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដូច្នោះថា បពិត្រ
 ព្រះភោគមជ្ជិមំ យេនិទំមាឡាថា ដើម្បីទៅយូរក្រោយបញ្ចប់ស្រុក

តេសញ្ញោ ភវីតោតមោ អម្ពាតំ តថា ធម្មំ ទេសេតុ យេ
 អម្ពាតំ អស្សុ ធម្មា និដ្ឋធម្មហិតាយ និដ្ឋធម្មសុទាយ
 សម្មាសម្ពាសាយ សម្មាសម្មាសាយាតិ ។ ចត្តារោមេ
 ប្រាហ្មណ ធម្មា កុលបុត្តស្ស និដ្ឋធម្មហិតាយ សំវត្តន្តិ
 និដ្ឋធម្មសុទាយ ។ កកមេ ចត្តារោ ។ ឧដ្ឋានសម្មទា
 អារក្ខសម្មទា កល្យាណមិត្តតា សមដីតា ។ កកមា
 ច ប្រាហ្មណ ឧដ្ឋានសម្មទា ។ វេទ ប្រាហ្មណ កុល-
 បុត្តោ យេន កក្កដ្ឋានេន ដីវកំ កប្បេតិ យនិ កសិយា
 យនិ វណិដ្ឋាយ យនិ តោរក្កេន យនិ វស្សត្តេន យនិ
 វជិលោសេន យនិ សិប្បញ្ញតេន វត្ត ទេវតោ ហោតិ
 អនលសោ តត្រចាយាយ វិមំសាយ សមន្ទាតតោ អលំ
 កាតុំ អលំ សិវិទានុំ អយំ វុត្តតិ ប្រាហ្មណ ឧដ្ឋាន-
 សម្មទា ។ កកមា ច ប្រាហ្មណ អារក្ខសម្មទា ។
 វេទ ប្រាហ្មណ កុលបុត្តស្ស ភោតា ហោន្តិ ឧដ្ឋានវិ-
 យាទិតតា ពាហាពល្មវិចិតា សេនាវត្តិត្តា ធម្មិកា

ធម៌វិនិច្ឆ័យណា ប្រត្រិត្តោ ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន
 ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបរលោក ដើម្បី
 សេចក្តីសុខ ក្នុងបរលោក គប្បីមានដល់ពួកយើងខ្ញុំ សូមព្រះគោតម
 ដ៏ចំរើន ប្រទានដល់ពួកយើងខ្ញុំ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា
 ម្ចាស់ប្រាហ្មណ ធម៌វិនិច្ឆ័យ ២ ប្រការនេះ ប្រត្រិត្តោ ដើម្បីប្រយោ-
 ជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដល់កុលបុត្រ ។ ធម៌ ២
 ប្រការ តើដូចម្តេច ។ គឺ ឧដ្ឋានសម្មទា ១ កល្យាណ-
 មិត្តតា ១ សមដីតា ១ ។ ម្ចាស់ប្រាហ្មណ ចុះឧដ្ឋានសម្មទា តើដូចម្តេច ។
 ម្ចាស់ប្រាហ្មណ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ ចំពោះដីតោយការប្រជុំប្រជុំ
 ក្នុងការងារណា ពោះក្នុង ជួញប្រក្រិ រក្សាតាត្តិ ការងាររបស់
 ខ្លួនក្នុង ការងាររបស់វេទសក្តិ សិល្បៈណាមួយក្តី ជាអ្នកប្រើប្រសប់ក្នុង
 ការងារពំនិចារ មិនខ្ជិលច្រមុស ប្រកបដោយទោយជាគ្រឿងវិចារ-
 ណា ក្នុងការងារពំនិចារ គួរធ្វើ គួរចាត់ចែង ម្ចាស់ប្រាហ្មណ នេះ
 ហៅថា ឧដ្ឋានសម្មទា ។ ម្ចាស់ប្រាហ្មណ ចុះការកុលបុត្រ
 តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ប្រាហ្មណ គោតមវិនិច្ឆ័យ ដែលកុលបុត្រ
 ក្នុងលោកនេះ បានមកដោយកំឡុងព្យាយាម ប្រជុំប្រជុំ សន្សំ
 ដោយកំឡុងវិជ្ជា បែកច្រើន ចូលច្រើន ជាគោតម ប្រកបដោយធម៌

ឧប្បលត្តា ពេ អាវត្តន្ត ត្បុន្តិយា សម្បុរណំ តំនំ មេ
 នមេ គោតេ នេវ វាណិចោ ហារយ្យំ ន ចោក ហារយ្យំ
 ន អន្តិ ទហាយ្យ ន ទនគំ វហាយ្យ ន អប្បិយា
 ទាយាទា ហារយ្យន្តិ អយំ វុច្ឆតិ ប្រាហ្មណ អាវត្តស-
 ម្បតា ។ តតមា ច ប្រាហ្មណ កល្យាណមិត្តតា ។
 ៧៤ ប្រាហ្មណ កុលមុត្តា យស្មី តាមេ វា និពមេ វា
 បដិសតិ តត្រយេ តេ ហោន្តិ តហមតិ វា តហមតិបុត្តា
 វា នហវា វា វុឿសីលិចោ វុឿ វា វុឿសីលិចោ
 សទ្ធាសម្បត្តា សីលសម្បត្តា ចាតសម្បត្តា បញ្ញាសម្បត្តា
 តេហិ សទ្ធិ សន្តិដ្ឋតិ សល្លបតិ សាកច្ឆំ សមាបដ្ឋតិ
 យថាវុច្ឆំ សទ្ធាសម្បត្តំ សទ្ធាសម្បត្តំ អនុ-
 សិក្ខតិ យថាវុច្ឆំ សីលសម្បត្តំ សីលសម្បត្តំ
 អនុសិក្ខតិ យថាវុច្ឆំ ចាតសម្បត្តំ ចាតសម្បត្តំ
 អនុសិក្ខតិ យថាវុច្ឆំ បញ្ញាសម្បត្តំ បញ្ញាសម្បត្តំ
 អនុសិក្ខតិ អយំ វុច្ឆតិ ប្រាហ្មណ កល្យាណមិត្តតា ។

កុលបុត្រានា វេមនំ កំណិភាគៈ ចំណិភាគៈ ឲ្យសម្រេចដោយការរក្សាគ្រប់
 គ្រងដោយនិក្ខេបផ្ទៃម្តង កុំឲ្យស្តេចចំណិភាយ នាំយកភាគៈ ចំណិភា
 របស់គាត់ត្រូវទៅទុន កុំឲ្យគ្រោះបាវល្លូចយកទៅទុន កុំឲ្យភ្នំជិះទេពាន
 កុំឲ្យទឹកបន្ទុកទៅទុន កុំឲ្យភ្នំភាយទេ មិនដាំប្រឡូញ ដណ្តើម
 យកទៅទុន ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា អាវត្តសម្បត្តា ។ ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍
 ចុះកល្យាណមិត្តតាដើម្បីម្តង ។ ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រនិរលោកានៈ
 នៅក្រសួងក្រសួងប្រឹក្សានាយក ក្នុងនាយក ទោតហមតិក្តិ តហមតិ-
 ប្តីប្រព្រឹត្តិ ក្រសួងកិច្ចការយសីល ចាស់ហើយកែចំណេះយសីល
 បរិច្ចេកទេសយសីល បរិច្ចេកទេសយសីល បរិច្ចេកទេសយសីល បរិច្ចេកទេស
 ដោយបញ្ញា មាននៅក្នុងក្រសួងប្រឹក្សានាយក (កុលបុត្រានា) វេមនិយ
 ចរា សាកព្វជាមួយនឹងពួកជនចំណិភាគៈ កែសិក្សាឲ្យសទ្ធាសម្បត្តា
 នឹងពួកជនអ្នកបរិច្ចេកទេស ដោយសទ្ធា តាមសម្បត្តិ សិក្សាឲ្យសីល-
 សម្បត្តិ នឹងពួកជនអ្នកបរិច្ចេកទេស ដោយសីល តាមសម្បត្តិ សិក្សាឲ្យ
 ចាតសម្បត្តិ នឹងពួកជន អ្នកបរិច្ចេកទេស ដោយចាតៈ តាមសម្បត្តិ
 សិក្សាឲ្យបញ្ញាសម្បត្តិ នឹងពួកជន អ្នកបរិច្ចេកទេស ដោយបញ្ញា
 តាមសម្បត្តិ ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា កល្យាណមិត្តតា ។

កតតមា ច ប្រាហ្មណ៍ សមដីវិកា ។ កំច ប្រាហ្មណ៍
 កុលបុត្តោ អាយត្វ ភោតានំ វិធិត្វា វយត្វ ភោតានំ
 វិធិត្វា សមដីវិកំ កាប្បេតិ ធាន្តោកាឡិ ធាតិហំចំ
 ឯវំ មេ អាឃោ វយំ បរិយាធាយ វស្សតិ ទ ច
 មេ វិយា អាយំ បរិយាធាយ វស្សតិ ។ សេយ្យថាបិ
 ប្រាហ្មណ៍ តុលាធារោ វា តុលាធារោ ភសិ វា តុលំ
 បត្តហេត្វា ជាធាតិ ឯត្តកោ វា ទទតំ ឯត្តកោ វា
 ទទតន្តិ ឯវាមេ មោ ប្រាហ្មណ៍ កុលបុត្តោ អាយត្វ
 ភោតានំ វិធិត្វា វយត្វ ភោតានំ វិធិត្វា សមដីវិកំ
 កាប្បេតិ ធាន្តោកាឡិ ធាតិហំចំ ឯវំ មេ អាឃោ វយំ
 បរិយាធាយ វស្សតិ ទ ច មេ វិយា អាយំ បរិយាធាយ
 វស្សតិ ។ សចាយំ ប្រាហ្មណ៍ កុលបុត្តោ អប្បាយោ
 សមាធា ទទ្បវំ ធាតិ កាប្បេតិ វស្ស កវន្តិ វត្តារោ
 ទទ្បុខ្លាទទ្បត្តាយំ កុលបុត្តោ ភោតេ ទទ្បតិ ។
 សចេ បចាយំ ប្រាហ្មណ៍ កុលបុត្តោ មហាយោ សមាធា

ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍ ចុះសមដីវិកាតើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍ កុលបុត្ត
 កុសិលាកនេះ ដឹងច្បាស់ខ្ញុំការ៉ាវ៉ែន ខែកោតៈទាំងឡាយផង ដឹងច្បាស់
 ខ្ញុំការិវាសទៅ ខែកោតៈទាំងឡាយផង ហើយចិត្តមិនរើស្មើ មិនខ្លា
 ង្គាយពេក មិនក្សកក្សៀតពេក ដោយគិតថា សេចក្តីចំរើនរបស់កត្តាអញ
 នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិវាសយ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិវាស របស់កត្តាអញ
 នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើនបានឡើយ ។ ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍ ប្រៀបដូចដទ
 អ្នកប្តូរដំបូងក្តី កុសិលស្យទ្រង់ដទអ្នកប្តូរដំបូងក្តី លើកម្ល៉ាងក្លាំងក្លាំងចំរើន
 ក៏ដឹងថា ទន្លេវាទន់ម្តង បង្រៀនវាទន់ម្តងផង យ៉ាងណាមិញ ម្ចាស់
 ប្រាហ្មណ៍ កុលបុត្តអ្នកដឹងច្បាស់ខ្ញុំការ៉ាវ៉ែន ខែកោតៈទាំងឡាយផង
 ដឹងច្បាស់ខ្ញុំការិវាសទៅ ខែកោតៈទាំងឡាយផង ហើយចិត្តមិនរើស្មើ
 មិនខ្លាង្គាយពេក មិនក្សកក្សៀតពេក ដោយគិតថា សេចក្តីចំរើនរបស់
 កត្តាអញ នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិវាសយ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិវាសរបស់
 កត្តាអញ នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើនបានឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។
 ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍ ប្រសិនបើ កុលបុត្តនេះទានសេចក្តីចំរើនចំ កែចិត្តម
 ដឹងច្រើនរើសរុប អ្នកដឹងទាំងឡាយ កែទិដ្ឋិយាយផលកុលបុត្ត
 នោះថា កុលបុត្តនេះ ហិរោកាទូរកោតៈទាំងឡាយ ដូចជាគេស៊ីផ្លែក្នុង ។
 ម្ចាស់ប្រាហ្មណ៍ ប្រសិនបើ កុលបុត្តនេះ ទានសេចក្តីចំរើនចំ

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គទីបី

ឯវេទ ទេ ព្រាហ្មណ ឯវិ សុប្បន្ទានំ កោតានំ
 ចត្តារិ អនាមមុទានំ ហោត្តំ ឥន្ទ្រត្តោ សុរាត្តោ
 អក្ខត្តោ ចាបមិត្តោ ចាបសហាយោ ចាបសម្បវត្តោ ។
 ឯវិ សុប្បន្ទានំ ព្រាហ្មណ កោតានំ ចត្តារិ អនាមមុទានំ
 ហោត្តំ ឆ ឥន្ទ្រត្តោ ឆ សុរាត្តោ ឆ អក្ខត្តោ
 កល្យាណមិត្តោ កល្យាណសហាយោ កល្យាណ-
 សម្បវត្តោ ។ សេយ្យថាបិ ព្រាហ្មណ មហាកោ
 តទ្យាកស្ស ចត្តារិ ចេវ អនាមមុទានំ ចត្តារិ ឆ អនា-
 មមុទានំ កស្ស បុរិសា យានិ ចេវ អនាមមុទានំ កានិ
 វិវេយ្យ យានិ ឆ អនាមមុទានំ កានិ បិណហេយ្យ នេវ
 ឆ សម្មា ទាវ អនុប្បវេន្ទេយ្យ ឯវត្តិ កស្ស ព្រាហ្មណ
 មហាកោ តទ្យាកស្ស វុត្តិយេវ ទានិកាត្វ ទោ បរិហានិ

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបួន អង្គទីបី

ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ កាលដែលគោតៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើង យ៉ាងនេះ
 ហើយ វេទមានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស ២ យ៉ាង គឺ ជាអ្នកលេងស្រី ១
 លេងស្តេច ១ លេងវិល្យង្គិកាល់ ១ មានមិត្រលាមក មានសំឡាញ់
 លាមក សមគប់ទឹកបុគ្គលលាមក ១ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់
 ព្រាហ្មណ៍ កាលដែលគោតៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើង យ៉ាងនេះហើយ
 វេទមានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន ២ ប្រការ គឺជាអ្នកមិនលេងស្រី ១
 មិនលេងស្តេច ១ មិនលេងវិល្យង្គិកាល់ ១ មានមិត្រល្អ មានសំឡាញ់ល្អ
 សមគប់ទឹកបុគ្គលល្អ ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ស្រែងមានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន
 ២ ផង មានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស ២ ផង បុរសធម្មិបើកបន្ទុះផ្លូវនៃសេចក្តី
 ចំរើនទាំងនោះ លេងស្រែងនោះផង ធម្មិបិទនូវផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាសទាំង
 នោះ លេងស្រែងនោះផង ទាំងភ្លើងនៃសាត ក៏បង្ហូរចុះខ្ទប់ទឹកដោយ
 ប្រពៃផង ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ កាលបើយ៉ាងនេះហើយ សេចក្តីចំរើនរបស់ស្រែង
 នោះនឹងមានប្រាកដ មិនមានសេចក្តីសាបសូន្យឡើយ យ៉ាងណាមិញ

បញ្ញាសកសង្ខារិកា សទ្ធាវគ្គ

ឯវមេវ ទោ ព្រាហ្មណ ឯវំ សមុប្បន្ទានំ កោតានំ
 ចត្តារិ អាយមុទានំ ហោតិ ន ឥន្ទិវុត្តោ ។ បេ ។
 កុល្យណសម្បវត្តំ ។ ឥមេ ទោ ព្រាហ្មណ ចត្តារោ
 ធម្មា កុលបុត្តស្ស និដ្ឋធម្មហិតាយ សំវត្តន្តិ និដ្ឋធម្ម-
 សុទាយ ។ ចត្តារោមេ ព្រាហ្មណ ធម្មា កុលបុត្តស្ស
 សម្បវាយហិតាយ សំវត្តន្តិ សម្បវាយសុទាយ ។
 កតមេ ចត្តារោ ។ សទ្ធាសម្បទា សីលសម្បទា
 បាគសម្បទា បញ្ញាសម្បទា ។ កតមា ច ព្រាហ្មណ
 សទ្ធាសម្បទា ។ ឥច ព្រាហ្មណ កុលបុត្តោ សទ្ធា
 ហោតិ សទ្ធិហិតិ គថាគតស្ស ពោជី ឥតិបិ សោ កតវា
 ។ បេ ។ សទ្ធា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធា កតវាតិ អយំ
 វុត្តតិ ព្រាហ្មណ សទ្ធាសម្បទា ។ កតមា ច ព្រាហ្មណ
 សីលសម្បទា ។ ឥច ព្រាហ្មណ កុលបុត្តោ ចាលាភិ-
 ចាតា បដិវរោតា ហោតិ ។ បេ ។ សុរាមេវយមជ្ជប្បនាទ-
 ដ្ឋាតា បដិវរោតា ហោតិ អយំ វុត្តតិ ព្រាហ្មណ សីល-
 សម្បទា ។ កតមា ច ព្រាហ្មណ បាគសម្បទា ។

បញ្ញាសកសង្ខារិកា សទ្ធាវគ្គ

ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ កាលបើគោតៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើង យ៉ាងនេះហើយ
 វេមនិទានម្លូវវិនិច្ឆ័យ ២ ប្រការ គឺជាអ្នកមិនលើស្មើ ១ ។ បេ ។
 សមរមនិច្ឆន្តល្អ ១ យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ធម៌ទាំងឡាយ
 ២ ប្រការនេះឯង តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បី
 សេចក្តីសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដល់កុលបុត្រ ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ធម៌ទាំង
 ឡាយ ២ ប្រការនេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបរិវេណ ដើម្បី
 សេចក្តីសុខ ក្នុងបរិវេណ ដល់កុលបុត្រ ។ ធម៌ ២ ប្រការ តើដូច
 ម្តេច ។ ឥសទ្ធាសម្បទា ១ សីលសម្បទា ១ បាគសម្បទា ១ បញ្ញា-
 សម្បទា ១ ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ចុះសទ្ធាសម្បទា តើដូចម្តេច ។
 ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងរិវេណនេះ ជាអ្នកមានសទ្ធា ជឿន្តែង
 គ្រាសំដីនិវ្រតទេវតាគតថា ព្រដើម្បីព្រលោកអង្គនោះ ។ បេ ។ ជា
 សាស្ត្រនៃទេវតានិមនុស្សទាំងឡាយ ព្រដើម្បីគ្រាសំដីនិវ្រតកុរិយសច្ច
 ព្រដើម្បីលើលើលើគ្រឿងមកកាន់កងច្នៃឡើយ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ នេះ
 ហៅថា សទ្ធាសម្បទា ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ចុះសីលសម្បទា តើដូចម្តេច ។
 ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងរិវេណនេះ ជាអ្នកវៀរចាកបាណតិបាគ
 ។ បេ ។ វៀរចាកសុរាមេវយមជ្ជប្បនាទដ្ឋាន ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ នេះ
 ហៅថា សីលសម្បទា ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ចុះបាគសម្បទា តើដូចម្តេច ។

សុត្តនិបិដក អង្គបិដក អង្គនិទាន

ឥន្ទ ព្រាហ្មណ កុលបុត្រោ វិភត្តមលមន្ទេរេន ទេតសា
អភារំ អដ្ឋវាសតិ មុត្តទ្វារោ បយតចាលិ វោ-
ស្សត្តរោ យាធមោតោ ធានសំវិភាគរោ អយំ វុទ្ធិ
ព្រាហ្មណ ពាគសម្មទា ។ កាតមា ច ព្រាហ្មណ
បញ្ញាសម្មទា ។ ឥន្ទ ព្រាហ្មណ កុលបុត្រោ បញ្ញា
ហោតិ ។ បេ ។ សម្មាទុក្ខក្កយកាមិធមោ អយំ វុទ្ធិ
ព្រាហ្មណ បញ្ញាសម្មទា ។ ឥមេ ទោ ព្រាហ្មណ
ចត្តារោ ធម្មា កុលបុត្តស្ស សម្មរាយហិកាយ សំវត្តន្តិ
សម្មរាយសុទាយាតិ ។

ទុដ្ឋានា កាឌ្ឍនេយ្យសុ អប្បមត្តោ វិធានវា
សមំ កាយ្យតិ ជីវិតំ សម្ពតំ អនុក្កតិ
សន្នោ សីលេន សម្មន្នោ វុទ្ធា វិភត្តមន្ទេរេ
ធិត្ថំ មត្តំ វិសោធនតិ សោត្តានំ សម្មរាយិកំ
ឥន្ទេតេ អដ្ឋ ធម្មា ច សទ្ធស្ស យវេសិទោ
អក្កាតា សទ្ធាមេន ទកយត្ថ សុទាវហា

សុត្តនិបិដក អង្គបិដក អង្គនិទាន

ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលគឺ
សេចក្តីកំណាញ់ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មានទានបរិច្ចារ្យស្រឡះហើយ មាន
ដែលានិហើយ គ្រូកអារក្សិការលេបដំ ជាអ្នកគួរដល់ស្នូម គ្រូកអារក្សិ
ការចែករំលែកទូទាន ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា ពាគសម្មទា ។ ម្ចាស់
ព្រាហ្មណ៍ ចុះបញ្ញាសម្មទា តែដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រ
ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ។ បេ ។ ជាដំណើរយល់ការដែលអស់
ទៅនៃទុក្ខដោយប្រវៃ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា បញ្ញាសម្មទា ។
ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ធម៌ទាំងឡាយ ២ ប្រការនេះឯង តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
ប្រយោជន៍ ក្នុងបរលោក ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុងបរលោកដល់កុលបុត្រ ។

កុលបុត្រអ្នកមានព្យាយាម ប្រឹងប្រែង ក្នុងទីនៃការងារទាំង
ឡាយ ១ មិនប្រហែសធ្វេសមានការចាត់ចែង ១ ចំពោះដីវិក
ស្មើ ១ ចេះថែរក្សាទ្រព្យដែលរកបានមក ១ មានសព្វ ១
បរិបូណ៌ដោយសីល ១ ដឹងខ្លួនពាក្យពេចន៍ ១ ប្រាសចាក
សេចក្តីកំណាញ់ ដំនើរផ្លូវមានស្នូស្តី ជាផ្លូវទៅកាន់បរលោក
ជាខិច្ច ១ ធម៌ទាំង ៨ ប្រការនេះ តែងទាំងមកទូទៅសេចក្តីសុខ
ក្នុងលោកទាំងពីរ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះគន្ធិជាសច្ច-
តាម ប្រសិនបើដល់កុលបុត្រអ្នកមានសព្វ ស្មើរកផ្ទះ

ច្បាប់សភាសន្តិកិច្ច សន្តិសុខ

ទិដ្ឋភាពសភាសន្តិកិច្ច សម្រាប់សុខុមាល ច
ឯកសេត គណៈដ្ឋាន ចាក ឬ ប្រើប្រាស់ ។

(៧៦) កម្មវិធី កិច្ចការ កាតាឡាណា អង្គជំនុំជម្រះ
កិច្ចការ កាតាឡាណា អង្គជំនុំជម្រះ រោគាតិ
កិច្ចការ កាតាឡាណា អង្គជំនុំជម្រះ គណៈកម្មាធិការ
កាតាឡាណា អង្គជំនុំជម្រះ សន្តិសុខ កិច្ចការ កាតាឡាណា
អង្គជំនុំជម្រះ សន្តិសុខ កិច្ចការ កាតាឡាណា អង្គជំនុំជម្រះ
បណ្តាញ កិច្ចការ កាតាឡាណា អង្គជំនុំជម្រះ គណៈកម្មាធិការ
កាតាឡាណា អង្គជំនុំជម្រះ ។ កម្មវិធី ច កិច្ចការ កម្មវិធី
កាតាឡាណា អង្គជំនុំជម្រះ ។ យស្ថា ច កាតាឡាណា
កិច្ចការ ច្បាប់សភាសន្តិកិច្ច ទិដ្ឋភាពសភាសន្តិកិច្ច កម្មវិធី
សម្រាប់សុខុមាល កម្មវិធី ច ប្រើប្រាស់ គណៈ កម្មវិធី
កាតាឡាណា អង្គជំនុំជម្រះ ។ កម្មវិធី ច កិច្ចការ ទិដ្ឋភាព
រោគាតិ គណៈកម្មាធិការ សន្តិសុខ សន្តិសុខ បណ្តាញ ។

ច្បាប់សភាសន្តិកិច្ច សន្តិសុខ

ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុង
បរិយាកាស ដោយប្រយោជន៍ ការប្រើប្រាស់បុណ្យនេះ
ត្រូវបាន ដល់គ្រូស្រាវជ្រាវ យ៉ាងនេះឯង ។

(៧៦) ខ្នាតកិច្ចការ ពាក្យថា ភ័យនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម
ខ្នាតកិច្ចការ ពាក្យថា ទុក្ខនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ខ្នាតកិច្ចការ
ពាក្យថា រោគនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ខ្នាតកិច្ចការ ពាក្យ
ថា ឥរិយនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ខ្នាតកិច្ចការ ពាក្យថា ព្រហ្មនេះ
ជាឈ្មោះរបស់កាម ខ្នាតកិច្ចការ ពាក្យថា ជាប់ដំពាក់នេះ ជា
ឈ្មោះរបស់កាម ខ្នាតកិច្ចការ ពាក្យថា ភក់នេះ ជាឈ្មោះរបស់
កាម ខ្នាតកិច្ចការ ពាក្យថា ភក់នេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ។ ខ្នាត
កិច្ចការ ពាក្យថា ហេតុដូចម្តេច បានជាពាក្យថា ភ័យនេះ ជាឈ្មោះរបស់
កាម ។ ខ្នាតកិច្ចការ ពាក្យថា កុលបុត្រនេះ គ្រូស្រាវជ្រាវដោយសំណាចកាមរាត
ជាប់ដំពាក់ដោយឥរិយ វេទនាដូចជាភ័យក្នុងបច្ចុប្បន្ន មិនដូចជា
ភ័យក្នុងបរិយាកាស ហេតុនេះបានជាពាក្យថា ភ័យនេះ ជាឈ្មោះរបស់
កាម ។ ខ្នាតកិច្ចការ ពាក្យថា ហេតុដូចម្តេច បានជាពាក្យថា ទុក្ខ ។ បេ
ថា រោគ ថា ឥរិយ ថា ជាប់ដំពាក់ ថា ភក់ (នេះជាឈ្មោះរបស់កាម) ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិទ្យាយ សុត្តនិទាន

កាស្មិ ច ភិក្ខុវេ កញ្ចាតិ កាមាណមេតំ អនិវចនំ ។
 យស្មិ ច កាមរកត្តាយំ ភិក្ខុវេ ធន្តរកវិនិទ្ធានោ
 និដ្ឋន្តិកាបិ កត្តា ន បរិមុច្ចតិ សម្បាយិកាបិ កត្តា
 ន បរិមុច្ចតិ កស្មិ កញ្ចាតិ កាមាណមេតំ អនិវចនំ ។
 ភយំ ទុក្ខញ រោតោ ច កល្យាណ សល្យញ សន្តោ ច
 បន្តោ កត្តោ ច ទុក្ខយំ
 ឋិតេ កាមា បុព្វនិ យត្ត សត្តោ បុព្វដ្ឋោ
 ទតិណ្ណោ សាត្របេន បុន កត្តាយ កត្តតិ
 យតោ ច ភិក្ខុ អាតាបិ សម្បជញ្ញេន រញ្ចតិ
 សោមំ បលិបដំ ទុក្ខំ អតិក្កម្ម តថាវិទោ
 បដំ ជាតិជរុមេតំ ជន្នមានំ អវត្តតិ ។
 (២៧) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ នន្ទេហិ សមញ្ញកតោ ភិក្ខុ
 អាហុនេយ្យោ ហោតិ ជាហុនេយ្យោ នក្ខិណេយ្យោ
 អញ្ញាលំការណិយោ អនុត្តរំ បុត្តាត្តេតំ លោកស្ស ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិទ្យាយ សុត្តនិទាន

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដូចម្តេច បានជាពាក្យថា ភកិរនៈ ជាឈ្មោះ
 របស់កាម ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្រានៈ ព្រេកអរដោយអំណាចកាម
 រាគ ជាប់ជំពាក់ដោយធន្តរាគ វេមនិមិន្តចោកភកិ ក្នុងបុប្ផនដ៏ មិន
 រួចចាកភកិ ក្នុងបលោកដ៏ ហេតុនោះបានជា ពាក្យថា ភកិរនៈ ជាឈ្មោះ
 របស់កាម ។

បុព្វដ្ឋនជាប់ជំពាក់ក្នុងកាមណា កាមទាំងពីរនេះ លោកហៅថា
 ភិយ ថាទុក្ខ ថារោគ ថាពក ថាព្រញ ថាការជាប់ជំពាក់ ថាភក់
 ថាភកិ បុព្វដ្ឋនគ្រូសេចក្តីសុខ ក្នុងកាមគ្របសង្កត់ហើយ
 វេមនិទៅកាន់ភកិទៀត លុះភកិក្ត មានព្យាយាមដុតកំដៅ
 កំលេស ព្រេកអរដោយសម្បជញ្ញៈក្នុងវេលាណា ភិក្ខុនោះ
 បែបនោះ កន្លងខ្លួនដូរកំលាំងនេះ ដែលគេឆ្លងបានដោយគ្រូ
 វេមនិមើលឃើញខ្លួនសត្វ ដែលចូលទៅកាន់ជាតិទីផល
 កំពុងតែញាប់ញ័រ (ក្នុងភពទាំង ៣ ក្នុងវេលានោះ) ។

(២៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង ជាអ្នក
 គួរទទួលខ្ញុំចក្សុវិញដែលគេនាំមកចូល គួរទទួលខ្ញុំចក្សុវិញដែលគេ
 ភាគវែក ដើម្បីគ្រូ គួរទទួលខ្ញុំចក្ខុណាបាន គួរដល់គញ្ចលិកម្មដែលសត្វ
 លោកគប្បធ្វើ ជាបុត្តារក្ខត្តនៃសត្វលោក ព្រោះគេដទៃគ្រូលើជាតិគ្មាន ។

បណ្ណសកសង្កេត សន្តានុ

កតមេហំ អដ្ឋហំ ។ ឥធិ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សីលវា ហោតិ
 ។ មេ ។ សមាធាយ សិក្ខុតិ សិក្ខាបទេសុ តហុស្សុតោ
 ហោតិ ។ មេ ។ ធិដ្ឋិយោ សុប្បដិវិគ្គា កល្យាណមិត្តោ
 ហោតិ កល្យាណសហាយោ កល្យាណសម្បវត្តោ
 សម្មាធិដ្ឋិកោ ហោតិ សម្មាធស្សនេន សមត្តាកតោ
 ធាតុន្ណំ យាបាទំ អាភិចេតសិកាទំ ធិដ្ឋនធម្មសុខវិហារាទំ
 ធិកាមណីកំ ហោតិ អភិច្ឆណាភិ អកសិរណភិ
 អនេកវិហិតំ បុព្វេនិវាសំ អនុស្សាតិ សេយ្យដីទំ
 ឯកម្យំ ជាតិ ទ្រេថំ ជាតិយោ ។ មេ ។ ឥតិ សាតារិ
 សទុន្តសំ អនេកវិហិតំ បុព្វេនិវាសំ អនុស្សាតិ ធិព្រេន
 ធាតុន្ណំ វិសុទ្ធនំ អភិក្កន្តមាទុសកេន ។ មេ ។ យថា-
 កម្មមកេ សត្ត បដាបាតិ អាសវាទំ ទយោ ។ មេ ។
 សច្ចិកត្វា ឧបសម្បដ្ឋំ វិហារិ ។ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ
 អដ្ឋហំ ធម្មេហិ សមត្តាកតោ កិក្ខុ អាហុនេយ្យោ
 ហោតិ ។ មេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេតំ លោកស្សាតិ ។

បណ្ណសកសង្កេត សន្តានុ

ប្រកបដោយធម៌ទាំង ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ
 កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសីល ។ មេ ។ សមាទានសិក្សា ក្នុង
 សិក្សាបទទាំងឡាយ ១ ជាអ្នកចេះចាំច្រើន ១ ។ មេ ។ យល់ត្រឹមត្រូវ
 ដោយចំដឹង ១ ជាអ្នកមានមិត្រល្អ មានសំឡាញ់ល្អ សមគប់នឹងបុគ្គលល្អ ១
 ជាអ្នកសម្មាធិដ្ឋិ ប្រកបដោយសង្ខទស្សនៈ ១ ជាអ្នកបាទគាមព្រាថ្ន
 បានដោយមិនលំបាក បានដោយទូលាយនូវយោធន៍ទាំង ២ ដែលអាស្រ័យ
 នូវចិត្តដ៏ប្រសើរ ជាក្រឡឹងនៅសប្បាយ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ភែនរព្យកឃើញ
 នូវបុព្វនិវាសនិ ការនៅក្នុងភពមុន មានប្រការដ៏ច្រើនគឺ ព្យកឃើញ ១
 ជាតិទ្វះ ២ ជាតិទ្វះ ។ មេ ។ លើកឃើញនូវបុព្វនិវាស ព្រមទាំងការ
 ព្រមទាំងទទួល មានប្រការដ៏ច្រើន ដោយប្រការដូច្នោះ ១ បានដឹង
 ច្បាស់នូវពួកសត្វ ដែលអន្តោលទៅតាមកម្ម ។ មេ ។ ទិព្វចក្កដ៏ស្អាត
 កន្លងរលីនូវចក្ករបស់មនុស្សធម្មតា ។ មេ ។ ដឹងច្បាស់នូវពួកសត្វ ដែល
 អន្តោលទៅតាមកម្ម ១ បានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ បានផល ។ មេ ។ ព្រោះ
 អស់ទៅនៃកាសវៈ ទាំងឡាយ ១ ។ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុប្រកប
 ដោយធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង ជាអ្នកគួរទទួលចក្កប្បន្នដែលគេផ្តល់
 ឬដា ។ មេ ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក គេទទួលវិទ ក្រែលើដំបូងនោះ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទីបី

(៥៨) អដ្ឋហិ កិក្ខុវេ ធម្មេហិ សម្មាសម្ពាសោ កិក្ខុ
 អាហុនេយ្យោ ហោតិ ។ បេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញកេត្តំ
 លោកស្ស ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ វេ ។ កិក្ខុវេ
 កិក្ខុ សីលវា ហោតិ ។ បេ ។ សមាធាយ
 សិក្ខុតិ សិក្ខាបទេសុ តហុស្សតោ ហោតិ ។ បេ ។
 ទិដ្ឋិយោ សុឃ្យដិវិទ្ធា អាទុរិយោ ហោតិ ជាមក
 ទន្ធិបរក្កហោ អទិក្ខុត្តទុរោ កុសលេសុ ធម្មេសុ
 អាញ្ញកោ ហោតិ បន្តសេនាសោ អតិរតិសហោ
 ហោតិ ឧប្បន្នំ អតី អភិកុយ្យ វិហាតិ កយកេវ
 សហោ ហោតិ ឧប្បន្នំ កយកេវ អភិកុយ្យ វិហាតិ
 ធម្មន្នំ ឈានាមំ អាតិទេតសិកាមំ ទិដ្ឋទន្ធិសុខវិហា-
 រាមំ វិកាមលាភិ ហោតិ អតិទន្ធិលាភិ អកសិរលាភិ
 អាសវាមំ ។ បេ ។ សច្ចិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ
 វិហាតិ ។ វេ ។ មេហិ ទោ កិក្ខុវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ
 សម្មាសម្ពាសោ កិក្ខុ អាហុនេយ្យោ ហោតិ ។ បេ ។
 អនុត្តរំ បុញ្ញកេត្តំ លោកស្សតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គទីបី

(៥៨) ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង ជាអ្នក
 គួរទទួលចក្ខុប្បវ័ន្តយដែលគេនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញកេត្តនៃសត្វ
 លោក កេរ្តិ៍ខ្ពង់ខ្ពស់ក្រៃលែងជាងគ្មាន ។ ប្រកបដោយធម៌ទាំង ៨ យ៉ាង
 តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសីល
 ។ បេ ។ សមាធានសិក្ខា ក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ជាអ្នកចេះចាំច្រើន ។
 ។ បេ ។ យល់ច្រើនត្រូវដោយទិដ្ឋិ ។ ជាអ្នកព្រះសេចក្តីក្បាលាម
 មានកំឡុងប្រឹងប្រែងដ៏មាំមួនជាងគ្មាន ចោលក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ។
 ជាអ្នកនៅក្នុងព្រៃ មានទិសនាសនៈស្ងាត់ ។ អត់ប្រាំខ្ញុំសេចក្តីអន្តរាគមន៍
 សេចក្តីប្រកាស កែងប្របសន្តិក៍ខ្ញុំសេចក្តីអន្តរាគមន៍ដែលកើតឡើងហើយ ។
 ជាអ្នកអត់ប្រាំខ្ញុំក៏យន្តស្របស្រួល កែងប្របសន្តិក៍ខ្ញុំក៏យ គួរស្របស្រួល
 ដែលកើតឡើងហើយ ។ ជាអ្នកបានតម្រាប បានដោយមិនលំបាក
 បានដោយទូលាយ ខ្ញុំឈានទាំង ៤ ដែលតាស្រ័យខ្ញុំចិត្តដ៏ប្រសើរ
 ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ បានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ បានផល
 ។ បេ ។ ព្រោះអស់ទៅនៃតាសៈទាំងឡាយ ។ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ
 កិក្ខុប្រកបដោយធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង ជាអ្នកគួរទទួលចក្ខុប្បវ័ន្ត
 ដែលគេនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញកេត្តនៃសត្វលោក កេរ្តិ៍ខ្ពង់ខ្ពស់
 ក្រៃលែងជាងគ្មាន ។

បញ្ញាសកស្ត្រីហិត សត្វទេវតា

(៥៧) អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ បុគ្គលា អាហុនេយ្យ
 ចាហុនេយ្យ ឧត្តំលោយ្យ អញ្ញាលិកាវណីយា អនុត្តរំ
 បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស ។ កតមេ អដ្ឋ ។ សោតាបន្នោ
 សោតាបត្តំផលសន្និកិរិយាយ បដិបន្នោ សកតាតាមិ
 សកតាតាមិផលសន្និកិរិយាយ បដិបន្នោ អនាតាមិ
 អនាតាមិផលសន្និកិរិយាយ បដិបន្នោ អរហា
 អរហត្តាយ បដិបន្នោ ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ
 បុគ្គលា អាហុនេយ្យ ។ មេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ
 លោកស្សតិ ។

ចត្តារោ ច បដិបន្នោ ចត្តារោ ច ផលេ មិតា

វស សង្កេ ទុដ្ឋក្ខេតា បញ្ញាសីលសមាហិតោ

បញ្ញាសកស្ត្រីហិត សត្វទេវតា

(៥៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៨ ពួកនេះ ជាអ្នកគ្រូទទួលខ្ញុំ
 ចក្ខុប្បច្ច័យ ដែលគេនាំមកបូជា គ្រូទទួលខ្ញុំចក្ខុប្បច្ច័យដែលគេកាត់ភ្នែក
 ដើម្បីត្រៀម គ្រូទទួលខ្ញុំទង្វើលាភាន គ្រូផល់អញ្ញាលិកម្មដែលសត្វលោក
 គប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកទេត្តដទៃ ក្រែលែងជានិគ្នាន ។
 បុគ្គលទាំង ៨ ពួក តើដូចម្តេច ។ គឺបុគ្គលជាសោតាបន្ន ១ បុគ្គលអ្នក
 ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើទិវជាក់ច្បាស់សោតាបត្តិផល ១ បុគ្គលជាសកតាតាមិ ១
 បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើទិវជាក់ច្បាស់សកតាតាមិផល ១ បុគ្គលជា
 អនាតាមិ ១ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើទិវជាក់ច្បាស់អនាតាមិផល ១
 បុគ្គលជាអរហន្ត ១ បុគ្គលជាអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីអរហន្ត ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ បុគ្គលទាំង ៨ ពួកនេះឯង ជាអ្នកគ្រូទទួលខ្ញុំចក្ខុប្បច្ច័យដែល
 គេនាំមកបូជា ។ មេ ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកទេត្តដទៃ ក្រែ
 លែងជានិគ្នាន ។

បុគ្គល ៤ ពួក ជាអ្នកប្រតិបត្តិផល ៤ ពួកទាំងនៅក្នុងផលផលផល

នេះ ជាសង្ឃមាតសកាតាមីត្រង់ ប្រកបដោយបញ្ញាទីវិសីល

យដមាធានំ មទុស្សានំ បុញ្ញបេត្តានំ ចាលានំ

កកោតិ មុច្ឆិកំ បុញ្ញំ(*) សង្កេត្តំ មហាប្បលទ្ធិ។

(៦០) អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ បុគ្គលា អាហុនេយ្យ ។ បេ ។

អទុត្តរំ បុញ្ញកេត្តំ លោកស្ស ។ កកោតេ អដ្ឋ ។

សោតាបន្នោ សោតាបន្តិដលសច្ចិកិរិយាយ បដិបន្នោ

សកាតាមិ សកាតាមិដលសច្ចិកិរិយាយ បដិបន្នោ

អនាតាមិ អនាតាមិដលសច្ចិកិរិយាយ បដិបន្នោ អរហា

អរហត្តាយ បដិបន្នោ ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ

បុគ្គលា អាហុនេយ្យ ។ បេ ។ អទុត្តរំ បុញ្ញកេត្តំ

លោកស្សតិ ។

* ឧ.ម. កកោតំ ឧច្ឆិកំ បុញ្ញំ ។

វេមិធ្វើទ្បុបុណ្យដីក្រៃលែង ដល់ពួកសត្វគឺ មនុស្សកាល

ស្វែងរកទ្បុបុណ្យហើយបូជា ព្រោះពានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ

ចំពោះសង្ឃ វេមិទានដល់ច្រើន ។

[៦០] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៨ ពួកនេះ ជាអ្នកនូវទទួលទ្បុ

ចតុបច្ច័យ ដែលគេនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញកេត្តិនៃសត្វលោក កេរ្តិ៍

ដ៏ខ្ពស់ក្រៃលែងជាធិត្តាន ។ បុគ្គលទាំង ៨ ពួក តើដូចម្តេច ។ ឥបុគ្គលជា

សោតាបន្តិ ១ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សោតាបន្តិ

ផល ១ បុគ្គលជាសកាតាមិ ១ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់

ច្បាស់សកាតាមិផល ១ បុគ្គលជាអនាតាមិ ១ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បី

ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាតាមិផល ១ បុគ្គលជាអហោន ១ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ

ដើម្បីអហោន ១ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលទាំង ៨ ពួកនេះឯង ជាអ្នក

នូវទទួលទ្បុចតុបច្ច័យ ដែលគេនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញកេត្តិនៃសត្វ

លោក កេរ្តិ៍ខ្ពស់ក្រៃលែងជាធិត្តាន ។

បណ្ណសកលសង្គហិតេ សទ្ធាវេទ្យ

ឆត្តារោ ឆ បដិបដ្ឋា ឆត្តារោ ឆ ដលេ វិកា
ឯស សង្កេ សមុត្តរោ ឆត្តានំ អដ្ឋ បុគ្គលា
យដមាធានំ មនុស្សានំ បុញ្ញបេត្តាន ចាណំ
កករោតិ ឧបទិកំ បុញ្ញំ ឯត្ថំ ឆិទ្ធិំ មហាប្បលន្តិ ។

សទ្ធាវេទ្យ បរមោ ។

តត្រ្រ្រ្រ្រ្រ្រ

កោតមី ឧវាទំ សំទិក្ខំ ធីយជាណុញ្ច ឧដ្ឋយោ
កយា ទ្វេ អាហុនយ្យា ទ្វេ ឆ អដ្ឋបុគ្គលាតិ ។

បណ្ណសកលសង្គហិតេ សទ្ធាវេទ្យ

បុគ្គល ២ ពួក ជាអ្នកប្រតិបត្តិផង ២ ពួកជាអ្នកភាន់នៅក្នុង
ផលផង នេះ ជាសន្សំដ៏ទុក្ខ ជាផ្លូវសព្វវិនិច្ឆ័យ បុគ្គល
៨ ពួក វែមនិធ្វើបុណ្យដ៏ក្រៃលែង ដល់ពួកសត្វគឺ មនុស្ស
កាលស្វែងរកនូវបុណ្យហើយចូល ព្រោះបានផលបុគ្គលឱ្យ
ហើយចំពោះសន្សំនេះ វែមនិមានផលច្រើន ។

បរិ សទ្ធាវេទ្យ ទី ១ ។

ទទ្ធានិនិស្សន្ទានិក្ខន្តោះ ពី

និយាយអំពីរឿងនានិមហាបដិបតិកោតមី ១ អំពីភិក្ខុក្ស័យទ្វេវាដល់
ភិក្ខុនី ១ អំពីធម៌ដ៏សន្តិប ១ អំពីទ័យជាណុកោឡិយបុគ្គ ១
អំពីឧដ្ឋយប្រាហ្មណ៍ ១ អំពីភ័យ ១ អំពីកាហុនយ្យបុគ្គលមាន ២
លើក អំពីបុគ្គល ៨ ពួកមាន ២ លើក ។

បាលវិគ្គោ

[៦០] អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ បុគ្គលា សន្តោ សិវិជ្ជមាតា
លោកាស្មី ។ កតមេ អដ្ឋ ។ ឥត ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ
បរិក្ខស្ស វិហារតោ ធិរាយត្តវត្តិយោ ឥន្ទា ឧប្បជ្ជតិ
លាភាយ ។ សោ ឧដ្ឋហតិ យដតិ វាយមតិ
លាភាយ ។ តស្ស ឧដ្ឋហតោ យដតោ វាយមតោ
លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សោ តេន អលាភេន
សោតតិ តិលមតិ បរិទេវតិ ឧត្តាឡិ(១) កាទ្ធិ
សម្មោហំ អាចជ្ជតិ ។ អយំ វុទ្ធិតិ ភិក្ខុវេ
ភិក្ខុ សន្តោ វិហារតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ យដតិ
វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី សោចិ ច
បរិទេវិ ច ធុតោ ច សទ្ធា ។ ឥត បទ
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ បរិក្ខស្ស វិហារតោ ធិរាយត្តវត្តិយោ
ឥន្ទា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ឧដ្ឋហតិ យដតិ
វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស ឧដ្ឋហតោ យដតោ
វាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សោ
តេន លាភេន មជ្ជតិ បមជ្ជតិ បមាទមាបជ្ជតិ ។

១ ឧ. ឧត្តវិ ។

បាលវិគ្គ

[៦១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៨ ពួកនេះ វេទនិមានប្រាគដ
ក្នុងលោក ។ បុគ្គល ៨ ពួក គេដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ
ក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងាត់ តែប្រព្រឹត្តមិនដាច់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នា
ដើម្បីលាភ កំភើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះ ទំសង្វិត ខ្ចីឃ្នក ព្យាយាម ដើម្បី
លាភ ។ កាលភិក្ខុនោះ ទំសង្វិត ខ្ចីឃ្នក ព្យាយាម ដើម្បីលាភ លាភក៏មិន
កើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះ វេទនិសោកស្តាយ លំបាក ទ្រឹកទ្រួល គក់ទ្រូង
កន្ទក់កន្ទេញ ដល់នូវសេចក្តីវង្វេង គ្រោះមិនមានលាភនោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអាក្រាម ដើម្បីលាភ ទំសង្វិត ខ្ចីឃ្នក
ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ប៉ុន្តែជាអ្នកមិនមានលាភផង សោកស្តាយផង ទ្រឹក
ទ្រួលផង ឃ្នកចាកព្រះសង្ឃផង (១) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត
ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងាត់ ប្រព្រឹត្តមិនដាច់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នា
ដើម្បីលាភ កំភើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះ ទំសង្វិត ខ្ចីឃ្នក ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ។
កាលភិក្ខុនោះ ទំសង្វិត ខ្ចីឃ្នក ព្យាយាម ដើម្បីលាភ លាភក៏កើតឡើង ។
ភិក្ខុនោះ ស្រវឹងស្រវៃស្រប់ ដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ គ្រោះលាភនោះ ។

បញ្ហាសកសន្តិភាព ពលវ្រា

អយំ វុទ្ធិតិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សំប្រោ វិហារតិ លាភាយ
 ឧដ្ឋហតិ យដតិ វាយមតិ លាភាយ លាភី ច មទិ
 ច បមាទិ ច ទុកោ ច សទ្ធម្មា ។ វេទ បទ ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុវោ បរិវត្តស្ស វិហារតោ ចិរាយត្តវត្តិវោ សំប្រោ
 ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ទ ឧដ្ឋហតិ ទ យដតិ ទ
 វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស អនុដ្ឋហតោ អយដតោ
 អវាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សោ
 តេទ អលាភេទ សោទតិ កិលមតិ បរិទេវតិ
 ឧត្តាន្ធិ កន្ទតិ សម្មោហំ អាបជ្ជតិ ។ អយំ វុទ្ធិតិ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សំប្រោ វិហារតិ លាភាយ ទ ឧដ្ឋហតិ
 ទ យដតិ ទ វាយមតិ លាភាយ ទ ច លាភី សោចិ
 ច បរិទេវិ ច ទុកោ ច សទ្ធម្មា ។ វេទ បទ ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុវោ បរិវត្តស្ស វិហារតោ ចិរាយត្តវត្តិវោ សំប្រោ
 ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ទ ឧដ្ឋហតិ ទ យដតិ
 ទ វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស អនុដ្ឋហតោ
 អយដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។

បញ្ហាសកសន្តិភាព ពលវ្រា

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអ្នកប្រាថ្នាដើម្បីលាភទំសង្កាត ឬឃ្នោត
 ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង ស្រវែងផង ប្រធានផង ឃ្នោត
 ចាកព្រះសទ្ធម្មផង(២) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនា
 នេះ ជាអ្នកស្ងាត់ ប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភកំភើត
 ឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ មិនទំសង្កាត មិនឃ្នោត មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ។
 កាលភិក្ខុនោះ មិនទំសង្កាត មិនឃ្នោត មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ
 លាភក៏មិនកើតដែរ ។ ភិក្ខុនោះ វេទនិសោកស្តាយ លំបាក ឡើយ ឬស្រព
 អត់ទ្រូង កន្ទក់កន្ទុញ ដល់នូវសេចក្តីវិទ្ធីនី ព្រោះមិនមានលាភនោះ ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអ្នកប្រាថ្នាដើម្បីលាភ តែមិនទំសង្កាត
 មិនឃ្នោត មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភ ប៉ុន្តែជាអ្នកមិនមានលាភផង សោក
 ស្តាយផង ឡើយ ។ ឃ្នោតចាកព្រះសទ្ធម្មផង (៣) ។ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងាត់ ប្រព្រឹត្តមិន
 ជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ ក៏កើតឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ មិនទំសង្កាត
 មិនឃ្នោត មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ។ កាលភិក្ខុនោះ មិនសង្កាត
 មិនឃ្នោត មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ប៉ុន្តែលាភក៏កើតឡើយបាន ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គនិទាយ

សោ ភេទ លាភេទ មជ្ឈតិ បមជ្ឈតិ បមាទមាបដ្ឋតិ ។
 អយំ វុទ្ធតិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វេញា វិហារតិ លាភាយ ន
 ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ ន វាយមតិ លាភាយ លាភី ច
 មទី ច បមាទី ច ទុតោ ច សទ្ធម្មា ។ វេទ បទ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ បរិវិទ្ធស្ស វិហារតោ ធិរាយត្តវត្តិវោ
 វេញា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ឧដ្ឋហតិ យដតិ
 វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស ឧដ្ឋហតោ យដតោ
 វាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សោ ភេទ
 អលាភេទ ន សោចតិ ន កិលមតិ ន បរិវេតិ ន
 ឧត្តាធឿ កាទ្ធតិ ន សម្មាហំ អាបដ្ឋតិ ។ អយំ វុទ្ធតិ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វេញា វិហារតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ យដតិ
 វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី ន ច សោចិ ន ច
 បរិវេវិ អទុតោ ច សទ្ធម្មា ។ វេទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ
 បរិវិទ្ធស្ស វិហារតោ ធិរាយត្តវត្តិវោ វេញា ឧប្បជ្ជតិ
 លាភាយ ។ សោ ឧដ្ឋហតិ យដតិ វាយមតិ លាភាយ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយ អង្គនិទាយ

ភិក្ខុនោ ស្រវិនិជ្រុលជ្រប់ ដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះលាភនោះ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអ្នកប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ មិនទំ
 សង្វិត មិនខ្ចីឃ្នា មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ប៉ុន្តែជាអ្នកមានលាភផង
 ស្រវិនិជ្រុល ប្រមាទផង ហ្នាចាកព្រះសទ្ធម្មផង (២) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងប់ ប្រព្រឹត្តមិនដាច់លាប់
 សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ កំរើកឡើង ។ ភិក្ខុនោះ ទំសង្វិត ខ្ចីឃ្នា
 ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ប៉ុន្តែលាភមិនកើតឡើង ។ ភិក្ខុនោះ មិនសោក
 ស្តាយ មិនលំបាក មិនទ្រុកទ្រុល មិនគក់ច្រូង កខ្វក់កខ្វើញ មិនដល់នូវ
 សេចក្តីរឿង ព្រោះមិនមានលាភនោះទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា
 ភិក្ខុអ្នកប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ទំសង្វិត ខ្ចីឃ្នា ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ប៉ុន្តែ
 ជាអ្នកមិនមានលាភផង មិនសោកស្តាយផង មិនទ្រុកទ្រុលផង មិនហ្នា
 ចាកព្រះសទ្ធម្មផង (៣) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុង
 សាសនានេះ ជាអ្នកស្ងប់ ប្រព្រឹត្តមិនដាច់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ
 កំរើកឡើង ។ ភិក្ខុនោះទំសង្វិត ខ្ចីឃ្នា ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ។

បណ្ណសកលដ្ឋប័ត្រ ពលវគ្គ

តស្ស ឧដ្ឋហតោ យដតោ វាយមតោ លាកាយ
 លាកោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សោ ភេន លាកេន ន មជ្ជតិ ន
 បមជ្ជតិ ន បមាណបជ្ជតិ ។ អយំ វុទ្ធតិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
 វេទ្រោ វិហារតិ លាកាយ ឧដ្ឋហតិ យដតិ វាយមតិ
 លាកាយ លាភី ច ន ច មនី ន ច បមាណី អនុតោ ច
 សទ្ធម្មា ។ វេន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ បរិវិទ្ធិស្ស វិហារតោ
 ធិរាយត្តវត្តិវោ វេទ្រោ ឧប្បជ្ជតិ លាកាយ ។ សោ ន
 ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ ន វាយមតិ លាកាយ ។ តស្ស អនុដ្ឋ-
 ហតោ អយដតោ អវាយមតោ លាកាយ លាកោ ឧប្ប-
 ជ្ជតិ ។ សោ ភេន អលាកេន ន សោចតិ ន កិលមតិ
 ន បរិណេតិ ន ឧវត្តាធឿ កន្ធតិ ន សម្មាហំ អាបជ្ជតិ ។
 អយំ វុទ្ធតិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វេទ្រោ វិហារតិ លាកាយ ន
 ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ ន វាយមតិ លាកាយ ន ច លាភី
 ន ច សោចិ ន ច បរិណេវ អនុតោ ច សទ្ធម្មា ។

បណ្ណសកលដ្ឋប័ត្រ ពលវគ្គ

កាលភិក្ខុនោ វំសភិក ព្យាយាម ដើម្បីលាភ លាភកំភើតឡើង ។
 ភិក្ខុនោមិនស្រវឹង មិនជ្រុលជ្រប់ មិនដល់ខ្លួនសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះលាភ
 នោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអ្នកប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ វំ
 សភិក ឡើយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង មិនស្រវឹងផង
 មិនប្រមាទផង មិនយូកចាកព្រះសង្ឃម្នាក់ (៦) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងប់ ប្រព្រឹត្តមិនដាច់លាប
 សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ កំភើតឡើង ។ ភិក្ខុនោមិនវំសភិក មិនឡើ
 យូក មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ។ កាលភិក្ខុនោ មិនវំសភិក មិនឡើ
 យូក មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ លាភកំមិនភើតឡើងដែរ ។ ភិក្ខុនោ
 វេមនិមិនសោកស្តាយ មិនលំបាក មិនខ្សឹកខ្សួល មិនកំទ្រួល កន្ទុក
 កន្ទួញ មិនដល់ខ្លួនសេចក្តីវង្វើង ព្រោះមិនមានលាភនោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអ្នកប្រាថ្នាដើម្បីលាភ មិនវំសភិក មិនឡើយ
 មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភ ទាំងអ្នកមិនមានលាភផង មិនសោកស្តាយ
 ផង មិនខ្សឹកខ្សួលផង មិនយូកចាកព្រះសង្ឃម្នាក់ (៧) ។

បណ្ណសកសង្ខេប ពលវិទ្យា

ធានាព្រះ ធម្មានុ អត្ថបថវិក្ខុំ ហោតិ អត្ថមញ្ញាយ
ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ កាល្យាណា
វាចោ ច ហោតិ កាល្យាណាវិញ្ញាណោ ចោយ
វាចាយ សមន្តាគតោ វិស្សដ្ឋាយ អនេលកធុរយ អត្ថស្ស
វិញ្ញាបនិយា សន្តស្សតោ ច ហោតិ សមាធមតោ
សមុត្តដកោ សម្បវាសកោ សព្រហ្មណីវិនិ ។
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ចហិ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ
អលំ អត្តនោ អលំ បរសំ ។

(៦៣) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ
អលំ អត្តនោ អលំ បរសំ ។ កតមេហិ បញ្ចហិ ។
ឥធម ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ធម ហោវ ខោ ចិប្បនិសន្និ ច ហោតិ
កុសលេសុ ធម្មេសុ សុតានុព្វ ធម្មានុ ធម្មាគតោ
ហោតិ ធានាព្រះ ធម្មានុ អត្ថបថវិក្ខុំ ហោតិ អត្ថមញ្ញាយ
ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ កាល្យាណា
វាចោ ច ហោតិ ។ មេវ អត្ថស្ស វិញ្ញាបនិយា សន្តស្សតោ
ច ហោតិ សមាធមតោ សមុត្តដកោ សម្បវាសកោ
សព្រហ្មណីវិនិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហិ ធម្មេហិ
សមន្តាគតោ ភិក្ខុ អលំ អត្តនោ អលំ បរសំ ។

បណ្ណសកសង្ខេប ពលវិទ្យា

ជាអ្នកពិចារណា ឲ្យអង្គនៃធម៌ចាំនិទ្ធាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ ១ ជាអ្នក
ដឹងនូវអត្ត ដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ១ ជាអ្នកមាន
វាចាល្អ មានពាក្យពិរោះ ប្រកបដោយវាចាអាក្រក់ ពាក់ព័ន្ធជាសំណល់
ជាវាចាអាក្រក់ ជាគ្រឿងកំរាំងដទៃឱ្យដឹងច្បាស់ខ្លួនសេចក្តី ១ ជាអ្នកកំរាំង
ពួកសព្វហ្មតាឱ្យឃើញច្បាស់ ឱ្យកាន់យក ឱ្យក្លាហាន ឱ្យរីករាយ ១ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៦ យ៉ាងនេះឯង រើបគួរដល់ខ្លួន
គួរដល់ពួកដទៃ ។

(៦៣) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង រើប
គួរដល់ខ្លួន គួរដល់ពួកដទៃ ។ ៨ យ៉ាង គឺអ្វីខ្លះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិ
ទ្ធាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹងជាប់ ក្នុងកុសលធម៌ចាំនិ
ទ្ធាយ កែជាអ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ចាំនិទ្ធាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ ១ ជាអ្នក
ពិចារណាឲ្យអង្គនៃធម៌ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ ១ ជាអ្នកដឹងនូវអត្ត ដឹងនូវធម៌
ហើយប្រតិបត្តិធម៌ ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ១ ជាអ្នកមានវាចាល្អ ។ មេ ។
ជាគ្រឿងកំរាំងដទៃឱ្យដឹងច្បាស់ខ្លួនសេចក្តី ១ ជាអ្នកកំរាំងពួកសព្វហ្មតា
ឱ្យឃើញច្បាស់ ឱ្យកាន់យក ឱ្យក្លាហាន ឱ្យរីករាយ ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាងនេះឯង រើបគួរដល់ខ្លួន គួរ
ដល់ពួកដទៃ ។

[៦៤] ចត្វាហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមណ្ឌកតោ ភិក្ខុ
 អលំ អត្តនោ នោ បរសំ ។ កកមេហិ ចត្វាហិ ។
 វេទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ចំប្បនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ
 ធម្មេសុ សុតានព្វ ធម្មានំ ជារកជាតិកោ ហោតិ
 ធនានព្វ ធម្មានំ អត្តបបរិត្តិ ហោតិ អត្តមញ្ញាយ
 ធម្មមញ្ញាយ ធម្មាទុធម្មប្បជបន្នោ ច ហោតិ នោ ច
 កល្យាណវារោ ហោតិ កល្យាណវត្តរណោ ទោរិយា
 វិញ្ញាបនិយា នោ ច សទ្ធស្សកោ ហោតិ សមាធមកោ
 សមុត្តនកោ សម្បវាសកោ សព្វហ្មចារិទំ ។ វមេហិ
 ទោ ភិក្ខុវេ ចត្វាហិ ធម្មេហិ សមណ្ឌកតោ ភិក្ខុ អលំ
 អត្តនោ នោ បរសំ ។

[៦៥] ចត្វាហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមណ្ឌកតោ ភិក្ខុ
 អលំ បរសំ នោ អត្តនោ ។ កកមេហិ ចត្វាហិ
 វេទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ចំប្បនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ
 ធម្មេសុ សុតានព្វ ធម្មានំ ជារកជាតិកោ ហោតិ
 នោ ច ធនានំ ធម្មានំ អត្តបបរិត្តិ ហោតិ នោ ច

[៦៤] មាលភិក្ខុចំណិទ្បាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៤ យ៉ាង វមេហិក្ខុ
 ដល់ខ្លួន តែមិនគួរដល់ពួកដទៃទេ ។ ៤ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ មាលភិក្ខុចំណិ
 ទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចេះដឹងជាប់ក្នុងសុភវិជ្ជាចំណិទ្បាយ ១
 ជាអ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ចំណិទ្បាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ ១ ជាអ្នកពិចារ
 ណាទូរអត់ខ្លាំងធម៌ចំណិទ្បាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ ១ ជាអ្នកដឹងទូរអត្ត
 ដឹងទូរធម៌ហើយ ប្រតិបត្តិធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ តែជាអ្នកមានវិញ្ញាបន
 ល្អ ជាអ្នកមានពាក្យមិនពិរោះ ជាអ្នកមិនប្រកបដោយវាចាអាក្រក់ ដែល
 ដាក់វាចារសំលាស់ ដាក់វាចាអាក្រក់ ជាគ្រឿងញ៉ាំងជនឱ្យដឹងច្បាស់
 ឱ្យសេចក្តី ទាំងជាអ្នកមិនញ៉ាំងពួកសព្វហ្មចារិ ឱ្យឃើញច្បាស់ ឱ្យខាន់
 យក ឱ្យក្លាយ ឱ្យរីករាយ ។ មាលភិក្ខុចំណិទ្បាយ ភិក្ខុប្រកបដោយ
 ធម៌ ៤ យ៉ាងនេះ វមេហិក្ខុដល់ខ្លួន តែមិនគួរដល់ពួកដទៃឡើយ ។

[៦៥] មាលភិក្ខុចំណិទ្បាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៤ យ៉ាង វមេហិក្ខុ
 ដល់ពួកដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនខ្លះ ។ ៤ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ មាលភិក្ខុ
 ចំណិទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចេះដឹងជាប់ ក្នុងសុភវិជ្ជា
 ចំណិទ្បាយ ១ ជាអ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ចំណិទ្បាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ
 តែជាអ្នកមិនពិចារណាទូរអត់ខ្លាំងធម៌ចំណិទ្បាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ

បណ្ណសកលវិញ្ញាណ ពាលនោ

អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មាទុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ
កល្យាណវាចោ ច ហោតិ កល្យាណវាគ្គរណោ
។ មេ ។ អត្តស្ស វិញ្ញាបនិយា សទ្ធស្សកោ ច ហោតិ
។ មេ ។ សព្វហ្មពារីធំ ។ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ធម្មហិ
ធម្មហិ សមន្តាកតោ ភិក្ខុ អលំ បរសំ នោ អត្តនោ ។

[២៦] តីហិ ភិក្ខុវេ ធម្មហិ សមន្តាកតោ ភិក្ខុ
អលំ អត្តនោ នោ បរសំ ។ កតមេហិ តីហិ ។ ឥធម
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ច ហេវ ទោ ទិប្បនិសន្តិ ច ហោតិ
កុសលេសុ ធម្មេសុ សុកានព្វ ធម្មានំ ទារកជាតិកោ
ហោតិ ធនានព្វ ធម្មានំ អត្តមបរិក្ខិ ហោតិ អត្តមញ្ញាយ
ធម្មមញ្ញាយ ធម្មាទុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ នោ ច
កល្យាណវាចោ ហោតិ កល្យាណវាគ្គរណោ ទោរិយា
វាចាយ សមន្តាកតោ វិស្សង្គាយ អនេលកធម្មាយ អត្តស្ស
វិញ្ញាបនិយា នោ ច សទ្ធស្សកោ ហោតិ សមាធមកោ
សមុត្តេជកោ សម្បហំសកោ សព្វហ្មពារីធំ ។ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ ធម្មហិ សមន្តាកតោ ភិក្ខុ អលំ
អត្តនោ នោ បរសំ ។

ចណ្ណសកលវិញ្ញាណ ពាលនោ

ទាំងអ្នកមិនដឹងខ្ញុំអត្ត មិនដឹងខ្ញុំធម៌ ហើយប្រតិបត្តិខ្ញុំធម៌ដ៏សមគួរ
ដល់ធម៌ ១ ជាអ្នកមានវាចាល្អ ជាអ្នកមានពាក្យពិរោះ ។ មេ ។ ជាគ្រឿង
ញ៉ាំងជនឱ្យដឹងច្បាស់ខ្ញុំសេចក្តី ១ ជាអ្នកញ៉ាំងពួកសព្វហ្មពារី ឱ្យ
ឃើញច្បាស់ ១ ។ មេ ។ ខ្ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ២
យ៉ាងនេះឯង វែមនិក្ខរដល់ពួកជនដទៃ កែមិនគួរដល់ខ្លួនឡើយ ។

[២៦] ខ្ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ យ៉ាង វែមនិ
ក្ខរដល់ខ្លួន កែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃ ។ ៣ យ៉ាង កើតិក្ខុ ។
ខ្ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មិនចេះដឹងតាម ក្នុងកុស-
លធម៌ទាំងឡាយទេ កែជាអ្នកច្រឡំនូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនស្តាប់
ហើយ ១ ជាអ្នកពិចារណាខ្ញុំអត្តនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនច្រឡំ
ហើយ ១ ជាអ្នកដឹងខ្ញុំអត្ត ដឹងខ្ញុំធម៌ ហើយប្រតិបត្តិខ្ញុំធម៌ដ៏សម
គួរដល់ធម៌ កែជាអ្នកមានវាចាមិនល្អ ជាអ្នកមានពាក្យមិនពិរោះ ជាអ្នក
មិនប្រកបដោយវាចាអត្រក្រង ដែលជា វាចាច្បាស់លាស់ ជាវាចាដក
ទោស ជាគ្រឿងញ៉ាំងជន ឱ្យដឹងច្បាស់ខ្ញុំសេចក្តី ទាំងមិនញ៉ាំងពួក
សព្វហ្មពារី ឱ្យឃើញច្បាស់ ឱ្យកាន់យក ឱ្យត្រាចាន ឱ្យរីករាយ ១ ។
ខ្ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ យ៉ាងនេះ វែមនិក្ខរដល់ខ្លួន
កែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃឡើយ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ មហាវគ្គ អដ្ឋកថាបិដក

(៦៧) ភីហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ អលំ
 បរេសំ លោ អត្តោ ។ កាតមេហិ ភីហិ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុ ឧ ហោវ ខោ ទិប្បជិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ
 ធម្មេសុ សុតានត្ថូ ធម្មានំ ជារកាជាតិកោ ហោតិ លោ ច
 ធនានំ ធម្មានំ អត្តបបរិក្ខិ ហោតិ លោ ច អត្តមញ្ញាយ
 ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ កល្យាណវិចារោ
 ច ហោតិ ។ មេ ។ អត្តស្សវិញ្ញាបជិយោ សទ្ធស្សកោ ច
 ហោតិ សមាធមកោ សមុត្តជកោ សម្បហំសកោ
 សព្វហ្មតារីរំ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ភីហិ ធម្មេហិ
 សមន្តាគតោ ភិក្ខុ អលំ បរេសំ លោ អត្តោ ។

(៦៨) ភីហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ
 អលំ អត្តោ លោ បរេសំ ។ កាតមេហិ ភីហិ ។
 ឥធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ឧ ហោវ ខោ ទិប្បជិសន្តិ ច ហោតិ
 កុសលេសុ ធម្មេសុ លោ ច សុតានំ ធម្មានំ ជារកា-
 ជាតិកោ ហោតិ ធនានត្ថូ ធម្មានំ អត្តបបរិក្ខិ ហោតិ

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ មហាវគ្គ អដ្ឋកថាបិដក

(៦៧) ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ យ៉ាង
 វែមនិក្ខុដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនទេ ។ ៣ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។
 ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹងជាប់ ក្នុង
 កុសលធម៌ចាំនិទ្សាយទេ តែជាអ្នកទ្រទ្រង់ខ្ញុំធម៌ចាំនិទ្សាយ ដែលខ្លួនស្តាប់
 ហើយ ១ ជាអ្នកមិនពិចារណាខ្ញុំអត្តនៃធម៌ចាំនិទ្សាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់
 ហើយ ចាំនិទ្ធិជាអ្នកមិនដឹងខ្ញុំអត្ត មិនដឹងខ្ញុំធម៌ ហើយប្រតិចត្តិ ខ្ញុំធម៌
 ដ៏សមគួរដល់ធម៌ តែជាអ្នកមានវិចារណៈ ។ មេ ។ ជាគ្រឿងញ៉ាំងជនឱ្យ
 ដឹងច្បាស់ខ្ញុំសេចក្តី ១ ជាអ្នកញ៉ាំងពួកសព្វហ្មតារី ឱ្យឃើញច្បាស់
 ឱ្យកាន់យក ឱ្យព្រហ្មចាន ឱ្យរីករាយ ១ ។ ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុប្រកប
 ដោយធម៌ ៣ យ៉ាងនេះ វែមនិក្ខុដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឡើយ ។

(៦៨) ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ២ យ៉ាង វែមនិ
 ក្ខុដល់ខ្លួន តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃទេ ។ ២ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ខ្មាលភិក្ខុ
 ចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹងជាប់ ក្នុងកុសលធម៌ចាំនិ
 ទ្សាយ វែមចាំនិមិនជាអ្នកទ្រទ្រង់ខ្ញុំធម៌ចាំនិទ្សាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ
 ផង តែជាអ្នកពិចារណាខ្ញុំអត្តនៃធម៌ចាំនិទ្សាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ ១

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ មហាវគ្គ អង្គទី៣៣

(៧០) អដិទោ អញ្ញាតវោ ភិក្ខុ យេន កកវា តេនុប-
 សង្កមិ ។ បេ ។ ឯកមន្តំ ធិសិទ្ធា ទោ សោ ភិក្ខុ
 កកវន្តំ ឯកធារោ ធិសាធុ មេ កន្ត កកវា សុទ្ធិត្តេន ធម្មំ
 នេសេតុ យមហំ កកវតោ ធម្មំ សុត្វា ឯកោ វុបកដោ
 អប្បមត្តោ អាតាមិ បហិតត្តោ វិហារយ្យន្តិ ។ ឯវមេវ
 បធិនេកាទ្វេ មោយបុរិសា មញ្ញាវ(១) អដ្ឋេសន្តិ ធម្មេ ច
 កាសិកេ មមញ្ញាវ អនុតទ្ធិត្ថំ មញ្ញាវតិ ។ នេសេតុ
 មេ កន្ត កកវា សុទ្ធិត្តេន ធម្មំ នេសេតុ សុតតោ
 សុទ្ធិត្តេន ធម្មំ អប្បវាទាមហំ កកវតោ កាសិកស្ស
 អត្ថំ អាជានេយ្យំ អប្បវាទាមហំ កកវតោ កាសិកស្ស
 ធាយានោ អស្សន្តិ ។ តស្មាតិហ តេ ភិក្ខុ ឯវិ
 សិក្ខិត្តំ អដ្ឋិត្តំ មេ ចិត្តំ បិទំ កវិស្សតិ សុសន្នាតំ ធី
 ធុប្បដ្ឋា ចាបកា អកុសលា ធម្មា ចិត្តំ បរិយាធាយ
 វស្សន្តិ ។ ឯវញ្ញំ តេ ភិក្ខុ សិក្ខិត្តំ ។

១ ឧ.ម. មមញ្ញាវ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ មហាវគ្គ អង្គទី៣៣

(៧០) គ្រានោះ ភិក្ខុមួយរូប បានចូលទៅកាល់ព្រះដ៏មានព្រះ
 ភាគ ។ បេ ។ លុះភិក្ខុនោះ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំ
 ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម៌ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយសេចក្តីបំប្រញូឱ្យបាន ដែល
 ខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់ធម៌ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ ជាបុគ្គលម្នាក់ឯង
 ចៀសចេញទៅ ជាអ្នកមិនធ្វេសប្រហែស មានព្យាយាមដុះកំរៅ
 កិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។ មោយបុរសពួកខ្លះ ក្នុង
 សេហានេះ គ្រាន់តែកាកធាតុជាភកយ៉ាងនេះ កាលធម៌ដែលកថាភក
 សំដែងហើយ សំគាល់តែគ្រងដើមតាមកថាភកប៉ុណ្ណោះ ។ បតិក្រព្រះ
 អង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម៌ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយ
 សេចក្តីបំប្រញូឱ្យបាន សូមព្រះសុភក្រង់សំដែងធម៌ ដោយសេចក្តី
 បំប្រញូឱ្យបាន គិតធ្វើដូចម្តេច សូមឱ្យខ្ញុំព្រះអង្គ បានយល់ទូរអក្ខនៃ
 កាសិករបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គិតធ្វើដូចម្តេច សូមឱ្យខ្ញុំព្រះអង្គបានទទួល
 ដូរកាសិករបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ ហេតុដូច្នោះ ក្នុងសាលា
 នេះ អ្នកប្បវិសិក្សាយ៉ាងនេះថា ចិត្តរបស់អាកាអញ មិនតាំងនៅក្នុង
 សន្តាន តាំងនៅដោយល្អ ទាំងពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ក៏មិនកើតឡើង
 គ្របសង្កត់ចិត្តបានឡើយ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ អ្នកប្បវិសិក្សាយ៉ាងនេះចុះ ។

បណ្ណសកសង្ខេបតោ បាលវន្ត

យតោ ទោ តេ ភិក្ខុ អដ្ឋង្គំ ចិន្តំ បិតំ ហោតិ សុស-
 ណ្ឌិតំ ន ធុប្បន្ទា ចាបតា អកុសលា ធម្មា ចិន្តំ
 បរិយាទាយ តិដ្ឋង្គំ តតោ តេ ភិក្ខុ ឯវំ សិក្ខិត្តំ មេត្តា
 មេ ចេតោវិមុត្តិ ភាវិតា ភវិស្សតិ ពហុលីកតោ យាធិកតា
 វត្តតតោ អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសហាទ្ធាតិ ។ ឯវញ្ញំ តេ
 ភិក្ខុ សិក្ខិត្តំ ។ យតោ ទោ តេ ភិក្ខុ អយំ សមាធិ
 ឯវំ ភាវិតោ ហោតិ ពហុលីកតោ តតោ ត្វំ ភិក្ខុ ឥមំ
 សមាធិ សវិតក្កម្យំ សវិចារំ ភាវយ្យសិ អវិតក្កម្យំ
 វិចារមត្តំ ភាវយ្យសិ អវិតក្កម្យំ អវិចារំ ភាវយ្យសិ
 សប្បវិតកម្យំ ភាវយ្យសិ ធិប្បវិតកម្យំ ភាវយ្យសិ
 សាតសហតតម្យំ ភាវយ្យសិ ឧបេត្តាសហតតម្យំ
 ភាវយ្យសិ ។ យតោ ទោ តេ ភិក្ខុ អយំ សមាធិ
 ឯវំ ភាវិតោ ហោតិ សុភាវិតោ តតោ តេ ភិក្ខុ ឯវំ
 សិក្ខិត្តំ កុណោ មេ ចេតោវិមុត្តិ ។ ថេ ។ ធុទិកា មេ
 ចេតោវិមុត្តិ ។ ថេ ។ ឧបេត្តា មេ ចេតោវិមុត្តិ

បណ្ណសកសង្ខេបតោ បាលវន្ត

ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលណា ចិត្តរបស់អ្នកតាំងនៅក្នុងសន្តាន តាំងនៅល្អហើយ
 តាំងពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ក៏មិនកើតឡើង គ្របសង្កត់ចិត្តបាន ម្ចាស់
 ភិក្ខុ កាលនោះអ្នកប្រសិស្សយ៉ាងនេះថា ចេតោវិមុត្តិ ប្រកបដោយមេត្តា
 អាត្មាអញ បានចំរើនហើយ បានធ្វើឱ្យច្រើនហើយ បានធ្វើឱ្យដូចជាយាន
 បានដំរល់សិបំ បានប្រព្រឹត្តរឿយៗ បានសន្សំទុក បានប្រាណ្ឌូល្អហើយ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុ អ្នកប្រសិស្សយ៉ាងនេះចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលណា សមាធិ
 នេះ អ្នកបានចំរើនហើយ បានធ្វើឱ្យច្រើនហើយយ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាល
 នោះ អ្នកគួរចំរើននូវសមាធិនេះ ដែលប្រកបដោយវិភក្តៈនិងវិចារៈផង
 គួរចំរើននូវសមាធិដែលមិនមានវិភក្តៈផង មានវិចារៈប៉ុណ្ណោះ គួរចំរើន
 នូវសមាធិ ដែលមិនមានវិភក្តៈ មិនមានវិចារៈផង គួរចំរើននូវសមាធិ ដែល
 ប្រកបដោយបីគឺផង គួរចំរើននូវសមាធិ ដែលមិនមានបីគឺផង គួរចំរើននូវ
 សមាធិ ដែលប្រកបដោយសេចក្តីសច្ចៈផង គួរចំរើននូវសមាធិដែល
 ប្រកបដោយមេត្តាផង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបានចំរើន
 ហើយ បានចំរើនល្អហើយយ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកប្រសិស្ស
 យ៉ាងនេះថា ចេតោវិមុត្តិប្រកបដោយកុណោ ឈត្តាអញ ។ ថេ ។ ចេតោវិមុត្តិ
 ប្រកបដោយមុទិតា អាត្មាអញ ។ ថេ ។ ចេតោវិមុត្តិ ប្រកបដោយមេត្តា

បណ្ណសកលស្តុហិកោ បាលវន្ត

តតោ ត្វំ ភិក្ខុ ឥមំ សមាធិ សវិតក្កម្មិ
 សវិតាវំ ភាវយ្យាសិ អវិតក្កម្មិ វិចារមត្តំ ភាវយ្យាសិ
 អវិតក្កម្មិ អវិតាវំ ភាវយ្យាសិ សប្បិភិក្កម្មិ ភាវ-
 យ្យាសិ ធិប្បិភិក្កម្មិ ភាវយ្យាសិ សាតសហតតម្មិ
 ភាវយ្យាសិ ទេវត្តាសហតតម្មិ ភាវយ្យាសិ ។
 យតោ ចោ តេ ភិក្ខុ អយំ សមាធិ ឯវំ ភារិតោ
 ហោតិ សុភារិតោ តតោ តេ ភិក្ខុ ឯវំ សិក្ខិតត្វំ
 វេទនាសុ ។ បេ ។ ធិត្តេ ។ បេ ។ ធម្មេសុ ធម្មា-
 ទុបស្សិ វិហរិស្សមិ អាតាថិ សម្មជានោ សតិមា
 វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈនោមនស្សន្តិ ។ ឯវំត្តិ តេ
 ភិក្ខុ សិក្ខិតត្វំ ។ យតោ ចោ តេ ភិក្ខុ អយំ
 សមាធិ ឯវំ ភារិតោ ហោតិ ពហុលីកតោ តតោ
 ត្វំ ភិក្ខុ ឥមំ សមាធិ សវិតក្កម្មិ សវិតាវំ
 ភាវយ្យាសិ អវិតក្កម្មិ វិចារមត្តំ ភាវយ្យាសិ
 អវិតក្កម្មិ អវិតាវំ ភាវយ្យាសិ សប្បិភិក្កម្មិ ភាវយ្យាសិ

បណ្ណសកលស្តុហិកោ បាលវន្ត

ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកគ្រូចំរើនសមាធិនេះ ដែលប្រកបដោយវិភក្តៈ
 វិចារផន្តិ អ្នកគ្រូចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានវិភក្តៈ មានវិចារផន្តិ
 អ្នកគ្រូចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានវិភក្តៈ មិនមានវិចារផន្តិ អ្នកគ្រូចំរើន
 សមាធិ ដែលប្រកបដោយប័កផន្តិ អ្នកគ្រូចំរើនសមាធិ ដែលមិនមាន
 ប័កផន្តិ អ្នកគ្រូចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយសេចក្តីសប្បាយផន្តិ អ្នកគ្រូ
 ចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយទេវតាផន្តិ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលណា សមាធិ
 នេះ អ្នកបាទចំរើនហើយ បាទចំរើនល្អហើយ យ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាល
 នោះ អ្នកប្រសូសិក្សាយ៉ាងនេះថា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ។ បេ ។ ក្នុងបិក្ខុ
 ។ បេ ។ អាត្មាត្រូវនឹងពិចារណាឃើញ នូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយជា
 ប្រក្រតី មានព្យាយាមជាគ្រឿងផុតកំដៅកិលេស ជាអ្នកដឹងខ្លួន មានស្មារតី
 កំចាត់បង់នូវអភិជ្ឈននឹងទោមនស្ស ក្នុងលោកចេញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ អ្នកប្រសូសិក្សា
 យ៉ាងនេះចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបាទចំរើន
 ហើយ បាទធ្វើឱ្យច្រើនហើយយ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកគ្រូ
 ចំរើនសមាធិនេះ ដែលប្រកបដោយវិភក្តៈវិចារផន្តិ អ្នកគ្រូចំរើនសមាធិ
 ដែលមិនមានវិភក្តៈ មានវិចារផន្តិ អ្នកគ្រូចំរើនសមាធិ ដែលមិនមាន
 វិភក្តៈ មិនមានវិចារផន្តិ អ្នកគ្រូចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយប័កផន្តិ

ឈឺឬក៏ក្រហម កាវយ្យសិ សាគស ហកតម្បិ កាវយ្យសិ
 ឧបេត្តាសហកតម្បិ កាវយ្យសិ ។ យតេ ខេ តេ
 ភិក្ខុ អយំ សមាជំ ឯវំ ការិកោ ហោតិ សុភារិកោ
 តតោ ភ្នំ ភិក្ខុ យេន យេនេវ តត្បសិ(១) ជាសុយេវ
 តត្បសិ(២) យត្ថ យត្ថ វស្សសិ ជាសុយេវ វស្សសិ
 យត្ថ យត្ថ ជិសិទិស្សសិ យត្ថ ឆានុយេវសេយ្យំ
 កម្បិស្សសិ ជាសុយេវ សេយ្យំ កម្បិស្សសតិ ។

អដខោ សោ ភិក្ខុ កតវតា ភិមិទា វារិទេន
 ឧវទិកោ ឧដ្ឋាយាសថា កតវន្តំ អភិវារិទេត្វា បទិក្ខុណំ
 កត្វា ចត្តាមិ ។ អដខោ សោ ភិក្ខុ ឯតោ វុ កក្កោ
 អប្បមត្តោ អាតាមិ បបាតត្តោ វិហារត្តោ ន ស្សេវ
 យស្សត្តាយ កុលបុត្តា សម្មនេវ អតាវស្ថា ន វិយំ
 បព្វជន្តិ តទទុត្តំ ព្រហ្មចរិយបរិយោសាន និដ្ឋេវ
 ជន្មេ សយំ អភិក្ខា សន្តិកត្វា ឧបសម្បជ្ជំ វិហាសិ

១-២ ខ. ឆលំ។ ម. ឆត្បសិ ។

អ្នកគួរចំរើនសមាជិ ដែលមិនមានបីភិវឌ្ឍន៍ អ្នកគួរចំរើនសមាជិ ដែលប្រកប
 ដោយសេចក្តីសប្បាយផង អ្នកគួរចំរើនសមាជិ ដែលប្រកបដោយ
 ទម្រង់ផង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលណា សមាជិនៈ អ្នកចុះចំរើនហើយ
 ចុះចំរើនល្អហើយយ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកនឹងទៅ
 ក្នុងទីណា ។ អ្នកនឹងទៅសប្បាយ ក្នុងទីនោះ ។ អ្នកនឹងឈរនៅ ក្នុងទី
 ណា ។ អ្នកនឹងឈរនៅសប្បាយ ក្នុងទីនោះ ។ អ្នកនឹងក្នុង ក្នុងទីណា ។
 អ្នកនឹងក្នុងសប្បាយ ក្នុងទីនោះ ។ អ្នកនឹងសម្រេចការដេក ក្នុងទីណា ។
 អ្នកនឹងសម្រេចការដេកសប្បាយ ក្នុងទីនោះ ។

ព្រានោះ ភិក្ខុនោះ ដែលព្រាជីមានព្រានភាគ ទូន្មានដោយឡែក
 នេះហើយ កំព្រាកចាកកាសនៈ ហើយព្រាបង្វាយចង្អុលព្រាជីមាន
 ព្រានភាគ ធ្វើប្រទេស្យឈរស្រេច ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុនោះ តែ
 ម្នាក់ឯងទៀសចេញទៅ មិនធ្វើសម្របសម្រួល មានព្យាយាមជាគ្រឿង
 ដុតកំដៅកិលេស មានចិត្តចង្អុលទៅកាន់ព្រានភិក្ខុ កុលបុត្តចេញ
 ចាកផ្ទះ ចូលទៅកាន់ផ្ទះសាដោយប្រពៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនុក្ករធម៌
 ណា មិនយូរប៉ុន្មាន លោកក៏ធ្វើឱ្យជាកំចាត់ស្នូលអនុក្ករធម៌ ដែលមាន
 ព្រហ្មចរិយៈជាទីបំផុតនោះ ដោយប្រាជ្ញាជីវិតប្រសើរបស់ខ្លួនក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះ

ទីណា ជាតិ ស្រីតំ ព្រហ្មចរិយំ កកតំ ករណីយំ
នាមរំ ឥត្តត្តាយាតិ អត្តញ្ញាសិ ។ អញ្ញាតោ ច បទ
សោ ភិក្ខុ អរហតំ អហោសិតិ ។

(៧០) ឯកំ សមយំ កកតំ ករណីយំ វិហារតិ ករណី-
សីសេ ។ តត្រ ទោ កកតំ ភិក្ខុ អាមន្តសំ ភិក្ខុវេតិ
។ បេ ។ កកតំ ឯកទរោច បុព្វាហំ ភិក្ខុវេ សុខោតា
អនភិសម្ពុតោ ពោធិសត្តោ ។ សមាទោ ទុកាសំបិ ទោ
សញ្ញាធាមិ ទោ ច រូបាធិ ចស្សមិ ។ តស្ស មយំ
ភិក្ខុវេ ឯកទរោសិ សាច ទោ អហំ ទុកាសត្តោ
សញ្ញាធាយ្យំ រូបាធិ ច បស្សេយ្យំ ឯកទ្រ ឥទំ
ញាណទស្សនំ បរិសុទ្ធករំ អស្សតិ ។ សោ ទោ
អហំ ភិក្ខុវេ អចរេន សមយេន អប្បមត្តោ អាតាមិ
បហិតតោ វិហារេន ទុកាសត្តោ សញ្ញាធាមិ

ដឹងច្បាស់ថា ជាតិរបស់គាត់អញ្ជាស់ហើយ ព្រហ្មចរិយធម៌គាត់
អញ្ជាបានប្រព្រឹត្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ សោធន៍សក្ខិច គាត់អញ្ជាបានធ្វើរួច
ហើយ មគ្គការវិចិត្តជំរុំទៀត ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសោធន៍សក្ខិចនេះ
មិនមានឡើយ ។ មានសេចក្តីសរសើរថា បណ្ណព្រះអរហន្តទាំងឡាយ
ភិក្ខុនោះ ក៏ជាព្រះអរហន្ត មួយអង្គដែរ ។

(៧១) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងគយ-
សីសប្រទេស ទៀបស្រុកគយ ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគ ទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះថា ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ កាលមុនដំបូងត្រាស់
ដឹង កថាគតនៅជាពោធិសត្វ មិនខាន់ត្រាស់ដឹងនៅឡើយ ស្គាល់ខ្ញុំតម្កី
ដោយច្បាស់លាស់ តែមិនឃើញខ្ញុំប្រទាំងឡាយ ។ ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ
កថាគតនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ប្រសិនបើ កថាគតស្គាល់
ខ្ញុំតម្កីដឹង ឃើញច្បាស់ខ្ញុំប្រទាំងឡាយដឹង ញាណទស្សនៈរបស់កថាគត
នេះ គប្បីបរិសុទ្ធយ៉ាងក្រៃលែង យ៉ាងនោះដែរ ។ ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ
សម័យជំរុំទៀត កថាគតនោះ ជាអ្នកមិនប្រមាទ មានព្យាយាមជំរុំគ្រឿង
ដុតកំដៅកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះទេវតា ស្គាល់ច្បាស់ខ្ញុំតម្កីដឹង

រូបាធិ ច បស្សមិ ទោ ច ទោ តាហិ ទេវតាហិ សទ្ធិ
 សន្តិដ្ឋានិ សល្លោមិ សាកក្ខំ សមាបដ្ឋានិ ។ តស្ស
 មយ្ហំ ភិក្ខុវេ ឯតទហោសិ សទេ ទោ អហំ ទុកាសត្យោ
 សញ្ញានេយ្យំ រូបាធិ ច បស្សេយ្យំ តាហិ ច ទេវតាហិ
 សទ្ធិ សន្តិដ្ឋេយ្យំ សល្លោមេយ្យំ សាកក្ខំ សមាបដ្ឋេយ្យំ
 ឯវុត្ត វនំ ញាណទស្សនំ បរិសុទ្ធតវំ អស្សតិ ។
 សោ ទោ អហំ ភិក្ខុវេ អបរិទេ សមយេន អប្បមត្តោ
 អាតាបិ បហិតតោ វិហារេន្តោ ទុកាសត្យោ សញ្ញានិមិ
 រូបាធិ ច បស្សមិ តាហិ ច ទេវតាហិ សទ្ធិ សន្តិដ្ឋានិ
 សល្លោមិ សាកក្ខំ សមាបដ្ឋានិ ទោ ច ទោ តា
 ទេវតា ជាទានិ វនំ ទេវតា អមុកុត្តា វំ អមុកុត្តា វំ
 ទេវនិកាយាតិ ។ តស្ស មយ្ហំ ភិក្ខុវេ ឯតទហោសិ
 សទេ ទោ អហំ ទុកាសត្យោ សញ្ញានេយ្យំ រូបាធិ ច
 បស្សេយ្យំ តាហិ ច ទេវតាហិ សទ្ធិ សន្តិដ្ឋេយ្យំ សល្លោ
 មេយ្យំ សាកក្ខំ សមាបដ្ឋេយ្យំ តា ច ទេវតា ជាទេយ្យំ

ឃើញច្បាស់ខ្ញុំរូបទាំងឡាយផង ក៏មិនបីករនៅជាមួយ មិនចរាជាមួយ
 មិនដល់ខ្ញុំការសាក្ខា ជាមួយនឹងទៅកាតាំងឡាយនោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយ ភថាភនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា ប្រសិនបើ ភថាភ
 ស្គាល់ច្បាស់ខ្ញុំភិក្ខុផង ឃើញច្បាស់ខ្ញុំរូបទាំងឡាយផង កប្បិករនៅ
 ជាមួយ កប្បិចរាជាមួយ កប្បិដល់ខ្ញុំការសាក្ខា ជាមួយនឹង
 ទៅកាតាំងឡាយផង ញាណទស្សនរបស់ភថាភនេះ កប្បិបរិសុទ្ធ
 ក្រែលនឹង យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យមួយទៀត
 ភថាភនោះ ជាអ្នកមិនប្រមាទ មានព្យាយាមជ្រាបត្រៀមដុំកំដៅកិលេស
 មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ស្គាល់ច្បាស់ខ្ញុំភិក្ខុផង ឃើញច្បាស់
 ខ្ញុំរូបទាំងឡាយផង ក៏បីករនៅជាមួយ ចរាជាមួយ ដល់ខ្ញុំការសាក្ខា
 ជាមួយនឹងទៅកាតាំងឡាយនោះផង ក៏មិនស្គាល់ខ្ញុំទៅកាតាំងឡាយ
 នោះថា ទៅកាតាំងឡាយនេះ មកអំពីទៅនិកាយឯណោះ ។ ដូច្នេះ
 ផង ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភថាភនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា
 ប្រសិនបើ ភថាភ ស្គាល់ច្បាស់ខ្ញុំភិក្ខុផង ឃើញច្បាស់ខ្ញុំរូបទាំងឡាយ
 ផង ក៏បីករនៅជាមួយ ចរាជាមួយ ដល់ខ្ញុំការសាក្ខា ជាមួយ
 នឹងទៅកាតាំងឡាយនោះផង ភថាភស្គាល់ខ្ញុំទៅកាតាំងឡាយនោះថា

តា ច ទេវតា ជាបាមិ ឥមា ទេវតា ឯវំទិ យាយុកា ឯវំទិ រដ្ឋ-
 តិកាតិ យោ ច ទោ តា ទេវតា ជាបាមិ យទិ វា មេ ឥមាហិ
 ទេវតាហិ សន្តិ សន្តិវុត្តបុត្តំ យទិ វា ឧ សន្តិវុត្តបុត្តំ ។
 តស្ស មយ្ហំ ភិក្ខុវេ ឯតទយោសិ សេ ទោ អហំ
 ឧកាសញ្ចោ សត្វាទេយ្យំ រូទាចិ ច បស្សេយ្យំ តាហិ
 ច ទេវតាហិ សន្តិ សន្តិដ្ឋេយ្យំ សល្លមេយ្យំ សាកក្ខំ
 សមាបដ្ឋេយ្យំ តា ច ទេវតា ជាទេយ្យំ ឥមា ទេវតា
 អមុកុញ្ញា វា អមុកុញ្ញា វា ទេវទិកាយាតិ តា ច ទេវតា
 ជាទេយ្យំ ឥមា ទេវតា ឥមស្ស កម្មស្ស វិចារកេ ឧ ឥតោ
 ចុតា កត្ត ឧបបន្ទាតិ តា ច ទេវតា ជាទេយ្យំ ឥមា
 ទេវតា ឯវំមហារា ឯវំសុទុក្ខុប្បដិសំវេទិទិយោតិ តា
 ច ទេវតា ជាទេយ្យំ ឥមា ទេវតា ឯវំទិ យាយុកា ឯវំទិ រ-
 ដ្ឋតិកាតិ តា ច ទេវតា ជាទេយ្យំ យទិ វា មេ ឥមាហិ
 ទេវតាហិ សន្តិ សន្តិវុត្តបុត្តំ យទិ វា ឧ សន្តិវុត្តបុត្តំ
 ឯវំទេ ឥទំ ញាណទស្សនំ បរិសុទ្ធតវំ អស្សតិ ។

ស្គាល់ទៅតាំងនោះថា ទៅតាំងឡាយនេះ មានកាយុវិវិយាតិខេ
 បិកទៅអស់កាលយូរយ៉ាងនេះ ដូច្នោះផង កែមិនស្គាល់ទៅតាំងនោះថា
 ភាគអញ ព្រប់នៅជាមួយនឹងទៅតាំងឡាយនេះ ឬថា មិនព្រប់នៅ
 ជាមួយ ដូច្នោះផង ។ ខ្លួនភិក្ខុទាំងឡាយ គង់គរនោះ មានសេចក្តីគ្រិះ
 យ៉ាងនេះថា ប្រសិនបើ ភាគស្គាល់ច្បាស់នូវភិក្ខុផង ឃើញច្បាស់នូវប្រ
 ទាំងឡាយផង បិកទៅជាមួយ ចេះជាមួយ ផល់ខ្ញុំការសាក្ខតា ជាមួយ
 នឹងទៅតាំងនោះផង គប្បីស្គាល់នូវទៅតាំងនោះថា ទៅតាំងឡាយ
 នេះ មកអំពីទៅនិកាយឯណោះ ។ ដូច្នោះផង គប្បីស្គាល់ទៅតាំង
 នោះថា ទៅតាំងឡាយនេះ ច្បាស់ពីទំនេះទៅកើតក្នុងទំនោះ ដោយផល
 កម្មនេះដូច្នោះផង គប្បីស្គាល់ទៅតាំងនោះថា ទៅតាំងឡាយនេះមាន
 ភាហាយ៉ាងនេះ សោយសុខទុក្ខយ៉ាងនេះ ដូច្នោះផង គប្បីស្គាល់នូវទៅត
 ាំងនោះថា ទៅតាំងឡាយនេះ មានកាយុវិវិយាតិខេ បិកទៅអស់
 កាលយូរយ៉ាងនេះ ដូច្នោះផង គប្បីស្គាល់នូវទៅតាំងនោះថា ភាគអញ
 ព្រប់នៅជាមួយនឹងទៅតាំងឡាយ ឬថា មិនព្រប់នៅជាមួយទេ ដូច្នោះ
 ផង ញាណទស្សនេះរបស់គង់គរនេះ គប្បីបរិសុទ្ធប្រវិលវិវិយាតិខេ ។

បណ្ណាល័យសង្កាត់ពោធិ៍សាត់ បាលី

សោ ទោ អហំ កិក្ខុវេ អបរេន សមយេន អប្បមត្តោ
 អាតាមី បហិតតោ វិហរេន្តា ឧកាសញ្ជោ សញ្ញាជាមិ
 រុទានិ ច បស្សមិ តាហិ ច ទេវតាហិ សន្តិ សន្តិដ្ឋាមិ
 សល្លជាមិ សាកន្តំ សមាបដ្ឋាមិ តា ច ទេវតា ជាជាមិ
 ឥមា ទេវតា អនុកម្មា វា អនុកម្មា វា ទេវតិកាយាតិ
 តា ច ទេវតា ជាជាមិ ឥមា ទេវតា ឥមស្សំ កម្មស្ស
 វិចារេន ឥតោ ចុតា វត្ថុ ឧបបន្នាតិ តា ច ទេវតា
 ជាជាមិ ឥមា ទេវតា វិវាហារា វិវសុទ្ធជុតុច្ច្យដិសវេ
 ទិទិយោតិ តា ច ទេវតា ជាជាមិ ឥមា ទេវតា វិវិទិ-
 យាយុកា វិវិទិដ្ឋិតិកាតិ តា ច ទេវតា ជាជាមិ
 យទិ វា មេ តាហិ ទេវតាហិ សន្តិ សន្តិវុត្តបុព្វំ យទិ
 វា ន សន្តិវុត្តបុព្វំ ។ យោកីវត្ថុ មេ កិក្ខុវេ វិវិ
 អដ្ឋបវេន្តំ អទិទេវតាណាណស្សនំ ន សុវិសុទ្ធិ អហោសិ

បណ្ណាល័យសង្កាត់ពោធិ៍សាត់ បាលី

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យដទៃទៀត គង្គានោះ ជាអ្នកមិនប្រទាន
 មានព្យាយាមជ្រៀតជ្រែកដើរកិរិលស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន
 ស្គាល់ច្បាស់នូវពុទ្ធវិន័យ ឃើញច្បាស់នូវបទពិធានធម៌ បិកានជាមួយ
 ចរាជាមួយ ដល់នូវការសាក្សី ជាមួយនឹងទេវតាទាំងឡាយនោះផង
 ស្គាល់ទេវតាទាំងនោះថា ទេវតាទាំងឡាយនេះ មកអំពីទេវតិកាយ
 ឯណោះ ដូច្នេះផង ស្គាល់ទេវតាទាំងឡាយនោះថា ទេវតាទាំងឡាយ
 នេះ ច្រកអំពីទេវតិកាយនោះ ដោយផលកម្មនេះ ដូច្នេះផង
 ស្គាល់ទេវតាទាំងនោះថា ទេវតាទាំងឡាយនេះ មានភារាយណ៍នេះ
 សោយសុខទុក្ខយ៉ាងនេះ ដូច្នេះផង ស្គាល់ទេវតាទាំងនោះថា ទេវតា
 ទាំងឡាយនេះ មានតម្រូវវិន័យយ៉ាងនេះ បិកានអស់កាលយូរយ៉ាង
 នេះ ដូច្នេះផង ស្គាល់ទេវតាទាំងនោះថា ភាគអញ្ចាច់នៅជាមួយនឹង
 ទេវតាទាំងឡាយនោះ ឬថា មិនច្បាប់នៅជាមួយទេ ដូច្នេះផង ។ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ អធិទេវតាណាណស្សនេ (ការដឹងនឹងការឃើញនូវទេវតាដ៏
 ក្រៃលែង) របស់គេជាគតមានបរិវេណប្រការយ៉ាងនេះ មិនបរិសុទ្ធដកបណា

ទេវ ភាវហំ ភិក្ខុវេ សនេវតេ លោកេ សមារតេ
 សត្រញតេ សស្សមណាព្រាហ្មណិយា បដាយ សនេវ-
 មនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធា បច្ចុ-
 ញាសី ។ យតោ ច ទោ មេ ភិក្ខុវេ ឯវំ អដ្ឋបរិវដ្តំ
 អនិទេវញ្ញាណនស្សនំ សុវិសុទ្ធិំ អហោសិ អដាហំ
 ភិក្ខុវេ សនេវតេ លោកេ សមារតេ សត្រញតេ
 សស្សមណាព្រាហ្មណិយា បដាយ សនេវមនុស្សាយ
 អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធា បច្ចុញ្ញាសី ។
 ញាណត្ថ បទ មេ នស្សនំ ឧទទានំ អកុប្បា មេ
 ទេវតាវិមុត្តិ អយមន្តិមា ជាតិ នត្តិទានំ បុនត្តវោតិ ។

[៧៦] អដ្ឋិមាធំ ភិក្ខុវេ អភិកាយកទានំ ។

កតមាធំ អដ្ឋ ។ អដ្ឋត្តំ រូបសញ្ញំ ឯកោ
 តហិទ្ធា រូទានិ បស្សតិ បរិត្តានិ សុវណ្ណានុទ្ធាណិ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គប្បីគិត ក៏មិនទាន់ប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាអ្នកគ្រាស់ដឹងខ្លួន
 អនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទៅលោក មារលោក
 នឹងព្រាហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទៅគាននឹង
 មនុស្សវេទបរោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលណា អធិ-
 ទេវញ្ញាណទស្សនៈ របស់គេជាគតមានបរិវដ្ត ៨ ប្រការយ៉ាងនេះ បរិសុទ្ធ
 ហើយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលនោះ គប្បីប្តេជ្ញាខ្លួន ថាជាអ្នកគ្រាស់
 ដឹងខ្លួនអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទៅលោក មារ-
 លោក ព្រាហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទៅគា-
 ននឹងមនុស្ស ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត ញាណទស្សនៈក៏កើតឡើងដល់
 គេជាគតថា ចេះការវិមុត្តិរបស់គេជាគតមិនកម្រើក ជាតិរនេះជាតិទីបំផុត
 ក្នុងកាលឥឡូវនេះ គេប្តីមិនមានទៀតឡើយ ។

[៧៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អភិកាយគនៈ (ហេតុជាគ្រឿងគ្រប
 សន្តិក៏ខ្លួនចិញ្ចឹមសត្រូវផង ខ្លួនកាយណ៍ផង) ទោះមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង
 កើតឡើង ។ គឺបុគ្គលពួកមួយ មានសេចក្តីសំគាល់ខ្លួនប្រទានក្នុង ឃើញខ្លួន
 រូបទានិក្រៅ ជាប្រមាណប្រមាណតិច មានសម្បុរល្អ ឬ សម្បុរកាក្រក់

បណ្ណាសកាសង្ខតោ ពលវេទនា

តាមិ អភិកុយ្យ ជាបាមិ បស្សមីតិ ឯវសញ្ញិ ហោតិ វេទនំ
 បថមំ អភិកាយតទំ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញិ ឯកោ ពហំនា
 រូបាមិ បស្សតិ អប្បមាណាមិ សុវណ្ណាទុក្ខណ្ណាមិ តាមិ
 អភិកុយ្យ ជាបាមិ បស្សមីតិ ឯវសញ្ញិ ហោតិ វេទនំ
 ទុតិយំ អភិកាយតទំ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញិ ឯកោ
 ពហំនា រូបាមិ បស្សតិ បរិត្តាមិ សុវណ្ណាទុក្ខណ្ណាមិ តាមិ
 អភិកុយ្យ ជាបាមិ បស្សមីតិ ឯវសញ្ញិ ហោតិ វេទនំ
 តតិយំ អភិកាយតទំ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញិ ឯកោ ពហំនា
 រូបាមិ បស្សតិ អប្បមាណាមិ សុវណ្ណាទុក្ខណ្ណាមិ តាមិ
 អភិកុយ្យ ជាបាមិ បស្សមីតិ ឯវសញ្ញិ ហោតិ វេទនំ
 ចតុត្ថំ អភិកាយតទំ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញិ ឯកោ ពហំនា
 រូបាមិ បស្សតិ វិលាមិ វិលវណ្ណាមិ វិលវិទិស្សនាមិ
 វិលវិភាសាមិ តាមិ អភិកុយ្យ ជាបាមិ បស្សមីតិ
 ឯវសញ្ញិ ហោតិ វេទនំ បញ្ចមំ អភិកាយតទំ ។

បណ្ណាសកាសង្ខតោ ពលវេទនា

គ្របសន្តិកំនុវុបចាំនិទោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា ភាគ
 អញដឹង ភាគអញឃើញដូច្នោះ នេះជាអភិកាយតទៈទី ១ ។ បុគ្គលពួក
 មួយ មានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបវាទិក្ខន្ធ ឃើញនូវរូបវាទិក្រៅ ជា
 រូបមានប្រមាណច្រើន មានសម្បុរល្អ ឬ សម្បុរកាត្រក់ គ្របសន្តិកំនុវុបចាំនិ
 ទោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា ភាគអញដឹង ភាគអញ
 ឃើញដូច្នោះ នេះជាអភិកាយតទៈទី ២ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តី
 សំគាល់នូវរូបវាទិក្ខន្ធ ឃើញនូវរូបវាទិក្រៅ ជា
 រូបមានប្រមាណតិច មាន
 សម្បុរល្អ ឬ សម្បុរកាត្រក់ គ្របសន្តិកំនុវុបចាំនិទោះ ហើយមានសេចក្តី
 សំគាល់យ៉ាងនេះថា ភាគអញដឹង ភាគអញឃើញដូច្នោះ នេះជាអភិ-
 កាយតទៈទី ៣ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបវាទិក្ខន្ធ
 ឃើញនូវរូបវាទិក្រៅ ជា
 រូបមានប្រមាណច្រើន មានសម្បុរល្អ ឬ សម្បុរ
 កាត្រក់ គ្របសន្តិកំនុវុបចាំនិទោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះ
 ថា ភាគអញដឹង ភាគអញឃើញដូច្នោះ នេះជាអភិកាយតទៈទី ៤ ។
 បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបវាទិក្ខន្ធ ឃើញនូវរូបវាទិក្រៅ
 ជា
 រូបទៀវ មានសម្បុរទៀវ ជាទីចង្អុលប្រាប់ថា នេះមានសម្បុរទៀវ មាន
 ពន្លឺទៀវ គ្របសន្តិកំនុវុបចាំនិទោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះ
 ថា ភាគអញដឹង ភាគអញឃើញដូច្នោះ នេះជាអភិកាយតទៈទី ៥ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរោកាយស្ស អន្តិកនិបាត

អដ្ឋង្គំ អរូបសញ្ញំ ឯកោ ពហិន្ទា រូបានិ បស្សតិ
 បីតានិ បីតវណ្ណានិ បីតនិទស្សនានិ បីតនិកាសានិ តានិ
 អភិកុយ្យ ជាធម៌ បស្សមីតិ ឯវិសញ្ញំ ហោតិ វេទំ ធម្មំ
 អភិកាយតនំ ។ អដ្ឋង្គំ អរូបសញ្ញំ ឯកោ ពហិន្ទា រូបានិ
 បស្សតិ លោហិតកានិ លោហិតកវណ្ណានិ លោហិត-
 កានិទស្សនានិ លោហិតកានិកាសានិ តានិ អភិកុយ្យ
 ជាធម៌ បស្សមីតិ ឯវិសញ្ញំ ហោតិ វេទំ សត្តមំ
 អភិកាយតនំ ។ អដ្ឋង្គំ អរូបសញ្ញំ ឯកោ ពហិន្ទា
 រូបានិ បស្សតិ ឧទាតានិ ឧទាតវណ្ណានិ ឧទាតនិទស្ស-
 នានិ ឧទាតនិកាសានិ តានិ អភិកុយ្យ ជាធម៌
 បស្សមីតិ ឯវិសញ្ញំ ហោតិ វេទំ អដ្ឋមំ អភិកាយ-
 តនំ ។ វេទានិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ អភិកាយតនានិ តិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូរោកាយ អន្តិកនិបាត

បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបទាំងក្នុង ឃើញនូវរូបទាំងក្រៅ
 ជាប្រលៀង មានសម្បុរល្បឿន ជាទីចង្អុលប្រាប់ថា នេះមានសម្បុរល្បឿន
 មានពន្លឺល្បឿន គ្របសន្តិក៏នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាង
 នេះថា ពាក្យអញដឹង ពាក្យអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអភិកាយនេះទី ៦ ។
 បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបទាំងក្នុង ឃើញនូវរូបទាំងក្រៅ
 ជាប្រក្របម មានសម្បុរក្របម ជាទីចង្អុលប្រាប់ថា នេះមានសម្បុរ
 ក្របម មានពន្លឺក្របម គ្របសន្តិក៏នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តី
 សំគាល់យ៉ាងនេះថា ពាក្យអញដឹង ពាក្យអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអភិកា-
 យនេះ ទី ៧ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបទាំងក្នុង
 ឃើញនូវរូបទាំងក្រៅ ជាប្រស មានសម្បុរស ជាទីចង្អុលប្រាប់ថា នេះមាន
 សម្បុរស មានពន្លឺស គ្របសន្តិក៏នូវរូបទាំងនោះហើយមានសេចក្តីសំគាល់
 យ៉ាងនេះថា ពាក្យអញដឹង ពាក្យអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអភិកាយនេះ
 ទី ៨ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អភិកាយនេះមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(៧៣) អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ វិហោត្តោ ។ កតមេ
 អដ្ឋ ។ រូបំ រូចានំ បស្សតិ អយំ បរមោ វិហោត្តោ ។
 អដ្ឋត្ថំ អរូបសញ្ញំ ឯកោ ពហិត្តោ រូចានំ បស្សតិ អយំ
 ទុតិយោ វិហោត្តោ ។ សុកន្តោ អនិមុត្តោ ហោតិ
 អយំ តតិយោ វិហោត្តោ ។ សត្វសោ រូបសញ្ញានំ
 សមតិក្កមា បដិយសញ្ញានំ អដ្ឋត្ថមា បាណត្តសញ្ញានំ
 អមនសិការា អនត្តោ អាគាសោតិ អាគាសានត្តា-
 យតនំ ឧបសម្មជ្ជំ វិហាតិ អយំ ចតុត្តោ វិហោត្តោ ។
 សត្វសោ អាគាសានត្តាយតនំ សមតិក្កម្ម អនត្ថំ
 វិញ្ញាណត្ថំ វិញ្ញាណញ្ញាយតនំ ឧបសម្មជ្ជំ វិហាតិ អយំ
 បញ្ចោ វិហោត្តោ ។ សត្វសោ វិញ្ញាណញ្ញាយតនំ សម-
 តិក្កម្ម ទត្ថំ កិញ្ចិកិ អាភិញ្ញាយតនំ ឧបសម្មជ្ជំ
 វិហាតិ អយំ ធម្មោ វិហោត្តោ ។ សត្វសោ អាភិញ្ញា-
 យតនំ សមតិក្កម្ម ទេវសញ្ញាសញ្ញាយតនំ
 ឧបសម្មជ្ជំ វិហាតិ អយំ សត្តោ វិហោត្តោ ។

(៧៣) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្យាយ វិហោត្តោខេមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង
 កើតិវុះ ។ គឺបុគ្គលមានរូបជ្ជាន វេទនិយេញ្ញនូវបូគិកសិណចាំនិទ្យាយ
 (មាននិលកសិណជាដើម) នេះជាវិហោត្តទី ១ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមាន
 សេចក្តីសំខាន់នូវបូគានិក្ខន្ធ (មានសក់ជាដើម) វេទនិយេញ្ញនូវបូគានិ
 ក្រៅចាំនិទ្យាយនិកសិណ (មាននិលកសិណជាដើម) នេះជាវិហោត្តទី ២ ។
 បុគ្គលមានចិត្តចុះសិប្បថា វណ្ណកសិណដ៏បរិសុទ្ធ នេះជាវិហោត្តទី ៣ ។
 ព្រោះកន្លងនូវរូបសញ្ញា ដោយប្រការចាំនិទ្ធិ ផលនូវសេចក្តីវិនាសនៃ
 បដិយសញ្ញា មិនបានធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវខានក្តីសញ្ញា បានផលនូវអាគាសា-
 នញ្ញាយតនជ្ជាន ដោយការធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អាគាសមិនមានទីបំផុតដូច្នោះ
 នេះជាវិហោត្តទី ៤ ។ ព្រោះកន្លងនូវអាគាសានញ្ញាយតនជ្ជាន ដោយ
 ប្រការចាំនិទ្ធិ បានផលនូវវិញ្ញាណញ្ញាយតនជ្ជាន ដោយការធ្វើទុកក្នុង
 ចិត្តថា វិញ្ញាណមិនមានទីបំផុតដូច្នោះ នេះជាវិហោត្តទី ៥ ។ ព្រោះកន្លងនូវ
 វិញ្ញាណញ្ញាយតនជ្ជាន ដោយប្រការចាំនិទ្ធិ បានផលនូវអាភិញ្ញាញ្ញា-
 យតនជ្ជាន ដោយការធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អ្វីក៏ចិត្តក៏មិនមានដូច្នោះ នេះជា
 វិហោត្តទី ៦ ។ ព្រោះកន្លងនូវអាភិញ្ញាញ្ញាយតនជ្ជាន ដោយប្រការចាំនិ-
 ទ្ធិ បានផលនូវទេវសញ្ញាសញ្ញាយតនជ្ជាន នេះជាវិហោត្តទី ៧ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដកយស្ស អង្គកថាបិដក

សព្វសោ ទេវសញ្ញា ចាសញ្ញា យកងំ សមតិក្កម្ម
សញ្ញាវេទយិកងំ ឧបសម្បជ្ជ វិហារតិ អយំ អដ្ឋោ
វិហោត្វោ ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ វិហោត្វាតិ ។

(៧៤) អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ អវិយវេហារា ។ កកមេ
អដ្ឋ ។ អនិដ្ឋេ អនិដ្ឋវាទិសា អស្សតេ សុត្តវាទិសា អមុតេ
មុតវាទិសា អវិញ្ញាតេ វិញ្ញាតវាទិសា ទិដ្ឋេ អនិដ្ឋវាទិសា
សុតេ អស្សតវាទិសា មុតេ អមុតវាទិសា វិញ្ញាតេ អវិញ្ញា-
តវាទិសា ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ អវិយវេហារាតិ ។

(៧៥) អដ្ឋមេ ភិក្ខុវេ អវិយវេហារា ។ កកមេ អដ្ឋ ។
អនិដ្ឋេ អនិដ្ឋវាទិសា អស្សតេ អស្សតវាទិសា អមុតេ
អមុតវាទិសា អវិញ្ញាតេ អវិញ្ញាតវាទិសា ទិដ្ឋេ ទិដ្ឋវាទិសា
សុតេ សុតវាទិសា មុតេ មុតវាទិសា វិញ្ញាតេ វិញ្ញាតវា-
តា ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ អវិយវេហារាតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបិដកយស្ស អង្គកថាបិដក

ប្រោះកន្លង់ខ្ញុំនៅសញ្ញាសញ្ញាយកងដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង បាន
ដល់ខ្ញុំសញ្ញាវេទយិកង (សេចក្តីលេងសញ្ញានឹងវេទ) នេះថា
វិហារតិ ៧ ។ ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ វិហារមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(៧៤) ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ អវិយវេហារ (វេហារមិនប្រសើរ)
នេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺមិនឃើញនិយាយថា ឃើញ ១
មិន ១ និយាយថា ឮ ១ មិនបានហិតភ្នក់ និយាយថា បានហិតភ្នក់ ១
មិនដឹងនិយាយថា ដឹង ១ ឃើញនិយាយថា មិនឃើញ ១ ឮ និយាយថា
មិនឮ ១ បានហិតភ្នក់ និយាយថា មិនបានហិតភ្នក់ ១ ដឹង និយាយថា
មិនដឹង ១ ។ ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ អវិយវេហារ មាន ៨ យ៉ាងនេះ
ឯង ។

(៧៥) ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ អវិយវេហារ (វេហារដ៏ប្រសើរ) នេះ
មាន ៨ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺមិនឃើញ និយាយថា មិនឃើញ
១ មិន ១ និយាយថា មិន ១ មិនបានហិតភ្នក់និយាយថា មិនបានហិត
ភ្នក់ ១ មិនដឹង និយាយថា មិនដឹង ១ ឃើញ និយាយថា ឃើញ ១ ឮ
និយាយថា ឮ ១ បានហិតភ្នក់ និយាយថា បានហិតភ្នក់ ១ ដឹង និយាយ
ថាដឹង ១ ។ ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ អវិយវេហារមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

បណ្ណាល័យសង្គមភាព ពលរដ្ឋ

(៧b) អង្គការ កិច្ចការ បរិស័ទ ។ កាកបាទ អង្គ ។ ទន្តិយបរិស័ទ ព្រាហ្មណបរិស័ទ គហបតិបរិស័ទ សមណបរិស័ទ ពានុម្ពហារាជិកបរិស័ទ តាវត្តិសបរិស័ទ មារបរិស័ទ ព្រហ្មបរិស័ទ ។ អភិជាតិមិ ទោ បណាហិ កិច្ចការ អនេកសតិ ទន្តិយបរិស័ទ ទុបសន្តិមិត្តា(១) ។ តក្របិ មយា សន្តិសន្តិបុត្តោ សល្លបិ តបុត្តត្ថា សាក្កា ច សមាបន្តបុត្តា កត្ត យាទិសកោ តេសំ វណ្ណា ហោតិ ភាទិសកោ មយ្ហំ វណ្ណា ហោតិ យាទិសកោ តេសំ សរោ ហោតិ ភាទិសកោ មយ្ហំ សរោ ហោតិ ធម្មិយា ច កាដាយ សន្តស្សេមិ សមាទបេមិ សមុត្តេជេមិ សម្បហំសេមិ កាសមាទព្វ មំ ទ ជាទន្តិ កោ ទុ ទោ អយំ កាសតិ ទេវេ វា មនុស្សោ វាតិ ធម្មិយា ច កាដាយ សន្តស្សេត្តា សមាទបេត្តា សមុត្តេជេត្តា សម្បហំសេត្តា អន្តរាយាមិ អន្តរហិតត្ថា មំ ទ ជាទន្តិ កោ ទុ ទោ អយំ អន្តរហិតោ ទេវេ វា មនុស្សោ វាតិ ។

១ របស់ប្រតិបត្តិ ។

បណ្ណាល័យសង្គមភាព ពលរដ្ឋ

(រៀប) ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្យាយ បរិស័ទមាន៨ ពួក ។ ៨ ពួក ភី អ៊ីទុះ ។ ភីទុក្ខិយបរិស័ទ ១ ព្រាហ្មណបរិស័ទ ១ គហបតិបរិស័ទ ១ សមណបរិស័ទ ១ ពានុម្ពហារាជិកបរិស័ទ ១ តាវត្តិសបរិស័ទ ១ មារបរិស័ទ ១ ព្រហ្មបរិស័ទ ១ ។ ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្យាយ គឺជាគត្តាបំប៉ានចូល ទៅកេរតិយបរិស័ទ ជាច្រើនយ ។ ក្នុងបរិស័ទនោះ គឺជាគត្តាបំប៉ាន ជាមួយផង ធ្លាប់ចរចាជាមួយផង ធ្លាប់ដល់ខ្ញុំការសាក្កាជាមួយផង សម្បុរ របស់ដទៃចាំនិទ្យាយ ក្នុងបរិស័ទនោះ យ៉ាងណា សម្បុររបស់គត្តា យ៉ាងនោះដែរ សំរេចរបស់ដទៃចាំនិទ្យាយ យ៉ាងណា សំរេចរបស់ គត្តា ក៏យ៉ាងនោះដែរ មួយទៀត គត្តា បាទញ្ញានិទ្យាយនោះ ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យភាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មិកថា កាលដែលគត្តាកំពុងនិយាយ ដទៃចាំនិទ្យាយ មិនស្គាល់ថា ដទៃដែលកំ ពុងនិយាយនេះ ជាអ្វីហ្ន៎ ជាទេវតា ឬ មនុស្សដូច្នោះឡើយ លុះគត្តា គត្តាញ្ញានិទ្យាយនោះ ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យភាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មិកថាហើយ គឺបាត់ទៅ កាលដែលគត្តា បាត់ទៅហើយ ចំណែកដទៃចាំនិទ្យាយ នៅក៏មិនស្គាល់ថា ដទៃដែល បាត់ទៅហើយនេះ ជាអ្វីហ្ន៎ ជាទេវតា ឬ មនុស្សដូច្នោះឡើយ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គនិទាណ

អភិជាតាមិ ទោ បទាហំ ភិក្ខុវេ អនេកសតំ ប្រាហ្ម-
 ណាបរិសំ ។ មេ ។ គហបតិបរិសំ សមណាបរិសំ
 ចាកុម្មហារាជិកបរិសំ ការត្ថីសបរិសំ ហារបរិសំ ប្រាហ្ម-
 បរិសំ ឧបសង្កមិទ្ធា ។ តុក្រមិ មយា សន្និសិទ្ធិបុព្វញ្ចវ
 សល្លមិកបុព្វញ្ច សាគាញា ច សមាបទ្ធិបុព្វញ្ច តត្ថ
 យាទិសកោ តេសំ វណ្ណា ហោតិ តាទិសកោ មយ្ហំ
 វណ្ណា ហោតិ យាទិសកោ តេសំ សរោ ហោតិ
 តាទិសកោ មយ្ហំ សរោ ហោតិ ធម្មិយា ច កតាយ
 សន្តស្សេមិ សមាទមេមិ សមុត្តេជេមិ សម្មហំសេមិ
 កាសមាទត្ថ មំ ទ ជាទន្ធិ កោ ទុ ទោ អយំ
 កាសតំ ទេវេ វា មទុស្សោ វាតិ ។ ធម្មិយា ច
 កតាយ សន្តស្សេត្តា សមាទមេត្តា សមុត្តេជេត្តា
 សម្មហំសេត្តា អន្តរាយាមិ អន្តរហិកត្ថ មំ ទ
 ជាទន្ធិ កោ ទុ ទោ អយំ អន្តរហិកោ ទេវេ វា
 មទុស្សោ វាតិ ។ ឥមា ទោ ភិក្ខុវេ អន្ត បរិសាតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គនិទាណ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គថាគត ព្រប់ចូលទៅរកប្រាហ្មណបរិសទ្ធិ ជាច្រើន
 រយ ។ មេ ។ បាទចូលទៅរក គហបតិបរិសទ្ធិ សមណបរិសទ្ធិ ចាកុម្ម-
 ហារាជិកបរិសទ្ធិ ការត្ថីវិបរិសទ្ធិ ហារបរិសទ្ធិ ប្រាហ្មបរិសទ្ធិ ។ ក្នុងប្រាហ្ម-
 បរិសទ្ធិនោះ គថាគតព្រប់គន្លឹះជាមួយផង ព្រប់ទាជាមួយផង ព្រប់
 ផលវិញ្ញាណសកលជាមួយផង សម្បុររបស់ប្រាហ្មទាំងនោះ ក្នុងបរិសទ្ធិ
 នោះយ៉ាងណា សម្បុររបស់គថាគត ក៏យ៉ាងនោះដែរ សំឡេងរបស់ប្រាហ្ម
 ទាំងនោះយ៉ាងណា សំឡេងរបស់គថាគត ក៏យ៉ាងនោះដែរ មួយទៀត
 គថាគតប្រាមញ្ញាវិញ្ញាណទាំងនោះឲ្យឃើញច្បាស់ឲ្យកាន់យក ឲ្យកាចហិន
 ឲ្យរីករាយដោយធម្មិកថា កាលដែលគថាគតកំពុងនិយាយ ចំណែកប្រាហ្ម
 ទាំងនោះមិនស្គាល់ថា ផងដែរកំពុងនិយាយនេះ ជាអ្វីហ្ន៎ ជាទៅកា
 ប្តូរជាមនុស្សដូច្នោះឡើយ ។ លុះគថាគតញ្ញាវិញ្ញាណទាំងនោះ ឲ្យឃើញ
 ច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យកាចហិន ឲ្យរីករាយដោយធម្មិកថាហើយ ក៏បាត់
 ទៅ កាលដែលគថាគត បាត់ទៅហើយ ចំណែកប្រាហ្មទាំងនោះ នៅរីក
 មិនស្គាល់ថា ផងដែរបាត់ទៅហើយនេះ ជាអ្វីហ្ន៎ ជាទៅកា ប្តូរជាមនុស្ស
 ដូច្នោះឡើយ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បរិសទ្ធិ ៨ ពួកនេះឯង ។

[៧៧] ឯកំ សមយំ កកវំ វេសាលីយំ វិហាតិ
 មហាវេទេ ក្សត្រាសាលាយំ ។ អដទោ កកវំ បុព្វ-
 ណ្ណាសមយំ ឯវិសេត្វា បត្តចរិមាធាយ វេសាលី
 មិណ្ហាយ ចារិសិ ។ វេសាលីយំ មិណ្ហាយ ចរិក្ខា
 បដ្ឋាកត្តំ មិណ្ហាចាតប្បដិក្កត្តោ អាយស្មន្តំ អាធន្តំ
 អាមន្តសិ កណ្ហាហិ អាធន្ត ធិសីធនំ យេន ចារិល-
 ចេតិយំ(១) តេជុបសន្តមិស្សនម ធិវិហារាយុតិ ។ ឯវិ
 កន្តតិ ទោ អាយស្មន្ត អាធន្ត កកវតោ បដិស្សុណិក្ខា
 ធិសីធនំ អាធាយ កកវន្តំ មិដ្ឋិតោ មិដ្ឋិតោ អនុទន្តិ ។

អដទោ កកវំ យេន ចារិលចេតិយំ តេជុបសន្តមិ
 ឧបសន្តមិក្ខា បញ្ញត្តោ អាសនេ ធិសីធិ ។ ធិសន្ត ទោ
 កកវំ អាយស្មន្តំ អាធន្តំ អាមន្តសិ រមណីយា អាធន្ត
 វេសាលី រមណីយំ ឧទេនចេតិយំ រមណីយំ តោតមកាចេ-
 តិយំ រមណីយំ ពហុបុត្តកចេតិយំ រមណីយំ សត្តម្ភចេតិ-
 យំ រមណីយំ សារទ្ធនចេតិយំ រមណីយំ ចារិលចេតិយំ ។

១ ឧ.ម. ពាលវគ្គធិយំ ។

[៧៧] សមយម្ពយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង្គក្នុងក្នុងភាវ-
 សាលា ឆាមហាវេទ ធិត្រ្រងវេសាលី ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ទ្រង់ស្រង់ប្រដាប់បុត្រនិចិចិវ ក្នុងបុព្វណ្ណសមយ ហើយចូលទៅកាន់
 ត្រងវេសាលី ដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ លុះទ្រង់ត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាតក្នុងត្រង
 វេសាលីហើយ ត្រឡប់អំពីបិណ្ឌបាត ក្នុងវេលាខាងក្រោយក្តី ហើយ
 ទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះកាន់ខ្លួនដ៏មានអាយុថា ម្ចាស់កាន់ខ្លួន ចូរអ្នកកាន់យក
 និសីទនៈទៅ យើងនឹងចូលទៅសម្រាក ក្នុងវេលាថ្ងៃបារិលចេតិយ ។
 ព្រះកាន់ខ្លួនដ៏មានអាយុ បានទទួលព្រះក្មេងដ៏កា ៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះគន្ធី ហើយកំកាន់និសីទនៈទៅតាមទាន់
 ក្រោយព្រះដ៏មានព្រះភាគទៅ ។

ត្រាពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលស្តេចចូលទៅកាន់បារិល-
 ចេតិយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏គង់លើអាសនៈ ដែលព្រះកាន់ខ្លួន
 ក្រាលង្វាយ ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ហើយ ក៏ទ្រង់ត្រាស់ទីដល់
 ព្រះកាន់ខ្លួនដ៏មានអាយុថា ម្ចាស់កាន់ខ្លួន ត្រងវេសាលី ជាទីគួរត្រេកអរ
 ទទេនចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ តោតមកចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ
 ពហុបុត្តកចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ សត្តម្ភចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ សា-
 រទ្ធផលចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ បារិលចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គការិយស្ស អង្គកថិយោ

យស្ស កស្សចិ អាទន្ទ ចត្តារោ ឥទ្ធិបាណ ការិកា
 ពហុលីកតា យាធិកតា វត្តកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិត្តា
 សុសហាធា អាណត្តិមាថោ សោ អាទន្ទ កប្បំវា តិដ្ឋេយ្យ
 កប្បវាសេសំ វា ។ តថាគតស្ស ទោ អាទន្ទ ចត្តារោ
 ឥទ្ធិបាណ ការិកា ពហុលីកតា យាធិកតា វត្តកតា
 អនុដ្ឋិតា បរិចិត្តា សុសហាធា អាណត្តិមាថោ អាទន្ទ
 តថាគតោ កប្បំវា តិដ្ឋេយ្យ កប្បវាសេសំ វាតិ ។
 ឯវម្បិ ទោ អាយស្មា អាទន្ទោ ភកវតា ឧទ្យានិកោ និមិត្ត
 កវិយមាទេ ឧទ្យានិកោ ឧភាសេ កវិយមាទេ បាសក្ខិ
 បដិវឌ្ឍិតុំ ន ភកវត្ថំ យាចិ តិដ្ឋិតុំ កន្តេ ភកវា
 កប្បំ តិដ្ឋិតុំ កន្តេ សុគតោ កប្បំ ពហុជនហិតាយ
 ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្មាយ អន្តាយ
 ហិតាយ សុខាយ នេវមនុស្សានន្តិ យថាតំ មារទ
 បរិយុដ្ឋិតិចិត្តោ ។ ទុតិយម្បិ ទោ ភកវា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គការិយស្ស អង្គកថិយោ

ម្នាលភានុ អង្គបុព្វបទ ២ បើបុគ្គលណាមួយ បានចំរើនហើយ បាន
 ធ្វើឱ្យច្រើន បានធ្វើឱ្យដុចដាយាន បានដម្កល់សិបំ បានប្រព្រឹត្តរឿយៗ
 បានសន្សំទុក បានប្រារព្ធឈ្នើយ ម្នាលភានុ បុគ្គលនោះ រោះបីប្រាថ្នា
 នឹងគប្បីបិតនៅអស់ ១ អយុកល្យ ឬ លើសជាង ១ អយុកល្យក៏
 បាន ។ ម្នាលភានុ ឯអង្គបុព្វបទ ២ តថាគតបានចំរើនហើយ បាន
 ធ្វើឱ្យច្រើន បានធ្វើឱ្យដុចដាយាន បានដម្កល់សិបំ បានប្រព្រឹត្តរឿយៗ
 បានសន្សំទុក បានប្រារព្ធឈ្នើយ ម្នាលភានុ តថាគត បើប្រាថ្នា
 គប្បីបិតនៅអស់ ១ អយុកល្យ ឬ លើសជាង ១ អយុកល្យក៏បាន ។
 ឯព្រះអាមន្តដ៏មានពាយុ ទុកជាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ច្រង់ធ្វើនិមិត្តជាឧទ្យា-
 រិក ច្រង់ធ្វើឧភាសជាឧទ្យារិក យ៉ាងនេះហើយ ក៏មិនកាចនឹងយល់សេចក្តី
 ច្បាស់លាស់បាន មិនបានពាណិជ្ជព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បតិក្រព្រះ
 អង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ បិតនៅអស់ ១ អយុកល្យ បតិក្រ
 ព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះសុគត បិតនៅអស់ ១ អយុកល្យ
 ដើម្បីប្រយោជន៍ ផលជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ផលជនច្រើន
 ដើម្បីអនុគ្រោះ ផលសត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីប្រយោជន៍
 ដើម្បីសេចក្តីសុខ ផលពួកទេវតា និមិត្តស្សដូច្នោះសោះ ព្រោះមានចូលមក
 ជ្រែកកំនិតៗ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ច្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកា ជាដំបូងជាដំនើរ។

តតិយម្បិ ទោ ភកវា អាយស្មន្តំ អាណន្តំ អាមន្តេសិ
 រមណីយា អាណន្ត វេសាលី រមណីយំ ឧទេនចេតិយំ
 រមណីយំ តោតមកាចេតិយំ រមណីយំ ពហុបុត្តកាចេតិយំ
 រមណីយំ សត្តម្ហាចេតិយំ រមណីយំ សារទ្ធុនចេតិយំ
 រមណីយំ ចារាលចេតិយំ ។ យស្ស កស្សចិ អាណន្ត
 ចត្តារោ ឥន្ទិទាណា ភាវិតា ពហុលីកតា យាទីកតា
 វត្តកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារម្ភា ។ មេ ។
 អាតត្ថមាទោ អាណន្ត តថាគតោ កម្សំ វា តិដ្ឋេយ្យ
 កម្សារិសេសំ វាតិ ។ ឯវម្បិ ទោ អាយស្មា អាណន្ត
 ភកវតា ឧទ្យារិកេ ធិមិត្តេ ករិយមាទេ ឧទ្យារិកេ
 ឧកាសេ ករិយមាទេ ធាសត្តិ បដិវឌ្ឍិតុំ ន ភកវតំ
 យាទិ តិដ្ឋតុ កន្តេ ភកវា កម្សំ តិដ្ឋតុ កន្តេ
 សុកតោ កម្សំ ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុទាយ
 លោកានុកម្សាយ អត្តាយ ហិតាយ សុទាយ
 ទេវមនុស្សនន្តិ យថាតំ មារោ បរិយុដ្ឋិតចិត្តា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រង់មានព្រះក្នុងដ៏កាន់ព្រះអាណន្តដ៏មានអាយុ ជា
 តំបែងដ៏ដំរើថា ម្ចាស់អាណន្ត ព្រង់វេសាលី ជាទីគួរត្រេកអរ ទេខេចេតិយ
 ជាទីគួរត្រេកអរ តោតមកាចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ ពហុបុត្តកាចេតិយ ជា
 ទីគួរត្រេកអរ សត្តម្ហាចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ សារទ្ធុនចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ
 ចារាលចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ ។ ម្ចាស់អាណន្ត ឥន្ទិទាណា បើបុគ្គល
 ណាមួយ បានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើន ទុនធ្វើឲ្យដូចជាយាន
 បានដម្កល់សំប៉ បានប្រព្រឹត្តរឿយ ។ បានសន្សំរូក បានប្រារព្ធឈ្នួលហើយ
 ។ មេ ។ ម្ចាស់អាណន្ត ភកវតា បើប្រាថ្នា គប្បីរឹតទៅ អស់ ១ អាយុ
 កល្យ ឬ លើសជាង ១ អាយុកល្យក៏បាន ។ ឯព្រះអាណន្តដ៏មានអាយុ
 ទុកជាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រង់ធ្វើមិត្តជាឧទ្យារិកយ៉ាងនេះហើយ ក៏
 នៅតែមិនតាបយល់សេចក្តីច្បាស់លាស់ បានឡើយ ហើយមិនបាន
 អារាមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ថា បពិត្រព្រះគង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ បិតនៅអស់ ១ អាយុកល្យ បពិត្រព្រះគង្គដ៏ចំរើន សូម
 ព្រះសុគត បិតនៅអស់ ១ អាយុកល្យ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ជន
 ច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីគុះគ្រោះ ដល់សក្តិលោក
 ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតា
 ដ៏ដ៏មនុស្សពុំទាន់ច្បាយដូច្នោះសារឡើយ ព្រោះទារទូលមកវ្រង់កំរិត ។

សុត្តនិបទ អង្គនិកាយសូ អង្គនិបទ

អថទោ ភកវា អាយស្សន្តំ អាណន្តំ អាមន្តេសិ កង្ក ភ្នំ
អាណន្ត យស្សនាទិ កាលំ មញ្ញសិកំ ។ ឯវំ កន្តេតិ
ទោ អាយស្សា អាណន្តោ ភកវតោ បដិស្សនិកា
ទុដ្ឋាយាសនា ភកវន្តំ អភិវាទេនា បទត្តិណំ កត្វា
ភកវតោ អវិទូរេ អញ្ញត្រសី ត្រូម្ភលេ ចំសីទិ ។

អថទោ មារេ ជាមិមា អចិយ្យក្កន្តេ អាយស្សន្តេ
អាណន្តេ ភកវន្តំ ឯតទរោច បវិទិត្តាតុទានិ កន្តេ ភកវា
បវិទិត្តាតុ សុកតោ បវិទិត្តានកាលោនាទិ កន្តេ ភកវតោ
កាសិកា ទោ បទេសា កន្តេ ភកវតា វាចា ទ តាវាហំ
ជាមិម បវិទិត្តាយិស្សនិមំ យោវ មេ ភិក្ខុ ទ សាវកា
កវិស្សន្តិ វិយត្តា វិទីតា វិសារនា បត្តយោកត្តិមា
តហុស្សតា ធម្មទា ធម្មាទុធម្មប្បដិបត្តា សាមិ
ចិប្បដិបត្តា អទុធម្មចារិយោ សកំ អាចារិយកំ
ទុត្តហេត្វា អាចិត្តិស្សន្តិ ទេសិស្សន្តិ បញ្ញមេស្សន្តិ
បដ្ឋមេស្សន្តិ វិវិស្សន្តិ វិភជិស្សន្តិ ទុត្តានិកាស្សន្តិ

សុត្តនិបទ អង្គនិកាយ អង្គនិបទ

លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ទីដ៏មានខ្ពង់ខ្ពស់ ម្ចាស់
ពុទ្ធកិច្ច អរហន្តទៅចុះ អរហន្តសំគាល់ខ្ញុំកាលដែលខ្លួននឹងទៅក្នុងកាល
ឥឡូវនេះចុះ ព្រះមានខ្ពង់ខ្ពស់ មានអាយុ បានទទួលព្រះក្បួនដ៏មានព្រះ
ភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ប្រគល់គ្រាគណនាសនៈ ហើយ
ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទេស្យកិណ ប្រទេស្យទៀបគល់ឈើមួយ
ដ៏គង្រង្រង្រងមានព្រះភាគ ។

គ្រាខាង កាលបើព្រះមានខ្ពង់ខ្ពស់ ទៀសចេញទៅ មិនយូរ
ប៉ុន្មាន មានមាត់ចិត្តបាប ក៏បានពោលពាក្យនេះ នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា
បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគបរិទិត្តានក្នុងកាលឥឡូវនេះ
សូមព្រះសុភមង្គលបរិទិត្តានទៅ បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើនឥឡូវនេះ ដោយសារ
នឹងបរិទិត្តានរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រោះ
ថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់វាចានេះហើយថា នៃមានមាត់ចិត្តបាប
ពួកគេ ជាសាវករបស់គេជាគេ ដែលឈ្លាសវៃវៃ ភ្លៀវភ្លា ដល់ខ្ញុំ
ការក្រៀមចាកយោង ជាពហុស្សត ប្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌
ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រតិបត្តិធម៌ បានរៀនខ្ញុំវាចាខ្លះខាងពាក្យរបស់
ខ្លួនហើយ ប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត កំណើត មើក ចែក ធ្វើឱ្យនិយាយបាន

បណ្ណសកសង្កតិកោ បាលវន្ត

ឧប្បន្នំ បរម្យកំ ធី សហធម្មេន សុធីក្កហំ ធី ក្កហោត្វា
 សប្បដិហារិយំ ធម្មំ នេសិស្សន្តិភំ ។ ឯតវហំ កន្ត
 ភិក្ខុ កកវតោ សាវតោ វិយត្តា វិធិតា វិសារណា បក្ក-
 យោកត្តោ មហុស្សតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបដ្ឋា
 សាមីទិប្បដិបដ្ឋា អនុធម្មចារិយា សកំ អាចរិយកំ
 ឧត្តហោត្វា អាទិក្ខន្តិ នេសេន្តិ បញ្ញាបេន្តិ បដ្ឋបេន្តិ
 វិវុទ្ធិ វិកជន្តិ ឧត្តាធិករោន្តិ ឧប្បន្នំ បរម្យកំ
 សហធម្មេន សុធីក្កហំ ធី ក្កហោត្វា សប្បដិហារិយំ
 ធម្មំ នេសេន្តិ ។ បរិធិព្វាតុណិ កន្ត កកវា បរិធិព្វាតុ
 សុកតោ បរិធិព្វានកាលោណានិ កន្ត កកវតោ
 កាសិកា ទោ បរេសា កន្ត កកវតា វាចា ន
 តាវហំ ចាមិម បរិធិព្វាយិស្សនិ យាវ មេ
 ភិក្ខុនិយោ ន សាវតោ កវិស្សន្តិ ។ មេ ។ យាវ

បណ្ណសកសង្កតិកោ បាលវន្ត

បានសង្កត់សង្កិនបរម្យកំ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលបាន
 សង្កត់សង្កិនដោយល្អតាមពាក្យ ដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ ប្រកប
 ដោយបាដិហារ្យ នៅមិនទាន់មាន ដកបណាខេ គឺជាគតិវិនិច្ឆ័យទាន់
 បរិធិព្វានដកបនោះដូច្នោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥន្ទ្រវរុណៈ ពួកភិក្ខុជា
 សាវតរបេស្ត្រដ៏មានព្រះភាគ បានឈ្លាសវៃ ភ្លឺវិទ្យា ដល់ខ្ញុំការក្សេម
 ឆាកយោគៈ ជាពហុស្ស្ត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌ប្រតិបត្តិ
 ដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ ទាំងបានរៀនខ្ញុំវាចៈខែនាហារ្យរបស់ខ្លួន ហើយ
 ប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត កំណុក ម៉ែក ចែក ធ្វើឲ្យឆ្ងាយបានហើយ ទាំង
 សង្កត់សង្កិនបរម្យកំ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលបានសង្កត់
 សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយ
 បាដិហារ្យបានហើយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥន្ទ្រវរុណៈ សូមព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគបរិធិព្វានទៅ សូមព្រះសុភបរិធិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអង្គ
 ដ៏ចម្រើន ឥន្ទ្រវរុណៈ ជាគាលក្ខន្តិវិនិច្ឆ័យ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់វាចានេះ
 ហើយថា ម្ចាស់មហានិច្ឆបាប ពួកភិក្ខុ ជាសាវតា របស់គឺជាគត
 មិនទាន់មានដកបណា គឺជាគតិវិនិច្ឆ័យទាន់បរិធិព្វានដកបនោះ ។ មេ ។

មេ ឧបាសកា ន សាវកា កវិស្សន្តិ ។ មេ ។
 យាវ មេ ឧបាសកា ន សាវកា កវិស្សន្តិ វិយត្តា
 វិធិតា វិសារទា បត្តយោកក្ខេមា ពហុស្សុតា ធម្មទា
 ធម្មាទុធម្មប្បដិបត្តា សាមីចិប្បដិបត្តា អនុធម្មចារិយោ
 សកំ អាចរិយកំ ឧត្តហេត្វា អាចិក្ខុស្សន្តិ ទេសិស្សន្តិ
 បញ្ញាបេស្សន្តិ បដ្ឋបេស្សន្តិ វិវិស្សន្តិ វិកជិស្សន្តិ ឧត្តាធិ-
 កាវិស្សន្តិ ឧប្បន្នំ បរម្យវាទំ សមាធម្មេន សុនិក្ខហិតំ
 និក្ខហេត្វា សម្មាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសិស្សន្តិ ។ ឯតាហិ
 កន្តេ ឧបាសកា កកវតោ សាវកា វិយត្តា វិធិតា វិសារទា
 បត្តយោកក្ខេមា ពហុស្សុតា ធម្មទា ធម្មាទុធម្មប្បដិ-
 បត្តា សាមីចិប្បដិបត្តា អនុធម្មចារិយោ សកំ អាច-
 រិយកំ ឧត្តហេត្វា អាចិក្ខុន្តិ ទេសន្តិ បញ្ញាបេន្តិ បដ្ឋបេន្តិ
 វិវន្តិ វិកជន្តិ ឧត្តាធិកេវន្តិ ឧប្បន្នំ បរម្យវាទំ សមាធម្មេន
 សុនិក្ខហិតំ និក្ខហេត្វា សម្មាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសន្តិ ។
 បរិនិព្វានុធានិ កន្តេ កកវា បរិនិព្វានុ សុកតោ

ពួកឧបាសក ជាសាវក របស់កថាគត មិនទាន់មាន ដកបណា ។ មេ ។
 ពួកឧបាសិកា ជាសាវិកា របស់កថាគត ដែលឈ្លាសវីវិ ភ្លៀវភ្លា ដល់
 ខ្ញុំការក្សេមបាតយោគៈ ជាពហុស្សុត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរ
 ដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ បានរៀនខ្ញុំវិទៈខៃតាចារ្យ
 របស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត កាំជំទុក បើក ចែក ធ្វើឱ្យ
 ងាយបាន បានសន្តិសន្តិទូលំទូលាយដែលកើតឡើងហើយ ឱ្យជាភិច្ច
 ដែលសន្តិសន្តិដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ សំដែងធម៌
 ប្រកបដោយប្រាជ្ញាចារ្យ នៅមិនទាន់មាន ដកបណាទេ ។ បពិត្រព្រះ
 អង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ ពួកឧបាសិកា ជាសាវិកា របស់ព្រះដ៏មានព្រះ
 ភាគ ដែលឈ្លាសវីវិ ភ្លៀវភ្លា ដល់ខ្ញុំការក្សេមបាតយោគៈ ជា
 ពហុស្សុត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌ សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រ-
 ព្រឹត្តតាមធម៌ហើយ ទាំងបានរៀនខ្ញុំវិទៈខៃតាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់
 សំដែង បញ្ញត្ត កាំជំទុក បើក ចែក ធ្វើឱ្យងាយបានហើយ
 ទាំងសន្តិសន្តិទូលំទូលាយដែលកើតឡើងហើយ ឱ្យជាភិច្ចដែលសន្តិសន្តិ
 សន្តិដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ ប្រកប
 ដោយប្រាជ្ញាចារ្យបានហើយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ
 សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ បរិនិព្វានទៅ សូមព្រះសុភត បរិនិព្វានទៅ

បរិទិព្វានកាលោទានំ កន្តេ កកវតោ ភាសិតា ខោ
 បនេសា កន្តេ កកវតា វំទា ន តាវហំ ចាបិម បរិទិព្វា-
 យំស្សានំ យាវ មេ ឥតំ ព្រហ្មចរិយំ ន ឥទ្ធកោវ ករិស្សតិ
 ធីតញ្ច វិគ្គារិកំ ពាហុជញ្ញំ បុធុក្ខតំ យាវ ទេវមនុស្សហិ
 សុប្បតាសិតំ ។ ឯតាហិ កន្តេ កកវតា ព្រហ្មច-
 រិយំ ឥទ្ធកោវ ធីតញ្ច វិគ្គារិកំ ពាហុជញ្ញំ បុធុក្ខតំ
 យាវ ទេវមនុស្សហិ សុប្បតាសិតំ ។ បរិទិព្វាគុ-
 ទានំ កន្តេ កកវា បរិទិព្វាគុ សុគតោ បរិទិព្វា-
 នកាលោទានំ កន្តេ កកវតោតិ ។ អប្បស្សតោ
 ត្វំ ចាបិម ហោហិ ន ចិវំ តថាគតស្ស បរិទិព្វានំ
 ករិស្សតិ ឥតោ តិណ្ណំ ហសានំ អទ្ធកយេន តថាគតោ
 បរិទិព្វាយំស្សតិ ។ អជខោ កកវា ចាវលមេតិយេ
 សតោ សម្មជាតោ អាយុសង្ការំ ឧស្សន្តិ ។

បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥទ្ធកោវនេះ ជាភាសិតនៃបរិទិព្វានរបស់ព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគហើយ បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគបាន
 គ្រាសំរាប់ពេលហើយថា ម្ចាស់មានចិត្តបាប ព្រហ្មចារ្យរបស់គេជាគត
 នេះ នៅមិនទាន់ខ្ជាប់ខ្ជួន មិនទាន់ចំរើន មិនទាន់ផ្សាយទៅសព្វទិស គេមិន
 ទាន់ដឹងច្រើនគ្នា នឹងមិនទាន់ពេញបរិបូណ៌ដ៏កបណា មួយទៀត ក្នុងទេវ-
 កានិងមនុស្ស មិនទាន់ចេះសំដែងបាន ដោយប្រពៃ ដកបណា គថាគត
 នឹងមិនបរិទិព្វាន ដកបនោះដូច្នោះ ។ បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥទ្ធកោវនេះ
 ព្រហ្មចារ្យរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនេះ បានខ្ជាប់ខ្ជួនហើយ បានចំ-
 រើនហើយ បានផ្សាយទៅសព្វទិសហើយ គេបានដឹងច្រើនគ្នាហើយ
 បានពេញបរិបូណ៌ហើយ ក្នុងទេវកានិងមនុស្ស ចេះសំដែងបានដោយ
 ល្អហើយ ។ បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥទ្ធកោវនេះ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 បរិទិព្វានទៅ សូមព្រះសុគត បរិទិព្វានទៅ បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥទ្ធកោវ
 នេះ ជាភាសិតនៃបរិទិព្វាន របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ ។ ម្ចាស់
 មានចិត្តបាប ចូរអ្នកមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយភ័យចុះ ការបរិទិព្វាន
 របស់គេជាគត មិនធ្លាប់ខ្លាំងទេ កន្លងទៅហើយដូចនេះទៅ គថាគត
 នឹងបរិទិព្វានហើយ ។ សំរាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់
 មានសតិសម្បជញ្ញៈ ទ្រង់ដាក់អាយុសង្ការ ព្វដ៏បាវលចតិយ ។

ឧស្សជ្ជិតេ ភគវតោ អាយុសង្ខារេ មហាក្ខមិណាលោ
អហោសិ ភីសនកោ សលោមហំសោ ទេវទុក្ខភិយោ
ច ដលីសុ ។ អដទោ ភគវា ឯតមន្តំ វិនិគ្គា
តាយំ វេលាយំ ភមំ ឧទានំ ឧទានេសិ

តុលមតុលញ្ច សម្ពវំ កវសង្ខារមវស្សជ្ជិ មុនិ

អជ្ឈត្តរតោ សមាហិតោ អភិទ្ធិ កវចម៌វត្ថុសម្ពវន្តិ ។
អដទោ អាយស្មតោ អាណន្តស្ស ឯតនហោសិ មហា
វតាយំ ក្ខមិណាលោ សុមហា វតាយំ ក្ខមិណាលោ
ភីសនកោ សលោមហំសោ ទេវទុក្ខភិយោ ច
ដលីសុ ។ កោ ទុ ទោ ហេតុ កោ បច្ចយោ
មហតោ ក្ខមិណាលស្ស ទាតុកាវាយាតិ ។ អដទោ
អាយស្មា អាណន្តោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្តា ភគវន្តំ អភិវាទេត្តា ឯតមន្តំ ទិសីទិ ។

លុប្បព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ដាក់អាយុសង្ខារហើយ ក៏គេតការកត្រើវ
ដែលដឹងដឹង គួរឱ្យភ្ញាក់ភ្ញើប្រើប្រាស់ ទាំងដួងក៏លាន់ភ្លឺ ។
គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រាប់ច្បាស់ដូច្នោះហើយ ក៏បង្ខំ
ខ្លួនទទាទេ ក្នុងវេលានោះថា

ព្រះកុដ្ឋ ជាអ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់តិចវេលាយើញ ខ្លួនព្រះទិវ្វាន

ដែលមានគុណផ្លូវនិមិទបានផង ខ្លួនភពផង ទ្រង់លេបនូវ
សង្ខារ ដែលនាំសត្វទៅកាន់ភព ទ្រង់ត្រេកអរខ្លួនអារម្មណ៍
ខាងក្នុង (ដោយអំណាចវិបស្សនា) មានព្រះហឫទ័យតាំងតែ
ហើយ (ដោយអំណាចសម្រេច) ទ្រង់ប្រាប់ទំលាយខ្លួន

បណ្តាញគិរិលស ដែលគេតទានៅ ក្នុងព្រះកន្លងដូចជាគ្រោះ ។
លំដាប់នោះ ព្រះអាទន្តដ៏មានអាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា
អើប្តី ការកត្រើវដែលដឹងនេះយ៉ាងដឹង ការកត្រើវដែលដឹងនេះដំណាស់ក៏
គួរឱ្យភ្ញាក់ភ្ញើ ឱ្យប្រើប្រាស់ ទាំងដួងក៏លាន់ភ្លឺ ។ ហេតុដូចម្តេច
បច្ច័យដូចម្តេចប្តី ដែលនាំឱ្យការកត្រើវដែលដឹង ជាយ៉ាងដឹងម្ល៉េះ ។ ទើប
ព្រះអាទន្តដ៏មានអាយុ ចូលទៅកាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់
ហើយ ក៏ប្រាប់បង្ខំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក្នុងចំនីសមគួរ ។

បណ្ណសកលស្នំព័ត ពលវន្ត

ឯកមន្ត្រី ឯសិទ្ធា ទោ អាយស្នា អាណន្តា កកវន្ត្រី
ឯកនកវន្ត មហា វតាយំ កន្ត ក្រមិចាលោ សុមហា
វតាយំ កន្ត ក្រមិចាលោ កីសនកោ សលោមហំសោ
ទេវទុក្ខភិយោ ច ដលីសុ ។ កោ នុ ទោ កន្ត
ហេតុ កោ បទូយោ មហាតោ ក្រមិចាលស្ស
ចាតុភាវាយតិ ។

អដ្ឋមេ អាណន្ត ហេតុ អដ្ឋ បទូយោ មហាតោ
ក្រមិចាលស្ស ចាតុភាវាយ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ យំ អាណន្ត
មហាបវរី ឧទកេ បតិដ្ឋិតា ឧទកំ វាតេ បតិដ្ឋិតំ
វាតោ អាណាសដ្ឋោ ហោតិ សោ អាណន្ត សមយោ យំ
មហាវតា វាយន្តិ មហាវតា វាយន្តា ឧទកំ កឡេន្តិ
ឧទកំ កឡេន្តំ បវរី កឡេតិ អយំ អាណន្ត មហេហោ ហេតុ
មហេហោ បទូយោ មហាតោ ក្រមិចាលស្ស ចាតុភាវាយ ។
មុន ចបរី អាណន្ត សមយោ វា ព្រាហ្មណោ វា វតិដ្ឋិមា
ទេវតាវសិប្បត្តោ ទេវតា មហិដ្ឋិតា មហានុភាវ

បណ្ណសកលស្នំព័ត ពលវន្ត

លុប្រទេពានន្តរិមាណាយុ ភវិក្ខុវិសមគ្គុហោយ កិគ្រាបបន្តិទូលព្រះដី
មានព្រះភាគដូច្នោះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការក្រើកផែនដីនេះជាយ៉ាង
ដ៏ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការក្រើកផែនដីនេះ ធំពេកណាស់តើ គួរ
ឱ្យភូតភូត គួរឱ្យក្រំប្រាចរោម វាំងផ្គុំកំលាន់ព្យាម្បិល ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏
ចំរើន ហេតុដូចម្តេច បច្ច័យដូចម្តេចហ្ន៎ ដែលនាំឱ្យកើតការក្រើក
ផែនដី ជាយ៉ាងដ៏ម៉្លេះ ។

ព្រះក្រីក្រស្រស់ថ្លា ខ្មាលអាណន្ត ហេតុបច្ច័យដែលនាំឱ្យកើតការក្រើក
ផែនដីនេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ហេតុបច្ច័យទាំង ៨ យ៉ាង តែដូចម្តេច
នេះ ។ ខ្មាលអាណន្ត មហាប្រវត្តិនេះ ប្រតិស្តាននៅលើទឹក ឯទឹក
ប្រតិស្តាននៅលើទ្រូល ទ្រូលប្រតិស្តាននៅលើភាស ខ្មាលអាណន្ត
សម័យដែលមានទ្រូលបត់ ទ្រូលតែដែលបត់នោះ វែមធ្វើទឹកឱ្យក្រើក
ឯទឹកដែលក្រើកមកហើយ ក៏ធ្វើផែនដី ឱ្យក្រើកដែរ ខ្មាលអាណន្ត
នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ១ ដែលនាំឱ្យកើតការក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងដ៏ ។
ខ្មាលអាណន្ត មួយទៀត សមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ដែលមានប្តូរ
ផល់ឱ្យការស្តាប់ដំនាញ ក្នុងចិត្តប្រទេវតាដែលមានប្តូរដំ មានអាណុភាវ

សុត្តន្តបិដក អង្គការនិកាយសុយ អង្គការនិកាយ

តស្ស បរិក្ខា បឋវីសញ្ញា ភាវិតា ហោតិ អប្បមាលា
 អាចាសញ្ញា សេ ឥមំ បឋវី កម្មេតិ សំកម្មេតិ
 សម្មកម្មេតិ អយំ អាទន្ទ ទុតិយោ ហេតុ ចុតយោ
 បច្ចយោ មហាតោ ភូមិចាលស្ស ចាតុភាវយ ។ បុន
 ចេវ អាទន្ទ យនា ពោធិសត្តោ តុសំតា កាយា
 ចរិត្តា សតោ សម្មជាដោ មាតុ កុច្ឆិ ឧត្តមតិ តធាយំ
 បឋវី កម្មេតិ សំកម្មេតិ សម្មកម្មេតិ អយំ អាទន្ទ
 តតិយោ ហេតុ តតិយោ បច្ចយោ មហាតោ ភូមិចា
 លស្ស ចាតុភាវយ ។ បុន ចេវ អាទន្ទ យនា ពោធិ
 សត្តោ សតោ សម្មជាដោ មាតុ កុច្ឆិស្មា ធិត្តមតិ
 តធាយំ បឋវី កម្មេតិ សំកម្មេតិ សម្មកម្មេតិ អយំ
 អាទន្ទ ចតុត្តោ ហេតុ ចតុត្តោ បច្ចយោ មហាតោ
 ភូមិចាលស្ស ចាតុភាវយ ។ បុន ចេវ អាទន្ទ
 យនា តថាគរោ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុជ្ជិតិ
 តធាយំ បឋវី កម្មេតិ សំកម្មេតិ សម្មកម្មេតិ

សុត្តន្តបិដក អង្គការនិកាយ អង្គការនិកាយ

បុគ្គលនោះ បានចំរើនបរិសញ្ញា ឲ្យមានកំឡុងដិត ចំរើនការបោសញ្ញា
 ឲ្យមានកំឡុងច្រើន បុគ្គលនោះ វេទន៍ធ្វើផែនដីនេះ ឲ្យកម្រើកកើប ញាប់
 ញ័របាន ម្ចាស់អាទន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ២ ដែលនាំឲ្យកើតការ
 កម្រើកផែនដី ជាយ៉ាងដ៏ ៗ ម្ចាស់អាទន្ទ មួយទៀត កាលណាដែលព្រះ
 ពោធិសត្វ ច្បុកចាកពួកទេវតា ដែលបំភៅនៅក្នុងឋានកុសិតមានសភីខីដ
 សម្បជញ្ញៈ យាងចុះកាន់ព្រះមាតុទេវ ក្នុងកាលនោះផែនដីនេះ តែង
 កម្រើកកើប ញាប់ញ័រ ម្ចាស់អាទន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៣ ដែល
 នាំឲ្យកម្រើកផែនដី ជាយ៉ាងដ៏ ៗ ម្ចាស់អាទន្ទ មួយទៀត កាលណា
 ដែលពោធិសត្វ មានសភីខីដសម្បជញ្ញៈ ទ្រង់ប្រសូតចាកព្រះមាតុទេវ
 ក្នុងកាលនោះ ផែនដីនេះ តែងកម្រើកកើបញាប់ញ័រ ម្ចាស់អាទន្ទ នេះជា
 ហេតុ ជាបច្ច័យទី ៤ ដែលនាំឲ្យកម្រើកផែនដី ជាយ៉ាងដ៏ ៗ ម្ចាស់
 អាទន្ទ មួយទៀត កាលណា ដែលព្រះភោគភ ត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មា
 សម្ពោធិញ្ញាណ ក្នុងកាលនោះ ផែនដីនេះ តែងកម្រើកកើបញាប់ញ័រ

បណ្ណាល័យសង្កាត់ពោធិ៍សាត់ ពេលវេលា

អយំ អាណន្ត បញ្ចមោ ហេតុ បញ្ចមោ បទ្ទយោ
 មហាតោ ភូមិបាលស្ស ចាតុភារាយ ។ បុន ចប់
 អាណន្ត យនា តថាគតោ អនុត្តរំ ធម្មតក្កំ បវត្តតិ
 តនាយំ បវរី កម្មតិ សំកម្មតិ សម្មកម្មតិ អយំ
 អាណន្ត ធម្មោ ហេតុ ធម្មោ បទ្ទយោ មហាតោ ភូមិបាលស្ស
 ចាតុភារាយ ។ បុន ចប់ អាណន្ត យនា
 តថាគតោ សតោ សម្មជាតោ អយុស្សិវា ឧស្សន្តិ
 តនាយំ បវរី កម្មតិ សំកម្មតិ សម្មកម្មតិ អយំ
 អាណន្ត សត្តមោ ហេតុ សត្តមោ បទ្ទយោ មហាតោ
 ភូមិបាលស្ស ចាតុភារាយ ។ បុន ចប់ អាណន្ត
 យនា តថាគតោ អនុបាទិសេសាយ និព្វានជាតុយា
 បរិនិព្វាយតំ តនាយំ បវរី កម្មតិ សំកម្មតិ
 សម្មកម្មតិ អយំ អាណន្ត អដ្ឋមោ ហេតុ អដ្ឋមោ
 បទ្ទយោ មហាតោ ភូមិបាលស្ស ចាតុភារាយ ។

បណ្ណាល័យសង្កាត់ពោធិ៍សាត់

ម្ចាស់អាណន្ត នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៥ ដែលនាំឱ្យកើតការកម្រើកផែនដី
 ជាយ៉ាងធំ ។ ម្ចាស់អាណន្ត មួយទៀត កាលណាដែលព្រះរាជគត ញ៉ាំង
 អនុត្តរធម្មចក្រ ឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ កាលនោះផែនដីនេះ តែងកម្រើកកើបញ្ចប់
 ញ៉ាំង ម្ចាស់អាណន្ត នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៦ ដែលនាំឱ្យកើតការកម្រើក
 ផែនដីជាយ៉ាងធំ ។ ម្ចាស់អាណន្ត មួយទៀត កាលណា ដែលព្រះរាជគត
 គតមានសតិវិនិសម្បជញ្ញៈ ដាក់ចុះនូវកាយុស្សិវា ក្នុងកាលនោះ ផែន
 ដីនេះ តែងកម្រើកកើបញ្ចប់ញ៉ាំង ម្ចាស់អាណន្ត នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យ
 ទី ៧ ដែលនាំឱ្យកម្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំ ។ ម្ចាស់អាណន្ត មួយ
 ទៀត កាលណាដែលព្រះរាជគត បរិនិព្វាន ដោយអនុបាទិសេសនិព្វា
 នជាតុ ក្នុងកាលនោះផែនដីនេះ តែងកម្រើកកើបញ្ចប់ញ៉ាំង ម្ចាស់អាណន្ត
 នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៨ ដែលនាំឱ្យការកម្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយស្ស អង្គនិបាត

នមេ ទោ អាណន្ត អដ្ឋ ហេតុ អដ្ឋ បច្ចយា មហាតោ
ភូមិបាលស្ស ធាតុភាវិយានិ ។

ពាលវន្តោ ទុតិយោ ។^(១)

ព្រឹត្តិភាសិតំ

នំញា អលក្កុ សំទិគ្គំ គយោ អភិកុតា តេ សហ
វិមោក្ខោ ទ្វេ ច វោហារា បរិសា ភូមិបាលេ ធាតុ ។

១ វ. ម. ព្រមពាលវន្តោ ទុតិយោ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយ អង្គនិបាត

ម្នាលភានន្ត ហេតុបច្ច័យ ដែលនាំឱ្យកើតការក្រើកផែនដី ដោយនឹង
មាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

ឈប់ ពាលវន្តទី ២ ។

ទុទ្ធានក្នុងបាលវន្តនោះ គឺ

និយាយអំពីសេចក្តីប្រាថ្នា ១ កិច្ចដែលគួរ ១ ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគទ្រង់សំដែងនិមិ ដោយសង្កេប ១ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់គង់ក្នុងនិយាសីសប្បទេស ១ អភិកាយអនៈ ១ វិមោក្ខ ១
វោហារ ៤ លើក បរិសទ្យ ១ ផែនដីក្រើក ១ ។

យមកវិគ្គ

យមកវិគ្គ

(៧៨) សន្ទោ កិក្ខុវេ កិក្ខុ ហោតិ ឆោ សីលវា ឯវំ
សោ ភេទ អន្តោ អបិប្បរោ ហោតិ ភេទ តំ អន្តំ
បិប្បរត្តំ តំន្នាហំ(១) សន្ទោ ច អស្សំ សីលវា ចាតិ
យតោ ច ខោ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សន្ទោ ច ហោតិ សីលវា
ច ឯវំ សោ ភេទ អន្តោ បិប្បរោ ហោតិ ។ សន្ទោ ច
កិក្ខុវេ កិក្ខុ ហោតិ សីលវា ច ឆោ ពហុស្សុតោ ឯវំ
សោ ភេទ អន្តោ អបិប្បរោ ហោតិ ភេទ អន្តំ
បិប្បរត្តំ តំន្នាហំ សន្ទោ ច អស្សំ សីលវា ច
ពហុស្សុតោ ចាតិ យតោ ច ខោ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សន្ទោ ច
ហោតិ សីលវា ច ពហុស្សុតោ ច ឯវំ សោ ភេទ អន្តោ
បិប្បរោ ហោតិ ។ សន្ទោ ច កិក្ខុវេ កិក្ខុ ហោតិ
សីលវា ច ពហុស្សុតោ ច ឆោ ធម្មកាថិកោ ។ បេ ។
ធម្មកាថិកោ ច ឆោ បរិសាវចរោ ។ បេ ។ បរិសាវចរោ
ច ឆោ វិសាវតោ បរិសាយ ធម្មំ ទេសេតិ ។ បេ ។

១ ឧ. ពិស្តោ ។

[៧៨] ខ្នាលកិក្ខុចាំនិទ្យាយ កិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធា តែមិនមាន
សីលទេ យ៉ាងនេះ កិក្ខុនោះឈ្មោះថា មិនបិប្បរដោយអន្តនោះ កិក្ខុ
នោះ គួរបំពេញអន្តនោះ ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ឱ្យកត្តាអញ្ញតប្បិ
ជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ខ្នាលកិក្ខុចាំនិទ្យាយ កាលណា កិក្ខុជា
អ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង យ៉ាងនេះ ទើបកិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា បិប្បរ
ដោយអន្តនោះ ។ ខ្នាលកិក្ខុចាំនិទ្យាយ កិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីល
ផង តែមិនមែនជាពហុស្សុតទេ យ៉ាងនេះ កិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនបិប្បរ
ដោយអន្តនោះ កិក្ខុនោះគួរបំពេញអន្តនោះ ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេច
ហ្ន៎ឱ្យកត្តាអញ្ញ តប្បិជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជាពហុស្សុតផង
ខ្នាលកិក្ខុចាំនិទ្យាយ កាលណា កិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជា
ពហុស្សុតផងហើយ យ៉ាងនេះ ទើបកិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា បិប្បរដោយអន្ត
នោះ ។ ខ្នាលកិក្ខុចាំនិទ្យាយ កិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជា
ពហុស្សុតផង តែមិនមែនធម្មកថិកាទេ ។ បេ ។ ជាធម្មកថិកផង តែមិន
មែនជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យទេ ។ បេ ។ ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យ
ផង តែមិនមែនជាអ្នកត្រូវត្រា ខាងសំដែងធម៌កណ្តាលបរិសទ្យទេ ។ បេ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបទដំបូង អដ្ឋកថា

វិសាខោ ច បរិសាយ ធម្មំ ទោសេតិ យោ ចកុដ្ឋំ ឈាបាធំ
 អាភិចេតសិកាធំ ធិដ្ឋធម្មសុខវិហារាធំ ធិកាម-
 លាភិ ហោតិ អភិច្ឆលាភិ អគសិវលាភិ ។ ចេ ។
 ចកុដ្ឋំ ឈាបាធំ អាភិចេតសិកាធំ ធិដ្ឋធម្មសុខវិហារ-
 ាធំ ធិកាមលាភិ ហោតិ អភិច្ឆលាភិ អគសិវ-
 លាភិ យោ អាសវាធំ ទយា អនាសវំ ចេតោវម្ពុត្តិ
 បញ្ញាវម្ពុត្តិ ធិដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ចិកត្តា
 ឧបសម្បជ្ជិ វិហារតិ ឯវំ សោ ភេទ អន្ត្តេន
 អបរិច្ឆេហ ហោតិ ភេទ តំ អន្តំ បរិច្ឆេតត្ថំ កំណាហំ
 សទ្ធា ច អស្សំ សីលវា ច ពហុស្សុតោ ច
 ធម្មតាដិកោ ច បរិសាវចនោ ច វិសាខោ
 ច បរិសាយ ធម្មំ ទោសេយ្យំ ចកុដ្ឋំ ឈាបាធំ
 អាភិចេតសិកាធំ ធិដ្ឋធម្មសុខវិហារាធំ ធិកាមលាភិ
 អស្សំ អភិច្ឆលាភិ អគសិវលាភិ អាសវាធំ
 ទយា អនាសវំ ចេតោវម្ពុត្តិ បញ្ញាវម្ពុត្តិ ធិដ្ឋេវ ធម្មេ
 សយំ អភិញ្ញា សច្ចិកត្តា ឧបសម្បជ្ជិ វិហារេយ្យន្តិ

សុត្តន្តបិដក អង្គបទដំបូង អដ្ឋកថា

ជាអ្នកត្រៀម ភាវិត្តិយ៍ដែលមិនកណ្តាលបរិសទ្ធសី តែជាអ្នកមិនបានតាម
 ប្រាថ្នា មិនបានដោយសីល មិនបានដោយស្រួល ម្តូវឈានចាំរឹក ដែល
 ជាធម៌អស្រូវនៅទីនិចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នខ
 វ បេ ។ ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានដោយសីល បានដោយស្រួល ម្តូវ
 ឈានចាំរឹក ដែលជាធម៌អស្រូវនៅទីនិចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ
 ក្នុងបច្ចុប្បន្នធី តែមិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវបរោកិម្ពុត្តិ នឹង
 បញ្ញាវិម្ពុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអសវៈ ចាំរឹកឡាយដោយប្រាថ្នា
 ដ៏ទុក្ខ ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្នខ យ៉ាងនេះ តែបតិកុទោ ឈ្មោះថា
 មិនបរិបូរដោយអត្តនោះ ភិក្ខុនោះ គួរបំពេញអត្តនោះ ដោយបំណងថា
 ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យតាមតាម គប្បីជាអ្នកមានសព្វធី មានសីលធី ជា
 ពហុស្សុតធី ជាធម្មកថិតធី ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្ធសី ជាអ្នកត្រៀម
 ភាវិត្តិយ៍ដែលមិនកណ្តាលបរិសទ្ធសី ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានដោយ
 សីល បានដោយស្រួល ម្តូវឈានចាំរឹក ដែលជាធម៌អស្រូវនៅទីនិចិត្ត
 ដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នធី ហើយធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់
 សម្រេចនូវបរោកិម្ពុត្តិ នឹងបញ្ញាវិម្ពុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស
 វៈ ចាំរឹកឡាយ ដោយប្រាថ្នាដ៏ទុក្ខ ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្នធី

បណ្ណាល័យសង្គមភាព យមរាជ្យ

យតោ ច ទោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សុទ្ធោ ច ហោតិ សីលវា
 ច តហុស្សតោ ច ធម្មកមិកោ ច បរិសាវេរោ ច
 វិសារោ ច បរិសាយ ធម្មំ នេសេតិ ចក្កុន្ណំ ឈានាមំ
 អាភិទេតសីកាមំ ធិដ្ឋធម្មសុទ្ធវិហារាមំ ធិកាមណី
 ហោតិ អភិច្ឆណាភី អតាសិវណភី អាសវាមំ ទយា
 អបាសវំ ចេតោវិមុត្តិ បញ្ញាវិមុត្តិ ធិដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ
 អភិញ្ញា សច្ច័កថា ឧបសម្បជ្ឈំ វិហារិ វិវំ សោ តេន
 អន្លំ បរិច្ចរោ ហោតិ ។ វមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ
 ធម្មហិ សមន្តាកតោ ភិក្ខុ សមន្តប្បសាទិកោ ច
 ហោតិ សព្វាគារបរិច្ចរោ ចាតិ ។

[៧៧] សុទ្ធោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ហោតិ ចោ សីលវា
 វិវំ សោ តេន អន្លំ អបរិច្ចរោ ហោតិ តេន តំ
 អន្លំ បរិច្ចរោត្វំ កិច្ចាហំ សុទ្ធោ ច អស្សំ សីលវា
 ចាតិ យតោ ច ទោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សុទ្ធោ ច ហោតិ

បណ្ណាល័យសង្គមភាព យមរាជ្យ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណា ភិក្ខុជាអ្នកមានសង្ខារ មានសីលផង
 ជាតហុស្សតផង ជាធម្មកមិកផង ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសេសផង
 ជាអ្នកភ្ញៀវត្រាខាងសំដែងធម៌កណ្តាលបរិសេសផង ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា
 បានដោយនិយម បានដោយស្រួល ខ្ញុំរំលោភទាំង ៤ ដែលជាធម៌
 កាស្រីយនៅនឹងចិត្តដ៏វៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ហើយ
 បានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចខ្ញុំចោរកិមុត្តិ នឹងបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមាន
 កាសវៈ ប្រោះអស់កាសវៈទាំងឡាយ ដោយប្រាថ្នាដ៏ទុក្ខម ដោយខ្លួន
 ឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង យ៉ាងនេះ ទើបភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា បរិច្ចរោ ដោយអង្គ
 នោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិច្ចរោ ដោយធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះ
 ឈ្មោះថា ជាអ្នកបណ្តុះសេចក្តីជ្រះថ្លា ឱ្យកើតដោយគ្រប់គ្រាន់ផង ឈ្មោះ
 ថា ជាអ្នកបរិច្ចរោ ដោយអាគារៈ នឹងណែនាំនិសមណធម៌សព្វគ្រប់ផង ។

[៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកមានសង្ខារ ក៏មិនមានសីលទេ
 យ៉ាងនេះ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា មិនបរិច្ចរោ ដោយអង្គនោះ ភិក្ខុនោះគួរបំពេញ
 អង្គនោះ ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ តាងអញ គប្បីជាអ្នកមានសង្ខារ
 ផង មានសីលផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណាភិក្ខុជាអ្នកមានសង្ខារផង

សុត្តនិបិទ អង្គកថាយស្ស អង្គកថា

សីលវា ច ឯវំ សោ ភេទ អង្កេន បរិបូរោ
 ហោតិ ។ សន្តោ ច កិច្ចាវ កិច្ចុ ហោតិ សីលវា ច
 លោ ពហុស្សុតោ ។ បេ ។ ពហុស្សុតោ ច លោ
 ធម្មកថិកោ ។ បេ ។ ធម្មកថិកោ ច លោ បរិសា-
 វចរោ ។ បេ ។ បរិសាវចរោ ច លោ វិសារោ បរិសាយ
 ធម្មំ ទេសេតំ ។ បេ ។ វិសារោ ច បរិសាយ ធម្មំ
 ទេសេតំ(១)យេ ច ភេ សន្តា វិមាត្តា អតិក្កម្ម រូប
 អរុចា ភេ កាយេន ដុសិត្វា វិហារតិ លោ អាសវាធំ
 ទយា អបាសវំ ទេតោវិមុត្តិំ បញ្ញាវិមុត្តិំ ធិដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ
 អភិញ្ញា សច្ចិកត្វា ធម្មសម្មជ្ជំ វិហារតិ ឯវំ សោ ភេទ
 អង្កេន អបរិបូរោ ហោតិ ភេទ តំ អង្កំ បរិបូរេតត្ថំ
 កិច្ចាបំ សន្តោ ច អស្សំ សីលវា ច ពហុស្សុតោ
 ច ធម្មកថិកោ ច បរិសាវចរោ ច វិសារោ ច
 បរិសាយ ធម្មំ ទេសេយ្យំ យេ ច ភេ សន្តា វិមាត្តា
 អតិក្កម្ម រូប អរុចា ភេ កាយេន ដុសិត្វា វិហារេយ្យំ

១ ឧ. ម. ឯវុត្តរោ លោ អំ ធា វិស្សតំ ។

សុត្តនិបិទ អង្គកថាយស្ស អង្គកថា

មានសីលផល យ៉ាងនេះ ទើបកិច្ចានោះឈ្មោះថា បរិបូរ ដោយអង្កនោះ ។
 ម្ចាស់កិច្ចាវចនៗ កិច្ចាវចនៗ កិច្ចាវចនៗ មានសីលផល កែមិនមែនជា
 ពហុស្សុតោ ។ បេ ។ ពហុស្សុតោ កែមិនមែនជាធម្មកថិកោ ។ បេ ។
 ជាធម្មកថិកោ កែមិនមែនជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសេន្យោ ។ បេ ។ ជាអ្នក
 ចូលទៅកាន់បរិសេន្យោ កែមិនមែនជាអ្នកក្រៀមក្រាវនាសីដេនធម៌កណ្តាល
 បរិសេន្យោ ។ បេ ។ ជាអ្នកក្រៀមក្រាវនាសីដេនធម៌កណ្តាលបរិសេន្យោ
 ជាអ្នកពាល់ត្រូវទុកវិហារកិច្ចាវចនៗ ជាអរូបជ្ជានដែលកន្លងផុតរូបជ្ជាន
 ដោយនាមកាយផល កែមិនទាន់ធ្វើឱ្យដាក់ច្បាស់ សម្រេចទុរិយោស្តិ
 នីវិបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ប្រោកសេសអាសវៈ ទាំងឡាយ ដោយ
 ប្រាជ្ញាវិមុត្តិ ដោយទូន្មានឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ននៅឡើយ យ៉ាងនេះ កិច្ចានោះ
 ឈ្មោះថា មិនទាន់បរិបូរ ដោយអង្កនោះ កិច្ចានោះគួរឃ្លាតអង្កនោះ
 ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចប៉ុន្តែ ឱ្យកត្តាអញ គប្បីជាអ្នកមានសប្បុរស
 មានសីលផល ជាពហុស្សុតោ ជាធម្មកថិកោ ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសេន្យោ
 ផល ជាអ្នកក្រៀមក្រាវនាសីដេនធម៌កណ្តាលបរិសេន្យោ ជាអ្នកពាល់ត្រូវទុក
 វិហារកិច្ចាវចនៗ ជាអរូបជ្ជាន ដែលកន្លងផុតរូបជ្ជាន ដោយនាមកាយផល

បណ្ណាល័យសង្គមកិច្ច យមរាជ្យ

អាសវាង់ ឡាយ អនាសវំ ទេតោវិមុត្តិ បញ្ញាវិមុត្តិ ធិដ្ឋោ
នឌ្មេ សយំ អភិញ្ញា សន្និកត្វា ឧបសម្បជ្ជំ វិហារយ្យន្តិ
យតោ ច ទោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សន្នោ ច ហោតិ សីលវា
ច ពហុស្សតោ ច នឌ្មកថិកោ ច បរិសាវ័ចរោ ច
វិសារោ ច បរិសាយ នឌ្មំ ទេសេតិ យេ ច តេ សន្តា
វិហាត្វា អតិក្កម្ម រូប អរុទា តេ កាយេន ដុសិត្វា
វិហារតិ អាសវាង់ ឡាយ ។ មេ ។ សន្និកត្វា ឧបសម្បជ្ជំ
វិហារតិ វិវា សោ តេន អន្តេន បរិច្ឆេទោ ហោតិ ។ វិមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ នឌ្មហិ សមណ្ឌកតោ ភិក្ខុ សមន្តិ-
ប្បសាធិកោ ច ហោតិ សព្វការបរិច្ឆេទោ បាតិ ។

[៨០] ឯកំ សមយំ ភគវា បាធិកោ
វិហារតិ កិញ្ញការសថេ ។ តត្រ ទោ ភគវា ភិក្ខុ
រាមន្តេសិ ភិក្ខុវេតិ ។ កន្តេតិ តេ ភិក្ខុ ភគវតោ
បច្ចុស្សោសុំ ។ ភគវា ឯតទេវេន មរណស្សតិ
ភិក្ខុវេ ការិកា ពហុសិកតា មហាប្បលា ហោតិ

បណ្ណាល័យសង្គមកិច្ច យមរាជ្យ

បានធ្វើឱ្យដាក់ច្បាប់ សម្រេចនូវទោតាម្បិក្ខុ នឹងបញ្ញាម្បិក្ខុ ដែលមិនមាន
ភាសា: ព្រោះអស់ភាសា: ពុំទាន់ឡើយ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ទុក្ខម ដោយទូន
ឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ខ្មាលភិក្ខុពុំទាន់ឡើយ កាលណា ភិក្ខុជាអ្នកមាន
សង្ខារនិ មានសីលនិ ជាហុស្សតនិ ជាធម្មកថិកនិ ជាអកុច្ចល
ទៅកាន់បរិស្សនិ ជាអ្នកក្លៀវក្លាខាងសីលនិធម្មកណ្តាលបរិស្សនិ
ជាអ្នកកាល់ត្រូវខ្ញុំត្រូវកិមោក្ខនីល្អិត ជាអប្បជ្ជាន ដែលកន្លងផុតនូវរូបជ្ជាន
ដោយនាមកាយនិ បានធ្វើឱ្យដាក់ច្បាប់ ។ មេ ។ ព្រោះអស់ភាសា:
ពុំទាន់ឡើយ យ៉ាងនេះ ទើបភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា បរិបូរ ដោយអន្តរនោះ ។
ខ្មាលភិក្ខុពុំទាន់ឡើយ ភិក្ខុបរិបូរ ដោយនាមពុំទាន់ ៨ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា
អ្នកបណ្តុះសេចក្តីជ្រះថ្លា ឱ្យកើតដោយគ្រប់គ្រាន់និ ឈ្មោះថា ជាអ្នក
បរិបូរ ដោយអាគារ: គឺចំណែកនៃសមណនិសព្វគ្រប់និ ។

[៨០] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងភិក្ខុកា-
វិសេ: (ប្រាសាទន័យ) ជិតនាទិក្រាម ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ទៅក្នុងភិក្ខុថា ខ្មាលភិក្ខុពុំទាន់ឡើយ ។ ភិក្ខុពុំទាន់
នោះ ទទួលព្រះពុទ្ធដ៏កា របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះ
អង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ខ្មាលភិក្ខុពុំទាន់ឡើយ
មរណស្សតិ ដែលភិក្ខុចំពើទេហើយ ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ មានផលច្រើន

សុត្តន្តបិដក អង្គទានិកាយស្ស អង្គកនិច្ចា

មហានិស្សា អមតោគណា អមតចរិយោសាថា ភាវេថ
ធា តុម្កេ ភិក្ខុវេ មរណស្សតិទ្ធិ ។

ឯវំ វុត្តេ អញ្ញាតោ ភិក្ខុ កកវន្តំ ឯតទរោច អហំ
ទោ កន្តេ ភាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ យថាកថំ បទ ភ្នំ
ភិក្ខុ ភាវេសិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ ឥធម មយ្ហំ កន្តេ ឯវំ
ហោតិ អហោ វតាហំ វត្ថុន្តំ ឯវយ្យំ កកវតោ សាសនំ
មនសិកមយ្យំ ពហុ វត មេ កកមស្សតិ ឯវំ ទោ
អហំ កន្តេ ភាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។

អញ្ញាតោថ ទោ ភិក្ខុ កកវន្តំ ឯតទរោច អហំថ
ទោ កន្តេ ភាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ យថាកថំ បទ ភ្នំ
ភិក្ខុ ភាវេសិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ ឥធម មយ្ហំ កន្តេ ឯវំ
ហោតិ អហោ វតាហំ ធិវសំ ឯវយ្យំ កកវតោ សាសនំ
មនសិកមយ្យំ ពហុ វត មេ កកមស្សតិ ឯវំ ទោ
អហំ កន្តេ ភាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទានិកាយ អង្គកនិច្ចា

មានគានិសិទ្ធិច្រើន ឈមព្រះកាន់អមតៈ មានអមតៈជាទីបំផុត ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ បានចំរើនមរណស្សតិ ឬទេ ។

កាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុមួយរូប
ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះ
អង្គចំរើនមរណស្សតិ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិ ដូចម្តេច ។
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រេវិះយ៉ាងនេះថា
ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ ឥឃូវសំនៅ អស់យប់នឹងថ្ងៃ អាត្មាអញ ឥឃូវធ្វើ
ទុកក្នុងចិត្តនូវភាគប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ
ឥឃូវធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន (ក្នុងសាសនារបស់ព្រះអង្គ) បពិត្រព្រះ
អង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

មានភិក្ខុមួយរូបទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិដែរ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះ
អង្គមានសេចក្តីត្រេវិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ ឥឃូវសំនៅ
អស់ ១ ថ្ងៃ អាត្មាអញ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវភាគប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ ឥឃូវធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បពិត្រព្រះអង្គ
ដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិយ៉ាងនេះ ។

ចណ្ណសភាសង្គមិកោ យមរវន្ត

អញ្ញតរោមិ ទោ ភិក្ខុ ភកវន្តំ ឯតទរោម អហំមិ
ទោ កន្ត ភាវមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ យថាកដំ បទ
ភំ ភិក្ខុ ភាវសិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ ឥទ មយ្ហំ កន្ត
ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ ឧបទ្ធិនិវសំ ដីវយ្យំ ភកវតោ
សាសទំ មទសិកវយ្យំ ពហុ វត មេ កកមស្សតិ
ឯវំ ទោ អហំ កន្ត ភាវមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។

អញ្ញតរោមិ ទោ ភិក្ខុ ភកវន្តំ ឯតទរោម អហំមិ
ទោ កន្ត ភាវមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ យថាកដំ បទ ភំ
ភិក្ខុ ភាវសិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ ឥទ មយ្ហំ កន្ត ឯវំ
ហោតិ អហោ វតាហំ តទន្តំ ដីវយ្យំ យទន្តំ ឯកំ
មិណ្ឌាណតំ កុញ្ញាមិ ភកវតោ សាសទំ មទសិកវយ្យំ
ពហុ វត មេ កកមស្សតិ ឯវំ ទោ អហំ កន្ត
ភាវមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។

អញ្ញតរោមិ ទោ ភិក្ខុ ភកវន្តំ ឯតទរោម
អហំមិ ទោ កន្ត ភាវមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។

ចណ្ណសភាសង្គមិកោ យមរវន្ត

មានភិក្ខុមួយប្រទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិវេរ ។ ខ្មោលភិក្ខុ ចុះអ្នក
ចំរើនមរណស្សតិដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមាន
សេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ ឆប្បវិសំនៅអស់កន្លះ
ថ្ងៃ អាត្មាអញ ឆប្បវិទ្ធីទុកក្នុងចិត្តខ្ញុំពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ អាត្មាអញ ឆប្បវិទ្ធីកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
ខ្ញុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

មានភិក្ខុមួយប្រទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិវេរ ។ ខ្មោលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើន
មរណស្សតិ ដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមាន
សេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ ឆប្បវិសំនៅត្រឹមទណៈ
តាន់ចង្កាន់បំណុលបាតម្តង អាត្មាអញ ឆប្បវិទ្ធីទុកក្នុងចិត្តខ្ញុំពាក្យប្រៀន
ប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ ឆប្បវិទ្ធីកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិយ៉ាងនេះ ។

មានភិក្ខុមួយប្រទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះ
ថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិវេរ ។

យថាភាគី បទ ភ្នំ ភិក្ខុ ភាវេសិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ ឥទ
មយ្ហំ កន្តេ ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ តទន្តំ ដីវយ្យំ
យទន្តំ ឧបន្ន្របិណ្ណាទាតំ កុញ្ញាមិ ភកវតោ សាសនំ
មនសិកមយ្យំ ពហុ វត មេ កាតមស្សាតិ ឯវំ ទោ
អហំ កន្តេ ភាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។

អញ្ញតរោមិ ទោ ភិក្ខុ ភកវន្តំ ឯតទភោច អហំមិ
ទោ កន្តេ ភាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ យថាភាគី បទ ភ្នំ
ភិក្ខុ ភាវេសិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ ឥទ មយ្ហំ កន្តេ ឯវំ
ហោតិ អហោ វតាហំ តទន្តំ ដីវយ្យំ យទន្តំ ចត្តារោ
បញ្ច អាណាមេ សង្ខាទិគ្វា(១) អដ្ឋោហារមិ ភកវតោ
សាសនំ មនសិកមយ្យំ ពហុ វត មេ កាតមស្សាតិ
ឯវំ ទោ អហំ កន្តេ ភាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។

១. ឃ. សង្ខិតា ។

ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិ ដូចម្តេច ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
ឥឡូវនេះ រុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎
កាតាអញ គប្បីរស់នៅបានត្រឹមទណៈតាន់ចង្កាន់ចំណូលពាក់កណ្តាល
កាតាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តទូរពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគ កាតាអញគប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
រុំព្រះអង្គ ចំរើនទូរមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

មានភិក្ខុមួយប្រទៀត ក្រាបចូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា
បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន រុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ចុះ
អ្នកចំរើនមរណស្សតិ ដូចម្តេច ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ រុំ
ព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យកាតាអញ គប្បី
រស់នៅបានត្រឹមទណៈ ដែលទំនាត់ទុកបាយ ៤ ឬ ៥ តំនូត លេបចូល
ទៅ កាតាអញគប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តទូរពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ កាតាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
រុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

បណ្ណសក្ការៈបិណ្ឌ យមវន្ត

អញ្ញតរោមី ទោ ភិក្ខុ ភកវន្តំ ឯតទរោច អហំមិ
 ទោ កន្ត កាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ យថាកមំ បទ
 ត្វំ ភិក្ខុ កាវេសិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ ឥទ មយ្ហំ កន្ត ឯវំ
 ហោតិ អហោ វតាហំ តទន្តំ ដីវេយ្យំ យទន្តំ ឯតំ
 អាណេមំ សង្កាមិ អាណេយាមិ ភកវតោ សាសនំ
 មទសិកវេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សតិ ឯវំ ទោ
 អហំ កន្ត កាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។

អញ្ញតរោមី ទោ ភិក្ខុ ភកវន្តំ ឯតទរោច អហំមិ
 ទោ កន្ត កាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ យថាកមំ បទ ត្វំ
 ភិក្ខុ កាវេសិ មរណស្សតិទ្ធិ ។ ឥទ មយ្ហំ កន្ត ឯវំ
 ហោតិ អហោ វតាហំ - តទន្តំ ដីវេយ្យំ យទន្តំ
 អស្សសិទ្ធា វា បស្សសាមិ បស្សសិទ្ធា វា អស្សសាមិ
 ភកវតោ សាសនំ មទសិកវេយ្យំ ពហុ វត មេ កតម-
 ស្សតិ ឯវំ ទោ អហំ កន្ត កាវេមិ មរណស្សតិទ្ធិ ។

បណ្ណសក្ការៈបិណ្ឌ យមវន្ត

មានភិក្ខុមួយទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា
 បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គចម្រើនមរណស្សតិវិធាន ។ ខ្ញុំសក្កុ ចុះ
 អ្នកចម្រើនមរណស្សតិដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះខ្ញុំព្រះ
 អង្គ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ កត្តាអញ គប្បីរស់នៅ
 ត្រឹមទណៈ ខំការលើបកស្រី ១ ពំទូត កត្តាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តខ្ញុំ
 ពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កត្តាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ
 ឲ្យបានច្រើនបពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គចម្រើនមរណស្សតិយ៉ាងនេះ ។
 មានភិក្ខុមួយទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា
 បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គចម្រើនមរណស្សតិវិធាន ។ ខ្ញុំសក្កុ
 ចុះអ្នកចម្រើនមរណស្សតិ ដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ
 ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ កត្តាអញគប្បីរស់
 នៅត្រឹមទណៈវិជលដកដង្ហើមចូល ហើយចេញ ឬដកដង្ហើមចេញ ហើយ
 ចូល កត្តាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តខ្ញុំពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ កត្តាអញគប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
 ខ្ញុំព្រះអង្គ ចម្រើនមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

ឯវំ វុត្តោ ភក្កវា តេ ភិក្ខុ ឯតទោនេ យាយិ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ឯវំ មរណស្សតិ ភាវេតិ អហោ វតាហំ
 វត្ថុធូរំ ដីវេយ្យំ ភក្កវតោ សាសនំ មនសិកមេយ្យំ
 ពហុ វត មេ កកមស្សតិ ។ យោ ចាយំ(១) ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុ ឯវំ មរណស្សតិ ភាវេតិ អហោ វតាហំ ធិវសំ
 ដីវេយ្យំ ភក្កវតោ សាសនំ មនសិកមេយ្យំ ពហុ វត
 មេ កកមស្សតិ ។ យោ ចាយំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
 ឯវំ មរណស្សតិ ភាវេតិ អហោ វតាហំ ឧបឡ្ហិវិវសំ
 ដីវេយ្យំ ភក្កវតោ សាសនំ មនសិកមេយ្យំ ពហុ វត មេ
 កកមស្សតិ ។ យោ ចាយំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ឯវំ មរណ-
 ស្សតិ ភាវេតិ អហោ វតាហំ តទន្តំ ដីវេយ្យំ យទន្តំ
 ឯកំ បិណ្ឌទាតំ កុញ្ញាមិ ភក្កវតោ សាសនំ មនសិក-
 មេយ្យំ ពហុ វត មេ កកមស្សតិ ។ យោ ចាយំ ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុ ឯវំ មរណស្សតិ ភាវេតិ អហោ វតាហំ តទន្តំ
 ដីវេយ្យំ យទន្តំ ឧបឡ្ហិបិណ្ឌទាតំ កុញ្ញាមិ ភក្កវតោ
 សាសនំ មនសិកមេយ្យំ ពហុ វត មេ កកមស្សតិ ។

១ ម.ន. យោធាយំ ។

កាលេថ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបទូលយ៉ាងនេះហើយ ព្រះជំទាវ
 ព្រះភាគ ទ្រង់ព្រាស់នឹងពួកភិក្ខុទាំងនោះយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎
 ឱ្យភាគអញ ឆប្បវិសំនៅ អស់យប់នឹងថ្ងៃ ភាគអញ ឆប្បវិទ្ធីកុក្កិច្ច
 នូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះជំទាវព្រះភាគ ភាគអញ ឆប្បវិទ្ធីកុក្កា
 ឱ្យបានច្រើន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិដោយ
 សេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឱ្យភាគអញ ឆប្បវិសំនៅអស់
 ទាំងថ្ងៃ ភាគអញ ឆប្បវិទ្ធីកុក្កិច្ចនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះជំទាវ
 ព្រះភាគ ភាគអញ ឆប្បវិទ្ធីកុក្កាឱ្យបានច្រើន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎
 ភាគអញ ឆប្បវិសំនៅ អស់កន្លះថ្ងៃ ភាគអញ ឆប្បវិទ្ធីកុក្កិច្ចនូវពាក្យ
 ប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះជំទាវព្រះភាគ ភាគអញ ឆប្បវិទ្ធីកុក្កា ឱ្យបាន
 ច្រើន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តី
 ត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឱ្យភាគអញឆប្បវិសំនៅត្រឹមខណៈ
 ឆាន់ចង្កៀនបិណ្ឌទាតម្តង ភាគអញឆប្បវិទ្ធីកុក្កិច្ច នូវពាក្យប្រៀនប្រ-
 ដៅ របស់ព្រះជំទាវព្រះភាគ ភាគអញឆប្បវិទ្ធីកុក្កា ឱ្យបានច្រើន ។

បណ្ណសកលដ្ឋានិកោ បឋមវគ្គោ

យោ ចាយំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ឯវំ មរណស្សតិ ភាវេតិ
អហោ វតាហំ ភទន្តំ ជីវេយ្យំ យទន្តំ ចត្តារោ បញ្ច
អាណោបេ សង្ខាទិក្ខា អដ្ឋោហារមិ ភតវតោ សាសនំ
មនសិកេវយ្យំ ពហុ វត មេ កកមស្សតិ ។ ឥម
វុត្តន្តិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បមត្តា វិហារន្តិ នន្តំ មរណស្សតិ
ភាវេន្តិ អាសវានំ ខយាយ ។

យោ ចាយំ(១) ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ឯវំ មរណស្សតិ
ភាវេតិ អហោ វតាហំ ភទន្តំ ជីវេយ្យំ យទន្តំ ឯកំ
អាណោបំ សង្ខាទិក្ខា អដ្ឋោហារមិ ភតវតោ សាសនំ
មនសិកេវយ្យំ ពហុ វត មេ កកមស្សតិ ។

យោ ចាយំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ឯវំ មរណស្សតិ ភាវេតិ

១ ឧ.ម. យោ ច ខ្លាយំ។

បណ្ណសកលដ្ឋានិកោ បឋមវគ្គោ

ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សយ ភិក្ខុណា ចំរើមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះ
យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យភាគាអញ ឧប្បវេសន៍នៅត្រឹមទណៈនាខំ
ចម្លង់បំណុលពាក់កណ្តាល ភាគាអញ ឧប្បវេសន៍ទុកក្នុងចិត្តខ្ញុំវាក្យ
ប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ភាគាអញ ឧប្បវេសន៍ចូកា ឲ្យបាន
ច្រើន ។ ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សយ ភិក្ខុណា ចំរើមរណស្សតិ ដោយ
សេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យភាគាអញ ឧប្បវេសន៍នៅត្រឹម
ទណៈទំពាក់ខ្លះបាយ ៤ ឬ ៨ ដំនូត សេបចូលទៅ ភាគាអញឧប្បវេសន៍
ទុកក្នុងចិត្តខ្ញុំវាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ភាគាអញ ឧប្ប
វេសន៍ចូកា ឲ្យបានច្រើន ។ ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សយ ភិក្ខុចាំនិទ្សយនេះ
ហៅថា មានសេចក្តីប្រមាទនៅឡើយ ចំរើមរណស្សតិ ដើម្បីធ្វើឲ្យសេ
កាសវៈចាំនិទ្សយ យីកយូរទេ ។

ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សយ ភិក្ខុណា ចំរើមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះ
យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យភាគាអញ ឧប្បវេសន៍នៅត្រឹមទណៈទំពារប
បាយ ១ ដំនូត ភាគាអញ ឧប្បវេសន៍ទុកក្នុងចិត្តខ្ញុំវាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ភាគាអញ ឧប្បវេសន៍ចូកា ឲ្យបានច្រើន ។ ខ្មាលភិក្ខុ
ចាំនិទ្សយ ភិក្ខុណា ចំរើមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយសុ អង្គកថិយោ

អហោ វតាហំ តទន្តរំ ធិវេយ្យំ យទន្តរំ អស្សសិគ្វា វា
បស្សសាមិ បស្សសិគ្វា វា អស្សសាមិ កកវតោ សាសនំ
មនសិកវេយ្យំ ពហុ វត មេ កកមស្សាតិ ។ នមេ
វុទ្ធន្តំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អប្បមត្តា វិហារន្តំ(១) មរណស្សតិ
ភាវន្តិ អាសវំ ទយាយ ។ តស្មាតិហ ភិក្ខុវេ
ឯវំ សិក្ខិតត្បំ អប្បមត្តា វិហារិស្សាម មរណស្សតិ
ភាវស្សាម អាសវំ ទយាយាតិ ឯវញ្ចំ វេ ភិក្ខុវេ
សិក្ខិតត្បន្តិ ។

(៨០) ឯកំ សមយំ កកវំ ធានិកេ វិហារតិ តិញ្ច-
ការសដេ ។ តត្រ ទោ កកវំ ភិក្ខុ អាមន្តសិ ។ មេ ។
មរណស្សតិ ភិក្ខុវេ ភាវិតា ពហុលីកតា មហាដ្ឋលា
ហោតិ មហានិសំសា អមតោកតា អមតចរិយោសាលា ។

១ ១.ម. ឯត្តន្តំ អយំ បាយោ វិស្សតិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយ អង្គកថិយោ

ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ គប្បីរស់នៅត្រឹមៗ ណៈដែលផងផ្ដើមចូល ហើយ
ចេញចូលផងផ្ដើមចេញ ហើយចូល អាត្មាអញគប្បីធ្វើទុក្ខកង្វិចក្នុងវិញ្ញាណ
ច្រៀនច្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការឲ្យបាន
ច្រើន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ហៅថាមិមមានសចក្តិ
ប្រមាទ បំរើមរណស្សតិ ដើម្បីឲ្យរស់តាសវៈទាំងឡាយ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវសិក្សា
យ៉ាងនេះថា ពួកយើងនឹងមិមមានសចក្តិប្រមាទ នឹងបំរើមរណស្សតិ
ដើម្បីធ្វើឲ្យរស់តាសវៈទាំងឡាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ
ត្រូវសិក្សា យ៉ាងនេះណា ។

(៨១) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងតិញ្ចការ-
សថៈ ជិតនាទិកត្រាម ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់ព្រាសនឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ។ មេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
មរណស្សតិ ដែលភិក្ខុបំរើហើយ សន្សំរឿយៗហើយ មានផលច្រើន
មានភានិសន្សំច្រើន ឈមចុះកាន់មកៈ មានសមតៈជាទីបំផុត ។

បណ្ណសកសន្តិកថា យមកថា

កដំ ភាវិតា ធិ ភិក្ខុវេ មរណស្សតិ កដំ តហុលីកតា
 មហប្បណ ហោតិ មហាធិសំសា អមតោធា អមត-
 បរិយោសាថា ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ធិវសេ ធិក្ខុន្ត
 វត្តិយា បដិហិតាយ ឥតិ បដិសញ្ញិត្តតំ តហុកា ទោ
 មេ បទ្ធកយា មរណស្ស អហិ វា មំ ទំសេយ្យ វិជ្ជិកា វា
 មំ ទំសេយ្យ សតបដិ វា មំ ទំសេយ្យ តេជ មេ អស្ស
 កាលតិវិយា សោ មមស្សន្តរាយោ ឧបត្ថលិត្វា វា
 បមតេយ្យំ កត្តំ វា មេ កុត្តំ ព្យាបដ្ឋេយ្យ បិត្តំ វា មេ
 កុប្បេយ្យ សេម្ហំ វា មេ កុប្បេយ្យ សត្តកា វា
 មេ វា កា កុប្បេយ្យំ មទុស្សា វា មំ ឧបក្កមេយ្យំ
 អមទុស្សា វា មំ ឧបក្កមេយ្យំ តេជ មេ អស្ស
 កាលតិវិយា សោ មមស្សន្តរាយោតិ តេជ ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុធា ឥតិ បដិសញ្ញិត្តតំ អត្តិ ទុ ទោ មេ
 ចាបកា អតុសលា ធម្មា អប្បហិថា យេ មេ
 អស្ស វត្តិ កាលំ កកោន្តស្ស អន្តរាយាយាតិ

បណ្ណសកសន្តិកថា យមកថា

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមរណស្សតិ ដែលភិក្ខុចំរើនហើយ តើដូចម្តេច
 សន្សំរឿយៗហើយ មានផលច្រើន មានភានិសង្សច្រើន ឈមចុះកោមំ
 អមតៈ មានអមតៈជាទីបំផុត តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ
 ក្នុងសាសនានេះ កាលបើថ្ងៃកន្លងទៅហើយ យប់មកផលវិញ តែង
 ពិចារណាដូច្នោះថា ហេតុវិនិច្ឆ័យស្តាប់ របស់ភាគាអញ មានច្រើន
 ណាស់តើ (ដូចជា) ពស់ចឹកភាគាអញក្តី ខ្លួនទិចភាគាអញក្តី ក្តែបទំ
 ភាគាអញក្តី ភាគាអញនឹងស្លាប់ អន្តរាយ(១) នោះនឹងមានផលភាគា
 អញ ព្រោះហេតុតែពស់ចឹកជាដើមនោះ ភាគាអញភ្នាក់ដួលក្តី កត្ត
 ដែលភាគាអញ បរិភោគហើយហល់ក្តី ប្រមាត់របស់ភាគាអញកម្រើក
 ក្តី ស្នេស្តរបស់ភាគាអញកម្រើកក្តី ភនិទ្យល់ដូចសស្រ្តាដែលរបស់ភាគាអញ
 កម្រើកក្តី ពួកមនុស្សព្យាយាមសម្លាប់ភាគាអញក្តី ពួកអមនុស្សព្យាយាម
 សម្លាប់ភាគាអញក្តី ភាគាអញនឹងស្លាប់ អន្តរាយនោះ នឹងមានផល
 ភាគាអញ ព្រោះហេតុតែភ្នាក់ដួលជាដើមនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុនោះត្រូវពិចារណាថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដ៏លាមកណា ខាំទ្វី
 អន្តរាយផលភាគាអញ ដែលធ្វើមរណកាល ក្នុងក្រី អកុសលធម៌ដ៏
 លាមកនោះ ភាគាអញ មិនទាន់ប្រាសបដិទៅរឿយ មានដែរឬទេ

១-អន្តរាយមានន័យថា ដី អន្តរាយ ១ សមណធម្មន្តរាយ ១ សព្វមនុស្សន្តរាយ ១ ។ អន្តរាយ ១

សុត្តន្តបិដក អង្គបទដំបូង អង្គនិទាន

សទេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បច្ចុវេក្ខណោ ឯវំ ជាតាតិ អត្ថិ
 មេ ចាបកា អកុសលា ធម្មា អប្បឃ័តា យេ មេ
 អស្ស រត្តិ កាលំ កកេន្តស្ស អន្តរាយាយាតិ ភេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុថា ភេសញ្ញាវ ចាបកាធំ អកុសលាធំ
 ធម្មាធំ បហាទាយ អធិមត្តោ ធម្មោ ច វាយាមោ ច
 ទស្សហោ ច ទស្សន្តិញ្ញំ ច អប្បដិវាធំ ច សតិ
 ច សម្មជញ្ញញ្ច កករណីយំ សេយ្យថាបិ ភិក្ខុវេ
 អាទិត្តចេលោ វា អាទិត្តសីសោ វា ភស្សេវ ចេលស្ស
 វា សីសស្ស វា ជិត្តាបទាយ អធិមត្តំ ធម្មញ្ច វាយាមញ្ច
 ទស្សហញ្ច ទស្សន្តិញ្ញញ្ច អប្បដិវាធំញ្ច សតិញ្ច
 សម្មជញ្ញញ្ច កករយ្យ ឯវំមេវ ទោ ភិក្ខុវេ ភេន ភិក្ខុថា
 ភេសញ្ញាវ ចាបកាធំ អកុសលាធំ ធម្មាធំ បហាទាយ
 អធិមត្តោ ធម្មោ ច វាយាមោ ច ទស្សហោ ច ទស្សន្តិញ្ញំ
 ច អប្បដិវាធំ ច សតិ ច សម្មជញ្ញញ្ច កករណីយំ

សុត្តន្តបិដក អង្គបទដំបូង អង្គនិទាន

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុពិចារណាជីវយ៉ាងនេះថា អកុសល-
 ធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមកណា គាំឱ្យអន្តរាយដល់អាត្មាអញ ដែលធ្វើមរណ-
 កាល ក្នុងក្រី អកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះ អាត្មាអញមិនទាន់បាន
 លះបង់ហើយ នៅមានវែមន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ត្រូវធ្វើទុះ
 ផង សេចក្តីព្យាយាមផង ទស្សហៈផង សេចក្តីខ្លះខ្លាំងផង សេចក្តីមិន
 ញ្ញាញផង សតិផង សម្មជញ្ញៈផង ឱ្យទ្រាំង ដើម្បីលះបង់ឱ្យអកុសលធម៌
 ដ៏លាមកទាំងនោះចេញឱ្យឆាប់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចបុគ្គលមានសំពត់
 នេះក៏ មានក្បាលនេះក៏ ត្រូវធ្វើទុះផង សេចក្តីព្យាយាមផង ទស្សហៈផង
 សេចក្តីខ្លះខ្លាំងផង សេចក្តីមិនញ្ញាញផង សតិផង សម្មជញ្ញៈផង ឱ្យទ្រាំង
 ដើម្បីទំនើលក់សំពត់នោះផង លក់ក្បាលនោះផង យ៉ាងណាមិញ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវធ្វើទុះផង សេចក្តីព្យាយាមផង ទស្សហៈផង
 សេចក្តីខ្លះខ្លាំងផង សេចក្តីមិនញ្ញាញផង សតិផង សម្មជញ្ញៈផង ឱ្យទ្រាំង
 ដើម្បីទំនើលអកុសលធម៌ ដ៏លាមកទាំងនោះចេញ ឱ្យឆាប់យ៉ាងនោះវែម

ប្រាសាទស្នាដ៏តា យមរត្នា

សាម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បទ្ធវេត្តមាទោ ឯវិ ជាតាតិ
នត្ថិ មេ ខាមតា អត្តសលា ធម្មា អប្បឃីតា យេ
មេ អស្ស រត្តិ កាលំ កុហន្តស្ស អន្តរាយាយាតិ
តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុទា តេនេវ បីតិប្បាទោន្នេន វិហាតច្ចំ
អហោរត្តាទុសិក្ខុតា កុសលេស្ស ធម្មេស្ស ។

៧១ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ រត្តិយា ធិត្តញ្ញាយ ទិវសេ
បដិហិតេ វេតិ បដិសញ្ញិត្តតិ តហុកា ទោ មេ បទ្ធវេ
មរណស្ស អហិ វា មំ ទំសេយ្យ វិច្ឆិកា វា មំ ទំសេយ្យ
សតបដិ វា មំ ទំសេយ្យ តេន មេ អស្ស កាលតិវិយា
សោ មមស្សន្តរាយា ឧបត្ថលីត្វា វា បបតេយ្យ កត្តំ វា
មេ កុត្តំ ត្យាបន្នេយ្យ បិត្តំ វា មេ កុប្បេយ្យ សេម្ហំ វា
មេ កុប្បេយ្យ សត្តកា វា មេ វាតា កុប្បេយ្យ មទុស្សា
វា មំ ឧបត្តមេយ្យ អមទុស្សា វា មំ ឧបត្តមេយ្យ
តេន មេ អស្ស កាលតិវិយា សោ មមស្សន្តរាយាតិ

ប្រាសាទស្នាដ៏តា យមរត្នា

ម្នាលភិក្ខុវេជំឡាយ ប្រសិទេបី ភិក្ខុភិចារណាដីនិយាទិទេថា អកុសល-
ធម៌វាជំឡាយ ដ៏លាមកណា គាំទ្យអន្តរាយ ផល់អាក្ខអញ ដែល
ធ្វើមរណកាល ក្នុងក្រី អកុសលធម៌ដ៏លាមកវាទិទេថា អាក្ខអញមិន
ទាន់បុណ្យហើយ មិនមានេ ម្នាលភិក្ខុវេជំឡាយ ភិក្ខុទោតេប្បិក្ខុ
សិក្សារឿយ ។ ពាំនិវ្វេតាំងយប់ ក្នុងកុសលធម៌វាជំឡាយ ដោយបីតិ
នីតិបាទាដ្ឋនោះចុះ ។

មួយខៀវ ម្នាលភិក្ខុវេជំឡាយ ភិក្ខុភិសាសនានេះ កាលបើ
យប់កន្លងទៅហើយ ថ្ងៃមកដល់វិញ តែវិចារណាដូច្នោះថា យេកុវៃ
សេចក្តីស្តាប់ របស់អាក្ខអញមានច្រើនណាស់តិ (ដូចជា) របស់ចឹកអាក្ខ
អញក្តី ខ្លួនវិចអាក្ខអញក្តី ក្រែបវាអាក្ខអញក្តី អាក្ខអញនីស្តាប់
អន្តរាយនោះ នឹងមានផល់អាក្ខអញ ព្រោះហេតុតែវាសំចឹកវាដើមនោះ
(ឬមួយ) អាក្ខអញភ្នាក់ដួលក្តី កត្តុផលអាក្ខអញ បរិភោគហើយហាស់ក្តី
ប្រមាត់របស់អាក្ខអញកម្រើកក្តី ស្វេស្តរបស់អាក្ខអញកម្រើកក្តី ករិទ្ធយល់
ដូចសស្រ្តាដែលរបស់អាក្ខអញកម្រើកក្តី ពួកមនុស្សព្រាហ្មណ៍មសម្រាប់អាក្ខ
អញក្តី ពួកមនុស្សព្រាហ្មណ៍ម សម្រាប់អាក្ខអញក្តី អាក្ខអញនីស្តាប់
ន្តរាយនោះ នឹងមានផល់អាក្ខអញ ព្រោះហេតុតែភ្នាក់ដួលវាដើមនោះ

សុត្តន្តបិដក អង្គជ្រកាយ អង្គកំណត់

តេជ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា វតី បដិសញ្ញាភិក្ខុត្ថំ អត្ថិ ទុ ទោ
 មេ ចាបកា អកុសលា ធម្មា អប្បហិទា យេ មេ អស្សុ
 ជំកំ កាលំ ករោន្តស្ស អន្តរាយាយាតិ សទេ ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុ បទ្ធពត្តមាទោ វិវំ ជាទាតិ អត្ថិ មេ ចាបកា
 អកុសលា ធម្មា អប្បហិទា យេ មេ អស្សុ ជំកំ កាលំ
 ករោន្តស្ស អន្តរាយាយាតិ តេជ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
 តេសញ្ញាវ ចាបកាទំ អកុសលាទំ ធម្មាទំ បហាទាយ
 អធិមត្តោ ធន្តោ ច ភិយាមោ ច ទុស្សាហោ ច
 ទុស្សោឡិ ច អប្បជំកំ ច សតិ ច សម្មជញ្ញត្ត
 កាណិយំ សេយ្យថាបិ ភិក្ខុវេ អាទិត្តេលោ កំ
 អាទិត្តសីសោ កំ តស្សេវ ចេលស្ស កំ សីសស្ស កំ
 ចិញ្ចាបទាយ អធិមត្តំ ធន្តត្ត ភិយាមត្ត ទុស្សាហត្ត
 ទុស្សោឡិ អប្បជំកំ ត្ត សតិ ត្ត សម្មជញ្ញត្ត
 កាណិយំ វិវំ មេ ទោ ភិក្ខុវេ តេជ ភិក្ខុនា តេសញ្ញាវ
 ចាបកាទំ អកុសលាទំ ធម្មាទំ បហាទាយ អធិមត្តោ
 ធន្តោ ច ភិយាមោ ច ទុស្សាហោ ច ទុស្សោឡិ
 ច អប្បជំកំ ច សតិ ច សម្មជញ្ញត្ត កាណិយំ

សុត្តន្តបិដក អង្គជ្រកាយ អង្គកំណត់

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវតែចារណាថា អកុសលធម៌ទាំង
 ឡាយដែលមកណា ទាំងឡាយដែលមកណា ដែលធ្វើមរណកាល
 ក្នុងវេលាថ្ងៃ អកុសលធម៌ដែលមកទាំងនោះ ភាគអញ្ញមិនទាន់បាន
 លឃើញហើយ មានវិវេចនៈ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុតិចារ
 ណាផងយ៉ាងនេះថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយដែលមកណា ទាំងឡាយ
 ដែលមកណា ដែលធ្វើមរណកាល ក្នុងវេលាថ្ងៃ អកុសលធម៌ដែលមក
 ទាំងនោះ ភាគអញ្ញមិនទាន់បានលឃើញទើយ ទៅមានមន ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវធ្វើនេះផង សេចក្តីព្យាយាមផង ទស្សាហៈផង
 សេចក្តីខ្លះខ្លះផង សេចក្តីមិនបញ្ជាក់ផង សតិផង សម្មជញ្ញៈ
 ផង ឲ្យទាំង ដើម្បីនឹងលះអកុសលធម៌ដែលមក ទាំងនោះចេញ ឲ្យ
 ដាច់ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចបុគ្គលមានសំពត់ទេក្តី មានក្បាលទេក្តី
 ត្រូវធ្វើនេះផង សេចក្តីព្យាយាមផង ទស្សាហៈផង សេចក្តីខ្លះ
 ខ្លះផង សេចក្តីមិនបញ្ជាក់ផង សតិផង សម្មជញ្ញៈផង ឲ្យទាំង
 ដើម្បីនឹងលះសំពត់ ឬក្បាលនោះ យ៉ាងណាមិញ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុនោះត្រូវធ្វើនេះផង សេចក្តីព្យាយាមផង ទស្សាហៈផង សេចក្តី
 ខ្លះខ្លះផង សេចក្តីមិនបញ្ជាក់ផង សតិផង សម្មជញ្ញៈផង ឲ្យទាំង
 ដើម្បីនឹងលះអកុសលធម៌ដែលមកទាំងនោះចេញ ឲ្យដាច់ យ៉ាងនោះវិ

បណ្ណសកសង្ខេបនៃ យមវេទ

សនេ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បទ្បវត្តនា នោ ឯវំ ជាតាតិ
នត្ថិ មេ ចាបកា អកុសលា ធម្មា អប្បហិទា យេ
មេ អស្សុ ធិរំ កាលំ កាលេន្តស្ស អន្តរយាយាតិ
តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា តេនេវ មីតិប្បនោន្តេន វិហាតត្ថំ
អហោវត្តានុសិក្ខិតា កុសលេសុ ធម្មេសុ ។ ឯវំ
ភាវិតា ទោ ភិក្ខុវេ មរណស្សតិ ឯវំ ពហុលំកតា
មហាជ្ជលា ហោតិ មហានិសំសា អមតោគតា
អមតបរិយោសាទាតិ ។

(៨២) អដ្ឋិមា ភិក្ខុវេ សម្បទា ។ កតមា អដ្ឋ ។
ឧដ្ឋានសម្បទា អារត្តសម្បទា កាល្យណមិត្តតា
សមដិវិតា សទ្ធាសម្បទា សីលសម្បទា ពាគសម្បទា
បញ្ញាសម្បទា ។ ឥមា ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ សម្បទាតិ ។

ឧដ្ឋានា កម្មធម្មេសុ អប្បមត្តា វិទានា
សមំ កាល្យតិ ដិវិតំ សម្ពតំ អនុវត្តតិ
សទ្ធា សីលេន សម្បទ្ធា វណ្ណា វិតមច្ឆនេ
និច្ចំ មត្តំ វិសោធនតិ សោត្តានំ សម្បទាយំ កំ

បណ្ណសកសង្ខេបនៃ យមវេទ

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុពិចារណាដឹងយ៉ាងនេះថា អកុសល
ធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមកណា ទាំងឡាយដល់តាមអញ ដែលធ្វើមរណ
កាល ក្នុងវេលាថ្ងៃ អកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះ ពាក្យអញមិនទាន់
បានលះហើយ មិនមានទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះតប្បវិជ្ជា
សិក្សាឡើយ ។ ទាំងវិជ្ជាទាំងយប់ ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដោយបីភិក្ខុ
បាមាជ្ជនោះចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មរណស្សតិ ដែលភិក្ខុចំរើន
ហើយយ៉ាងនេះ សន្សំឡើយហើយយ៉ាងនេះ មានផលច្រើន មាន
កានិសិទ្ធិច្រើន ឈមចុះកាន់តម្រះ មានអមតៈជាបីបីដុត ។

(៨២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សម្បទានេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង
គឺថ្មីៗ ។ គឺឧដ្ឋានសម្បទា ១ អារត្តសម្បទា ១ កាល្យណមិត្តតា ១
សមដិវិតា ១ សទ្ធាសម្បទា ១ សីលសម្បទា ១ ពាគសម្បទា ១
បញ្ញាសម្បទា ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះសម្បទា ៨ យ៉ាង ។

បុគ្គលអ្នកប្រឹងប្រែង មានវិធានការ មិនបណ្តែកបណ្តាយ
ក្នុងការងារទាំងឡាយ តែងចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ កេរ្តិ៍ប្រាជ្ញា
ដែលទូទៅពុទ្ធមត មានសទ្ធា ចំរើនណា ដោយសីល
ឈរស ក្នុងសំដី លះចោលសេចក្តីគំណាញ់ ដំរើនឡើង
សម្រាប់វេកាន់លោកទ្រង់ម្យា ឲ្យមានស្ម័គ្រ ជាទីចូ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយស្ស អង្គនិកាយ

ឥន្ទ្រេត អដ្ឋ ទន្ធា ច សត្វស្ស យរមសំបោ
 អត្តាតា សដ្ឋនាមេន ឧគយត្ត សុទារហា
 ធិដ្ឋទន្ធាតត្តាយ សម្បរាយសុទាយ ច
 ឯវាមតំ គហដ្ឋានំ ពាកោ បុត្តាបស្សិតតំ ។

[៨៣] អដ្ឋិមា ភិក្ខុវេ សម្បទា ។ កកតមា អដ្ឋ ។
 ឧដ្ឋានសម្បទា អារក្ខសម្បទា កល្យាណមិត្តតា សម-
 ជីវិតា សន្តាសម្បទា សីលសម្បទា ពាកសម្បទា
 បញ្ញាសម្បទា ។

កកតមា ច ភិក្ខុវេ ឧដ្ឋានសម្បទា ។ ឥច ភិក្ខុវេ
 កុលបុត្តោ យេន កម្មដ្ឋានេន ជីវិតំ កាប្បតិ យទិ
 កាសិយា យទិ វណិដ្ឋាយ យទិ កោរក្ខេន យទិ
 ឥស្សត្តេន យទិ វជនោវិសេន យទិ សិប្បញ្ញតេន
 តត្ថ ធនក្ខា ហោតិ អនលសោ តត្រុចាយាយ
 វិមំសាយ សមដ្ឋានតោ អលំ កាតុំ អលំ សំវិទាតុំ
 អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខុវេ ឧដ្ឋានសម្បទា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយ អង្គនិកាយ

ធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះ គាំមកខ្លះសេចក្តីសុខ ក្នុងលោកទាំង
 ពីរ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រង់ព្រះនាមថាសច្ចៈ ទ្រង់សំដែងហើយ
 ដល់កុលបុត្តអ្នកមានសព្វ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មួយទៀត ការ
 បរិច្ចាគនឹងបុណ្យដ៏សេសនេះ តែងចម្រើនដល់ពួកគ្រហស្ថ
 ដើម្បីសេចក្តីចម្រើននឹងប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ដើម្បី
 សេចក្តីសុខ ក្នុងលោកទាំងមុខផង យ៉ាងនេះ ។

[៨៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សម្បទានេះមាន ៨ យ៉ាង ។
 ៨ យ៉ាង គឺដូច្នោះ ។ គឺ ឧដ្ឋានសម្បទា ១ អារក្ខសម្បទា ១ កល្យាណ-
 មិត្តតា ១ សមជីវិតា ១ សន្តាសម្បទា ១ សីលសម្បទា ១ ពាកសម្បទា ១
 បញ្ញាសម្បទា ១ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះឧដ្ឋានសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយ កុលបុត្តក្នុងលោកនេះ ចិញ្ចឹមជីវិតដោយទំធ្វើការងារ ពោះបី
 ធ្វើស្រែចម្ការក្តី ជំនួញក្តី ក្សេមក្តី ធ្វើសនាមោធាក្តី ធ្វើផារដបុរសក្តី
 ចេះសិល្បៈណាមួយក្តី ជាអ្នកល្ងាស ក្នុងគំរើនោះ មិនខ្ជិលច្រមុស បរិ-
 ចូណិដោយការវេលក មានល្បិចក្នុងការនោះថា គួរធ្វើ គួរចោកវែចង
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ឧដ្ឋានសម្បទា ។

កកតមា ធ កិក្ខុវេ អារក្ខុសម្បទា ។ វេ កិក្ខុវេ
 កុលបុត្តស្ស ភោតា ហោត្តិ ឧដ្ឋានិយោជិតតា ពាហា-
 ពលបរិចិតា សេនាវក្ខិត្តា ធម្មិកា ធម្មលទ្ធា តេ
 អារក្ខុន កុត្តិយោ សម្បទេតិ កិក្ខុ មេ វមេ ភោតេ
 វេវ វាជាយោ ហវយ្យំ ឧ ចោរា ហវយ្យំ ឧ អត្តិ
 ឧហយ្យ ឧ ឧទកំ វហយ្យ ឧ អប្បយា ធាយាធា
 ហវយ្យន្តំ អយំ វុត្តតិ កិក្ខុវេ អារក្ខុសម្បទា ។

កកតមា ធ កិក្ខុវេ កល្យាណមិត្តតា ។ វេ កិក្ខុវេ
 កុលបុត្តោ យស្មី តាមេ វា វិតមេ វា បដិសតិ គុត្រ
 យេ តេ ហោត្តិ តហមតិ វា តហមតិបុត្តា វា ធមារា
 វា វុត្តិសិលិចោ វុត្តិ វា វុត្តិសិលិចោ សទ្ធាសម្បទា
 សីលសម្បទា ពាកសម្បទា បញ្ញាសម្បទា តេហិ
 សទ្ធិ សន្តិដ្ឋតិ សល្លបតិ សាកច្ឆំ សមាមដ្ឋតិ
 យថាវុត្តាធំ សទ្ធាសម្បទាធំ សទ្ធាសម្បទំ អនុសិក្ខុតិ

ខ្នាលកិក្ខុវេ ចុះការកុសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ខ្នាលកិក្ខុ
 វេ កុលបុត្តក្នុងលោកនេះ មានភោតៈច្រើនដែលខ្លួនវាបានមក
 ដោយការប្រើនិព្រៃនិ ព្យាយាម សន្សំដោយកំឡាំងវែង បែកញើសហូរ
 ញើស ប្រកបដោយធម៌ បានមកដោយធម៌ ហើយថែទាំភោតៈទាំងនោះ
 ដោយការរក្សា គ្រប់គ្រង ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ កុំឱ្យព្រះ
 រាជាទាំងឡាយ រឹបជាងយក កុំឱ្យពួកចោរលួចយក កុំឱ្យភ្លើងនេះ កុំឱ្យ
 ទឹកលិច កុំឱ្យពួកខាយាទ មិនជាទីគាប់ចិត្តយកទៅបាន ខ្នាលកិក្ខុវេ
 ឡាយ នេះហៅថា អារក្ខុសម្បទា ។

ខ្នាលកិក្ខុវេ ចុះកល្យាណមិត្តតា តើដូចម្តេច ។ ខ្នាលកិក្ខុវេ
 ឡាយ កុលបុត្តក្នុងលោកនេះ នៅក្នុងស្រុកណាភ្នំ ធិតមណភ្នំ ក្នុងស្រុក ឬ
 ធិតមនោះ មានពួកគហបតិ ឬពួកគហបតិបុត្ត ទោះបីនៅក្នុងភ្នំជាអ្នក
 ចំរើនដោយសីល ទោះបីជាសំតិចំរើនដោយសីល មានសព្វបរិបូណ៌
 មានសីលបរិបូណ៌ មានចាតៈបរិបូណ៌ មានបញ្ញាបរិបូណ៌ កុលបុត្តក្នុងភ្នំ
 នៅ ចរា សាកសួរ ជាមួយធិតពួកគហបតិទាំងនោះ ហើយសិក្សារឿយៗ
 នូវសព្វសម្បទា ធិតពួកបុគ្គលដែលជាអ្នកមានសព្វបរិបូណ៌ តាមសមគួរ

យោធានាមំ សីលសម្មាណំ សីលសម្មំ អនុសិក្ខតិ
 យោធានាមំ ចាកសម្មាណំ ចាកសម្មំ អនុសិក្ខតិ
 យោធានាមំ បញ្ញាសម្មាណំ បញ្ញាសម្មំ អនុសិក្ខតិ
 អយំ វុទ្ធតិ ភិក្ខុវេ កល្យាណមិត្តតា ។

កកមា ធម៌ ភិក្ខុវេ សមដីវិតា ។ ឥន ភិក្ខុវេ
 កុលបុត្តោ អាយត្វ កោតាមំ វិទិត្វា វយត្វ កោតាមំ
 វិទិត្វា សមដីវិតំ កប្បេតិ បាណោកាឡំ បាតិហំ ឯវំ
 មេ អាយោ វយំ បរិយាធាយ វស្សតិ ធម៌ មេ
 វិយោ អាយំ បរិយាធាយ វស្សតិ វស្សយាមិ ភិក្ខុវេ
 តុលាបាហា វា តុលាបាហេតុសី វា តុលំ បត្តហេត្វា
 ជាបាតិ ឯត្តកេន វា ធុនតំ ឯត្តកេន វា ធុនតត្ថំ

សិក្សារឿយ ។ ខ្ញុំសីលសម្មតា ខ្ញុំនឹងត្រូវបុគ្គល ជាអ្នកមានសីលបរិបូណ៌
 តាមសម្មារ សិក្សារឿយ ។ ខ្ញុំចាកសម្មតា ខ្ញុំនឹងត្រូវអ្នកមានចាតៈបរិបូណ៌
 តាមសម្មារ សិក្សារឿយ ។ ខ្ញុំបញ្ញាសម្មតា ខ្ញុំនឹងត្រូវបុគ្គលអ្នកមានបញ្ញា
 បរិបូណ៌តាមសម្មារ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា កល្យាណមិត្តតា ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះសមដីវិតា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 កុលបុត្តនិលោកនេះស្គាល់សេចក្តីចំរើនភាគៈទាំងឡាយនៃស្គាល់សេច-
 ក្តីសាបសូន្យភាគៈទាំងឡាយនៃហើយចំរើនដីវិតតាមសម្មារមិនទូលាយ
 ពេក មិនត្រូវក្សៀតពេក ដោយបំណងយ៉ាងនេះថា សេចក្តីចំរើនរបស់
 ភាគអញ ខ្ញុំនឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិនាសបាន ឯសេចក្តីវិនាសរបស់ភាគ
 អញខ្ញុំនឹងមិនគ្របសង្កត់ សេចក្តីចំរើនយ៉ាងនេះបានទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ប្រៀបដូចអ្នកថ្វីឆ្នី សិស្សរបស់អ្នកថ្វីឆ្នី លើកដីឆ្នីឡើងហើយដឹងថា
 ប្រាស ព្រោះ (ខ្លះ) ប៉ុណ្ណោះឬចុះព្រោះ (លើស) ប៉ុណ្ណោះយ៉ាងណាមិញ

បណ្ណសកសង្កហំនោ យមរេត្តា

ឯវមេវ ខោ ភិក្ខុវេ កុលបុត្តោ អាយត្វ កោតានំ វិទិត្វា
 វយត្វ កោតានំ វិទិត្វា សមដីវិកំ កាយ្យេតិ
 ធាត្វោកាឡ្ហំ ធាតិហំនំ ឯវំ មេ អាយោ វយំ បរិយាធាយ
 វស្សតិ ឆ ឆ មេ វាយោ អាយំ បរិយាធាយ វស្សតិ ឆ ។
 សធាយំ ភិក្ខុវេ កុលបុត្តោ អប្បាយោ សមាទោ
 ឧឡារំ ដីវិកំ កាយ្យេតិ តស្ស កវន្តំ វត្តារោ ឧទុម្ពរ-
 ទានកញ្ចាយំ កុលបុត្តោ កោតេ ទានតិ ។ សធា
 បធាយំ ភិក្ខុវេ កុលបុត្តោ មហាយោ សមាទោ កសិវិ
 ដីវិកំ កាយ្យេតិ តស្ស កវន្តំ វត្តារោ អទុមារកញ្ចាយំ
 កុលបុត្តោ មវស្សតិ ។ យតោ ឆ ខោយំ ភិក្ខុវេ
 កុលបុត្តោ អាយត្វ កោតានំ វិទិត្វា វយត្វ កោតានំ
 វិទិត្វា សមដីវិកំ កាយ្យេតិ ធាត្វោកាឡ្ហំ ធាតិហំនំ ឯវំ
 មេ អាយោ វយំ បរិយាធាយ វស្សតិ ឆ ឆ មេ វាយោ
 អាយំ បរិយាធាយ វស្សតិ អយំ វុទ្ធតិ ភិក្ខុវេ
 សមដីវិកា ។

បណ្ណសកសង្កហំនោ យមរេត្តា

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្តស្គាល់សេចក្តីចំរើន ឱវភោគៈ ទាំងឡាយផង
 ស្គាល់សេចក្តីសាបសូន្យភោគៈ ទាំងឡាយផង ហើយចំរើនដីវិកតាមសម
 គួរ មិនទូលាយដែរពេក មិនក្សតក្សៀតពេក ដោយបំណងយ៉ាងនេះថា
 សេចក្តីចំរើនរបស់ពន្ធអញ្ញ ទីនីគ្របសន្តិកសេចក្តីវិនាសបាន ឯសេចក្តី
 វិនាសរបស់ពន្ធអញ្ញ ទីនីមិនអាចគ្របសន្តិកសេចក្តីចំរើន យ៉ាងនេះបាន
 ទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ កុលបុត្តនេះ មាន
 សេចក្តីចំរើនតិច គឺទ្រង់ទ្រាយ ហើយចំរើនដីវិកាលើសលុប-អ្នកផងវិភង្គិកៈ
 ដៀលកុលបុត្តនោះថា កុលបុត្តនេះស្មើភោគៈ ដូចគេស៊ីផ្លែល្ងា ។ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ប្រសិនបើ កុលបុត្តនេះ មានសេចក្តីចំរើនច្រើន គឺមានទ្រព្យ
 ហើយចំរើនដីវិកាលើបរិយាប អ្នកផងវិភង្គិកៈដៀលកុលបុត្តនោះថា កុល-
 បុត្តនេះ មុខវិកនីស្តាប់ឥតមានចំរើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណា
 បើកុលបុត្តនេះ ស្គាល់សេចក្តីចំរើនភោគៈ ទាំងឡាយផង ស្គាល់សេចក្តី
 វិនាសភោគៈ ទាំងឡាយផង ហើយចំរើនដីវិកស្មើ មិនទូលាយដែរពេក មិន
 ក្សតក្សៀតពេក ដោយបំណងថា សេចក្តីចំរើនរបស់ពន្ធអញ្ញ ទីនី
 គ្របសន្តិកសេចក្តីវិនាសបាន ឯសេចក្តីវិនាសរបស់ពន្ធអញ្ញ ទីនីមិនអាច
 គ្របសន្តិកសេចក្តីចំរើន យ៉ាងនេះបានទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅ
 ថា សមដីវិកា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិទ្យាសម្មាសន្ត អង្គទី៣

កតមា ច ភិក្ខុវេ សទ្ធាសម្មាសនា ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ
កុលបុត្តោ សទ្ធា ហោតិ សទ្ធិហោតិ តថាគតស្ស
ពោធិ ឥតិចំ សោ ភគវា ។ បេ ។ សទ្ធា ទេវមនុស្សានំ
ទុក្ខោ ភគវាតិ អយំ វុទ្ធិតិ ភិក្ខុវេ សទ្ធាសម្មាសនា ។

កតមា ច ភិក្ខុវេ សីលសម្មាសនា ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ
កុលបុត្តោ ចាណាតិចាតា បដិវិគោ ហោតិ ។ បេ ។
សុរាមោយមជ្ឈម្យមាទដ្ឋានា បដិវិគោ ហោតិ អយំ
វុទ្ធិតិ ភិក្ខុវេ សីលសម្មាសនា ។

កតមា ច ភិក្ខុវេ ចាតសម្មាសនា ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ
កុលបុត្តោ វិតតមលមច្ឆេវន ខេតសា អការិ
អជ្ឈាវសតិ ។ បេ ។ យាទយោតោ ធានសំវិភាតរោ
អយំ វុទ្ធិតិ ភិក្ខុវេ ចាតសម្មាសនា ។

កតមា ច ភិក្ខុវេ បញ្ញាសម្មាសនា ។ ឥធិ
ភិក្ខុវេ កុលបុត្តោ បញ្ញាវា ហោតិ ។ បេ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី៣ វិទ្យាសម្មាសន្ត អង្គទី៣

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះសព្វសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ កុលបុត្ត ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានសច្ចា ជឿការក្រាស់ជីវិត
របស់ព្រះគោតមគតថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ។ បេ ។ ជាគ្រូខ្មែរទៅភា
នីធិមនុស្សទាំងឡាយ ក្រាស់ជីវិតខ្មែរសច្ចៈទាំង ៤ ដែលវិល្លក្រឡប់មកកាន់
ភពថ្មីទៀត ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា សព្វសម្បទា ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះសីលសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ កុលបុត្ត ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នករៀនចាតកិរិយាសម្រាប់សត្វ
។ បេ ។ ជាអ្នករៀនចាតចេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺការដឹកនាំទឹក
ស្រវឹង បានខាងសុភវិនិច្ឆ័យ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា
សីលសម្បទា ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះចាតសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
ឡាយ កុលបុត្ត ក្នុងលោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិល គឺសេចក្តី
កំណាញ់ ហើយនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ។ បេ ។ ជាអ្នកគួរឱ្យគេសូមបាន
ក្រេកអរ ក្នុងការឱ្យ នឹងការចែករំលែក ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ
ហៅថា ចាតសម្បទា ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះបញ្ញាសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ កុលបុត្ត ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានបញ្ញា ។ បេ ។

បណ្ណសកសង្កហិតោ យមវេន្ត

សម្មាទុក្ខក្ខាយកាមិធិយា អយំ ច្រ្តិកំ ភិក្ខុវេ
បញ្ញាសម្បទា ។ វេទោ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ សម្បទាតិ ។

ឧដ្ឋាតា កម្មនោយេស្ស អប្បមត្តា វិបាទវា
សមំ កាប្បេតិ ជីវិតំ សម្ពតំ អនុវត្តតិ
សន្តោ សីលេន សម្បន្តោ វេទញ្ញំ វិភមន្តរោ
ធិក្ខំ មត្តំ វិសោធនតិ សោន្តានំ សម្បរាយំកំ
វេទេតេ អដ្ឋ ធម្មា ច សទ្ធស្ស យមេសិលោ
អក្កាតា សទ្ធាមេន ឧគយតុ សុខាវហា
ធិដ្ឋធម្មហិតក្ខាយ សម្បរាយសុខាយ ច
ឯវិមតំ គហដ្ឋានំ ពាតោ បុញ្ញំ បវន្តីតិកំ។

(៨៤) តត្រ ទោ អាយស្មា សារីបុត្តោ ភិក្ខុ
អាមន្តេសិ អាវុសោ ភិក្ខុវេតិ ។ អាវុសោតិ
ទោ តេ ភិក្ខុ អាយស្មតោ សារីបុត្តស្ស បទ្ធស្សោសុំ ។

បណ្ណសកសង្កហិតោ យមវេន្ត

ដំណើរតាមលំដាប់សេចក្តីអស់៧ ខែទុក្ខដោយប្រពៃ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
ឡាយ នេះហៅថា បញ្ញាសម្បទា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ
សម្បទាទាំង ៨ យ៉ាង ។

បុគ្គលអ្នកប្រឹងប្រែង មានវិធានការ មិនចំណុកបណ្តោយ
ក្នុងការងារទាំងឡាយ តែងចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ រក្សាទ្រព្យ
ដែលខ្លួនរកបានមក មានសព្វ បរិបូណ៌ដោយសីល ឆ្ពោះស
ក្នុងសំដី លះលោសេចក្តីណាញ់ ដំនេរវត្ថុវិស្សម្រាប់៧
កាន់លោកទាំងមុខ ឲ្យមានស្មើជាទីចូរ ធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះ
នាំមកឲ្យសេចក្តីសុខ ក្នុងលោកទាំងពីរ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រង
ព្រះនាមថាសព្វៈ ទ្រង់សំដែងហើយ ដល់កុលបុគ្គលក្នុង
សព្វ ទៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មួយទៀត ការចិញ្ចឹមនឹងបុណ្យ
ដ៏សេសនេះ តែងចិញ្ចឹមដល់ពួកគ្រហស្ថ ដើម្បីសេចក្តី
ចម្រើននឹងប្រយោជន៍ ក្នុងចប្បន្នផង ដើម្បីសេចក្តីសុខ
ក្នុងលោកទាំងមុខផង យ៉ាងនេះ ។

(៨៤) ក្នុងទីនោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ មានថេរវេទានឹងភ្នកភិក្ខុ
ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដ៏មានអាយុ ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ខ្ពស់
ថេរវេទា របស់ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកដ៏មានអាយុ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូលំទាយស្ស អង្គកថាគោ

អាយស្មា សារីបុត្តោ ឯកទេវេន អដ្ឋមេ អាវុសោ បុគ្គលា
សន្តោ សុវិជ្ជមានោ លោកេស្មី ។ កតមេ អដ្ឋ ។

ឥន្ទាវុសោ កិក្កុនោ បរិវិត្តស្ស វិហារតោ ទិវាយត្ត-
វុត្តិនោ ឥន្ទា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ឧដ្ឋហតិ យដតិ
វាយមតិ លាភាយ តស្ស ឧដ្ឋហតោ យដតោ វាយ-
មតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ សោ ភេន អលាភេន
សោនតិ តំលមតិ បរិទេវតិ ឧវត្តាធឿ កន្ទតិ សន្មោហំ
អាចជ្ជតិ អយំ វុត្តាវុសោ កិក្កុ ឥន្ទោ វិហារតិ លាភាយ
ឧដ្ឋហតិ យដតិ វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី
សោចិ ច(១) បរិទេវិ ច បុតោ ច សទ្ធិន្ទា ។

ឥន បនាវុសោ កិក្កុនោ បរិវិត្តស្ស វិហារតោ
ទិវាយត្តវុត្តិនោ ឥន្ទា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ
ឧដ្ឋហតិ យដតិ វាយមតិ លាភាយ តស្ស ឧដ្ឋហតោ
យដតោ វាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ
សោ ភេន លាភេន មជ្ជតិ បមជ្ជតិ បមាទមាមជ្ជតិ

១ ខ. សោចិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូលំទាយស្ស អង្គកថាគោ

ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ មានថេរវេទានុវិជ្ជាថា ម្ចាស់លោកដ៏មាន
អាយុទាំងឡាយ បុគ្គល ៨ ពួកនេះ មានពាសក្នុងលោក ។ ៨ ពួក
តើដូចម្តេចខ្លះ ។

ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នក
ស្ងាត់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ កើតឡើង
ភិក្ខុនោះប្រឹងប្រែង ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ កាលភិក្ខុនោះ
ប្រឹងប្រែង ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏មិនកើតឡើង
ភិក្ខុនោះ ក៏ត្រៀមគ្រប់ លំបាក ទ្រុឌទ្រួល គត់ទ្រង់ យំ កន្ទុកកន្ទុញ
ដល់ខ្ញុំសេចក្តីវង្វេង ព្រោះរឹករឹតលាភនោះ ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុ
ទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ប្រឹងប្រែង
ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ តែជាអ្នករឹករឹតលាភផង ត្រៀមគ្រប់
ផង ទ្រុឌទ្រួលផង ឃ្នាកចាកព្រះសេដ្ឋផង ។

ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នក
ស្ងាត់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភកើតឡើង
ភិក្ខុនោះ ប្រឹងប្រែង ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ កាលភិក្ខុនោះ
ប្រឹងប្រែង ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏កើតឡើង
ភិក្ខុនោះក៏ស្រវឹង តើងតើង ដល់ខ្ញុំសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះរឹកលាភនោះ

ចម្លាស់កសិណ្ឌិត យមវេទ

អយំ វុច្ឆតាវុសោ ភិក្ខុ វេទោ វិហាតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ
យដតិ វាយមតិ លាភាយ លាភី ច មទី ច មមាទី ច
ទុតោ ច សទុដ្ឋា ។

ឥធិ មនាវុសោ ភិក្ខុនោ បរិវិត្តស្ស វិហាតោ ធិកា-
យត្តវត្តនោ វេទោ ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ន ឧដ្ឋហតិ
ន យដតិ ន វាយមតិ លាភាយ តស្ស អនុដ្ឋហតោ
អយដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ ទុប្បជ្ជតិ
សោ តេន អលាភេន សោចតិ កិលមតិ បរិវេវតិ
ទុតាធឿ កាណតិ សម្មាហំ អាបជ្ជតិ អយំ វុច្ឆតាវុសោ
ភិក្ខុ វេទោ វិហាតិ លាភាយ ន ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ
ន វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី សោចិ ច
បរិវេវ ច ទុតោ ច សទុដ្ឋា ។

ឥធិ មនាវុសោ ភិក្ខុនោ បរិវិត្តស្ស វិហាតោ
ធិកាយត្តវត្តនោ វេទោ ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ
ន ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ ន វាយមតិ លាភាយ

ចម្លាស់កសិណ្ឌិត យមវេទ

ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុវែងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តី
ប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ប្រឹងប្រែង ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ
ជាអ្នកមានលាភផង ស្រវឹងផង តើដឹងឯង ឃ្លាតពាក្យសេចក្តីដូច្នោះ ។

ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុវែងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នក
ស្ងប់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ កើតឡើង
ភិក្ខុនោះមិនប្រឹងប្រែង មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ កាល
ភិក្ខុនោះ មិនប្រឹងប្រែង មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ
លាភក៏មិនកើតឡើង ភិក្ខុនោះក៏ត្រៀមក្រំ លំបាក ខ្សឹកខ្សួល គក់ច្រូង យំ
កខ្វក់ខ្សែ ដល់ខ្លះសេចក្តីវិន្ទី ព្រោះតែឥតលាភនោះ ម្ចាស់លោកដ៏
មានអាយុវែងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ
តែមិនប្រឹងប្រែង មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ជាអ្នកឥត
លាភផង ត្រៀមក្រំផង ខ្សឹកខ្សួលផង ឃ្លាតពាក្យសេចក្តីដូច្នោះ ។

ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុវែងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នក
ស្ងប់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ កើតឡើង
ភិក្ខុនោះ មិនប្រឹងប្រែង មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ

សុត្តន្តបិដក អង្គទូលំទាយស្ស អង្គកថាខណ្ឌ

តស្ស អនុជ្ជហតោ អយេជតោ អវាយមតោ លាភាយ
លាភោ ឧប្បជ្ជតិ សោ តេន លាភេន មជ្ជតិ បមជ្ជតិ
បមាធិមាបជ្ជតិ អយំ វុទ្ធតារុសោ ភិក្ខុ វេទ្រោ
វិហារតិ លាភាយ ន ឧជ្ជហតិ ន យេជតិ ន
វាយមតិ លាភាយ លាភី ច មជ្ជិ ច បមាជិ ច
ធុតោ ច សទ្ធគ្មា ។

វេន បណ្ណុសោ ភិក្ខុនោ បរិវិក្ខុស្ស វិហារតោ
និកាយត្តវត្តិនោ វេទ្រោ ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ឧជ្ជហតិ
យេជតិ វាយមតិ លាភាយ តស្ស ឧជ្ជហតោ យេជតោ
វាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ សោ តេន
អលាភេន ន សោចតិ ន តិលមតិ ន បរិទេវតិ
ន ទុក្ខាជ្ឈិ កុណតិ ន សម្មាសំ អាបជ្ជតិ អយំ
វុទ្ធតារុសោ ភិក្ខុ វេទ្រោ វិហារតិ លាភាយ ឧជ្ជហតិ
យេជតិ វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី ន ច
សោចិ ន ច បរិទេវិ អធុតោ ច សទ្ធគ្មា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទូលំទាយស្ស អង្គកថាខណ្ឌ

ភិក្ខុនោ មិនប្រីនិប្រេន មិនទូលំទាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ
លាភកំភើតឡើង ភិក្ខុនោភិស្រវិនី ឆើតឆើត ដល់ខ្ញុំសេចក្តីប្រមាទ
ព្រោះវេតលាភនោះ ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុវែងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថា
អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ តែមិនប្រីនិប្រេន មិនទូលំទាយ មិន
ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង ស្រវិនីផង ឆើតឆើតផង
ឃ្លាតចាកព្រះសង្ឃផង ។

ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុវែងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នកស្ងាត់
កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ ភើតឡើង ភិក្ខុ
នោះប្រីនិប្រេន ទូលំទាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ កាលភិក្ខុនោះ ប្រីនិ
ប្រេន ទូលំទាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភកំភើតឡើង
ភិក្ខុនោះ ក៏មិនត្រៀមត្រៀម មិនលំបាក មិនទ្រុឌទ្រួល មិនគក់ច្រូង
យំ កន្តក់កន្តេញ មិនដល់ខ្ញុំសេចក្តីឡើង ព្រោះវេតលាភនោះទេ ម្ចាស់
លោកដ៏មានអាយុវែងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា
ដើម្បីលាភ ប្រីនិប្រេន ទូលំទាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកវេតលាភ
ផង មិនត្រៀមត្រៀមផង មិនទ្រុឌទ្រួលផង មិនឃ្លាតចាកព្រះសង្ឃផង ។

បណ្ណសកសង្ខេប យមវង្ស

៧១ បទាវសោ ភិក្ខុនោ បរិវាសិកា វិហារតោ ជិវា-
 យត្តុត្តិលោ ឥន្ទា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ឧដ្ឋហតិ
 យដតិ វាយមតិ លាភាយ តស្ស ឧដ្ឋហតោ យដតោ
 វាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ សោ តេន
 លាភេន ន មជ្ជតិ ន បមជ្ជតិ ន បមាទមាបជ្ជតិ អយំ
 វុទ្ធតាវសោ ភិក្ខុ ឥន្ទា វិហារតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ
 យដតិ វាយមតិ លាភាយ លាភី ច ន ច មជ្ជី ន
 ច បមាជី អន្ទតោ ច សន្ទន្ទា ។

៧២ បទាវសោ ភិក្ខុនោ បរិវាសិកា វិហារតោ ជិវា-
 យត្តុត្តិលោ ឥន្ទា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ន ឧដ្ឋហតិ
 ន យដតិ ន វាយមតិ លាភាយ តស្ស អនុដ្ឋហតោ
 អយដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ
 សោ តេន អលាភេន ន សោចតិ ន តិលមតិ ន
 ចរិណតិ ន ឧវត្តាធឿ កន្ទតិ ន សម្មោហំ អាបជ្ជតិ

បណ្ណសកសង្ខេប យមវង្ស

ខ្លួនលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នក
 ស្ងប់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ កើតឡើង
 ភិក្ខុនោះប្រើប្រាស់ ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ កាលភិក្ខុនោះ
 ប្រើប្រាស់ ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏កើតឡើង
 តែភិក្ខុនោះ មិនស្រវឹង មិនងើងឆ្អឹង មិនដល់ខ្ញុំសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះវេក
 លាភនោះទេ ខ្លួនលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថា
 អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ប្រើប្រាស់ ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បី
 លាភ ជាអ្នកមានលាភផង ជាអ្នកមិនស្រវឹងផង មិនងើងឆ្អឹងផង
 មិនប្តូរចាកព្រះសង្ឃម្តង ។

ខ្លួនលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នកស្ងប់
 កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភកើតឡើង ភិក្ខុនោះ
 មិនប្រើប្រាស់ មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ កាលភិក្ខុនោះមិន
 ប្រើប្រាស់ មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏មិនកើត
 ឡើងដែរ ភិក្ខុនោះមិនក្រៀមក្រំ មិនសំបាក មិនទ្រុឌទ្រាយ មិនកក់ទ្រូង
 យំ កន្ទក់កន្ទេញ មិនដល់ខ្ញុំសេចក្តីរឿង ព្រោះវេកលាភនោះឡើយ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គកនិទាយ

អយំ វុទ្ធកាវុសោ ភិក្ខុ ឥន្ទោ វិហារតិ លាភាយ ន
ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ ន វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី
ន ច សោចិ ន ច បរិទេវិ អដ្ឋតោ ច សទ្ធិម្មា ។

ឥន បទាវុសោ ភិក្ខុនោ បរិវត្តស្ស វិហារតោ
និវាយត្តវត្តិនោ ឥន្ទា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ន
ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ ន វាយមតិ លាភាយ តស្ស
អនុដ្ឋហតោ អយដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ
ឧប្បជ្ជតិ សោ តេន លាភេន ន មជ្ជតិ ន
បមជ្ជតិ ន បមាណបជ្ជតិ អយំ វុទ្ធកាវុសោ ភិក្ខុ
ឥន្ទោ វិហារតិ លាភាយ ន ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ ន
វាយមតិ លាភាយ លាភី ច ន ច មតិ ន ច
បមាណី អដ្ឋតោ ច សទ្ធិម្មា ។ ឥមេ ខោ អាវុសោ អដ្ឋ
បុគ្គលា សន្តោ សវិជ្ជមាណា លោកស្មិន្ធិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គកនិទាយ

ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុពុទ្ធជាងវិញ្ញាណ ភិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តី
ប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ តែមិនច្រើនប្រែនិ មិនទូលំទូលាយ មិនព្យាយាម ដើម្បី
លាភ ជាអ្នកមិនមានលាភផង មិនក្រៀមក្រំផង មិនទ្រុកទ្រុលផង
មិនឃ្នា គបាតព្រះសង្ឃផង ។

ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុពុទ្ធជាងវិញ្ញាណ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នក
ស្ងាត់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ កើតឡើង
ភិក្ខុនោះមិនច្រើនប្រែនិ មិនទូលំទូលាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ
កាលភិក្ខុនោះ មិនច្រើនប្រែនិ មិនទូលំទូលាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភ
ហើយ លាភក៏កើតឡើង តែភិក្ខុនោះ មិនស្រវឹង មិនភើងភើង មិនដល់
នូវសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះតែលាភនោះទេ ម្ចាស់លោកដ៏មានអាយុពុទ្ធជាង
វិញ្ញាណ ភិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ មិនច្រើន
ប្រែនិ មិនទូលំទូលាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង មិន
ស្រវឹងផង មិនភើងភើងផង មិនឃ្នា គបាតព្រះសង្ឃផង ។ ម្ចាស់លោក
ដ៏មានអាយុពុទ្ធជាងវិញ្ញាណ បុគ្គលទាំង ៨ ពួកនេះ មានភាស្តក្នុងលោក ។

បញ្ញាសកសង្កតិកោ យមវន្តោ

[៨៥] តត្រ ទោ អាយស្មា សារីបុត្តោ កិក្ខុ អាម-
 ឡេសិ ។ បេ ។ ធម្មាវុសោ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ កិក្ខុ
 អលំ អត្តនោ អលំ បរសំ ។ កកមេហិ ធម្មិ ។
 ឥបាវុសោ កិក្ខុ ទិប្បនិសន្និ ថ ហោតិ កុសលេសុ
 ធម្មេសុ សុតានត្ថ ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ
 ធនានត្ថ ធម្មានំ អត្ថបឋិតិ ហោតិ អត្ថមញ្ញាយ
 ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បជិបន្នោ ថ ហោតិ កល្យា-
 ណវាចោ ថ ហោតិ កល្យាណវាគ្គរណោ ទោវិយា
 វាចាយ សមន្តាគតោ វិស្សដ្ឋាយ អលេកឡាយ
 អត្ថស្ស វិញ្ញាបនិយា សន្ធស្សកោ ថ ហោតិ សមា-
 នបកោ សមុត្តេជីកោ សម្បហំសកោ សព្រហ្មចារិំ។
 ឥមេហិ ទោ អាវុសោ ធម្មិ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ
 កិក្ខុ អលំ អត្តនោ អលំ បរសំ ។

[៨៦] បព្វហាវុសោ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ កិក្ខុ
 អលំ អត្តនោ អលំ បរសំ ។ កកមេហិ បព្វហិ ។

បញ្ញាសកសង្កតិកោ យមវន្តោ

[៨៥] ក្នុងទីនោះ ព្រះសារីបុត្តនឹងមានកាយ មានបេរីចានីន៍
 ក្នុងកិក្ខុថា ។ បេ ។ ខ្មាលអាវុសោចាំនិឡាយ ភិក្ខុបិប្បណិដោយធម៌ ៦
 យ៉ាង គួរដល់ខ្លួន (ផង) គួរដល់ពួកជនដទៃ (ផង) ។ ៦ យ៉ាង តើដូច
 ម្តេចខ្លះ ។ ខ្មាលអាវុសោចាំនិឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចុះចិត្ត
 ក្នុងកិច្ចធម៌ ជាពុសលដោយធម៌ជាអ្នកចាំកិច្ចធម៌ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ
 ១ ជាអ្នករំពឹងនូវសេចក្តីនៃកិច្ចធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយ ១ ជាអ្នកយល់អត្ថ
 យល់ធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌សមន្តរកាមធម៌ ១ ជាអ្នកមានសំរើពិរោះ មាន
 សំឡេងពិរោះ ប្រកបដោយពិរោះ របស់អ្នកក្រុង ជាពិរោះក្លោះក្លាយ
 មិនរាក់រអួល ភាចប័ក្ខសេចក្តីឱ្យបុគ្គលដទៃដឹងច្បាស់ ១ ជាអ្នកសំដែង
 ធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ ឱ្យពួកសព្រហ្មចារិ យល់ប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន
 នីតិបរលោក ឱ្យជឿជាក់ក្នុងពុសលធម៌ ឱ្យរីករាយ ១ ។ ខ្មាលអាវុសោ
 ចាំនិឡាយ ភិក្ខុបិប្បណិ ដោយធម៌ចាំនិ ៦ យ៉ាងនេះ គួរដល់ខ្លួនឯង
 (ផង) គួរដល់ពួកជនដទៃ (ផង) ។

[៨៦] ខ្មាលអាវុសោចាំនិឡាយ ភិក្ខុបិប្បណិដោយធម៌ ៥ យ៉ាង
 គួរដល់ខ្លួនឯង(ផង)គួរដល់ពួកជនដទៃ(ផង) ។ ៥ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។

ច្បាប់សភាសង្គមភាព យមកវត្ត

[៨៨] ឧត្តមហាវេស ធម្មេហិ សមន្តកតោ ភិក្ខុ
 អលំ បរសំ ទោ អត្តនោ ។ កកមេហិ ធម្មេហិ ។ ឥនា-
 វេសោ ភិក្ខុ ទិប្បនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ
 ធម្មេសុ សុតានុញ្ញ ធម្មានំ ជានកជាតិកោ ហោតិ
 ទោ ច ធនានំ ធម្មានំ អនុបបរិក្ខិ ហោតិ ទោ ច
 អនុមត្តាយ ធម្មមត្តាយ ធម្មានុធម្មប្បជិបន្តោ ហោតិ
 កាល្យាណវិទោ ច ហោតិ ។ បេ ។ សន្តស្សកោ ច
 ហោតិ ។ បេ ។ សព្វហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ទោ អាវុសោ
 ធម្មេហិ ធម្មេហិ សមន្តកតោ ភិក្ខុ អលំ បរសំ
 ទោ អត្តនោ ។

[៨៩] ធម្មេហិ សមន្តកតោ ភិក្ខុ
 អលំ អត្តនោ ទោ បរសំ ។ កកមេហិ ធម្មេហិ ។
 ឥនាវេសោ ភិក្ខុ ធម្មេ ទោ ទិប្បនិសន្តិ ច ហោតិ
 កុសលេសុ ធម្មេសុ សុតានុញ្ញ ធម្មានំ ជានក-
 ជាតិកោ ហោតិ ធនានុញ្ញ ធម្មានំ អនុបបរិក្ខិ ហោតិ

ច្បាប់សភាសង្គមភាព យមកវត្ត

[៨៨] ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ ៤ យ៉ាង
 គួរដល់ពួកដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឯងឡើយ ។ ៤ យ៉ាង គឺដូចម្តេច
 ខ្លះ ។ ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចុះចិត្ត
 ក្នុងកិច្ចសារធម៌ ដោយឆាប់ដង ចាំក៏ធម៌ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយដង ១
 មិនត្រូវសេចក្តីខកធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយដង យល់អត្ថ យល់ធម៌
 ហើយមិនប្រកបក្តីធម៌សមន្តកតាធម៌ដង ១ មានសំដីពីពេទ ១ ។ បេ ។
 សំដែងធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ ។ បេ ។ បេសំពួកសព្វហ្មចារី ១ ។ ម្ចាស់
 អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ទាំង ៤ យ៉ាងនេះ គួរដល់ពួក
 ដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឯងឡើយ ។

[៨៩] ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិបូណ៌ ដោយធម៌ ៣
 យ៉ាង គួរដល់ខ្លួនឯង តែមិនគួរដល់ពួកដទៃឡើយ ។ ៣ យ៉ាង
 គឺដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនា
 នេះ ជាអ្នកមិនចុះចិត្តក្នុងកិច្ចសារធម៌ ដោយឆាប់ដង ជាអ្នកចាំក៏ធម៌
 ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយដង ជាអ្នកត្រូវសេចក្តីខកធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយដង

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រាំបី អង្គទី១៣

អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ
នោ ច កល្យាណាភិចោ ហោតិ ។ បេ ។ នោ ច សទ្ធ-
ស្សកោ ហោតិ ។ បេ ។ សព្វប្បញ្ញាបរិវំ ។ ឥមេហិ ទោ
អាវុសោ តីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ អត្តនោ
នោ បរេសំ ។

[៧០] តិហាវុសោ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ
អលំ បរេសំ នោ អត្តនោ ។ កតមេហិ តីហិ ។
ឥហាវុសោ ភិក្ខុ ធម្មេហិ ទោ ទិប្បនិសន្និ ច ហោតិ-
កុសលេសុ ធម្មេសុ សុតានញ្ច ធម្មានំ ធារក-
ជាតិកោ ហោតិ នោ ច ធនានំ ធម្មានំ អត្តបរិច្ចិ-
ហោតិ នោ ច អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្ម-
ប្បដិបន្នោ ហោតិ កល្យាណាភិចោ ច ហោតិ ។ បេ ។
អត្តស្ស វិញ្ញាបនិយា សទ្ធស្សកោ ច ហោតិ ។ បេ ។
សព្វប្បញ្ញាបរិវំ ។ ឥមេហិ ទោ អាវុសោ តីហិ ធម្មេហិ
សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ បរេសំ នោ អត្តនោ ។

[៧១] ភិហាវុសោ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ
អលំ អត្តនោ នោ បរេសំ ។ កតមេហិ ភិហិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រាំបី អង្គទី១៣

ជាអ្នកយល់អត្ត យល់ធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌ សមគួរតាមធម៌ផង ១
ជាអ្នកមិនមានសំដីពិរោះ ១ ។ បេ ។ ជាអ្នកមិនសំដីធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ
នាំ ។ បេ ។ របស់ពួកសព្វប្បញ្ញាបរិ ១ ។ ខ្មោលអាវុសោ ពុទ្ធសាសនា ភិក្ខុ
បរិបូណ៌ដោយធម៌ពុទ្ធ ៣ យ៉ាងនេះ គួរដល់ពួកដទៃ តែមិនគួរដល់ពួក
ដទៃទៀត ។

[៧០] ខ្មោលអាវុសោ ពុទ្ធសាសនា ភិក្ខុបរិបូណ៌ ដោយធម៌
៣ យ៉ាង គួរដល់ដទៃ តែមិនគួរដល់ពួកដទៃទៀត ។ ៣ យ៉ាង តើ
ដូចម្តេចខ្លះ ។ ខ្មោលអាវុសោ ពុទ្ធសាសនា នេះ ជាអ្នកមិន
ពុះចិត្តក្នុងកិសលធម៌ ដោយធម៌ផង ជាអ្នកចាំធម៌ ដែលខ្លួន
ស្តាប់ហើយផង តែជាអ្នកមិនពិនិត្យសេចក្តីនៃធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយ
ផង យល់អត្ត យល់ធម៌ហើយមិនប្រតិបត្តិធម៌សមគួរតាមធម៌ផង ១ ជាអ្នក
មានសំដីពិរោះ ។ បេ ។ ជាអ្នកចាប់ក្រិក្រសេចក្តីឱ្យអ្នកដទៃដឹងច្បាស់ ១
ជាអ្នកសំដីធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ ។ បេ ។ របស់ពួកសព្វប្បញ្ញាបរិ ១ ។
ខ្មោលអាវុសោ ពុទ្ធសាសនា ភិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ ៣ យ៉ាងនេះ គួរដល់ពួក
ដទៃ តែមិនគួរដល់ពួកដទៃទៀត ។

[៧១] ខ្មោលអាវុសោ ពុទ្ធសាសនា ភិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ពុទ្ធ ៣ យ៉ាង គួរ
ដល់ពួកដទៃ តែមិនគួរដល់ពួកដទៃទៀត ។ ២ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។

ចង្កាសកសន្តិកថា យមសុត្តា

ឥន្ទ្រសោ ភិក្ខុ ន ហេវ ទោ ទិច្ឆនិសន្និ ច ហោតិ
កុសលេសុ ធម្មេសុ សុតានត្ថ ធម្មានំ ជារកជាតិកោ
ហោតិ ធនានត្ថ ធម្មានំ អត្ថបបរិក្ខំ ហោតិ អត្ថម-
ញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ
នោ ច កល្យាណាវាចោ ហោតិ ។ មេ ។ នោ ច
សន្តស្សកោ ហោតិ ។ មេ ។ សត្រហ្មជារិំ ។ ឥមេហិ
ទោ អានុសោ ភិក្ខុ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ អលំ
អត្តនោ នោ បរសំ ។

[៧២] ធីហានុសោ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ
អលំ បរសំ នោ អត្តនោ ។ កាតមេហិ ធីហិ ។
ឥន្ទ្រសោ ភិក្ខុ ន ហេវ ទោ ទិច្ឆនិសន្និ ច ហោតិ
កុសលេសុ ធម្មេសុ នោ ច សុតានំ ធម្មានំ
ជារកជាតិកោ ហោតិ នោ ច ធនានំ ធម្មានំ
អត្ថបបរិក្ខំ ហោតិ នោ ច អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ
ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ កល្យាណាវាចោ ច ហោតិ

ចង្កាសកសន្តិកថា យមសុត្តា

ខ្នាលកានុសោ ទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសលេសានោះ ជាអ្នកមិនចាន់ចុះចិត្តកុសល
កុសលធម៌ដោយឆាប់ផង ជាអ្នកចាំករិណ្ឌមិដែលខ្លួនស្តាប់ហើយផង រំពឹង
សេចក្តីនៃករិណ្ឌមិ ដែលខ្លួនចាំហើយផង យល់អត្ត យល់ធម៌ ហើយប្រតិ-
បត្តិធម៌សមត្ថតាមធម៌ផង ១ ជាអ្នកមិនមានសំរើពិពោះ ។ មេ ។ ផង
ជាអ្នកមិនសំរើផងធម៌ ពន្យល់ រំលោភ ។ មេ ។ របស់ពួកសព្វប្ប-
បារិទ្ធ ។ ខ្នាលកានុសោ ទាំងឡាយ ភិក្ខុបច្ចេកដោយធម៌ទាំងពីរយ៉ាង
នេះ គួរដល់រូងឯង តែមិនគួរដល់ពួកផងទៃឡើយ ។

[៧២] ខ្នាលកានុសោ ទាំងឡាយ ភិក្ខុបច្ចេកដោយធម៌ពីរយ៉ាង
គួរដល់ពួកផងទៃ តែមិនគួរដល់រូងឯងឡើយ ។ ២យ៉ាង តើដូចម្តេច
ទូរ ។ ខ្នាលកានុសោ ទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសលេសានោះ ជាអ្នកមិនចាន់ចុះ
ចិត្តកុសលកុសលធម៌ដោយឆាប់ផង មិនចាំករិណ្ឌមិដែលខ្លួនស្តាប់ហើយផង
មិនមានរំពឹងសេចក្តីនៃករិណ្ឌមិ ដែលខ្លួនចាំហើយផង យល់អត្ត យល់
ធម៌ ហើយមិនប្រតិបត្តិធម៌សមត្ថតាមធម៌ផង ១ ជាអ្នកមានសំរើពិពោះ

សុត្តនិបិទេ អង្គសុត្តនិកាយស្ស អង្គកថិចារោ

កស្សាណាភិក្ខុរណោ ចោរិយា វាចាយ សមន្តាគតោ
វិស្សដ្ឋាយ អនេលតទ្បាយ អត្តស្ស វិញ្ញាបនិយា
សទ្ធស្សកោ ច ហោតិ សមាទបកោ សមុត្តេជកោ
សម្បហំសកោ សព្វេហ្មចារិធំ ។ ឥមេហិ ទោ
អាវុសា ភិក្ខុហិ ធម្មេហិ សមន្តាគតោ ភិក្ខុ អលំ
បរសំ ចោ អត្តោតិ ។

(៧៣) អដ្ឋិមេ ភិក្ខុវេ ធម្មា សេត្តស្ស ភិក្ខុនោ
បរិហាទាយ សំវត្តនិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ កម្មារាមតា
កស្សារាមតា ចិណ្ណារាមតា សង្កណិការាមតា
ឥន្ទ្រិយេសុ អត្តត្តនារតា ភោជនេ អមត្តញ្ញតា
សំសត្តារាមតា បបញ្ចារាមតា ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ
អដ្ឋ ធម្មា សេត្តស្ស ភិក្ខុនោ បរិហាទាយ សំវត្តនិ ។

សុត្តនិបិទេ អង្គសុត្តនិកាយ អង្គកថិចារោ

មានសំឡេងពីរោះ ប្រកបដោយវាចារបស់អ្នកត្រូវ ជាវាចារក្សានុក្សយ
មិនពាក់អ្នក ជាវាចារប្រកបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់ដំណឹងសំដី ជាអ្នកពន្យល់
ណែនាំ ពួកសព្វហ្មចារី ឲ្យជឿជាក់ ក្នុងកុសលធម៌ ឲ្យរីករាយ ។
ខ្មាលករសោ ធម៌ទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិបូរដោយធម៌ទាំងពីរយ៉ាងនេះ គួរ
ដល់ពួកដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឯងឡើយ ។

(៧៤) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌៧ យ៉ាងនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីសេចក្តីសាបសូន្យ ដល់សេត្តភិក្ខុ ។ ៧យ៉ាង តែដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ
សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការងារ ១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងវិញ្ញាណកម្ម ១ សេចក្តី
ត្រេកអរ ក្នុងការដេក ១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងពួក ១ សេចក្តីមិនគ្រប់
គ្រងទារ ក្នុងពួកឥន្ទ្រិយ ១ សេចក្តីមិនស្គាល់ប្រមាណ ក្នុងការដេក ១
សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការជាប់ដំណាក់(១) សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងធម៌ជាគ្រឿង
យីកយូរ ១ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនេះ តែងប្រព្រឹត្ត
ទៅ ដើម្បីសេចក្តីសាបសូន្យ ដល់សេត្តភិក្ខុ ។

១-ធម៌សម្រាប់ជាប់ដំណាក់មាន ៥ យ៉ាងគឺ សរសំសន្តៈ ជាប់ពាក់ដោយការឆ្ងល់ច្រៀង ១
ស្សនសំសន្តៈ ជាប់ពាក់ដោយការឃើញឃ្លា ១ សម្មស្សនសំសន្តៈ ជាប់ពាក់ដោយការឃ្លា
សំដី ១ សម្រោងសំសន្តៈ ជាប់ពាក់ដោយការប្រើប្រាស់ភិក្ខុ-ភិក្ខុនី ១ កាយសំសន្តៈ ជាប់ពាក់
ពាក់ដោយកាយសម្មស្ស ១ ។ អង្គកថា មជ្ឈិមនិកាយ មូលបណ្ណសាស្ត្រវិចារិកស្សត្រ ។

(៧៤) អង្គមេ ភិក្ខុវេ ធម្មា សេត្តុស្ស ភិក្ខុវេ
អបរិហានាយ សំវត្តន្តិ ។ កតមេ អង្គ ។ ធម្មា រាមតា
ធម្មស្សារាមតា ធម្មនារាមតា ធម្មស្តុណិការាមតា ឥន្ទ្រ-
យេស្ស កុត្តនារាមតា ភោជនេ មត្តញ្ញាតា អសំសក្ការាមតា
ធម្មបញ្ចារាមតា ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ អង្គ ធម្មា
សេត្តុស្ស ភិក្ខុវេ អបរិហានាយ សំវត្តន្តិ ។

(៧៥) អង្គមាធិ ភិក្ខុវេ កុសីនត្តិ ។ កតមាធិ
អង្គ ។ ឥធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ កម្មំ កត្តង្គំ ហោតិ តស្ស
ឯវំ ហោតិ កម្មំ ទោ មេ កត្តង្គំ ភវិស្សតិ កម្មំ ទោ
បទ មេ ករោន្តស្ស កាយោ កំលមិស្សតិ ហព្វាហំ
ធម្មជ្ជាមិតិ សោ ធម្មជ្ជតិ ធិ វិយំ អារាមតិ អប្បត្តស្ស
បត្តិយា អធិកតស្ស អធិកមាយ អសង្ខិកតស្ស
សង្ខិកិរិយាយ ឥធិ ភិក្ខុវេ បឋមំ កុសីនត្តិ ។

(៧៦) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ យ៉ាងនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីសេចក្តីមិនសាបសូន្យ ដល់សេត្តភិក្ខុ ។ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។
គឺសេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងការងារ ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងតិរច្ឆានកថា ១
សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងការដេក ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងភ្នែកគណៈ ១
សេចក្តីគ្រប់គ្រងទ្វារ ក្នុងភ្នែកឥន្ទ្រិយ ១ សេចក្តីស្គាល់ប្រមាណ ក្នុង
ភោជន ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងការដើរជំនាក់ ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ
ក្នុងធម៌ជាគ្រូជីវិតយូរ ១ ។ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ៨
យ៉ាងនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីមិនសាបសូន្យ ដល់សេត្តភិក្ខុ ។

(៧៧) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុសីនត្តិនេះ មាន ៨ យ៉ាង ។
៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តំពើ គឺការលែងពរវាស់
កាន់ចាំជាដើម ដែលភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរធ្វើក៏មាន ភិក្ខុខោរខោន
សេចក្តីគ្រិះយ៉ាងនេះថា តំពើដែលភាគាអញ គួរធ្វើ គង់នឹងមាន
តែបើភាគាអញធ្វើតំពើ (នោះហើយ) កាយក៏នឹងលំបាក បើដូច្នោះ
ភាគាអញដេកសិន ភិក្ខុខោរខោន មិនផ្តន្ទិព្យាយាម ដើម្បីឱ្យដល់ខ្ញុំ
កុណាគឺឈាន វិបស្សនា មគ្គ ដល់វេលាខ្លួនមិនទាន់ដល់ ដើម្បីដឹងខ្ញុំកុណា
ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ ខ្ញុំកុណាដែលខ្លួនមិន
ទាន់បានធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ទេ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីនត្តិ ១ ។

បុណ្ណ ចបវំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា កក្ក្មំ កតំ ហោតិ
 ភស្ស ឃិវំ ហោតិ អហំ ទោ កក្ក្មំ អកាសី កក្ក្មំ ទោ
 បទ មេ កក្កេន្តស្ស កាយោ កិលេន្តោ ហន្តាហំ
 ធិបដ្ឋាមីតិ សោ ធិបដ្ឋតិ ទ ភិយំ អារកតិ អប្បត្តស្ស
 បត្តិយា អទធិតតស្ស អធិតមាយ អសច្ចិកតតស្ស
 សច្ចិកិរិយាយ វនំ ភិក្ខុវេ ទុតិយំ កុសីវរត្ថុ ។

បុណ្ណ ចបវំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា មត្តោ កន្តោ ហោតិ
 ភស្ស ឃិវំ ហោតិ មត្តោ ទោ មេ កន្តោ កវិស្សតិ មត្តំ
 ទោ បទ មេ កន្តេន្តស្ស កាយោ កិលេមិស្សតិ ហន្តាហំ
 ធិបដ្ឋាមីតិ សោ ធិបដ្ឋតិ ទ ភិយំ អារកតិ អប្បត្តស្ស
 បត្តិយា អទធិតតស្ស អធិតមាយ អសច្ចិកតតស្ស
 សច្ចិកិរិយាយ វនំ ភិក្ខុវេ តតិយំ កុសីវរត្ថុ ។

ខ្មាលភិក្ខុចាំវិទ្យាយ មួយទៀតអំពើដែលភិក្ខុធ្វើចេះហើយក៏មាន ភិក្ខុ
 នោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ភាគាអញ បានធ្វើអំពើ(នោះ)រួច
 ហើយ តែកាលដែលភាគាអញ ធ្វើអំពើនោះ ពន្លឹកាយលំបាកហើយ
 បើដូច្នោះភាគាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិនផ្គងព្យាយាម ដើម្បី
 ឱ្យដល់ខ្ញុំគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឱ្យដឹងខ្ញុំគុណដែលខ្លួន
 មិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ខ្ញុំគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បាន
 ធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ទេ ខ្មាលភិក្ខុចាំវិទ្យាយ នេះជាភិក្ខុចាំវិទ្យាយ ៦ ។

ខ្មាលភិក្ខុចាំវិទ្យាយ មួយទៀតអំពើដែលភិក្ខុធ្វើដើរទៅក៏មាន ភិក្ខុនោះ
 មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ដូរដែលភាគាអញ គួរដើរទៅ គន្លឹក
 មាន តែកាលបើភាគាអញ ដើរទៅកាន់ដូរ(នោះហើយ) ពន្លឹកាយ
 មិនលំបាក បើដូច្នោះ ភាគាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិនផ្គង
 ព្យាយាម ដើម្បីឱ្យដល់ខ្ញុំគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឱ្យ
 ដឹងខ្ញុំគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ខ្ញុំគុណ
 ដែលខ្លួនមិនទាន់បានធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ទេ ខ្មាលភិក្ខុចាំវិទ្យាយ នេះ
 ជាភិក្ខុចាំវិទ្យាយ ៧ ។

បណ្ណាសកសង្ខហិត យមរវេន្ត

បុទ ចមរំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា មន្តោ គនោ ហោតិ
តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ មគ្គំ អគមាសី មគ្គំ
ទោ បទ មេ គច្ឆតោ កាយោ តិលន្តោ ហន្តាហំ
និបជ្ជាមីតិ សោ និបជ្ជតិ ន វិយំ អារកតិ អប្បត្តស្ស
បត្តិយា អននិកតស្ស អនិកមាយ អសន្និកតស្ស
សន្និកិយាយ ឥទំ ភិក្ខុវេ ចតុត្ថំ កុសីតវត្ថុ ។

បុទ ចមរំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ តាមំ វា និកមំ វា
មិណ្ណាយ ចរន្តោ ន លកតិ លូទស្ស វា បណីតស្ស
វា កោជនស្ស យាវនត្ថំ ទារិម្ហិ តស្ស ឯវំ ហោតិ
អហំ ទោ តាមំ វា និកមំ វា មិណ្ណាយ ចរន្តោ ទាលត្ថំ
លូទស្ស វា បណីតស្ស វា កោជនស្ស យាវនត្ថំ
ទារិម្ហិ តស្ស មេ កាយោ តិលន្តោ អកម្មត្តោ
ហន្តាហំ និបជ្ជាមីតិ សោ និបជ្ជតិ ន វិយំ អារកតិ
។ បេ ។ ឥទំ ភិក្ខុវេ បព្វមំ កុសីតវត្ថុ ។

បណ្ណាសកសង្ខហិត យមរវេន្ត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អ្វីដែលភិក្ខុដើរទៅហើយក៏មាន
ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រូវរិះយ៉ាងនេះថា ភាគាមញ្ញ បានដើរទៅកាន់ផ្លូវ
(នោះ) ច្រើនហើយ តែថាកាលភាគាមញ្ញ ដើរទៅកាន់ផ្លូវ ពនិកាយ
លំបាកហើយ បើដូច្នោះ ភាគាមញ្ញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិន
ផ្តន្តិព្យាយាម ដើម្បីឱ្យដល់ខ្ញុំគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បី
ឱ្យដល់ខ្ញុំគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ខ្ញុំ
គុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
នេះជាកុសីតវត្ថុ ៤ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលភិក្ខុគ្រាប់ទៅកាន់ស្រុក ឬមិនមេ
ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក៏មិនបានទុកគោជនថោកទាប ឬថ្លៃថ្នាំ គ្រាន់តែទប់អគ
ឡើយ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រូវរិះយ៉ាងនេះ ថា កាលភាគាមញ្ញគ្រាប់ទៅ
កាន់ស្រុក ឬមិនមេ ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក៏មិនបានគោជនថោកទាប ឬ ថ្លៃថ្នាំ
គ្រាន់តែ ១ ចំអគសោះ ភាគាមញ្ញនោះមានពនិកាយលំបាកហើយ មិន
គួរដល់សមណកម្ម បើដូច្នោះ ភាគាមញ្ញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិន
ផ្តន្តិព្យាយាមឡើយ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីតវត្ថុ ៥ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថាគោ

បុទ ធម៌ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ តាម វា និគម វា បិណ្ណាយ
ករន្តា លកតិ ល្ងទស្ស វា បណីតស្ស វា កោជនស្ស
យាវនត្ថំ ចារិយ្យំ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ តាម វា
និគម វា បិណ្ណាយ ករន្តា អលត្ថំ ល្ងទស្ស វា បណីតស្ស
វា កោជនស្ស យាវនត្ថំ ចារិយ្យំ តស្ស មេ កោយោ
កុកោ អកម្មតោ មាសាទិទំ មញ្ញ ហត្ថាហំ
និបដ្ឋាមិទំ សោ និបដ្ឋិទំ ន វិយំ អារកតិ ។ បេ ។
នំ ភិក្ខុវេ ធម៌ កុសីនវត្ថុ ។

បុទ ធម៌ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ ឧប្បន្នោ ហោតិ
អប្បឧត្តកោ អាពាណោ តស្ស ឯវំ ហោតិ ឧប្បន្នោ ទោ
មេ អយំ អប្បឧត្តកោ អាពាណោ អត្ថំ កប្បោ និបដ្ឋិទំ
ហត្ថាហំ និបដ្ឋាមិទំ សោ និបដ្ឋិទំ ន វិយំ អារកតិ
។ បេ ។ នំ ភិក្ខុវេ សត្តមំ កុសីនវត្ថុ ។

បុទ ធម៌ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ គិលានា វុដ្ឋិតោ ហោតិ
អចិវុដ្ឋិតោ កេលញ្ញា តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ គិលានា
វុដ្ឋិតោ អចិវុដ្ឋិតោ កេលញ្ញា តស្ស មេ កោយោ ធុត្វលោ

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថាគោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលភិក្ខុត្រាច់ទៅកាន់ស្រុក ឬ
និគម ដើម្បីបិណ្ណបាត ក៏បានទូរគោជនជាតាម ឬវិថី ឬម ទ ចំរែអក
ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កាលភាគអញ ត្រាច់ទៅកាន់
ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ណបាត ហើយបានគោជនជាតាម ឬវិថី ឬម
ឬម ទ ចំរែអកវេ ភាគអញនោះមានកាយធ្ងន់ ដូចសវណ្ណករវេ មាន
ទទឹក មិនគួរដល់សមណកម្ម បើដូច្នោះភាគអញដេកសិន ភិក្ខុនោះ
ក៏ដេក មិនផ្តន្ទិព្យាយាមឡើយ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជា
កុសីនវត្ថុ ទី ៦ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុមានភាពធនិបត្តចកើតឡើង
ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ភាគអញ មានភាពធនិបត្ត
នេរកើតឡើង ហើយគួរតែដេកសិន បើដូច្នោះភាគអញដេកសិន ភិក្ខុ
នោះក៏ដេក មិនផ្តន្ទិព្យាយាមឡើយ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជា
កុសីនវត្ថុ ទី ៧ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុចេញចាកជម្ងឺ ទើបតែស្ស័យ
ជម្ងឺថ្មី ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ភាគអញចេញចាកជម្ងឺ
ទើបតែស្ស័យជម្ងឺថ្មី ។ ភាគអញនោះ មានពណ៌កាយ ថយថយកំឡាំង

បណ្ណាសកសង្កហិក យមវេទ

អក្កត្តោ ហន្តាហំ ធិបជ្ជាមិត្ត សោ ធិបជ្ជតិ ន វិយំ
អាកតិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិតតស្ស អធិតមាយ
អសច្ចិកតស្ស សច្ចិកិរិយាយ វេទំ ភិក្ខុវេ អដ្ឋមំ
កុសិវវត្ថុ ។ វេទាធិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ កុសិវវត្ថុធិតិ ។

(៧៦) អដ្ឋមាធិ ភិក្ខុវេ អាកត្តវត្ថុធិ ។ កតតមាធិ

អដ្ឋ ។ វេទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវា កក្កំ កតត្ថំ ហោតិ
តស្ស វិវ ហោតិ កក្កំ ទោ មេ កតត្ថំ ភវិស្សតិ
កក្កំ ទោ បន មេ កកេន្តន ធិ សុករំ តុប្បាធិ
សាសធិ មនសិកាតុំ ហន្តាហំ បដិកថេវ វិយំ
អាកតមិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិតតស្ស អធិតមាយ
អសច្ចិកតស្ស សច្ចិកិរិយាយាតិ សោ វិយំ អាកតិ
អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិតតស្ស អធិតមាយ អសច្ចិកា-
តស្ស សច្ចិកិរិយាយ វេទំ ភិក្ខុវេ បវេមំ អាកត្តវត្ថុ ។

បណ្ណាសកសង្កហិក យមវេទ

មិនគ្គុវេលំសមណកម្ម បើដូច្នោះ ភាគាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះកំដេក
មិនផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឱ្យដល់ឱ្យគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បី
ឱ្យដឹងឱ្យគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ឱ្យគុណ
ដែលខ្លួនមិនទាន់បានធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ
ជាភិក្ខុវត្ថុទី ៨ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះឯងភិក្ខុវត្ថុ ៨ យ៉ាង ។

(៧៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អាកត្តវត្ថុនេះ មាន ៨ យ៉ាង ។

៨ យ៉ាង តែដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើដែលភិក្ខុក្នុងសាសនា
នេះ គួរធ្វើតែមាន ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រូវវេយ៉ាងនេះថា អំពើដែល
ភាគាអញ គួរធ្វើធន់នឹងមាន តែថា កាលភាគាអញធ្វើអំពើ (ទោះហើយ)
មិនដឹងនឹងធ្វើត្រូវសាសនាឱ្យតាំងនៅក្នុងចិត្តបានឡើយ បើដូច្នោះភាគា
អញ ផ្គងព្យាយាមមុនសិន ដើម្បីឱ្យដល់ឱ្យគុណតិរិយាន បែបស្រទា
មគ្គ ដល់ដែលភាគាអញមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឱ្យដឹងឱ្យគុណ ដែល
ភាគាអញមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ឱ្យគុណ ដែលភាគា
អញមិនទាន់បានធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ ភិក្ខុនោះក៏ផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឱ្យ
ដល់ឱ្យគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឱ្យដឹងឱ្យគុណ ដែលខ្លួន
មិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ឱ្យគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បាន
ធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាកត្តវត្ថុ ១ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយស្ស អង្គនិបាត

បុណ្ណ ចបបំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា កម្មំ កតំ ហោតិ
 តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ កម្មំ អកាសី កម្មំ
 ទោ បណាហំ កកោនោ ធាសត្ថិ ពុទ្ធានំ សាសនំ
 មនសិកាតុំ ហន្តាហំ វិយំ អារាមិ អប្បត្តស្ស
 បត្តិយា អនិកតស្ស អនិកមាយ អសច្ចិកតស្ស
 សច្ចិករិយាយាតិ សោ វិយំ អារាមិ ។ បេ ។ ឥនំ
 ភិក្ខុវេ ទុតិយំ អារាមំ ។

បុណ្ណ ចបបំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា មត្តោ តន្តោ
 ហោតិ តស្ស ឯវំ ហោតិ មត្តោ ទោ មេ តន្តោ
 ភវិស្សតិ មត្តំ ទោ បណ មេ តន្តន្តណ ណ សុករិ
 ពុទ្ធានំ សាសនំ មនសិកាតុំ ហន្តាហំ វិយំ
 អារាមិ ។ បេ ។ ឥនំ ភិក្ខុវេ តតិយំ អារាមំ ។

បុណ្ណ ចបបំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា មត្តោ តតោ ហោតិ
 តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ មត្តំ អគមាសី

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយស្ស អង្គនិបាត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អំពើដែលភិក្ខុធ្វើហើយក៏មាន
 ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រូវរិះ យ៉ាងនេះថា ភក្ខុកញ្ច បានធ្វើអំពើហើយ
 តែថា កាលភក្ខុកញ្ច ធ្វើអំពើ (នោះ) មិនអាចនឹងធ្វើពុទ្ធសាសនា
 ឱ្យកាន់នៅក្នុងចិត្តបានឡើយ បើដូច្នោះ ភក្ខុកញ្ចផ្តន្ទិព្យាយាម ដើម្បី
 ឱ្យផលខ្ញុំកុណ ដែលភក្ខុកញ្ចមិនបានផល ដើម្បីឱ្យផលខ្ញុំកុណ
 ដែលខ្លួនមិនបានផល ដើម្បីធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ខ្ញុំកុណ ដែលភក្ខុកញ្ច
 មិនបានធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ ភិក្ខុនោះ ក៏ផ្តន្ទិព្យាយាម ។ បេ ។ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាភារព្រំភូតិ ២ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អ្វីដែលភិក្ខុ គួរដើរទៅក៏មាន ភិក្ខុ
 នោះមានសេចក្តីត្រូវរិះយ៉ាងនេះថា អ្វីដែលភក្ខុកញ្ច គួរដើរទៅក៏នឹង
 មាន តែថាភក្ខុកញ្ចដើរទៅកាន់អ្វី (នោះ) មិនហ៊ាននឹងធ្វើពុទ្ធសាសនា
 ឱ្យកាន់នៅក្នុងចិត្តបានឡើយ បើដូច្នោះភក្ខុកញ្ចផ្តន្ទិព្យាយាម ។ បេ ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាភារព្រំភូតិ ៣ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អ្វីដែលភិក្ខុដើរហើយក៏មានភិក្ខុ
 នោះមានសេចក្តីត្រូវរិះយ៉ាងនេះថា ភក្ខុកញ្ច បានដើរទៅកាន់អ្វីហើយ

បណ្ណាល័យសង្កាត់តោ យមរាជ្យ

មក្តី ទោ បណាហំ កង្កោ ធាសត្តិ ពុទ្ធានំ សាសនំ
មនសិកាតុំ ហន្តាហំ ភិយំ អាភាមិ ។ បេ ។ វេទំ
ភិក្ខុវេ ធម្មតុំ អាភ្នវត្ថុ ។

បុណ ធម្មំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ កាមំ វា និគមំ វា
បិណ្ណាយ ចេត្តោ ន លភតិ លូទស្ស វា បណីតស្ស
វា ភោជនស្ស យាវនត្ថំ ចារិប្បំ តស្ស ឯវំ ហោតិ
អហំ ទោ កាមំ វា និគមំ វា បិណ្ណាយ ចេត្តោ ធាលត្ថំ
លូទស្ស វា បណីតស្ស វា ភោជនស្ស យាវនត្ថំ ចារិប្បំ
តស្ស មេ កាយោ លហុកោ កម្មត្តោ ហន្តាហំ
ភិយំ អាភាមិ ។ បេ ។ វេទំ ភិក្ខុវេ បញ្ចមំ អាភ្នវត្ថុ ។

បុណ ធម្មំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ កាមំ វា និគមំ វា បិណ្ណាយ
ចេត្តោ លភតិ លូទស្ស វា បណីតស្ស វា ភោជ-
នស្ស យាវនត្ថំ ចារិប្បំ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ
កាមំ វា និគមំ វា បិណ្ណាយ ចេត្តោ អលត្ថំ លូទស្ស
វា បណីតស្ស វា ភោជនស្ស យាវនត្ថំ ចារិប្បំ

បណ្ណាល័យសង្កាត់តោ យមរាជ្យ

តែថា កាលណា ភាគាអញដើរទៅកាន់ផ្លូវ មិនអាចធ្វើពុទ្ធសាសនាឲ្យកាន់
នៅក្នុងចិត្តបានឡើយ បើដូច្នោះ ភាគាអញផ្តន្ទិព្យាយាម ។ បេ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាភ្នវត្ថុទី ៤ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលភិក្ខុគ្រាប់ទៅកាន់ស្រុក ឬ
និគម ដើម្បីបិណ្ណបាត ក៏មិនបានខ្លះភាគនេះទេ ប្តីថ្លថ្លា ល្មម ទ
ចំណែកខ្លះ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិយោនិទេថា កាលភាគាអញគ្រាប់
ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ណបាត ក៏មិនបានខ្លះភាគនេះទេ ប
ប្តីថ្លថ្លា ល្មម ទចំណែកឡើយ ភាគាអញនោះ មានកិច្ចការស្រាលគួរ
ដល់សមណកម្ម បើដូច្នោះ ភាគាអញ ផ្តន្ទិព្យាយាម ។ បេ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាភ្នវត្ថុទី ៥ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលភិក្ខុគ្រាប់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម
ដើម្បីបិណ្ណបាត ក៏បានខ្លះភាគនេះទេ ប្តីថ្លថ្លា ល្មម ទចំណែកភិក្ខុនោះ
មានសេចក្តីត្រិះរិយោនិទេថា កាលភាគាអញ គ្រាប់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម
ដើម្បីបិណ្ណបាត ក៏បានខ្លះភាគនេះទេ ប្តីថ្លថ្លា ល្មម ទចំណែកហើយ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គនិទាយ

តស្ស មេ កាយោ លហុកោ កម្មត្រា ហន្តាហំ
វិយំ អារាមិ ។ បេ ។ ឥទំ ភិក្ខុវេ ធម្មំ អារត្តវត្ថុ ។

បុន ចបវំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ ឧប្បន្នោ ហោតិ
អប្បមត្តកោ អាពាណោ តស្ស ឯវំ ហោតិ ឧប្បន្នោ ទោ
មេ អយំ អប្បមត្តកោ អាពាណោ ហំ ទោ បទេតំ
វុដ្ឋិតិ យំ មេ អាពាណោ បវុត្តេយ្យ ហន្តាហំ បដិ-
កក្កោវេ វិយំ អារាមិ ។ បេ ។ ឥទំ ភិក្ខុវេ សត្តមំ
អារត្តវត្ថុ ។

បុន ចបវំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ភិណ្ឌោ វុដ្ឋិតោ ហោតិ
អចំវុដ្ឋិតោ គេលញ្ញា តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ
ភិណ្ឌោ វុដ្ឋិតោ អចំវុដ្ឋិតោ គេលញ្ញា ហំ ទោ បទេតំ
វុដ្ឋិតិ យំ មេ អាពាណោ បទុតាវត្តេយ្យ ហន្តាហំ
បដិកក្កោវេ វិយំ អារាមិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយ អង្គនិទាយ

កាត្តាអញ្ញនោះមាននិកាយស្រាល គួរដល់សមណកម្ម បើដូច្នោះ កាត្តា
អញ ផ្គងព្យាយាម ។ បេ ។ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអារត្តវត្ថុ ទី ៦ ។
មាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុមានការពត៌ចត្តចកើតឡើង
ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កាត្តាអញ កើតការពត៌ចត្តចនេះ
ហើយ ការពត៌ចំរើនដល់កាត្តាអញ ដោយហេតុណា ហេតុនេះ ជាហេតុ
តែធិមាន ជាធម្មតាទេ បើដូច្នោះ កាត្តាអញ ផ្គងព្យាយាមឱ្យបានមុនសិន
។ បេ ។ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអារត្តវត្ថុ ទី ៧ ។

មាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុចេញចាកជម្ងឺ ទើបតែស្សើយ
ជម្ងឺថ្មី ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កាត្តាអញចេញចាកជម្ងឺ
ទើបតែស្សើយជម្ងឺថ្មី ។ ការពត៌ចំរើនដល់កាត្តាអញ បើឡើងវិញ ដោយហេតុ
ណា ហេតុនេះ ជាហេតុតែធិមាន ជាធម្មតាទេ បើដូច្នោះ កាត្តាអញផ្គង
ព្យាយាមឱ្យបានមុន ដើម្បីឱ្យដល់ខ្ញុំវត្តណា ដែលកាត្តាអញមិនទាន់បាន
ដល់ ដើម្បីឱ្យដល់ខ្ញុំវត្តណា ដែលកាត្តាអញមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យ
ច្បាស់លាស់ខ្ញុំវត្តណា ដែលកាត្តាអញមិនទាន់បានធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់សិន
ភិក្ខុនោះក៏ផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឱ្យដល់ខ្ញុំវត្តណា ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់

បញ្ញាសកសង្កហិកោ យមកវត្តោ

អនិច្ចតតស្ស អនិច្ចមាយ អសច្ចិកតតស្ស សច្ចិកិរិ-
យាយាតិ សោ វិយំ អារកតិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា
អនិច្ចតតស្ស អនិច្ចមាយ អសច្ចិកតតស្ស
សច្ចិកិរិយាយ ឥនំ កិក្ខវេ អដ្ឋមំ អារត្តវត្ថុ ។ ឥហានិ

ទោ កិក្ខវេ អដ្ឋ អារត្តវត្ថុនិច្ចិ ។
យមកវត្តោ ឥរិយោ ។

ព្រឹត្តិទានិ

ទ្វេ បដិបទា អបរេ(១) ឥន្ទា លញ្ញា(២) បរិហានំ
កុសីនំ អារត្តវត្ថុនិច្ចិ ។

១ ឧ.ម. ទ្រុ សព្វ ទ្រុ ឧណស្សនំ ទ្រុ សម្បទា ឥចាបរេ ។ ២ និញ្ញា ឥសំ ។

បញ្ញាសកសង្កហិកោ យមកវត្តោ

ដើម្បីឱ្យដឹងខ្លះកុណវិសេសមិនចាត់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ខ្លះ
កុណវិសេសមិនចាត់បានធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ
ជាអារត្តវត្ថុទី ៨ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះនឹងអារត្តវត្ថុទី ៨ យ៉ាង ។

ចប់ យមកវត្ត ទី ៣ ។

ទ ទ្វានក្នុងយមកវត្តនោះគឺ

និយាយពីភិក្ខុបរិបូរ ដោយអន្តរិកាលើក សម្បទា ១ ភិក្ខុ
ចំរើមណស្សតិដវទៀត ១ សេចក្តីប្រាថ្នាលាភ ១ គួរដល់
ខ្លួននឹងអ្នកដទៃ ១ សេចក្តីសាចស្តុន្យ របស់សេដ្ឋកិច្ច ១
កុសីនិក្ខុ ១ អារត្តវត្ថុ ១ ។

សព្វវិគ្គោ

(៧៧) សតិសម្បជញ្ញោ ភិក្ខុវេ អសតិ សតិសម្ប
ជញ្ញវិបទ្ធស្ស ហត្ថបដិសំ ហោតិ ហិរោត្តប្បំ ហិរោត្តប្ប
អសតិ ហិរោត្តប្បវិបទ្ធស្ស ហត្ថបដិសោ ហោតិ ឥន្ទ្រ-
យសំវារោ ឥន្ទ្រយសំវារោ អសតិ ឥន្ទ្រយសំវារិបទ្ធស្ស
ហត្ថបដិសំ ហោតិ សីលំ សីលេ អសតិ សីលវិបទ្ធស្ស
ហត្ថបដិសោ ហោតិ សម្មាសមាធិ សម្មាសមាធិផ្លិ
អសតិ សម្មាសមាធិវិបទ្ធស្ស ហត្ថបដិសំ ហោតិ យដា-
ក្ខតញ្ញាណទស្សនំ យដាក្ខតញ្ញាណទស្សនេ អសតិ
យដាក្ខតញ្ញាណទស្សនវិបទ្ធស្ស ហត្ថបដិសោ ហោតិ
ធិត្ថិណវិរាតោ ធិត្ថិណវិរាតេ អសតិ ធិត្ថិណវិរាតវិបទ្ធស្ស
ហត្ថបដិសំ ហោតិ វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនំ ។ សេយ្យដាមិ
ភិក្ខុវេ ក្រោ សាខាបលាសវិបន្នោ តស្ស បប្បជីកាមិ
ន ចារិប្បវិ កង្កតិ តចោមិ ដេក្កមិ សារោមិ ន ចារិប្បវិ កង្កតិ

សព្វវិគ្គ

(៧៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសតិទីដំបូងសម្បជញ្ញោ មិនមាន
ហិរោត្តិធិត្ថប្បៈ របស់បុគ្គលវិបត្តិចាកសតិទីដំបូងសម្បជញ្ញោ ឈ្មោះថា មាន
ឧបទិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើហិរោត្តិធិត្ថប្បៈ មិនមាន ឥន្ទ្រយសំវារៈ
របស់បុគ្គលវិបត្តិចាកហិរោត្តិធិត្ថប្បៈ ឈ្មោះថា មានឧបទិស្ស័យសាបសូន្យ
កាលបើឥន្ទ្រយសំវារៈ មិនមាន សីលរបស់បុគ្គលវិបត្តិចាកឥន្ទ្រយសំវារៈ
ឈ្មោះថាមានឧបទិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើសីល មិនមាន សម្មាសមាធិ
របស់បុគ្គលវិបត្តិចាកសីល ឈ្មោះថាមានឧបទិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើ
សម្មាសមាធិមិនមាន យដាក្ខតញ្ញាណទស្សនៈ របស់បុគ្គលវិបត្តិចាកសម្មា
សមាធិ ឈ្មោះថា មានឧបទិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើយដាក្ខតញ្ញាណ-
ទស្សនៈ មិនមាន ធិត្ថិណវិរាតៈ របស់បុគ្គលវិបត្តិចាកយដាក្ខតញ្ញាណ-
ទស្សនៈ ឈ្មោះថាមានឧបទិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើធិត្ថិណវិរាតៈមិនមាន
វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនៈ របស់បុគ្គលវិបត្តិចាកធិត្ថិណវិរាតៈ ឈ្មោះថា មានឧប-
ទិស្ស័យសាបសូន្យ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដើមឈើដែលមិនមានមែក
ទីដំបូងកាយក្រុមឈើនោះក្តី មិនផល់ផ្លូវការពេញលេញទេ សម្បក
ក្រុមយក្តី ភ្នំមក្តី ក៏មិនផល់ផ្លូវការពេញលេញ មានទម្រង់យ៉ាងណាមិញ

បញ្ញាសកសង្កតោ សតិវគ្គ

ឯវមេ ទោ កិក្ខុវេ សតិសម្មជញ្ញោ អសតិ សតិសម្ម-
 ជញ្ញវិបទ្ធស្ស ហត្ថបទិសំ ហោតិ ហិរោត្តប្បំ ហិរោត្តប្បេ
 អសតិ ហិរោត្តប្បវិបទ្ធស្ស ហត្ថបទិសំ ហោតិ ។ បេ ។
 វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនំ ។ សតិសម្មជញ្ញោ កិក្ខុវេ សតិ
 សតិសម្មជញ្ញសម្មទ្ធស្ស ឧបទិសសម្មទ្ធិំ ហោតិ
 ហិរោត្តប្បំ ហិរោត្តប្បេ សតិ ហិរោត្តប្បសម្មទ្ធស្ស
 ឧបទិសសម្មទ្ធា ហោតិ វគ្គិយសំវារោ វគ្គិយសំវារ
 សតិ វគ្គិយសំវារសម្មទ្ធស្ស ឧបទិសសម្មទ្ធិំ ហោតិ
 សីលំ សីលេ សតិ សីលសម្មទ្ធស្ស ឧបទិសសម្មទ្ធា
 ហោតិ សម្មាសមាទិ សម្មាសមាទិម្ហំ សតិ សម្មាសមាទិ-
 សម្មទ្ធស្ស ឧបទិសសម្មទ្ធិំ ហោតិ យថាក្ខត្តញ្ញាណ-
 ទស្សនំ យថាក្ខត្តញ្ញាណទស្សនេ សតិ យថាក្ខត្ត-
 ញ្ញាណទស្សនសម្មទ្ធស្ស ឧបទិសសម្មទ្ធា ហោតិ
 ទិព្វិធាវិកតោ ទិព្វិធាវិកតេ សតិ ទិព្វិធាវិកតសម្មទ្ធស្ស
 ឧបទិសសម្មទ្ធិំ ហោតិ វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនំ ។

បញ្ញាសកសង្កតោ សតិវគ្គ

ម្ចាស់កិក្ខុវេ ឡាយ កាលបើសតិទិវិសម្មជញ្ញោ មិនមាន ហិរិទិវិ
 ឧត្តប្បៈ របស់បុគ្គលវិបត្តិចាកសតិទិវិសម្មជញ្ញោ ឈ្មោះថាមានទមនិស្ស័យ
 សាបសូន្យ កាលបើហិរិទិវិឧត្តប្បៈ មិនមាន (វគ្គិយសំវារៈ) របស់បុគ្គល
 វិបត្តិចាកហិរិទិវិឧត្តប្បៈ ឈ្មោះថា មានទមនិស្ស័យសាបសូន្យ ។ បេ ។
 វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនៈ មានទមមេយ្យយោទិខោវេវេ ។ ម្ចាស់កិក្ខុវេ
 ឡាយ កាលបើសតិទិវិសម្មជញ្ញោ មាន ហិរិទិវិឧត្តប្បៈ របស់បុគ្គលបរិ-
 បូណិដោយសតិទិវិសម្មជញ្ញោ ឈ្មោះថា មានទមនិស្ស័យបរិបូណិ កាល
 បើហិរិទិវិឧត្តប្បៈ មាន វគ្គិយសំវារៈ របស់បុគ្គលបរិបូណិដោយហិរិទិវិ-
 ឧត្តប្បៈឈ្មោះថាមានទមនិស្ស័យបរិបូណិ កាលបើវគ្គិយសំវារៈមាន សីល
 របស់បុគ្គលបរិបូណិដោយវគ្គិយសំវារៈ ឈ្មោះថាមានទមនិស្ស័យបរិបូណិ
 កាលបើសីលមាន សម្មាសមាទិរបស់បុគ្គលបរិបូណិដោយសីល ឈ្មោះ
 ថា មានទមនិស្ស័យបរិបូណិ កាលបើសម្មាសមាទិ មាន យថាក្ខត្តញ្ញាណ-
 ទស្សនៈរបស់បុគ្គលបរិបូណិដោយសម្មាសមាទិ ឈ្មោះថាមានទមនិស្ស័យ
 បរិបូណិ កាលបើយថាក្ខត្តញ្ញាណទស្សនៈមាន ទិព្វិចារិកតៈ របស់
 បុគ្គលបរិបូណិដោយយថាក្ខត្តញ្ញាណទស្សនៈ ឈ្មោះថា មានទមនិស្ស័យ
 បរិបូណិ កាលបើទិព្វិចារិកតៈ មាន វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនៈ របស់បុគ្គល
 បរិបូណិដោយទិព្វិចារិកតៈ ឈ្មោះថា មានទមនិស្ស័យបរិបូណិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គនិទាន

សេយ្យជាមិ ភិក្ខុវេ ក្រោត សាខាបលាសសម្បជញ្ញា តស្ស
បច្ឆដកាមិ ចារិយ្យ កត្តតិ តចោមិ ដេក្កមិ សារោមិ
ចារិយ្យ កត្តតិ វិវេស ទោ ភិក្ខុវេ សតិសម្បជញ្ញា សតិ
សតិសម្បជញ្ញាសម្បជញ្ញា ឧបទិសសម្បជញ្ញំ ហោតិ
ហិរេត្តប្បំ ហិរេត្តប្បេ សតិ ហិរេត្តប្បសម្បជញ្ញា
ឧបទិសសម្បជញ្ញំ ហោតិ ។ បេ ។ វិមុត្តិកាណាទស្សន្តិ ។

(៧៨) អថទោ អាយស្មា បុណ្ណិយោ យេន កកវា
តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្តា កកវន្តំ អភិវាទេត្តា ឯកមន្តំ
និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសីទោ ទោ អាយស្មា បុណ្ណិយោ
កកវន្តំ ឯកទេវេច កោ ទុ ទោ កន្ត ហេតុ កោ
បច្ឆយោ យេន អប្បេកាណា តថាគតំ ធម្មទេសនា បដិ-
កាតិ អប្បេកាណា ធម្មដិកាតិ ។ សន្តោ បុណ្ណិយ ភិក្ខុ
ហោតិ ទោ ឧបសន្តិមិតា ទេវេ តាវ តថាគតំ ធម្មទេសនា
បដិកាតិ យតោ ច ទោ បុណ្ណិយ ភិក្ខុ សន្តោ ច ហោតិ
ឧបសន្តិមិតា ច វិវេ តថាគតំ ធម្មទេសនា បដិកាតិ

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អង្គនិទាន

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដើមឈើ ដែលបរិបូណ៌ ដោយវិមកន្តិស្វកហើយ
ក្រុមរាជានោះ ក៏ដល់ខ្ញុំការពេញលេញ សម្បកត្តិ ប្រាយក្តិ ខ្ញុំមក្តិ
(របស់ឈើនោះ) ក៏ដល់ខ្ញុំការពេញលេញ មានទមហាយ័និណមិញ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសតិវិនិសម្បជញ្ញាៈ មាន ហិរេនិទុក្ខប្បៈ
របស់បុគ្គលបរិបូណ៌ ដោយសតិវិនិសម្បជញ្ញាៈ ឈ្មោះថាមានទមហិរេនិទុក្ខ
បរិបូណ៌ កាលបើហិរេនិទុក្ខប្បៈ មាន (ដទ្រិយសំវៈ) របស់បុគ្គលបរិ-
បូណ៌ ដោយហិរេនិទុក្ខប្បៈ ឈ្មោះថា មានទមហិរេនិទុក្ខប្បៈ ។ បេ ។
វិមុត្តិកាណាទស្សនៈ មានទមយេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។

(៧៩) គ្រោះនោះព្រះបុណ្ណិយៈដ៏មានភាព ចូលទៅដល់ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបបង្គំបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចៅយក
អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះបុណ្ណិយៈដ៏មានភាព អង្គុយក្នុងទីសម
គួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំចូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នោះថា បតិក្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ហេតុអ្វី បច្ច័យអ្វី បានជាក្នុងកាលខ្លះ ព្រះភាគតក
ទ្រង់សំដែងធម្មទេសនា ក្នុងកាលខ្លះ ក៏មិនសំដែង ។ ព្រះអង្គ
ក្រាស់កបថា ម្ចាស់បុណ្ណិយៈ ភិក្ខុមានសព្វហើយ តែមិនចូលមករក
ទេ តថាគតក៏មិនទាន់សំដែងធម្មទេសនា ម្ចាស់បុណ្ណិយៈកាលបើភិក្ខុមាន
សព្វផង បានចូលមករកផង យ៉ាងនេះ ទើបតថាគតសំដែងធម្មទេសនា

បណ្ណសកលសង្ខតោ សវិវដ្តោ

សទ្ធា ច បុណ្ណិយ ភិក្ខុ ហោតិ ឧបសង្កម្ភិកា ច លោ
 បយិរុទាសិកា ។ បេ ។ បយិរុទាសិកា ច លោ បរិបុច្ឆិកា
 បរិបុច្ឆិកា ច លោ ឧហិតសោតោ ធម្មំ សុណាតិ
 ឧហិតសោតោ ច ធម្មំ សុណាតិ លោ សុត្វា ជាវេតិ
 សុត្វា ច ធម្មំ ជាវេតិ លោ ធានាពញ ធម្មានំ អត្ថំ
 ឧបបរិក្ខតិ ធានាពញ ធម្មានំ អត្ថំ ឧបបរិក្ខតិ លោ
 អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបទ្ធោ ហោតិ
 លោ តាវ តថាគតំ ធម្មទេសនា បដិភាតិ ។ យកោ ច
 ទោ បុណ្ណិយ ភិក្ខុ សទ្ធា ច ហោតិ ឧបសង្កម្ភិកា ច
 បយិរុទាសិកា ច បរិបុច្ឆិកា ច ឧហិតសោតោ ច ធម្មំ
 សុណាតិ សុត្វា ច ធម្មំ ជាវេតិ ធានាពញ ធម្មានំ អត្ថំ
 ឧបបរិក្ខតិ អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិ-
 បទ្ធោ ច ហោតិ វិវា តថាគតំ ធម្មទេសនា បដិភាតិ ។
 ឥមេហិ ទោ បុណ្ណិយ^(១) ធម្មេហិ សម្មញ្ញកតោ
 ឯកទ្ធិប្បដិភាណំ តថាគតំ ធម្មទេសនា ហោតិ ។

១ ម. ធម្មានុធម្មប្បដិបទ្ធោ ហោតិ ។

បណ្ណសកលសង្ខតោ សវិវដ្តោ

ម្ចាស់បុណ្ណិយៈ ភិក្ខុមានសក្ខីភាព បានចូលមករកផល តែមិនបាន
 ចូលមកអង្គុយដឹក ។ បេ ។ បានចូលមកអង្គុយដឹកហើយ តែមិនបាន
 សាកសួរ បានសាកសួរហើយ តែមិនបានផ្លៀងក្រៀងស្តាប់ធម៌ ផ្លៀង
 ក្រៀងស្តាប់ហើយ តែមិនស្តាប់ឱ្យចាំធម៌ ស្តាប់ចាំធម៌ហើយ តែមិន
 ពិចារណាឱ្យសេចក្តីនៃធម៌ ដែលខ្លួនចង់ចាំហើយ ពិចារណាឱ្យសេចក្តី
 នៃធម៌ដែលខ្លួនចង់ចាំហើយ តែមិនដឹងឱ្យអត្តមិនដឹងឱ្យធម៌ ហើយប្រតិបត្តិ
 ឱ្យធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ទេ តថាគត ភិក្ខុសំដែងធម្មទេសនាឡើយ ។
 ម្ចាស់បុណ្ណិយៈ កាលបើ ភិក្ខុមានសក្ខីភាព បានចូល
 មកអង្គុយដឹកផល បានសាកសួរផល បានផ្លៀងក្រៀងស្តាប់ធម៌ផល
 ស្តាប់ឱ្យចាំធម៌ផល ពិចារណាឱ្យសេចក្តីនៃធម៌ដែលខ្លួនចង់ចាំផល ដឹងឱ្យ
 អត្តដឹងឱ្យធម៌ហើយ ប្រតិបត្តិធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ផល យ៉ាងនេះទើប
 តថាគតសំដែងធម្មទេសនា ។ ម្ចាស់បុណ្ណិយៈ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌
 (៨យ៉ាង) នេះហើយ ទើបតថាគត សំដែងឱ្យធម្មទេសនា យ៉ាងច្បាស់
 សាស ។

[៧៧] ស.ច ភិក្ខុវេ អញ្ញតិភិយោ បរិច្ឆាជណា វិវុ
 បុច្ឆេយ្យំ កីម្មលកា អាវុសោ ស.ទ្វេ ធម្មា កីសម្ពា
 ស.ទ្វេ ធម្មា កីសមុធមោ ស.ទ្វេ ធម្មា កីសមោសារណា
 ស.ទ្វេ ធម្មា កីបមុទា ស.ទ្វេ ធម្មា កីអាធិបតេយ្យា ស.ទ្វេ
 ធម្មា កីទុត្តរា ស.ទ្វេ ធម្មា កីសារា ស.ទ្វេ ធម្មាតិ
 វិវុ បុដ្ឋា កុម្មោ ភិក្ខុវេ ភេសំ អញ្ញតិភិយោ បរិច្ឆាជណា វិ
 កិច្ចំ ព្យាករយ្យដាតិ ។ កតវម្មលកា នោ កន្តេ ធម្មា
 កតវនេត្តិកា កតវបដិស្សរណា សាទុ កន្តេ កតវន្តិយេវ
 បដិភាតុ ឯតស្ស ភាសិតស្ស អនោ កតវភោ សុត្វា
 ភិក្ខុ ធាបស្សន្តិកំ ។ ភេទហិ ភិក្ខុវេ(*) សុណាថ សាទុកំ
 មទសិករោថ ភាសិតស្សមីតិ ។ វិវុ កន្តេតិ ទោ ភេ
 ភិក្ខុ បទ្ធស្សោសុំ ។ កតវា ឯតនរោថ ស.ច ភិក្ខុវេ
 អញ្ញតិភិយោ បរិច្ឆាជណា វិវុ បុច្ឆេយ្យំ កីម្មលកា
 អាវុសោ ស.ទ្វេ ធម្មា កីសម្ពា ស.ទ្វេ ធម្មា កីសមុធមោ
 ស.ទ្វេ ធម្មា កីសមោសារណា ស.ទ្វេ ធម្មា កីបមុទា

១ ម. ឯតន្តេវ ទេសិស្សាវិ កន្តិ អយំ ធារោ ទិស្សិវិ ។

[៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកបរិច្ឆាជក ជាអនុភិយស្ស
 យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ធម៌ទាំងអស់គឺបញ្ចក្ខន្ធ មានអ្វីជាមូល ធម៌
 ទាំងអស់កើតអំពីអ្វី ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំកើតអំពីអ្វី ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំចុះក្នុងអ្វី
 ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាប្រធាន ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាអធិបតី ធម៌ទាំងអស់
 មានអ្វីជាវិសេស ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាទ្វីម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួក
 បរិច្ឆាជកជាអនុភិយស្ស យ៉ាងនេះ តើអ្នកទាំងឡាយ គប្បីដោះស្រាយ
 ដូចម្តេចដល់ពួកបរិច្ឆាជក ជាអនុភិយស្សនោះ ។ បតិក្រព្រះអង្គដ៏ធំរើន ធម៌
 ទាំងឡាយមានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាមូល មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាអ្នក
 ណែនាំ មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាទីពឹង របស់យើងខ្ញុំព្រះអង្គស្រាប់ហើយ
 បតិក្រព្រះអង្គដ៏ធំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែងខ្ញុំវិសេសក្តីនៃភាសិត
 នេះឱ្យបាន ពួកភិក្ខុទាំងឡាយស្តាប់ភាសិតរបស់ព្រះអង្គហើយ នឹងចងចាំទុក ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រជុំស្តាប់ ចូរធ្វើទុក
 ក្នុងចិត្តដោយប្រពៃចុះ គឺថាអនិច្ចសំដែង ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានទទួល
 ភបថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកបរិច្ឆាជក ជាអនុភិយស្ស យ៉ាងនេះថា ម្នាល
 អាវុសោ ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាមូល ធម៌ទាំងអស់កើតអំពីអ្វី ធម៌ទាំង
 អស់ប្រជុំកើតអំពីអ្វី ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំចុះក្នុងអ្វី ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាប្រធាន

បណ្ណសកលស្នងតំណែ សនិវត្តា

សព្វេ ធម្មា កីអាជំបតេយ្យា សព្វេ ធម្មា កីឧត្តរា
សព្វេ ធម្មា កីសារា សព្វេ ធម្មាតំ ឃិវំ បុដ្ឋា តុម្ភេ
ភិក្ខុវេ តេសំ អញ្ញតំត្ថយានំ បរិព្វាជកានំ ឃិវំ ព្យាកា-
បយ្យាជំ ធនុម្ភលកា អាវុសា សព្វេ ធម្មា មធនិការ-
សម្ពា សព្វេ ធម្មា ជស្សសមុធយា សព្វេ ធម្មា វេទនា-
សមោសារណា សព្វេ ធម្មា សមាជិប្បមុទា សព្វេ ធម្មា
សតាជំបតេយ្យា សព្វេ ធម្មា បញ្ញត្តរា សព្វេ ធម្មា
វិមុត្តិសារា សព្វេ ធម្មាតំ ឃិវំ បុដ្ឋា តុម្ភេ ភិក្ខុវេ តេសំ
អញ្ញតំត្ថយានំ បរិព្វាជកានំ ឃិវំ ព្យាកាបយ្យាជាតំ ។

[១០០] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តិហិ សមន្តាតតោ
មហាចោរោ ទិប្បំ បរិយាបដ្ឋតិ ន ចិរដ្ឋិតិកោ
ហោតិ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ អប្បហានុស្ស បហាតិ
អនវសេសំ អាធិយតិ ឥត្ថិ ហាតិ(១) កុមារិ ទូសេតិ
បច្ឆជិតំ វិលុម្បតិ រាជកោសំ វិលុម្បតិ អន្ធាសន្នេ
កម្មំ ករោតិ ន ច ជំនានកុសលោ ហោតិ ។

១. ឃ. ហនិវំ ។

បណ្ណសកលស្នងតំណែ សនិវត្ត

ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាអធិបតី ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាវិសេស ធម៌ទាំងអស់
មានអ្វីជាភ្នំម ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ ពួកបរិព្វាជកអនុត្តិយស្ស
យ៉ាងនេះ អ្នកទាំងឡាយតប្បិះដោះស្រាយដល់បរិព្វាជកអនុត្តិយទាំងនោះ
យ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសា ធម៌ទាំងអស់មានធនៈជាមូលធម៌ ទាំងអស់កើត
អំពីមនសិការៈ ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំកើតអំពីវស្សៈ ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំចុះក្នុង
វេទនា ធម៌ទាំងអស់មានសមាជិប្បធាន ធម៌ទាំងអស់មានសតិជាអធិបតី
ធម៌ទាំងអស់មានបញ្ញាជាវិសេស ធម៌ទាំងអស់មានវិមុត្តិជាភ្នំម ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ កាលបើពួកបរិព្វាជកអនុត្តិយ ស្សយ៉ាងនេះហើយ អ្នកទាំង
ឡាយ តប្បិះដោះស្រាយដល់បរិព្វាជកអនុត្តិយទាំងនោះ យ៉ាងនេះឯង ។

[១០០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មហាចោប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ
វេទនិវិធានជាប់ មិនកាំងទៅយូរឡើយ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ គឺដូច
ម្តេច ។ គឺប្រហារឡើយក្នុងលំដាប់ប្រហារកប(១) ១ កាន់យកទ្រព្យរបស់គេ
មិនឱ្យមានសេសសល់ ១ ខំយកស្រ្តី ១ ប្រទូស្តនឹងក្មេងស្រ្តី ១ ប្តូរធាតុ ១
ប្តូរព្រះរាជញ្ជាតិ ១ ធ្វើបោកម្តងទ្រង់ទ្រង់ (ស្រុកប្តូរមិនមាជនាមិជាដើម) ១
ជាអ្នកមិនល្អសរិវៃ ក្នុងការកប់ទ្រព្យទុក (ក្នុងទុក្ខិណយ្យបុគ្គល) ១ ។

១- បុគ្គលដែលមិនចង់រៀនសូត្រ សម្បូណ៍ដោយគុណធម៌ មនុស្សចាស់ កូនក្មេងក្មេង ។

បណ្ណាល័យសង្គមព្រះ សម្តែង

ជំនួសលោក កិត្តិយស តថាគតស្សត្តំ អធិវចនំ អរហតោ
សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស វិមលោតិ កិត្តិយស តថាគតស្សត្តំ
អធិវចនំ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ញាណិតិ កិត្តិយស
តថាគតស្សត្តំ អធិវចនំ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស
វិមុត្តោតិ កិត្តិយស តថាគតស្សត្តំ អធិវចនំ អរហតោ
សម្មាសម្ពុទ្ធស្សតិ ។

- យំ សមណោ បត្តង្គំ ប្រាហ្មណោ វុសិមតា
- យំ វេទគុណ បត្តង្គំ ភិសក្កោ អនុត្តរំ
- យំ ជំនួសលោ បត្តង្គំ វិមលោ វុសិមតា
- យំ ញាណិណោ ច បត្តង្គំ វិមុត្តោ អនុត្តរំ
- សោហំ វិជិតសង្ការោ មុត្តោ មោចមិ ពុទ្ធា
- បាតោម្ហិ បរមេន្លោ អសេត្តោ បរិច័ត្តោតិ ។

បណ្ណាល័យសង្គមព្រះ សម្តែង

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា មិមលៈ (អ្នកគ្មានមន្ទិល) នេះ ជាឈ្មោះ
របស់គាត់គឺ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា មិមលៈ
(អ្នកប្រាសចាកមន្ទិល) នេះ ជាឈ្មោះរបស់គាត់គឺ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា ញាណិ (អ្នកមានញាណ) នេះ ជាឈ្មោះ
របស់គាត់គឺ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា វិមុត្ត
(អ្នកផុតស្រឡះ) នេះ ជាឈ្មោះរបស់គាត់គឺ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ។
គុណជាគណា ដែលគាត់ជាសមណៈ ជាប្រាហ្មណ៍ មាន
ព្រហ្មចរិយៈនៅច្រើន ឧប្បិសម្រេចក្តី គុណជាគណា
ដែលគាត់គឺ អ្នកចេះបង្រៀម ជាគ្រូនៃព្រះកាត់ ឧប្បិ
សម្រេចក្តី គុណជាគោរពប្រសើរមុនគេ គុណជាគណា
ដែលគាត់គឺ គ្មានមន្ទិល ប្រាសចាកមន្ទិល មានព្រហ្មចរិយៈ
នៅច្រើន ឧប្បិសម្រេចក្តី គុណជាគណា ដែលគាត់គឺ
មានញាណ អ្នកច្រើនស្រឡះ ឧប្បិសម្រេចក្តី គុណជាគ
នោះ ប្រសើរមុនគេ គាត់គេនោះ ជាអ្នកឈ្នះសង្គ្រាម រួចចាក
ចំណង ទាំងស្រាយមហាជន ឲ្យរួចចាកចំណង ជាបុគ្គល
ប្រសើរ មានទូន្មានច្រើនដោយច្រៃវែង ជាអសេត្តបុគ្គល
បរិច័ត្តោចរិយ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គកថិកា

[១០៣] ឯតំ សមយំ ភកវា កោសម្ព័ស្សុ ធារិតំ
 ចរោនោ មហាតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធិយេន ឥន្ទានត្ថលំ
 បាម កោសលានំ ព្រាហ្មណ្តានោ តទវសវំ ។ តត្រ
 សុនំ ភកវា ឥន្ទានត្ថលេ វិហារតិ ឥន្ទានត្ថលវនសណ្ឋោ ។
 អស្សេស្សំ ខោ ឥន្ទានត្ថលកា ព្រាហ្មណ្តាភយបតិកា
 សមណោ ទលុ កោ កោតមោ សក្សបុត្តោ សក្សកុលា
 បត្តិដតោ ឥន្ទានត្ថលំ អនុប្បត្តោ ឥន្ទានត្ថលេ វិហារតិ
 ឥន្ទានត្ថលវនសណ្ឋោ ។ តំ ខោ បទ កវនំ កោតមំ
 ឯវិកល្យណោ កតិក្ខិសន្តោ អត្តក្កតោ ឥតិបិ សោ
 ភកវា អវហំ សម្មាសម្ពុត្តោ ។ មេ ។ សាទុ ខោ
 បទ តថាវចានំ អវហតំ នស្សនំ ហោតិកិ ។ អថខោ
 ឥន្ទានត្ថលកា ព្រាហ្មណ្តាភយបតិកា តស្សា វត្តិយា
 អនុយេន បហុតំ ទាននិយំ កោជនិយំ អាទាយ យេន
 ឥន្ទានត្ថលវនសណ្ឋោ តេនុបសន្តមីសុ ឧបសន្តមិត្តា
 តហិធ្វារកោដ្ឋកេ អដ្ឋិសុ ឧបាសន្តា មហាសន្តា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អង្គកថិកា

[១០៣] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ
 អច្ឆិមបេ ទ្រង់ព្រះដំណើរទៅកាន់បារិក ក្នុងគ្រុឌិកាសម្ព័ បានស្តេចទៅ
 ដល់ព្រាហ្មណគ្រាម ឈ្មោះឥន្ទានត្ថលៈរបស់ពួកអ្នកវិជនកោសល ។ បាន
 ឮថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គន្លឹះទៅក្នុងដងវិប្រឥន្ទានត្ថលៈ ជិតស្រុក
 ឥន្ទានត្ថលៈនោះ ។ ពួកព្រាហ្មណ៍និមិត្តហេតិ អ្នកស្រុកឥន្ទានត្ថលៈ
 បានឮដំណឹង (ប្រកាសប្រាប់គ្នា) ថា ខ្លួនគ្នាឃើង ឮថា ព្រះសមណ-
 ភោគមជាសក្សបុត្ត ចេញចាកសក្សត្រកូលទៅទ្រង់ព្រះផ្នួស ឥឡូវបាន
 ស្តេចមកដល់ស្រុកឥន្ទានត្ថលៈហើយ ទ្រង់គន្លឹះក្នុងដងវិប្រឥន្ទានត្ថលៈជិត
 ស្រុកឥន្ទានត្ថលៈ ។ ភិក្ខុសព្វដ៏ពិរោះយ៉ាងនេះ របស់ព្រះភោគមដ៏ចំរើន
 គន្លឹះនោះ ល្បីឮ សុខសាយទៅថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគគន្លឹះនោះ ជាអរហន្ត
 សម្មាសម្ពុទ្ធ ។ មេ ។ ក៏ការដែលបានជួបប្រទះនឹងព្រះអរហន្តទាំង
 ឡាយមានសកាតជុំរួម ជាការប្រពៃពេកណាស់ ។ គ្រានោះ ពួក
 ព្រាហ្មណ៍និមិត្តហេតិ អ្នកស្រុកឥន្ទានត្ថលៈ កាលកន្លងត្រីនោះទៅ
 ហើយ ក៏នាំយកទានិយកោជនិយហារដ៏ក្រាស់ក្រៃល ទាំងដើរចូល
 សំដៅទៅក្នុងវិប្រឥន្ទានត្ថលៈ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ឈរស្រែក
 ហើរនិយាយក្នុង ទៀបក្រាវិទ្ធារាជ្យក្រៅ ។

បណ្ណសកសង្កហំពោ សង្កេត

តេជ ទោ បទ សមយេន អាយស្មា ជាតិកោ
 កកវិតោ ឧបដ្ឋានោ ហោតិ ។ អដិទោ កកវា អាយស្មន្តំ
 ជាតិកំ អាមាទ្តសំ កេ បទ តេ ជាតិក ឧប្បាសន្តា
 មហាសន្តា កេវដ្ឋា មេត្តា មច្ឆំ វិលោចេន្តិកិ ។ ឯតេ
 កន្តេ វេញានន្តលកា ព្រហ្មណកហេមតិកា បហុតំ
 ទាជនិយំ កោជនិយំ អាតាយ ពហិទ្ធារកោដ្ឋកេ មិកា
 កកវន្តកោ ឧទ្ធិស្ស កិក្កុសន្តិកាតិ ។ មាហំ ជាតិក
 យសេន សមាគមំ មា ច មយា យសោ យោ ទោ
 ជាតិក ន យិមស្ស នេក្ខម្មសុទស្ស បរិវេកសុទស្ស
 ឧបសមសុទស្ស សម្ពោធសុទស្ស ជិកាមលាភិ
 អស្ស អតិច្ឆលាភិ អកសិរលាភិ យស្សហំ
 នេក្ខម្មសុទស្ស បរិវេកសុទស្ស ឧបសមសុទស្ស
 សម្ពោធសុទស្ស ជិកាមលាភិ អស្សំ អតិច្ឆលាភិ
 អកសិរលាភិ សោ តំ មិទ្ធិសុទំ មិទ្ធិសុទំ
 លាភសញ្ញាវសិលាភសុទំ សាទិយយ្យាតិ ។

បណ្ណសកសង្កហំពោ សង្កេត

សម័យនោះឯង ព្រះនាគិកៈដ៏មានកាយ ជាបុគ្គលព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សួរព្រះនាគិកៈ
 ដ៏មានកាយថា ម្ចាស់នាគិកៈ ចុះពួកណាស្រែកហៅ ឱបាយពូក្រំឱប្លែង
 ហាក់ដូចជាព្រានសំណាញ់ ដំណើមគ្រឿង ។ ព្រះនាគិកៈដ៏មានកាយ
 ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាព្រាស អ្នកទាំងអស់ ជាព្រាហ្មណ៍
 ទាំងអស់ ទៅក្នុងស្រុកវិញនោះ ទាំងក្រាមទាំងយាយហារ
 ដ៏ត្រាស់ក្រែល ទទួលចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះកិក្កុសន្តិកផង
 ហើយឈររៀបភោជន៍ព្រាស ។ ម្ចាស់នាគិកៈ ក៏ចាត់សូមកុំឱ្យ
 ជួបប្រសព្វនឹងយសបរិវារ ទាំងយសបរិវារ ក៏សូមកុំឱ្យជួបប្រសព្វនឹង
 កថាគរឡើយ ម្ចាស់នាគិកៈ បុគ្គលណា មិនបានដូចច្រាថ្នា មិនបាន
 ដោយនិយម មិនបានដោយស្រួល ខ្លាំងក្នុងសុខ បរិវេកសុខ ឧបសម
 សុខ សម្ពោធសុខ នេះដូចជានេក្ខម្មសុខ បរិវេកសុខ ឧបសមសុខ
 សម្ពោធសុខ ដែលកថាគរបានដូចច្រាថ្នា បានដោយនិយម បាន
 ដោយស្រួលទេ បុគ្គលនោះឯង គប្បីត្រេកអរចំពោះសេចក្តីសុខ មិនស្អាត
 សុខក្នុងការផលលក់ សុខកើតអំពីលាភសញ្ញាទាំងអស់សេរី ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គកថិយាន

អធិវាសេតុនាមិ កន្តេ ភកវា អធិវាសេតុ សុតតោ
 អធិវាសនកាលោនាមិ កន្តេ ភកវាតោ យេន យេនមិ-
 នាមិ កន្តេ ភកវា កមិស្សតិ តន្តិថា ច កវិស្សន្តិ ព្រាហ្ម-
 ណាកហមតិកា នេកមា ទេវ ជាធម្មនា ច ។ សេយ្យថាមិ
 កន្តេ ដុល្លដុស្តិកោ នេវ វស្សន្តេ យថាជិន្នំ ឧទកានិ
 សវត្តន្តំ វរិមេវ ទោ កន្តេ យេន យេនមិនាមិ ភកវា
 កមិស្សតិ តន្តិថា ច កវិស្សន្តិ ព្រាហ្មណាកហមតិកា
 នេកមា ទេវ ជាធម្មនា ច ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។
 តថា មិ កន្តេ ភកវាតោ សីលប្បញ្ញាណន្តិ ។
 មាហំ ហតិក យសេន សមាគមំ មា ច មយា
 យសោ យោ ទោ នាតិក ន យិមស្ស នេក្ខម្មសុខស្ស
 បរិវេកសុខស្ស ឧបសមសុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស
 ចិកាមលាភី អស្ស អតិច្ឆលាភី អកសិវលាភី

សុត្តន្តបិដក អង្គនៃកាយស្ស អង្គកថិយាន

ព្រះនាគិក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ សូមព្រះ
 អ៊ីមានព្រះភាគទទួលនិមន្ត សូមព្រះសុភគទទួលនិមន្ត បពិត្រព្រះអង្គដ៏
 ចម្រើន ឥឡូវនេះ កាលនេះជាពេលគួរព្រះអ៊ីមានព្រះភាគទទួលនិមន្តហើយ
 បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បើព្រះអ៊ីមានព្រះភាគនឹងស្តេចទៅក្នុងទីណា ។ ក្នុង
 កាលឥឡូវនេះ ក៏គង់ពួកព្រាហ្មណ៍នឹងតហបតិ ជាអ្នកនិគមក្តី អ្នកជនបទក្តី
 នឹងតាមទៅក្នុងទីនោះវមិនទាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កាលបើត្រូវនឹង
 មានដំណាក់ទឹកថ្លាសាបន្តិច្ឆេមក ទឹកទាំងឡាយ តែងហូរច្រាក់ទៅកាន់
 ទីបាច ដូចម្តេចមិញ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បើព្រះអ៊ីមានព្រះភាគនឹង
 ស្តេចទៅក្នុងទីណា ។ ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ក៏គង់ពួកព្រាហ្មណ៍នឹងតហបតិ
 ជាអ្នកនិគមក្តី អ្នកជនបទក្តី នឹងតាមទៅក្នុងទីនោះវមិនទាន ។ ព្រះបង្គំ ។
 ដំណើរនោះព្រះហេតុអ្វី ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះព្រះអ៊ីមានព្រះភាគ
 ព្រះអង្គមានសីលនឹងប្រាថ្នា ។ ម្ចាស់នាគិកៈ គជាគត សូមកុំឱ្យជួបប្រសព្វ
 នឹងយសបរិវារ ទាំងយសបរិវារ ក៏សូមកុំឱ្យជួបប្រសព្វនឹងតថាគរទៀយ
 ម្ចាស់នាគិកៈ បុគ្គលណា មិនបានដូចប្រាថ្នា មិនបានដោយនិយម មិន
 បានដោយស្រួល ឱ្យនេក្ខម្មសុខ បរិវេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខនេះ

បណ្ណសកសង្ខហំពោ សង្ខេប

យស្សហំ ទេកុម្មសុទ្ធស្ស បរិវេកសុទ្ធស្ស ឧបសម-
 សុទ្ធស្ស សម្ពោធសុទ្ធស្ស ទិកាមលាភី អស្សំ អតិច្ឆ-
 លាភី អកាសិរលាភី សោ តំ មិទ្ធស្សុំ មិទ្ធស្សុំ លាភ-
 សញ្ញាសិលោក្ខសុំ សាទិយេយ្យ ។ ទេវតាមិ ទោ
 បាតិក ឯកត្វា ន យិមស្ស ទេកុម្មសុទ្ធស្ស បរិវេក-
 សុទ្ធស្ស ឧបសមសុទ្ធស្ស សម្ពោធសុទ្ធស្ស ទិកាមលា-
 ភីទិយោ អស្សំ អតិច្ឆលាភីទិយោ អកាសិរលាភីទិយោ
 យស្សហំ ទេកុម្មសុទ្ធស្ស បរិវេកសុទ្ធស្ស ឧបសម-
 សុទ្ធស្ស សម្ពោធសុទ្ធស្ស ទិកាមលាភី អស្សំ អតិ-
 ច្ឆលាភី អកាសិរលាភី តុញ្ញតាម្បិ ទោ បាតិក សំគម្ម
 សមាគម្ម សន្តណិកាវហារំ អនុយុត្តានំ វិហារំ ឯវំ ហោតិ
 ន បាទុទេ អាយស្សនោ ភមស្ស ទេកុម្មសុទ្ធស្ស បរិ-
 វេកសុទ្ធស្ស ឧបសមសុទ្ធស្ស សម្ពោធសុទ្ធស្ស ទិកាម-
 លាភីទោ អស្សំ អតិច្ឆលាភីទោ អកាសិរលាភីទោ

បណ្ណសកសង្ខហំពោ សង្ខេប

ដូចជាទេកុម្មសុទ្ធ បរិវេកសុទ្ធ ឧបសមសុទ្ធ សម្ពោធសុទ្ធ ដែល
 គឺជាគតបានដូចប្រាថ្នា បានដោយនិយម បានដោយស្រួលទេ ឬគួរ
 នោះ គប្បីត្រេកអរចំពោះសេចក្តីសុខមិនស្អាត សុខក្នុងការជេរលក់
 សុខដែលកើតដំលាក់សក្តានៈ នឹងពាក្យសរសើរ ។ ម្ចាស់នាគិកៈ សូម្បី
 ទៅកាតូក្វះ ក៏មិនបានដូចប្រាថ្នា មិនបានដោយនិយម មិនបានដោយ
 ស្រួល ខ្លះទេកុម្មសុទ្ធ បរិវេកសុទ្ធ ឧបសមសុទ្ធ សម្ពោធសុទ្ធនេះ ដូចជា
 ទេកុម្មសុទ្ធ បរិវេកសុទ្ធ ឧបសមសុទ្ធ សម្ពោធសុទ្ធ ដែលគឺជាគតបាន
 ដូចប្រាថ្នា បានដោយនិយម បានដោយស្រួលដែរ ម្ចាស់នាគិកៈ អ្នកទាំង
 ឡាយ កាលមកប្រជុំសមាគមគ្នា ខ្វល់ខ្វាយខាតការនៅច្រឡកច្រឡំ
 ដោយពួកហើយ វាមិនមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះទេ លោកទាំងឡាយ
 នេះ មុនជាមិនបានដូចប្រាថ្នា មិនបានដោយនិយម មិនបានដោយ
 ស្រួល ខ្លះទេកុម្មសុទ្ធ បរិវេកសុទ្ធ ឧបសមសុទ្ធ សម្ពោធសុទ្ធនេះ

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គកថាបិដក

យស្សហំ នេត្តម្មសុខស្ស បរិវេកសុខស្ស ឧបសម-
 មសុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស ធិកាមលាភី អស្សំ អគិ-
 ច្ឆលាភី អកាសិរលាភី តថា ហិ បទមេ អាយស្មន្តោ
 សំគុត្ត សមាគម្ម សង្កណិកវិហារំ អនុយុត្តា វិហារន្តិ ។
 កំណហំ បាតិក កិក្ខុ បស្សមិ អញ្ញមញ្ញំ អន្តលិប្បដោ-
 នកោន(១) សញ្ញក្សន្តិ សំគីឡន្តិ តស្ស មយ្ហំ
 បាតិក ឃិ ហោតិ ន ហទ្ធនមេ អាយស្មន្តោ
 ឥមស្ស នេត្តម្មសុខស្ស បរិវេកសុខស្ស ឧបសម-
 សុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស ធិកាមលាភីនោ អស្សំ
 អគិច្ឆលាភីនោ អកាសិរលាភីនោ យស្សហំ
 នេត្តម្មសុខស្ស បរិវេកសុខស្ស ឧបសមសុខស្ស
 សម្ពោធសុខស្ស ធិកាមលាភី អស្សំ អគិច្ឆលាភី
 អកាសិរលាភី តថា ហិ បទមេ អាយស្មន្តោ
 អញ្ញមញ្ញំ អន្តលិប្បដោនកោន សញ្ញក្សន្តិ សំគីឡន្តិ ។

១ ឧ. ឧ. អង្គបិដក ១៣៧ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គប្រដាប់យស្ស អង្គកថាបិដក

ដូចជាខេត្តម្មសុខ បរិវេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខ ដែលគថាគត
 បានដូចប្រាថ្នា បានដោយនិយម បានដោយស្រួល ដោយពិត ព្រោះថា
 លោកដ៏មានអាយុទាំងនេះ មកប្រជុំសមាគមគ្នា ប្រកបរឿយៗខាងការនៅ
 ប្រឡូកប្រឡំដោយពួក ។ ម្ចាស់នាគិកៈ ក្នុងទីដំណោះ គថាគតឃើញ
 ពួកភិក្ខុ កំពុងសើចក្កកក្កាយ សើចប្រឡូកគ្នា ដោយការចាក់ដោយ
 ដុំធាតុគ្រាប់ដៃ ពេទ្យពេទ្យ ម្ចាស់នាគិកៈ គថាគតមានសេចក្តីត្រិះ
 យ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងនេះ មុនជាមិនបានដូចប្រាថ្នា មិនបាន
 ដោយនិយម មិនបានដោយស្រួល នូវខេត្តម្មសុខ បរិវេកសុខ ឧបសម-
 សុខ សម្ពោធសុខនេះ ដូចជាខេត្តម្មសុខ បរិវេកសុខ ឧបសមសុខ
 សម្ពោធសុខ ដែលគថាគតបានដូចប្រាថ្នា បានដោយនិយម បានដោយ
 ស្រួល ដោយពិត ព្រោះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងនេះ សើចក្កកក្កាយ
 សើចប្រឡូកគ្នា ដោយការចាក់ដោយដុំធាតុគ្រាប់ដៃ ពេទ្យពេទ្យ ។

បណ្ណាសកលដ្ឋបតិ ពោ សនិវេទនា

ឥន បនាហំ ធាតិក កិក្ខុ បស្សមិ យោវនត្ថំ ឧទរាវ-
 ទេហកំ កុញ្ញិកា សេយ្យសុទំ បស្សសុទំ មិទ្ធសុទំ
 អនុយុត្តំ វិហារន្តំ តស្ស មយ្ហំ ធាតិក វរំ ហោតិ ធន
 ហន្តនមេ អាយស្មន្តោ ឥមស្ស ទេក្ខុម្មសុទស្ស បរិវេក-
 សុទស្ស ឧបសមសុទស្ស សម្ពោធសុទស្ស ធិកាម-
 លាភិទោ អស្ស អគិច្ឆលាភិទោ អកសិវលាភិទោ
 យស្សហំ ទេក្ខុម្មសុទស្ស បរិវេកសុទស្ស ឧបសម-
 សុទស្ស សម្ពោធសុទស្ស ធិកាមលាភី អស្ស អគិច្ឆ-
 លាភី អកសិវលាភី តថា ហិ បនមេ អាយស្មន្តោ
 យោវនត្ថំ ឧទរាវទេហកំ កុញ្ញិកា សេយ្យសុទំ បស្សសុទំ
 មិទ្ធសុទំ អនុយុត្តា វិហារន្តំ ។ ឥនាហំ ធាតិក កិក្ខុ
 បស្សមិ តាមន្តវិហារេ^(១) សមាហិតំ ធិសិទ្ធិ តស្ស
 មយ្ហំ ធាតិក វរំ ហោតិ ឥនាចិ ឥមំ អាយស្មន្តំ
 អារាមិកោ វ ឧបដ្ឋហិស្សតិ^(២) សមណុទ្ទេសោ វ តំ
 តត្តា សមាទិញ្ញ តមិស្សតិ^(៣) តេនាហំ ធាតិក តស្ស
 កិក្ខុទោ ធន អត្តមទោ ហោមិ តាមន្តវិហារេ ។

១. ម. តាមន្តវិហារំ ។ ២. ឧ. សុច្ឆស្សតិ ។ ៣. ម. ហិស្សតិ ។

បណ្ណាសកលដ្ឋបតិ ពោ សនិវេទនា

ម្នាលនាគិកៈ មួយទៀត ក្នុងទីដំណោះ គឺថាគរយើញ្ញក្នុងកុំ បរិភោគ
 ដកបទាលវ័ន្តគរពញាពោះ ហើយទូលំទូលាយនាសិសេចក្តីសុខនីដំណោះ
 សុខនីបរិវេក សុខនីការដកលក់ ម្នាលនាគិកៈ គឺថាគរនោះ មាន
 សេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា លោកទាំងឡាយនេះ មុនជាមិនបានដូច
 ប្រាថ្នា មិនបានដោយនិយម មិនបានដោយស្រួល ខ្ញុំនៃក្នុងមុន បរិ-
 វេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខនេះ ដូចជាខ្ញុំក្នុងមុន បរិវេកសុខ
 ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខ ដែលគឺថាគរបានដូចប្រាថ្នា បានដោយនិយម
 បានដោយស្រួល ដោយពិត ព្រោះថា លោកទាំងឡាយនេះ បរិភោគ
 ដកបទាលវ័ន្តគរពញាពោះ ទូលំទូលាយនាសិសេចក្តីសុខនីដំណោះ សុខ
 នីបរិវេក សុខនីការដកលក់ ។ ម្នាលនាគិកៈ ក្នុងទីដំណោះ
 គឺថាគរយើញ្ញក្នុងកុំមានចិត្តដ៏ម្តងនៅនឹង អង្គុយក្នុងវិហារជិតស្រុក គឺថាគរ
 នោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា វង្សនេះ ពាក្យមិត្ត ក្នុងសម-
 ណុទ្ទេស នឹងមកបម្រើលោកនេះ ឯការបម្រើនោះ នឹងញ៉ាំងលោក
 នេះ ឲ្យឃ្នកចាកសមាធិនោះពុំបាន ម្នាលនាគិកៈ ព្រោះហេតុនោះ
 គឺថាគរ មិនត្រេកអរនឹងកិក្ខុនោះ ដោយការនៅ ក្នុងទីជិតស្រុក ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបុរិសិក អង្គទី១៣

ឥន បទាហំ ធាតិក ភិក្ខុំ បស្សមិ(១) អរញ្ញ ច បលា-
 យមាធំ ជិសំដ្ឋំ ភស្ស មយ្ហំ ធាតិក ឯវំ ហោតិ ឥនាធំ
 អយមាយស្ម ឥមំ ជំន្នាភិលមមំ បដិវិទានេត្វា អរញ្ញ-
 សញ្ញាយេវ មនសិកាស្សតិ ឯត្តកង្កិ(២) តេទាហំ ធាតិក
 ភស្ស ភិក្ខុនោ អត្តមទោ ហោមិ អរញ្ញវិហារេន ។ ឥន
 បទាហំ ធាតិក ភិក្ខុំ បស្សមិ អរញ្ញ អសមាហិតំ
 ជិសំដ្ឋំ ភស្ស មយ្ហំ ធាតិក ឯវំ ហោតិ ឥនាធំ អយមា-
 យស្ម អសមាហិតំ វា ចិត្តំ សមាទហិស្សតិ សមាហិតំ
 វា ចិត្តំ អនុត្តិស្សតិ តេទាហំ ធាតិក ភស្ស ភិក្ខុនោ
 អត្តមទោ ហោមិ អរញ្ញវិហារេន ។ ឥន បទាហំ ធាតិក
 ភិក្ខុំ បស្សមិ អរញ្ញតំ សមាហិតំ ជិសំដ្ឋំ ភស្ស មយ្ហំ
 ធាតិក ឯវំ ហោតិ ឥនាធំ អយមាយស្ម អវិមុត្តំ វា ចិត្តំ
 វិមុត្តិស្សតិ វិមុត្តំ វា ចិត្តំ អនុត្តិស្សតិ តេទាហំ ធាតិក
 ភស្ស ភិក្ខុនោ អត្តមទោ ហោមិ អរញ្ញវិហារេន ។

១. ឥ. ម. ឯត្តកង្កិ អរញ្ញាភិ អបិ ធាយិ វិស្សតិ ។ ២. ឯត្តកង្កិ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គបុរិសិក អង្គទី១៣

ម្ចាស់ទាតិកៈ មួយទៀត ក្នុងចំណោម គឺថាគតឃើញភិក្ខុ តែចេញទៅ
 អង្គុយនៅក្នុងព្រៃ ម្ចាស់ទាតិកៈ គឺថាគតនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះ
 ថា ឥឡូវនេះ លោកនេះ មុនជាខឹងកំហែងបំផុតសេចក្តីរិះយ៉ាងនេះ ខឹង
 សេចក្តីលំបាកនេះ ហើយខឹងធ្វើទុកក្នុងចិត្តទូរអរញ្ញសញ្ញា ជាធម្មជាតិមាន
 ចិត្តមូលតែមួយពុំខាន ម្ចាស់ទាតិកៈ ព្រោះហេតុនោះ គឺថាគតគ្រេកអរ
 ខឹងភិក្ខុនោះ ដោយការនៅក្នុងព្រៃ ។ ម្ចាស់ទាតិកៈ មួយទៀត ក្នុងចំ
 ណែងនោះ គឺថាគតឃើញភិក្ខុ មានចិត្តមិនខានដម្តួលនៅខឹងទេ អង្គុយនៅ
 ក្នុងព្រៃ ម្ចាស់ទាតិកៈ គឺថាគតនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឥឡូវ
 នេះ លោកនេះ ខឹងដម្តួលចិត្តដែលមិនខានដម្តួល ឬខឹងរក្សាចិត្តដែលខ្លួន
 បានដម្តួលហើយពុំខាន ម្ចាស់ទាតិកៈ ព្រោះហេតុនោះ គឺថាគត
 មានចិត្តគ្រេកអរខឹងភិក្ខុនោះ ដោយការនៅក្នុងព្រៃ ។ ម្ចាស់ទាតិកៈ មួយ
 ទៀត ក្នុងចំណែកនោះ គឺថាគតឃើញភិក្ខុមួយរូប គុកនៅក្នុងព្រៃ មាន
 ចិត្តដម្តួលនៅខឹង កំហុសអង្គុយ ម្ចាស់ទាតិកៈ គឺថាគតនោះ មានសេចក្តី
 ត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះ លោកនេះ ខឹងធ្វើចិត្តដែលមិនខានរូបច្បាស់
 ស្រឡះ ឬខឹងរក្សាចិត្តដែលច្រឡំច្រឡះហើយពុំខាន ម្ចាស់ទាតិកៈ ព្រោះ
 ហេតុនោះ គឺថាគតមានចិត្តគ្រេកអរខឹងភិក្ខុនោះ ដោយការនៅក្នុងព្រៃ ។

បញ្ញាសកលស្តង់ដារ សន្តិភាព

យស្មាហំ ធាតុត សមយេ អន្តរាមក្កប្បដិបន្នោ ន
តិញ្ចិ បស្សមិ បុរោ វា បច្ឆតោ វា ជាសុ មេ ធាតុត
តស្មី សមយេ ហោតិ អន្តរសោ ឧប្បាប្បស្សាវ-
កម្មស្សន្តិ(*) ។

[១០៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្តាគតស្ស
ឧបាសកស្ស អាគម្ព័នាទោ សង្ឃោ បត្តំ ជិក្ខុដ្ឋេយ្យ។
កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ភិក្ខុនំ អលាភាយ បរិសន្តតិ
ភិក្ខុនំ អនត្ថាយ បរិសន្តតិ ភិក្ខុនំ អនាវសាយ
បរិសន្តតិ ភិក្ខុ(២) អន្តោសតិ បរិភាសតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
វិកេទេតិ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ
កាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ។ ឥមេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមន្តាគតស្ស ឧបាសកស្ស
អាគម្ព័នាទោ សង្ឃោ បត្តំ ជិក្ខុដ្ឋេយ្យ ។

១ ១. ឧបាសកស្សន្តិ ២ ១. កំពុង ។

បញ្ញាសកលស្តង់ដារ សន្តិភាព

ម្ចាស់នាគិកៈ សម័យណា ដែលគាត់គរដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ មិនបាន
ជួបប្រទេសភ្នំចក្ខុ ក្នុងទឹកដីមុខភ្នំ ទាញក្រោយភ្នំ ម្ចាស់នាគិកៈ សម័យ
នោះ គាត់គរបានតែសេចក្តីសប្បាយ ដោយហោចទៅ សូម្បីការ
ធ្វើទុនៈឬបស្សាវៈក៏ស្រួល ។

[១០៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុបាសក ប្រកបដោយអង្គ ៨
ប្រការ សង្ឃកាលប្រាថ្នា ធម្មិក្ខុវេបុប្ផាប្រាថ្នា ។ អង្គ ៨ ប្រការ គឺដូច
ម្តេចខ្លះ ។ គឺទុបាសកព្យាយាម ដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានលាភ ១
ព្យាយាម ដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានប្រយោជន៍ ១ ព្យាយាមដើម្បីមិន
ឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានវិលវេលា ១ ដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយ ១ បំបែកភិក្ខុ
ទាំងឡាយឲ្យបែកចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ១ តិរវៀលព្រះពុទ្ធ ១ តិរវៀល
ព្រះធម៌ ១ តិរវៀលព្រះសង្ឃ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុបាសកប្រកប
ដោយអង្គ ៨ ប្រការនេះឯង សង្ឃកាលប្រាថ្នា ធម្មិក្ខុវេបុប្ផាប្រាថ្នា ។

សុត្តនិបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថា

[១០៥] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមណាគតស្ស
 ឧបាសកស្ស អាគត្តំមាណោ សង្ឃោ បត្តំ ឧត្តរោយ្យា។
 កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ន ភិក្ខុនំ អលាភាយ បរិសក្កតិ
 ន ភិក្ខុនំ អនត្តាយ បរិសក្កតិ ន ភិក្ខុនំ អនាវសាយ
 បរិសក្កតិ ន ភិក្ខុ អក្កោសតិ បរិភាសតិ ន ភិក្ខុ
 ភិក្ខុហិ វិភេទេតិ ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស វណ្ណំ
 ភាសតិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ។ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមណាគតស្ស ឧបាសកស្ស
 អាគត្តំមាណោ សង្ឃោ បត្តំ ឧត្តរោយ្យាតិ ។

[១០៦] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ ធម្មហិ សមណាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាគត្តំមាណោ ឧបាសកា អប្បសាធំ បរិ-
 ធម្មោ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ តិហិធំ អលាភាយ
 បរិសក្កតិ តិហិធំ អនត្តាយ បរិសក្កតិ តិហិ(១)
 អក្កោសតិ បរិភាសតិ តិហិ តិហិហិ វិភេទេតិ

១ វ. តិហិធំ ។ ធម. តិហិ ។

សុត្តនិបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថា

[១០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បាសកប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ
 សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីផ្ទារបាត្របាន ។ ដោយអង្គ ៨ ប្រការ តើដូច
 ម្តេចខ្លះ ។ គឺ ។ បាសក មិនព្យាយាមដើម្បីមិនឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានលាភ ១
 មិនព្យាយាម ដើម្បីមិនឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយប្រយោជន៍ ១ មិនព្យាយាម
 ដើម្បីមិនឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានទំលំនៅ ១ មិនដេរប្រទេចភិក្ខុទាំងឡាយ ១
 មិនបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយឱ្យបែកចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ពោលសរសើរព្រះ
 ពុទ្ធ ១ ពោលសរសើរព្រះធម៌ ១ ពោលសរសើរព្រះសង្ឃ ១ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បាសកប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការនេះឯង សង្ឃ
 កាលប្រាថ្នា គប្បីផ្ទារបាត្របាន ។

[១០៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ
 ពួក ។ បាសកកាលប្រាថ្នា គប្បីសំដែងសេចក្តីមិនជ្រះថ្លាបាន ។ ប្រកប
 ដោយធម៌ ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ ភិក្ខុព្យាយាម ដើម្បីមិនឱ្យពួក
 គ្រហស្ថបានលាភ ១ ព្យាយាមដើម្បីមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១
 ដេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១ បំបែកពួកគ្រហស្ថឱ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១

បណ្ណាល័យកម្ពុជា សភា

ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ
សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ តតោ ច ទេវា ឯ(១) បស្សន្តិ ។
ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុ-
លោ អាគម្ពមាណា ឧបាសកា អប្បសាទំ បវេធយ្យំ ។

[១០៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវ ធម្មេហិ សមន្តាគតស្ស
ភិក្ខុលោ អាគម្ពមាណា ឧបាសកា បសាទំ បវេធយ្យំ ។
តតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ន ភិហិំ អលាភាយ បរិសន្តិតិ
ន ភិហិំ អនត្ថាយ បរិសន្តិតិ ន ភិហិំ អន្តោសតិ
បរិកាសតិ ន ភិហិំ ភិហិហិ វិអេទេតិ ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ
កាសតិ ធម្មស្ស វណ្ណំ កាសតិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ
កាសតិ តតោ ច ទេវា ឯ បស្សន្តិ ។ ឥមេហិ ទោ
ភិក្ខុវ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុលោ
អាគម្ពមាណា ឧបាសកា បសាទំ បវេធយ្យន្តិ ។

១ ឧ. ធម. អគោចរ ០ ៩ ។ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ បស្សន្តិ ។

បណ្ណាល័យកម្ពុជា សភា

គិរិវេជ្ជប្រាសាទ ១ គិរិវេជ្ជប្រាសាទ ១ គិរិវេជ្ជប្រាសាទ ១ ទាំងពួក
ទៅតា កំយើញ្ញូភិក្ខុនោះដោយហេតុនោះ ១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការនេះឯង ពួកទុបាសក កាលប្រាថ្នា គប្បី
សំដែងសេចក្តីមិនជ្រះថ្លាបាន ។

[១០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ
ពួកទុបាសក កាលប្រាថ្នា គប្បីសំដែងសេចក្តីជ្រះថ្លាបាន ។ ប្រកបដោយ
ធម៌ ៨ ប្រការ ក៏ដូចអ្នកខ្លះៗ គឺភិក្ខុមិនព្យាយាម ដើម្បីមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថ
បានលាភ ១ មិនព្យាយាម ដើម្បីមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១
មិនដេរប្រទេពពួកគ្រហស្ថ ១ មិនបំបែកពួកគ្រហស្ថ ឱ្យបែកចាកពួក
គ្រហស្ថ ១ ពោលសរសើរប្រាសាទ ១ ពោលសរសើរប្រាសាទ ១ ពោលសរ-
សើរប្រាសាទ ១ ពួកទៅតាឃើញភិក្ខុនោះ ដោយហេតុនោះ ១ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការនេះឯង ពួកទុបាសក
កាលប្រាថ្នា គប្បីសំដែងសេចក្តីជ្រះថ្លាបាន ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថា

[១០៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមន្តាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាគន្ធិមាណោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ
 ករេយ្យ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ តិហិំ អលាកាយ
 បរិសក្កតិ តិហិំ អនត្តាយ បរិសក្កតិ តិហិ អក្កោ-
 សតិ បរិកាសតិ តិហិ តិហិហិ វិកេនេតិ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ
 កាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ
 កាសតិ ធម្មកេត្វ តិហិប្បដិស្សំ ន សប្បាបេតិ ។
 ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្តាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាគន្ធិមាណោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ
 ករេយ្យ ។

[១០៥] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ ធម្មេហិ សមន្តាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាគន្ធិមាណោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ
 បដិប្បស្សន្តេយ្យ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ន តិហិំ
 អលាកាយ បរិសក្កតិ ន តិហិំ អនត្តាយ បរិសក្កតិ
 ន តិហិ អក្កោសតិ បរិកាសតិ ន តិហិ តិហិហិ វិកេនេតិ

សុត្តន្តបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថា

[១០៤] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ
 សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មបាន ។ ប្រកបដោយធម៌
 ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺភិក្ខុព្យាយាម ដើម្បីមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបាន
 លាភ ១ ព្យាយាម ដើម្បីមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ ដៅប្រេច
 ពួកគ្រហស្ថ ១ បំបែកពួកគ្រហស្ថឱ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១ តិរវៀលព្រះ
 ពុទ្ធ ១ តិរវៀលព្រះធម៌ ១ តិរវៀលព្រះសង្ឃ ១ ញ៉ាំងពាក្យនិមន្ត
 របស់គ្រហស្ថប្រកបដោយធម៌ឱ្យយៀនឃ្លាត ១ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការនេះឯង សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបដិសារ-
 ណីយកម្មបាន ។

[១០៥] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ
 សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មបាន ។ ប្រកបដោយ
 ធម៌ ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺភិក្ខុមិនព្យាយាម ដើម្បីមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថ
 បានលាភ ១ មិនព្យាយាម ដើម្បីមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ មិន
 ដៅប្រេចពួកគ្រហស្ថ ១ មិនបំបែកពួកគ្រហស្ថឱ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១

បណ្ណសកសង្ខហិកោ សតិវដ្តោ

តុន្តុស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មិកត្យា តិហិច្ឆជិស្សវំ សប្តាបេតិ ។
សមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្តាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាតម្ពំមាតោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តម្ពយ្យាតិ ។

[១១០] តស្ស ចាបិយសំកាកម្មកតោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ អដ្ឋសុ ធម្មេសុ សម្មាវត្តតតំ ធន ឧបសម្បា- ទេតតំ ធន វិស្សយោ ធាតុញោ ធន សាមណោរោ ឧបដ្ឋា- បេតញោ ធន ភិក្ខុនោវាធនសម្មតំ(១) សាទិតត្យា សម្ម- ភេទបិ ភិក្ខុវិយោ ធន ឧវទិតត្យា ធន កាចិ សង្ឃសម្មតិ សាទិតត្យា ធន តិស្មិញិ បដ្ឋេកដ្ឋានេ វិយមេតត្យា(២) ធន ធនេ ម្ភលេន វុដ្ឋាបេតតំ ។ តស្ស ចាបិយសំកា- កម្មកតោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ សមេសុ អដ្ឋសុ ធម្មេសុ សម្មាវត្តតតតំ ។

សតិវដ្តោ សមញោ ។

១ ឧ.ម. ភិក្ខុនោវាធនសម្មតិ ។ ២ ឧ.ម បេយតញោ ។

បណ្ណសកសង្ខហិកោ សតិវដ្តោ

ពោលសរសើរព្រះតុន្ត ១ ពោលសរសើរព្រះធម៌ ១ ពោលសរសើរ ព្រះសង្ឃ ១ ញ៉ាំងពាក្យនិមន្តរបស់ពួកគ្រហស្ថ ប្រកបដោយធម៌ឱ្យ រឿងតាតំ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ ទេវឯង សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីរម្ងាប់នូវបដិសារណីយកម្មបាន ។

[១១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុវិសេសង្ឃធ្វើ តស្ស ចាប់យ- សំកាកម្មចេហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តឱ្យល្អ ក្នុងធម៌ ៨ ប្រការគឺ មិនត្រូវឱ្យប- សម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេបម្រើ ១ មិនត្រូវ ត្រេកអរនឹងការសម្មតិជាអ្នកឱ្យទេវឯងភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសម្មត ហើយ ក៏មិនត្រូវឱ្យទេវឯងភិក្ខុនី ១ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងសង្ឃសម្មតិ ណាមួយ ១ មិនត្រូវនិយមទូនក្នុងទីជាអធិបតីណាមួយ ១ មិនត្រូវឱ្យ (ភិក្ខុ) ចេញទាកអាបត្តិដោយមូលនោះ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុវិសេសង្ឃធ្វើ តស្ស ចាប់យសំកាកម្ម ចេហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តឱ្យល្អ ក្នុងធម៌ ៨ ប្រការទេវឯង ។

ចប់ សតិវដ្តោ

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយសុ អង្គនិបាត

ពត្រទ្ធានិ

សតិ បុណ្ណិយម្បលេខ ចោរសមណោ បញ្ចម័
យសោ បត្តាប្បសានេន(១) បដិសារណីយញ្ច វត្តតិវិ។

១ ខ.ម. បុណ្ណិយសេន ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិកាយ អង្គនិបាត

ទុទ្ធានុក្កិលសិវិគ្គនោភិ

និយាយអំពីសតិសម្បជញ្ញៈ ១ អំពីរឿងបុណ្ណិយភិក្ខុ ១ អំពី
ធម៌ជាមូល ១ អំពីមហាចោរ ១ អំពីព្រះនាមព្រះតថាគត
មានព្រះនាមថា សមណៈជាដើម ១ ត្រូវជា ៥ អំពីព្រះអង្គ
មិនចង់ដួបនិយសហវិវាទ អំពីការផ្តាច់បាត្រនិវត្តន៍បាត្រ ១
អំពីសេចក្តីជ្រះថ្លានិវិមិទ្ធរជ្ជះថ្លា ១ អំពីបដិសារណីយកម្ម ១
អំពីភិក្ខុប្រតិក្កល្ណ ១ ។

បញ្ជីសមាសធាតុនៃ រដ្ឋា បញ្ចេ

កោដ្ឋិក សិរិមា បទុមា សុធម្មា(១) មណុជា ទុត្តរា មុត្តា ទេមា(២) រុទ្ធិ(៣) បុទ្ធិ ពិម្ពិ សុមយា មល្លិកា តិស្សមាតា សោណមាតា កាលាមាតា(៤) ទុត្តរមាតា(៥) វិសាមា មិគាមាតា ទុដ្ឋត្តរា ទេវាសិកា សាមាវតី ទេវាសិកា សុប្បវាសា កោដ្ឋិយធីតា សុប្បិយា ទេវាសិកា ធកុលមាតា គយបតានីតិ ។

[១០០] រាគស្ស កិក្ខុវេ អភិញ្ញាយ អដ្ឋ ធម្មា កាវេ តត្វា ។ កតមេ អដ្ឋ ។ សម្មាធិដ្ឋិ សម្មាសង្កប្បោ សម្មាវាថា សម្មាកម្មត្តោ សម្មាអាជីវេ សម្មាវាយាមោ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ។ រាគស្ស កិក្ខុវេ អភិញ្ញាយ កមេ អដ្ឋ ធម្មា កាវេតត្វា ។

[១០១] រាគស្ស កិក្ខុវេ អភិញ្ញាយ អដ្ឋ ធម្មា កាវេតត្វា ។ កតមេ អដ្ឋ ។ អដ្ឋត្តិ រូបសញ្ញា

១ ទ.សុធម្មា ។ ២ ទ. ធម្មត្តិ សោមនំ ទិស្សតិ ។ ៣ ទ. រូមិ ។ ៤ ទ. តិស្សា តិស្សយ មាតា សោណ សោណយ មាតា កាលា កាលាយ មាតា ។ ៥ ទ. ម. ទុត្តរា ទុត្តរា ។

បញ្ជីសមាសធាតុនៃ វត្តទី៥

រឿងក្រៅពីនេះទៅ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធគ្រង់សំដែងទោសបក្ស ប្រកបដោយអង្គ៧ប្រការ ដែលពួកទោសិកាទាំងអម្បាលនេះ គឺពោជ្ជា- ទោសិកា សិរិមាទោសិកា បទុមាទោសិកា សុធម្មាទោសិកា មណុជាទោសិកា ទុត្តរាទោសិកា មុត្តាទោសិកា ទេមាទោសិកា រុទ្ធិទោសិកា បុទ្ធិទោសិកា ពិម្ពិទោសិកា សុមយាដកុមារី មល្លិកាទេវី តិស្សមាតាទោសិកា សោណមាតាទោសិកា កាលាមាតាទោសិកា ទុត្តរមាតាទោសិកា វិសាមាមិគាមាតាទោសិកា ទុដ្ឋត្តរាទោសិកា សមាវតីទោសិកា សុប្បវាសាកោដ្ឋិយធីតាទោសិកា សុប្បិយាទោ- សិកា ធកុលមាតាគយបតានីទោសិកា ។

[១១១] ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌៧ប្រការ បុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បី ដឹងច្បាស់នូវវិភាគៈ ។ ធម៌៧ប្រការ តើដូចម្តេចនេះ ។ គឺសម្មាធិដ្ឋិ ១ សម្មា- សង្កប្បៈ ១ សម្មាវាថា ១ សម្មាកម្មត្តៈ ១ សម្មាអាជីវៈ ១ សម្មាវាយាមៈ ១ សម្មាសតិ ១ សម្មាសមាធិ ១ ។ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌៧ប្រការនេះ បុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវវិភាគៈ ។

[១១២] ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌៧ប្រការ បុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បី ដឹងច្បាស់នូវវិភាគៈ ។ ធម៌៧ប្រការ តើដូចម្តេចនេះ ។ គឺបុគ្គល មានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងរូបនាមក្នុង (មានសក់ដាវដើមរស់រូន)

សុត្តនិបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថាគោ

ពហិទ្ធា រូចានិ បស្សតិ បរិក្ខានិ សុវណ្ណទុព្ភណ្ណានិ
 តានិ អភិកុយ្យ ជាតាមិ បស្សមីតិ ឯវសញ្ញិ ហោតិ ។
 អជ្ឈត្តំ រូបសញ្ញិ ពហិទ្ធា រូចានិ បស្សតិ អប្បមាលានិ
 សុវណ្ណទុព្ភណ្ណានិ តានិ អភិកុយ្យ ជាតាមិ បស្សមីតិ
 ឯវសញ្ញិ ហោតិ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញិ ពហិទ្ធា
 រូចានិ បស្សតិ បរិក្ខានិ សុវណ្ណទុព្ភណ្ណានិ តានិ
 អភិកុយ្យ ជាតាមិ បស្សមីតិ ឯវសញ្ញិ ហោតិ ។
 អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញិ ពហិទ្ធា រូចានិ បស្សតិ អប្ប-
 មាលានិ សុវណ្ណទុព្ភណ្ណានិ តានិ អភិកុយ្យ ជាតាមិ
 បស្សមីតិ ឯវសញ្ញិ ហោតិ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញិ វា
 ពហិទ្ធា រូចានិ បស្សតិ ជីលានិ ជីលវណ្ណានិ ជីលនិ-
 ទស្សនានិ ជីលនិកាសានិ ។ មេ ។ មីតានិ មីតវណ្ណានិ
 មីតនិទស្សនានិ មីតនិកាសានិ ។ មេ ។ លោហិតតានិ

សុត្តនិបិដក អង្គទាំងបី អដ្ឋកថាគោ

ឃើញរូបទាំងប្រាំ គិតសិលា មាននិលកសិលាជាដើម ជាប្រមាណប្រ-
 មាណតិច មានសម្បុរល្អ ឬសម្បុរកាក្រក់ ក៏គ្របសន្តិក៏រូបទាំងនោះ
 ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា កាក្រក់អញដឹង កាក្រក់អញ
 ឃើញ ។ ។ បុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងរូបទាំងប្រាំ តែឃើញរូប
 ទាំងប្រាំ ជាប្រមាណមិនបាន មានសម្បុរល្អ ឬសម្បុរកាក្រក់ ក៏គ្រប
 សន្តិក៏រូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា កាក្រក់អញ
 ដឹង កាក្រក់អញឃើញ ។ ។ បុគ្គលមិនមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងរូប
 ទាំងប្រាំ តែឃើញរូបទាំងប្រាំ ជាប្រមាណប្រមាណតិច មានសម្បុរ-
 ល្អ ឬសម្បុរកាក្រក់ ក៏គ្របសន្តិក៏រូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តី
 សំគាល់យ៉ាងនេះថា កាក្រក់អញដឹង កាក្រក់អញឃើញ ។ ។ បុគ្គលមិនមាន
 សេចក្តីសំគាល់ ក្នុងរូបទាំងប្រាំ តែឃើញរូបទាំងប្រាំ ជាប្រមាណ
 មិនបាន មានសម្បុរល្អ ឬសម្បុរកាក្រក់ ក៏គ្របសន្តិក៏រូបទាំងនោះ
 ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា កាក្រក់អញដឹង កាក្រក់អញឃើញ ។ ។
 បុគ្គល មិនមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងរូបទាំងប្រាំ តែឃើញរូបទាំង
 ប្រាំ ជាប្រមាណ មានសម្បុរល្អ ឬ ធូរចេញខ្លះពណ៌ខៀវ មានពន្លឺ
 ខៀវ ។ ។ មេ ។ ជាប្រមាណ មានសម្បុរល្អ ឬ ធូរចេញខ្លះពណ៌
 លឿង មានពន្លឺលឿង ។ ។ មេ ។ ជាប្រមាណ មានសម្បុរក្រហម

ចល្លាសកស្កាណិក រដ្ឋ ចតុម្ភេ

លោហិតកវណ្ណាធំ លោហិតកធំឧស្សាធំ លោហិត-
កធំកាសាធំ ។ បេ ។ ឧទាតាធំ ឧទាតវណ្ណាធំ ឧទាត-
ធំឧស្សាធំ ឧទាតធំកាសាធំ តាធំ អភិកុយ្យ ជាបាមិ
បស្សមីតិ ឯវសញ្ញី ហោតិ ។ វតស្ស ភិក្ខុវេ អភិញ្ញាយ
សមេ អដ្ឋ ឧដ្ឋា ភាវតត្វា ។

[១០៣] វតស្ស ភិក្ខុវេ អភិញ្ញាយ អដ្ឋ ឧដ្ឋា
ភាវតត្វា ។ តតមេ អដ្ឋ ។ រូបិ រូបាធំ បស្សតិ
អដ្ឋត្ថំ អរូបសញ្ញី តហិត្វា រូបាធំ បស្សតិ សុកខ្មៅ
អធំមុត្តោ ហោតិ ។ សត្វសោ រូបសញ្ញាធំ សមតិក្កម
បដិយសញ្ញាធំ អត្ថត្ថំ ចា ឧត្តសញ្ញាធំ អមឧសិកាវ
អធិត្តោ អាណាសោតិ អាណាសាធិញ្ញាយតធំ ឧបសម្មដ្ឋ
វិហារតិ ។ សត្វសោ អាណាសាធិញ្ញាយតធំ សមតិក្កម
អធិត្ថំ វិញ្ញាណាធំ វិញ្ញាណាធិញ្ញាយតធំ ឧបសម្មដ្ឋវិហារតិ ។

ចល្លាសកស្កាណិក រដ្ឋទី៥

ធូរចេញខ្ញុំពណ៌ក្រហម មានពន្ធិក្រហម ១ ។ បេ ។ វេបេស មាន
សម្បុរស ធូរចេញខ្ញុំពណ៌ស មានពន្ធិស កំគ្របសង្កត់ខ្ញុំប្រឡាំងនោះ
ហើយមានសេចក្តីសំគាល់ យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញ
ឃើញ ១ ។ ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការនេះ បុគ្គលត្រូវពិចារណា
ដើម្បីដឹងច្បាស់ខ្ញុំវាខ្លះ ។

[១១៣] ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការ បុគ្គលត្រូវដឹង
ដើម្បីដឹងច្បាស់ខ្ញុំវាខ្លះ ។ ធម៌ ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ បុគ្គល
មានរូបជ្ជាន តែងឃើញរូប ភិកសិណទាំងឡាយ មាននិលកសិណជា
ដើម មិនមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងរូបទាំងឡាយ (មានបក់ដាំដើមរបស់ខ្លួន)
តែងឃើញរូបទាំងឡាយ ភិកសិណ មាននិលកសិណជាដើម ជាអ្នក
មានចិត្តចុះសិន ថា វណ្ណកសិណបរិស្ថាន ១ ។ ព្រោះកន្លងមិនខ្ញុំ
រូបសញ្ញាដោយប្រការទាំងឡាយ វិនាសនៅខែបដិយសញ្ញា មិនបានធ្វើ
ទុកក្នុងចិត្តនៃវិនាសញ្ញា ក៏ចូលកាន់អាណាសាធិញ្ញាយតនជ្ជាន ដោយ
ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ថា អាណាសមិនមានទីបំផុត ១ ។ ព្រោះកន្លងនូវអាណា-
សាធិញ្ញាយតនជ្ជាន ដោយប្រការទាំងឡាយ ក៏ចូលកាន់វិញ្ញាណញ្ញាយ-
តនជ្ជាន ដោយការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ថា វិញ្ញាណមិនមានទីបំផុត ១ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អដ្ឋកថិយោ

សព្វសោ វិញ្ញាណញាយតនំ សមតិក្កម្ម ធនុំ កំព្វិតិ
អាតិញ្ញាយតនំ ឧបសម្មជ្ឈ វិហារតិ ។ សព្វសោ
អាតិញ្ញាយតនំ សមតិក្កម្ម ទេវសញ្ញាណសញ្ញា-
យតនំ ឧបសម្មជ្ឈ វិហារតិ ។ សព្វសោ ទេវសញ្ញាណ-
សញ្ញាយតនំ សមតិក្កម្ម សញ្ញាវេទយតនំ រោធំ
ឧបសម្មជ្ឈ វិហារតិ ។ រាគស្ស ភិក្ខុវេ អភិញ្ញាយ
ឥមេ អដ្ឋ ធម្មា កាវេត្វាតិ ។

[១១៤] រាគស្ស ភិក្ខុវេ បរិញ្ញាយ បរិក្កយាយ
បហាបាយ ទយាយ វយាយ វិភាសាយ ធិរោបាយ
ចាកាយ បដិទិស្សក្កាយ ឥមេ អដ្ឋ ធម្មា កាវេត្វាតិ ។
នោសស្ស មោហស្ស កោធនស្ស ឧបទាហស្ស មត្តស្ស
បលាសស្ស វស្សាយ មច្ឆិយស្ស មាយាយ
សាវេយ្យស្ស វេទ្កស្ស សាវុទ្ធស្ស មាណស្ស អតិមាណស្ស
មនស្ស បមាណស្ស អភិញ្ញាយ បរិញ្ញាយ បរិក្កយាយ
បហាបាយ ទយាយ វយាយ វិភាសាយ ធិរោបាយ
ចាកាយ បដិទិស្សក្កាយ ឥមេ អដ្ឋ ធម្មា កាវេត្វាតិ ។

អដ្ឋកថិយោ សមញ្ញា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គនិទាយស្ស អដ្ឋកថិយោ

ព្រោះកន្លងទៅវិញ្ញាណញាយតនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង ក៏ចូលកាន់
អាតិញ្ញាយតនដ្ឋាន ដោយការធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អ្វីក៏ចូលមិនមាន ។ ។
ព្រោះកន្លងទៅអាតិញ្ញាយតនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង ក៏ចូល
កាន់ទេវសញ្ញាណសញ្ញាយតនដ្ឋាន ។ ។ ព្រោះកន្លងទៅទេវសញ្ញាណ-
សញ្ញាយតនដ្ឋានដោយប្រការទាំងពួង ក៏ចូលកាន់ សញ្ញាវេទយតនិរោធ
(សេចក្តីលេខនៃសញ្ញានិទិវេទនា) ។ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨
ប្រការនេះ បុគ្គលគប្បីចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវរាគៈ ។

[១១៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការនេះ បុគ្គលគប្បីចំរើន
ដើម្បីកំណត់ដឹង ដើម្បីកសាវលីដឹង ដើម្បីលរេបដឹង ដើម្បីកសាវេត ដើម្បី
សូន្យវេត ដើម្បីវិទាសវេត ដើម្បីរលត់ ដើម្បីលរេលេដឹង ដើម្បីរលាស់ចេញ
នូវរាគៈ ។ ធម៌ ៨ ប្រការនេះ បុគ្គលគប្បីចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បី
កំណត់ដឹង ដើម្បីកសាវលីដឹង ដើម្បីលរេបដឹង ដើម្បីកសាវេត ដើម្បីសូន្យវេត
ដើម្បីវិទាសវេត ដើម្បីរលត់ ដើម្បីលរេលេដឹង ដើម្បីរលាស់ចេញនូវ
រោសៈ មោហៈ កោធនៈ ឧបទាហៈ មត្តៈ បលាសៈ វស្សា មច្ឆិយៈ
មាយា សាវេយ្យៈ វេទ្កៈ សាវុទ្ធៈ មាណៈ អតិមាណៈ មរៈ បមាណៈ ។

ចប់ អដ្ឋកថិយោ ។